Br. 202 · 219

Konzulat Nezavisno Država Hrvatske - LJUBLJANA -

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

MEĐUNARODNI UGOVORI

1941

HRVATSKA DRŽAVNA TISKARA, ZAGREB

SADRŽAJ

Ugovori po vremenskom redosliedu . . V

Ugovori po predmetu XIII

Politički ugovori
Gospodarski ugovori
Prometni ugovori
Družtvovni ugovori
Pravni ugovori
Kulturni ugovori

Ugovori po državama XXI

Bugarska
Finska
Italija
Japan
Madžarska
Njemačka
Rumunjska
Slovačka
Španjolska
Švicarska

UGOVORI PO VREMENSKOM REDOSLIEDU

Stranica

1. *Hrvatsko-njemačko utanačenje o hrvatskim radnicima.* Zagreb, 8. svibnja 1941. 1

   (Deutsch-kroatische Vereinbarung über kroatische Arbeitskräfte. Zagreb, den 8. Mai 1941) 4

2. *Hrvatsko-njemački zapisnik o zaposlenju hrvatskih radnika na području Njemačkoga Reicha.* Zagreb, 8. svibnja 1941. 9

   (Deutsch-kroatische Niederschrift über den Einsatz kroatischer Arbeiter im Deutschen Reichsgebiet. Zagreb, den 8. Mai 1941) 15

3. *Hrvatsko-njemački državni ugovor o utvrdenju zajedničke granice.* Zagreb, 13. svibnja 1941. (Prilog: zemljovidna karta) 23

   (Deutsch-kroatischer Staatsvertrag über die Festlegung der gemeinsamen Grenze. Zagreb, den 13. Mai 1941) 25

4. *Zapisnik o privremenom uredenju plaćevnog prometa izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha.* Zagreb, 16. svibnja 1941. . . . 29

   (Protokoll über eine vorläufige Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 16. Mai 1941) 30

5. *Hrvatsko-madžarsko utanačenje radi uzajamnog uredenja poštanskog prometa s Pravilnikom o izvršenju.* Zagreb, 17. svibnja 1941. 31

   (Magyar-horvát megállapodás a postaforgalom kölcsönös rendéréséről foganatositási szabályzatával. Zagreb, 1941. május hó 17-én) . . . 34

6. *Hrvatsko-madžarsko utanačenje o obostranom uredenju telekomunikacionog prometa.* Zagreb, 17. svibnja 1941. 39

   (Magyar-horvát megállapodás a távkezelés kölcsönös rendéréséről. Zagreb, 1941. május hó 17-én) 43

Stranica

7. *Ugovor o određivanju granica između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije.* Rim, 18. svibnja 1941. (Prilog: zemljovidna karta) 49

(Trattato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Regno d'Italia. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 50

8. *Sporazum o pitanjima vojničkoga značaja, koja se odnose na jadransko-primorsko područje.* Rim, 18. svibnja 1941. 53

(Accordo su questioni di carattere militare concernenti la zona litoranea adriatica. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 54

9. *Ugovor o jamstvu i suradnji između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije.* Rim, 18. svibnja 1941. 55

(Trattato di garanzia e di collaborazione fra il Regno di Croazia ed il Regno d'Italia. Roma, 18 maggio 1941-XIX) 56

10. *Zaključni zapisnik.* Rim, 18. svibnja 1941. 59

(Protocollo finale. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 59

11. *Pismo predsjednika talijanske vlade predsjedniku hrvatske vlade.* Rim, 18. svibnja 1941. 61

(Lettera del Capo del Governo Italiano al Capo del Governo Croato. Roma. il 18 maggio 1941-XIX) 61

12. *Pismo predsjednika hrvatske vlade predsjedniku talijanske vlade.* Rim, 18. svibnja 1941. 63

(Lettera del Capo del Governo Croato al Capo del Governo Italiano. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 63

13. *Pristup Nezavisne Države Hrvatske Svjetskom poštanskom savezu.* Zagreb, 26. svibnja 1941. 65

(L'adhésion de l'Etat Indépendant de Croatie à la Fédération Postale Universelle. Zagreb, le 26 Mai 1941) 65

14. *Pristup Nezavisne Države Hrvatske Međunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama.* Zagreb, 26. svibnja 1941. 71

(L'adhésion de l'Etat Indépendant de Croatie à la Convention Internationale sur les Télécommunications. Zagreb, le 26 Mai 1941) 71

Stranica

15. *Sporazum o uređenju plaćevnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha (Hrvatsko-njemački obračunski sporazum).* Zagreb, 30. svibnja 1941. 75

(Abkommen zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staate Kroatien (Deutsch-kroatisches Verrechnungsabkommen). Zagreb, den 30. Mai 1941) 78

16. *Zakonska odredba o iztočnoj granici Nezavisne Države Hrvatske.* Zagreb, 7. lipnja 1941. (Prilog zemljovidna karta) 83

Priznanje iztočne granice Nezavisne Države Hrvatske po Njemačkom Reichu (Nota Njemačkoga poslanstva. Zagreb, 5. srpnja 1941.) 85

(Anerkennung der Ostgrenze des Unabhängigen Staates Kroatien seitens des Deutschen Reichs. Note der Deutschen Gesandtschaft. Zagreb, den 5. Juli 1941) 85

17. *Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu.* Mletci 15. lipnja 1941. 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

18. *Zapisnik Lorković-Kasche o granici kod Bregane.* Zagreb, 17. lipnja 1941. 95

(Niederschrift Kasche-Lorković über die Grenze bei Bregana. Zagreb, den 17. Juni 1941) 96

19. *Hrvatsko-talijanski sporazum o plaćevnom prometu.* Rim, 25. lipnja 1941. 97

(Accordo di pagamento Italo-Croato. Roma, il 25 giugno 1941-XIX) . . 99

20. *Hrvatsko-talijanski trgovinski sporazum.* Rim 26. lipnja 1941. . . . 105

(Accordo commerciale Italo-Croato. Roma, il 26 giugno 1941-XIX) . . 109

21. *Izmjena nota Lorković-Casertano o granici prema pokrajini Ljubljani.* Zagreb, 3. i 15. srpnja 1941. 115

(Scambio di Note Casertano-Lorković concernente la frontiera verso la provincia di Lubiana. Zagreb, il 3 e 15 luglio 1941-XIX) 115

22. *Ugovor između hrvatskog ministarstva prometa i Međunarodnoga družtva kola za spavanje.* Zagreb, 12. srpnja 1941. 123

(Contrat entre le Ministère des Communications Croate et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits. Zagreb, le 12 Juillet 1941) 133

Stranica

23. *Zapisnik o pregovorima između Uprave hrvatskih državnih željeznica i Uprave madžarskih državnih željeznica.* Barcs, 17. srpnja 1941. . . 145

(Niederschrift über die Besprechung zwischen der kroatischen Staatseisenbahnverwaltung und ungarischen Staatseisenbahnverwaltung. Barcs, den 17. Juli 1941) 150

24. *Trgovinski sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske.* Zagreb, 2. kolovoza 1941. 157

(Accord commercial entre le Royaume de Roumanie et l'État Indépendant de Croatie. Zagreb, le 2 août 1941) 158

25. *Sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske o međusobnom plaćevnom prometu.* Zagreb, 7. kolovoza 1941. 161

(Accord entre le Royaume de Roumanie et l'Etat Indépendant de Croatie sur le règlement réciproque des paiements. Zagreb, le 7 août 1941) . . 165

26. *Sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Švicarske Konfederacije.* Zagreb, 10. rujna 1941. 171

(Abkommen über den Waren- und Zahlungsverkehr zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und dem Unabhängigen Staate Kroatien. Zagreb, den 10. September 1941) 175

27. *Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940.* Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) . . . 181

28. *Utanačenje između Ustaške mladeži i Talijanske liktorske mladeži (G. I. L.).* Zagreb, 17. rujna 1941. 187

(Convenzione fra la Gioventù Italiana Littorio e la Gioventù Croata. Zagreb, il 17 settembre 1941) 190

29. *Sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske.* Zagreb, 25. rujna 1941. 195

(Спогодба за стокообмѣна и плащанията между Царство България и Независимата Хърватска Държава. Загребъ, 25 септемврий 1941 година) 198

Stranica

30. *Trgovački sporazum izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske*. Zagreb, 25. rujna 1941. 203

(Търговска спогодба между Царство България и Независимата Хърватска Държава. Загреб, 25 септемврий 1941 година) 210

31. *Utanačenje izmedu »Ustaškog Radnika« i Njemačke fronte rada*. Berlin, 30. rujna 1941. 219

(Vereinbarung zwischen der Deutschen Arbeitsfront und der Organisation Ustascha Arbeiter. Berlin, den 30. September 1941) 223

32. *Trgovinski ugovor izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike*. Zagreb, 16. listopada 1941. 229

(Obchodná smluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 234

33. *Sporazum o plaćevnom prometu izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike*. Zagreb, 16. listopada 1941. 239

(Dohoda o platobnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 243

34. *Veterinarski sporazum izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike*. Zagreb, 16. listopada 1941. 249

(Veterinarná úmluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 264

35. *Sporazum o plaćevnom prometu izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske*. Zagreb, 20. listopada 1941. 281

(Accord entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie sur le règlement réciproque des paiements. Zagreb, le 20 octobre 1941) . 284

36. *Konvencija izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja kod izravnih poreza*. Zagreb, 27. listopada 1941. 287

(Convenzione fra il Regno d'Italia e lo Stato Indipendente di Croazia diretta ad evitare le doppie imposizioni in materia di imposte dirette. Zagreb, il 27 ottobre 1941) 295

Stranica

37. *Ugovor hrvatsko-talijanski o utvrđenju granica između Nezavisne Države Hrvatske i Crne Gore.* Zagreb, 27. listopada 1941. 305

(Trattato italo-croato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Montenegro. Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) . . . 306

38. *Trgovački ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha.* Zagreb, 5. studenoga 1941. 309

(Handelsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 5. November 1941) 320

39. *Hrvatsko-njemački sporazum o veterinarsko-redarstvenom postupku pri uvozu i prievozu životinja* (Prilog trgovačkom ugovoru). Zagreb, 5. studenoga 1941. 335

(Deutsch-kroatische veterinärpolizeiliche Vereinbarung über die Ein- und Durchfuhr von Tieren (Anlage zum Handelsvertrag). Zagreb, den 5. November 1941) 351

40. *Sporazumak o preseljavanju hrvatskih državnih pripadnika iz Dolnje Štajerske na područje Nezavisne Države Hrvatske.* Graz, 12. studenoga 1941. 371

(Übereinkommen über die Rücksiedlung kroatischer Staatsangehöriger aus der Untersteiermark in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien. Graz, den 12. November 1941) 375

41. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o pravnoj zaštiti i o pravnoj pomoći u stvarima građanskoga i trgovačkoga prava.* Berlin, 17. studenoga 1941. 381

(Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Angelegenheiten des bürgerlichen und des Handelsrechts. Berlin, den 17. November 1941) . . . 393

42. *Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale.* Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale. Berlin, den 25. November 1941) . . . 410

43. *Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske. (Hrvatsko-madžarski obračunski sporazum).* Budimpešta, 29. studenoga 1941. 419

(Abkommen zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien (Ungarisch-kroatisches Verrechnungsabkommen). Budapest, den 29. November 1941) 422

Stranica

44. *Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske u predmetu uređenja pograničnog prometa (uz Stočarsko-zdravstvene odredbe).* Budimpešta, 3. prosinca 1941. 429

(Egyezmény a Magyar Királyság és a Független Horvát Állam kormányai között a határszéli forgalom szabályozása tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 463

45. *Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske u pogledu uređenja prometa na izvjestnim odsjecima rieka Dunava i Drave.* Budimpešta, 3. prosinca 1941. 499

(Megállapodás a Magyar Királyság és Független Horvát Állam kormányai között a Duna és a Dráva folyók egyes szakaszain lebonyolódó forgalom szabályozása tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 503

46. *Hrvatsko-madžarski sporazum o prielaznom putu preko madžarskog carinskog područja od Zrinyifalve do varaždinskog dravskog mosta za stanovnike hrvatskih mjesta Šandorovec i Novo Selo.* Budimpešta, 3. prosinca 1941. 509

(Magyar-horvát megállapodás a Šandorovec és Novo Selo horvátországi községek lakósainak a magyar vánterületen át Zrinyifalván keresztül a varasdi drávahidig terjedö átmenö ut használata tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 513

47. *Hrvatsko-madžarski sporazum u pogledu uporabe vlakova za stanovnike mjesta Gola, Ždala, Repaš i Gotalovo.* Budimpešta, 3. prosinca 1941. . . 517

(Magyar-horvát megállapodás a Gola, Ždala, Repaš és Gotalovo községek lakósainak, Gola M. A. V. vasuti állomás és Botovo H. D. Ž. vasuti állomás között Gyékényes állomáson át mindkét irányban közlekedő személyszállító vonatok használata tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) . . . 519

48. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske o kulturnoj suradnji.* Sofija, 8. prosinca 1941. 523

(Спогодба между Царство България и Независимата Хърватска Държава за културно сътрудничество. София, 8 декемврий 1941 год.) 528

49. *Hrvatsko-njemačko utanačenje o družtvovnom osiguranju.* Berlin, 10. prosinca 1941. 537

(Deutsch-kroatische Vereinbarung über Sozialversicherung. Berlin, den 10. Dezember 1941) 545

Stranica

50. *Zapisnik o hrvatsko-njemačkim pregovorima o družtvovnom osiguranju.* Berlin, 10. prosinca 1941. 555

(Niederschrift über die deutsch-kroatischen Verhandlungen über Sozialversicherung. Berlin, 10. Dezember 1941) 556

Stranica

50. *Zapisnik o hrvatsko-njemačkim pregovorima o družtvovnom osiguranju.* Berlin, 10. prosinca 1941. 555

(Niederschrift über die deutsch-kroatischen Verhandlungen über Sozialversicherung. Berlin, 10. Dezember 1941) 556

UGOVORI PO PREDMETU

POLITIČKI UGOVORI

A) Granični

Stranica

Hrvatsko-njemački državni ugovor o utvrđenju zajedničke granice. Zagreb, 13. svibnja 1941. (Prilog zemljovidna karta) 23

Deutsch-kroatischer Staatsvertrag über die Festlegung der gemeinsamen Grenze. Zagreb, den 13. Mai 1941) 25

Ugovor o određivanju granica između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije. Rim, 18. svibnja 1941. (Prilog zemljovidna karta) 49

(Trattato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Regno d'Italia. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 50

Zakonska odredba o iztočnoj granici Nezavisne Države Hrvatske. Zagreb, 7. lipnja 1941. (Prilog zemljovidna karta) 83

Priznanje iztočne granice Nezavisne Države Hrvatske po Njemačkom Reichu (Nota Njemačkoga poslanstva). Zagreb, 5. srpnja 1941. 85

(Anerkennung der Ostgrenze des Unabhängigen Staates Kroatien seitens des Deutschen Reichs, Note der Deutschen Gesandtschaft. Zagreb, den 5. Juli 1941) 85

Zapisnik Lorković-Kasche o granici kod Bregane. Zagreb, 17. lipnja 1941. . 95

(Niederschrift Kasche-Lorković über die Grenze bei Bregana. Zagreb, den 17. Juni 1941) 96

Izmjena nota Lorković-Casertano o granici prema pokrajini Ljubljani. Zagreb, 3. i 15. srpnja 1941. 115

(Scambio di Note Casertano-Lorković concernente la frontiera verso la provincia di Lubiana. Zagreb, il 3 e 15 luglio 1941-XIX) 115

Ugovor hrvatsko-talijanski o utvrđenju granica između Nezavisne Države Hrvatske i Crne Gore. Zagreb, 27. listopada 1941. 305

(Trattato italo-croato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Montenegro. Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 306

B) Ostali

Stranica

Sporazum o pitanjima vojničkoga značaja koja se odnose na jadransko-primorsko područje. Rim, 18. svibnja 1941. 53

(Accordo su questioni di carattere militare concernenti la zona litoranea adriatica. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 54

Ugovor o jamstvu i suradnji između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije. Rim, 18. svibnja 1941. 55

(Trattato di garanzia e di collaborazione fra il Regno di Croazia ed il Regno d'Italia. Roma, 18 maggio 1941-XIX) 56

Pismo predsjednika talijanske vlade predsjedniku hrvatske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 61

(Lettera del Capo del Governo Italiano al Capo del Governo Croato. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 61

Pismo predsjednika hrvatske vlade predsjedniku talijanske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 63

(Lettera del Capo del Governo Croato al Capo del Governo Italiano. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 63

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15. lipnja 1941. . 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) 181

Utanačenje između Ustaške mladeži i Talijanske liktorske mladeži (G. I. L.). Zagreb, 17. rujna 1941. 187

(Convenzione fra la Gioventù Italiana Littorio e la Gioventù Croata. Zagreb, il 17 settembre 1941-XIX) 190

Stranica

Sporazumak o preseljavanju hrvatskih državnih pripadnika iz Dolnje Štajerske na područje Nezavisne Države Hrvatske. Graz, 12. studenoga 1941. 371

(*Übereinkommen über die Rücksiedlung kroatischer Staatsangehöriger aus der Untersteiermark in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien.* Graz, den 12. November 1941) 375

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale. Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(*Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale.* Berlin, den 25. November 1941) 410

GOSPODARSKI UGOVORI

Zapisnik o privremenom uređenju plaćevnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 16. svibnja 1941. 29

(*Protokoll über eine vorläufige Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien.* Zagreb, den 16. Mai 1941) 30

Sporazum o uređenju plaćevnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha (Hrvatsko-njemački obračunski sporazum). Zagreb, 30. svibnja 1941. 75

(*Abkommen zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staate Kroatien (Deutsch-kroatisches Verrechnungsabkommen).* Zagreb, den 30. Mai 1941) 78

Hrvatsko-talijanski sporazum o plaćevnom prometu. Rim, 25. lipnja 1941. . 97

(*Accordo di pagamento Italo-Croato.* Roma, il 25 giugno 1941-XIX) . . . 99

Hrvatsko-talijanski trgovinski sporazum. Rim, 26. lipnja 1941. 105

(*Accordo commerciale Italo-Croato.* Roma, il 26 giugno 1941-XIX) . . . 109

Trgovinski sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske. Zagreb, 2. kolovoza 1941. 157

(*Accord commercial entre le Royaume de Roumanie et l'État Indépendant de Croatie.* Zagreb, le 2 août 1941) 158

Stranica

Sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske o međusobnom plaćevnom prometu. Zagreb, 7. kolovoza 1941. . . . 161

(Accord entre le Royaume de Roumanie et l'État Indépendant de Croatie sur le règlement réciproque des paiements. Zagreb, le 7 août 1941) . . . 165

Sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Švicarske Konfederacije. Zagreb, 10. rujna 1941. 171

(Abkommen über den Waren- und Zahlungsverkehr zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und dem Unabhängigen Staate Kroatien. Zagreb, den 10. September 1941) 175

Sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske. Zagreb, 25. rujna 1941. 195

(Спогодба за стокообмена и плащанията между Царство България и Независимата Хърватска Държава. Загребъ, 25 септемврий 1941 година.) . . 198

Trgovački sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske. Zagreb, 25. rujna 1941. 203

(Търговска спогодба между Царство България и Независимата Хърватска Държава. Загребъ, 25 септемврий 1941 година.) 210

Trgovinski ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike. Zagreb, 16. listopada 1941. 229

(Obchodná smluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 234

Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike. Zagreb, 16. listopada 1941. 239

(Dohoda o platobnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 243

Veterinarski sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike. Zagreb, 16. listopada 1941 249

(Veterinarná úmluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 264

Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske. Zagreb, 20. listopada 1941. 281

(Accord entre la République de Finlande et l'État Indépendant de Croatie sur le règlement réciproque des paiements. Zagreb, le 20 octobre 1941) . . . 284

Stranica

Konvencija između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja kod izravnih poreza. Zagreb, 27. listopada 1941. 287

(Convenzione fra il Regno d'Italia e lo Stato Indipendente di Croazia diretta ad evitare le doppie imposizioni in materia di imposte dirette. Zagreb, il 27 ottobre 1941) 295

Trgovački ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 5. studenoga 1941. 309

(Handelsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 5. November 1941) 320

Hrvatsko-njemački sporazum o veterinarsko-redarstvenom postupku pri uvozu i prievozu životinja (Prilog trgovačkom ugovoru). Zagreb, 5. studenoga 1941. 335

(Deutsch-kroatische veterinärpolizeiliche Vereinbarung über die Ein- und Durchfuhr von Tieren (Anlage zum Handelsvertrag). Zagreb, den 5. November 1941) 351

Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske. (Hrvatsko-madžarski obračunski sporazum). Budimpešta, 29. studenoga 1941. 419

(Abkommen zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien (Ungarisch-kroatisches Verrechnungsabkommen). Budapest, den 29. November 1941) 422

Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o stočarsko-zdravstvenim odredbama. Budimpešta, 3. prosinca 1941. 460

(Egyezmény a Magyar Királyság és a Független Horvát Allami kormányai között a állategészsegügyi határozmánayi tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 494

PROMETNI UGOVORI

Hrvatsko-madžarsko utanačenje radi uzajamnog uređenja poštanskog prometa s Pravilnikom o izvršenju. Zagreb, 17. svibnja 1941. 31

(Magyar-horvát megállapodás a postaforgalom kölcsönős rendéréséről foganatositási szabályzatával. Zagreb, 1941 majus hó 17) 34

Stranica

Hrvatsko-madžarsko utanačenje o obostranom uređenju telekomunikacionog prometa. Zagreb, 17. svibnja 1941. 39

(Magyar-horvát megállapodás a távkezelés kölcsönős rendéréséről. Zagreb, 1941 május hó 17) 43

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Svjetskom poštanskom savezu. Zagreb, 26. svibnja 1941. 65

(L'adhésion de l'État Indépendant de Croatie à la Fédération Postale Universelle. Zagreb, le 26 mai 1941) 65

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Međunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama. Zagreb, 26. svibnja 1941. 71

(L'adhésion de l'État Indépendant de Croatie à la Convention Internationale sur les Télécommunications. Zagreb, le 26 mai 1941) 71

Ugovor između hrvatskog ministarstva prometa i Međunarodnoga društva kola za spavanje. Zagreb, 12. srpnja 1941. 123

(Contrat entre le Ministère des Communications Croate et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits. Zagreb, le 12 juillet 1941) 133

Zapisnik o pregovorima između Uprave hrvatskih državnih željeznica i Uprave madžarskih državnih željeznica. Barcs, 17. srpnja 1941. 145

(Niederschrift über die Besprechung zwischen der kroatischen Staatseisenbahnverwaltung und ungarischen Staatseisenbahnverwaltung. Barcs, den 17 Juli 1941) . . . . . . , , ... 150

Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske u predmetu uređenja pograničnog prometa. Budimpešta, 3. prosinca 1941. . 429

(Egyezmény a Magyar Királyság és a Független Horvát Állam kormányai között a határszéli forgalom szabályozása tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 463

Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske u pogledu uređenja prometa na izvjestnim odsjecima Dunava i Drave. Budimpešta, 3. prosinca 1941. 499

(Megállapodás a Magyar Királyság és a Független Horvát Állam kormányai között a Duna és a Drava folyók egyes szakaszain lebonyolódó forgalom szabályozása tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 503

Stranica

Hrvatsko-madžarski sporazum o prielaznom putu preko madžarskog carinskog područja od Zrinyifalve do varaždinskog dravskog mosta za stanovnike hrvatskih mjesta Šandorovec i Novo Selo. Budimpešta, 3. prosinca 1941. . . . 509

(*Magyar-horvát megállapodás a Šandorovec és Novo Selo horvát-országi községek lakósainak a magyar vánterületen át Zrinyifalván keresztül a varasdi drávahidig terjedő átmenő ut használata tárgyában.* Budapest, 1941 december hó 3) 513

Hrvatsko-madžarski sporazum u pogledu uporabe vlakova za stanovnike mjesta Gola, Ždala, Repaš i Gotalovo. Budimpešta, 3. prosinca 1941. 517

(*Magyar-horvát megállapodás a Gola, Ždala, Repaš és Gotalovo községek lakósainak Gola M. A. V. vasuti állomás és Botovo H. D. Ž. vasuti állomás között Gyékényes állomáson át mindkét irányban közlekedő személyszállitó vonatok használata tárgyában.* Budapest, 1941 december hó 3) 519

DRUŽTVOVNI UGOVORI

Hrvatsko-njemačko utanačenje o hrvatskim radnicima. Zagreb, 8. svibnja 1941. 1

(*Deutsch-kroatische Vereinbarung über kroatische Arbeitskräfte.* Zagreb, den 8. Mai 1941) 4

Hrvatsko-njemački zapisnik o zaposlenju hrvatskih radnika na području Njemačkoga Reicha Zagreb, 8. svibnja 1941. 9

(*Deutsch-kroatische Niederschrift über den Einsatz kroatischer Arbeiter im Deutschen Reichsgebiet.* Zagreb, den 8. Mai 1941) 15

Utanačenje izmedu »Ustaškog Radnika« i Njemačke fronte rada. Berlin, 30. rujna 1941. 219

(*Vereinbarung zwischen der Deutschen Arbeitsfront und der Organisation Ustascha Arbeiter.* Berlin, den 30. September 1941) 223

Hrvatsko-njemačko utanačenje o družtvovnom osiguranju. Berlin, 10. prosinca 1941. 537

(*Deutsch-kroatische Vereinbarung über Sozialversicherung.* Berlin, den 10. Dezember 1941) 545

Zapisnik o hrvatsko-njemačkim pregovorima o družtvovnom osiguranju. Berlin, 10. prosinca 1941. 555

(*Niederschrift über die deutsch-kroatischen Verhandlungen über Sozialversicherung.* Berlin, den 10. Dezember 1941) 556

PRAVNI UGOVORI

Stranica

Zaključni zapisnik. Rim, 18. svibnja 1941. 59

(Protocollo finale. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 59

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o pravnoj zaštiti i o pravnoj pomoći u stvarima građanskoga i trgovačkoga prava. Berlin, 17. studenoga 1941. 381

(Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über Rechtschutz und Rechtshilfe in Angelegenheiten des bürgerlichen und des Handelsrechts. Berlin, den 17. November 1941) 393

KULTURNI UGOVORI

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske o kulturnoj suradnji. Sofija, 8. prosinca 1941. 523

(Спогодба между Царство България и Независимата Хърватска Държава за културно сътрудничество. София, 8 декемврий 1941 година) 528

UGOVORI PO DRŽAVAMA

Stranica

BUGARSKA

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941 . . . 181

Sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske. Zagreb, 25. rujna 1941. 195

(Спогодба за стокообмѣна и плащанията' между Царство България и Независимата Хърватска Държава. Загребъ, 25 септемврий 1941 година.) 198

Trgovački sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske. Zagreb, 25. rujna 1941. 203

(Търговска спогодба между Царство България и Независимата Хърватска *Държава.* Загребъ 25 септемврий 1941 година) 210

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske o kulturnoj suradnji. Sofija, 8. prosinca 1941. 528

(Спогодба между Царство България и Независимата Хърватска Държава за културно сътрудничество. София, 8 декемврий 1941 година.) . . . 537

FINSKA

Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske. Zagreb, 20. listopada 1941. 281

(Accord entre la République de Finlande et l'État Indépendant de Croatie sur le règlement réciproque des paiements. Zagreb, le 20 octobre 1941) . 284

ITALIJA

Ugovor o određivanju granica između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije. Rim, 18. svibnja 1941. 49

(Trattato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Regno d'Italia. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 50

Stranica

Sporazum o pitanjima vojničkoga značaja, koja se odnose na jadransko-primorsko područje. Rim, 18. svibnja 1941 53

(Accordo su questioni di carattere militare concernenti la zona litoranea adriatica. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 54

Ugovor o jamstvu i suradnji izmedu Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije. Rim, 18. svibnja 1941. 55

(Trattato di garanzia e di collaborazione tra il Regno di Croazia ed il Regno d'Italia. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 56

Zaključni zapisnik. Rim, 18. svibnja 1941. 59

(Protocollo finale. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 59

Pismo predsjednika talijanske vlade predsjedniku hrvatske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 61

(Lettera del Capo del Governo Italiano al Capo del Governo Croato. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 61

Pismo predsjednika hrvatske vlade predsjedniku talijanske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 63

(Lettera del Capo del Governo Croato al Capo del Governo Italiano. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 63

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15, lipnja 1941. 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

Hrvatsko-talijanski sporazum o plaćevnom prometu. Rim, 25. lipnja 1941. 97

(Accordo di pagamento Italo-Croato. Roma, il 25 giugno 1941-XIX) . . 99

Hrvatsko-talijanski trgovinski sporazum. Rim, 26. lipnja 1941. . . . 105

(Accordo commerciale Italo-Croato. Roma, il 26 giugno 1941-XIX) . . 109

Izmjena nota Lorković—Casertano o granici prema pokrajini Ljubljani. Zagreb, 3. i 15. srpnja 1941. 115

(Scambio di Note Casertano—Lorković concernente la frontiera verso la provincia di Lubiana. Zagreb, il 3 e 15 luglio 1941-XIX) 115

Stranica

Ugovor između hrvatskog ministarstva prometa i Međunarodnoga družtva kola za spavanje. Zagreb, 12. srpnja 1941. 123

(*Contrat entre le Ministère des Communications Croate et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits.* Zagreb, le 12 Juillet 1941) 133

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(*Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940.* Wien, den 15. September 1941) . . . 181

Utanačenje između Ustaške mladeži i Talijanske liktorske mladeži (G. I. L.). Zagreb, 17. rujna 1941. 187

(*Convenzione fra la Gioventù Italiana Littorio e la Gioventù Croata.* Zagreb, il 17 settembre 1941-XIX) 190

Konvencija između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja kod izravnih poreza. Zagreb, 27. listopada 1941. 287

(*Convenzione fra il Regno d'Italia e lo Stato Indipendente di Croazia diretta ad evitare le doppie imposizioni in materia di imposte dirette.* Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 295

Ugovor hrvatsko-talijanski o utvrđenju granica između Nezavisne Države Hrvatske i Crne Gore. Zagreb, 27. listopada 1941. 305

(*Trattato italo-croato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Montenegro.* Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 306

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale. Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(*Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale.* Berlin, den 25. November 1941) . . . 410

JAPAN

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15. lipnja 1941. 89

(*Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito.* Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

Stranica

Sporazum o pitanjima vojničkoga značaja, koja se odnose na jadransko-primorsko područje. Rim, 18. svibnja 1941 53

(Accordo su questioni di carattere militare concernenti la zona litoranea adriatica. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 54

Ugovor o jamstvu i suradnji između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije. Rim, 18. svibnja 1941. 55

(Trattato di garanzia e di collaborazione tra il Regno di Croazia ed il Regno d'Italia. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 56

Zaključni zapisnik. Rim, 18. svibnja 1941. 59

(Protocollo finale. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 59

Pismo predsjednika talijanske vlade predsjedniku hrvatske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 61

(Lettera del Capo del Governo Italiano al Capo del Governo Croato. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 61

Pismo predsjednika hrvatske vlade predsjedniku talijanske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 63

(Lettera del Capo del Governo Croato al Capo del Governo Italiano. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 63

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15, lipnja 1941. 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

Hrvatsko-talijanski sporazum o plaćevnom prometu. Rim, 25. lipnja 1941. 97

(Accordo di pagamento Italo-Croato. Roma, il 25 giugno 1941-XIX) . . 99

Hrvatsko-talijanski trgovinski sporazum. Rim, 26. lipnja 1941. . . . 105

(Accordo commerciale Italo-Croato. Roma, il 26 giugno 1941-XIX) . . 109

Izmjena nota Lorković—Casertano o granici prema pokrajini Ljubljani. Zagreb, 3. i 15. srpnja 1941. 115

(Scambio di Note Casertano—Lorković concernente la frontiera verso la provincia di Lubiana. Zagreb, il 3 e 15 luglio 1941-XIX) 115

Stranica

Ugovor između hrvatskog ministarstva prometa i Međunarodnoga družtva kola za spavanje. Zagreb, 12. srpnja 1941. 123

(Contrat entre le Ministère des Communications Croate et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits. Zagreb, le 12 Juillet 1941) 133

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) . . . 181

Utanačenje između Ustaške mladeži i Talijanske liktorske mladeži (G. I. L.). Zagreb, 17. rujna 1941. 187

(Convenzione fra la Gioventù Italiana Littorio e la Gioventù Croata. Zagreb, il 17 settembre 1941-XIX) 190

Konvencija između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja kod izravnih poreza. Zagreb, 27. listopada 1941. 287

(Convenzione fra il Regno d'Italia e lo Stato Indipendente di Croazia diretta ad evitare le doppie imposizioni in materia di imposte dirette. Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 295

Ugovor hrvatsko-talijanski o utvrđenju granica između Nezavisne Države Hrvatske i Crne Gore. Zagreb, 27. listopada 1941. 305

(Trattato italo-croato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Montenegro. Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 306

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale. Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale. Berlin, den 25. November 1941) . . . 410

JAPAN

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15. lipnja 1941. 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugño 1941-XIX) 90

Stranica

Sporazum o pitanjima vojničkoga značaja, koja se odnose na jadransko-primorsko područje. Rim, 18. svibnja 1941 53

(Accordo su questioni di carattere militare concernenti la zona litoranea adriatica. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 54

Ugovor o jamstvu i suradnji između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije. Rim, 18. svibnja 1941. 55

(Trattato di garanzia e di collaborazione tra il Regno di Croazia ed il Regno d'Italia. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 56

Zaključni zapisnik. Rim, 18. svibnja 1941. 59

(Protocollo finale. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 59

Pismo predsjednika talijanske vlade predsjedniku hrvatske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 61

(Lettera del Capo del Governo Italiano al Capo del Governo Croato. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 61

Pismo predsjednika hrvatske vlade predsjedniku talijanske vlade. Rim, 18. svibnja 1941. 63

(Lettera del Capo del Governo Croato al Capo del Governo Italiano. Roma, il 18 maggio 1941-XIX) 63

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15, lipnja 1941. 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

Hrvatsko-talijanski sporazum o plaćevnom prometu. Rim, 25. lipnja 1941. 97

(Accordo di pagamento Italo-Croato. Roma, il 25 giugno 1941-XIX) . . 99

Hrvatsko-talijanski trgovinski sporazum. Rim, 26. lipnja 1941. . . . 105

(Accordo commerciale Italo-Croato. Roma, il 26 giugno 1941-XIX) . . 109

Izmjena nota Lorković—Casertano o granici prema pokrajini Ljubljani. Zagreb, 3. i 15. srpnja 1941. 115

(Scambio di Note Casertano—Lorković concernente la frontiera verso la provincia di Lubiana. Zagreb, il 3 e 15 luglio 1941-XIX) 115

Stranica

Ugovor izmedu hrvatskog ministarstva prometa i Medunarodnoga družtva kola za spavanje. Zagreb, 12. srpnja 1941. 123

(*Contrat entre le Ministère des Communications Croate et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits.* Zagreb, le 12 Juillet 1941) 133

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(*Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940.* Wien, den 15. September 1941) . . . 181

Utanačenje izmedu Ustaške mladeži i Talijanske liktorske mladeži (G. I. L.). Zagreb, 17. rujna 1941. 187

(*Convenzione fra la Gioventù Italiana Littorio e la Gioventù Croata.* Zagreb, il 17 settembre 1941-XIX) 190

Konvencija izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja kod izravnih poreza. Zagreb, 27. listopada 1941. 287

(*Convenzione fra il Regno d'Italia e lo Stato Indipendente di Croazia diretta ad evitare le doppie imposizioni in materia di imposte dirette.* Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 295

Ugovor hrvatsko-talijanski o utvrdenju granica izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Crne Gore. Zagreb, 27. listopada 1941. 305

(*Trattato italo-croato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Montenegro.* Zagreb, il 27 ottobre 1941-XIX) 306

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale. Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(*Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale.* Berlin, den 25. November 1941) . . . 410

JAPAN

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15. lipnja 1941. 89

(*Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito.* Venezia, il 15 giugño 1941-XIX) 90

Stranica

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale. Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale. Berlin, den 25. November 1941) . . . 410

MADŽARSKA

Hrvatsko-madžarsko utanačenje radi uzajamnog uređenja poštanskog prometa s Pravilnikom o izvršenju. Zagreb, 17. svibnja 1941. 31

(Magyar-horvát megállapodás a postaforgalom kölcsönös rendéréséről foganatositási szabályzatával. Zagreb, 1941 május hó 17) 34

Hrvatsko-madžarsko utanačenje o obostranom uređenju telekomunikacionog prometa. Zagreb, 17. svibnja 1941. 39

(Magyar-horvát megállopodás a távkezelés kölcsönös rendéréséről. Zagreb, 1941 május hó 17) 43

Zapisnik o pregovorima između Uprave hrvatskih državnih željeznica i Uprave madžarskih državnih željeznica. Barcs, 17. srpnja 1941. . . . 145

(Niederschrift über die Besprechung zwischen der kroatischen Staatseisenbahnverwaltung und der ungarischen Staatseisenbahnverwaltung. Barcs, den 17. Juli 1941) 150

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) . . . 181

Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske. (Hrvatsko-madžarski obračunski sporazum). Budimpešta, 29. studenoga 1941. 419

(Abkommen zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien (Ungarisch-kroatisches Verrechnungsabkommen). Budapest, den 29. November 1941) 422

Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske u predmetu uređenja pograničnog prometa (uz Stočarsko-zdravstvene odredbe). Budimpešta, 3. prosinca 1941. 429

(Egyezmény a Magyar Királyság és a Független Horvát Állam kormányai között a határszéli forgalom szabályozása tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 463

Stranica

Sporazum između vlada Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske u pogledu uređenja prometa na izvjestnim odsjecima rieka Dunava i Drave. Budimpešta, 3. prosinca 1941. 499

(Megállapodás a Magyar Királyság és Független Horvát Állam kormányai között a Duna és a Drava folyók egyes szakaszain lebonyolódó forgalom szabályozása tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 503

Hrvatsko-madžarski sporazum o prielaznom putu preko madžarskoga carinskog područja od Zrinyifalve do varaždinskog dravskog mosta za stanovnike hrvatskih mjesta Šandorovec i Novo Selo. Budimpešta, 3. prosinca 1941. 509

(Magyar-horvát megállapodás a Šandorovec és Novo Selo horvát-országi községek lakósainak a magyar vánterületen át Zrinyifalván keresztül a varasdi drávahidig terjedö átmenö ut használata tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) 513

Hrvatsko-madžarski sporazum u pogledu uporabe vlakova za stanovnike mjesta Gola, Ždala, Repaš i Gotalovo. Budimpešta, 3. prosinca 1941. . 517

(Magyar-horvát megallápodás a Gola, Ždala, Repaš és Gotalovo községek lakósainak Gola M. A. V. vasuti állomás és Botovo H. D. Ž. vasuti állomás között Gyékényes állomáson át mindkét irányban közlökedő személyszállító vonatok használata tárgyában. Budapest, 1941 december hó 3) . . 519

NJEMAČKA

Hrvatsko-njemačko utanačenje o hrvatskim radnicima. Zagreb, 8. svibnja 1941. 1

(Deutsch-kroatische Vereinbarung über kroatische Arbeitskräfte. Zagreb, den 8. Mai 1941) 4

Hrvatsko-njemački zapisnik o zaposlenju hrvatskih radnika na području Njemačkoga Reicha. Zagreb, 8. svibnja 1941. 9

(Deutsch-kroatische Niederschrift über den Einsatz kroatischer Arbeiter im Deutschen Reichsgebiet. Zagreb, den 8. Mai 1941) 15

Hrvatsko-njemački državni ugovor o utvrđenju zajedničke granice. Zagreb, 13. svibnja 1941. 23

(Deutsch-kroatischer Staatsvertrag über die Festlegung der gemeinsamen Grenze. Zagreb, den 13. Mai 1941) 25

Stranica

Zapisnik o privremenom uredenju plaćevnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 16. svibnja 1941. . . . 29

(Protokoll über eine vorläufige Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 16. Mai 1941) 30

Sporazum o uredenju plaćevnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha (Hrvatsko-njemački obračunski sporazum). Zagreb, 30. svibnja 1941. 75

(Abkommen zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien [Deutsch-kroatisches Verrechnungsabkommen]. Zagreb, den 30. Mai 1941) 78

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Trojnom Paktu. Mletci, 15. lipnja 1941. 89

(Adesione dello Stato Indipendente di Croazia al Patto Tripartito. Venezia, il 15 giugno 1941-XIX) 90

Zapisnik Lorković-Kasche o granici kod Bregane. Zagreb, 17. lipnja 1941. 95

(Niederschrift Kasche-Lorković über die Grenze bei Bregana. Zagreb, den 17. Juni 1941) 96

Priznanje iztočne granice Nezavisne Države Hrvatske po Njemačkom Reichu (Nota Njemačkoga poslanstva. Zagreb, 5. srpnja 1941.) . . . 85

(Anerkennung der Ostgrenze des Unabhängigen Staates Kroatien seitens des Deutschen Reichs. Note der Deutschen Gesandtschaft. Zagreb, den 5. Juli 1941) 85

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12 rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) . . 181

Utanačenje između »Ustaškog radnika« i Njemačke fronte rada. Berlin, 30. rujna 1941. 219

(Vereinbarung zwischen der Deutschen Arbeitsfront und der Organisation Ustascha-Arbeiter. Berlin, den 30. September 1941) 223

Stranica

Trgovački ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 5. studenoga 1941. 309

(*Handelsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien.* Zagreb, den 5. November 1941) 320

Hrvatsko-njemački sporazum o veterinarsko-redarstvenom postupku pri uvozu i prievozu životinja (Prilog trgovačkom ugovoru). Zagreb, 5. studenoga 1941. 335

(*Deutsch-kroatische veterinärpolizeiliche Vereinbarung über die Ein- und Durchfuhr von Tieren* [Anlage zum Handelsvertrag]. Zagreb, den 5. November 1941) 351

Sporazumak o preseljavanju hrvatskih državnih pripadnika iz Doijnje Štajerske na područje Nezavisne Države Hrvatske. Graz, 12. studenoga 1941. 371

(*Übereinkommen über die Rücksiedlung kroatischer Staatsangehöriger aus der Untersteiermark in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien.* Graz, den 12. November 1941) 375

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o pravnoj zaštiti i o pravnoj pomoći u stvarima građanskoga i trgovačkoga prava. Berlin, 17. studenoga 1941. 381

(*Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Angelegenheiten des bürgerlichen und des Handelsrechts.* Berlin,. den 17. November 1941) . 393

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale. Berlin, 25. studenoga 1941. 409

(*Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen gegen die Kommunistische Internationale.* Berlin, den 25. November 1941) . . . 410

Hrvatsko-njemačko utanačenje o društvovnom osiguranju. Berlin, 10. prosinca 1941. 537

(*Deutsch-kroatische Vereinbarung über Sozialversicherung.* Berlin, den 10. Dezember 1941) 545

Zapisnik o hrvatsko-njemačkim pregovorima o društvovnom osiguranju. Berlin, 10. prosinca 1941. 555

(*Niederschrift über die deutsch-kroatischen Verhandlungen über Sozialversicherung.* Berlin, den 10. Dezember 1941) 556

Stranica

RUMUNJSKA

Trgovinski sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske. Zagreb, 2. kolovoza 1941. 157

(Accord commercial entre le Royaume de Roumanie et l'Etat Indépendant de Croatie. Zagreb, le 2 août 1941) 158

Sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske o međusobnom plaćevnom prometu. Zagreb, 7. kolovoza 1941. . . . 161

(Accord entre le Royaume de Roumanie et l'Etat Indépendant de Croatie sur le règlement réciproque des paiements. Zagreb, le 7 août 1941) . . 165

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) . . . 181

SLOVAČKA

Zapisnik o pristupanju vlade Nezavisne Države Hrvatske Bečkom privremenom utanačenju o Dunavskim pitanjima od 12. rujna 1940. Beč, 15. rujna 1941. 181

(Protokoll über den Beitritt der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zur Wiener vorläufigen Vereinbarung über die Donauangelegenheiten vom 12. September 1940. Wien, den 15. September 1941) . . . 181

Trgovinski ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike. Zagreb, 16. listopada 1941. 229

(Obchodná smluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 234

Veterinarski sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike. Zagreb, 16. listopada 1941. 249

(Veterinarná úmluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 264

Sporazum o plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike. Zagreb, 16. listopada 1941. 239

(Dohoda o platobnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko. Zagreb, dna 16 oktobra 1941) 243

Stranica

ŠPANJOLSKA

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Medunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama. Zagreb, 26. svibnja 1941. 71

(L'adhésion de l'Etat Indépendant de Croatie à la Convention Internationale sur les Télécommunications. Zagreb, le 26 Mai 1941) . . . 71

ŠVICARSKA

Pristup Nezavisne Države Hrvatske Svjetskom poštanskom savezu. Zagreb, 26. svibnja 1941. 65

(L'adhésion de l'Etat Indépendant de Croatie à la Fédération Postale Universelle. Zagreb, le 26 Mai 1941) 65

Sporazum o robnom i plaćevnom prometu izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Švicarske Konfederacije. Zagreb, 10. rujna 1941. 171

(Abkommen über den Waren- und Zahlungsverkehr zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und dem Unabhängigen Staate Kroatien. Zagreb, den 10. September 1941) 175

HRVATSKO-NJEMAČKO UTANAČENJE O HRVATSKIM RADNICIMA

I.

Vlada Nezavisne Države Hrvatske izjavljuje se sporazumnom, da se u Hrvatskoj angažira radna snaga u cilju zaposlenja u Njemačkoj

II.

Angažiranje hrvatske radne snage obavljaju u pravilu s njemačke strane povjerenici njemačkog Ministarstva rada, a s hrvatske strane Izseljenička služba i od nje ovlašteni uredi.

III.

Angažiranje radnika vrši se u smislu priloženih radničkih ugovora za poljodjelske sezonske radnike, poljodjelske trajne radnike i nepoljodjelske radnike.

IV.

Hrvatska vlada se obvezuje, da će utjecati svim razpoloživim sredstvima na radnu snagu hrvatske državne pripadnosti u cilju, da ona poštuje sve zakone, koji vriede u Njemačkom Reichu, kao i naredbe radi osiguranja radnog mira. Također će se brinuti, da se hrvatski radnici drže radne discipline i da se pridržavaju radnog ugovora. Radnici, koji su prekršili ugovor, ne će se više slati na rad u Njemačku.

V.

Radni ugovori, podpisani od dotičnog poduzeća, ili po njegovom ovlaštenju od njemačkih službenih mjesta, bit će predloženi u četiri primjerka, na hrvatskom i njemačkom jeziku, nadležnim hrvatskim mjestima, koja će se brinuti o izvršenju što bržeg angažiranja.

Nadležni hrvatski uredi stavljaju radnike na razpolaganje; njemački opunomoćenici između ovih radnika izvršuju angažiranje. Radnici će biti točno upoznati sa sadržajem ugovora, te će ga vlastoručno podpisati.

Njemački opunomoćenici ili nadležni hrvatski uredi ovjeravaju na ugovoru svojim podpisom i pečatom, da su radni uvjeti radnicima pro-

čitani u njihovom materinskom jeziku, te da su radnici svojim podpisom (rukoznakom) sadržaj ugovora priznali. Od izpunjenih radnih ugovora dobiva po jedan primjerak radnik, poduzeće i nadležni njemački i hrvatski ured.

VI.

Hrvatska strana će nastojati, da radnici kod polazka budu obskrbljeni potrebnom radnom odjećom i čvrstom obućom.

VII.

Nadležni hrvatski uredi brinut će se o pravovremenom polazku angažiranih radnika i javit će, ako bude potrebno, vrieme polazka njemačkom Ministarstvu rada ili po njemu određenom njemačkom uredu. Nadležni njemački ured preuzima u pravilu radnike na njemačkoj granici.

Hrvatska strana brinut će se, da radnici prije svoga polazka iz zavičaja budu pregledani od službenog liečnika. Pregled treba vršiti prema priloženim »Uputama«.

VIII.

Promjene poslodavca vršit će se samo u izuzetnom slučaju; kod toga ne smije nastupiti nikakvo pogoršanje uslova ni zarade. Nadležni njemački uredi obaviestit će o tome nadležne hrvatske urede.

IX.

Svaki hrvatski radnik dobiva putnicu. Takse za izdavanje putnice treba da budu što je moguće manje.

X.

Hrvatski su radnici u Njemačkoj u pogledu uslova rada, zaštite rada, radničkog sudstva i družtvovnog osiguranja načelno izjednačeni s njemačkim radnicima.

XI.

Njemačka strana upotriebit će svoj utjecaj, da hrvatski radnici budu u moralnom i zdravstvenom pogledu bezprikorno smješteni.

XII.

Obadvie strane brinut će se, da se angažiranje i posredovanje hrvatskih radnika vrši samo prema odredbama ovog utanačenja.

XIII.

Ovaj sporazum vriedi do 31. prosinca 1941., i produžuje se prećutno za godinu dana, ako se ne odkaže najkasnije do 1. listopada za kraj kalendarske godine.

Sastavljeno u dvostrukom izvorniku, na hrvatskom i njemačkom jeziku.

Zagreb, dne 8. svibnja 1941.

Za hrvatsku delegaciju: Dr. IVO PETRIĆ

Za njemačku delegaciju: HETZELL

Uputa za liečnički pregled hrvatskih radnika

A.

Polazak u Njemačku smije se dozvoliti samo radnicima iz onih hrvatskih krajeva, u kojima ne vlada tifus, ni pjegavac, ni druge priljepčive zarazne bolesti.

B.

Kod pojedinačnog pregleda treba postupati prema sliedećim pravilima:

1. Radnik, koji će se angažirati, mora biti sposoban, t. j. da nema mana, koje bi ga sprečavale kod rada (kilu, naklonjenost kili, obću slabost tiela, ravna stopala, pomanjkanje udova).

2. Radnik, koji će se angažirati, ne smije bolovati od sliedećih bolesti:

očne bolesti ili trahoma,
kožne bolesti (svraba),
spolne bolesti,
izkrivljene hrbtenjače,
proširenja grčnih žila ili čireva od grčnih žila.

3. Od angažiranja treba izključiti također i takve osobe, kod kojih se sumnja, da boluju od tuberkuloze ili od koje druge zarazne bolesti, ili koje su poznate kao kliconoše priljepčive bolesti.

C.

Liečnički nalaz i ustanovljenu sposobnost mora liečnik potvrditi. Ta potvrda treba po mogućnosti biti na radnom ugovoru.

DEUTSCH-KROATISCHE VEREINBARUNG ÜBER KROATISCHE ARBEITSKRÄFTE

I.

Die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien erklärt sich damit einverstanden, dass deutscherseits Arbeitskräfte in Kroatien angeworben und zur Beschäftigung in Deutschland vermittelt werden.

II.

Bei der Anwerbung und Verpflichtung kroatischer Arbeitskräfte sind auf deutscher Seite grundsätzlich die Beauftragten des Reichsarbeitsministerium, auf kroatischer Seite der Auswanderungsdienst und die von ihm beauftragten Dienststellen tätig.

III.

Die Verpflichtung der Arbeiter erfolgt nach Massgabe der anliegenden Arbeitsverträge für landwirtschaftliche Wanderarbeiter, landwirtschaftliche Dauerarbeitskräfte und nichtlandwirtschaftliche Arbeitskräfte.

IV.

Die kroatische Regierung verpflichtet sich, mit allen ihr zu Gebote stehenden Mitteln auf die Arbeitskräfte kroatischer Staatsangehörigkeit dahingehend einzuwirken, dass diese die im Reich gültigen Gesetze sowie die Anordnungen zur Sicherstellung des Arbeitsfriedens achten. Desgleichen wird sie dafür Sorge tragen, dass die kroatischen Arbeitskräfte Arbeitsdisziplin zeigen und zur Einhaltung des Arbeitsvertrages veranlasst werden. Arbeiter, die vertragsbrüchig geworden sind, sollen nicht mehr zur Arbeit in Deutschland bereitgestellt werden.

V.

Die von dem Betriebsführer oder in seiner Vollmacht von den deutschen amtlichen Stellen unterzeichneten Arbeitsverträge werden in vierfacher Ausfertigung in deutscher und kroatischer Sprache den zuständigen kroatischen Stellen vorgelegt. Diese sorgen für möglichst beschleunigte Durchführung der Anwerbung.

Die zuständigen kroatischen Stellen stellen die Arbeiter bereit; die deutschen Beauftragten nehmen aus der Zahl der bereitgestellten Arbeiter die Verpflichtungen vor. Die Arbeiter sind über die Arbeitsbedingungen genau aufzuklären und haben den Arbeitsvertrag eigenhändig zu unterschreiben.

Die deutschen Beauftragten oder die zuständigen kroatischen Stellen bescheinigen durch Unterschrift und Amtssiegel auf dem Vertrage, dass die Arbeitsbedingungen den Arbeitern in ihrer Heimatsprache bekanntgegeben und durch Namensunterschrift (Handzeichen) inhaltlich anerkannt worden sind.

Von den ausgefertigten Arbeitsverträgen erhalten je ein Stück der Arbeiter, der Betriebsführer und die beiderseitigen amtlichen Stellen.

VI.

Die kroatische Seite wird dafür Sorge tragen, dass die kroatischen Arbeiter bei der Ausreise mit der nötigen Arbeitskleidung und festem Schuhwerk versehen sind.

VII.

Die zuständigen kroatischen Stellen sorgen für die rechtzeitige Abreise der verpflichteten Arbeiter und melden, falls erfoderlich, den Zeitpunkt der Abreise dem Reichsarbeitsministerium oder der von ihm bestimmten deutschen Stelle. Die zuständige deutsche Stelle übernimmt die Arbeiter grundsätzlich an der deutschen Grenze.

Die kroatische Seite wird dafür Sorge tragen, dass die Arbeiter vor ihrer Abreise vom Heimatort amtsärztlich untersucht werden. Bei der Untersuchung soll nach den anliegenden Richtlinien verfahren werden.

VIII.

Umverpflichtungen sollen nur in Ausnahmefällen erfolgen; dabei soll in den Arbeits- und Lohnbedingungen keine Verschlechterung eintreten. Die zuständigen deutschen Stellen werden den zuständigen kroatischen Stellen von Umverpflichtungen Kenntnis geben.

IX.

Die kroatischen Arbeiter erhalten Einzelpässe. Die Gebühr für die Ausstellung der Pässe soll möglichst niedrig gehalten werden.

X.

Die kroatischen Arbeiter sind im Deutschen Reich hinsichtlich der Arbeitsbedingungen, des Arbeitsschutzes, der Arbeitsgerichtsbarkeit und der Sozialversicherung den vergleichbaren deutschen Arbeitern grundsätzlich gleichgestellt.

XI.

Die deutsche Seite wird ihren Einfluss dahin geltend machen, dass die Unterbringung der kroatischen Arbeiter in sittlicher und gesundheitlicher Hinsicht einwandfrei ist.

XII.

Es soll von beiden Seiten Vorsorge getroffen werden, dass die Anwerbung, Vermittlung und Verpflichtungen der kroatischen Arbeiter nur im Rahmen dieser Vereinbarung erfolgt.

XIII.

Die Vereinbarung gilt bis zum 31. Dezember 1941 und verlängert sich stillschweigend jeweils um ein Jahr, wenn sie nicht spätestens am 1. Oktober für den Schluss des Kalenderjahres gekündigt wird.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache.

Zagreb, den 8. Mai 1941.

Für die deutsche Delegation:
HETZELL

Für die kroatische Delegation:
Dr. IVAN PETRIĆ

Richtlinien für die ärztliche Untersuchung der kroatischen Arbeitskräfte

A.

Für die Ausreise nach Deutschland sind nur Arbeitskräfte aus kroatischen Kreisen frei zu geben, in denen weder Typhus, Fleckfieber noch andere übertragbare epidemische Krankheiten herrschen.

B.

Bei der Einzeluntersuchung ist nach folgenden Grundsätzen zu verfahren:

1. Die zu verpflichtende Arbeitskraft muss tauglich, d. h. frei von arbeitsbehinderten Gebrechen sein (Bruch, Bruchanlage, allgemeine Körperschwäche, Plattfüsse, fehlende Gliedmassen).

2. Die zu verpflichtende Kraft muss frei von nachstehenden Krankheiten sein:

Augenkrankheit (Körnerkrankheit), auch Trachom genannt,
Hautkrankheit (Krätze),
Geschlechtskrankheiten,
Wirbelsäulenverkrümmung,
Krampfadern oder Krampfadergeschwüre.

3. Von der Verpflichtung sind ferner diejenigen Personen auszuschliessen, bei denen der Verdacht besteht, dass sie an Tuberkulose oder einer anderen ansteckenden Krankheit leiden, oder die als Ausscheider von Erregern übertragbarer Krankheiten bekannt sind.

C.

Der Befund der ärztlichen Untersuchung und die dabei festgestellte Tauglichkeit ist vom Arzt zu bescheinigen. Diese Bescheinigung soll möglichst auf dem Arbeitsvertrag erfolgen.

OPAZKA: Hrvatska vlada odkazala je utanačenje notom poslanstva Nezavisne Države Hrvatske u Berlinu od 28. rujna 1942. Broj T. 231-42, što je od njemačkog Ministarstva vanjskih poslova uzeto na znanje notom od 6. studenoga 1942., Nr. R 63947.

HRVATSKO-NJEMAČKI ZAPISNIK O ZAPOSLENJU HRVATSKIH RADNIKA NA PODRUČJU NJEMAČKOGA REICHA

U vrieme od 2. do 8. svibnja 1941. vodili su se pregovori u Ministarstvu zdravstva u Zagrebu između Nezavisne Države Hrvatske i zastupnika njemačke vlade, radi zaposlenja hrvatskih radnika u Njemačkoj.

Pregovori su, pod predpostavkom odobrenja obostranih vlada*, doveli do sliedećeg posljedka:

I.

Postignuta je suglasnost prema priloženom »Hrvatsko-njemačkom utanačenju o hrvatskim radnicima«.

Obadvie Stranke sporazumne su, da se utanačenje ima što prije u praksi primieniti.

II.

1. Kontingent

S njemačke strane se izjavljuje, da u godini 1941. postoji mogućnost da se na području Njemačke zaposli veći broj hrvatskih radnika, osobito poljoprivrednih i šumskih, kao i za rudarski posao prikladnih radnika.

Hrvatska strana izjavljuje, da imade na razpolaganju hrvatske radnike za uposlenje u Njemačkoj i da je spremna, u granicama mogućnosti, poslati radnike na rad u Njemačku. Koliko se može procieniti, došle bi u 1941. godini u obzir sliedeće brojke:

a) iz krajeva koji od talijanskih i madžarskih četa nisu zaposjednuti:

5.000	poljodjelskih radnika
5.000	šumskih radnika
500	kopača za pragove
5.000	za rudarski posao prikladnih radnika (od toga po prilici 500 kopača)
10.000	ostalih obrtničkih radnika
ukupno: 25.500;	

* OPAZKA: Odobrenje vlada dano je odlukom Ministarstva vanjskih poslova Njemačkoga Reicha R 58-927-41 od 22. rujna 1941. i notom Ministarstva vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske Pr. 258-41 od 24. listopada 1941.

b) iz krajeva, koji su od talijanskih i madžarskih četa zaposjednuti:

5.000 poljodjelskih radnika
3.000 šumskih radnika
500 kopača za pragove
5.500 za rudarski posao prikladnih radnika
15.000 ostalih obrtničkih radnika

ukupno: 29.000.

Time bi ukupni broj razpoloživih hrvatskih radnika iznašao 54.500.

Kod ove procjene polazilo se od činjenice, da hrvatski radnici, godišta 1909. do uključivo 1921., ne mogu za sada iz vojničkih razloga biti slobodni za angažiranje.

2. Transfer uštedevina

a) Sa hrvatske strane izražena je želja, da mjesečni transfer uštedevina hrvatskih radnika bude uređen što brže, i to na taj način, da poljodjelski radnici mogu poslati u domovinu najmanje 70.— RM, a nepoljodjelski i šumski radnici najmanje 100.— RM mjesečno.

Osim ovoga postoji s hrvatske strane želja, da se hrvatskim radnicima odobri, da prilikom odilaženja na dopust ponesu sobom čekove u iznosu od 50 RM, a pri konačnom povratku, nakon svršetka radnog odnosa, 100 RM.

Njemačka strana će ove priedloge zastupati kod nadležnog Ministarstva privrede.

b) Da bi se na svaki način osiguralo izdržavanje obitelji hrvatskih radnika, koji su zaposleni u Njemačkoj, hrvatska strana će prilikom angažiranja uzeti od svakog radnika potvrdu, kojom radnici ovlašćuju svoje njemačke poslodavce, da mogu u okviru dozvoljenog transfera do 25% njihove zarade poslati na određenu adresu u Hrvatskoj. Ako radnik ne bude dobrovoljno izpunjavao svoju dužnost izdržavanja, zamolit će hrvatska strana, putem svog nadležnog predstavničtva u Njemačkoj, njemačkog poslodavca, uz priloženje pomenutog ovlaštenja, da izvrši odgovarajuću doznaku. Njemačka strana izjavljuje, da je sporazumna s ovim uređenjem i o tome će obaviestiti poslodavce.

3. Trajanje radnog ugovora

Radne ugovore treba, u koliko način zaposlenja dozvoljava, sastaviti na određeni rok. Poželjno je, da se sastave na godinu dana, računano od dana dolazka radnika na mjesto zaposlenja, ali najmanje na 6 mjeseci, a za radnike u rudnicima redovito na godinu dana.

Preko ovog predviđenog roka mogu se radni ugovori sporazumom između poslodavca i radnika produljiti.

4. Tumači

Obadvie strane sporazumne su, da većim grupama radnika treba dodieliti radnike sa znanjem njemačkog jezika. Hrvatska strana k tome primjećuje, da će nastojati staviti na razpolaganje hrvatske radnike sa znanjem njemačkog jezika.

5. Liečnički pregled

K stavki VII. točka 2. sporazuma, izjavljuje hrvatska strana, da se slaže s njemačkom željom, da liečnički pregled radnika, koji su predviđeni za rudokope, vrše njemački liečnici.

6. Osobne izprave

Hrvatska strana primjećuje k stavu IX. sporazuma, da će hrvatski radnici za sada biti obskrbljeni privremenom osobnom izpravom po priloženom uzorku.

Njemačka strana će raditi u tom smislu, da privremene osobne izprave budu do daljnjega s njemačke strane priznate kao privremeni putni list.

7. Porez na plaću

Da se radnici mogu koristiti poreznim olakšicama u Njemačkoj, koje bi im možebitno pripadale, hrvatska općinska poglavarstva izdat će im po potrebi potvrdu po priloženom uzorku.

8. Prievoz radnika

Hrvatska strana navodi, da kod odašiljanja radnika često nastaju potežkoće uslied nedovoljnog loženja u vlakovima. Ona moli, da se u tom smislu pomogne, i da se radnici po mogućnosti voze u vagonima D-vlakova.

Njemačka strana obećaje zauzeti se kod Ministarstva prometa, da se u vlakovima dovoljno loži i predložiti, da se traženi D-vlakovi stave na razpolaganje.

Hrvatska strana izražava želju, da se kod odpreme radnika prilikom povratka, prijavi pravodobno izseljeničkoj službi, po potrebi brzojavno, dolazak transporta na granicu. S njemačke strane se izjavljuje da će se ovoj želji ići ususret.

9. Skrb

Na upit hrvatske strane njemačka strana izjavljuje, da nema ništa protiv toga, da se hrvatski opunomoćenici posjećivanjem mjesta rada obavješćivaju o stanju hrvatskih radnika.

Njemačka strana će se pobrinuti, da muslimanski hrvatski radnici budu načelno zaposleni u zajedničkim skupinama, i da kod obskrbe po mogućnosti budu uzeti u obzir njihovi običaji.

10. Osiguranje u slučaju bolesti

Utanačeno je, da hrvatski radnici, koji se vraćaju radi bolesti u domovinu, ne gube pravo na bolestničku pomoć prema njemačkom zakonu o osiguranju, ako se vraćaju sporazumno s predstojnikom nadležne bolestničke blagajne.

11. Primjena odredbe o tjelesnim ozljedama

Na upit hrvatske strane izjavljuje se s njemačke strane, da će se odredba o tjelesnim ozljedama primjenjivati i na hrvatske radnike.

12. Povratak

U slučajevima, u kojima se radnici iz hitnih razloga (na pr. smrtni slučaj ili težko oboljenje najbližih rodaka) moraju vratiti u domovinu, poslodavci će biti obaviešteni, uz kakve se predpostavke mogu dozvoliti takva putovanja.

13. Odašiljanje slanine

Njemačka strana će se zauzeti, da se hrvatskim radnicima dozvoli po osobi bezcarinski uvoz od 2 kg slanine mjesečno.

14. Žalbe

U pogledu opravdanih žalba, hrvatska će strana uputiti hrvatske radnike, da možebitne žalbe iz radnog odnosa u pravilu podnose Uredu rada, koji je za dotično mjesto rada nadležan. Njemačka strana moli, da se žalbe, koje stignu poslanstvu Nezavisne Države Hrvatske u Berlinu ili hrvatskim središtnjim vlastima, najbržim putem dostave njemačkom Ministarstvu rada na provjeravanje.

Pitanje sudjelovanja hrvatskih konzularnih predstavnika kod rješavanja žalba pridržaje se kasnijem razpravljanju.

15. Upravna pristojba

Njemačka strana plaća za svakog radnika, koji je u Hrvatskoj novo angažiran, na temelju priloženog utanačenja, 4.— RM izseljeničkoj službi. Izplata se vrši na temelju konačnih odpremnih lista.

16. Radnici iz zapadnih krajeva

Odgovarajuće odredbe ovog utanačenja primjenjivat će se na hrvatske radnike, koji budu angažirani u zapadnim krajevima, koje je Njemačka zaposjela.

17. Tiskane upute

Hrvatska strana izjavljuje, da namjerava uručiti tiskane upute radnicima u svrhu upućivanja u sva pitanja, koja su važna za njihovo

zaposlenje u Njemačkoj. Njemačka strana na to izjavljuje, da drži takve upute vrlo prikladnima i izražava želju, kod sastavljanja uputa sudjelovati.

Hrvatska strana na to pristaje.

Sastavljeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku.

Zagreb, dne 8. svibnja 1941. g.

Za hrvatsku delegaciju:	Za njemačku delegaciju:
DR. IVO PETRIĆ	HETZELL

Nezavisna Država Hrvatska
Unabhängiger Staat Kroatien

Broj:
Nr.

Privremeni putni list
Vorläufiger Personalausweis
Za:
Für:

Ime i prezime: .... Name und Vorname	Vriedi za putovanje u .... Gültig zur Reise nach
Zanimanje .... Beruf	Vriedi do .... Gültig bis
Vjeroispoviest .... Religion	
Rodno mjesto .... Geburtsort	
Kotar .... Bezirk	
Boravište .... Wohnort	
Kotar .... Bezirk	
Pokrajina .... Provinz	

Osobni opis
Personalbeschreibung

Rođen (dan, mjesec i godina) ....
Geburtstag

Oženjen (udata) ....
Verheiratet

Stas ....
Gestalt

Lice .... Fotografija — Lichtbild
Gesicht

Kosa ....
Haare

Oči ....
Augen

Nos .... Vlastoručni podpis:
Nase Unterschrift d. Inhabers:

Posebni znaci: ....
Besondere Kennzeichen

Mjesto i datum izdavanja putnog lista ....
Ort u. Datum der Ausstellung:

Podpis i pečat vlasti:
Unterschrift und Stempel der
ausstellenden Behörde:

Ovo uvjerenje nosi radnik-ca sa sobom u Njemačku i prosto je od takse.

Uvjerenje
Bescheinigung

(izdaje se samo u porezne svrhe)
(nur für Zwecke der Steuererhebung)

Kućanstvu* ....
Zum Haushalt* des: (porodično, krstno ime) — (Familien-Name, Vorname).

.... u ....
in

....
(mjesto stanovanja u Hrvatskoj — Wohnort in Kroatien)

pripadaju .... (broj — Anzahl) djeca, koja još nisu premašila 21. g. života
gehören

Kinder, welche das 21. Lebensjahr noch nicht vollendet haben.

O trošku g. .... (porodično, krstno ime) u .... (mjesto stanovanja u Hrvatskoj)
Auf Kosten (Familien-Name, Korname) in (Wohnort in Kroatien)

izučava se stručno .... (broj — Zahl) djece s tim da su ova djeca premašila 21. godinu ali ne 25 godina starosti.
werden

Kinder für einen Beruf ausgebildet, die das 21. Lebensjahr, aber nicht das 25. Lebensjahr vollendet haben.

Hrvatski radnik, čije je ime napred spomenuto, vjenčao se
Der vorgenannte kroatische Arbeiter hat die Ehe geschlossen

dne .... u .... (mjesto — Ort)
am in

dana ....
Datum

Pečat — Siegel: Općinski načelnik:

....

* Kućanstvu pripadaju ona djeca, koja za slučaj zajedničkog kućanstva stanuju zajedno s tom osobom koja vodi to kućanstvo ili se s njezinom privolom nalaze izvan kuće radi odgoja ili obrazovanja, ali ne radi zarade.

* Zum Haushalt einer Person gehören Kinder dann, wenn sie bei einheitlicher Wirtschaftsführung unter Leitung dieser Person deren Wohnung teilen oder sich mit ihrer Einwilligung ausserhalb ihrer Wohnung nicht zu Erwerbswecken, sondern zu Zwecken der Erziehung oder Ausbildung aufhalten.

DEUTSCH-KROATISCHE NIEDERSCHRIFT ÜBER DEN EINSATZ KROATISCHER ARBEITER IM DEUTSCHEN REICHSGEBIET

In der Zeit vom 2. bis 8. Mai 1941 fanden im Ministerium für Volksgesundheit in Zagreb zwischen Vertretern der Deutschen Regierung und der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien Verhandlungen über den Einsatz kroatischer Arbeiter im Deutschen Reichsgebiet statt.

Die Verhandlungen führten, vorbehaltlich der Zustimmung der beiderseitigen Regierungen, zu folgendem Ergebnis:

I.

Es wurde Einverständnis über die anliegende »Deutsch-kroatische Vereinbarung über kroatische Arbeitskräfte« erzielt.

Beide Seiten sind darüber einig, dass die Vereinbarung in der Praxis alsbald angewendet werden soll.

1. Kontingent

Von deutscher Seite wird erklärt, dass im Jahre 1941 die Möglichkeit bestehe, im Reichsgebiet eine grössere Anzahl von kroatischen Arbeitskräften, insbesondere land- und forstwirtschaftliche sowie für den Einsatz im Bergbau geeignete Kräfte, zu beschäftigen.

Die kroatische Seite erklärt hierzu, dass kroatische Arbeiter für den Einsatz in Deutschland zur Verfügung ständen, und dass sie bereit sei, Arbeiter im Rahmen des Möglichen nach Deutschland zur Arbeit zu entsenden. Es würden hierfür im Jahre 1941 schätzungsweise folgende Zahlen in Betracht kommen:

a) aus den nicht von italienischen und ungarischen Truppen besetzten Gebieten

	5.000	Landarbeiter
	5.000	Forstarbeiter
	500	Schwellenhauer
	5.000	für den Bergbau geeignete Kräfte (davon etva 500 Hauer)
	10.000	sonstige gewerbliche Arbeiter
Zus.:	25.500;	

b) aus den von italienischen und ungarischen Truppen besetzten Gebieten

	5.000	Landarbeiter
	3.000	Forstarbeiter
	500	Schwellenhauer
	5.500	für den Bergbau geeignete Kräfte
	15.000	sonstige gewerbliche Kräfte
Zus.:	29.000.	

Damit würde sich eine Gesamtzahl von 54.500 verfügbaren kroatischen Arbeitskräften ergeben.

Bei der vorstehenden Schätzung ist davon ausgegangen worden, dass die Jahrgänge 1909 bis einschliesslich 1921 aus militärischen Gründen zur Zeit nicht für die Anwerbung freigegeben werden können.

2. Lohntransfer

a) Von kroatischer Seite wird der Wunsch ausgesprochen, dass der monatliche Transfer der Lohnersparnisse der kroatischen Arbeiter mit tunlichster Beschleunigung geregelt wird, und zwar in der Weise, dass die landwirtschaftlichen Arbeiter mindestens 70.— RM, die nichtlandwirtschaftlichen Arbeiter und Forstarbeiter mindestens 100.— RM monatlich in die Heimat überweisen dürfen.

Darüber hinaus besteht kroatischerseits der Wunsch, es möge den kroatischen Arbeitern gestattet werden, bei Urlaubsreisen bis zu 50.— RM und bei endgültiger Rückkehr nach Beendigung des Arbeitsverhältnisses bis zu 100.— RM mittels Reiseschecks in die Heimat mitzunehmen.

Die deutsche Seite wird diese Anregungen bei dem hierfür zuständigen Reichwirtschaftsministerium befürworten.

b) Um den Lebensunterhalt der Familien der in Deutschland beschäftigten kroatischen Arbeiter in jedem Fall zu sichern, wird die kroatische Seite sich von den Arbeitern bei der Anwerbung eine Bescheinigung ausstellen lassen, in der die Arbeiter ihre deutschen Betriebsführer ermächtigen, im Rahmen der Transfergrenze bis zu 25% ihres Lohnes an eine bestimmte Anschrift in Kroatien zu überweisen. Kommt ein Arbeiter seiner Unterhaltspflicht nicht freiwillig nach, so wird die kroatische Seite über ihre zuständige Vertretung den Betriebsführer unter Vorlage der Ermächtigung bitten, die Überweisung entsprechend vorzunehmen. Die deutsche Seite erklärt sich mit dieser Regelung einverstanden und wird die Betriebsführer entsprechend unterrichten.

3. Dauer des Arbeitsvertrages

Die Arbeitsverträge sind, soweit es die Art der Beschäftigung zulässt, befristet abzuschliessen. Sie sollen möglichst für ein Jahr, vom Tage nach dem Eintreffen des Arbeiters am Beschäftigungsort an gerechnet, mindenstens jedoch für sechs Monate, im Bergbau regelmässig für ein Jahr, abgeschlossen werden.

Über die vorgesehene Dauer hinaus können die Arbeitsverträge durch Vereinbarung zwischen Betriebsführer und Arbeiter verlängert werden.

4. Dolmetscher

Beide Seiten sind darüber einig, dass grösseren Gruppen von Arbeitern der deutschen Sprache kundige Arbeiter zugeteilt werden

sollen. Die kroatische Seite erklärt hierzu, dass sie bemüht sein werde, deutschsprechende kroatische Arbeiter bereitzustellen.

5. Ärztliche Untersuchung

Zu Abschnitt VII Satz 2 der Vereinbarung erklärt die kroatische Seite sich auf deutschen Wunsch damit einverstanden, dass die ärztliche Untersuchung der für den Einsatz im Bergbau vorgesehenen Arbeiter von deutschen Ärzten durchgeführt wird.

6. Personalausweise

Die kroatische Seite weist zu Abschnit IX der Vereinbarung darauf hin, dass kroatische Pässe bisher noch nicht bestehen und dass infolgedessen die kroatischen Arbeiter einstweilen mit einem vorläufigen Personalausweis nach beiliegendem Muster ausgestattet werden sollen.

Die deutsche Seite wird darauf hinwirken, dass die vorläufigen Personalausweise bis auf weiteres deutscherseits als Passersatz anerkannt werden.

7. Lohnsteuer

Damit den Arbeitern die ihnen etwa zustehenden steuerlichen Vergünstigungen in Deutschland zuteil werden können, werden die kroatischen Gemeindebehörden erforderlichenfalls eine Bescheinigung nach anliegendem Muster ausstellen.

8. Transport

Die kroatische Seite führt aus, dass bei der Beförderung der Arbeiter des öfteren Schwierigkeiten infolge ungenügender Beheizung der Züge entstanden seien. Sie bittet, für Abhilfe Sorge zu tragen und ausserdem für die Beförderung nach Möglichkeit D-Zugwagen zu verwenden.

Die deutsche Seite sagt zu, sich beim Reichsverkehrsministerium für eine genügende Beheizung der Züge einzusetzen und die Anregung wegen der Gestellung von D-Zugwagen ebenfalls an das Reichsverkehrsministerium weiterzuleiten.

Die kroatische Seite äussert den Wunsch, dass bei Rückbeförderung der Arbeiter das Eintreffen der Transporte an der Grenze dem Auswanderungsdienst rechtzeitig, nötigenfalls telegrafisch mitgeteilt werde. Deutscherseits wird erklärt, dass diesem Wunsch entsprochen werde.

9. Betreuung

Auf eine Anfrage der kroatischen Seite wird deutscherseits erklärt, dass deutscherseits nichts dagegen einzuwenden sei, wenn kroatische Beauftragte sich gelegentlich durch Besuch der Arbeitsstellen über das Ergehen der kroatischen Arbeiter unterrichten.

Die deutsche Seite wird dafür sorgen, dass muselmanische kroatische Arbeiter grundsätzlich in geschlossenen Gruppen eingesetzt verden, und dass bei der Verpflegung auf ihre Gewohnheiten möglichst Rücksicht genommen wird.

10. Krankenversicherung

Es wird festgestellt, dass kroatische Arbeiter, die im Krankheitsfalle in ihre Heimat zurückkehren, den Anspruch auf Krankenhilfe nach der Reichsversicherungsordnung dann nicht verlieren, wenn die Rückkehr mit Zustimmung des Vorstandes der für sie zuständigen Krankenkasse erfolgt.

11. Anwendung der Personenschädenverordnung

Auf eine kroatische Anfrage wird deutscherseits erklärt, dass die Personenschädenverordnung auch auf kroatische Arbeiter Anwendung findet.

12. Heimfahrt

Für die Fälle, in denen Arbeiter aus dringenden Gründen (z. B Todesfall oder schwere Erkrankung nächster Angehöriger) eine Heimreise antreten müssen, werden die Betriebsführer darüber unterrichtet, unter welchen Voraussetzungen solche Reisen zuzulassen sind.

13. Lieferung von Speck

Die deutsche Seite wird sich dafür einsetzen, dass den kroatischen Arbeitern die zollfreie Einfuhr von monatlich 2 kg Speck je Kopf gestattet wird.

14. Beschwerden

Um berechtigten Beschwerden schnellstens abhelfen zu können, werden die kroatischen Arbeiter von kroatischer Seite angehalten werden, etwaige Beschwerden aus dem Arbeitsverhältnis grundsätzlich zunächst bei dem für die Arbeitsstelle zuständigen Arbeitsamt vorzubringen. Die deutsche Seite bittet, Beschwerden, die bei der Gesandschaft des Unabhängigen Staates Kroatien in Berlin oder bei kroatischen Zentralbehörden eingehen, schnellstens dem Reichsarbeitsministerium zur Nachprüfung zuzuleiten.

Die Frage der Beteiligung kroatischer konsularischer Vertretungen bei der Beilegung von Beschwerden bleibt späterer Erörterung vorbehalten.

15. Verwaltungsgebühr

Die deutsche Seite zahlt für jeden auf Grund der anliegenden Vereinbarung in Kroatien neu angeworbenen Arbeiter einen Betrag von 4 RM an den Auswanderungsdienst. Die Zahlung erfolgt auf Grund der endgültigen Transportmeldung.

16. Arbeiter aus den Westgebieten

Die Vereinbarung findet auf die kroatischen Arbeiter, die in den von Deutschland besetzten westlichen Gebieten angeworben werden, sinngemäss Anwendung.

17. Merkblatt

Die kroatische Seite erklärt, sie beabsichtige, den Arbeitern zu ihrer Unterrichtung über alle für die Tätigkeit im Reich wichtigen Fragen ein Merkblatt mitzugeben. Die deutsche Seite erklärt dazu, dass sie ein solches Merkblatt für sehr zweckmässig halte und äussert den Wunsch, bei der Abfassung beteiligt zu werden.

Die kroatische Seite sagt dies zu.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache.

Zagreb, den 8. Mai 1941.

Für die deutsche Delegation:	Für die kroatische Delegation:
HETZELL	DR. IVAN PETRIĆ

Nezavisna Država Hrvatska
Unabhängiger Staat Kroatien

Broj:
Nr.:

Privremeni putni list
Vorläufiger Personalausweis

Za:
Für:

Ime i prezime .... Name und Vorname	Vriedi za putovanje .... Gültig zur Reise nach
Zanimanje .... Beruf	Vriedi do .... Gültig bis
Vjeroizpoviest .... Religion	
Rodno mjesto .... Geburtsort	
Kotar .... Bezirk	

Boravište ....
Wohnort

Kotar ....
Bezirk

Pokrajina ....
Provinz

Lični opis
Personalbeschreibung

Rođen (dan, mjesec i godina) ....
Geburtstag

Oženjen (udata) ....
Verheiratet

Fotografija
Lichtbild

Stas ....
Gestalt

Lice ....
Gesicht

Kosa ....
Haare

Oči ....
Augen

Nos ....
Nase

Posebni znaci ....
Besondere Kennzeichen

Mjesto izdavanja putnog lista i datum:
Ort und Datum der Ausstellung:

....
Vlastoručni podpis:
Eigenhändige Unterschrift:

Podpis i pečat vlasti:
Unterschrift und Stempel der ausstellenden Behörde:

Bescheinigung

(nur für Zwecke der Steuererhebung)

Zum Haushalt* des

.... in ....

(Familienname) (Vorname) (Wohnort in Kroatien)

gehören .... Kinder, die das 21. Lebensjahr noch nich vollendet

(Zahl) haben.

Auf Kosten des

.... in ....

(Familienname) (Vorname) (Wohnort in Kroatien)

werden .... Kinder für einen Beruf ausgebildet, die das 21. Lebens-

(Zahl)

jahr aber nicht das 25. Lebensjahr vollendet haben.

Der obengennante kroatische Arbeiter hat die Ehe

am .... geschlossen.

(Ort) (Datum)

(Siegel)

....

(Unterschrift)

---

* Zum Haushalt einer Person gehören Kinder dann, wenn sie bei einheitlicher Wirtschaftsführung unter Leitung dieser Person deren Wohnung teilen oder sich mit ihrer Einwilligung ausserhalb ihrer Wohnung nicht zu Erwerbszwecken, sondern zu Zwecken der Erziehung oder Ausbildung aufhalten.

HRVATSKO-NJEMAČKI DRŽAVNI UGOVOR

OPUNOMOĆENICI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE PODPISALI SU DNE 13. SVIBNJA 1941. U ZAGREBU ZAJEDNO S OPUNOMOĆENICIMA NJEMAČKOG REICHA DRŽAVNI UGOVOR O GRANICAMA, KOJI NA HRVATSKOM I NJEMAČKOM JEZIKU GLASI:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
i
NJEMAČKI REICH

žele ugovorom utvrditi svoje zajedničke granice, koje su nastale iz razpada Jugoslavije. Za zaključenje ovog ugovora imenovali su svoje opunomoćenike:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske
državnog tajnika Ministarstva vanjskih poslova
gospodina Dra Mladena Lorkovića

i generala
gospodina Augusta Marića.

Kancelar Njemačkog Reicha
njemačkog poslanika u Zagrebu
gospodina Siegfrieda Kasche

i tajnog savjetnika poslanstva
gospodina Kurta von Kamphoevener.

Opunomoćenici su nakon izmjene svojih dobrih i u valjanom obliku izpostavljenih punomoći ugovorili sliedeće:

Članak 1.

Hrvatsko-njemačka granica utvrđuje se crtom, koja ide od tromeđe: Hrvatska — Njemački Reich — Italija do tromeđe: Hrvatska — Njemački Reich—Madžarska i poklapa se obćenito sa bivšom upravnom granicom između Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije s jedne strane i austrijskih krunovina Kranjske i Štajerske s druge strane. Predviđeni tok granice označen je plavom crtom na priloženoj karti, koja čini sastavni dio ovog ugovora.

Članak 2.

(1) Konačno utvrđenje granice izvršit će na licu mjesta što prije moguće hrvatsko-njemačka komisija uzimljući u obzir osobito gospodarske prilike.

(2) Ugovorne Stranke uglavit će pobliže odredbe o izmjeri, o označenju i uzdržavanju granice.

Članak 3.

Ovaj ugovor treba ratificirati. Izmjena izprava o ratifikaciji usliedit će što prije moguće u Berlinu.

Ugovor stupa na snagu podpisom.

Ugovor je sastavljen u dva izvornika na hrvatskom i njemačkom jeziku. Obadva su jednako valjana.

Za potvrdu toga opunomoćenici su ovaj ugovor podpisali i svojim pečatima providjeli.

Dano u Zagrebu, 13. svibnja 1941.

Dr. M. LORKOVIĆ
AUG. MARIĆ
S. KASCHE
KURT von KAMPHOEVENER

DEUTSCH-KROATISCHER STAATSVERTRAG

DAS DEUTSCHE REICH
und
DER UNABHÄNGIGE STAAT KROATIEN

haben den Wunsch, ihre aus dem Zerfall des Jugoslawischen Staates sich ergebende gemeinsame Grenze vertraglich festzulegen. Zum Abschluss dieses Vertrages haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

der Deutsche Reichskanzler
den Deutschen Gesandten in Zagreb
Herrn Siegfried Kasche
und den Vortragenden Legationsrat
Herrn Kurt von Kamphoevener,

der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien
den Staatssekretär des Ministeriums der Auswärtigen Angelegenheiten
Herrn Dr. Mladen Lorković
und den General
Herrn August Marić.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart:

Artikel 1

Die deutsch-kroatische Grenze wird durch eine Linie bestimmt, die vom Dreiort: Deutsches Reich—Kroatien—Italien bis zum Dreiort:

OBJAVA

MINISTARSTVA VANJSKIH POSLOVA OD 20. LIPNJA 1942. O RATIFIKACIJI HRVATSKO-NJEMAČKOGA DRŽAVNOG UGOVORA O UTVRĐENJU HRVATSKO-NJEMAČKE GRANICE OD 13. SVIBNJA 1941.

Dana 13. svibnja 1941. podpisali su u Zagrebu opunomoćenici Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha ugovor o utvrđenju hrvatsko-njemačke granice.

Ugovor je ratificiran. Izmjena ratifikacionih povelja usliedila je u Berlinu dana 2. lipnja 1942.

Prema članku 3. ugovora stupio je ugovor na snagu dana 13. svibnja 1941.

Ugovor se ovime proglašuje.

U Zagrebu, 20. lipnja 1942.

Ministar vanjskih poslova:

Broj: Pr. 5020-1942. Dr. MLADEN LORKOVIĆ

OPAZKA: Ugovor i objava proglašeni su u Narodnim novinama od 11. srpnja 1942. broj 153.

ZAPISNIK
O PRIVREMENOM UREĐENJU PLAĆEVNOG PROMETA IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA

Između hrvatske vlade i njemačke vlade ugovara se sliedeće:

1.

Plaćevni promet između Hrvatske i Njemačkoga Reicha odvijat će se, za obveze nastale nakon 31. ožujka 1941., do daljnjega po načelima ugovora za uređenje plaćevnog prometa između Njemačkoga Reicha i Kraljevine Jugoslavije od 25. listopada 1938. i po pripadajućim dopunskim utanačenjima.

2.

Plaćanja će se obavljati putem »zbirnog računa Reichsmaraka« (Reichsmarksammelkonto) Hrvatske državne banke, koji se ima osnovati kod Njemačke obračunske blagajne.

Za preračunavanje Reichsmarke u dinare i dinara u Reichsmarke utvrđuje se tečaj od dinara 20.— = 1.— RM.

Oba obračunska zavoda davat će do visine od RM 15,000.000.— predujmove u korist vjerovnika svoje zemlje, u koliko ne bi postojala sredstva iz uplata dužnika.

3.

Ovo privremeno uređenje plaćanja stupa na snagu današnjim danom. Ono će se primjenjivati sve dotle dok se ne utvrdi konačni sporazum o uređenju međusobnog plaćevnog prometa.

U konačni sporazum uniet će se odredbe o tome, kako se ima obračunavati saldo, koji bi eventualno nastao na zbirnom računu Reichsmaraka.

Podpisano u Zagrebu na hrvatskom i njemačkom jeziku, u po dva izvornika, dne 16. svibnja 1941.

Dr. SUŠIĆ — CARL CLODIUS

PROTOKOLL

ÜBER EINE VORLÄUFIGE REGELUNG DES ZAHLUNGSVERKEHRS ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAATE KROATIEN

Zwischen der Deutschen Regierung und der Kroatischen Regierung wird Folgendes vereinbart:

1.

Der Zahlungsverkehr zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien wird bis auf weiteres für die nach dem 31. März 1941 entstandenen Verbindlichkeiten nach den Grundsätzen des Abkommens zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Jugoslawien vom 25. Oktober 1938 und den dazu gehörigen Zusatzabkommen abgewickelt.

2.

Die Zahlungen erfolgen über ein bei der Deutschen Verrechnungskasse neu zu errichtendes Reichsmarksammelkonto der Kroatischen Staatsbank.

Der Umrechnung von Reichsmark in Dinaren und von Dinaren in Reichsmark wird ein Kurs von Dinar 20.— = 1.— RM zugrunde gelegt.

Die beiden Verrechnungsinstitute werden bis zur Höhe von RM 15,000.000.— zugunsten der Gläubiger ihres Landes in Vorlage treten, falls Mittel aus Einzahlungen von Schuldnern nicht vorhanden sein sollten.

3.

Diese vorläufige Zahlungsregelung tritt am heutigen Tage in Kraft. Sie wird solange angewandt, bis eine endgültige Vereinbarung über die Regelung des gegenseitigen Zahlungsverkehrs getroffen wird.

In die endgültige Vereinbarung wird eine Bestimmung darüber aufgenommen werden, wie ein auf dem Reichsmarksammelkonto etwa aufgelaufener Saldo abgewickelt werden soll.

Unterzeichnet in Agram in deutscher und kroatischer Sprache in je zwei Urschriften am 16. Mai 1941.

CARL CLODIUS　　　　Dr. SUŠIĆ

UTANAČENJE

SKLOPLJENO IZMEĐU HRVATSKE POŠTANSKE UPRAVE I KRALJEVSKE MADŽARSKE POŠTANSKE UPRAVE RADI UZAJAMNOG UREĐENJA POŠTANSKOG PROMETA HRVATSKE I MADŽARSKE DRŽAVE

Na temelju odredaba, sadržanih u članku 5. poštanskoga sporazuma u Buenos Airesu, dolje podpisani opunomoćenici ugovarajućih poštanskih uprava niže imenovanih država, nakon izmjene svojih dobrih i u valjanom obliku izpostavljenih punomoći, a u cilju olakšanja poštanskoga prometa, pod uvjetom odobrenja nadležnih vlasti svojih država, u zajedničkom sporazumu utvrdili su sliedeća utanačenja:

Članak 1.

Ugovorne Stranke sporazumievaju se u tome, da, ukoliko niže navedeni članci ne sadržavaju ili kasnija utanačenja ne uglave druge odredbe za međusobni poštanski promet Hrvatske i Madžarske Države, vriede odredbe sadržane u ugovoru Svjetskog poštanskog saveza, njegovom zaključnom zapisniku i pravilniku za izvršenje; nadalje onim utanačenjima i njihovim zaključnim zapisnicima, te pravilniku za izvršenje, kojima su obje Ugovorne Stranke pristupile ili će pristupiti.

Članak 2.

Po međunarodnoj poštanskoj konvenciji ustanovljene odpremne pristojbe, koje za svako vrieme vriede u međusobnom prometu, prosječno se snizuju za 25 po sto. Obje uprave ovlaštene su ovako nastale stavke pristojba prema zahtjevima svojih novčanih jedinica zaokružiti prema više ili niže.

Na novine, časopise, knjige, brošure, muzikalije i zemljopisne karte u međusobnom prometu vriedi 50 po sto sniženje pristojba od obćih međunarodnih pristojba za tiskanice. Ukoliko bi ove snižene pristojbe u pojedinim ugovarajućim državama bile niže od tuzemnih pristojba za tiskanice, ovlaštene su uprave u ovom prometu primjenjivati tuzemne pristojbe za tiskanice.

Uprave će pristojbe, koje budu utvrđene na ovaj način, priobćivati međusobno.

Članak 3.

Naizmjenični dopisi u predmetima telekomunikacione službe odpremaju se u uzajamnom prometu bezplatno.

Članak 4.

Ugovorne Stranke u međusobnom prometu primjenjuju za zamotke samo temeljne konačne pristojbe i to:

30	zlatnih	centima	za	zamote	do	1	kg
40	„	„	„	„	od	1 — 3	„
50	„	„	„	„	„	3 — 5	„
100	„	„	„	„	„	5 — 10	„
150	„	„	„	„	„	10 — 15	„
200	„	„	„	„	„	15 — 20	„

Članak 5.

U prometu doznačnica najveća svota, koja se može slati jednom doznačnicom, istovjetna je s najvećom svotom utvrđenom u tuzemnom prometu doznačnica dotične države. Ovo ograničenje ne odnosi se na službene poštanske doznačnice.

Članak 6.

U službenom dopisivanju upotrebljavat će obje poštanske uprave i područne ustanove njemački ili francuzki jezik.

Članak 7.

Ugovorne Stranke će pojedina pravila, potrebna za provedbu utanačenja, uvrstiti u pravilnik za izvršenje, koji je istodobno podpisan.

Članak 8.

Ovo utanačenje stupa na snagu odmah nakon prihvata po Ugovornim Strankama i ostaje na snazi sve dotle, dok ga koja od Ugovornih Stranaka ne odkaže uz tromjesečni odkaz.

Članak 9.

Ovo utanačenje je izrađeno u dva izvorna primjerka na hrvatskom i u dva izvorna primjerka na madžarskom jeziku. Oba sadržaja su podjednako punovažna.

U Zagrebu, dne 17. svibnja 1941.

U ime hrvatske poštanske uprave:
SLAVOLJUB KUČERA
FRANJO POLJAN

U ime kraljevske madžarske poštanske uprave:
Dr. FORSTER KAROL
Dr. LUKASZ ALFONS

PRAVILNIK
O IZVRŠENJU SKLOPLJENOG UTANAČENJA RADI UREĐENJA POŠTANSKOG PROMETA IZMEĐU HRVATSKE I MADŽARSKE DRŽAVE

Članak 1.

Izmjena listovne pošte i zamotaka vrši se za sada na kolodvoru u Osieku. Uprave će pismenim putem urediti izmjeničnu službu na drugim pograničnim postajama.

Članak 2.

Obje uprave učinit će potrebne korake, da se priznaju punovažnim na vlastitim pograničnim postajama izkaznice, koje su izdale predpostavljene uprave za svoje osoblje, koje obavlja službu u putujućim poštama.

Članak 3.

U međusobnom prometu carinske deklaracije imadu se izpostaviti na njemačkom ili francuzkom jeziku.

Članak 4.

Listarenje zamotaka od jedne uprave predanih drugoj upravi, obavlja se pojedinačno.

Članak 5.

Ovaj pravilnik o izvršenju stupa na snagu istodobno s utanačenjem, te isto tako dugo ostaje na snazi.

U Zagrebu, dne 17. svibnja 1941.

U ime hrvatske poštanske uprave:	U ime kraljevske madžarske poštanske uprave:
SLAVOLJUB KUČERA	Dr. FORSTER KAROL
FRANJO POLJAN	Dr. LUKASZ ALFONS

Prednje utanačenje kao i pravilnik o izvršenju prihvaćam.

Zagreb, dne 19. svibnja 1941.

Vojskovođa:
KVATERNIK

MEGÁLLAPODÁS
KÖTÖTTÉK A HORVÁT POSTAIGAZGATÁS ÉS A MAGYAR KIRÁLYI POSTAIGAZGATÁS HORVÁTORSZÁG ÉS MAGYARORSZÁG KÖLCSÖNÖS POSTAFORGALMÁNAK SZABÁLYOZÁSÁRA

A Buenos-Airesi Postaegyezmény 5. cikkében foglalt határozatok alapján az alulirottak, az alább megnevezett államok szerződő postaigazgatásainak meghatalmazottai jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után, a postai forgalom megkönnyitése céljából, államaik illetékes hatóságainak jóváhagyásától feltételezetten, közös egyetértéssel a következő határozatokban állapodtak meg:

1. cikk.

A Szersődő Felek megállapodnak abban, hogy amennyiben az alábbi cikkek nem tartalmaznak vagy későbbi megegyezések nem allapitanak meg eltérő határozatokat, Horvátország és Magyarország kölcsönös postai forgalmára az Egyetemes Postaegyesületnek mindenkor hatályban lévő Egyezményében, ennek Zárójegyzökönyvében és Foganatositó Szabályzatában, továbbá aba Megállapodásaiban és ezek Zárójegyzőkönyveiben, valamint Foganatositó Szabályzataiban foglalt határozatok érvényesek, amelyekhez mindkét Szerződő Fél csatlakozott vagy csatlakozni fog.

2. cikk.

Az Egyetemes Postaegyezmény által megállapitott mindenkori levélpostai szállitási dijakat a kölcsönös forgalomban általában 25 százalékkal mérséklik. Mindkét igazgatás jogositva van az igy előálló dijtételeket pénzrendszere kivánalmainak megfelelően felfelé vagy lefelé kikerekiteni.

A hirlapokra, folyóiratokra, könyvekre, füzetekre, zenemüvekre és térképekre a kölcsönös forgalomban a nemzetközi általános nyomtatványdijakból 50 százalékos dijmérséklés érvényes. Ha e mérsékelt dij az egyez szerződő országokban a belföldi njomtatványdijaknál alacsonyabb volna, az igazgatások jogositva vannak a forgalomban a belföldi nyomtatványdijakat alkalmazni.

Az igazgatások a fentiek szerint megállapitott dijakat kölcsönősen közlik egymással.

3. cikk.

A postai hatóságok és a postahivatalok között távközlési szolgálati ügyekben váltott levelezéseket a kölcsönös forgalomban dijtalanul továbbitják.

4. cikk.

A Szerződő Felek a kölcsönös csomagforgalomban csak az alapvégdijakat alkalmazzák, mégpedig:

30	aranycentime-ot	az	1	kg-ig	terjedő	csomagok	után
40	„	az	1 — 3	„	„	„	„
50	„	a	3 — 5	„	„	„	„
100	„	az	5 — 10	„	„	„	„
150	„	a	10 — 15	„	„	„	„
200	„	a	15 — 20	„	„	„	„

5. cikk.

Az utalványforgalomban az egy utalvánnyal küldhető legnagyobb összeg azonos az illető állam belföldi utalványszolgálatában megszabott legnagyobb összeggel. Ez a korlátozás nem vonatkozik a postaszolgálati utalványokra.

6. cikk.

A két postaigazgatás és alárendelt szerveik között az iratváltás francia vagy német nyelven történik.

7. cikk.

A Szerződő Felek egyes, a Megallápodás végrehajtásához szükséges rendszabályokat az egyidejüleg aláirt Foganatositó Szabályzatba foglalják.

8. cikk.

Ez a Megállapodás a Szerződő Felek áltak történő jóváhagyás után azonnal életbe lép és mindaddig érvényben marad, amig a Szerződő Felek valamelyike három hónappal előbb fel nem mondja.

9. cikk.

Ez a Megállapodás két eredeti horvát és két eredetü magyar nyelvü példányban készült. Mindkét szövegnek ugyanaz az érvényességi ereje van.

Kelt Zágrebben, 1941. évi május hó 17. napján.

A magyar királyi postaigazgatás nevében:

Dr. FORSTER KAROL
Dr. LUKASZ ALFONS

A horvát postaigazgatás nevében:

SLAVOLJUB KUČERA
FRANJO POLJAN

A HORVÁTORSZAG ÉS MAGYARORSZÁG KÖZÖTTI POSTAFORGALOM SZABÁLYOZÁSÁRA KÖTÖTT MEGÁLLAPODÁS FOGANASITÓ SZABÁLYZATA

1. cikk.

A levélpostai küldemények és a csomagok kicserélése ezidő szerint Osiek pályaudvaron történik. Az igazgatások iratváltás utján fogják az egyéb határállomásokon a kicserélőszolgálatot berendezni.

2. cikk.

Mindkét igazgatáz megteszi a szükséges lépéseket, hogy a másik igazgatás mozgópostai szolgálatát ellátó személyek részére annak felsőbbsége által kiállitott igazolványokat a saját határállomásán igazolásul elfogadjak.

3. cikk.

A kölcsönös forgalomban a vámárunyilatkozatokat francia vagy német nyelven kell kiállitani.

4. cikk.

Az egyik igazgatástól a másik igazgatásnak átadott csomagok rovatolása egyenként történik.

5. cikk.

Ez a Foganatositó Szabályzat ugyanakkor lép életbe, amikor a Megállapodás és ugyanaddig marad érvényben.

Kelt Zágrebben, 1941. évi május hó 17. napján.

A magyar királyi posta-igazgatás nevében:	A horvát postaigazgatás nevében:
Dr. FORSTER KAROL	SLAVOLJUB KUČERA
Dr. LUKASZ ALFONS	FRANJO POLJAN

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Z a g r e b.
N° 2019/1941.

NOTE VERBALE

En se référant à sa note du 26 mai N° 31/41 par laquelle le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie a notifié au Gouvernement

de la Confédération Helvétique son adhésion à la Convention Postale Universelle, le Ministère des Affaires Etrangères Croate a l'honneur de remettre au Ministère des Affaires Etrangères Suisse ci-joint:

a) l'arrangement concernant le service postal,

b) le protocole de la conférence postale croato-hongroise, qui ont été conclus le 17 mai 1941 entre l'Administration postale croate et l'Administration postale hongroise.

Le Ministère des Affaires Etrangères Croate a l'honneur de prier le Ministère des Affaires Etrangères Suisse de bien vouloir transmettre les dites pièces au Bureau International de la Fédération Postale Universelle à Berne, lequel doit en connaître en vertu de l'art. 24 de la Convention Postale Universelle.

Zagreb, le 30 juillet 1941

Au
Ministère des Affaires Etrangères Suisse
Berne

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb
Br. 2019/1941.

VERBALNA NOTA

Pozivajući se na svoju notu od 26. svibnja br. 31/41, kojom je vlada Nezavisne Države Hrvatske notificirala vladi Švicarske Konfederacije pristup Svjetskoj poštanskoj konvenciji, hrvatskom Ministarstvu vanjskih poslova čast je dostaviti švicarskom Ministarstvu vanjskih poslova u prilogu:

a) utanačenje o poštanskom prometu,

b) zapisnik hrvatsko-madžarske poštanske konferencije,

koji su zaključeni 17. svibnja 1941. između hrvatske poštanske uprave i madžarske poštanske uprave.

Hrvatskom Ministarstvu vanjskih poslova čast je zamoliti švicarsko Ministarstvo vanjskih poslova, da te priloge izvoli dostaviti Međunarodnom uredu svjetskog poštanskog saveza u Bernu, u čiji djelokrug to spada temeljem čl. 24. Svjetske poštanske konvencije.

Zagreb, 30. srpnja 1941.

Švicarskom Ministarstvu vanjskih poslova
Bern

UTANAČENJE

SKLOPLJENO IZMEĐU POŠTANSKE UPRAVE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVSKE MADŽARSKE POŠTANSKE UPRAVE O OBOSTRANOM UREĐENJU TELEKOMUNIKACIONOG PROMETA IZMEĐU HRVATSKE I MADŽARSKE DRŽAVE

Temeljem odredaba članka 13. međunarodne konvencije o telekomunikacijama, zaključene u Madridu 9. prosinca 1932., kao i postojećih pravilnika za izvršenje, utvrdili su opunomoćenici ugovarajućih uprava niže navedenih država po izmjeni svojih dobrih i u valjanom obliku izpostavljenih punomoći, a u cilju olakšanja telekomunikacionog prometa, pod uvjetom odobrenja nadležnih vlasti svojih država u zajedničkom sporazumu sliedeća utanačenja:

A. Brzojavna služba

Članak 1.

Pristojba po rieči obične brzojavke između Hrvatske i Madžarske utvrđuje se sa šestnaest zlatnih centima, od čega odpada osam zlatnih centima za Hrvatsku, a osam zlatnih centima za Madžarsku.

Članak 2.

Brzojavke o vodostaju, kao i one brzojavke, koje se odnose na žurne slučajeve u poštanskoj službi između Hrvatske i Madžarske, smatrat će se kao nežurne službene, a odpremat će se bezplatno.

Članak 3.

Ugovorne Stranke uzajamno osiguravaju na svojim vodovima bezplatan prolaz onim unutrašnjim brzojavkama, koje u danom slučaju nije uspjelo od mjesta predaje do odredišta izravno odpremiti.

Ako između susjednih zemalja posreduje brzojavke treća zemlja, tada odpremna zemlja odobrava prolaznoj zemlji kao pokriće po rieči obične brzojavke samo dva centima u zlatu, za žurne brzojavke četiri zlatna centima, a za novinarske i pisma brzojavke jedan zlatni centim.

Članak 4.

Ubrane pristojbe za brzojavke u uzajamnom prometu, uključivo pristojbe za plaćene odgovore i za sravnjivanje, ostaju onoj upravi, koja ih je ubrala. Ako u uzajamnom prometu broj rieči predanih brzojavki u jednoj od ugovarajućih zemalja prelazi broj rieči predanih brzojavki u drugoj zemlji, to će uprava, koja je postigla veći promet, drugoj upravi na osnovu mjesečnih statistika obiju uprava, u kojima će biti navedeni uspjeh brzojavaka i rieči u mjesečnim iznosima, odobravati naknadu za svaku pojedinu riječ viška brzojavki, i to osam zlatnih centima za obične brzojavke, a četiri zlatna centima za novinarske i pisma brzojavke.

U slučaju nastale razlike po statistikama obiju uprava, ako ova razlika prekoračuje jedan postotak dugovanja od računa dugujuće uprave, ima služiti statistika dugujuće uprave kao temelj za utvrđenje odštetnog iznosa. Prekoračuje li razlika preko jedan postotak, nastojat će obje uprave uzrok razlike utvrditi i ukloniti. Ne može li se ipak razlika uskladiti barem na najviše jedan postotak, to se ima polovica prieporne razlike priračunati nižem iznosu, i tako dobiveni iznos daje svotu, koja se imade platiti. Odštetni iznos imade se u dobro upisati potražujućoj upravi jedan puta godišnje unutar prva tri mjeseca, a na osnovu postignutih statističkih podataka predhodne godine.

Članak 5.

Za slučaj pritužaba uslieđuju povratak i naknade pristojbi po odredbama pravilnika za brzojavnu službu (Kairo 1938.). Naprotiv vraćaju se pristojbe za brzojavke u uzajamnom prometu, uključivo za plaćene odgovore i za sravnjivanje, uviek od one uprave, koja ih je ubrala.

Članak 6.

Ukoliko brzojavna služba predhodnim člancima nije uređena, imaju se primjenjivati odredbe međunarodne konvencije o telekomunikacijama i brzojavnog pravilnika.

B. Brzoglasna služba

Članak 7.

Za utvrđenje krajnje (terminalne) pristojbe sačinjava područje Madžarske dva okružja. Granice okružja kao i odgovarajuće madžarske krajnje pristojbe za pojedinu pristojbenu jedinicu jesu sliedeće:

Okružje	Ime županija, u kojima je sjedište madžarskih brzoglasnih središta	zlatnih franaka
I.	Arad, Baranya, Barcs, Bács, Bekes, Csanád, Csongrád, Esztergom, Fejér, Györ, Szolnok, Komárom, Moson, Nyitra, Pest, Pozsony, Somogy, Sopron, Tolna, Torontál, Vas, Veszprém, Zala	1.50
II.	Abauj-Torna, Beszterce-Narszód, Bereg, Bihar, Borsod, Csik, Gömör, Hajdu, Haromszék, Heves, Hont, Kisküküllö, Kolozs, Maros-Torda, Máramaros, Nagyküküllö, Nágrád, Szabolcs, Szatmár, Szilágy, Szolnok-Doboka, Udvarhely, Ugocsa, Ung, Zemplén.	2.50

Područje Hrvatske sačinjava jedno okružje. Hrvatska krajnja pristojba iznaša 2 zlatna franka.

Članak 8.

Satovi slabog prometa jesu od 19—8 sati (zakonsko vrieme polazne zemlje). U satovima slabog prometa utvrđuje se pristojba za obični privatni razgovor sa tri petine ($^3/_5$) pristojbene jedinice.

Članak 9.

Obćenito dozvoljava se sliedeći redoslied razgovora:
obični i žurni državni razgovori,
obični i žurni privatni razgovori,
vrlo žurni razgovori,
mjesečni predplaćeni razgovori,
tjedni ili više-tjedni predplaćeni razgovori,
razgovori u određeno vrieme,
razgovori sa izvjestnicom,
razgovori sa pozivom,
razgovori, koje plaća pozvani (R),
obavještenja.

Članak 10.

Naručbe brzoglasnih imenika, namienjenih za prodaju obćinstvu, imaju se odpremati za Hrvatsku poštanskom uredu Zagreb 1, a za Madžarsku poštanskom uredu Budapest 4.

Članak 11.

Ugovorne Stranke obvezuju se u prolazu preko vlastitog područja omogućiti odvijanje brzoglasnog prometa trećih uprava.

Madžarska pristojba za prolazne razgovore utvrđena je sa:

2.10 zlatnih franaka u smjeru Bratislava—Budapest—Zagreb u odnosu između Slovačke i preko nje s jedne strane, te Hrvatske i preko

nje s druge strane, kao i u smjeru Bucuresti—Budapest—Zagreb u odnosu između Rumunjske i preko nje s jedne strane i Hrvatske i preko nje s druge strane;

2.40 zlatnih franaka u smjeru Lavocsne—Budapest—Zagreb u odnosu između Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika i preko njih s jedne strane i Hrvatske i preko nje s druge strane.

Hrvatska pristojba za prolazne razgovore iznaša u svim smjerovima 2 zlatna franka.

Članak 12.

Razgovori vođeni između obiju vrhovnih uprava, a koji se odnose na žurne slučajeve poštanske službe, imaju se smatrati kao bezplatni službeni razgovori.

Članak 13.

U pogledu izmjena, zaračunavanja i obračunavanja pristojba za razgovore imaju se primjenjivati odnosne odredbe u to vrieme važećih pravilnika za izvršenje za brzoglasnu službu. Ugovorne Stranke pripravne su primjenjivati sve odredbe preporuka CCIF prema »Enquête sur l'Application des avis du CCIF«.

Zaključne odredbe

Članak 14.

U službenom dopisivanju upotrebljavat će obje poštanske uprave i područne ustanove njemački ili francuzki jezik.

Članak 15.

Ovo utanačenje stupa na snagu odmah nakon prihvata po Ugovornim Strankama i ostaje na snazi sve dotle, dok ga koja od Ugovornih Stranaka ne odkaže uz tromjesečni odkaz.

Članak 16.

Ovo utanačenje je izrađeno u dva izvorna primjerka na hrvatskom i u dva izvorna primjerka na madžarskom jeziku. Oba sadržaja su podjednako punovažna.

U Zagrebu, dne 17. svibnja 1941.

U ime hrvatske poštanske uprave:	U ime kraljevske madžarske poštanske uprave:
SLAVOLJUB KUČERA	Dr. FORSTER KÁROL
SLAVOLJUB MARINKOVIĆ	Dr. LUKÁSZ ALFONS

Prednje utanačenje kao i zaključne odredbe prihvaćam.
U Zagrebu, dne 19. svibnja 1941.

Vojskovođa:
KVATERNIK.

MEGÁLLAPODÁS

KÖTÖTTÉK A HORVÁT POSTAIGAZGATÁS ÉS A MAGYAR KIRÁLYI POSTAIGAZGATÁS HORVÁTORSZÁG ÉS MAGYARORSZÁG KÖLCSÖNÖS TÁVKÖZLÉSI FORGALMÁNAK SZABÁLYOZÁSÁRA

A Madridban 1932. decembar hó 9-én kötött Nemzetközi Távközlési Egyezmény 13. cikkében, valamint az érvényben lévő Szabályzátokban foglalt határozatok alapján az alulirottak, az alább megnevezett államok szerződő postaigazgatásainak meghatalmazottai jó és kello alakbanalakban talált meghatalmazásaik kicserélése után, a távközlési forgalom megkönnyitése céljából, államaik illetékes hatóságainak jóváhagyásától feltételezetten, közös egyetértéssel a következő határozatokban állapodtak meg:

A. Távirószolgálat

1. cikk.

A Horvátország és Magyarország közti forgalomban váltot közönséges távirat szódija tizenhat aranycentime, amelyből nyolc centime Horvátországnak, nyolc centime Magyarországnak jár.

2. cikk.

A Horvátország és Magyarország közti forgalomban váltott vizjelző táviratokat, valamint a postai szolgálatra vonatkozó sürgős esetekben váltott táviratokat mint nem sürgős szolgálati táviratokat kezelik a azokat dijmentesen továbbitják.

3. cikk.

A Szerződő Felek kölcsönösen biztositják vonalaikon való ingyenes továbbitását azoknak a belföldi táviratoknak, amelyeket adott esetben a felvevő és a rendeltetési hivatal között közvetlenül váltani nem sikerült.

Ha a szomszédos országok közti forgalomban a táviratot harmadik ország közvetitésével váltják, az eltéritést kezdeményező ország az átmenő országnak a közönséges táviratok után szavanként csak kettö aranycentime-ot, a sürgős táviratok után négy aranycentime-ot, a hirlaptáviratok vagy táviratlevelek után egy aranycentime-ot térit meg.

4. cikk.

A kölcsönös forgalomban váltott táviratokért beszedett dijakat, a fizetett válászért és az összeolvasásért járó dijakat is beleértve, az az

igazgatás tartja meg, amelyik azokat beszedte. Ha a kölcsönös forgalomban az egyik szerződő országban feladott táviratok szószáma meghaladja a másik országban feladott táviratok szószámát, a nagyobb forgalmat elérő igazgatás a másik igazgatásnak a két igazgatás közt kicserélendő s a táviratok és szavak számát havi összegben vezetékenként feltüntető havi statisztikák alapján a többlettáviratok minden egyes szaváért dijtéritést fizet, mégpedik közönséges táviratok után nyolc aranycentime-ot, hirlaptaviratok es taviratlevelek utan negy aranycentime-ot.

A két igazgatás által összeállitott statisztikák közti eltérés esetében, ha ez az adós igazgatás által kimutatott tartozásnál egy százalékkal nem nagyobb, az adós igazgatás által összeállitott statisztika szolgál alapul a kiegyenlités összegének megállapitásánál. Ha az eltérés egy százaléknál nagyobb, a két igazgatás igyekezni fog az eltérés okát megálapitani és azt megszüntetni. Ha az eltérést legfeljebb egy százalékra csökkenteni nem sikerül, a vitás eltérés felét az alacsonyabb összeghez hozzá kell adni és az igy kapott összeg adja azután a fizetendő összeget. A térités összegét a megelőző év statisztikájának eredménye alapján évente az év első három havának folyamán kell a következő igazgatásnak kiegyenliteni.

5. cikk.

Felszólalások esetében a dijelengedések és dijtéritések a Táviró Szabályzat (Kairó 1938) határozatai szerint történnek. Mindazonáltal a kölcsönös forgalomban váltott táviratok dijait, beleértve a fizettet válaszokért és az összeolvasásért járó dijakat, az az igazgatás tériti vissza, amely azokat beszedte.

6. cikk.

Amennyiben a távirószolgálat a fenti cikkek által szabályozva nincs, a Nemzetközi Távközlési Egyezmény és a Táviró Szabályzat határozatait kell alkalmazni.

B. Távbeszélőszolgálat

7. cikk.

A végdijak megállapitása szempontjából Magyarország területe két dijövre van felosztva. A dijövek határai, valamint a megfelelő magyar végdijak beszélgetési egységenként a következők:

Dijöv	A megye neve, amelyben a magyar távbeszélőközpont fekszik	Aranyfrank
I.	Arad, Baranya, Barcs, Bács, Békés, Csanád, Csongrád, Esztergom, Fejér, Győr, Szolnik, Komárom, Moson, Nyitra, Pest, Poszony, Somogy, Sopron, Tolna, Torontál, Vas, Veszprém, Zala	1.50
II.	Abauj-Torna, Beszterce-Naszód, Bereg, Bihar, Borsod, Csik, Gömör, Hajdu, Háromszék, Heves, Hont, Kisküküllő, Kolozs, Maros-Torda, Máramaros, Nagyküküllő, Nógrád, Szabolcs, Szatmár, Szilágy, Szolnok-Doboka, Udvarhely, Ugocsa, Ung, Zemplén	2.50

Horvátország területe egy dijövet alkot. A horvát végdij 2 aranyfrank.

8. cikk.

A gyengeforgalmu órák 19—8 óra közti időben vannak (a kinduló ország időszámitása szerint). A gyengeforgalmu órákban váltott beszélgetések dija a dijegység háromötödében ($^3/_5$) van megállapitva.

9. cikk.

Általában a következő beszélgetési fajták vannak megengedve:

közönséges és sürgős állami beszélgetések,
közönséges és sürgős magánbeszélgetések,
igen sürgős beszélgetések,
bérelt beszélgetések,
egy vagy több hetes bérelt beszélgetések,
meghatározott időre esetenként kért beszélgetések,
beszélgetések külön meghivással,
hivott által fizetendő beszélgetések,
tudakozódások.

10. cikk.

A közönség részére eladásra szánt távbeszélő előfizetői névsorokra vonatkozó megrendeléseket Horvátországban Zagreb 1. számu postahivatalhoz, Magyarországon a Budapest 4. számu postahivatalhoz kell intézni.

11. cikk.

A Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy egy harmadik ország átmenő távbeszélőforgalmát saját területükön lehetővé teszik. A magyar átmeneti dij:

2.10 aranyfrank a Bratislava—Budapest—Zagreb utvonalon egyrészt Szlovákia és azon tuli, másrész Horvátország és azon tuli visszony-

latokban, valamint a Bucuresti—Budapest—Zagreb utvonalon egyrészt Románia es azon tuli, masreszt Horvatország es azon tuli viszonylatokban;

2.40 aranyfrank a Lavocsne—Budapest—Zagreb utvonalon az egyrészt a Szocialista Szovjetköztársaságok Szövetsege és azon tuli, másrészt a Horvátország és azon tuli visszonylatokban.

A horvát átmeneti dij minden visszonylatban 2 aranyfrank.

12. cikk.

A két központi igazgatás között sürgős postaszolgálati ügyekben váltott beszélgetéseket dijtalan szolgálati beszélgetéseknek tekintik.

13. cikk.

A beszélgetések lebonyolitásával, dijazásával és dijainak leszámolásával kapcsolatban a Távbeszélő Szabályzat érvényben lévő megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni. A Szerződő Felek a CCIP összes ajanlasait az »Enqête sur l'Application des avis du CCIF« szerint alkalmazzák.

Záróhatározatok.

14. cikk.

A két postaigazgatás és alárendelt szerveik között az iratváltás francia vagy német nyelven történik.

15. cikk.

Ez a Megállapodás a Szerződö Felek által történö jóváhagyás után azonnal életbe lép és mindaddig érvényben marad, amig a Szerződő Felek valamelyike három hónappal előbb fel nem mondja.

16. cikk.

Ez a Megállapodás két eredeti horvát és két eredeti magyar nyelvü példányban készült. Mindkét szövegnek ugyanaz az érvényességi ereje van.

Kelt Zagrebben, 1941. évi május hó 17. napján.

A magyar királyi postaigazgatás nevében:	A horvát postaigazgatás nevében:
Dr. FORSTER KAROL	SLAVOLJUB KUČERA
Dr. LUKASZ ALFONS	SLAVOLJUB MARINKOVIĆ

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb.
N° 2019/1941.

NOTE VERBALE

Par sa notification du 26 mai 1941 N° 80, transmise par les bons offices du Gouvernement italien, le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie a notifié au Gouvernement de l'Etat d'Espagne son adhésion à la Convention Internationale sur les Télécommunications. Le Ministère des Affaires Etrangères espagnol en a pris acte dans sa note verbale N° 520 du 9 juillet 1941 tout en donnant les dispositions nécessaires.

En suite de quoi le Ministère des Affaires Etrangères croate a l'honneur de remettre au Ministère des Affaires Etrangères espagnol ci-joint

»L'arrangement croate-hongrois concernant le service des Télécommunications«,

qui a été conclu le 17 mai 1941 entre l'Administration postale croate et l'Administration postale hongroise, en Le priant de bien vouloir transmettre ladite pièce au Bureau de la Fédération Internationale des Télécommunications.

Zagreb, le 30 juillet 1941

Au
Ministère des Affaires Etrangères
de l'Etat d'Espagne
Madrid

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb
Br. 2019/1941.

VERBALNA NOTA

Hrvatska je vlada notifikacijom od 26. svibnja 1941. broj 80, koja je dostavljena dobrom uslugom Talijanske vlade, notificirala Španjolskoj vladi svoj pristup Međunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama. Španjolsko je Ministarstvo vanjskih poslova uzelo to do znanja verbalnom notom br. 520 od 9. srpnja 1941., izdavši ujedno potrebne naredbe.

Temeljem toga Ministarstvu vanjskih poslova čast je u prilogu uputiti španjolskom Ministarstvu vanjskih poslova:

»Hrvatsko-madžarsko utanačenje o obostranom uređenju telekomunikacionog prometa«,

koje je zaključeno dne 17. svibnja 1941. između hrvatske poštanske uprave i madžarske poštanske uprave, s molbom da taj prilog izvoli dostaviti Uredu međunarodnoga saveza za telekomunikacije.

Zagreb, 30. srpnja 1941.

Ministarstvu vanjskih poslova
Države Španjolske
Madrid

Temeljem toga Ministarstvu vanjskih poslova čast je u prilogu uputiti španjolskom Ministarstvu vanjskih poslova:

»Hrvatsko-madžarsko utanačenje o obostranom uređenju telekomunikacionog prometa«,

koje je zaključeno dne 17. svibnja 1941. između hrvatske poštanske uprave i madžarske poštanske uprave, s molbom da taj prilog izvoli dostaviti Uredu međunarodnoga saveza za telekomunikacije.

Zagreb, 30. srpnja 1941.

Ministarstvu vanjskih poslova
Države Španjolske
Madrid

UGOVOR
O ODREĐIVANJU GRANICA IZMEĐU KRALJEVINE HRVATSKE I KRALJEVINE ITALIJE

HRVATSKA VLADA I TALIJANSKA VLADA,

želeći odrediti granice između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije, u zajedničkoj nakani ustanoviti teritorijalno uređenje, koje ima biti siguran temelj za tiesnu suradnju između obiju Država,

sporazumjele su se kako sliedi:

Članak 1.

Priznaju se sastavnim dielovima Kraljevine Italije:

Kotari Kastav, Sušak, Čabar, a od kotara Delnice jedan dio prema crti, koja polazi od kote 710 od Biljevine, ide grebenom Starčeva Vrha, Velikog Tomca, Oštraca, Rogozna i Brloškog, stiže do upravne granice kotara Sušak u vrhu Jelenčić (kota 1106) i silazi zatim visovima brda Gorica, Meč te kotama 623, 424 i 252 na more kod Bakarca, ostavljajući na hrvatskom području obćine Hreljin, Dol-Bakarac i Kraljevicu (Kraljevicu-Smriku) s istom lukom i čvorištima cesta, koje tamo vode;

otočić Sveti Marko, otoci Krk, Rab i oni manji do visine Jablanca;

svi otoci zadarskog otočja;

područje obuhvaćeno crtom, koja polazi od rta Privlaka, dostiže Planinski kanal, sliedi njegovu unutarnju crtu do Novigradskog mora, nastavlja se uzduž gornje obale rečenoga mora, zahvaća Bukovicu i stigavši do toka Krke izpod mjesta Padjani, silazi duž rieke te se od nje odvaja tako da obuhvaća cielo područje Šibenika i Trogira te grad Split uključivši predgrada a izključivši otoke Brač i Hvar;

otoci Čiovo, Drvenik, Šolta, Vis, Biševo, Sv. Andrija, Jabuka i ostali manji koji do njih leže;

otoci Korčula i Mljet;

kotar koji obuhvaća cielu Boku Kotorsku prema crti, koja ostavlja obalu u jednoj točci između mjesta Cavtat i Vitaljine i uzlazi prema sjevero-iztoku uključivši mjesto Grudu i masiv planine Orjen, dok ne dostigne granicu s Crnom Gorom.

Zbog jasnoće priložena je karta u mjerilu 1 : 750.000 ovome ugovoru, kojega je ona sastavni dio i u koju je unesen tok crte, što razgraničuje gore navedena područja.

Zasebna će se konvencija zaključiti glede upravnoga uređenja grada Splita s predgradima i Kaštelima kao i otoka Korčule.

Članak 2.

Povjerenstvo sastavljeno po pola od izaslanika talijanske vlade i izaslanika hrvatske vlade pristupit će čim prije na terenu određivanju granica između Kraljevine Italije, uključivši pokrajinu Ljubljanu, i Kraljevine Hrvatske.

Konačno određenje granica izvršit će se u duhu pravičnosti vodeći računa o zemljopisnim položajima, o potrebama gospodarske naravi i o prometnim putevima.

Članak 3.

Ovaj ugovor stupa na snagu podpisom.

U vjeru čega opunomoćenici podpisaše ovaj ugovor.

Učinjeno u Rimu u dva primjerka, dne 18. svibnja 1941-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

TRATTATO

PER LA DETERMINAZIONE DEI CONFINI FRA IL REGNO DI CROAZIA E IL REGNO D'ITALIA

IL GOVERNO CROATO E IL GOVERNO ITALIANO,

desiderando procedere alla determinazione dei confini fra il Regno d'Italia ed il Regno di Croazia col comune proposito di stabilire un regolamento territoriale che sia la base sicura per una intima collaborazione fra i due Stati, hanno convenuto quanto segue:

Art. 1

Sono riconosciuti come facenti parte del Regno d'Italia:

i distretti di Castua, di Sussak, Cabar e, del distretto di Delnice, una parte secondo una linea che, partendo dalla quota 710 di Biljevina e passando per le creste dello Starčev Vrh, del V. Tomac, dell'Oštrac, del Ragozno e del Borlos, raggiunge il confine amministrativo del distretto di Sussak alla cima dello Jelencić (quota 1106) e scende quindi al mare presso Buccarizza (Bakarac) per le alture dei monti Gorica, Mec e le quote 623, 424 e 252 lasciando in territorio croato i comuni

di Hreljin, di Dol-Bakarac e di Porto Re (Kraljevica-Smrika) con il porto medesimo ed i nodi stradali che vi adducono;

lo scoglio di San Marco, le isole di Veglia, Arbe e quelle minori sino all'altezza di Jablanazzo;

tutte le isole dell'arcipelago di Zara;

il territorio compreso da una linea che, partendo dalla punta Prevlaca, raggiunge il Canale della Morlacca, segue il tracciato interno di esso fino al mare di Novogradska, continua lungo la sponda superiore di detto mare, comprende la Bucovizza, e, raggiunto il corso del Cherca (Krka), sotto il paese di Padjene, scende lungo il fiume e se ne diparte in modo da comprendere tutto il territorio di Sebenico, di Traù e la città di Spalato, compresi i sobborghi ed escluse le isole di Brazza e Lesina;

le isole di Bua, Zirona, Solta, Lissa, Bisevo, S. Andrea, Pomo e le altre minori adiacenti;

le isole di Curzola e Meleda;

il distretto comprendente tutte le Bocche di Cattaro, secondo una linea che, lasciando la costa in un punto intermedio fra le località di Cavtat e di Vitaljinia, sale verso nord-est includendo la località di Gruda ed il massiccio del monte Orjen, fino a raggiungere il confine con il Montenegro.

Per chiarezza è allegata al presente Trattato, di cui fa parte integrante, una carta al 750 mila sulla quale è riportato l'andamento della linea che delimita i territori sopra indicati.

Una Convenzione speciale sarà conclusa per quanto concerne l'ordinamento amministrativo della città di Spalato coi sobborghi ed i castelli, nonchè della isola di Curzola.

Art. 2

Una Commissione composta per metà di Delegati del Governo italiano e per metà di Delegati del Governo croato procederà al più presto a determinare sul terreno i confini fra il Regno d'Italia, compresa la provincia di Lubiana, e il Regno di Croazia.

La definitiva determinazione dei confini sarà fatta con spirito di equità, tenendo conto delle situazioni geografiche, delle necessità di ordine economico e delle vie di comunicazione.

Art. 3

Il presente Trattato entra in vigore con la sua firma.

In fede di che i Plenipotenziari hanno firmato il presente Trattato.

Fatto a Roma, in duplice esemplare, il 18 maggio 1941-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

CARTA INDICANTE L'ANDAMENTO GENERALE DELLA LINEA DI CONFINE TRA IL REGNO D'ITALIA ED IL REGNO DI CROAZIA

(Allegata al Trattato per la determinazione dei confini fatto a Roma il 18 maggio 1941-XIX)

:750.000

Mjerilo ove karte 1:1,136.000

SPORAZUM
O PITANJIMA VOJNIČKOGA ZNAČAJA, KOJA SE ODNOSE NA JADRANSKO PRIMORSKO PODRUČJE

Hrvatska vlada i talijanska vlada,

uzevši u obzir ugovor o određivanju granica između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije, koji je danas podpisan, sporazumjele su se u sliedećem:

Članak 1.

Hrvatska se vlada obvezuje da na otocima i na području između mora i crte, prikazane na priloženoj karti, koja čini sastavni dio ovoga sporazuma, ne će podići ni podržavati nikakvu vojničku utvrdu ili uređaj kopneni, pomorski ili zrakoplovni, nikakvu vojničku (operacionu) bazu i nikakvu napravu, koja bi se mogla izkoristiti u ratne svrhe, niti ikakvu tvornicu ili skladište strjeljiva i ratnoga tvoriva.

Članak 2.

Hrvatska vlada izjavljuje da nema namjere držati ratnu mornaricu, osim što će razpolagati naročito osposobljenim jedinicama, potrebnim za osiguranje redarstvene i rizničarske službe.

Članak 3.

Obje će vlade naknadnim sporazumom utvrditi modalitete, po kojima će talijanska vlada imati mogućnost prevesti svoje oružane snage preko hrvatskoga područja obalnom kolnom cestom Rieka—Kotor i željezničkom prugom Rieka—Ogulin—Split i njezinim možebitnim produljenjem do Kotora.

Članak 4.

Ovaj sporazum stupa na snagu podpisom.

U vjeru čega podpisani opunomoćenici, valjano ovlašteni, podpisaše ovaj sporazum.

Učinjeno u Rimu, u dvostrukom izvorniku, dne 18. svibnja 1941-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

ACCORDO
SU QUESTIONI DI CARATTERE MILITARE CONCERNENTI LA ZONA LITORANEA ADRIATICA

Il Governo Croato e il Governo Italiano,

avuto riguardo al Trattato per la determinazione dei confini fra il Regno di Croazia e il Regno d'Italia firmato in data d'oggi, hanno convenuto quanto segue:

Art. 1.

Il Governo Croato si impegna a non istituire e a non mantenere nelle isole e nella zona compresa tra il mare e la linea riportata sulla carta allegata, che fa parte integrante del presente Accordo, alcuna opera o apprestamento militare terrestre, navale od aeronautico, alcuna base di operazione, alcuna installazione suscettibile di essere utilizzata a scopi di guerra nè alcuna fabbrica o deposito di munizioni e materiale di guerra.

Art. 2.

Il Governo Croato dichiara che non è sua intenzione di avere una marina da guerra, salvo a disporre di unità specializzate necessarie ad assicurare i servizi di polizia e di finanza.

Art. 3.

I due Governi preciseranno in un Accordo ulteriore le modalità secondo le quali il Governo Italiano avrà facoltà di far transitare le sue Forze Armate sul territorio croato lungo la rotabile litoranea Fiume—Cattaro nonchè sulla linea ferroviaria Fiume—Ogulin—Spalato e sul suo eventuale prolungamento fino a Cattaro.

Art. 4.

Il presente Accordo entra in vigore con la sua firma.

In fede di che, i sottoscritti Plenipotenziari, debitamente autorizzati, hanno firmato il presente Accordo.

Fatto a Roma, in duplice originale, il 18 maggio 1941-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ — MUSSOLINI

UGOVOR
O JAMSTVU I SURADNJI IZMEĐU KRALJEVINE HRVATSKE I KRALJEVINE ITALIJE

Hrvatska vlada i talijanska vlada,

smatrajući da je sporazumom o dvjema zajedničkim granicama stvoren između Italije i Hrvatske siguran temelj za uzajamnu tiesnu suradnju,

smatrajući da Kraljevina Hrvatska postaje članom novog europskoga poredka i da Italija kani pogodovati i podupirati svim sredstvima njezin politički razvoj i njezin napredak,

želeći učvrstiti veze uzkoga prijateljstva i suradnje i promicati dobrobit obaju naroda,

sporazumjele su se u sliedećem:

Članak 1.

Italija preuzima jamstvo za političku nezavisnost Kraljevine Hrvatske i za njezinu teritorijalnu cjelovitost u granicama koje će se odrediti u sporazumu sa zanimanim državama.

Članak 2.

Hrvatska vlada ne će preuzimati međunarodnih obaveza, koje bi se kosile s jamstvom ustanovljenim u prednjem članku i s duhom ovoga ugovora.

Članak 3.

Hrvatska vlada će se poslužiti suradnjom talijanskih oružanih snaga za ustrojstvo i tehničku izobrazbu svoje oružane snage, te za pripremu vojničkih uređaja na svom području, gdje to bude držano potrebnim, u svrhu trajne suradnje.

Članak 4.

Hrvatska vlada i talijanska vlada obvezuju se, čim se sredi gospodarstvo Hrvatske Države, stupiti u obsežnije i čvršće odnose carinske i valutne naravi.

U tu svrhu obje vlade osnivaju Stalno povjerenstvo za proučavanje i provedbu prednjega.

Članak 5.

Hrvatska vlada i talijanska vlada obvezuju se zaključiti što skorije zasebne sporazume o željezničkom i pomorskom prometu, o uređenju postupka s građanima jedne od dviju država na području druge, o kulturnim i pravnim odnosima između obiju zemalja, te o ostalim pitanjima zajedničkoga probitka.

Članak 6.

Ovaj ugovor stupa na snagu podpisom. Trajat će 25 godina.

U vjeru čega opunomoćenici, valjano ovlašteni, podpisaše ovaj ugovor.

Učinjeno u Rimu, u dvostrukom izvorniku, dne 18. svibnja 1941.-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

TRATTATO

DI GARANZIA E DI COLLABORAZIONE TRA IL REGNO DI CROAZIA ED IL REGNO D'ITALIA

Il Governo Croato e il Governo Italiano,

Considerato che con l'accordo per le due frontiere comuni è stata creata tra l'Italia e la Croazia la base sicura per un intima collaborazione reciproca;

Considerato che il Regno di Croazia entra a far parte del nuovo ordine europeo e che l'Italia intende favorire e appoggiare con ogni mezzo il suo sviluppo politico e il suo progresso;

Desiderosi di stabilire legami di stretta amicizia e cooperazione e di promuovere la prosperità dei due popoli;

hanno convenuto quanto segue;

Art. 1

L'Italia assume la garanzia dell'indipendenza politica del Regno di Croazia e della sua integrità territoriale nelle frontiere che saranno determinate d'accordo con gli Stati interessati.

Art. 2

Il Governo croato non assumerà impegni internazionali che siano incompatibili con la garanzia stabilita dall'articolo precedente e con lo spirito del presente Trattato.

Art. 3

Il Governo croato si varrà della collaborazione delle Forze Armate italiane per quanto riguarda l'organizzazione e l'istruzione tecnica delle sue Forze Armate e la preparazione degli apprestamenti militari nel suo territorio, dovunque sarà ritenuto necessario, allo scopo di duratura collaborazione.

Art. 4

Il Governo italiano e il Governo croato si impegnano, non appena consolidata l'economia dello Stato croato, ad entrare nelle più ampie e strette relazioni di carattere doganale e valutario.

A tale scopo i due Governi costituiscono una Commissione Permanente per lo studio e l'esecuzione di quanto precede.

Art. 5

Il Governo italiano e il Governo croato si impegnano a concludere al più presto speciali accordi in materia di traffici ferroviari e marittimi, nonchè per regolare il trattamento dei cittadini di uno dei due Stati nel territorio dell'altro, le relazioni culturali e giuridiche tra i due Paesi, ed altre materie di comune interesse.

Art. 6

Il presente Trattato entra in vigore con la sua firma. Esso avrà la durata di 25 anni.

In fede di che i Plenipotenziari, debitamente autorizzati, hanno firmato il presente Trattato.

Fatto a Roma, in duplice originale, il 18 maggio 1941-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Pristupajući podpisivanju ugovora o jamstvu i suradnji između Kraljevine Hrvatske i Kraljevine Italije, sklopljenoga danas, podpisani opunomoćenici dali su, pozivom na članak 5. spomenutoga ugovora, sliedeću izjavu:

Do zaključenja novih sporazuma ostat će na snazi između Kraljevine Italije i Kraljevine Hrvatske, u koliko budu primjenljivi, ugovori, utanačenja i sporazumi sklopljeni između Kraljevine Italije i bivše Kraljevine Jugoslavije.

Učinjeno u Rimu, u dvostrukom izvorniku, dne 18. svibnja 1941.-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

PROTOCOLLO FINALE

Al momento di procedere alla firma del Trattato di garanzia e di collaborazione fra il Regno di Croazia e il Regno d'Italia, concluso in data d'oggi, i sottoscritti Plenipotenziari, riferendosi all'art. 5 del detto Trattato, hanno fatto la dichiarazione seguente:

Fino alla stipulazione di nuovi accordi, saranno mantenuti in vigore fra il Regno d'Italia e il Regno di Croazia, in quanto siano applicabili, i trattati, le convenzioni e gli accordi conclusi fra il Regno d'Italia e l'ex Regno di Jugoslavia.

Fatto a Roma, in duplice originale, il 18 maggio 1941-XIX.

Dr. ANTE PAVELIĆ MUSSOLINI

OPAZKA: Na snazi i primjenljivi su danas napose sliedeći: konvencija o izručbi krivaca (Rim, 6. travnja 1922.), konvencija o sudskoj zaštiti (Rim, 6. travnja 1922.), sporazum o ovrhi presuda (Rim, 6. travnja 1922.), konvencija o nastanjivanju i o konzularnoj službi (Beograd, 21. kolovoza 1924.).

PREDSJEDNIK TALIJANSKE VLADE PREDSJEDNIKU HRVATSKE VLADE

Rim, 18. svibnja 1941-XIX.

Preuzvišenosti,

Čast mi je potvrditi Vam, da će talijanska vlada u najkraćem roku pripremiti nacrt utanačenja s hrvatskom vladom glede upravnog uređenja obćine Split i otoka Korčule. Ona očekuje da će, slično odredbama Rapalskoga ugovora i uzastopnih sporazuma za talijanske manjine u Dalmaciji, biti talijanskim manjinama na otocima i na područjima jadranske obale, koji su sastavni dio Hrvatske Države, osigurano jamstvo, osobito što se tiče porabe talijanskoga jezika i otvaranja škola te odgojnih i nastavnih zavoda, kao i dobrotvornih i pripomoćnih ustanova. Odredbe koje točno utvrđuju ta jamstva moći će se uvrstiti u gore spomenuto utanačenje.

Izvolite, Preuzvišenosti, primiti izraze moga vrlo dubokog poštovanja.

MUSSOLINI

IL CAPO DEL GOVERNO ITALIANO AL CAPO DEL GOVERNO CROATO

Roma, 18 maggio 1941-XIX.

Eccellenza,

Ho l'honore di confermarVi che il Governo Italiano procederà nel più breve termine a preparare il testo di una Convenzione con il Governo Croato concernente l'ordinamento amministrativo per il Comune di Spalato e l'isola di Curzola. Esso si attende che, analogamente a quanto era disposto dal Trattato di Rapallo e successivi accordi per le mino-

ranze italiane di Dalmazia, vengano assicurate alle minoranze italiane nelle isole e nei territori del litorale adriatico, facenti parte dello Stato Croato, delle garanzie per quanto riguarda in particolare l'uso della lingua italiana e la creazione di scuole e di istituti di educazione e istruzione, nonchè di istituzioni di beneficenza e assistenza. Le disposizioni che precisano tali garanzie potranno essere inserite nella Convenzione sopra accennata.

Vogliate gradire, Eccellenza, i sensi della mia più alta considerazione.

MUSSOLINI

PREDSJEDNIK HRVATSKE VLADE PREDSJEDNIKU TALIJANSKE VLADE

Rim, 18. svibnja 1941-XIX.

Preuzvišenosti,

Čast mi je potvrditi primitak Vašega pisma od danas, sliedećega sadržaja:

»Čast mi je potvrditi Vam, da će talijanska vlada u najkraćem roku pripremiti nacrt utanačenja s hrvatskom vladom glede upravnoga uređenja obćine Split i otoka Korčule. Ona očekuje da će, slično odredbama Rapalskoga ugovora i uzastopnih sporazuma za talijanske manjine u Dalmaciji, biti talijanskim manjinama na otocima i na područjima jadranske obale, koji su sastavni dio Hrvatske Države, osigurano jamstvo, osobito što se tiče porabe talijanskoga jezika i otvaranja škola te odgojnih i nastavnih zavoda, kao i dobrotvornih i pripomoćnih ustanova. Odredbe koje točno utvrđuju ta jamstva moći će se uvrstiti u gore spomenuto utanačenje.«

Uzimajući do znanja što ste mi izjavili u ime talijanske vlade, čast mi je uvjeriti Vas, u ime hrvatske vlade, da sam s prednjim sporazuman.

Izvolite, Preuzvišenosti, primiti izraze moga vrlo dubokog poštovanja.

Dr. ANTE PAVELIĆ

IL CAPO DEL GOVERNO CROATO AL CAPO DEL GOVERNO ITALIANO

Roma, 18 maggio 1941-XIX.

Eccellenza,

Ho l'onore di accusare ricevuta della Vostra lettera, in data di oggi, del tenore seguente:

»Ho l'onore di confermarVi che il Governo Italiano procederà nel più breve termine a preparare il testo di una Convenzione con il Governo Croato concernente l'ordinamento amministrativo per il Comune di Spalato e l'isola di Curzola. Esso si attende che, analogamente a quanto era disposto dal Trattato di Rapallo e successivi accordi per le minoranze italiane di Dalmazia, vengano assicurate alle minoranze italiane nelle isole e nei territori del litorale adriatico, facenti parte dello Stato Croato, delle garanzie per quanto riguarda in particolare l'uso della lingua italiana e la creazione di scuole e di istituti di educazione e istruzione, nonchè di istituzioni di beneficenza e assistenza. Le disposizioni che precisano tali garanzie potranno essere inserite nella Convenzione sopra accennata.«

Nel prendere atto di quanto mi avete dichiarato a nome del Governo Italiano, ho l'onore di assicurarVi, a nome del Governo Croato, di essere d'accordo su quanto precede.

Vogliate gradire, Eccellenza, i sensi della mia più alta considerazione.

Dr. ANTE PAVELIĆ

PRISTUP NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE SVJETSKOM POŠTANSKOM SAVEZU

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb

No 31/41

Le Gouvernement de l'État Indépendant de Croatie a l'honneur de remettre au Haut Gouvernement de la Confédération Helvétique la suivante

NOTIFICATION

Le 10 avril 1941 a été proclamé l'État Indépendant de Croatie. Sa capitale est Zagreb. Le nouvel Etat s'est constitué sur le territoire qui appartient éthniquement et historiquement au peuple croate et qui jusqu'à cette date, contre la volonté de ce peuple, faisait partie de l'ancien Royaume de Yougoslavie.

L'État Indépendant de Croatie a été déjà reconnu par toutes les puissances voisines, notamment: l'Allemagne, l'Italie, la Hongrie, la Bulgarie, la Slovaquie et la Roumanie. Il est ainsi devenu personne complète et sujet souverain du droit international.

C'est pourquoi le Gouvernement de l'État Indépendant de Croatie a décidé d'user des droits résultant de l'art. 2 de la Convention Postale Universelle signée le 23 mai 1939 à Buenos Aires et d'adhérer à la Convention Postale Universelle.

Ce Gouvernement a donc l'honneur de notifier au Haut Gouvernement de la Confédération Helvétique l'accession de l'État Indépendant de Croatie à la Fédération Postale Universelle et l'adoption de tous les Règlements, avantages et clauses conclus en vertu et conformément à la Convention du 23 mai concernant notamment:

a) le transport des lettres et boîtes avec valeur déclarée,
b) le transport des colis postaux,

c) le transport des colis postaux par voie aérienne,
d) le transit des mandats de poste,
e) le service des bons postaux de voyage,
f) le transport aérien des correspondances-avion.

Le Gouvernement de l'État Indépendant de Croatie a l'honneur de prier que cet Acte d'adhésion soit porté à la connaissance de tous les Etats signataires de la Convention Postale Universelle, et qu'en même temps soit à lui-même communiqué le jour de son admission comme membre.

Zagreb, le 26 mai 1941

Secrétaire d'État
aux Affaires Etrangères:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Au
Gouvernement de la Confédération Helvétique
Berne

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb
Br. 31/41

Vladi Nezavisne Države Hrvatske čast je dostaviti visokoj vladi Švicarske Konfederacije sliedeću

NOTIFIKACIJU

Dana 10. travnja 1941. proglašena je Nezavisna Država Hrvatska sa sjedištem u Zagrebu. Nova je država nastala na području, koje narodnostno i poviestno pripada hrvatskom narodu i koje je protiv volje toga naroda bilo do toga dana u sastavu bivše Kraljevine Jugoslavije.

Nezavisnu Državu Hrvatsku priznale su do sada sve susjedne sile, poimence: Njemačka, Italija, Madžarska, Bugarska, Slovačka i Rumunjska. Ona je tako postala podpuno sposobna i vrhovnička osoba međunarodnoga prava.

Zato je vlada Nezavisne Države Hrvatske odlučila poslužiti se pravima, koja proiztiču iz čl. 2. Svjetske poštanske konvencije, podpisane 23. svibnja 1939. u Buenos Airesu, te pristupiti Svjetskoj poštanskoj konvenciji.

Ovoj vladi je dakle čast notificirati visokoj vladi Švicarske Konfederacije pristup Nezavisne Države Hrvatske Svjetskom poštanskom savezu i prihvat svih pravilnika, povlastica i uglavaka zaključenih u skladu i temeljem Konvencije od 23. svibnja, koji se odnose poimence na:

a) prienos pisama i kutija s označenom vriednošću,
b) prienos poštanskih paketa,
c) prienos poštanskih paketa zračnim putem,
d) promet poštanskih uputnica,
e) poslovanje s putničkim poštanskim bonovima,
f) prienos listovnih pošiljaka zračnim putem.

Vladi Nezavisne Države Hrvatske čast je zamoliti, da se o ovome činu priključenja obavieste sve države podpisnice Svjetske poštanske konvencije, te da joj se ujedno saobći dan učlanjenja.

Zagreb, 26. svibnja 1941.

Državni tajnik
za vanjske poslove:

Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Vladi Švicarske Konfederacije
Bern

CONSULAT DE SUISSE
ZAGREB
60-1-Ae.

NOTE VERBALE

Le Consulat de Suisse, se référant à la correspondance antérieure, a l'honneur de porter à la connaissance du Ministère des Affaires Etrangères de l'État Indépendant de Croatie qu'aux termes de la note circulaire ci-jointe le Département Politique Fédéral a fait part aux Etats membres de l'Union Postale Universelle de l'adhésion de la Croatie à la Convention et à certains Arrangements, signés à Buenos Aires le 23 mai 1939. D'après cette note circulaire l'État Indépendant de Croatie est un membre de l'Union Postale Universelle depuis le 7 avril 1942.

Le Consulat de Suisse saisit cette occasion pour renouveler au Ministère des Affaires Etrangères de l'État Indépendant de Croatie les assurances de sa très haute considération.

Z a g r e b, le 22 avril 1942

A n n e x e:
1 Note circulaire.

Au Ministère des Affaires Etrangères
de l'État Indépendant de Croatie,
Z a g r e b.

ŠVICARSKI KONZULAT
ZAGREB
60.1 — Ae

VERBALNA NOTA

Pozivom na prijašnje dopisivanje, Švicarskom konzulatu čast je saobćiti Ministarstvu vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske, da je Federalna politička oblast, glasom priložene okružnice, obaviestila države članice Svjetskog poštanskog saveza o pristupu Hrvatske konvenciji i izvjestnim ugodbama, podpisanima u Buenos Airesu, dne 23. svibnja 1939. Prema toj okružnici Nezavisna Država Hrvatska je član Svjetskog poštanskog saveza od 7. travnja 1942.

Švicarski konzulat koristi se ovom prilikom, da ponovi Ministarstvu vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske izraz svog dubokog poštovanja.

Z a g r e b, dne 22. travnja 1942.

Prilog: 1 okružnica

Ministarstvu vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske
Z a g r e b

DÉPARTEMENT POLITIQUE FÉDÉRAL
DIVISION DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
B. 65. 1. 6. b. — GH.

Le Département Politique Fédéral à l'honneur de porter à la connaissance du Ministère des Affaires Etrangères que, par note du 26 mai dernier, le Gouvernement croate a fait part au Gouvernement de la Confédération Suisse de l'adhésion de la Croatie aux actes suivants, signés à Buenos Aires le 23 mai 1939:

Convention postale universelle, avec les dispositions concernant le transport de la poste aux lettres par voie aérienne.

Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée.

Arrangement concernant les colis postaux, avec les dispositions concernant le transport des colis postaux par voie aérienne.

Arrangement concernant les mandats de poste, avec les dispositions concernant le service des bons postaux de voyage.

La présente notification est faite conformément aux articles 2 et 3 de ladite Convention.

En application de l'article 25, alinéa 3, de cet accord, le Gouvernement croate sera rangé dans la cinquième classe au point de vue de la répartition des frais du Bureau international.

L'adhésion de la Croatie prendra effet à partir de la date de la présente notification.

Le Département Politique saisit cette occasion pour renouveler au Ministère des Affaires Etrangères l'assurances de sa haute considération.

B e r n e, le 7 avril 1942

Au Ministère des Affaires Etrangères

FEDERALNA POLITIČKA OBLAST
ODJEL ZA VANJSKE POSLOVE
B. 65. 1. 6. b. — GH.

Federalnoj političkoj oblasti čast je obaviestiti ministarstvo vanjskih poslova, da je hrvatska vlada, notom od 26. svibnja o. g. saobćila vladi Švicarske Konfederacije pristup Hrvatske sliedećim ugovorima, podpisanima u Buenos Airesu dne 23. svibnja 1939.:

Svjetskoj poštanskoj konvenciji, s odredbama o prienosu listovnih pošiljaka zračnim putem;

Ugodbi o pismima i kutijama s označenom vriednošću;

Ugodbi o poštanskim paketima, s odredbama o prienosu poštanskih paketa zračnim putem;

Ugodbi o poštanskim uputnicama, s odredbama o poštanskim putničkim bonovima.

Ova je notifikacija učinjena prema člancima 2. i 3. spomenute konvencije.

Primjenom članka 25. stavke 3. ovog sporazuma, hrvatska vlada bit će uvrštena u peti razred u pogledu razpodjele troškova Međunarodnog ureda.

Pristup Hrvatske ima učinak od dana ove notifikacije.

Federalna politička oblast koristi se ovom prilikom, da ponovi ministarstvu vanjskih poslova izraz svog dubokog poštovanja.

Bern, dne 7. travnja 1942.

Ministarstvu vanjskih poslova

PRISTUP NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE MEĐUNARODNOJ KONVENCIJI O TELEKOMUNIKACIJAMA

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb

Nº 80/41.

Le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie a l'honneur de remettre au Haut Gouvernement de l'Etat d'Espagne la suivante

NOTIFICATION

Le 10 avril 1941 a été proclamé l'Etat Indépendant de Croatie. Sa capitale est Zagreb. Le nouvel Etat s'est constitué sur le territoire qui appartient éthniquement et historiquement au peuple croate et qui jusqu'à cette date, contre la volonté de ce peuple, faisait partie de l'ancien Royaume de Yougoslavie.

L'Etat Indépendant de Croatie a été déjà reconnu par toutes les puissances voisines, notamment: l'Allemagne, l'Italie, la Hongrie, la Bulgarie, la Slovaquie et la Roumanie. Il est ainsi devenu personne complète et sujet souverain du droit international.

En vertu de quoi le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie a décidé d'user du droit que lui confère l'art. 3 § 1 de la Convention Internationale sur les Télécommunications et d'adhérer à cette Convention. Ledit Gouvernement a donc l'honneur de notifier au Haut Gouvernement de l'Etat d'Espagne son adhésion à la Convention Internationale sur les Télécommunications du 9 décembre 1932, aussi bien à la Convention même qu'aux Règlements annexes à savoir télégraphique, téléphonique et radiophonique (Règlement général et Règlement supplémentaire), en acceptant expressément toutes les dispositions y contenues.

Ce Gouvernement a l'honneur d'exprimer le désir que l'acte de son accession au Bureau de la Fédération Internationale des Télécommuni-

cations soit le plus tôt possible portée à la connaissance de ce Bureau et de tous les membres signataires de la Convention, et qu'en même temps lui soit communiqué la date de son admission.

Zagreb, le 26 mai 1941

Secrétaire d'Etat
aux Affaires Etrangères:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Au
Gouvernement de l'État d'Espagne
Madrid

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb
Br. 80/41

Vladi Nezavisne Države Hrvatske čast je dostaviti visokoj Španjolskoj vladi sliedeću:

NOTIFIKACIJU

Dana 10. travnja 1941. proglašena je Nezavisna Država Hrvatska sa sjedištem u Zagrebu. Nova je država nastala na području, koje narodnostno i poviestno pripada hrvatskom narodu, i koje je protiv volje toga naroda bilo do toga dana u sastavu bivše Kraljevine Jugoslavije.

Nezavisnu Državu Hrvatsku priznale su do sada sve susjedne sile, poimence: Njemačka, Italija, Madžarska, Bugarska, Slovačka i Rumunjska. Ona je tako postala podpuno sposobna i vrhovnička osoba međunarodnoga prava.

Na temelju toga je vlada Nezavisne Države Hrvatske odlučila poslužiti se pravom, koje joj pripada prema čl. 3. § 1. Međunarodne konvencije o telekomunikacijama, te pristupiti toj konvenciji. Spomenutoj je vladi dakle čast notificirati visokoj Španjolskoj vladi svoj pristup Međunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama od 9. prosinca 1932., i to samoj konvenciji i priključnim pravilnicima, t. j. telegrafskom, brzoglasnom i radiofonskom (Obći pravilnik i Doknadni pravilnik), prihvaćajući izričito sve u njima sadržane propise.

Ovoj vladi je čast izraziti želju, da se o činu njezina pristupa Uredu Međunarodnog saveza za telekomunikacije obaviesti što je prije moguće taj Ured i sve članice podpisnice konvencije, te da joj se ujedno saobći nadnevak učlanjenja.

Zagreb, 26. svibnja 1941.

Državni tajnik
za vanjske poslove:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Vladi države Španjolske
Madrid

R. LEGAZIONE D'ITALIA
Zagabria
G. 1480

NOTA VERBALE

Con riferimento alla Nota Verbale n. 80-XIV-1941, in data 26 maggio u. s., la Regia Legazione d'Italia ha l'onore di portare a conoscenza del Ministero degli Affari Esteri dell'Indipendente Stato di Croazia che il Ministero degli Affari Esteri spagnolo, con sua Nota Verbale n. 520 del 9 luglio u. s., diretta alla R. Ambasciata in Madrid, ha preso atto dell'adesione del Regno di Croazia alla Convenzione Internazionale delle Telecomunicazioni, stipulata in Madrid il 9 dicembre 1932 e che ha dato altresì notizia alle sue Rappresentanze diplomatiche presso le Potenze firmatarie affinchè ne vengano informati i rispettivi Governi.

Zagabria, 3 settembre 1941/XIX.

Al Ministero degli Affari Esteri
dell'Indipendente Stato di Croazia
Zagabria

KR. TALIJANSKO POSLANSTVO
Zagreb
G. 1480.

VERBALNA NOTA

Pozivom na verbalnu notu br. 80-XIV-1941 od 26. svibnja o. g. Kraljevskom talijanskom poslanstvu čast je staviti do znanja Ministarstvu vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske, da je španjolsko

Ministarstvo vanjskih poslova svojom verbalnom notom br. 520 od 9. srpnja o. g., upućenom Kr. poklisarstvu u Madridu, primilo na znanje pristup Kraljevine Hrvatske Međunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama, zaključenoj u Madridu 9. prosinca 1932., te da je o prednjem obaviestilo svoja diplomatska predstavničtva kod država podpisnica, radi izvještaja odnosnim vladama.

Zagreb, dne 3. rujna 1941-XIX.

Ministarstvu vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske
Zagreb

SPORAZUM
O UREĐENJU PLAĆEVNOG PROMETA IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOG REICHA

(Hrvatsko-njemački obračunski sporazum)

Članak 1.

Plaćevni promet između Njemačkog Reicha i Hrvatske odvijat će se u Njemačkoj izključivo posredovanjem Njemačke obračunske blagajne, a u Hrvatskoj izključivo posredovanjem Hrvatske državne banke. Drugi način plaćanja dozvoljen je samo, ako je predviđen ovim utanačenjem, ili ugovoren po predsjednicima obaju vladinih odbora.

Članak 2.

Pod odredbe ovog sporazuma spadaju sliedeća plaćanja njemačkih dužnika hrvatskim vjerovnicima i hrvatskih dužnika njemačkim vjerovnicima:

a) Plaćanja za uvezenu robu iz Njemačke u Hrvatsku ili iz Hrvatske u Njemačku;

b) Plaćanja za gospodarski opravdane uobičajene nuztroškove, koji su u neposrednoj vezi s njemačko-hrvatskim robnim prometom;

c) Plaćanja za nadnice oko oplemenjivanja i popravka robe;

d) Plaćanja u osiguravajućem prometu uključivo reosiguranje, ukoliko obveze glase na njemačke marke ili hrvatsku valutu;

e) Plaćanja za salda nastala iz obračunskog prometa poštanskih brzoglasnih, brzojavnih, kao i željezničkih uprava, te zrakoplovnih družtava;

f) Plaćanja za željezničke i riečne vozarine, koje nastaju kod tranzitnog prometa kroz Njemačku na teret Hrvatske ili kroz Hrvatsku na teret Njemačke, uključivo za troškove ležarine;

g) Plaćanja za riečne ili pomorske parobrodarske troškove, nastala u Njemačkoj ili u Hrvatskoj, t. j. osobito za lučke ili obalne pristojbe, peljarine i ostale daće za utovarne i iztovarne troškove, te za šleparske troškove kao i za troškove uskladištenja;

h) Plaćanja za nastale potrebe brodarstva u Njemačkoj i Hrvatskoj;

i) Plaćanja za umne usluge na pr. za pristojbe za patente ili autorska prava, dozvole, za najamnine filmova;

k) Plaćanja za honorare novinarima, učiteljima, umjetnicima, književnicima, odvjetnicima i t. d.;

l) Plaćanja za mirovine, rente i u druge svrhe, na pr. za studente, bolestnike kao i za plaćanja za uzdržavanje i podpore;

m) Plaćanja za materijalne i osobne izdatke diplomatskih i konzularnih predstavnika druge države;

n) Plaćanja u međusobnom neposlovnom putničarskom prometu;

o) Plaćanja prihoda (kamate, stanarine, zakupi i t. d.) iz uložene imovine u drugoj državi, kao zajmovi, bankovne navjere, dionice, udjeli na dobitku iz družtvenih ugovora, posjeda kuća, zemljišta te ostalo;

p) Ostala plaćanja u sporazumu sa obostranim mjerodavnim vlastima.

Članak 3.

S plaćanjima, koja se imaju izvršiti u obostranoj tranzitnoj trgovini — uključivši sve s time povezane nuztroškove — postupa se u smislu odredaba ovog sporazuma, u koliko tranzitni trgovac ima mogućnost, da svoje obveze, nastale iz takvoga posla, pokrije putem jednoga obračunskog sporazuma.

Članak 4.

Kao njemačka i hrvatska roba u smislu ovog sporazuma razumieva se ona roba, koja je u Njemačkoj ili Hrvatskoj proizvedena ili u glavnom bila obrađena ili prerađena.

Članak 5.

U smislu ovog sporazuma smatra se robnim prometom:

a) uvoz njemačke robe na hrvatsko carinsko područje;

b) uvoz hrvatske robe na njemačko carinsko područje.

Ovo vriedi i u slučaju, da se ova roba dobavlja preko trećih zemalja, u koliko nije u ovim zemljama bila znatno obrađena ili prerađena.

Članak 6.

Dužnici, koji imaju prema čl. 2. ovog sporazuma izvršiti plaćanja za Hrvatsku, moraju dužne iznose kod dospjeća uplatiti na zbirni račun njemačkih maraka Hrvatske državne banke kod Njemačke obračunske blagajne u njemačkim markama. Ako dugovanje ne glasi na njemačke marke, ima dužnik platiti protuvriednost u Reichs-markama, preračunatu po srednjem tečaju berlinskog notiranja ili po tečaju za unutarnji njemački obračun odnosne valute na burzovni dan koji predhodi platežu.

Njemačka obračunska blagajna će unišle iznose Reichs-maraka stalno stavljati na razpolaganje Hrvatskoj državnoj banci.

Hrvatska državna banka izplaćivat će protuvriednost hrvatskim interesentima po primitku potvrde o izvršenoj uplati vremenskim redosliedom.

Članak 7.

Dužnici, koji prema članku 2. ovoga sporazuma imaju izvršiti plaćanja u Njemačkoj, moraju dužne iznose doznačiti u njemačkim markama. Hrvatska državna banka izvršit će ova plaćanja njemačkih maraka iz njenog zbirnog računa njemačkih maraka kod Njemačke obračunske blagajne. Njemačka obračunska blagajna izvršit će ove platežne naloge po njihovom primitku, a u vremenskom redosliedu.

Ukoliko dugovanja ne glase na njemačke marke, izvršuje se preračun u njemačke marke uviek po posljednjem srednjem tečaju službenog njemačkog notiranja ili po tečaju za unutarnje njemačko obračunavanje odnosne valute.

Članak 8.

Plaćanja iz uštede od nadnica hrvatskih radnika, koji su zaposleni u Njemačkoj, vrše se iz naročitog računa »Uštede iz radničkih nadnica«, koji će se u tu svrhu osnovati kod Njemačke obračunske blagajne. Hrvatska državna banka izplatit će bezodvlačno protuvriednost ovih uplata interesentima.

Članak 9.

Plaćanja unapried dozvoljena su u međusobnom robnom prometu samo utoliko, ukoliko su trgovački uobičajena.

Članak 10.

Gubitci na tečaju, koji nastaju kod plaćanja na način propisan u ovom sporazumu time, što se tečajevi od časa uplate do časa izplate mienjaju, mogu se prema odredbama ovog sporazuma platiti, ako između dužnika i vjerovnika postoji sporazum u tom smislu.

Gubitci na kamatima, koji nastaju kod izvršenja izplata na način propisan u ovom utanačenju, ne mogu se doplatiti.

Članak 11.

Obostrano mjerodavne vlasti uspješno će voditi nadzor o tome, da uvoznici njihovih zemalja svoje uplate vrše prema odredbama ovog sporazuma.

Članak 12.

Na uplatu kod Njemačke obračunske blagajne ili Hrvatske državne banke ovlašteni su samo takovi dužnici, koji posjeduju potrebne dozvole u smislu njemačkih ili hrvatskih deviznih propisa.

Članak 13.

Privatni obračunski poslovi u načelu su izključeni.

Članak 14.

Njemačka obračunska blagajna i Hrvatska državna banka pridržavaju si pravo, da po obostranom dogovoru poduzmu platežno-tehničke mjere, koje bi smatrale potrebnima.

Članak 15.

Ako dođe do slučajeva, za koje ovaj sporazum ne donosi zadovoljavajuće rješenje, onda će se oba vladina odbora staviti u međusobnu vezu.

Članak 16.

Ovaj se sporazum ima ratificirati. Izprave o ratifikaciji imaju se što je prije moguće izmieniti u Berlinu.

Ovaj sporazum stupa na snagu na dan izmjene ratifikacionih izprava. Predhodno će se međutim primjenjivati od 10. lipnja 1941. god.

Ovaj se sporazum može odkazati do prvoga svakog mjeseca na kraju mjeseca.

Članak 17.

Ako ovaj sporazum stupi van snage, onda će se plaćevne obveze, koje su nastale prije stupanja van snage ovog sporazuma, a podpadaju pod ovaj sporazum, još tako dugo podmirivati prema odredbama ovog sporazuma, dok se možebitni postojeći saldo ne izravna.

O daljnjim pojedinostima sporazumjet će se vladini odbori.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 30. svibnja 1941.

Dr. LAMER — GÜNTHER BERGEMANN
Dr. SUŠIĆ — S. KASCHE

ABKOMMEN

ZUR REGELUNG DES ZAHLUNGSVERKEHRS ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND KROATIEN

(Deutsch-kroatisches Verrechnungsabkommen)

Artikel 1

Der Zahlungsverkehr zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien wird in Deutschland ausschliesslich durch Vermittlung der Deutschen Verrechnungskasse und in Kroatien ausschliesslich durch Vermittlung der

Kroatischen Staatsbank abgewickelt. Eine andere Zahlungsweise ist nur zulässig, wenn sie in diesem Abkommen vorgesehen ist oder durch die Vorsitzenden der beiden Regierungsausschüsse vereinbart wird.

Artikel 2

Unter die Bestimmungen dieses Abkommens fallen insbesondere folgende Zahlungen deutscher Schuldner an kroatische Gläubiger und kroatischer Schuldner an deutsche Gläubiger:

a) Zahlungen für die aus Deutschland nach Kroatien und für die aus Kroatien nach Deutschland eingeführten Waren;

b) Zahlungen für wirtschaftlich gerechtfertigte und übliche Nebenkosten, die in unmittelbarer Verbindung mit dem deutsch-kroatischen Warenverkehr entstehen;

c) Zahlungen für Veredelungs- und Ausbesserungslöhne;

d) Zahlungen im Versicherungsverkehr einschliesslich des Rückversicherungsverkehrs falls die Verpflichtungen auf Reichsmark oder kroatische Währung lauten;

e) Zahlungen aus den im Abrechnungsverkehr der Post-, Telefon- und Telegrafenverwaltungen sowie der Eisenbahnverwaltungen und Luftverkehrsgesellschaften entstehenden Salden;

f) Zahlungen für Bahn- und Binnenschiffahrtsfrachten, die beim Transitverkehr durch Deutschland zu Lasten Kroatiens oder durch Kroatien zu Lasten Deutschlands entstehen, einschliesslich der Kosten der Lagerung;

g) Zahlungen der in Deutschland oder Kroatien entstehenden Binnen- und Seeschiffahrtskosten, d. h. insbesondere Hafen- und Kaigebühren, Lotsengelder und sonstige Abgaben, Kosten der Ladung und Löschung, ferner Schleppkosten der Schiffahrt sowie Kosten der Lagerung;

h) Zahlungen der in Deutschland und Kroatien entstehenden Schiffahrtsbedürfnisse;

i) Zahlungen für ideelle Leistungen, z. B. Patent- oder Urheberrechtsgebühren, Lizenzen, Filmmieten;

k) Honorarzahlungen für Journalisten, Lehrer, Künstler, Schriftsteller, Anwälte usw.;

l) Zahlungen von Ruhegehältern, Renten und für andere Zwecke, z. B. an Studierende, Kranke sowie Unterhalts- u. Unterstützungszahlungen;

m) Zahlungen für Sach- und Personalausgaben der diplomatischen und konsularischen Vertretungen des anderen Staates;

n) Zahlungen im beiderseitigen nichtgeschäftlichen Reiseverkehr;

o) Zahlungen von Erträgnissen (Zinsen, Mieten, Pachten usw.) aus Vermögensanlagen im anderen Staat, wie Darlehen, Bankkredite, Aktien, Gewinnanteile aus Gesellschaftsverträgen, Haus- und Grundbesitz u. ä.;

p) sonstige Zahlungen im Einvernehmen der beiderseits zuständigen Stellen.

Artikel 3

Zahlungen, die im beiderseitigen Transithandel zu leisten sind — einschliesslich der damit verbundenen Nebenkosten — werden nach den Bestimmungen dieses Abkommens behandelt, soweit der Transithändler die Möglichkeit hat, seine sich aus einem derartigen Geschäft ergebenden Verbindlichkeiten im Wege eines Verrechnungsabkommens abzudecken.

Artikel 4

Unter deutschen und kroatischen Waren im Sinne dieses Abkommens sind Waren zu verstehen, die in Deutschland oder Kroatien erzeugt oder wesentlich bearbeitet oder verarbeitet worden sind.

Artikel 5

Warenverkehr im Sinne dieses Abkommens ist:

a) die Einfuhr deutscher Waren in das kroatische Zollgebiet;

b) die Einfuhr kroatischer Waren in das deutsche Zollgebiet.

Dies gilt auch für den Fall, dass diese Waren über dritte Länder geliefert werden, sofern sie in diesen Ländern nicht wesentlich bearbeitet oder verarbeitet worden sind.

Artikel 6

Schuldner, die nach Artikel 2 dieses Abkommens Zahlungen nach Kroatien zu leisten haben, müssen die geschuldeten Beträge bei Fälligkeit auf das Reichsmarksammelkonto der Kroatischen Staatsbank bei der Deutschen Verrechnungskasse in Reichsmark einzahlen. Wenn die Schuldverpflichtung nicht über Reichsmark lautet, hat der Schuldner den Gegenwert in Reichsmark umgerechnet zu dem Mittelkurs der amtlichen Berliner Notierung oder dem Kurs für innerdeutsche Verrechnung der betreffenden Währung an dem der Zahlung vorhergehenden Börsentage zu zahlen.

Die Deutsche Verrechnugskasse wird die eingegangenen Reichsmarkbeträge laufend der Kroatischen Staatsbank aufgeben.

Die Kroatische Saatsbank wird den kroatischen Begünstigten den Gegenwert nach Eingang der Gutschriftsanzeigen in zeitlicher Reihenfolge auszahlen.

Artikel 7

Schuldner, die nach Artikel 2 dieses Abkommens Zahlungen nach Deutschland zu leisten haben, müssen die geschuldeten Beträge in Reichsmark begleichen. Die Kroatische Staatsbank wird die Reichsmarkzahlungen aus ihrem Reichsmarksammelkonto bei der Deutschen Verrechnungskasse leisten lassen. Die Deutsche Verrechnungskasse wird die Zahlungsaufträge nach Eingang in zeitlicher Reihenfolge ausführen.

Soweit die Schuldverpflichtungen nicht über Reichsmark lauten, erfolgt die Umrechnung in Reichsmark jeweils zu dem letztbekannten Mittelkurs der amtlichen Berliner Notierung oder dem Kurs für innerdeutsche Verrechnung der betreffenden Währung.

Artikel 8

Zahlungen aus Lohnersparnissen kroatischer Arbeiter, die im Deutschen Reich beschäftigt sind, erfolgen auf einem zu diesem Zweck bei der Deutschen Verrechnungskasse zu errichtenden Konto »Arbeiterlohnersparnisse«. Die Kroatische Staatsbank wird den Gegenwert dieser Einzahlungen unverzüglich an die Begünstigten auszahlen.

Artikel 9

Vorauszahlungen sind im gegenseitigen Warenverkehr insoweit zulässig, als sie handelsüblich sind.

Artikel 10

Kursverluste, die bei der Zahlung auf dem in diesem Abkommen vorgeschriebenen Wege dadurch entstehen, dass sich die Kurse vom Zeitpunkt der Einzahlung bis zum Zeitpunkt der Auszahlung ändern, können nach den Bestimmungen dieses Abkommens bezahlt werden, wenn eine dahingehende Vereinbarung zwischen den Gläubigern und Schuldnern vorliegt.

Zinsverluste, die bei Durchführung der Zahlungen auf dem in diesem Abkommen vorgeschriebenen Wege entstehen, können nicht nachgezahlt werden.

Artikel 11

Die beiderseits zuständigen Stellen werden in wirksamer Weise überwachen, dass die Einführer ihres Landes ihre Zahlungen gemäss den Bestimmungen dieses Abkommens leisten.

Artikel 12

Zur Einzahlung bei der Deutschen Verrechnungskasse oder der Kroatischen Staatsbank sind nur solche Schuldner berechtigt, welche die nach der deutschen oder kroatischen Devisengesetzgebung erforderlichen Genehmigungen erhalten haben.

Artikel 13

Private Verrechnugsgeschäfte sind grundsätzlich ausgeschlossen.

Artikel 14

Es bleibt der Deutschen Verrechnungskasse und der Kroatischen Staatsbank vorbehalten, im gegenseitigen Einvernehmen die ihnen notwendig erscheinenden zahlungstechnischen Massnahmen zu treffen.

Artikel 15

Sollten sich Fälle ergeben, für welche dieses Abkommen keine befriedigende Lösung bietet, so werden sich die Regierungsausschüsse miteinander in Verbindung setzen.

Artikel 16

Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

Das Abkommen tritt am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft. Es wird jedoch vom 10. Juni 1941 ab vorläufig angewandt werden.

Das Abkommen kann bis zum 1. jeden Monats zum Monatsende gekündigt werden.

Artikel 17

Tritt dieses Abkommen ausser Kraft, so werden die vor dem Ausserkrafttreten entstandenen, unter das Abkommen fallenden Zahlungsverpflichtungen noch so lange durch Zahlungen nach den Bestimmungen dieses Abkommens abgewickelt werden, bis der etwa vorhandene Saldo ausgeglichen ist.

Über weitere Einzelheiten werden sich die Regierungsausschüsse verständigen.

Geschehen in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache zu Agram am 30. Mai 1941.

GÜNTHER BERGEMANN — Dr. LAMER

S. KASCHE — S. SUŠIĆ

ZAKONSKA ODREDBA O IZTOČNOJ GRANICI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Članak 1.

Na temelju hrvatskoga državnoga prava i na osnovi načela neprekinutosti hrvatskoga narodnoga područja

odredujem

ovom zakonskom odredbom iztočnu granicu Nezavisne Države Hrvatske, koja teče

1. od utoka rieke Save u Dunav uzvodnim tokom Save do ušća rieke Drine u Savu;

2. od ušća rieke Drine uzvodno tom riekom, i to njenim najiztočnijim rukavima tako, da sva ostrva na Drini pripadaju Nezavisnoj Državi Hrvatskoj do utoka potoka Brusnice u Drinu iztočno od sela Zemlice;

3. od utoka potoka Brusnice u Drinu teče granica Nezavisne Države Hrvatske kopnom iztočno od Drine točno starom granicom izmedu Bosne i Srbije, kakova je postojala do godine 1908.

Članak 2.

Ovoj zakonskoj odredbi prilaže se zemljopisna karta u mjerilu 1 : 200.000, na kojoj je granica Nezavisne Države Hrvatske označena crvenim potezom. Ova zemljopisna karta jest sastavni dio ove zakonske odredbe.

Članak 3.

Provedbu ove zakonske odredbe povjeravam ministru hrvatskog domobranstva i ministru unutarnjih poslova time, da gore označenu granicu napose odmah zaposjednu sa postrojbama hrvatskoga domobranstva i hrvatske ustaške vojnice, te da odmah na licu mjesta postave međašne znakove, izuzev područje grada Zemuna s okolicom, koje, tvoreći sastavni dio Nezavisne Države Hrvatske, sporazumom sa Velikim Njemačkim Reichom, ostaje do konca rata vojnički zaposjednuto od prijateljske njemačke vojske.

Ova zakonska odredba stupa na snagu današnjim danom.

U Zagrebu, dne 7. lipnja 1941.

Broj: CXL-378-Z. p.-1941.

Poglavnik:
Dr. ANTE PAVELIĆ

Ministar hrvatskog domobranstva
Vojskovođa SLAVKO KVATERNIK

Dr. MILOVAN ŽANIĆ
predsjednik zakonodavnog povjerenstva
pri Poglavniku

Dr. MIRKO PUK
ministar pravosuđa

Dr. ANDRIJA ARTUKOVIĆ
ministar unutarnjih poslova

Ing. IVICA FRKOVIĆ
ministar šuma i ruda

Dr. LOVRO SUŠIĆ
ministar narodnog gospodarstva

Dr. IVO PETRIĆ
ministar zdravstva

Dr. JOSIP DUMANDŽIĆ
ministar udružbe

OPAZKA: Ova zakonska odredba proglašena je u Narodnim novinama od 8. lipnja 1941. br. 47.

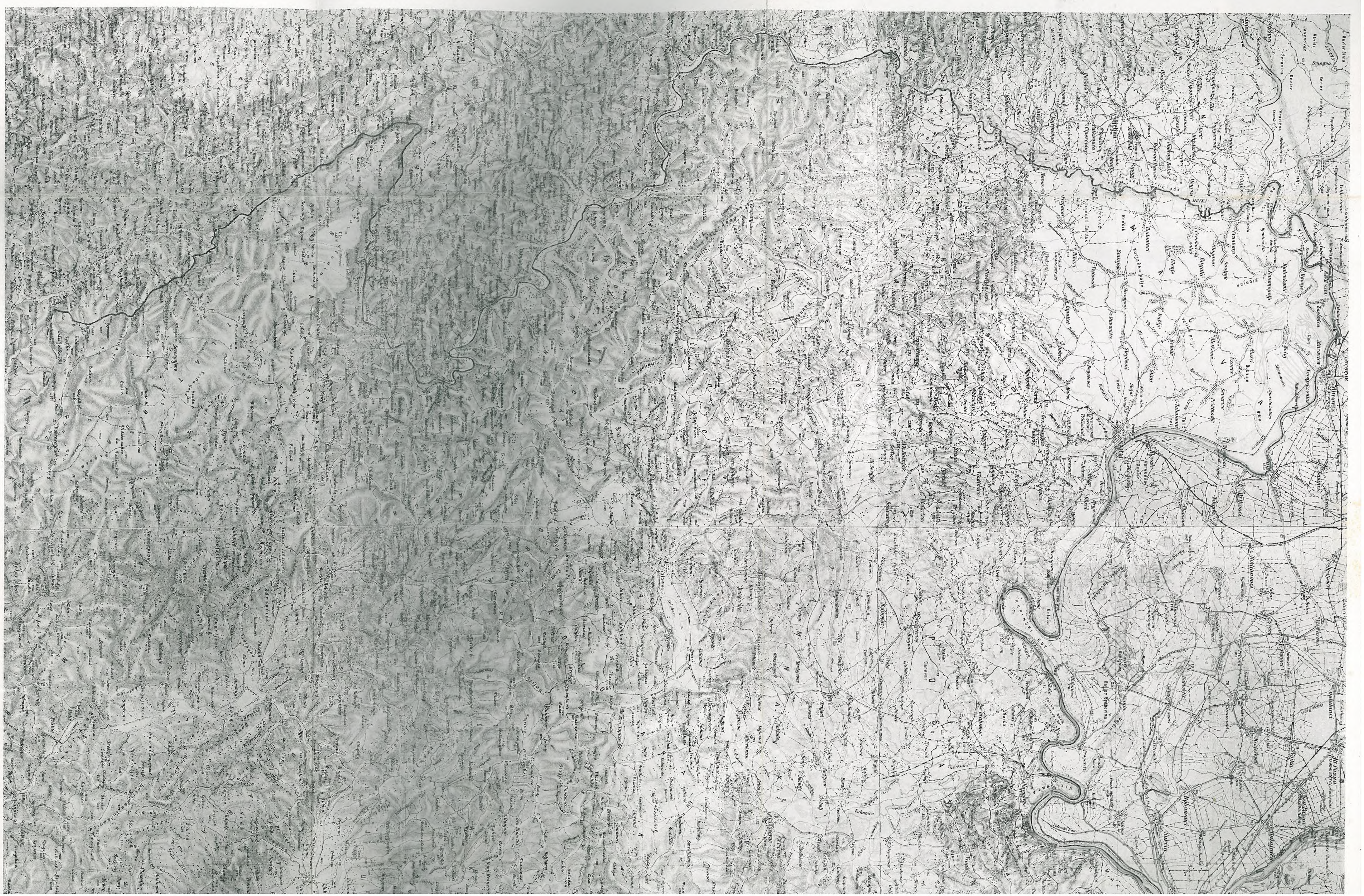

Mjerilo izvorne karte 1 : 200 000

PRIZNANJE IZTOČNE GRANICE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE PO NJEMAČKOM REICHU

DEUTSCHE GESANDTSCHAFT
Pol 2 Nr. 3-1275/41 Zagreb, den 5. Juli 1941.

Herr Minister,

Ich beehre mich, Ihnen den Empfang der Notifikation zu bestätigen, mit der Sie mir den Wortlaut der Gesetzesverordnung vom 7. Juni d. J. über die Grenzziehung im Osten wie folgt mitteilen:

»GESETZESDEKRET ÜBER DIE OSTGRENZE DES UNABHÄNGIGEN STAATES KROATIEN

Artikel 1

Auf Grund des kroatischen Staatsrechtes und des Grundsatzes der Kontinuität des kroatischen nationalen Gebietes

b e s t i m m e i c h

mit diesem Gesetzesdekret die Ostgrenze des Unabhängigen Staates Kroatien, welche verläuft

1. von der Mündung des Flusses Save in die Donau stromaufwärts der Save bis zur Mündung des Flusses Drina in die Save;

2. von der Mündung des Flusses Drina stromaufwärts dieses Flusses und zwar seinen östlichen Flussarmen entlang, so dass alle Inseln im Flusse Drina dem Unabhängigen Staate Kroatien angehören, bis zur Mündung des Baches Brusnica in die Drina östlich des Dorfes Zemlica;

3. von der Mündung des Baches Brusnica in die Drina verläuft die Grenze des Unabhängigen Staates Kroatien landeinwärts östlich der Drina genau übereinstimmend mit der alten Grenze zwischen Bosnien und Serbien, so wie sie bis zum Jahre 1908 bestand.

Artikel 2

Diesem Gesetzesdekret liegt eine Landkarte im Massstabe 1 : 200.000 bei, in welcher die Grenze des Unabhängigen Staates Kroatien mit einem roten Striche bezeichnet ist. Diese Landkarte bildet einen Bestandteil dieses Gesetzesdekrets.

Artikel 3

Die Durchführung dieses Gesetzesdekrets vertraue ich dem Minister der Kroatischen Wehrmacht und dem Minister des Innern an, damit sie insbesondere sofort die oben bezeichnete Grenze mit den Truppen der kroatischen Wehrmacht und der kroatischen Ustascha-Formationen besetzen, so wie gleich an Ort und Stelle die Grenzzeichen aufstellen, ausgenommen das Gebiet der Stadt Semlin mit Umgebung, welches als ein Bestandteil des Unabängigen Staates Kroatien, im Einvernehmen mit dem Grossdeutschen Reiche bis zum Ende des Krieges von der befreundeten deutschen Wehrmacht militärisch besetzt bleibt.

Dieses Gesetzesdekret tritt mit dem heutigen Tage in Kraft.«

Gleichzeitig beehre ich mich Ihnen auftragsgemäss mitzuteilen, dass die Deutsche Regierung die durch die vorstehende Gesetzesverordnung festgesetzte Ostgrenze des Unabhängigen Staates Kroatien anerkennt.

Der Deutsche Gesandte

S. KASCHE

An Seine Exzellenz
Herrn Dr. Lorković,
Minister des Auswärtigen des
Unabhängigen Staates Kroatien,
Zagreb.

NJEMAČKO POSLANSTVO
Pol 2 br. 3-1275/41. Zagreb, dne 5. srpnja 1941.

Gospodine ministre,

Čast mi je potvrditi Vam primitak notifikacije, kojom mi saobćujete sliedeći tekst zakonske odredbe od 7. lipnja o. g. o povlačenju granice na iztoku:

»ZAKONSKA ODREDBA O IZTOČNOJ GRANICI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Članak 1.

Na temelju hrvatskoga državnoga prava i na osnovi načela neprekinutosti hrvatskoga narodnoga područja

o d r e đ u j e m

ovom zakonskom odredbom iztočnu granicu Nezavisne Države Hrvatske, koja teče

1. od utoka rieke Save u Dunav uzvodnim tokom Save do ušća rieke Drine u Savu;

2. od ušća rieke Drine uzvodno tom riekom, i to njenim najiztočnijim rukavima tako, da sva ostrva na Drini pripadaju Nezavisnoj Državi Hrvatskoj do utoka potoka Brusnice u Drinu iztočno od sela Zemlice;

3. od utoka potoka Brusnice u Drinu teče granica Nezavisne Države Hrvatske kopnom iztočno od Drine točno starom granicom između Bosne i Srbije, kakva je postojala do godine 1908.

Članak 2.

Ovoj zakonskoj odredbi prilaže se zemljopisna karta u mjerilu 1 : 200.000, na kojoj je granica Nezavisne Države Hrvatske označena crvenim potezom. Ova zemljopisna karta jest sastavni dio ove zakonske odredbe.

Članak 3.

Provedbu ove zakonske odredbe povjeravam ministru hrvatskog domobranstva i ministru unutarnjih poslova time, da gore označenu granicu napose odmah zaposjednu sa postrojbama hrvatskoga domobranstva i hrvatske ustaške vojnice, te da odmah na licu mjesta postave međašne znakove, izuzev područje grada Zemuna s okolicom, koje, tvoreći sastavni dio Nezavisne Države Hrvatske, sporazumom sa Velikim Njemačkim Reichom, ostaje do konca rata vojnički zaposjednuto od prijateljske njemačke vojske.

Ova zakonska odredba stupa na snagu današnjim danom.«

Istovremeno mi je čast prema nalogu saobćiti Vam, da Njemačka vlada priznaje iztočnu granicu Nezavisne Države Hrvatske, utvrđenu prednjom zakonskom odredbom.

Njemački poslanik:
S. KASCHE

Njegovoj preuzvišenosti
gospodinu Dr. L o r k o v i ć u,
Ministru vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske
Z a g r e b

OPAZKA: Preuzimanje vlasti na području Zemuna i Iztočnog Sriema rješavano je raznim hrvatsko-njemačkim zapisnicima (4. lipnja, 15. srpnja, 25. rujna i 4. listopada 1941.), te je konačno Nezavisna Država Hrvatska dana 15. listopada 1941. preuzela nad tim područjem podpunu i izključivu upravu i vlast.

PRISTUP NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE TROJNOM PAKTU

ZAPISNIK

Vlade Italije, Japana i Njemačke s jedne strane i

Vlada Hrvatske s druge strane ugovaraju putem svojih podpisanih opunomoćenika kako sliedi:

Članak 1.

Hrvatska pristupa Trojnom Paktu, podpisanom u Berlinu 27. rujna 1940. između Italije, Japana i Njemačke.

Članak 2.

Kada mješovite tehničke komisije, predviđene u čl. 4. Trojnog Pakta, budu razpravljale pitanja, koja se tiču Hrvatske, bit će pozvani da sudjeluju razpravama i predstavnici Hrvatske.

Članak 3.

Tekst Trojnog Pakta je priložen nazočnom zapisniku.

Ovaj zapisnik je sastavljen na talijanskom, japanskom, njemačkom i hrvatskom jeziku, i svaki od tih tekstova je jednako vjerodostojan. Zapisnik stupa na snagu na dan njegovog podpisa.

U dokaz toga podpisani, valjano ovlašteni od odnosnih vlada, podpisali su ovaj zapisnik i stavili na isti svoje pečate.

Sastavljeno u četiri primjerka u Veneciji 15. lipnja 1941.-XIX. godine fašističke vladavine, koja odgovara 15-tom danu 6. mjeseca XVI. godine vladavine Syōwa.

Dr. ANTE PAVELIĆ
CIANO
von RIBBENTROP
ZEMBEI HORIKIRI

OPAZKA: Danas su sliedeće države članice Trojnoga pakta: Njemačka, Italija, Japan, Hrvatska, Bugarska, Madžarska, Rumunjska, Slovačka, Mandžukuo i Nacionalna Kina.

OPAZKA: Zapisnik o hrvatskom pristupu proglašen je u Narodnim novinama od 17. lipnja 1941. broj 53.

PROTOCOLLO

I Governi dell'Italia, della Germania e del Giappone da una parte, e

il Governo della Croazia dall'altra,

concordano per il tramite dei sottoscritti loro Plenipotenziari quanto segue:

Art. 1

La Croazia aderisce al Patto Tripartito firmato il 27 settembre 1940 a Berlino fra l'Italia, la Germania ed il Giappone.

Art. 2

Qualora le Commissioni tecniche miste previste dall'art. 4 del Patto Tripartito trattino questioni riguardanti la Croazia, verranno chiamati a partecipare alle discussioni anche rappresentanti della Croazia.

Art. 3

Il testo del Patto Tripartito è unito in allegato al presente Protocollo.

Il presente Protocollo è redatto in lingua italiana, tedesca, giapponese e croata, ognuno dei testi facendo ugualmente fede. Il Protocollo entra in vigore dal giorno della sua firma.

In fede di chè, i sottoscritti, debitamente autorizzati dai rispettivi Governi, hanno firmato il presente Protocollo e vi hanno apposto i loro sigilli.

Compilato in quadruplice esemplare a Venezia, il 15 giugno 1941, nell'anno XIX dell'Era Fascista, corrispondente al 15 giorno del 6° mese del XVI anno dell'Era Syōwa.

Dr. ANTE PAVELIĆ
CIANO
RIBBENTROP
ZEMBEI HORIKIRI

TROJNI PAKT
IZMEĐU NJEMAČKE, ITALIJE I JAPANA

Vlade Njemačke, Italije i Japana smatraju predpostavkom trajnoga mira, da svaki narod na svietu dobije prostor, koji mu pripada. Zato su zaključile, da u svojim nastojanjima u veliko-iztočno-azijskom prostoru i na europskim područjima stoje rame uz rame i da surađuju, kod čega im je najvažniji cilj stvaranje i održavanje novoga poredka, koji je kadar promicati procvat i blagostanje tamošnjih naroda. Nadalje je želja ovih triju vlada protegnuti ovu suradnju i na one narode u drugim dielovima svieta, koji su kao i one skloni usmjeriti svoje napore u istom pravcu, da bi se tako ostvarila njihova nastojanja, upravljena svjetskom miru kao konačnom cilju. U skladu s time utanačile su vlade Njemačke, Italije i Japana sliedeće:

Članak 1.

Japan priznaje i poštuje vodstvo Njemačke i Italije kod stvaranja novog poredka u Europi.

Članak 2.

Njemačka i Italija priznaju i poštuju vodstvo Japana kod stvaranja novog poredka u veliko-iztočno-azijskom prostoru.

Članak 3.

Njemačka, Italija i Japan sporazumne su surađivati u svojim nastojanjima na napried navedenoj osnovici. One se nadalje obvezuju, da će se uzajamno podupirati svima političkim, gospodarskim i vojničkim sredstvima, u slučaju da jednu od Ugovornih Stranaka napadne sila, koja sada nije upletena u europski rat ili u kinezko-japanski sukob.

Članak 4.

U svrhu provedbe ovoga pakta sastat će se bezodvlačno zajednička tehnička povjerenstva, čije će članove imenovati vlade Njemačke, Italije i Japana.

Članak 5.

Njemačka, Italija i Japan izjavljuju, da prednji uglavci ni na koji način ne diraju politički status, koji sada obstoji između svake od tri Ugovorne Stranke i Sovjetske Rusije.

Članak 6.

Ovaj će pakt odmah podpisom stupiti na snagu i vriedit će 10 godina, računajući od dana njegova stupanja na snagu.

Visoke Ugovorne Stranke će pravodobno, prije izmaka ovoga roka, pristupiti pregovorima za njegovu obnovu, ako to jedna od njih zatraži.

U vjeru toga su podpisani, od svojih vlada valjano opunomoćeni, podpisali ovaj pakt i providjeli ga svojim pečatima.

Izradjeno u trostrukom izvorniku, u Berlinu, dne 27. rujna 1940. — u XVIII. godini fašističke ere — što odgovara 27. danu 9. mjeseca 15. godine ere Syōwa.

CIANO
JOACHIM von RIBBENTROP
KURUZU

DREIMÄCHTEPAKT
ZWISCHEN DEUTSCHLAND, ITALIEN UND JAPAN

Die Regierungen von Deutschland, Italien und Japan sehen es als eine Voraussetzung für einen dauerhaften Frieden an, dass jede Nation der Welt den ihr gebührenden Raum erhält. Sie haben deshalb beschlossen, bei ihren Bestrebungen im grossostasiatischen Raum und in den europäischen Gebieten Seite an Seite zu stehen und zusammenzuarbeiten, wobei es ihr vornehmstes Ziel ist, eine neue Ordnung der Dinge zu schaffen und aufrechtzuerhalten, die geeignet ist, Gedeihen und Wohlfahrt der dortigen Völker zu fördern. Es ist ferner der Wunsch der drei Regierungen, die Zusammenarbeit auf solche Nationen in anderen Teilen der Welt auszudehnen, die geneigt sind, ihren Bemühungen eine ähnliche Richtung wie sie selbst zu geben, damit so ihre auf den Weltfrieden als Endziel gerichteten Bestrebungen verwirklicht werden können. Dementsprechend haben die Regierungen von Deutschland, Italien und Japan folgendes vereinbart:

Artikel 1

Japan anerkennt und respektiert die Führung Deutschlands und Italiens bei der Schaffung einer neuen Ordnung in Europa.

Artikel 2

Deutschland und Italien anerkennen und respektieren die Führung Japans bei der Schaffung einer neuen Ordnung im grossostasiatischen Raum.

Artikel 3

Deutschland, Italien und Japan kommen überein, bei ihren Bemühungen auf der vorstehend angegebenen Grundlage zusammenzuarbeiten. Sie übernehmen ferner die Verpflichtung, sich mit allen politischen, wirtschaftlichen und militärischen Mitteln gegenseitig zu unterstützen, falls einer der drei Vertragschliessenden Teile von einer Macht angegriffen wird, die gegenwärtig nicht in den europäischen Krieg oder in den chinesisch-japanischen Konflikt verwickelt ist.

Artikel 4

Um den gegenwärtigen Pakt zur Durchführung zu bringen, werden unverzüglich gemeinsame technische Kommissionen zusammentreten, deren Mitglieder von den Regierungen Deutschlands, Italiens und Japans zu ernennen sind.

Artikel 5

Deutschland, Italien und Japan erklären, dass die vorstehenden Abmachungen in keiner Weise den politischen Status berühren, der gegenwärtig zwischen jedem der drei Vertragschliessenden Teile und Sowjet-Russland besteht.

Artikel 6

Der gegenwärtige Pakt soll sofort mit der Unterzeichnung in Kraft treten und 10 Jahre, gerechnet vom Tage seines Inkrafttretens an, in Geltung bleiben.

Rechtzeitig vor dem Ablauf dieser Frist werden die Hohen Vertragschliessenden Teile, falls einer von ihnen darum ersucht, in Verhandlungen über seine Erneuerung eintreten.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten, von ihren Regierungen gehörig bevollmächtigt, diesen Pakt unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in dreifacher Urschrift in Berlin am 27. September 1940 — im XVIII. Jahr der Faschistischen Aera — entsprechend dem 27. Tage des 9. Monats des 15. Jahres der Aera Syōwa.

CIANO
JOACHIM von RIBBENTROP
KURUZU

AMBASSADE DU JAPON
Rome

Rome, le 17 novembre 1941.

Monsieur le Ministre,

D'ordre de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance que le Gouvernement Impérial du Japon vient d'approuver le Protocole signé, ad referendum, le 15 juin dernier à Venise concernant l'adhésion de la Croatie au Pacte Tripartite entre le Japon, l'Italie et l'Allemagne.

En priant Votre Excellence de vouloir bien prendre note de cette communication et la transmettre à Son Gouvernement, je saisis cette occasion pour Vous présenter, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

ZEMBEI HORIKIRI
Ambassadeur du Japon

Son Excellence
Monsieur Stefan Perić
Ministre Plénipotentiaire de Croatie
près le Quirinal

JAPANSKO POKLISARSTVO
Rim

Rim, dne 17. studenoga 1941.

Gospodine Ministre,

Po naredbi moje vlade čast mi je obaviestiti Vas, da je Carska japanska vlada odobrila zapisnik podpisan, ad referendum, dne 15. lipnja o. g. u Mletcima o pristupu Hrvatske Trojnom Paktu između Japana, Italije i Njemačke.

Moleći Vašu Preuzvišenost da izvoli ovu obaviest uzeti do znanja i saobćiti svojoj vladi, koristim se ovom prilikom da Vas, gospodine ministre, uvjerim o svome visokom poštovanju.

ZEMBEI HORIKIRI
poklisar Japana

Njegova Preuzvišenost
gospodin Stjepan Perić
opunomoćeni ministar Hrvatske
kod Kvirinala

ZAPISNIK LORKOVIĆ-KASCHE O GRANICI KOD BREGANE

ZAPISNIK

o razgovoru između ministra vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske g. Dr. Lorkovića i g. generala Marića s jedne strane, te njemačkog poslanika u Hrvatskoj g. Kasche-a i g. tajnog savjetnika poslanstva von Kamphoevenera s druge strane, o utvrđenju hrvatsko-njemačke granice

1. Postoji podpuna jednodušnost, da granična crta ostane onakva, kakva je utvrđena u hrvatsko-njemačkom državnom ugovoru od 13. svibnja 1941. Obćina Hum kod Rohitscha ostaje bez ograničenja Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Time odpada carinski priključak Reichu. Gospodarske potrebe bit će uređene trgovačkim ugovorom, odnosno naročitim utanačenjem o uređenju gospodarskih odnosa Dolnje Štajerske i Hrvatske.

Time i u toliko prestaje vriediti pismo predsjednika hrvatskog izaslanstva iz Rohitsch-Sauerbrunna od 9. lipnja 1941.

2. U Breganskoj dolini premjestit će se granica, odstupajući od poviestne crte, na visove lieve obale tako, da granični put pripadne Hrvatskoj.

Utanačenja o dravskom odsjeku ne mienjaju se.

3. Ovime je riešen broj IV., stavka 4. na stranici 3. zapisnika o pregovorima hrvatsko-njemačkog središtnjeg graničnog povjerenstva u Rohitsch-Sauerbrunnu za vrieme od 4.—9. lipnja 1941.

Zagreb, dne 17. lipnja 1941.

Dr. M. LORKOVIĆ	S. KASCHE
Gen. MARIĆ	von KAMPHOEVENER

NIEDERSCHRIFT

über die Besprechung betreffend die Festlegung deutsch-kroatischer Grenze zwischen dem Minister für die Auswärtigen Angelegenheiten des Unabhängigen Staates Kroatien Herrn Dr. Lorković und Herrn General Marić einerseits, dem deutschen Gesandten in Kroatien Herrn Kasche und Herrn Vortragenden Legationsrat v. Kamphoevener anderseits

1. Es besteht volles Einvernehmen, dass die im deutsch-kroatischen Staatsvertrag vom 13. Mai 1941 festgelegte Grenzlinie bestehen bleibt. Die Gemeinde Hum bei Rohitsch verbleibt uneingeschränkt dem Unabhängigen Staat Kroatien. Hiermit entfällt der Zollanschluss an das Reich. Die wirtschaftlichen Bedürfnisse erfahren ihre Regelung durch den Handelsvertrag bezw. die besonderen Abmachungen über die Regelung der wirtschaftlichen Beziehungen der Untersteiermark und Kroatien.

Damit wird das Schreiben des Vorsitzenden der Kroatischen Delegation aus Rohitsch-Sauerbrunn vom 9. 6. 1941 insoweit hinfällig.

2. Im Bregans-Tal wird die Grenze abweichend von der historischen Linie so auf die Höhen des linken Ufers verlegt, dass der Grenzweg an Kroatien fällt.

Die Vereinbarungen über den Drauabschnitt erfahren keine Änderungen.

3. Hiedurch erfährt Ziffer IV., Absatz 4 auf Seite 3 der Niederschrift über die Verhandlungen der deutsch-kroatischen Zentralgrenzkommission in Rohitsch-Sauerbrunn in der Zeit vom 4.—9. Juni 1941 seine Erledigung.

Zagreb, den 17. Juni 1941.

S. KASCHE
von KAMPHOEVENER

Dr. M. LORKOVIĆ
Gen. MARIĆ

HRVATSKO-TALIJANSKI SPORAZUM O PLAĆEVNOM PROMETU

ZAPISNIK

o prieboju plaćanja između Nezavisne Države Hrvatske i Talijansko-albanske carinske unije

U svrhu omogućivanja privremenog uređenja plaćanja između Nezavisne Države Hrvatske i Talijansko-albanske carinske unije, koja se odnose na trgovačku razmjenu između dviju zemalja i na druge dužničke stavke, koje još trebaju priebojne ustanove sporazumno ustanoviti a predmievajući, da je trgovačka razmjena između dviju zemalja uređena naročitim privremenim sporazumom, između Nezavisne Države Hrvatske i Vlade Kraljevine Italije, u ime Talijansko-albanske carinske unije, zaključuje se sliedeće:

1. Narodni mjenjački zavod za inozemstvo (L'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero) i Hrvatska Državna Banka ovlašteni su urediti putem prieboja sva plaćanja predviđena ovim Zapisnikom.

2. Kod Narodnog mjenjačkog zavoda za inozemstvo otvorit će se jedan bezkamatni račun u lirama na ime Hrvatske Državne Banke. U korist ovog računa unosit će se iznosi u lirama uplaćeni od dužnika iz Talijansko-albanske carinske unije za namirenje hrvatske robe, kao i za ostala dugovanja, za koja bi Narodni mjenjački zavod za inozemstvo i Hrvatska Državna Banka odlučili zajedničkim sporazumom da uđu u prieboj.

U savezu s takvim uplatama, Narodni mjenjački zavod za inozemstvo slat će svakog dana Hrvatskoj Državnoj Banci izplatne naloge u lirama u korist vjerovnika iz Nezavisne Države Hrvatske.

Na teret napried spomenutog računa unosit će se iznosi izplatnih naloga u lirama, koje će Hrvatska Državna Banka svakog dana dostavljati Narodnom mjenjačkom zavodu za inozemstvo u korist vjerovnika iz Talijansko-albanske carinske unije, za namirenje robe iz same unije, te iznosi drugih dugovanja, za koje bi Narodni mjenjački zavod za inozemstvo i Hrvatska Državna Banka zajedničkim sporazumom odlučili da uđu u prieboj.

3. U pogledu uplata dužnika obiju zemalja, pretvaranje lira u kune i kuna u lire vršit će se po tečaju od 38 lira za sto kuna, odnosno 263,15 kuna za 100 lira.

Ukoliko dugovanja ne bi glasila na lire ili na kune, morat će dužnik platiti protuvriednost dugovanja u lirama ili u kunama, obračunavši je po tečaju koji je vriedio za dotičnu valutu u Rimu, odnosno u Zagrebu, na dan, koji je predhodio danu uplate.

Dužnici se izvršenim uplatama ne će osloboditi od obveze, sve dok vjerovnici ne budu primili cielu svotu svog potraživanja.

4. Izplate vjerovnika obiju Zemalja vršit će se prema vremenskom redosliedu uplata izvršenih od odnosnih dužnika i u granicama postojećih razpoloživosti kod dvaju zavoda za prieboj.

Ipak, u koliko u zbirnom računu ne bi bilo likvidnih razpoloživosti obrazovanih od uplata dužnika, dozvolit će se u korist vjerovnika prema propisima koji postoje u obim Zemljama, a u svrhu zaštite valute i vjeresije, unapriedne uplate, do iznosa od tal. lira 40,000.000 (četrdeset milijuna).

5. Izplata troškova i komisionih nagrada za trgovačku razmjenu morat će se vršiti preko računa prieboja. Takvi će se troškovi i komisione nagrade moći u slučaju obrazložene molbe odbiti od ciene koja se ima platiti za robu.

Ipak si oba priebojna zavoda pridržavaju pravo izpitati narav i upotrebu takvih iznosa, a naročito to, da li ovi iznosi zaista predstavljaju protuvriednost troškova i komisionih nagrada, koje izvoznici iz Talijansko-albanske carinske unije i hrvatski izvoznici duguju svojim komisionarima u drugoj zemlji.

6. Vršenje unapriednih uplata za nabavu robe, podrietlom iz talijansko-albanske carinske unije, odnosno robe hrvatskog podrietla, određene za uvoz u Hrvatsku, odnosno u Carinsku uniju, bit će uređeno prema predležećim propisima, pod uvjetom, da se te uplate odnose na uvoznu dozvolu, već izdanu od mjerodavnih vlasti, da su predviđene u ugovoru o kupnji robe i da odgovaraju trgovačkim običajima.

7. Predležeći propisi primjenjivat će se na robu koja potječe i koja dolazi iz Talijansko-albanske carinske unije, odnosno sa područja Nezavisne Države Hrvatske, ma koje bilo prebivalište prodavaoca: ne će se dakle primjenjivati na tranzitnu robu.

8. Svaki od obaju zavoda za prieboj nastojat će, da unutar odnosnih Zemalja budu izdani svi propisi, koji će omogućiti punu primjenu ovih uglavaka.

Potežkoće koje bi se mogle pojaviti uslied primjene ovih uglavaka, uredit će se zajedničkim sporazumom između oba zavoda za prieboj.

9. Narodni mjenjački zavod za inozemstvo i Hrvatska Državna Banka, u svojstvu ustanova, koje su dužne izvršiti ove odredbe, oslobođeni su svake odgovornosti za svaku možebitnu štetu ili razlike u tečajima, koje će izključivo morati urediti vjerovnici i dužnici međusobno.

10. Ako bi se o izteku roka vriednosti ovih odredaba utvrdilo obstojanje jednačka u korist jedne od dviju Zemalja, oba priebojna zavoda suglasit će se o načinu odnosnog izravnanja.

Samo izravnanje moći će se prema prilikama temeljem zajedničkog sporazuma izvršiti putem prieboja s potražnim stavkama ma koje druge naravi, koje bi Zemlja dužnica imala prema drugoj Zemlji.

11. Ove odredbe zadobit će pravnu moć s unatražnim djelovanjem od 10. travnja 1941/XIX i vriedit će do 30. rujna 1941/XIX. Moći će se šutke produljiti od tromjesečja do tromjesečja, ukoliko ne bi bile odkazane mjesec dana prije izteka svakoga tromjesečnog roka.

Rim, 25. lipnja 1941./XIX.

KOŠAK
Dr. LAMER

VOLPI
LUCA PIETROMARCHI
SCHMIDT

ACCORDO DI PAGAMENTO ITALO-CROATO

Protocollo

sulla compensazione dei pagamenti fra l'Unione Doganale Italo-Albanese e lo Stato Indipendente di Croazia

Allo scopo di rendere possibile in via provvisoria il regolamento dei pagamenti fra l'Unione Doganale Italo-Albanese e lo Stato Indipendente di Croazia, relativi all'intercambio commerciale tra i due Paesi, nonchè ad altre partite debitorie da stabilire di comune intesa tra gli Istituti di compensazione e premesso che gli scambi commerciali tra i due Paesi sono regolati da uno speciale accordo provvisorio, tra il Governo del Regno d'Italia, a nome dell'Unione Doganale italo-albanese ed il Governo dello Stato Indipendente di Croazia, viene convenuto quanto segue:

1) L'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero e la Banca di Stato Croata sono autorizzati a regolare in compensazione i pagamenti previsti nel presente protocollo.

2) Presso l'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero verrà aperto un conto in Lire senza interessi, al nome della Banca di Stato Croata. A credito di questo conto verranno portati gli importi in lire versati

dai debitori dell'Unione doganale italo-albanese in pagamento di merci croate, nonchè degli altri debiti che l'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero e la Banca di Stato Croata decidessero di comune accordo di ammettere alla compensazione.

In relazione a tali versamenti, l'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero invierà quotidianamente alla Banca di Stato Croata degli ordini di pagamento in lire a favore dei creditori dello Stato Indipendente di Croazia.

A debito del suddetto conto sarà portato l'ammontare degli ordini di pagamento in lire che la Banca di Stato Croata invierà quotidianamente all'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero in favore di creditori dell'Unione doganale italo-albanese, in regolamento di merci dell'Unione stessa, nonchè degli altri debiti che l'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero e la Banca di Stato Croata decidessero di comune accordo di ammettere alla compensazione.

3) Per quanto concerne i versamenti dei debitori dei due Paesi, la conversione delle lire in kune e delle kune in lire si farà al cambio di Lit. 38 per cento kune rispettivamente kune 263,15 per 100 lire.

Qualora i debiti non fossero stilati in lire o in kune il debitore dovrà pagare il controvalore del debito stesso in lire o in kune, calcolato sulla base del cambio della relativa valuta vigente a Roma rispettivamente a Zagabria il giorno precedente il giorno del versamento.

I versamenti eseguiti dai debitori non saranno liberatori fino a che i creditori non avranno ricevuto l'intero ammontare del loro credito.

4) I pagamenti ai creditori dei due Paesi saranno effettuati secondo l'ordine cronologico dei versamenti eseguiti dai rispettivi debitori e nei limiti delle disponibilità esistenti presso i due Istituti di compensazione.

Tuttavia, qualora nel conto cumulativo non sussistessero disponibilità liquide formate dei versamenti dei debitori, saranno concesse a favore dei creditori e secondo le norme vigenti in ciascuno dei due Paesi per la disciplina della valuta e del credito, anticipazioni fino alla concorrenza di Lit. 40.000.000 (quaranta milioni).

5) I pagamenti delle spese e delle commissioni relative all'intercambio commerciale, dovranno essere effettuati attraverso il conto di compensazione. Tali spese o commissioni potranno, su domanda documentata, essere dedotte dal prezzo della merce da pagare.

Tuttavia i due Istituti di compensazione si riservano il diritto di controllare la natura e l'impiego di tali somme e particolarmente se esse rappresentano realmente il controvalore delle spese e commissioni dovute dagli esportatori dell'Unione doganale italo-albanese e croati, ai loro commissari nell'altro Paese.

6) I versamenti anticipati per acquisti di merci di origine dell'Unione doganale italo-albanese, o croata, destinate ad essere importate in Croazia, rispettivamente nell'Unione doganale, saranno regolati secondo le presenti disposizioni, a condizione che si riferiscano ad una licenza di importazione già rilasciata dalle Autorità competenti, siano previsti nel contratto di acquisto delle merci e corrispondano agli usi commerciali.

7) Le presenti disposizioni saranno applicabili alle merci originarie e provenienti dall'Unione doganale italo-albanese, rispettivamente dal territorio dello Stato Indipendente di Croazia, qualunque sia il domicilio del venditore: non si applicheranno quindi alle merci in transito.

8) Ciascuno dei due Istituti di compensazione curerà affinche nell'interno dei rispettivi Paesi vengano impartite tutte le disposizioni che consentano la piena applicazione delle presenti intese.

Le difficoltà che potessero sorgere in seguito alla applicazione delle intese medesime saranno regolate di comune accordo fra i due Istituti di compensazione.

9) L'Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero e la Banca di Stato Croata, nella loro qualità di istituzioni incaricate della esecuzione delle presenti disposizioni, sono in ogni caso esonerate da ogni responsabilità per qualsiasi danno eventuale o per differenze di cambio, che dovranno essere regolate esclusivamente tra creditore e debitore.

10) Se al termine del periodo di validità delle presenti disposizioni dovesse essere accertato un saldo a favore di uno dei due Paesi, i due Istituti di compensazione concorderanno le modalità per la liquidazione relativa.

La liquidazione stessa potrà eventualmente aver luogo di comune intesa, mediante compensazione con partite creditorie di qualsiasi natura che il Paese debitore vantasse nei confronti dell'altro Paese.

11) Le presenti disposizioni entreranno in vigore con effetto retroattivo dal 10 aprile 1941/XIX ed avranno validità fino al 30 settembre 1941/XIX. Esse potranno venire tacitamente prorogate di trimestre in trimestre in difetto di denuncia un mese prima della scadenza di ognuno dei periodi trimestrali.

Roma, il 25 giugno 1941/XIX.

VOLPI
LUCA PIETROMARCHI — KOŠAK
SCHMIDT — Dr. LAMER

OPAZKA: Ovaj sporazum je sklopljen na prvom zasjedanju Stalnog hrvatsko-talijanskog gospodarstvenog povjerenstva, u Rimu 23.—26. lipnja 1941. Produživan je na sliedećim sastancima: Mletci, 27.—30. rujna 1941.; Rim, 28.—31. siečnja 1942.; Mletci, 5.—8. kolovoza 1942. (Glede sastava izaslanstava vidi priloge 1 i 2 na stranici 102).

Prilog 1

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
Broj: Upr. 1476-1941.

ODREDBA

Na temelju članka 4. ugovora o jamstvu i suradnji između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije od 18. svibnja 1941., a na priedlog ministra vanjskih poslova, određujem izaslanstvo Nezavisne Države Hrvatske za Stalno hrvatsko-talijansko gospodarstveno povjerenstvo, koje će sačinjavati Dr. Vladimir Košak, kao predsjednik, i kao članovi po dva izaslanika ministarstva vanjskih poslova, državne riznice, ministarstva šumarstva i rudarstva, ministarstva obrta, veleobrta i trgovine i po jedan izaslanik ministarstva prometa i javnih radova i ministarstva seljačkog gospodarstva.

Predsjednik izaslanstva ovlašten je dodieliti izaslanstvu i druge stručnjake za proučavanje naročitih pitanja.

Članove izaslanstva imenuje ministar vanjskih poslova na priedlog predsjednika izaslanstva i sporazumno s nadležnim ministrima.

Dano u Zagrebu, dne 7. prosinca 1941.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske
DR. ANTE PAVELIĆ

Ministar vanjskih poslova:
DR. M. LORKOVIĆ

Državni rizničar:
DR. KOŠAK

Prilog 2

COMPOSIZIONE DELLA DELEGAZIONE ITALIANA PER LA COMMISSIONE PERMANENTE ITALO-CROATA

Regio Decreto 14 settembre 1941-XIX n. 1175 (Dalla Gazzetta Ufficiale Numero 262 del 6 novembre 1941)

VITTORIO EMANUELE III
per grazia di Dio e volontà della Nazione
RE D'ITALIA E D'ALBANIA
IMPERATORE D'ETIOPIA

Ritenuta la necessità di istituire la Delegazione italiana per la Commissione Permanente Italo-Croata incaricata dello studio delle relazioni economiche, doganali e valutarie fra l'Italia e la Croazia;

sulla proposta del Nostro Ministro Segretario di Stato per gli affari esteri, di concerto col Ministro per le Finanze;

Abbiamo decretato e decretiamo:

Art. 1.

E'istituita una Delegazione italiana per la Commissione permanente italo-croata incaricata dello studio delle relazioni economiche doganali e valutarie fra l'Italia e la Croazia, di cui è nominato Presidente il Conte Giuseppe Volpi di Misurata.

Fanno parte della Delegazione:
due rappresentanti del Ministero degli esteri;
un rappresentante del Ministero delle finanze;
un rappresentante del Ministero di grazia e giustizia;
due rappresentanti del Ministero dell'agricoltura e foreste;
un rappresentante del Ministero delle comunicazioni;
un rappresentante del Ministero delle corporazioni;
un rappresentante del Ministero della cultura popolare;
un rappresentante del Ministero degli scambi e valute.
La Delegazione è costituita con decreto del Ministro per gli affari esteri.
Il Presidente della Delegazione ha facoltà di aggregare esperti per l'esame di questioni particolari.

Art. 2.

E'istituito presso il Ministero degli affari esteri un Ufficio di segreteria della Delegazione italiana per la Commissione permanente di cui all'art. 1. alle dipendenze del Presidente della predetta Delegazione.

All'Ufficio di segreteria saranno assegnati, con decreto del Ministro per gli affari esteri, Funzionari del Ministero stesso o di altre Amministrazioni dello Stato, ed eccezionalmente, su proposta del Presidente, estranei all'Amministrazione aventi particolare competenza tecnica.

Ordiniamo che il presente decreto, munito del sigillo dello Stato sia inserto nella raccolta ufficiale delle leggi e dei decreti del Regno d'Italia, mandando a chiunque spetti di osservarlo e di farlo osservare.

Dato a San Rossore, addi 14 settembre 1941-XIX.

CIANO
DI REVEL

VITTORIO EMANUELE

SASTAV TALIJANSKOG IZASLANSTVA ZA STALNO HRVATSKO-TALIJANSKO POVJERENSTVO

Kraljevska zakonska odredba od 14. rujna 1941-XIX broj 1175.
(Službene novine broj 262 od 6. studenog 1941.)

VITTORIO EMANUELE III
po milosti Božjoj i volji Naroda
KRALJ ITALIJE I ALBANIJE
CAR ETIOPIJE

Obzirom na potrebu osnivanja talijanskog izaslanstva za Stalno hrvatsko-talijansko povjerenstvo, kojemu je dužnost proučiti gospodarstvene, carinske i novčane odnose između Italije i Hrvatske;

na priedlog Našeg Ministra državnog tajnika za vanjske poslove, u suglasnosti s Ministrom financija odredili smo i određujemo:

Članak 1.

Ustanovljuje se talijansko izaslanstvo za Stalno hrvatsko-talijansko povjerenstvo, kojemu je dužnost proučiti gospodarstvene, carinske i novčane odnose između Hrvatske i Italije; predsjednikom je imenovan Grof Giuseppe Volpi di Misurata.

Članovi su izaslanstva:
dva predstavnika Ministarstva vanjskih poslova;
jedan predstavnik Ministarstva financija;
jedan predstavnik Ministarstva pravosuđa;
dva predstavnika Ministarstva poljodjelstva i šuma;
jedan predstavnik Ministarstva prometa;
jedan predstavnik Ministarstva udružbe;
jedan predstavnik Ministarstva narodne prosvjete;
jedan predstavnik Ministarstva izmjena i valuta.

Izaslanstvo imenuje odredbom Ministar vanjskih poslova.

Predsjednik izaslanstva ovlašten je dodieliti stručnjake za proučavanje naročitih pitanja.

Članak 2.

Pri Ministarstvu vanjskih poslova osniva se Tajnički ured talijanskog izaslanstva za Stalno povjerenstvo spomenuto u članku 1., koji je podređen predsjedniku izaslanstva.

U Ured tajničtva bit će dodieljeni, odredbom Ministra vanjskih poslova, dužnostnici tog Ministarstva ili drugih državnih oblasti, a iznimno, na priedlog predsjednika, osobe koje nisu u državnoj službi, a imaju naročitu tehničku spremu.

Naređujemo, da ova Odredba, providena Državnim pečatom, bude uvrštena u Službenu sbirku zakona i odredaba Kraljevine Italije, te zapoviedamo svima na koje se odnosi, da joj se pokoravaju i da je izvršuju.

Dano u San Rossore, dne 14. rujna 1941- XIX.

CIANO — VITTORIO EMANUELE
DI REVEL

HRVATSKO-TALIJANSKI TRGOVINSKI SPORAZUM

GOSPODARSTVENA I TRGOVAČKA PITANJA

Povjerenstvo uviđa shodnost dati trgovačkoj razmjeni dviju zemalja onaj razvoj, koji odgovara postojećim tiesnim vezama između oba gospodarstva i uzajamnom probitku da se prodube i učvrste trgovački odnosi, te potvrđuje već sada namjeru zaključiti još prije 1. listopada 1941. konačni sporazum, kojim će se ustaliti razmjena u mjeri, koja će odgovarati najširoj suradnji između dviju Zemalja.

U svrhu privremenog uredjenja uzajamne razmjene do 30. rujna 1941., te u namjeri održati za to razdoblje uobičajeni tok prometa između dva područja, povjerenstvo određuje sliedeće:

1. Postojeći ugovori

Postignut je sporazum, da svi kupoprodajni ugovori zaključeni prije stupanja na snagu ovog zapisnika budu izvršeni od obiju Stranaka. Izporuka odnosne robe izvršit će se na teret kontingenata predviđenih u popisima ovog zapisnika.

U pogledu vrsta robe, koje su predmet gore spomenutih ugovora, a nisu upisane u popise kontingenata, obje Stranke obvezuju se, da ne će činiti smetnja njihovom izvozu.

2. Uvoz u Talijansko-albansku carinsku uniju

Do 30. rujna 1941. ostaju utvrđeni sliedeći kontingenti hrvatske robe za uvoz u Talijansko-albansku carinsku uniju.

Savezno s izvoznim zabranama koje već postoje, ili koje bi mogle stupiti na snagu u Hrvatskoj, ostaje utvrđeno, da se ne će činiti nikakva smetnja izvozu niže navedene robe, u granicama utvrđenih kontingenata, kao ni njezinom namirenju putem računa prieboja:

1	Konja	grla	800	(1)
4—8	Volova	„	—	(2)
10	Ovaca	„	10.000	
11	Svinja	„	—	(2)

1. od kojih 200 grla teglećih konja, a ostatak za klanje.
2. vidi točku a) zapisnika.

12	Žive peradi	tona	300
18 a)	Zaklane peradi	„	200
24	Jaja od peradi	„	500
38 a)	Cikorije suhe	„	125
564	Lignita (smeđeg uglja)	„	120.000
604 a) i b)	Smolastog drva za celulozu	„	5.000
	Iztesanog smolastog drva	„	3.000
	Rezanog smolastog drva	„	30.000
	Bukovog drva u trupcima	„	4.000
	Rezanog bukovog drva	„	10.000
	Druge vrste (briestovog, brezovog, trešnjevog, grabovog, hrastovog, klenovog, jasenovog, orahovog, johovog, topolovog i lipovog drva)	„	10.000 (3)
	Smolastog drva za Albaniju	„	5.000
605	Običnog ogrjevnog drva	„	5.000
iz 605	Bukovog ogrjevnog drva za celulozu	„	20.000
iz 605	Smolastog ogrjevnog drva (odpadci) za celulozu	„	8.000
606	Drvenog ugljena običnog	„	2.000
iz 606	Drvenog ugljena (storta)	„	1.000
iz 612	Hrastovine za podove	„	6.000
675	Kaustične sode	„	1.000 (3a)
720	Metilnog alkohola	anhidr. hl.	1.000
726	Pirolignita vapnenog	tona	500
iz 805	Volovskih koža	..	50
iz 805	Koža jagnjećih, kozjih, jarećih i ovnujskih	„	100
846 b)	Celuloze za papir, nebieljene	„	5.000 (4)
	Ruda i kovina	„	—
	Druge robe	Lira	60,000.000 (5)

a) Stoka

Hrvatsko izaslanstvo prima na znanje znatno zanimanje koje se s talijanske strane pridaje stoci, ali izjavljuje da za sada nije u stanju utvrditi kontigente za volove i svinje.

---

3. od kojih 2.000 tona u trupcima, a ostatak rezano.
3.a Kontingent kaustične sode povećat će se, čim poduzeća budu ponovno uvela redovni tok poslovanja.
4. Vidi točke e) zapisnika.
5. Kontingent »druge robe« izkoristit će se, kako za dopunitbeni uvoz proizvoda predviđenih u popisu kontingenata, tako i za uvoz proizvoda, koji nisu spomenuti u navedenom popisu.

Ostaje utanačeno, da će se u mjesecu kolovozu utvrditi kontigenti za gore navedenu stoku, te u tom pogledu hrvatsko izaslanstvo uvjerava, da će učiniti sve što je moguće da bi se izašlo u susret potrebama talijanskog tržišta, uzimajući u obzir i tradicionalni tok poslovanja u tome području.

b) Žitarice

U svezi s uobičajenim tokom poslovanja između Italije i hrvatskog područja, a imajući u vidu povećanje izmjene između dviju Zemalja koje se kani postignuti, ostaje već od sada utvrđeno, da će se od možebitnog viška žetve od godine 1941.-42. namienjenog izvozu osigurati Italiji srazmjerni udio.

c) Drvo

Stranke su sporazumne, da kontingenti za drvo predviđeni ovim zapisnikom ne mogu služiti kao osnova za utvrđivanje budućih godišnjih kontingenata.

d) Rude i kovine

Savezno s probitkom koji za Italiju predstavlja mogućnost uvoza ruda i kovina iz Hrvatske, ustanovljuje se, da će se u tom pogledu produbiti izpitivanje postojećih mogućnosti.

Ostaje već sada utanačeno, da će Hrvatska osigurati Italiji preostale izvozne razpoloživosti, koje nisu još zajamčene trećim državama.

Za sada se utanačuje, da se s hrvatske strane ne će činiti nikakvih smetnja godišnjem izvozu sliedeće robe, kao dodatku robi naznačenoj u popisu kontingenata, i to:

I. za tvornicu aluminija u Lozovcu:
   a) do 8.000 tona bauksita od »Adria bauksit-a« u Drnišu;
   b) do 8.000 tona ugljene prašine od »Monte Promina« u Siveriću.

II. Za poduzeće družtva »La Dalmatienne« u Šibeniku:
   a) željezne rudače sa 50% 4.000 tona iz Ljubije ili Vareša,
   b) piritnog pepela 4.000 tona iz Drvara,
   c) drvenog ugljena 5.000 tona,
   d) siliciuma (kremena) 2.500 tona,
   e) mangana 6.000 tona.

III. Strojeva i sprava pripremljenih kod hrvatskih tvrdki na temelju svojevremenih naručbi napried spomenutih poduzeća.

Osim gore navedenih količina, dozvolit će se s hrvatske strane izvoz od 60.000 tona željezne rudače do 31. prosinca 1941.

S hrvatske se strane izjavljuje, da će se učiniti sve što je moguće, da bi se povećala izporuka ruda Italiji; uobće ostaje utanačeno, da će u

pogledu željezne rudače od povećanja proizvodnje biti Italiji osigurana najveća moguća količina.

S talijanske strane dozvolit će se godišnje izvoz u Hrvatsku 750 tona aluminija od poduzeća u Lozovcu, pod uvjetom, da spomenuti aluminij bude određen izključivo za unutarnje potrebe Hrvatske.

3. Uvoz u Hrvatsku

Do 30. rujna 1941. utvrđuju se sliedeći kontingenti uvoza talijanske robe u Hrvatsku.

U svezi sa zabranama izvoza koje postoje, ili koje bi mogle stupiti na snagu u Italiji, ostaje utanačeno, da se ne će činiti nikakva smetnja izvozu niže navedene robe u granicama utvrđenih kontingenata, kao ni njenom namirenju putem računa prieboja.

Riže	tona	1.000
Sumpora	„	1.500
Pamučnog prediva za prod. na malo	„	40
Pamučnog prediva mješovitog	„	50
Pamučnog prediva mješ., vrste vigonja	„	50
Prediva i platna od konoplje	„	100
Fiocco prediva pamučne vrste	„	350
Fiocco prediva vunene vrste	..	350
Prediva raion	„	200
Fiocco	„	150
Lanital	„	50
Vunenog prediva mješovitog	„	30
Pamučnih tkanina raznih	„	150
Vunenih tkanina raznih	„	150
Tkanina fiocco	„	150
Tkanina raion	„	100
Gotovih odiela svake vrste i odjevnih proizvoda	Lira	15,000.000
Vrtljarskih proizvoda	„	5,000.000
Raznog sjemenja	„	1,000.000
Strojeva i sprava	„	20,000.000
Kemijskih i farmaceutskih proizvoda	„	5,000.000
Tvari za bojadisanje	„	5,000.000
Papira, raznih papirnih izrađevina i cigaretnog papira	„	10,000.000 (1)

(1) vidi točku e) zapisnika.

Žive	tona	3
Druge robe	Lira	25,000.000 (2)

e) Cigaretni papir

Povjerenstvo utvrđuje, da u svrhu obskrbljivanja Hrvatske cigaretnim papirom iz tvornica papira Smit Meynier iz Sušaka postoji sporazum, po kojem će se iz kontingenata predviđenih u uvoznom popisu Talijansko-albanske carinske unije dodieliti imenovanoj tvrdci:

1. lignita (smeđeg ugljena)	tona	10.000
2. celuloze za papir	„	1.000

Osim toga se s hrvatske strane podieljuju sliedeći naročiti godišnji kontingenti:

1. topivog stakla	tona	40
2. klornog vapna (Chlorkalk)	„	50

Osim toga utvrđuje se obveza s talijanske strane doznačiti u punoj mjeri gore spomenutoj tvornici napried označenu robu, koju će, u pogledu drugih sirovina, priskrbiti Italija.

Uzima se konačno na znanje obveza, koju je na sebe uzela Italija, odobriti izvoz cigaretnog papira i cigaretnih tuljaka za cjelokupnu potrebu Monopola duhana Nezavisne Države Hrvatske.

Sastavljeno u Rimu u dva primjerka, jedan na hrvatskom i jedan na talijanskom jeziku 26. lipnja 1941.-XIX.

	VOLPI
KOŠAK	LUCA PIETROMARCHI
Dr. LAMER	SCHMIDT

OPAZKA: Ovaj sporazum je sklopljen na prvom zasjedanju Stalnog hrvatsko-talijanskog gospodarstvenog povjerenstva, u Rimu 23.—26. lipnja 1941. Produživan je na sliedećim sastancima: Mletci, 27.—30. rujna 1941.; Rim, 28.—31. siečnja 1942.; Mletci, 5.—8. kolovoza 1942.

ACCORDO COMMERCIALE ITALO-CROATO

Questioni economiche e commerciali

La Commissione riconosce l'opportunità di dare agli scambi commerciali fra i due Paesi uno sviluppo adeguato agli stretti legami esistenti fra le due economie ed al reciproco interesse ad approfondire ed incre-

(2) kontingent druge robe izkoristit će se kako za dopunitbeni uvoz proizvoda predviđenih u popisu kontingenata, tako i za uvoz proizvoda, koji nisu spomenuti u navedenom popisu.

mentare le relazioni commerciali ed afferma sin da ora l'intenzione di procedere prima del 1° ottobre 1941 alla stipulazione di un accordo definitivo che stabilisca gli scambi in misura rispondente alla più ampia collaborazione fra i due Paesi.

Allo scopo di regolare provvisoriamente gli scambi reciproci fino al 30 settembre 1941 e nell'intento di mantenere per tale periodo le abituali correnti di traffico fra i due territori, la commissione decide quanto segue:

1. Contratti esistenti

Si è d'accordo che i contratti di compravendita che sono stati conclusi avanti l'entrata in vigore del presente Protocollo, siano eseguiti da ambedue le Parti. Le forniture delle relative merci saranno computate a carico dei contigenti previsti nelle liste del presente Protocollo.

In quanto gli articoli che formano oggetto dei contratti summenzionati non risultano inscritti nelle liste dei contingenti, ambedue le parti s'impegnano a non sollevare ostacoli alla loro esportazione.

2. Importazioni nell'Unione doganale italo-albanese

Fino al 30 settembre 1941, restano fissati i seguenti contingenti di importazione di merci croate nell'Unione doganale italo-albanese.

In relazione ai divieti di esportazione che sono o che potessero essere messi in vigore in Croazia, resta stabilito che nessun ostacolo verrà posto all'esportazione delle merci sottoindicate nei limiti dei contingenti fissati ed al loro regolamento a mezzo del conto di compensazione.

1	Cavalli	capi	800 (1)
4—8	Bovini	,,	— (2)
10	Ovini	,,	10.000
11	Sulni	,,	— (2)
12	Pollame vivo	tonn.	300
18 a)	Pollame morto	,,	200
24	Uova di pollame	,,	500
38 a)	Cicoria secca	,,	125
564	Lignite (Braunkohle)	,,	120.000
604 a) e b)	Legno resinoso per cellulosa	,,	5.000
	Legno resinoso squadrato	,,	5.000
	Legno resinoso segato	,,	30.000
	Legno di faggio in tronchi	,,	4.000
	Legno di faggio segato	,,	10.000

(1) di cui 200 capi da lavoro ed il rimanente da macello.
(2) vedi punto a) del Protocollo.

	Altre essenze (olmo, betulla, ciliegio, càrpino, quercia, acero, frassino, noce, ontano, pioppo, tiglio)	„	10.000 (3)
	Legno resinoso per l'Albania	„	5.000
605	Legna da ardere comune	„	5.000
ex 605	Legna da ardere di figgio per cellulosa	„	20.000
ex 605	Legna da ardere resinosa (cascami) per cellulosa	„	8.000
606	Carbone di legna comune	„	2.000
ex 606	Carbone di legna di storta	„	1.000
ex 612	Rovere per pavimenti	„	6.000
675	Soda caustica	„	1.000 (3a)
720	Alcool metilico	hl. anidri	1.000
726	Pirolignite di calcio	tonn.	500
ex 805	Pelli bovine	„	50
ex 805	Pelli di agnello, di capra, di capretto e di montone	„	100
846 b)	Cellulosa per carta, non imbianchita	„	5.000 (4)
	Minerali e metalli		—
	Altre merci	Lire	60,000.000 (5)

a) Bestiame

La Delegazione Croata prende atto del notevole interesse che da parte italiana si ammette al bestiame, ma dichiara di non essere per il momento in grado di fissare dei contingenti per i bovini ed i suini.

Resta comunque inteso che nel mese di agosto saranno fissati i contingenti per il bestiame di cui sopra, ed in proposito la Delegazione Croata assicura che farà tutto il possibile per venire incontro alle richieste del mercato italiano, in rapporto anche alle tradizionali correnti di traffico in tale settore.

b) Cereali

In relazione alle abituali correnti di traffico fra l'Italia ed il territorio croato e tenuta presente l'intensificazione degli scambi fra i due Paesi che si desidera raggiungere, resta sin d'ora stabilito che sull'eventuale

---

(3) di cui 2.000 tonn. in tronchi ed il rimanente segato.

(3 a) Il contingente di soda caustica verrà aumentato non appena gli stabilimenti avranno ripreso il ritmo normale di lavorazione.

(4) vedi punto e) del Protocollo.

(5) il contingente altre merci sarà utilizzato tanto per importazioni supplementari di prodotti previsti nella lista dei contingenti, quanto per importazioni di prodotti non ricordati in detta lista.

eccedenza esportabile del raccolto della campagna 1941—1942 verrà riservata all'Italia una quota adeguata.

c) Legnami

Si è d'accordo che i contingenti di legnami previsti nel presente Protocollo non possano servire di base per la fissazione dei futuri contingenti annui.

d) Minerali e metalli

In relazione all'interesse che presenta per l'Italia la possibilità di importare dalla Croazia minerali e metalli, si fa riserva di approfondire l'esame delle possibilità che sussistono al riguardo.

Resta comunque fin d'ora inteso che la Croazia riserverà all'Italia le disponibilità esportabili che non fossero ancora impegnate con terzi Paesi.

Per il momento si conviene che da parte croata nessun ostacolo verrà posto alla esportazione annua delle seguenti merci, in agiunta a quelle indicate nella lista dei contingenti:

1. Per la »Fabbrica di Alluminio« di Lozovac:

a) fino a 8000 tonnellate di bauxite dall' »Adria bauxit« di Drniš:

b) fino a 8.000 tonnellate di polvere di carbone dalla »Monte Promina« di Siverić;

2. Per lo Stabilimento di Sebenico del »La Dalmatienne«:

a) minerale ferro al 50%	4.000	ton. da Ljubija o da Vareš
b) ceneri di piriti	4.000	„ „ Drvar
c) carbone di legna	5.000	„
d) silice	2.500	„
e) manganese	6.000	„

III. Macchine ed apparecchi pronti presso ditte croate in base ad ordinazioni passate a suo tempo dai predetti stabilimenti.

Oltra i quantativi sopra accenati, sarà consentita da parte croata l'esportazione di 60.000 tonnellate di minerali di ferro fino al 31 dicembre 1941.

Da parte croata si dichiara che sarà fatto tutto il possibile per aumentare la consegna di minerali all'Italia; resta comunque inteso che per quanto riguarda i minerali di ferro sarà riservato all'Italia il maggior quantitativo possibile dell'aumento di produzione.

Da parte italiana sarà consentita l'esportazione in Croazia di 750 tonnellate annue di alluminio degli stabilimenti di Lozovac, alla condizione che detto alluminio sia reservato esclusivamente al fabbisogno interno croato.

3. Importazioni in Croazia

Fino al 30 settembre 1941 restanto fissati i seguenti contingenti di importazione di merci italiane in Croazia.

In relazione ai divieti di esportazione che sono o che potessero essere messi in vigore in Italia, resta stabilito che nessun ostacolo verrà posto all'esportazione delle merci sottoindicate nei limiti dei contingenti fissati ed al loro regolamento a mezzo del conto di compensazione.

Riso	tonn.	1.000
Zolfo	„	1.500
Filati di cotone per la vendita al detaglio	„	40
Filati di cotone misti	„	50
Filati di cotone misti tipo vigogna	„	50
Filati e tessuti di canapa	„	100
Filati di fiocco tipo cotone	„	350
Filati di fiocco tipo lana	„	350
Filati di raion	„	200
Fiocco	„	150
Lanital	„	50
Filati di lana misti	„	30
Tessuti di cotone misti	„	150
Tessuti di lana misti	„	150
Tessuti di fiocco	„	150
Tessuti di raion	„	100
Confezioni di ogni tipo e prodotti dell' abbigliamento	Lire	15,000.000
Prodotti ortofrutticoli	„	5,000.000
Sementi	„	1,000.000
Macchine ed apparecchi	„	20,000.000
Prodotti chimici e farmaceutici	„	5,000.000
Coloranti	„	5,000.000
Carta, lavori di carta e carta da sigarette	„	10,000.000 (1)
Vetrerie e ceramiche	„	10,000.000
Mercurio	tonn.	3
Altre merci	Lire	25,000.000 (2)

e) Carta da sigarette

La Commissione constata che al fine di assicurare alla Croazia l'approvvigionamento di carta da sigarette dalla fabbrica di carta Smit &

(1) vedi punto e) del Protocollo.

(2) il contingente altre merci sarà utilizzato tanto per importazioni suplementari di prodotti previsti nella lista dei contingenti, quanto per importazioni di prodotti non ricordati in detta lista.

Meynier di Sussak esiste un accordo che dai contingenti previsti nella lista d'importazione nell'Unione doganale italo-albanese saranno assegnati alla suddetta Fabbrica:

1. lignite (Braunkohle)	tonn.	10.000
2. cellulosa da carta	„	1.000

Inoltre da parte croata vengono concessi i seguenti contingenti annui speciali:

1. vetro solubile	tonn.	40
2. cloruro di calce (Chlorkalk)	„	50

Si afferma inoltre l'impegno da parte italiana di assegnare integralmente le merci suindicate alla fabbrica sunnominata che, per quanto concerne le altre materie prime, sarà rifornita dall'Italia.

Si prende atto infine dell'impegno assunto dall'Italia di consentire l'esportazione della carta e dei tubetti da sigarette per l'intero fabbisogno del Monopolio Tabacchi della Croazia.

Fatto a Roma in due esemplari uno in lingua italiana ed uno in lingua croata il 26 giugno 1941-XIX.

VOLPI
LUCA PIETROMARCHI
SCHMIDT

KOŠAK
Dr. LAMER

IZMJENA NOTA LORKOVIĆ-CASERTANO O GRANICI PREMA POKRAJINI LJUBLJANI

R. LEGAZIONE D'ITALIA
ZAGABRIA

Zagabria, 3 luglio 1941-XIX.

Signor Ministro,

Mi onoro confermarVi con la presente nota la comunicazione verbale fattaVi ieri con la lettura del R. Decreto Legge in data 3 maggio 1941-XIX n. 291, in base al quale fanno parte integrante del Regno d'Italia e costituiscono la provincia di Lubiana i territori i cui confini sono delimitati dalla allegata carta. Nell'inviarVi il testo del R. Decreto, Vi prego, Eccellenza, di volere, a nome del Governo dell'Indipendente Stato di Croazia, prenderne atto e darmene notizia.

In conseguenza di quanto sopra, la linea tracciata sulla carta non è suscettibile di modificazioni sostanziali all'infuori delle eventuali rettifiche di dettaglio, in sede di apposizione dei cippi confinari.

Vogliate gradire, Signor Ministro, gli atti della mia più alta considerazione

CASERTANO

Eccellenza
Dott. Mladen Lorković,
Ministro per gli
Affari Esteri di Croazia
Zagreb

KR. TALIJANSKO POSLANSTVO
ZAGREB

Zagreb, dne 3. srpnja 1941-XIX.

Gospodine Ministre,

Čast mi je ovom notom potvrditi Vam ustmeno saobćenje učinjeno Vam jučer čitanjem Kr. zakonske odredbe od 3. svibnja 1941-XIX. broj 291, temeljem koje, područja, kojih su granice odredene priloženim

zemljovidom, sačinjavaju pokrajinu Ljubljanu, te su sastavni dio Kraljevine Italije. Dostavljajući Vam tekst Kr. dekreta,* molim Vas, Preuzvišenosti, da ga izvolite u ime vlade Nezavisne Države Hrvatske primiti na znanje i o tome me obaviestiti.

Prema napried navedenom, crta označena na zemljovidu ne može trpjeti osnovnih izmjena, osim možebitnih sitnih izpravaka na mjestu, gdje su postavljeni granični stupovi.

Izvolite primiti, gospodine Ministre, izraze moga najvišeg poštovanja

CASERTANO

Njegovoj Preuzvišenosti
Dru. Mladenu Lorkoviću,
Ministru vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske
Zagreb

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb
Nº Pov. 50/41.

Zagabria, 15 luglio 1941

Signor Ministro,

Mi onoro confermarVi la nota del 3 luglio sulla linea di frontiera tracciata sulla carta allegata alla nota.

Prendendone atto a nome del Governo dell'Indipendente Stato Croato, mi onoro di attirare l'attenzione dell'Eccellenza Vostra sulle questioni seguenti:

1. Nella carta allegata alla Nota del 3 luglio la frontiera è tracciata con colore giallo e con una linea. All'ovest di Samobor le due linee non sono esattamente identiche. Qui la linea tracciata in nero lascia la cota 865 nel territorio croato ma la linea a color giallo resta a sud-est di questa cota.

La cota 865 essendo da prima territorio croato e non territorio dell'ex-banato di Slovenia credo che si tratti di un'inesattezza prodottasi nel lavoro grafico.

Sarei molto grato all'Eccellenza Vostra se mi volesse confermare questa supposizione.

2. A Nord di Metlika si trova il comune di Radatovići che negli ultimi anni apparteneva al banato di Slovenia e che ha solo abitanti di nazionalità croata, in tutto 1945 Croati e solo 36 Sloveni. Si tratta di

* Vidi prilog na str. 120.

3984 ettari con 2000 abitanti. Questo comune, colla parte sud-ovest della montagna Žumberak, era da secoli croato, appartenendo prima al territorio del confine militare (reggimento di Slunj) e poi al Regno di Croazia e facendo parte del comune di Sošice. Nel 1924 fu costituito un comune nuovo sotto il nome di comune di Radatovići appartenente al distretto di Jastrebarsko. Nel 1929, al tempo della dittatura ed al momento della ripartizione del territorio in banati, il distretto sloveno di Černomelj fu unito al »Banato della Sava« (Croazia) e fu poi nel 1931 spartito in due distretti, formando un nuovo distretto a Metlika, al quale fu annesso il comune di Radatovići.

Nell'agosto del 1931 con legge speciale i due distretti di Černomelj e Metlika furono ritornati alla »Banovina della Drava« (Slovenia) e con essi passò anche il comune di Radatovići alla Slovenia. Il territorio di Radatovići rimase anche nel periodo seguente sotto la competenza del giudizio distrettuale di Jastrebarsko, della circoscrizione militare di Karlovac e del decanato greco-cattolico di Žumberak e del decanato cattolico di Jastrebarsko, ed era legato economicamente, culturalmente ecc. alla Croazia.

Il cambiamento sopra indicato fu effettuato per ragioni di politica ellettorale, della cosidetta geometria ellettorale, a favore del reggime dittatoriale.

Nel marzo 1941 fu preparato un decreto-legge da parte del Banato Croato per unire di nuovo il comune di Radatovići al distretto di Jastrebarsko in Croazia, e le preparazioni ne erano già fatte, ma la misura stessa non potè effettuarsi a causa degli avvenimenti alla fine di marzo e nei primi giorni d'aprile.

Il comune di Radatovići dovrebbe dunque per ragioni storiche, economiche ed etnografiche essere compreso nel territorio croato, tanto più, perchè lascierebbe un certo numero di Croati ed un territorio piccolo ma nettamente croato, nella provincia di Lubiana solo perchè questo territorio fù incorporato alcuni anni fà nel banato di Slovenia per ragioni elettorali e per motivi e misure anticroati, prese nel 1931 dal governo jugoslavo.

3. Un altra piccola irregolarità, che non si vede esattamente sulla carta allegata si è prodotta ad ovest di Karlovac nel punto dove il fiume Kupa, e con questo anche la frontiera, entra presso Ladešić nel territorio croato verso l'Est per cca 5 chilometri. Qui si trova sulla riva sinistra del fiume, cioè a l'Est di questo, il piccolo territorio di Marindol di 963,5 ettari con cca 300 abitanti, appartenenti alla Croazia cioè al comune di Netretić e al distretto di Karlovac. Nella carta allegata non è riscontrato il detto passaggio della frontiera all'altra riva della Kupa.

Prego l'Eccellenza Vostra di voler prendere atto di tali questioni e di voler raccomandare una soluzione favorevole per la Croazia al R. Governo, visto le ragioni storiche ed etnografiche.

Alla presente lettera sono allegate due carte.

Gradite, Signor Ministro, gli atti della mia più alta considerazione.

LORKOVIĆ

Eccellenza
Raffaello Casertano,
Inviato Straordinario e Ministro
Plenipotenziario d'Italia
Zagreb

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb

Broj: Pov. 50/41.

Zagreb, 15. srpnja 1941.

Gospodine Ministre,

Čast mi je potvrditi Vam notu od 3. srpnja o graničnoj crti, koja je označena na zemljovidu, priloženom noti.

Uzimajući je na znanje u ime vlade Nezavisne Države Hrvatske, čast mi je svratiti pozornost Vaše Preuzvišenosti na sliedeća pitanja:

1. Na zemljovidu, priloženom noti od 3. srpnja, granica je označena žutom bojom i jednom crtom. Zapadno od Samobora ove dvie crte nisu podpuno jednake. Ovdje crno označena crta ostavlja kotu 865 na hrvatskom području, dok je žuta crta ubilježena jugoiztočno od ove kote.

Pošto je kota 865 već od prije sastavni dio hrvatskoga područja, a ne područja bivše banovine Slovenije, mislim, da se ovdje radi o jednoj netočnosti, koja je nastala prilikom grafičkog rada.

Bio bih veoma zahvalan Vašoj Preuzvišenosti, kad biste mi ovu predpostavku potvrdili.

2. Sjeverno od Metlike nalazi se občina Radatovići, koja je posljednjih godina pripadala banovini Sloveniji, čiji su stanovnici izključivo hrvatske narodnosti, ukupno 1945 Hrvata, a 36 Slovenaca. U pitanju su 3984 hektara zemljišta sa 2000 stanovnika. Ova občina, kao i jugoza-

padni dio planine Žumberak, bili su vjekovima hrvatski, te su najprije pripadali području vojničke krajine (pukovniji Slunj), a zatim Kraljevini Hrvatskoj kao sastavni dio obćine Sošice. Godine 1924. osnovana je jedna nova obćina pod imenom Radatovići, koja pripada kotaru Jastrebarsko. Godine 1929., za vrieme diktature, prilikom podjele državnog područja na banovine, slovenski kotar Černomelj pripojen je Savskoj banovini (Hrvatska). Kasnije je, 1931., podieljen na dva kotara. Tom prilikom osnovan je novi kotar u Metlici, kome je pripojena i obćina Radatovići.

U kolovozu 1931., jednim posebnim zakonom, oba kotara, Černomelj i Metlika, vraćeni su Dravskoj banovini (Slovenija), a s njima je i obćina Radatovići pripala Sloveniji. Područje Radatovići je međutim i nadalje ostalo pod nadležnošću kotarskog suda u Jastrebarskom, vojničkog kotara Karlovac, grkokatoličkog dekanata Žumberak i rimokatoličkog dekanata u Jastrebarskom, te je u gospodarstvenom, kulturnom i u drugom pogledu i nadalje ostalo vezano za Hrvatsku.

Napried spomenuta promjena izvršena je iz razloga izborne politike, t. zv. izborne geometrije, u korist diktatorske vladavine.

U ožujku 1941. pripremila je Banovina Hrvatska zakonsku odredbu, sa svrhom, da se obćina Radatovići ponovno pripoji hrvatskom kotaru Jastrebarsko, te su već i pripreme za to bile učinjene, ali samo pripojenje nije se moglo izvršiti uslied događaja, koji su nastupili koncem ožujka i prvih dana mjeseca travnja.

Obćina Radatovići imala bi prema tome iz poviestnih, gospodarstvenih i narodnostnih razloga pripasti hrvatskom području, i to u toliko prije, jer bi inače izvjestan broj Hrvata kao i jedno malo, ali čisto hrvatsko područje, ostalo u pokrajini Ljubljana, samo zato, što je ovo područje nekoliko godina prije pripojeno Banovini Sloveniji iz izbornih razloga, te iz protuhrvatskih pobuda i mjera, poduzetih 1939. sa strane jugoslavenske vlade.

Jedna druga mala nepravilnost, koja se ne vidi točno na priloženom zemljovidu, učinjena je zapadno od Karlovca, na točki gdje rieka Kupa, a s njom i granica, ulaze kod mjesta Ladešić u hrvatsko područje prema iztoku za nekih 5 kilometara. Ovdje se na lievoj obali rieke, t. j. iztočno od ove, nalazi malo područje Marindol, od 963,5 hektara, s nekih 300 stanovnika, koji pripadaju Hrvatskoj t. j. obćini Nekretić — kotaru Karlovac. Na priloženom zemljovidu nije označen spomenuti prielaz granice na drugu obalu Kupe.

Molim Vašu Preuzvišenost, da izvoli primiti do znanja ova pitanja, te da izvoli obzirom na poviestne i narodnostne razloge preporučiti Kr. vladi rješenje povoljno za Hrvatsku.

Ovom pismu priložena su dva zemljovida.
Izvolite primiti, Gospodine Ministre, izraz moga najvišeg poštovanja.

LORKOVIĆ

Nj. Preuzvišenosti
g. Raffaello Casertano,
Izvanrednom poslaniku i
opunomoćenom ministru Italije
Zagreb

Prilog

KRALJEVSKA ZAKONSKA ODREDBA
od 3. svibnja 1941-XIX., broj 291.
USTAV POKRAJINE LJUBLJANA

VIKTOR EMANUEL III.
po milosti Božjoj i volji naroda
KRALJ ITALIJE I ALBANIJE
CAR ETIOPIJE

Obzirom na članak 18. Zakona od 19. siečnja 1939-XVII., br, 129;
Smatrajući neobhodnim i žurnim odrediti;
Saslušavši Veliko fašističko vieće;
Čuvši Ministarsko vieće;
Na priedlog Vođe fašizma, Predsjednika vlade;
Odredili smo i određujemo:

Članak 1.

Slovenska područja, kojih su granice određene prema priloženoj zemljopisnoj karti, koju je Vođa fašizma, Predsjednik vlade, po Našem nalogu potvrdio, čine sastavni dio Kraljevine Italije i sačinjavaju pokrajinu Ljubljanu.

Članak 2.

Kraljevskim odredbama, koje će se donieti na priedlog Vođe fašizma, Predsjednika vlade, Ministra unutarnjih poslova, utvrdit će se propisi za pokrajinu Ljubljanu, koja će, radi svog kompaktnog slovenskog pučanstva, imati samostalno uređenje, obzirom na narodnostne značajke pučanstva, zemljopisni položaj zemlje i posebne mjestne potrebe.

Članak 3.

Upravnu će vlast vršiti Visoki povjerenik, imenovan Kraljevskom odredbom, na priedlog Vođe fašizma, Predsjednika vlade, Ministra unutarnjih poslova.

Članak 4.

Visokog povjerenika pomagat će u njegovu radu vieće sastavljeno od 14 predstavnika, izabranih iz proizvađačkih slojeva slovenskog pučanstva.

Članak 5.

Vojnička služba ne će biti obvezatna za slovensko pučanstvo pokrajine Ljubljane.

Članak 6.

Učenje slovenskoga jezika bit će obvezatno u pučkim školama. U srednjim i višim školama učenje talijanskoga jezika bit će fakultativno.

Svi službeni spisi bit će izrađeni na oba jezika.

Članak 7.

Kraljevska vlada ovlaštena je objaviti na području pokrajine Ljubljane Ustav i ostale zakone Kraljevine, te donieti potrebne naredbe u svrhu uskladbe sa zakonodavstvom ondje na snazi, kao i s propisima, koji će se utvrditi u smislu čl. 2.

Članak 8.

Ova odredba stupa na snagu danom objavljivanja u službenim novinama Kraljevine i bit će predložena Zakonodavnim skupštinama na uzakonjenje.

Ovlašćuje se Vođa fašizma, Predsjednik vlade, da podnese odnosnu zakonsku osnovu.

Naređujemo, da ova odredba, providena državnim pečatom, bude uvrštena u Službenu zbirku zakona i odredaba Kraljevine Italije, te zapoviedamo svima na koje se odnosi, da joj se pokoravaju i da je izvršuju.

Dano u Rimu, dne 3. svibnja 1941-XIX.

REGIO DECRETO LEGGE
3 maggio 1941-XIX., No 291
COSTITUZIONE DELLA PROVINCIA DI LUBIANA

VITTORIO EMANUELE III
per grazia di Dio e per volontà della Nazione
RE D' ITALIA E DI ALBANIA
IMPERATORE D'ETIOPIA

Visto l'art. 18 della legge 19 gennaio 1939-XVII, n. 129;
Ritenuta la necessità e l'urgenza di provvedere;
Udito il Gran Consiglio del Fascismo;
Sentito il Consiglio dei Ministri;
Sulla proposta del Duce del Fascismo, Capo del Governo;
Abbiamo decretato e decretiamo;

Articolo 1.

I territori sloveni, i cui confini sono delimitati come dell'allegata carta, vidimata d'ordine Nostro dal Duce del Fascismo, Capo del Governo, fanno parte integrante del Regno d'Italia e costituiscono la provincia di Lubiana.

Articolo 2.

Con Decreti Reali, da emanarsi su proposta del Duce del Fascismo, Capo del Governo, Ministro per l'Interno, saranno stabiliti gli ordinamenti della provincia di Lubiana, la quale, avendo una popolazione compattamente slovena, avrà un ordinamento autonomo con riguardo alle caratteristiche etniche della popolazione, alla posizione geografica del territorio e alle speciali esigenze locali.

Articolo 3.

I poteri di governo saranno esercitati da un Alto Commissario, nominato con Decreto Reale su proposta del Duce del Fascismo, Capo del Governo, Ministro per l'Interno.

Articolo 4.

L'Alto Commissario sarà assistito da una consulta pomposta di 14 Rappresentanti scelti tra le categorie produttrici della popolazione slovena.

Articolo 5.

Il servizio militare non sarà obbligatorio per la popolazione slovena della provincia di Lubiana.

Articolo 6.

Nell'insegnamento elementare sarà obbligatoria la lingua slovena. Nelle scuole medie e superiori sarà facoltativo l'insegnamento della lingua italiana.

Tutti gli atti ufficiali saranno redatti nelle due lingue.

Articolo 7.

Il Governo del Re è autorizzato a pubblicare nel territorio della provincia di Lubiana lo Statuto e le altre leggi del Regno e ad emanare le disposizioni necessarie per coordinarle con la legislazione ivi vigente e con gli ordinamenti che saranno stabiliti a norma dell'art. 2.

Articolo 8.

Il presente decreto entra in vigore dalla data della sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale del Regno e sarà presentato alle Assemblee Legislative per la conversione in legge.

Il Duce del Fascismo, Capo del Governo, è autorizzato alla presentazione del relativo dissegno di legge.

Ordiniamo che il presente Decreto, munito del sigillo dello Stato, sia inserto nella Raccolta Ufficiale delle leggi e dei decreti del Regno d'Italia, mandando a chiunque spetti di osservarlo e di farlo osservare.

Dato a Roma, addi 3 maggio 1941-XIX.

UGOVOR IZMEĐU HRVATSKOG MINISTARSTVA PROMETA I MEĐUNARODNOG DRUŽTVA KOLA ZA SPAVANJE

Između Ministarstva prometa i javnih radova Nezavisne Države Hrvatske, Odjela za željeznički promet u Zagrebu, koje će se u tekstu ugovora nazivati: »Hrvatske državne željeznice« i koje zastupa gospodin Josip Marković, državni tajnik za promet, s jedne strane, i Međunarodnog družtva kola za spavanje i velikih europskih ekspresa iz Bruxelles-a, 53 Boulevard Clovis, koje zastupaju na temelju punomoći gg. Dante Poli, profesor, i Commendatore Giovanni Guarnieri, ravnatelj Družtva, obojica iz Rima, i koje će se Družtvo u tekstu ugovora nazivati kratko: »Družtvo kola za spavanje«, sklopljen je danas sliedeći

UGOVOR

Ministarstva prometa i javnih radova, odjela za željeznički promet, Nezavisne Države Hrvatske, zaključen s Međunarodnim družtvom kola za spavanje i velikih europskih ekspresa (Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Européens) iz Bruxelles-a

§ 1.

Družtvo kola za spavanje se obvezuje, da će o svom trošku davati hrvatskim državnim željeznicama kola za spavanje I., II. i III. razreda i kola za blagovanje u svrhu uvrštavanja u sastave dnevnih i noćnih vlakova, koji će biti određeni na temelju zajedničkog sporazuma prema potrebama prometa.

Hrvatske državne željeznice prepuštaju Družtvu kola za spavanje, za vrieme trajanja ovoga ugovora, izključivo pravo izkorišćivanja prometa kolima za spavanje i za blagovanje na svojim prugama normalnoga kolosjeka.

Hrvatske se državne željeznice obvezuju, da ne će za vrieme trajanja ovoga ugovora dozvoliti ni jednom drugom družtvu, ni privatnom poduzeću izkorišćivanje ni kola za spavanje, ni salonskih kola za blagovanje, te da ni same ne će iskorišćivati ovakova kola.

Ni jedna iznimka u pogledu izključivog prava Družtva kola za spavanje za izkorišćivanje ovog prometa, koju bi Družtvo dozvolilo u korist drugog družtva ili privatnog poduzeća, ne će vriediti, ako je predhodno ne odobre Hrvatske državne željeznice.

U slučaju, da Družtvo kola za spavanje izjavi, da ne želi produžiti izkorišćivanje prometa kola za spavanje na nekoj pruzi ili izkorišćivanje prometa na nekoj pruzi, koja će naknadno biti uvedena, Hrvatske državne željeznice si pridržavaju pravo, da one same vrše taj promet u granicama svoje mreže. No, Družtvo kola za spavanje može u ovakovom slučaju dobiti izkorišćivanje ove pruge samo u sporazumu sa Hrvatskim državnim željeznicama.

§ 2.

Hrvatske državne željeznice određuju broj kola potrebnih za promet u sporazumu sa Družtvom kola za spavanje.

Družtvo kola za spavanje jamči Hrvatskim državnim željeznicama, da će stalno držati na razpolaganju potreban broj kola za redoviti promet, koji se imade izkorišćivati u smislu odredaba § 1.

§ 3.

Družtvo kola za spavanje će samo voditi brigu o unutrašnjoj službi u kolima za spavanje (smještanje putnika, spremanje kreveta i t. d.), te se ujedno obvezuje, da će tu službu vršiti na zadovoljstvo putnika i Hrvatskih državnih željeznica.

U tu je svrhu Družtvo kola za spavanje dužno davati o svom trošku svo tvorivo koje je potrebno za ovo izkorišćivanje.

Svaka će kola za spavanje pratiti namještenik, postavljen i plaćen po Družtvu kola za spavanje; taj je namještenik dužan smještati i pristojno dvoriti putnike.

Namještenici Družtva kola za spavanje za unutrašnje (lokalne) promete moraju biti državljani Nezavisne Države Hrvatske; ti će se namještenici u međunarodnim vlakovima uzimati razmjerno prema duljini pruge, izkorišćivane u pojedinoj zemlji, no i namještenici druge narodnosti moraju vladati hrvatskim jezikom.

Družtvo kola za spavanje može putem svojih namještenika, koji su u službi, prodavati u kolima za spavanje jelo i piće po cjeniku, koji mora biti predhodno odobren po Hrvatskim državnim željeznicama.

Družtvo kola za spavanje se obvezuje, da će u svojoj diviziji, sekcijama i agencijama imati kao namještenike samo takove osobe, koje su državljani Nezavisne Države Hrvatske.

§ 4.

Svaki je putnik, koji dobije mjesto u kolima za spavanje, dužan imati izpravnu kartu za vožnju za onaj razred, u koji uđe, i platiti Družtvu kola za spavanje doplatu, koja odgovara tom razredu.

Cjenik za doplatu će se odrediti zajedničkim sporazumom obiju Ugovornih Stranaka.

Doplatne odrezke će izdavati namještenici Družtva kola za spavanje ili u agencijama Družtva ili u samim kolima.

Oni će putnici, koji si unapried zadrže mjesta kod agencija, platiti osim doplate za kola za spavanje i predplatnu pristojbu, koja mora biti u razmjeru są pristojbama, koje Družtvo ubire u drugim državama. Ova predplatna pristojba ide u korist prihoda Družtva kola za spavanje.

§ 5.

Svaka željeznička karta za vožnju daje putniku pravo samo na jedno mjesto u kolima za spavanje.

Putnici I. razreda imaju međutim pravo s jednom željezničkom kartom za vožnju i jednom i po (1½) doplate za kola za spavanje na cieli mali odjel sa dva mjesta za cielo vrieme kroz koje vriedi njihova karta za vožnju.

Družtvo kola za spavanje će odgovarati novčano za svaku zlouporabu, koja bi se ustanovila u njegovim kolima na štetu Hrvatskih državnih željeznica.

§ 6.

Nadzorni organi Hrvatskih državnih željeznica imadu pravo slobodnog ulaženja u kola za spavanje u svrhu pregleda putničkih izprava za vožnju; ovaj se nadzor u kolima za spavanje imade vršiti tako, da se po mogućnosti ne ometa počinak putnika.

§ 7.

Družtvo kola za spavanje je dužno dati o svom trošku za svaka kola za blagovanje u prometu, izuzevši kola za blagovanje, koja su u pričuvi, osoblje, potrebno za pripremu i iznošenje jela, pića i t. d.

Sav unutrašnji uređaj kola za blagovanje zajedno s posuđem, stakleninom, kuhinjskim posuđem, srebrom i t. d. dužno je također dati Družtvo.

§ 8.

Cjenik jela, objeda po određenoj cieni i pića mora se nalaziti u svakim kolima za blagovanje i mora biti odobren od strane Hrvatskih državnih željeznica.

Osoblje je dužno izdavati putnicima, makar oni to i ne traže, račune za potrošeno jelo i piće. Ti računi imadu biti sastavljeni na hrvatskom jeziku.

Za slučaj da se ukaže potreba, da se ciene jela i pića moraju promieniti, Hrvatske državne željeznice će takove promjene odobravati u što kraćem roku.

§ 9.

Družtvo kola za spavanje se obvezuje, da će vršiti turističko-promičbenu službu Nezavisne Države Hrvatske na isti način, na koji vrši tu službu za sve druge države, s kojima imade sličan ugovor.

§ 10.

Kola za spavanje i kola za blagovanje moraju odgovarati tehničkim propisima Konvencije o međusobnoj upotrebi kola u međunarodnom prometu (R. I. C.) i imati po dva okretna postolja.

Prije nego se kola puste u promet, Družtvo kola za spavanje je dužno podastrieti Hrvatskim državnim željeznicama potrebne nacrte tih kola kao i podroban opis njihovih sastavnih dielova. Hrvatske državne željeznice imadu pravo odkloniti primitak starih kola i kola, koja nisu u dobrom stanju obzirom na njihovu čvrstoću i vanjštinu.

Družtvo kola za spavanje je dužno i nakon stavljanja kola u promet vršiti o svom trošku sve promjene i popravke, koje bi Hrvatske državne željeznice smatrale potrebnima ili koje bi tražili njihovi nadzorni organi.

Svi nadpisi na i u kolima, koji su predviđeni R. I. C.-om, moraju biti i na hrvatskom jeziku. Isto tako moraju biti i nadpisi, koji nisu predviđeni R. I. C-om, također i na hrvatskom jeziku.

§ 11.

Osiguranje kola Družtva kola za spavanje proti požaru, održavanje kolskog ormara i unutrašnjeg kolskog uređaja, pada na teret Družtva kola za spavanje. Ova se obveza proteže i na potrebne popravke, nastale zbog upotrebljavanja kola, na ponovu sastavnih dielova kolskog ormara i unutrašnjeg kolskog uređaja kao i na održavanje i ponovu vanjskog ličenja kola.

Ako bi se ovakovi popravci, po traženju Družtva kola za spavanje, obavili u radionama Hrvatskih državnih željeznica, Družtvo kola za spavanje će im platiti vriednost upotrebljenog materiala i radne troškove uz dodatak koeficenta obćih troškova, koji će ustanoviti predhodno zajedničkim sporazumom. Ovamo ne spadaju oštećenja ormara i unutrašnjeg uređaja, za koja odgovaraju Hrvatske državne željeznice u smislu odredaba iz § 16. ovog ugovora.

§ 12.

Mazanje osovina pri odlazku i za vrieme vožnje, redovito održavanje i popravak potrebnih dielova gibnjeva, kvačila, odbijača, zavora i cievi za parno grijanje, te periodski pregled kola Društva kola za spavanje, dužne su obavljati Hrvatske državne željeznice. One snose sve ovakove troškove za ona kola, koja su u prometu samo na njihovim prugama.

Ako su kola u prometu djelomično i na prugama drugih željeznica, Hrvatske državne željeznice primaju na svoj teret samo onaj dio troškova, koji odpada na njih razmjerno broju kilometara, koji su kola prešla na njihovim prugama.

Radione Hrvatskih državnih željeznica će načelno vršiti periodske preglede kola, koja su određena za unutrašnji (lokalni) promet, u istom roku i uz iste uvjete kao i za svoja vlastita kola.

§ 13.

Hrvatske će državne željeznice vršiti o svom trošku parno grijanje kola za spavanje i za blagovanje i davati bezplatno vodu za punjenje njihovih spremnica za vodu.

Hrvatske će državne željeznice davati, ako to Družtvo kola za spavanje zatraži, ugljen za grijanje kuhinjskih peći i naprava za grijanje u kolima za spavanje, po režijskoj cieni.

§ 14.

Družtvo kola za spavanje će vršiti čišćenje nutrine svojih kola te pranje i održavanje rubenine i posteljine o svom trošku.

§ 15.

Hrvatske će državne željeznice vršiti bezplatno prievoz kola Družtva kola za spavanje u slučajevima razvrstavanja u postajama, prievoza u radione ili prievoza kola iz jedne postaje svog područja u drugu, prema prometnim potrebama.

Prednja se odredba ne odnosi na ona kola, koja po § 2. ovog ugovora nisu sporazumom Ugovornih Stranki određena za upotrebu na prugama Hrvatskih državnih željeznica u nekom bilo unutrašnjem, bilo međunarodnom redovitom kursu, kao ni na ona kola izvanrednih službi, koja se prevoze prazna, bilo pri odlazku, bilo pri povratku na prugama Hrvatskih državnih željeznica, ili kad se prevoze u radionu ili iz radione kola, koja ne pripadaju parku hrvatske Divizije družtva kola za spavanje.

Za prievoz kola, na koja se ne odnosi stav 1. ovog §-a, Družtvo kola za spavanje će plaćati Hrvatskim državnim željeznicama, bez obzira na težinu kola, povlaštenu vozarinu od Kn 4.— po tarifskom kilometru.

Hrvatske državne željeznice mogu u svako vrieme, uz predhodan odkaz od 14 dana, ovu pristojbu ukinuti ili je zamieniti drugom pristojbom.

§ 16.

Hrvatske državne željeznice primaju na sebe odgovornost za štetu, koja bi mogla nastati na kolima Družtva za spavanje:

a) zbog loše izgradnje vlastitog materijala, sudara ili izkliznuća;

b) zbog lošeg stanja pruge;

c) zbog bilo kakove pogrješke Hrvatskih državnih željeznica ili njenog osoblja.

Ovakove štete morat će se ustanoviti zapisnički, a zapisnik će podpisati službenici Hrvatskih državnih željeznica i Družtva kola za spavanje.

Ako bi koja kola bila uništena zbog težkog oštećenja, za koje su odgovorne Hrvatske državne željeznice, odredit će se odšteta, koju bi one imale platiti Družtvu kola za spavanje, po odredbama Konvencije za međusobnu upotrebu kola u međunarodnom prometu (R. I. C.) prema sliedećem:

a) od inventarske vriednosti (nabavna ciena i troškovi popravaka izvršenih od časa oštećenja) se odbija vriednost ugrađenih osovina, koje su vraćene. Vriednost osovina računa se uviek kao da su nove, pa i onda, ako su oštećene;

b) od vriednosti kola, navedene u t. a) odbija se 1/6 vriednosti, koja predstavlja cienu vraćenih dielova. Ako se upravi — vlastnici ne vrate ni koja bi mogla nastati na kolima Družtva za spavanje:

c) od iznosa, ustanovljenog prema t. a) i b) odbija se 2% za svaku podpunu godinu upotrebljavanja kola u ime umanjene vriednosti, no najviše 70%;

d) Rezultat ovakovog računa se množi:

sa 1,6 za kola, koja su puštena u promet prije godine 1916.;

sa 1,3 za kola, koja su puštena u promet u godinama 1916. i 1917.

Za kola, koja su puštena u promet od 1. siečnja 1918. godine, uzima se rezultat gornjih odredaba pod a), b) i c) bez promjene.

Iznos, koji je dobiven na ovaj način, pretvara se u zlatne franke u smislu odredbe iz § 59. R. I. C.*, primjenjujući tečaj nadležne burze zemlje vjerovnice.

Odšteta za nestala kola imade se također izračunavati prema gornjim odredbama.

Plaćanje odšteta će se vršiti u sjedištu predstavničtva Družtva kola za spavanje u Zagrebu.

---

* Prvi stav § 59. R. I. C. glasi:

»Pod frankom se u ovim ugovorima razumieva zlatni franak; on iznosi 1/5,18 dolara Sjedinjenih američkih država«.

§ 17.

Družtvo kola za spavanje je odgovorno Hrvatskim državnim željeznicama i putnicima za sve štete, koje nastanu njegovom krivicom ili krivicom njegovih namještenika ili uslied manjkavosti u unutarnjem uređaju (namještaju) njegovih kola.

Za slučaj, da osoblje Družtva kola za spavanje bude ranjeno ili da pogine u vršenju svoje službe, Družtvo će biti dužno naknaditi Hrvatskim državnim željeznicama sve ono, što bi one izplatile tim službenicima, ili njihovim imaocima prava, kao i sve troškove, koji bi se odnosili na taj slučaj nesreće.

Hrvatske će državne željeznice imati pravo sklapati, u svrhu podmirenja odštete, koja se mora platiti trećim osobama i za koju bi bilo odgovorno Družtvo kola za spavanje, sa oštećenicima ili njihovim imaocima prava, nagodbe, koje će biti obvezatne za Družtvo kola za spavanje. Družtvo će međutim, u cilju čuvanja svojih interesa, moći izaslati svoga zastupnika radi sudjelovanja u takovim pregovorima.

§ 18.

Osoblje Družtva kola za spavanje imade u vršenju svoje službe slobodan pristup u postaje i uređaje Hrvatskih državnih željeznica, no mora se pokoravati odredbama nadležnih željezničkih organa, kako za vrieme boravka u postajama tako i za vrieme svoje službe u vlakovima.

Hrvatske će državne željeznice narediti svojem postajnom i vlakopratnom osoblju, da pomaže, koliko mu je to moguće, namještenicima Družtva kola za spavanje pri vršenju njihove službe.

Družtvo kola za spavanje se obvezuje, da će odmah ukloniti iz službe svakoga namještenika,. čiju nesposobnost za službu ustanove Hrvatske državne željeznice, ili koji je dao povoda opravdanim žalbama.

Družtvo kola za spavanje će sve svoje namještenike snabdjeti osobnim izkaznicama, u kojima mora biti navedeno podpuno ime i zanimanje vlastnika. Namještenici moraju ovu izkaznicu imati uviek kod sebe i pokazati je nadzornom osoblju Hrvatskih državnih željeznica na svaki njegov zahtjev.

Družtvo kola za spavanje snosi odgovornost za štete, koje bi nastale zbog carinskih prestupaka njegovog osoblja u vršenju njegove službe.

§ 19.

Hrvatske će državne željeznice staviti Družtvu kola za spavanje, u završnim postajama, u kojima su smještena njegova kola, bezplatno na razpolaganje odgovarajuću prostoriju za ured osoblja na postaji, kao i

odgovarajuće prostorije za pohranu materijala za obskrbu spomenutog Družtva; one se nadalje obvezuju, da će po mogućnosti poduzeti sve potrebno, da se pričuvna kola za spavanje i kola za blagovanje spreme pod pokrivene šupe.

§ 20.

Družtvo kola za spavanje je ovlašteno prevoziti u svojim kolima kao ručnu prtljagu tvorivo za obskrbu i pričuvne dielove za svoju eksploataciju, određene za vlastitu upotrebu.

Službeni brzojavi, koje predade osoblje Družtva kola za spavanje, odpremat će se na brzojavnim prugama Hrvatskih državnih željeznica bezplatno.

§ 21.

Kola Družtva kola za spavanje su za sve vrieme trajanja prometa na prugama Hrvatskih državnih željeznica oslobođena od carine u savezu sa eksploatacijom.

§ 22.

Družtvo kola za spavanje će po obostranom sporazumu izdati Hrvatskim državnim željeznicama određen broj bezplatnih karata na ime i na donosioca, koje će u savezu sa bezplatnim ili plaćenim željezničkim kartama za vožnju davati donosiocu pravo na bezplatnu upotrebu kreveta odgovarajućeg razreda u kolima za spavanje.

Hrvatske će državne željeznice izdati Družtvu kola za spavanje u zamjenu jednak broj bezplatnih karata na ime i na donosioca, da se Družtvu omogući nadziranje službe.

§ 23.

U slučaju, da se redoviti promet kola za spavanje i kola za blagovanje obustavi radi mobilizacije, ili rata, ili radi prekida prometa na nekoj pruzi, Družtvo kola za spavanje ne će imati prava ni na kakvu odštetu od strane Hrvatskih državnih željeznica.

No ako bi kola Družtva kola za spavanje bila za vrieme mobilizacije ili rata upotrebljavana, Hrvatske će državne željeznice platiti Družtvu odštetu za upotrebu i održavanje njegovog materijala, prema međusobnom sporazumu. Hrvatske će državne željeznice naknaditi u ovakovom slučaju sve štete, koje bi nastale na kolima Družtva kola za spavanje.

§ 24.

Ovaj se ugovor, koji stupa na snagu dne 15. srpnja 1941. godine, sklapa na vrieme od 30 godina.

Kroz to vrieme ovaj ugovor ne će moći odkazati ni jedna Ugovorna Stranka.

Ako bi se međutim Družtvo kola za spavanje težko ogriešilo o obveze, koje je ugovorom preuzelo, te ako ne bi nakon preporučeno upućene mu opomene izpunilo svoje obveze u odgovarajućem roku, Hrvatske državne željeznice imadu pravo odkazati ovaj ugovor u roku od 3 mjeseca, a Družtvo kola za spavanje ne će u takovom slučaju imati prava tražiti iz ovog naslova nikakovu odštetu.

Družtvo kola za spavanje bit će dužno povući sav svoj materijal sa pruga Hrvatskih državnih željeznica, i to u roku od 6 mjeseci u slučaju odkaza ovog ugovora, ili kada ugovor prestane vriediti.

Družtvo kola za spavanje pristaje na to, da se radi jamstva za izvršenje njegovih obveza prema Hrvatskim državnim željeznicama, njegove tražbine prema navedenim željeznicama ne podmiruju sve do tada, dok ne budu namirene eventualne novčane tražbine, koje bi prema njemu mogle imati Hrvatske državne željeznice.

§ 25.

Družtvo kola za spavanje će od dana, kada ovaj ugovor stupi na snagu, i za vrieme njegovog trajanja, plaćati polugodišnje Hrvatskim državnim željeznicama:

1. Osam postotaka (8%) od iznosa dodataka (supplément), ubranih u kolima za spavanje u unutrašnjem i međunarodnom prometu, koliko u međunarodnom prometu odpadaju na pruge Hrvatskih državnih željeznica (po odbitku poreza i pristojbi), izuzevši kola za spavanje, koja promeću u sastavu razkošnog vlaka »Simplon-Orient-Ekspres«.

2. Tri postotka (3%) od brutto prihoda od jela i pića (po odbitku poreza i pristojbi) dobivenog u kolima za blagovanje u unutrašnjem i međunarodnom prometu na prugama Hrvatskih državnih željeznica, izuzevši kola za blagovanje »Simplon-Orient-Ekspresa«.

Družtvo kola za spavanje si pridržava pravo tražiti od Hrvatskih državnih željeznica izmjenu odredaba t. 1. i 2. ovog §-a, i to za slučaj, da bi prihodi ovog prometa na području Hrvatskih državnih željeznica pali u tolikoj mjeri, da ovakovo traženje bude opravdano.

§ 26.

Ako bi Hrvatske državne željeznice namjeravale uvesti promet kola za spavanje i kola za blagovanje na svojim uzkotračnim prugama, Hrvatske se državne željeznice obvezuju, da će izkorišćivanje tog prometa ponuditi prvenstveno Družtvu kola za spavanje.

Ako Družtvo kola za spavanje prihvati vršenje tog izkorišćivanja, Hrvatske će mu državne željeznice prepustiti izključivo pravo za sve promete, o kojima se radi, za sve vrieme trajanja ovog ugovora, i to pod uvjetima, koji će biti ustanovljeni posebnim sporazumom.

U slučaju, da Družtvo kola za spavanje ne bi dalo svoj pristanak, da je spremno vršiti takav promet na uzkotračnim prugama, u roku od tri mjeseca od dana, u koji je primilo ponudu, Hrvatske državne željeznice pridržavaju podpunu slobodu u pogledu osiguranja tog izkorišćivanja.

§ 27.

Ovaj je ugovor sastavljen u dva izvorna primjerka na hrvatskom i francuzkom jeziku. Od tih će se primjeraka jedan čuvati u Odjelu za željeznički promet Ministarstva prometa i javnih radova Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu, a drugi će se predati Družtvu kola za spavanje.

U slučaju eventualnih razmimoilaženja bit će mjerodavan hrvatski tekst.

Ugovorne Stranke su sporazumne, da se sva sporna pitanja, koja bi nastala iz primjene ovog ugovora, rješavaju, ako nastane potreba, pred redovitim hrvatskim sudovima u Zagrebu.

§ 28.

Troškovi biljegovine i ostali troškovi iz ovog ugovora padaju na teret Družtva kola za spavanje.

§ 29.

Kada ovaj ugovor stupi na snagu, prestaju vriediti §§ 2. i 3. Naredbe ministarstva prometa i javnih radova Nezavisne Države Hrvatske broj 16748/I-1941. od 2. srpnja 1941.

U Zagrebu, dne 12. srpnja 1941.

Za ministra prometa i javnih radova:
državni tajnik:
JOSIP MARKOVIĆ

Za Međunarodno družtvo kola za spavanje i velikih europskih ekspresa (Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Européens):

DANTE POLI GIOVANNI GUARNIERI

U Zagrebu, 12. srpnja 1941.

Državno zastupničtvo:
Dr. ZDENKO CONCILIA

O. Ž. P. br.: 20349/1 1941.

ENTRE:

Le Ministère des Communications et Travaux Publics de l'État Indépendant Croate (Département des Chemins de Fer) a Zagreb, qui dans la texte ci-après sera nommé: »Chemins de fer de l'État Croate« représentés par Monsieur Josip Marković, Secrétaire d'État pour les Communications, d'une part,

Et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Européens a Bruxelles, 53 Boulevard Clovis, représentée par plein-pouvoir par M. M. Dante Poli, Professeur, et Commendatore Giovanni Guarnieri, Directeur de la Compagnie, les deux a Rome, qui dans le texte ci-après sera nommé: »Compagnie des Wagons-Lits«, d'autre part,

Il a été arrêté le suivant:

CONTRAT

convenu entre le Ministère des Communications et des Travaux Publics de l'État Indépendant de Croatie et la Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Européens à Bruxelles

§ 1.

La Compagnie des Wagons-Lits s'engage à fournir à ses frais aux Chemins de fer de l'État Croate les wagons-lits de Ière, II ème, et III ème classe et les wagons-restaurants destinés à entrer dans les compositions des trains de nuit et de jour, dans lesquels leur mise en service aura été de commun accord reconnue nécessaire.

Pendant la durée du présent Contrat, les Chemins de fer de l'État Croate concèdent à la Compagnie des Wagons-Lits le droit exclusif d'exploiter sur les lignes de son réseau à voie normale, des services des wagons-lits et des wagons-restaurants.

Les Chemins de fer de l'État Croate s'engagent d'autre part, pour la durée du présent Contrat, à ne concéder à aucune autre Compagnie et entreprise privés l'exploitation de wagons-lits ni de wagons-salons-restaurants et à ne pas exploiter eux-mêmes les susdits wagons.

Dans le cas où la Compagnie des wagons-lits aurait à envisager quelque exception au principe de l'exclusivité prévu dans ce paragraphe, l'exception même ne sera pas valable sans l'autorisation préalable des Chemins de fer de l'État Croate.

Dans le cas où la Compagnie des Wagons-Lits déclarerait ne pas vouloir continuer l'exploitation d'un service de wagons-lits ou en exploiter un nouveau, les Chemins de fer de l'État Croate se réservent

le droit d'assurer eux-mêmes ce service, dans les limites de leur réseau. Néanmoins, la Compagnie des Wagons-Lits dans ce cas peut obtenir l'exploitation de cette ligne seulement d'accord avec les Chemins de fer de l'État Croate.

§ 2.

Les Chemins de fer de l'État Croate, d'accord avec la Compagnie des Wagons-Lits, déterminent le nombre de voitures en service.

La Compagnie des Wagons-Lits garantie aux Chemins de fer de l'État Croate, qu'elle disposera du nombre de voitures nécessaires pour les services réguliers et dont la mise en exploitation aura été decidée conformément au § 1 ci-dessus.

§ 3.

La Compagnie des Wagons-Lits est exclusivement chargée du service intérieur propre aux wagons-lits (placement des voyageurs, confection des lits etc....) qu'elle s'engage à faire assurer à la satisfaction des voyageurs et des Chemins de fer de l'État Croate.

A cet effet la Compagnie des Wagons-Lits est tenue de fournir à ses frais tout le matériel nécessaire à leur exploitation.

Chaque wagon-lits sera accompagné par un agent engagé et payé par la Compagnie des Wagons-Lits; cet agent est chargé de placer et de servir convenablement les voyageurs.

Les agents des services locaux devront être de nationalité croate; pour les wagons incorporés dans les trains internationaux, ils seront recrutés au prorata kilométrique du réseau de chaque pays traversé, mais les agents d'autres nationalités devront également connaître la langue croate.

La Compagnie des Wagons-Lits pourra faire vendre par ses agents en service, dans ses wagons-lits, diverses consommations, dont le tarif sera soumis préalablement a l'approbation des Chemins de fer de l'État Croate.

La Compagnie des Wagons-Lits s'engage à maintenir en service dans les bureaux de la division, sections et agences, des agents qui possèdent la sujétion de l'État Indépendant Croate.

§ 4.

Tout voyageur prenant place dans un wagon-lits devra être porteur d'un billet de chemins de fer régulier, correspondant à la classe qu'il occupe, et payer à la Compagnie des Wagons-Lits un supplément correspondant à cette même classe.

Le tarif des suppléments sera déterminé de commun accord entre les deux Administrations contractantes.

Les coupons des suppléments seront délivrés par les agents de la Compagnie des Wagons-Lits, soit dans ses agences, ou dans les wagons-lits mêmes.

Les voyageurs réservant leurs places à l'avance dans les agences auront à acquitter, en plus du supplément de wagon-lits, une taxe de location. Cette taxe doit correspondre à celles que la Compagnie des Wagons-Lits encaisse dans d'autres pays.

Les taxes de location constitueront une recette acquise à la Compagnie des Wagons-Lits.

§ 5.

Chaque billet de Chemins de fer ne donnera droit qu'à une seule place de wagon-lits; toutefois, les voyageurs de I.-ère classe auront la faculté, avec un seul billet de chemin de fer et un supplément et demi de wagon-lits- d'occuper seuls, et pendant la durée de validité de leur billet, un petit compartiment entier à deux places.

La Compagnie des Wagons-Lits, au cas où elle serait reconnue en faute, sera tenue pécuniairement responsable de toute fraude qui serait constatée dans ses voitures, au préjudice des Chemins de fer de l'État Croate.

§ 6.

Les agents de controle des Chemins de fer de l'État Croate auront libre accès dans les wagons-lits pour vérification des titres de parcours des voyageurs; il est entendu toutefois que ce controle dans les wagons-lits devra se faire autant que possible sans troubler le repos des voyageurs.

§ 7.

Pour chaque wagon-restaurant en service, à l'exception des wagons-restaurants de réserve, la Compagnie des Wagons-Lits est tenue de fournir à ses frais le personnel nécessaire pour la confection et le service des repas, consommations, etc....

L'installation intérieure complète des wagons-restaurants, y compris la fourniture des objets de vaisselle, verrerie, batterie de cuisine, argenterie, etc.... incombe également à la Compagnie des Wagons-Lits.

§ 8.

Le tarif des plats, repas à prix fixe et boissons, devra se trouver dans chaque wagon-restaurant et être approuvé par les Chemins de fer de l'État Croate.

Le personnel est tenu de délivrer aux voyageurs, sans que ceux-ci en fassent la demande, une note des consommations prises par eux, qui devra être établie dans la langue du pays.

Dans le cas de nécessité, que les prix des plats et boissons devront subir des modifications, les Chemins de fer de l'État Croate s'engagent à les approuver dans un plus bref délai.

§ 9.

La Compagnie des Wagons-Lits s'engage à faire la propagande du tourisme en faveur de l'État Indépendant Croate de même qu'elle le fait pour tout autre pays, avec lequel elle a un contrat similaire.

§ 10.

Les wagons-lits et wagons-restaurants devront être conformes aux prescriptions techniques de la Convention concernant l'emploi réciproque des voitures en trafic international (R. I. C.) et être tous à deux bogies.

Avant leur mise en service, les plans détaillés de ces voitures, ainsi que la description détaillée de leurs parties constitutives, seront soumis aux Chemins de fer de l'État Croate, qui a le droit de ne pas accepter les anciens wagons ou ceux qui ne sont pas en bon état au point de vue de la solidité et de l'aspect.

Même après la mise en service des voitures, la Compagnie des Wagons-Lits sera tenue d'effectuer à ses frais toutes les modifications et réparations que les Chemins de fer de l'État Croate jugeraient nécessaires ou que les organes de controle exigeraient.

Toutes les inscriptions prescrites par R. I. C. sur les wagons et dans les wagons doivent figurer aussi en langue croate. Les inscriptions qui ne sont pas prescrites par R. I. C., doivent également être aussi en langue croate.

§ 11.

L' assurance contre l'incendie des voitures de la Compagnie des Wagons-Lits, l'entretien de la caisse et des installations intérieures de ces voitures, incombent à la Compagnie des Wagons-Lits. L'obligation de celle-ci s'étend aux réparations devenues nécessaires par suite d'usure, au renouvellement des parties constitutives de la caisse et des aménagements intérieurs, ainsi qu'à l'entretien et au renouvellement de la peinture extérieure.

Au cas où ces réparations seraient effectuées sur demande de la Compagnie des Wagons-Lits dans les ateliers des Chemins de fer de l'État Croate, la Compagnie des Wagons-Lits rembourserait à cette Administration le prix des matériaux utilisés et les frais de main d'oeuvre majorés d'un coefficient de frais généraux qui serait fixé à l'avance, de commun accord.

Il sera toutefois exception faite à ces règles pour les avaries à la caisse et aux aménagements intérieurs dont les Chemins de fer de l'État Croate seront responsables en vertu du § 16. ci-après.

§ 12.

Le graissage des essieux au point de départ et en cours de route, l'entretien régulier et la réparation des organes du roulement, de la suspension, des appareils de choc et traction, de frein et des conduites de chauffage à vapeur, à l'exception des accouplements de chauffage à vapeur, ainsi que les revisions périodiques des voitures de la Compagnie des Wagons-Lits, sont à la charge des Chemins de fer de l'État Croate, qui en supportent tous les frais lorsqu'il s'agit de voitures ne circulant que sur les lignes de leur réseau.

Dans le cas de voitures empruntant les lignes d'autres réseaux sur une partie de leur parcours, les Chemins de fer de l'État Croate ne prendront à sa charge que la part de frais calculés au prorata du nombre de kilomètres parcourus sur leur réseau.

Pour les voitures affectées aux servics nationaux, les revisions périodiques seront effectuées, en principe, par les ateliers des Chemins de fer de l'État Croate dans les mêmes conditions et mêmes délais que pour les véhicules de cette Administration.

§ 13.

L'Administration des Chemins de fer de l'État Croate prend à sa charge le chauffage des wagons-lits et wagons-restaurants par la vapeur, et fournira gratuitement l'eau nécessaire à l'alimentation de leurs réservoirs.

Si la Compagnie des Wagons-Lits le désire, les Chemins de fer de l'État Croate lui fourniront au prix de revient le charbon nécessaire à l'alimentation des fourneaux de cuisine et des appareils de chauffage des wagons-lits.

§ 14.

Le nettoyage intérieur des voitures de la Compagnie des Wagons-Lits, le blanchissage et l'entretien du linge et de la literie, incombent exclusivement à la même Compagnie.

§ 15.

Les Chemins de fer de l'État Croate assureront gratuitement la traction des voitures de la Compagnie des Wagons-Lits, soit pour les manoeuvres dans les gares, soit pour leur transport aux ateliers ou d'un point à un autre de son réseau, conformément aux exigeances du service.

Les clauses susmentionnées ne concernent pas les voitures, qui, d'après le § 2. du Contrat, ne sont pas, de commun accord entre les Parties Contractantes, destinées à circuler sur les réseaux des Chemins de fer de l'État Croate dans un service local ou international régulier,

ainsi que les voitures des services spéciaux, qui sont transportées à vide soit à l'aller ou au retour sur les réseaux des Chemins de fer de l'État Croate, ou les voitures dirigées sur les Ateliers ou sortant des Ateliers, qui ne font pas partie du parc de la Division Croate de la Compagnie des Wagons-Lits.

Pour le transport des voitures sur lesquelles ne se rapporte pas le premier alinéa du preésent §, la Compagnie des Wagons-Lits s'engage à payer aux Chemins de fer de l'État Croate la traction suivant tarif favorisé de Dinars 4.— par kilomètre tarifaire sans tenir compte du poids de la voiture. Les Chemins de fer de l'État Croate se réservent le droit de modifier ce taux en le remplaçant par un autre ou de le supprimer avec préavis de 14 jours.

§ 16.

Les Chemins de fer de l'État Croate assumeront la responsabilité des dommages, qui pourraient être causés aux voitures de la Compagnie des Wagons-Lits.

a) Par suite de la construction défectueuse de son propre matériel, de collisions ou déraillements;

b) par suite d'une défectuosité des voies;

c) par suite de toute faute des Chemins de fer de l'État Croate ou de son personnel.

Les dommages de cette espèce devront être constatés et consignés sur un procès-verbal signé contradictoirement par les organes des Chemins de fer de l'État Croate et par les agents de la Compagnie des Wagons-Lits.

Au cas où une voiture devrait être démolie par suite d'avaries graves dont les Chemins de fer de l'État Croate seraient responsables, l'indemnité à payer par cette Administration à la Compagnie des Wagons-Lits serait fixée suivant les conditions en vigueur d'après la Convention concernant l'emploi réciproque des voitures en trafic international (R. I. C.), à savoir:

a) On déduit de la valeur d'inventaire (prix de revient et coût des améliorations effectuées jusqu'au moment de l'avarie) la valeur des essieux montés qui ont été rendus. On compte toujours la valeur des essieux à l'état de neuf, même s'ils sont avariés.

b) On déduit de la valeur du véhicule déterminée suivant alinéa a)-1/6 de cete valeur représentant le prix des parties rendues.

Lorsqu'il n'est rendu à l'Administration propriétaire ni le véhicule, ni aucune de ses parties, on ne fait pas de déduction.

c) On déduit du montant déterminé d'après les alinéas a) et b) 2% de dépréciation pour chaque année entière de service du véhicule, avec maximum de 70%.

d) Le reliquat de ces opérations est multiplié:

par 1.6 pour les véhicules mis en service avant 1916.

par 1.3 pour les véhicules mis en service en 1916. et 1917.

Pour les véhicules mis en service à partir du ler Janvier 1918. on compte sans modification le résultat des dispositions a), b) et c).

e) La somme déterminée par ces calculs est convertie en francs or conformément au paragraphe 59 du R. I. C.* en appliquant le cours de la Bourse compétente du pays créditeur.

L'indemnité pour les véhicules disparus doit également être calculée d' après les dispositions ci-dessus.

Le règlement de l'indemnité sera effectué au siège de la Représentation de la Compagnie des Wagons-Lits à Zagreb.

§ 17.

La Compagnie des Wagons-Lits sera responsable vis-à-vis de la Direction des Chemins de Fer de l'ÉtatCroate et des voyageurs, de tous les dommages causés par sa faute ou celle de ses agents, ou par une défectuosité des aménagements intérieurs de ses voitures.

Si des agents de la Compagnie des Wagons-Lits étaient blessés ou tués pendant l'accomplissement de leur service, la dite Compagnie sera tenue de rembourser à la Direction des Chemins de fer de l'État Croate les indemnités que celle-ci aurait versées à ces agents ou à leurs ayants droit, et tous les autres frais afférents à l'accident.

La Direction des Chemins de fer de l'État Croate aura le droit, pour le règlement des indemnités payables à des tiers et dont la Compagnie des Wagons-Lits serait responsable, de conclure avec les victimes ou avec leurs ayants-droit, des engagements par lesquels la Compagnie des Wagons-Lits sera engagée.

Toutefois, afin de sauvegarder les intérêts de la dite Compagnie, celle-ci pourra déléguer un Représentant pour prendre part aux négociations.

§ 18.

Le personnel de la Compagnie des Wagons-Lits aura libre accès dans les gares et les installations des Chemins de fer de l'État Croate pour l'accomplissement de son service, mais il devra se soumettre aux ordres des agents compétents de cette Administration aussi bien pendant son séjour dans le gares que pendant son service dans les trains.

Les Chemins de fer de l'État Croate prescriront à ses agents des stations et des trains d'aider autant que possible les agents de la Compagnie des Wagons-Lits pendant l'exercice de leurs fonctions.

---

* L'alinéa I du paragraphe 59 du R. I. C. est ainsi libellé: »par franc, s'entend dans les présents accords le franc-or; celui-ci est le 1/5,18 du dollar des États-Unis d'Amérique«.

La Compagnie des Wagons-Lits s'engage à retirer immédiatement du service tout agent qui ne serait pas reconnu apte à son service par les Chemins de fer de l'État Croate, ou qui aurait donné lieu à des plaintes justifiées.

La Compagnie des Wagons-Lits munira tous ses agents d'une carte d'identité qui portera en toutes lettres le nom et la fonction du titulaire. L'agent devra toujours être muni de cette carte et la présenter à chaque réquisition du personnel des Chemins de fer de l'État Croate, chargé du contrôle.

La Compagnie des Wagons-Lits se porte garante du préjudice causé par toute contravention douanière commise par ses agents dans l'exercice de leurs fonctions.

§ 19.

Les Chemins de fer de l'État Croate mettront gratuitement à la disposition de la Compagnie des Wagons-Lits, dans les gares terminus auxquelles sont rattaschées ses voitures, des locaux appropriés à usage de buraeu pour le personnel de gare, et des locaux appropriés à usage d'entrepôt pour les objets d'approvisionnement de la dite Compagnie; elle s'engage en outre à faire en sorte que les wagons-lits et wagons-restaurants de réserve soient mis à l'abri autant que possible dans les hangars couverts.

§ 20.

La Compagnie des Wagons-Lits est autorisée à transporter dans ses voitures, comme bagages à main, les objets d'approvisionnement et pièces de rechange ayant trait à son exploitation, et destinés a son propre usage.

Les dépêches de service remises par des agents de la Compagnie des Wagons-Lits seront transmises gratuitement par les lignes télégraphiques des Chemins de fer de l'État Croate.

§ 21.

Pendant toute la durée de leur service sur le réseau des Chemins de fer de l'État Croate, les voitures de la Compagnie des Wagons-Lits seront exemptes de tous droits de douane ayant trait à leur exploitation.

§ 22.

La Compagnie des Wagons-Lits délivrera aux Cheminns de fer de l'État Croate, de commun accord, des permis personnels et des permis anonymes, qui, joints à des permis ou à des billets de chemin de fer, permetront aux porteurs d'utiliser gratuitement des lits de la classe correspondante dans les wagons-lits.

En échange, les Chemins de fer de l'État Croate délivrera à la Compagnie des Wagons-Lits un nombre égal de cartes personnelles et de

cartes anonymes pour permettre à cette Compagnie d'assurer le contrôle de ses services.

§ 23.

Dans le cas où le service régulier des wagons-lits et wagons-restaurants devrait être arrêté, soit par suite de mobilisation ou de guerre, soit par suite d'interruption de la circulation sur une ligne, la Compagnie des Wagon-Lits ne pourra réclamer aucune indemnité aux Chemins de fer de l'État Croate.

Toutefois, si des voitures de la Compagnie des Wagons-Lits étaient employées en temps de mobilisation ou de guerre, une indemnité à determiner de commun accord lui serait payée, pour l'utilisation et l'entretien de son matériel, par les Chemins de fer de l'État Croate, qui répondraient en outre de tous les dommages qui pourraient se produire dans ce cas aux voitures de la Compagnie des Wagons-Lits.

§ 24.

Le présent Contrat, qui entrera en vigueur le 15 Juillet 1941 est conclu pour une durée de 30 années.

Il ne pourra être résiliée par aucune des deux Parties Contractantes pendant toute la durée.

Cependant, si la Compagnie des Wagons-Lits manquait gravement à ses obligations contractuelles et après avoir été rappelée par lettre recommandée au respect de ses obligations et si la suite voulue n'y serait pas accomplie, les Chemins de fer de l'État Croate pourraient résilier sous préavis de 3 mois le présent Contrat sans que la Compagnie des Wagons-Lits puisse lui réclamer, de ce fait, une indemnité.

Dans le cas de résiliation du Contrat, ou lorsque celui-ci aura pris fin, la Compagnie des Wagons-Lits devra retirer des lignes des Chemins de fer de l'État Croate tout son matériel et ce dans un délai de six mois.

Il est entendu que la Compagnie des Wagons-Lits, comme garantie de l'exécution de ses obligations vis-à-vis des Chemins de fer de l'État Croate, est consentante à ce que ses créances envers la dite Administration ne soient pas apurées avant que satisfaction n'ait été donnée aux réclamations pécuniaires que pourrait avoir contre elle les Chemins de fer de l'État Croate.

§ 25.

À partir de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention, la Compagnie des Wagons-Lits payera semestriellement aux Chemins de fer de l'État Croate:

1. Huit pour cent sur le montant des suppléments (impôts et taxes exclus) perçus dans les wagons-lits services locaux et internationaux

pour le parcours effectué sur le réseau de cette Administration, à l'exception du train »Simplon-Orient-Express«.

2. Trois pour cent sur les recettes brutes de la nourriture et des consommations (impôts et taxes exclus) perçus dans les wagons-restaurants des services locaux et internationaux sur les lignes de la dite Administration, à l'exception des wagons-restaurants du train »Simplon-Orient-Express«.

La Compagnie des Wagons-Lits se réserve le droit de demander aux Chemins de fer de l'État Croate la modification des prescriptions convenues dans les alinéas 1. et 2. du présent paragraphe et cela seulement en cas d'une forte baisse des recettes d'exploitation, qui aurait pour but sa justification.

§ 26.

Si la création de services de wagons-lits et de wagons-restaurants était envisagée sur les lignes à voie étroite des Chemins de fer de l'État Croate, cette Administration s'engage à en proposer en premier lieu l'exploitation à la Compagnie des Wagons-Lits.

Si celle-ci accepte d'assurer cette exploitation, l'exclusivité lui sera accordée, pour tous les services en question, jusqu'à l'expiration du présent Contrat, et à des conditions qui seront déterminées par une entente spéciale.

A défaut de l'accord, dans un délai de trois mois à dater du jour de la réception de la demande, de la Compagnie des Wagons-Lits pour assurer de tels services sur les lignnes à voie étroite, les Chemins de fer de l'État Croate se réservent toute liberté d'action pour assurer cette exploitation.

§ 27.

Le présent Contrat est établi en deux exemplaires originaux rédigés en langues croate et française, dont l'un sera conservé par le Ministère des Communications et des Travaux Publics (Département Chemins de fer de l'État Croate) et l'autre remis à la Compagnie des Wagons-Lits.

En cas de désaccord éventuel, c'est le texte en langue croate qui fera foi.

Les deux Parties Contractantes sont d'accord à ce que toutes questions litigieuses provenant de l'application du présent Contrat soient réglées, s il y à lieu, par les Tribunaux compétents de l'État Indépendant Croate.

§ 28.

Les frais de timbre et autres résultant du présent Contrat sont à la charge de la Compagnie des Wagons-Lits.

§ 29.

A partir de la date d'entrée en vigueur du présent Contrat les prescriptions convenues dans les §§ 2 et 3 du Décret émané par le Ministère des Communications et Travaux Publics de l'État Croate No. 16748/I-1941 du 2 Juillet 1941 sont à considérer comme nulles et non avenues.

Zagreb, le 12 Juillet 1941

Pour la Compagnie Internationale des Wagons-Lits et des Grands Express Européens

DANTE POLI
GIOVANNI GUARNIERI

Pour le Ministère des Communications et Travaux Publics

JOSIP MARKOVIĆ

ZAPISNIK
O PREGOVORIMA U BARCSU, DNE 17. SRPNJA 1941. IZMEĐU UPRAVE HRVATSKIH DRŽAVNIH ŽELJEZNICA I UPRAVE MADŽARSKIH DRŽAVNIH ŽELJEZNICA

U ovom zapisniku razumievaju se u daljnjemu pod M. A. V. kralj. madžarske državne željeznice, a pod H. D. Ž. hrvatske državne željeznice.

Predmet pregovora je uređenje željezničkog prometa između kralj. madžarskih državnih željeznica i hrvatskih državnih željeznica preko Barcsa, odnosno Virovitice.

Odstupajući od utanačenja u Osieku, kod pregovora od 14. do 16. svibnja i 5. i 6. lipnja o. g., promet na pruzi Barcs—Virovitica ne će se vršiti na zajedničkom kolodvoru Barcs, nego na pograničnim kolodvorima Virovitica i Barcs, a Barcs je određen za kolodvor za smjenu pogona.

Uslied toga je Barcs granični kolodvor M. A. V.-a, a Virovitica H. D. Ž.

1. Osobni i prtljažni promet

Za tarifno sjecište određena je državna granica, t. j. sredina dravskoga mosta, odnosno srednji njegov stup na km. 2.072.

Vozne i prtljažne karte izdavat će se, odnosno izručivat će se od i do državne granice.

Neposredno odpremanje prtljage do Barcsa, odnosno do Virovitice nije dozvoljeno.

Žurna roba ne može se uzimati na odpremu.

2. Robni promet

Obračunavanje u robnom prometu vršit će se u oba smjera od i do državne granice.

Za tarifno sjecište određena je državna granica, t. j. sredina dravskog mosta, odnosno srednji njegov stup na km 2.072.

Prema tome uzet će se u obzir s hrvatske strane »državna granica Virovitica«, koja je udaljena od kolodvora Virovitica 15 kilometara.

S madžarske strane uzet će se u obzir državna granica Barcs, koja je udaljena od kolodvora Barcs 3 kilometra.

Kao obće odredbe pod A. i posebne odredbe pod B., izuzevši tarifno sjecište, vriede utanačenja u prilogu 1. k zapisniku sastavljenom u Osieku od 14. do 16. svibnja o. g.

Preuzimanje i predavanje robe iz oba smjera zajedno s dokumentima obavlja se na kolodvoru Barcs.

Odšteta za prievozne štete ravna se prema propisničkim odredbama i prema međunarodnim utanačenjima o odštetama, u koliko ove možda dolaze u obzir.

3. Prelaženje kola

Za obostrano prelaženje kola i sredstava za tovarenje vriede obćenito odredbe odnosnih utanačenja o kolima, koja su na snazi (R. I. C. i R. I. V.).

Službena kola teretnih vlakova ostaju u očevidnosti uprave, koja ih je dovezla.

Teretna kola, koja prelaze iz jednog kolosjeka na drugi, predpostavivši njihovu tehničku i komercijalnu sposobnost prelaženja, smatraju se predanima i preuzetima:

a) prazna kola iz smjera H. D. Ž. u sat njihovog prispjeća u Barcs, prazna kola iz smjera M. A. V. u sat ponude;

b) natovarena kola u onaj sat, u koji se u Barcsu ponude na primitak s podpunim popratnim izpravama uz prelazni spisak.

Kola, koja prelaze od M. A. V. u H. D. Ž., može kolodvor Barcs brzojavno ponuditi kolodvoru Virovitica najkasnije do 20 sati. Ova kola prelaze u očevidnost H. D. Ž. onoga dana, kojega su sa strane M. A. V. ponuđena, te se moraju pod istim nadnevkom prijaviti u svim kolnim izvještajima. Kola, ponuđena nakon 20 sati, ostaju u očevidnosti M. A. V.

Za predaju i preuzimanje kolnog pribora i sredstava za tovarenje vriede iste odredbe kao za preuzimanje, odnosno predaju teretnih kola.

Osobna i prtljažna kola, koja prelaze kolodvor Barcs (kurs-kola), predpostavivši njihovu tehničku sposobnost prelaženja, smatraju se preuzetima, odnosno predanima u vrieme njihovog prispieća u Barcs.

Kola lokalnih osobnih vlakova ostaju u očevidnosti uprave, koja ih dovozi.

Za jamstvo za odštete na kolima vriede odredbe R. I. V. i R. I. C.

4. Pogonska i odpremna služba

Potrebe za vlakove između pograničnih kolodvora Barcs i Virovitica namirivat će H. D. Ž.

Službu ranžiranja na kolodvoru Barcs vršit će M. A. V. na vlastiti trošak. Ako bi se u slučaju potrebe upotriebile za ranžiranje lokomotive

H. D. Ž., to će M. A. V. nadoknaditi H. D. Ž. vlastite troškove takvih ranžiranja. Ranžiranja do 15 minuta ne obračunavaju se.

Svako ranžiranje preko 15 minuta s lokomotivom H. D. Ž. treba priznati vlakovođi potvrdom, sastavljenom u dva primjerka. Jedan primjerak ove potvrde izručuje se vlakovođi, a drugi ostaje kolodvoru Barcs.

Lokomotiva H. D. Ž. smije voziti na kolodvoru Barcs samo pod pratnjom službenika M. A. V.

Kod dolazećih vlakova smije se ranžirati prije svršetka carinskog pregleda, a kod odlazećih vlakova nakon svršetka carinskog pregleda samo dozvolom carinskih dužnostnika.

Za službu ranžiranja, uključivši pratnju lokomotiva (u slučaju potrebe), mogu se upotriebiti lokomotive H. D. Ž. samo s osobljem H. D. Ž., pridržavajući se vremena za službu i odmor osoblja lokomotive i čuvajući redovitost prometa vlakova.

Zapovjedni kolodvori su sa strane M. A. V. kolodvor Barcs, a sa strane H. D. Ž. kolodvor Virovitica.

Prijava tereta jednoga zapovjednog kolodvora drugome biva u pravilu u 6 i u 18 sati.

Najavljivanje i odjavljivanje redovitih i izvanrednih vlakova sliedi u pravilu u 6 sati i 18 sati, kod čega se mora priznati međutomni kolodvor Lukač.

Za najavljivanje i odjavljivanje vlakova čuvarima pruge brinu se obje željezničke uprave svaka na svome području.

Obterećivanje vlakova (lokomotiva) vrši se prema propisima H. D. Ž.

Analiza svakog vlaka mora se obaviti odmah nakon odlazka.

Ako bi bila potrebna kakva pomoć, pružit će je u pravilu H. D. Ž.

Ako se nastala smetnja može brže odstraniti putem lokomotive M. A. V. ili osoblja M. A. V., to se može na zahtjev H. D. Ž. prizvati M. A. V.

Službenici H. D. Ž. imaju se na kolodvoru Barcs podvrgnuti odredbama željezničkih i državnih dužnostnika.

Namještenici, koji obzirom na to navuku na sebe krivicu, bit će na zahtjev druge uprave opozvani.

U iznimnim slučajevima može se taj zahtjev postaviti i bez navođenja razloga.

Kod nezgoda i oboljenja osoblja H. D. Ž. u Barcsu treba postupati kao s osobljem M. A. V.

5. Jamstvo

U slučaju nezgode na madžarskom državnom području (pogranična pruga i kolodvor za smjenu pogona Barcs) jamče kralj. madžarske državne željeznice.

Štetu na željezničkim uređajima, našastaru ili tvorivu, koja je nastala u slučaju više sile na madžarskom državnom području, snosi vlastnik.

Jamstvo za odštetu kod ozljeda ili usmrćenja željezničkih službenika, koji se nalaze u službi, preuzima ona željeznička uprava, prema kojoj stoje dotični službenici u službovnom odnosu, i to prema pravnim propisima onoga područja, gdje ima svoje sjedište njihova nadležna željeznička uprava.

6. Prometni i dojavni propisi

Kako odpremnu službu između Virovitice i Barcsa vrši uprava H. D. Ž., to će se prometna i dojavna služba vršiti prema propisima H. D. Ž., uključivši ulazne dojavne znakove u Barcsu. U koliko postoje razlike između propisa H. D. Ž. i M. A. V., to treba sastaviti izvod, u kojem će se popisati različiti propisi, prema kojem će se podučavati i godišnje izpitivati od zajedničkog povjerenstva osoblje M. A. V., koje dolazi u obzir.

7. Služba za uzdržavanje pruge

Svaka željeznička uprava vrši nadgledanje na svojemu dielu pruge i uzdržava prugu, kao i sveukupne objekte o vlastitom trošku.

Uzdržavanje sredrnjega stupa mosta rješavat će se sporazumno od slučaja do slučaja.

8. Carinska, redarstvena i živinarska služba

Carinska, redarstvena i živinarska služba vršit će se sa strane Nezavisne Države Hrvatske u Virovitici, a sa strane Kraljevine Madžarske u Barcsu.

Hrvatski carinski i redarstveni dužnostnici prate osobne i teretne vlakove do i od državne granice. Radi ulaženja i izlaženja ovih popratnih dužnostnika moraju se svi takovi vlakovi iz oba smjera zaustaviti kod državne granice na km 2,3.

Službeno osoblje H. D. Ž. kao i nadzorni dužnostnici, koji u službi prieđu granicu, moraju se kod prielaza granice i zadržavanja na kolodvoru za smjenu pogona izkazati izkaznicom za državne željezničke službenike. Da se takovo željezničko osoblje zaista nalazi u službi, vidi se iz uredovnog uneska u voznom izvještaju.

Kolodvor Virovitica mora svake godine dostaviti kolodvoru Barcs popis službenika, koji će vršiti službu na pruzi Virovitica—Barcs. Možebitne promjene moraju se svaki mjesec saobćiti kolodvoru Barcs.

Osoblje H. D. Ž. smije kolodvorsko područje u Barcsu napustiti samo na temelju posebnog odobrenja kolodvorskoga redarstva ili glavara postaje.

Nadzorni dužnostnici mogu prieći granicu sa službenim nalogom. Službeni nalozi, izdani od nadležne željezničke uprave, moraju biti sastavljeni na hrvatskom i madžarskom jeziku, odnosno na madžarskom i hrvatskom jeziku.

Putnici od i do kolodvora Lukač i postaje Zrinj u mjestnom prometu mogu se odpremati izravnim vlakovima samo u kolima, koja su određena za tu svrhu.

Putnici, koji hoće putovati od i do kolodvora Lukač i postaje Zrinj preko državne granice, mogu taj put započeti, odnosno završiti samo od i do Virovitice.

9. Poštanska, brzojavna i brzoglasna služba

Kako je željeznička pruga Virovitica—Barcs ogranak glavne pruge Zagreb—Osiek, to ona ne dolazi u obzir za izravni poštanski promet između Hrvatske i Madžarske. Zato nije potrebno odrediti zajednički konačni poštanski ured niti uzpostaviti službu izmjene pošte.

Obzirom na brzojavni i brzoglasni promet postoji utanačenje između kr. madžarske poštanske uprave i hrvatske poštanske uprave.

10. Službene prostorije.

Za vršenje službe prelaznika (transiteura) i pregledača kola H. D. Ž. potrebna je prikladna zajednička prostorija od oko 20 m^2.

Za ukonačenje osoblja vlakova potrebne su prostorije s 4 kreveta, a za osoblje lokomotiva s 2 kreveta kraj potrebnih prostorija za kuhinju i praonicu kao i zahod.

11. Snašanje troškova

a) Troškovi H. D. Ž.

Troškove odpremanja vlakova H. D. Ž. (odpremanje s pratnjom vlakova) za dio pruge Virovitica — državna granica Barcs snose M. A. V.

Ovi troškovi računaju se prema kilometraži samo za duljinu pruge od državne granice do sredine kolodvora za smjenu pogona Barcs, t. j. za 2.072 km.

Obračun ovih troškova vrši se svake godine na temelju naknadno zajednički utvrđenih pojedinačnih stavaka.

Prema tome će se za izvršene pomoćne radove željezničke uprave, koja traži, osim povlačnih pojedinačnih stavaka (Traktioneinheitssätze), pribiti također i troškovi za izvršeni rad (osobni i stvarni izdatci).

b) Troškovi M. A. V.

Svi uzgredni poslovi, koji nastaju uslied stavljanja u spremište lokomotiva H. D. Ž. i ukonačenja vlakovnog i lokomotivnog osoblja H. D. Ž. na kolodvoru za smjenu pogona Barcs, snose H. D. Ž.

Jedinične stavke za pojedine nuzgredne povlačne poslove odredit će se na temelju vlastitih troškova.

Kad se kod neke lokomotive 2 puta očisti vatrište, to će se drugo odstranjivanje drozge zaračunati s 50% odgovarajuće jedinične stavke.

Izpitivanje međusobnih činitbi vrši se godišnje na licu mjesta i na temelju izvornih priloga.

Obračun se mora izvršiti najkasnije do 31. ožujka godine, koja sliedi iza godine koja se obračunava.

Nastali troškovi, koji odpadaju na teret druge uprave, saobćuju joj se četvrtgodišnje s dvostruko sastavljenim izkazom.

Dan stupanja na snagu utvrdit će se brzojavno.

S hrvatske strane:	S madžarske strane:
JOSIP BRISKI	DR. KUTASSY

NIEDERSCHRIFT

ÜBER DIE BESPRECHUNG IN BARCS AM 17. JULI 1941 ZWISCHEN DER KROATISCHEN STAATSEISENBAHNVERWALTUNG UND DER UNGARISCHEN STAATSEISENBAHNVERWALTUNG

In dieser Niederschrift sind in weiterem unter M. A. V. die kgl. ung. Staatseisenbahnen und unter H. D. Ž. die kroatischen Staatseisenbahnen zu verstehen.

Gegenstand der Besprechung ist die Regelung des Eisenbahnverkehrs zwischen den kgl. ung. Staatseisenbahnen und den kroatischen Staatseisenbahnen über Barcs bzw. Virovitica.

Abweichend von der Vereinbarung in Osiek, bei der Besprechung vom 14. bis 16. Mai und 5. und 6. Juni l. J., wird der Verkehr auf der Strecke Barcs—Virovitica nicht im gemeinsamen Bahnhof Barcs, sondern

auf den Grenzbahnhöfen Virovitica und Barcs versehen und Barcs als Betriebswechselbahnhof bestimmt.

Infolgedessen ist Barcs Grenzbahnhof der M. A. V. und Virovitica der H. D. Ž.

1. Personen- und Gepäckverkehr

Als Tarifschnittpunkt wird die Staatsgrenze, dass heisst die Mitte der Draubrücke bzw. der Mittelpfeiler derselben im km 2.072 festgelegt.

Die Fahrtscheine und Gepäckscheine werden von und bis Staatsgrenze ausgefolgt bzw. ausgestellt.

Die direkte Abfertigung des Gepäcks bis Barcs bzw. bis Virovitica ist nicht zulässig.

Expressgüter werden zur Beförderung nicht zugelassen.

2. Güterverkehr

Verrechnung im Güterverkehr erfolgt in beiden Richtungen von und bis zur Staatsgrenze.

Als Tarifschnittpunkt wird die Staatsgrenze, d. h. die Mitte der Draubrücke bzw. der Mittelpfeiler derselben im km 2.072 festgelegt.

Demnach wird kroatischerseits die »Virovitica Staatsgrenze« die um 15 km erhöhte Entfernung für den Bahnhof Virovitica in Betracht genommen.

Ungarischerseits wird die Barcs Staatsgrenze die um 3 km erhöhte Entfernung für den Bahnhof Barcs in Betracht genommen.

Als allgemeinen Bestimmungen unter A. und die besonderen Bestimmungen unter B. ausgenommen des Tarifschnittpunktes gelten die Vereinbarungen der Beilage 1. zur Niederschrift in Osiek vom 14. bis 16. Mai l. J.

Die Güterübernahme und Übergabe, samt Dokumenten erfolgt aus beiden Richtungen im Bahnhofe Barcs.

Die Entschädigung für Transportschäden regelt sich nach den reglementarischen Bestimmungen und den etwa in Betracht kommenden internationalen Entschädigungsübereinkommen.

3. Wagenübergang

Für den gegenseitigen Übergang der Wagen und Lademittel gelten im allgemeinen die Bestimmungen der jeweils gültigen Wagenübereinkommen (R. I. C. und R. I. V.).

Die Dienstwagen der Güterzüge bleiben in Evidenz der zuführenden Verwaltung.

Die von einer Bahn auf die andere übergehenden Güterwagen gelten, ihre technische und kommerzielle Übergangsfähigkeit vorausgesetzt, als übergeben und übernommen:

a) leere Wagen aus der Richtung H. D. Ž. mit der Stunde ihres Eintreffens in Barcs; leere Wagen aus der Richtung M. A. V. mit der Stunde des Anbotens;

b) beladene Wagen mit jener Stunde, in der sie mit den vollständigen Begleitdokumenten in Barcs mit Übergangsverzeichniss zur Übernahme angeboten werden.

Von der M. A. V. nach H. D. Ž. übergehende Wagen kann der Bahnhof Barcs dem Bahnhof Virovitica spätestens bis zu 20 Studen telegraphisch anbieten. Diese Wagen übergehen in H. D. Ž. Evidenz jenen Tages, an welchem sie seitens der M. A. V. angeboten wurden, und man muss sie unter dasselbe Datum in allen Wagenberichten anmelden. Die Wagen, die nach 20 Stunden angeboten wurden bleiben in M. A. V. Evidenz.

Für Übergabe und Übernahme des Wagenzubehörs und der Lademittel gelten dieselben Bestimmungen wie für die Übernahme bzw. Übergabe der Güterwagen.

Personen- und Gepäckwagen, welche den Bahnhof Barcs transitieren (Kurswagen), ihre technische Übergangsfähigkeit vorausgesetzt, gelten als übernommen bzw. übergeben zur Zeit ihres Eintreffens in Barcs.

Die Wagen der loco Personenzügen bleiben in der Evidenz der zuführenden Verwaltung.

Für Haftung der Wagenschäden gelten die Bestimmungen der R. I. V. und R. I. C.

4. Betriebs- und Beförderungsdienst

Die Zugfordernisse zwischen den Grenzbahnhöfen Barcs und Virovitica besorgen die H. D. Ž.

Den Verschubdienst im Bahnhofe Barcs versehen die M. A. V. auf eigene Kosten. Wenn im Bedarfsfalle zum Verschub die Lokomotiven der H. D. Ž. in Anspruch genommen werden, so werden die Selbstkosten solcher Verschiebungen seitens der M. A. V. den H. D. Ž. vergütet. Verschubleistungen bis 15 Minuten werden nicht verrechnet.

Jede Verschiebung mit H. D. Ž. Lokomotive über 15 Minuten ist dem Lokomotivführer durch eine Bestätigung, in zwei Exemplare verfasst, anzuerkennen. Ein Exemplar dieser Bestätigung wird dem Lokomotivführer ausgefolgt und das andere bleibt dem Bahnhof Barcs.

Die H. D. Ž. Lokomotive darf im Bahnhofe Barcs nur unter Begleitung eines M. A. V. Bediensteten fahren.

Bei eintreffenden Zügen darf vor Beendigung der Zollrevision, und bei abfahrenden Zügen nach Beendigung der Zollrevision, nur mit Erlaubnis der Zollorgane verschoben werden.

Den Verschubdienst, einschliesslich Lokomotivbegleitung (im Bedarfsfalle), können die H. D. Ž. Lokomotiven, nur mit Bemannung der H. D. Ž., unter Wahrung der Dienst- und Ruhezeiten des Lokomotivpersonales und der Regelmässigkeit des Zugverkehrs, zu Verschiebungen herangezogen werden.

Befehlsbahnhöfe sind seitens der M. A. V. der Bahnhof Barcs und seitens der H. D. Ž. Bahnhof Virovitica.

Die Lastangabe eines Befehlsbahnhofs dem anderen erfolgt in der Regel um 6 und um 18 Uhr.

Das Ansagen und Absagen der regelmässigen und aussergewöhnlichen Zügen erfolgt in der Regel um 6 Uhr und um 18 Uhr, wobei der Zwischenbahnhof Lukač herangezogen werden muss.

Das Ansagen und Absagen der Züge den Bahnwärtern versorgen beide Verwaltungen auf eigenem Gebiet.

Die Belastung der Züge (Lokomotiven) erfolgt nach den Vorschriften der H. D. Ž.

Die Zuganalyse jeden Zuges muss sofort nach der Abfahrt erfolgen.

Im Falle einer benötigten Hilfeleistung wird diese in der Regel seitens der H. D. Ž. besorgt.

Wenn die eingetretene Störung mittels M. A. V. Lokomotive und M. A. V. Personals rascher beseitigt werden kann, so kann auf Verlangen der H. D. Ž. die M. A. V. zugezogen werden.

Die Bediensteten der H. D. Ž. haben sich im Bahnhof Barcs den Verordnungen der Eisenbahn- und Staatsorgane zu unterordnen.

Angestellte, welche sich diesbezüglich Verfehlungen zu Schulden kommen lassen werden über Verlangen der anderen Verwaltung abberufen werden.

In Ausnahmsfällen kann das Verlangen auch ohne Angabe von Gründen gestellt werden.

Bei Unfällen und Erkrankungen des H. D. Ž. Personals in Barcs ist so umzugehen als mit dem Personal der M. A. V.

5. Haftung

Im Falle eines Unfalls auf ungarischem Staatsgebiet (Grenzstrecke und Betriebswechselbahnhof Barcs) haften die kgl. ung. Staatseisenbahnen.

Im Falle eines »vis maior« auf ungarischem Staatsgebiet entstandene Schäden an Bahnanlagen, Inventarien oder Materialien trägt die Eigentümerin.

Die Schadloshaftung für Verletzungen oder Tötungen im Dienste befindlicher Eisenbahnbediesteter übernimmt jene Bahnverwaltung, zu der die betreffenden Bediensteten im dienstlichen Verhältniss stehen, und zwar nach den Rechtvorschriften jenes Gebietes, wo die ihnen übergeordnete Bahnverwaltung ihren Sitz hat.

6. Verkehrs- und Signalvorschriften

Da den Beförderungsdiest zwischen Virovitica und Barcs die Verwaltung der H. D. Ž. versieht wird der Verkehrs- und Signaldienst laut den H. D. Ž. Vorschriften ausgeübt, einschliesslich die Einfahrtsignalen in Barcs. Inwieferne zwischen den H. D. Ž. und den M. A. V. Vorschriften Unterschiede bestehen, so ist ein Auszug zu verfassen, in welchem die abweichenden Vorschriften aufgenommen werden und aus welchem das in Betracht kommende M. A. V. Personal belehrt und vor einer gemeinsamen Kommission jährlich geprüft wird.

7. Bahnerhaltungsdienst

Jede Bahnverwaltung besorgt auf ihrem Streckenteil die Aufsicht und erhaltet die Bahnstrecke, sowie sämmtliche Objekte auf eigene Kosten.

Über die Erhaltung des Mittelpfeilers der Brücke werden fallweise Vereinbarungen getroffen.

8. Zoll-, Polizei- und Veterinärdienst

Zoll-, Polizei-sowie Veterinärdienst wird seitens des Unabhängigen kroatischen Staates in Virovitica und seitens des Königreich Ungarn in Barcs versehen.

Die kroatischen Zoll- und Polizeiorgane geleiten die Personenbefördernden- und Güterzüge bis zur und ab Staatsgrenze. Zwecks Aus- und Einsteigen dieser Geleitorgane müssen alle solche Züge bei der Staatsgrenze im km 2.3 aus beiden Richtungen, anhalten.

Das H. D. Ž. dienstversehende Personal sowie die Kontrollorgane, welche im Dienste die Grenze überschreiten, sind zum Grenzübertritt und Aufenthalt im Betriebswechselbahnhof mit Legitimation für Staatseisenbahnbedienstete legitimiert. Dass es sich tatsächlich im Dienste befindet, ist bei solchem Eisenbahnpersonale aus der ämtlichen Eintragung im Fahrtbericht ersichtlich.

Der Bahnhof Virovitica hat jährlich dem Bahnhofe Barcs ein Verzeichnis der Bediensteten, die den Dienst auf der Strecke Virovitica—Barcs ausüben werden, zuzustellen. Die eventuellen Aenderungen sind dem Bahnhofe Barcs monatlich mitzuteilen.

Das H. D. Ž. Personal darf das Bahnhofsgebiet in Barcs nur auf Grund einer besonderen Bewilligung der Bahnhofspolizei oder des Bahnhofsvorstandes verlassen.

Kontrollorgane können die Grenze mit Dienstauftrag überschreiten. Die Dienstaufträge, ausgegeben von der zuständigen Eisenbahnverwaltung, müssen in kroatischer und ungarischer bzw. in ungarischer und kroatischer Sprache verfasst werden.

Die Reisenden für und vom Bahnhof Lukač und Haltestelle Zrinj im Ortsverkehr können mit direkten Zügen nur in den, zu diesem Zwecke reservierten Wagen, befördert werden.

Reisende, welche von und bis Bahnhof Lukač und Haltestelle Zrinj über die Staatsgrenze reisen wollen, können solche Reise nur von und bis Virovitica beginnen bzw. beenden.

9. Post-, Telegraphen- und Fernsprecherdienst

Da die Eisenbahnlinie Virovitica—Barcs ein Abzweig der Hauptbahnlinie Zagreb—Osiek ist, so kommt diese für den direkten Postverkehr zwischen Kroatien und Ungarn nicht in Betracht. Infolgedessen ist es nicht notwendig ein gemeinsames Endpostamt zu bestimmen und den Postaustauschdienst zu errichten.

Im Bezug des Telegraphen-Telephonverkehrs besteht eine Vereinbarung zwischen der kgl. ung. Postverwaltung und der kroatischen Postverwaltung.

10. Diensträumlichkeiten

Für die Dienstausübung der H. D. Ž. Transiteur und Wagenuntersucher ist eine geeignete gemeinsame Räumlichkeit von cca 20 m^2 nötig.

Zur Kasernierung des Zugpersonals sind Räumlichkeiten mit 4 Betten und für das Lokomotivpersonal mit 2 Betten nötig nebst den nötigen Küche- und Waschräumlichkeiten sowie W. C.

11. Die Tragung der Kosten

a) Die Kosten der H. D. Ž.

Zugfordernisskosten der H. D. Ž. (Beförderung mit Zugbegleitung) für den Streckenteil Virovitica- Staatsgrenze-Barcs tragen die M. A. V.

Diese Kosten werden nach dem Zugskilometer nur für die Streckenlänge von der Staatsgrenze bis zur Mitte des Betriebswechselbahnhofes Barcs d. h. für 2.072 km gerechnet.

Die Abrechnung dieser Kosten erfolgt jährlich auf Grund der nachträglich gemeinsam festgestellten Einheitssätzen.

Demnach werden für geleistete Hilfsarbeiten der auffordernden Bahnverwaltung ausser den Traktioneinheitssätzen auch die Kosten der noch geleisteten Arbeit (persönliche und sächliche Ausgaben) angelastet.

b) Die Kosten der M. A. V.

Die gesammten Nebenleistungen, welche durch die Remisierung der H. D. Ž. Lokomotiven und die Kasernierung des H. D. Ž. Lokomotive- und Zugpersonales auf dem Betriebswechselbahnhofe Barcs entstehen, tragen die H. D. Ž.

Die Einheitssätze für einzelne Traktionsnebenleistungen werden auf Grund Selbstkosten bestimmt.

Wenn bei einer Lokomotive 2 Mal Feuerreinigung erfolgt, so wird die zweite Schlackenabführung mit 50% des entsprechenden Einheitssatzes gerechnet.

Die Überprüfung der gegenseitigen Leistungen erfolgt jährlich an Ort und Stelle und auf Grund der Originalbeläge.

Die Abrechnung muss spätestens bis 31. März des dem Abrechnungsjahre folgenden Jahres durchgeführt werden.

Die entstehenden Kosten welche auf Last der anderen Verwaltung entfallen, werden derselben vierteljährlich mit einem doppeltausgefertigtem Ausweis bekanntgegeben.

Der Tag der Inkraftsetzung wird telegraphisch vereinbart.

Ungarischerseits:	Kroatischerseits:
DR. KUTASSY	JOS. BRISKI

TRGOVINSKI SPORAZUM IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE RUMUNJSKE

Vlada Nezavisne Države Hrvatske i vlada Kraljevine Rumunjske u želji, da razviju trgovinske odnose između svojih dviju zemalja na temelju današnjih gospodarskih mogućnosti, a u okviru novog gospodarskog uređenja Europe, složile su se u sliedećem:

Članak 1.

Vlada Nezavisne Države Hrvatske obavezuje se, da će dozvoliti u Rumunjsku slobodan izvoz proizvoda, koji su po količini i vrsti označeni u prilogu A, koji je sastavni dio ovog sporazuma.

Članak 2.

Vlada Kraljevine Rumunjske obvezuje se, da će dozvoliti u Nezavisnu Državu Hrvatsku slobodan izvoz proizvoda, koji su po količini i vrsti označeni u prilogu B, koji je sastavni dio ovog sporazuma.

Članak 3.

Plaćanja iz robnog prometa vršit će se u smislu odredaba plaćevnog sporazuma između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske podpisanog današnjim danom.

Članak 4.

U svrhu, da se uklone sve težkoće kod primjene ovog sporazuma, kao i sporazuma o plaćevnom prometu, obje strane su sporazumne, da osnuju stalne vladine odbore, koji će se prema potrebi sastajati i tom prilikom rješavati sve aktuelne probleme.

Članak 5.

Do sklapanja novog trgovinskog ugovora između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske primjenjivat će se odredbe trgovinskog ugovora sklopljenog između Kraljevine Rumunjske i bivše Kraljevine Jugoslavije od 13. svibnja 1937.

Članak 6.

Ovaj sporazum stupa na snagu na dan podpisa i traje do 31. srpnja 1942.

Sastavljeno u Zagrebu u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i francuzkom jeziku dana 2. kolovoza 1941.

Za vladu Nezavisne Države Hrvatske:	Za vladu Kraljevine Rumunjske:
Dr. MARIJAN ŠIMIĆ	DIMITRIE BUZDUGAN
Dr. JOSIP CABAS	DIMITRESCU

ACCORD COMMERCIAL ENTRE LE ROYAUME DE ROUMANIE ET L'ÉTAT INDÉPENDANT DE CROATIE

Le Gouvernement Royal de Roumanie et le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie désireux de développer les relations commerciales entre les deux pays, sur la base des possibilités économiques actuelles et agissant dans le sens de la nouvelle organisation économique de l'Europe, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1-er

Le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie s'oblige à laisser libres à l'exportation vers la Roumanie les produits croates dont le genre et la quantité sont specifiés à l'annexe A, qui fait partie intégrante de cet accord.

Article 2

Le Gouvernement Royal de Roumanie s'oblige à laisser libres à l'exportation vers la Croatie les produits roumains dont le genre et la quantité sont spécifiés à l'annexe B, qui fait partie intégrante de cet accord.

Article 3

Les paiements résultant du trafic des marchandises seront effectués selon les dispositions de l'Accord sur les réglements des paiments entre la Roumanie et la Croatie, signé à la date de ce jour.

Article 4

Pour éviter toute difficulté pouvant surgir dans l'application de cet accord, ainsi que de l'accord sur les réglements des paiements, les deux parties conviennent à instituer des comités gouvernementaux permanents, lesquels se réuniront à besoin pour régler les problèmes qui se présentent.

Article 5

Jusqu' à la conclusion d'un traité de commerce, établissement et navigation entre le Royaume de Roumanie et l'Etat Indépendant de Croatie, seront appliquées les dispositions du Traité entre la Roumanie et l'ancienne Yougoslavie, signé le 13 mai 1937.

Article 6

Le présent accord entre en vigueur le jour de sa signature et aura effet jusqu'au 31 juillet 1942.

Fait à Zagreb, en double exemplaire, français et croate le 2 août 1941.

Pour le Gouvernement Royal de Roumanie:

DIMITRIE BUZDUGAN
DIMITRESCU

Pour le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie:

Dr. MARIJAN ŠIMIĆ
Dr. JOSIP CABAS

SPORAZUM
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE RUMUNJSKE O MEĐUSOBNOM PLAĆEVNOM PROMETU

Članak 1.

Plaćevni promet između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Rumunjske vršit će se u Hrvatskoj izključivo putem Hrvatske državne banke, a u Rumunjskoj izključivo putem Rumunjske narodne banke. Plaćanje na koji drugi način moguće je jedino u tom slučaju, ako bi bilo ugovoreno između obiju vlada.

Članak 2.

Pod odredbe ovog sporazuma podpadaju osobito sliedeća plaćanja hrvatskih dužnika prema rumunjskim vjerovnicima i rumunjskih dužnika prema hrvatskim vjerovnicima:

1. Plaćanja za robu uvezenu iz Hrvatske u Rumunjsku, dotično iz Rumunjske u Hrvatsku;

2. Plaćanja za troškove, gospodarstveno opravdane i uobičajene, koji nastaju u neposrednoj vezi s hrvatsko-rumunjskim robnim prometom;

3. Plaćanja za troškove oplemenjivanja i popravki;

4. Plaćanja za osiguranje, uključivo reosiguranje, ukoliko obveze glase na kune ili leje;

5. Plaćanja salda, koja budu nastala iz obračunskog prometa između uprava pošta, brzojava, brzoglasa kao i željezničkih uprava i zrakoplovnih družtava;

6. Plaćanja željezničke i brodarske vozarine iz tranzitnog prometa kroz Rumunjsku na naš teret, ili kroz Hrvatsku na teret Rumunjske, uključivo troškovi uskladištenja; ne ulaze u kliring troškovi pomorske vozarine;

7. Plaćanja troškova u vezi s riečnom i pomorskom plovidbom u Hrvatskoj ili Rumunjskoj, t. j. osobito lučke i pristaništne takse, peljarina, ukrcavanje, izkrcavanje, uskladištenje i dr.;

8. Plaćanja za potrebe providbe u jednoj i drugoj zemlji;

9. Plaćanja za umne usluge, na pr. za patente ili autorska prava, dozvole (licencije), najamnine slikopisa;

10. Plaćanja honorara novinarima, učiteljima, umjetnicima, književnicima, odvjetnicima i dr.;

11. Plaćanja mirovina, renta i u druge svrhe na pr. studentima, bolestnicima, kao i plaćanja za izdržavanje i podpore;

12. Plaćanja za sve izdatke diplomatskih i konzularnih predstavnika druge zemlje;

13. Plaćanja u obostranom putničarskom prometu neposlovnog značaja;

14. Plaćanja prihoda (kamata, najamnina, zakupa i t. d.) iz investicija i dr., kao na pr. od zajmova, bankovnih kredita, dionica, zarada u poduzećima, prihoda od kuća i zemljištnih posjeda;

15. Druga plaćanja po predhodnom sporazumu obostranih mjerodavnih mjesta.

Članak 3.

Plaćanja, koja se imaju vršiti u obostranoj tranzitnoj trgovini, uključivši troškove, koji su s time skopčani, podvest će se pod odredbe ovog sporazuma, ukoliko tranzitni trgovac ima mogućnost, da se za obveze, koje su nastale za njega iz takovog posla, pokrije putem prieboja.

Članak 4.

Pod hrvatskom i rumunjskom robom u smislu ovog sporazuma razumije se ona roba, koja je u Hrvatskoj ili Rumunjskoj proizvedena, bitno obrađena ili prerađena.

Članak 5.

Pod robnim prometom u smislu ovog sporazuma razumije se:

a) uvoz rumunjske robe u hrvatsko carinsko poručje;

b) uvoz hrvatske robe u rumunjsko carinsko područje.

Ovo vriedi i za slučaj, da se ova roba izporučuje preko trećih zemalja, ukoliko ne bude u tim zemljama bitno obrađena ili prerađena.

Članak 6.

Dužnici, koji imaju vršiti plaćanja po čl. 2. ovog sporazuma vjerovnicima u Hrvatskoj, moraju dužne iznose kod prispjeća uplatiti na zbirni račun Hrvatske državne banke kod Rumunjske narodne banke. Ako obveza ne bude glasila na leje, dužnik ima da uplati protuvriednost u lejama, obračunatu po tečaju službenog notiranja u Bukureštu od predhodnog dana.

Rumunjska narodna banka slat će dnevno Hrvatskoj državnoj banci izvještaje o uplaćenim iznosima.

Hrvatska državna banka izplaćivat će hrvatskim korisnicima protuvriednost po primitku dobropisa kronoložkim redom.

Članak 7.

Dužnici, koji imaju vršiti plaćanja po čl. 2. ovog sporazuma vjerovnicima u Rumunjskoj, moraju dužne iznose polagati Hrvatskoj državnoj banci na zbirni račun Rumunjske narodne banke. Ako obveza ne bude glasila na kune, dužnik ima uplatiti protuvriednost u kunama, obračunatu po tečaju službenog notiranja u Zagrebu od predhodnog dana.

Hrvatska državna banka slat će Rumunjskoj narodnoj banci dnevno izvještaje o uplaćenim iznosima.

Rumunjska narodna banka izplatit će rumunjskim korisnicima protuvriednost po primitku dobropisa kronoložkim redom.

Članak 8.

Pretvaranje leja u kune i kuna u leje vršit će se po relaciji a) za uplate 100 Kn = 300 leja, b) za izplate 100 Kn = 295 leja. Ovako utvrđeni obračunski odnos može se izmieniti obostranim pristankom obih emisionih zavoda.

Članak 9.

Da bi se po mogućnosti izbjeglo čekanje na kronoložki red za izplatu, odobrit će Hrvatska državna banka i Rumunjska narodna banka predujmove u korist vjerovnika svoje zemlje do visine od 15,000.000.— Kn dotično 45,000.000.— leja.

Ako klirinžki saldo u korist jednog emisionog zavoda prieđe gore navedenu svotu, drugi emisioni zavod dužan je izravnati saldo, koji prelazi kuna 15,000.000.— dotično 45,000.000.— leja u devizama ili zlatu, prema izboru drugog emisionog zavoda.

Članak 10.

Plaćanja unapried u uzajamnom robnom prometu dozvoljena su ukoliko su trgovački uobičajena.

Članak 11.

Gubitci na tečaju, koji bi nastali kod plaćanja načinom, koji je ovim sporazumom propisan, tako da se tečajevi izmiene od vremena izvršene uplate do časa izplate, mogu biti izmireni po odredbama ovog sporazuma, ako postoji takvo utanačenje između vjerovnika i dužnika.

Gubitci na kamatama, koji bi nastali kod izvršenja izplata na način, koji je ovim sporazumom propisan, ne mogu biti naknadno izmireni.

Članak 12.

Nadležne vlasti jedne i druge strane nadgledat će budno, da uvoznici njihove zemlje vrše plaćanja u skladu s odredbama ovog sporauma.

Članak 13.

Na plaćanje kod Hrvatske državne banke ili Rumunjske narodne banke ovlašćeni su samo oni dužnici, koji dobiju potrebne dozvole na osnovu hrvatskih ili rumunjskih deviznih propisa.

Članak 14.

Posebnički prieboji izmedu zanimanih stranaka načelno su izključeni.

Članak 15.

Hrvatska državna banka i Rumunjska narodna banka pridržavaju si pravo, da uzajamnim dogovorom poduzmu shodne mjere u pogledu tehničkog sprovodenja plaćevnog prometa.

Članak 16.

Plaćanja za neposlovna putovanja (turista) moći će se takoder vršiti putem kliringa i to u visini dozvoljenoj deviznim propisima svake Zemlje Ugovornice, dok se ne zaključi poseban sporazum za turistička plaćanja.

Članak 17.

Ovaj sporazum stupa na snagu danom njegovog podpisa. Medutim, pod odredbe sporazuma podpadaju sve one obveze koje su nastale počev od 10. travnja 1941. godine.

Sporazum može biti odkazan 1-og dana svakog mjeseca za konac mjeseca.

Članak 18.

Ako sporazum bude stavljen van snage, sva ona dugovanja, koja su nastala prije toga, imaju se plaćati po odredbama ovog sporazuma sve dotle, dok ne bude izravnan postojeći saldo.

Učinjeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i francuzkom jeziku, u Zagrebu, dne 7. kolovoza 1941.

Za vladu Nezavisne
Države Hrvatske:
Dr. MARIJAN ŠIMIĆ
Dr. JOSIP CABAS

Za vladu Kraljevine
Rumunjske:
DIMITRIJE BUZDUGAN
Prof. DIMITRESCU

ACCORD

ENTRE LE ROYAUME DE ROUMANIE ET L'ETAT INDÉPENDANT DE CROATIE SUR LE RÈGLEMENT RÉCIPROQUE DES PAIEMENTS

Article 1-er

Le règlement réciproque des paiments entre le Royaume de Roumanie et l'Etat Indépendant do Croatie sera effectué en Croatie uniquement par l'entremise de la Banque d'Etat Croate, et en Roumanie uniquement par la Banque Nationale de Roumanie. Le règlement d'une autre manière ne sera pas permis qu'au cas où une entente serait intervenue à ce sujet entre les deux gouvernements.

Article 2

Sous les prescriptions de cet Accord tombent particulièrement les paiements des débiteurs croates envers les créanciers roumains et des débiteurs roumains envers les créanciers croates, suivants:

1. paiements de marchandises importées de Croatie en Roumanie, respectivement de Roumanie en Croatie,

2. paiements des frais, provenant des échanges commerciaux roumano-croate qui sont usuels et économiquement justifiés,

3. paiements des frais relatifs à la manufacture (perfectionnement) et la réparation,

4. paiements résultant du trafic d'assurances, y compris les réassurances en tant que les obligations sont libellées en Kunas ou en Lei,

5. paiements du solde provenant du trafic entre les Directions des Postes, Télégraphes et Téléphones ainsi que les Directions des Chemins de Fer et les Sociétés de Navigation Aériennes,

6. paiements des frais de transport par le chemin de fer ou le transport fluvial à travers la Roumanie à subir par la Croatie ou à travers la Croatie à subir par la Roumanie y compris les frais d'entrepôt; les frets maritimes ne seront pas réglés par les préscriptions de cet Accord,

7. paiements des frais, provenant du trafic fluvial et maritime en Croatie ou en Roumanie, à savoir particulièrement des taxes de port et quayage, pilotage, frais d'embarquement, frais de débarquement et frais d'entrepôts etc.,

8. paiements des frais pour couvrir les dépenses de navigation dans l'un et l'autre pays,

9. paiements de frais des travaux spirituels, à savoir des frais de patents et des droits d'auteurs, loyer des films,

10. paiements des honoraires aux journalistes, instituteurs artistes, écrivains, avocats, etc.,

11. paiements des pensions de retraite, rentes et paiements semblables à savoir aux étudiants, malades, ainsi que des frais d'assistance et de subsistance,

12. paiements pour toutes dépenses des représentations diplomatiques et consulaires des deux pays,

13. paiements touristiques mutuels,

14. paiements de revenus (intérêts, loyer, fermage etc.) provenant des investissements dans l'autre pays, par exemple des emprunts, des crédits bancaires, des actions, des participations de profits et des immeubles, des revenus de propriétés foncières, etc.,

15. tous les autres paiments en tant qu'ils sont approuvés préalablement par les autorisés compétentes des deux pays.

Article 3

Les paiements à effectuer dans le commerce de transit mutuel y compris les frais relatifs seront traités conformément aux préscriptions de cet Accord, si le marchand transitaire a la possibilité de couvrir les obligations provenantes de cette affaire par voie de compensation.

Article 4

Au sens du présent Accord sont considérés comme marchandises roumaines, respectivement croates, les marchandises qui sont produites, essentiellement manufacturées ou perfectionnées en Croatie, respectivement en Roumanie.

Article 5

Comme trafic de marchandise au sens du présent Accord il faut considérer:

a) l'importation de la marchandise roumaine dans le territoire douanier croate,

b) l'importation de la marchandise croate dans le territoire douanier roumain.

Les dispositions ci-dessus sont valables également dans le cas où la marchandise est livrée à travers des pays tiers, en tant qu'elle ne soit pas essentiellement préparée ou perfectionnée dans ces pays.

Article 6

Les débiteurs ayant à effectuer des paiements conformément aux stipulations de l'article 2 de cet Accord en faveur des créanciers croates,

doivent verser à l'échéance les sommes dûes sur le compte collecteur de la Banque d'Etat Croate à ouvrir auprés de la Banque Nationale de Roumanie. Si l'engagement n'est pas libellé en Lei, le débiteur versera la contrevaleur en Lei calculée sur la base du cours officiel de la devise respective cotée à Zagreb le jour précédant la date du versement.

La Banque Nationale de Roumanie enverra journellement à la Banque d'Etat Croate les avis de versements effectués.

La Banque d'Etat Croate payera la contrevaleur aux bénéficiaires croates après réception des avis de crédit respectifs dans l'ordre chronologique.

Article 7

Les débiteurs ayant à effectuer des paiements conformément aux stipulations de l'article 2 de cet Accord en faveur des créanciers roumains, doivent verser à l'échéance les sommes dûes sur le compte collecteur de la Banque Nationale de Roumanie, auprès de la Banque d'Etat Croate. Si l'engangement n'est pas libellé en Kunas le débiteur versera la contrevaleur en Kunas, décomptée sur la base du cours officiel de la devise respective cotée à Zagreb le jour précédent la date du versement.

La Banque d'Etat Croate enverra journallement à la Banque Nationale de Roumanie les avis de versements effectués.

La Banque Nationale de Roumanie payera la contrevaleur aux bénéficiaires roumains après réception des avis de crédit respectifs dans l'ordre chronologique.

Article 8

Pour la conversion des Lei en Kunas ou Kunas en Lei sera appliqué la relation suivante:

a) pour le versement 100 Kuna = 300 Lei,
b) pour le décompte 100 Kuna = 295 Lei.

Cette relation pourra être modifiée par un accord commun des deux Instituts d'émission.

Article 9

Pour éviter les retards à l'effectuation des paiements qui pourraient surgir du manque de versements de la part des importateurs, la Banque Nationale de Roumanie et la Banque d'Etat Croate accorderont des avances en faveur des créanciers de leurs pays jusqu'à la concurrence de Kn 15,000.000.— respectivement de Lei 45,000.000.—.

Si le solde de clearing en faveur de l'un des deux Instituts dépasse la somme susindiquée, l'autre Institut sera tenu à couvrir le solde dépassant les 15,000.000 Kn, respectivement 45,000.000.— Lei, en devises ou en or, au choix de l'autre Institut d'émission.

Article 10

Les paiements anticipés dans le trafic mutuel sont permis en tant qu'ils sont usuels.

Article 11

Les pertes de change qui pourraient survenir dans le cas du changement du cours entre le jour du versement effectué et la date du paiement seront réglées selon les préscriptions de cet Accord, s'il existe une entente entre les créanciers et les débiteurs à cet égard.

Les pertes d'intérêts qui pourraient survenir lors de l'exécution des paiements selon les préscriptions de cet Accord, ne peuvent pas être payées.

Article 12

Les autorités compétentes des deux pays surveilleront d'une manière efficace à ce que les importateurs de leurs pays effectuent les paiements conformément aux préscriptions de cet Accord.

Article 13

Seulement les débiteurs qui sont en possession des autorisations nécessaires au sens des préscriptions concernant les devises croates ou roumaines, peuvent effectuer les versements auprès de la Banque d'Etat Croate ou la Banque Nationale de Roumanie.

Article 14

Les compensations privées entre importatetuurs et exportateurs en principe sont exclues.

Article 15

La Banque Nationale de Roumanie et la Banque d'Etat Croate sont autorisées à trouver d'un commun accord les modalités techniques nécessaires au fonctionnement de cet Accord.

Article 16

Les paiements touristiques seront réglés également par la voie de clearing jusqu' à la concurrence permise par les préscriptions des devises de chaque pays, jusqu'au moment où un accord réglant les paiements touristiques mutuels sera conclu.

Article 17

Le présent Accord entre en vigueur le jour de sa signature. Cependant toutes les obligations résultant depuis le 10 avril 1941 seront également réglées selon les préscriptions de cet Accord.

Le présent Accord pourra être dénoncé le 1-er de chaque mois pour la fin du mois.

Article 18

Au cas où lors de l'expiration de cet Accord un solde résulterait en faveur de l'un des deux pays, toutes les dettes nées avant l'expiration seront réglées selon les préscriptions du présent Accord jusqu' à l'épuisement complet du solde.

Fait à Zagreb en double exemplaire en langue croate et française le 7 août 1941.

Pour le Gouvernement
Royal de Roumanie,

DIMITRIE BUZDUGAN
Prof. DIMITRESCU

Pour le Gouvernement de
l'Etat Indépendant de Croatie,

Dr. MARIJAN ŠIMIĆ
Dr. JOSIP CABAS

SPORAZUM
O ROBNOM I PLAĆEVNOM PROMETU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I ŠVICARSKE KONFEDERACIJE

Vlade Nezavisne Države Hrvatske i Švicarske Konfederacije, zadržavajući i nadalje primjenu trgovačkoga ugovora od 28. veljače 1907. na Hrvatsku, i očekujući, da će se kasnije zaključiti novi trgovački ugovor, nastojeći nadalje unapriediti međusobnu izmjenu dobara i urediti plaćevni promet između obiju zemalja, zaključile su sliedeći sporazum:

I. Robni promet

Članak 1.

U namjeri da po mogućnosti olakšaju pokriće potreba, osobito po život važnih dobara, obiju zemalja, poduzet će svaka od dviju vlada one mjere, koje se pokažu prikladnima unapriediti međusobnu izmjenu robe, uvažavajući obskrbne prilike vlastite zemlje.

II. Plaćevni promet

A. Obveze koje nastaju od dana stupanja na snagu ovoga sporazuma.

Članak 2.

Plaćanja koja proizlaze iz uzajamnoga robnog prometa provest će se na sliedeći način:

1. Sva plaćanja za robu hrvatskoga podrietla, koja je uvezena ili se ima uvezti u Švicarsku, kao i plaćanja za izravnanje obveza prema članku 4. ovoga sporazuma imaju se kod dospjelosti izvršiti Švicarskoj narodnoj banci na »Globalkonto A« Hrvatske državne banke; ova plaća protuvriednost ovlaštenom hrvatskom koristniku.

2. Isto tako sva plaćanja za robu švicarskoga podrietla, koja je izvezena ili se ima izvezti u Hrvatsku, kao i plaćanja za izravanje obveza prema članku 4. ovoga sporazuma imaju se kod dospjelosti izvršiti Hrvatskoj državnoj banci na »Globalkonto A« Švicarske narodne banke; ova plaća protuvriednost ovlaštenom švicarskom koristniku.

Članak 3.

1. U smislu ovoga sporazuma vriedi:

a) kao roba švicarskoga podrietla ona roba, koja je proizvedena u Švicarskoj ili je tamo preradena ili preinačena tako, da se prema švicarskim propisima može smatrati robom švicarskoga podrietla. Švicarsko podrietlo neke robe dokazat će se svjedočbom izpostavljenom od švicarskoga ureda za svjedočbe o podrietlu;

b) kao roba hrvatskoga podrietla, ona roba, koja je proizvedena u Hrvatskoj ili je tamo preradena ili preinačena, tako, da se može smatrati robom hrvatskoga podrietla.

2. Plaćanja za robu hrvatskoga podrietla, koja je uvezena u Švicarsku, imaju se izvršiti Švicarskoj narodnoj banci i onda, kad je uvoz usliedio preko kojega posrednika s prebivalištem u trećoj zemlji.

3. Ovaj se sporazum ne može primieniti na robu, koja se samo provozi kroz jednu od dviju zemalja, kao ni na robu, koja ne izpunja mjerila podrietla, spomenuta pod br. 1. ovoga članka.

Članak 4.

1. Odredbe ovoga sporazuma ne primjenjuju se samo na izmjenu robe prema čl. 3. ovoga sporazuma, nego naročito i na plaćanja za:

a) uzgredne troškove u robnom prometu, kao providbe, podvozi;

b) usluge, kao nagrade, honorari i t. d.;

c) obveze s područja umne svojine, kao plaćanja za licence, patentno pravo i t. d.;

d) troškove i dobitke iz trgovačkih poslova, koje su u drugoj zemlji zaključile trgovačke tvrdke s prebivalištem u Hrvatskoj ili Švicarskoj;

e) tranzitne podvoze nastale u Hrvatskoj ili u Švicarskoj.

2. Odredbe ovoga sporazuma primjenjuju se nadalje na plaćanja tvrdki s prebivalištem u Švicarskoj koristnicima s prebivalištem u Hrvatskoj, a koja proiztiču iz obveza za riečne prievoze, kao riečni podvozi, troškovi pakovanja i pripadajući odpremni troškovi.

3. Nadležne su za davanje dozvole plaćanja prema toč. 1. i 2. ovoga sporazuma u Hrvatskoj Hrvatska državna banka, a u Švicarskoj Švicarski obračunski ured.

Članak 5.

1. Kao vriednost robe, koja spada pod odredbe ovoga sporazuma, smatra se načelno vriednost robe franko do granice zemlje izporučiteljice; prema tome se pošiljke načelno imaju frankirati do granice zemlje izporučiteljice.

2. Nadležni organi obiju zemalja mogu dopustiti frankiranje pošiljaka preko granice. U tom slučaju spada pod odredbe ovoga sporazuma i položeni iznos podvoza za inozemni dio puta.

Članak 6.

Za plaćanja prema čl. 2. ovoga sporazuma vriedi i u Hrvatskoj i u Švicarskoj službeni tečaj Hrvatske državne banke na dan plaćanja.

Članak 7.

Hrvatska državna banka i Švicarska narodna banka sporazumievaju se dnevno o plaćanjima, koja su kod njih usliedila prema čl. 2. ovoga sporazuma. Odnosne obaviesti vriede kao nalozi za izplatu protuvriednosti uplaćenih iznosa ovlaštenim koristnicima.

Članak 8.

Hrvatska državna banka će odmah nakon primitka izvršiti platne naloge Švicarske narodne banke u korist hrvatskih vjerovnika.

Članak 9.

Hrvatski odnosno švicarski dužnik oslobođen je svoje obveze istom onda, kad njegov vjerovnik primi puni iznos svoje tražbine.

Članak 10.

Hrvatska državna banka i Švicarski obračunski ured mogu u pojedinačnim slučajevima utanačiti način plaćanja, koji odstupa od odredaba ovoga sporazuma.

B. Obveze nastale do dana stupanja na snagu ovoga sporazuma.

Članak 11.

Obveze švicarskih dužnika prema vjerovnicima u Hrvatskoj i hrvatskih dužnika prema vjerovnicima u Švicarskoj, a koje proiztiču iz robnog prometa ili njemu istovjetnih činitbi u smislu čl. 4. ovoga sporazuma, u koliko su nastale do dana stupanja na snagu ovoga sporazuma, izvršit će se prema sliedećim odredbama:

1. Dužnik s prebivalištem u Švicarskoj namiruje svoju obvezu u Švicarskim francima kod Švicarske narodne banke na »Globalkonto B« Hrvatske državne banke; ova izplaćuje protuvriednost u kunama ovlaštenom hrvatskom koristniku, čim primi platne naloge Švicarske narodne banke.

Švicarska narodna banka će stupanjem na snagu ovoga sporazuma prenieti na »Globalkonto B« one iznose, koje su švicarski dužnici nakon 12. svibnja 1941. uplatili kod nje u korist hrvatskih vjerovnika.

2. Dužnik s prebivalištem u Hrvatskoj namiruje svoju obvezu u kunama Hrvatskoj državnoj banci na »Globalkonto B« Švicarske narodne banke; ova izplaćuje protuvriednost u švicarskim francima ovlaštenom švicarskom koristniku.

Članak 12.

1. Plaćanje za robu s područja Nezavisne Države Hrvatske, a koja je uvezena u Švicarsku, ima se izvršiti Švicarskoj narodnoj banci i onda, ako ovlašteni koristnik ima prebivalište izvan područja bivše Kraljevine Jugoslavije.

2. Obveze hrvatskih odnosno švicarskih dužnika, koje proiztiču iz odašiljanja robe nehrvatskog odnosno nešvicarskog podrietla, podpadaju također pod odredbe čl. 11. ovoga sporazuma.

3. Tražbine, koje su nastale na temelju ugovora zaključenih do dana stupanja na snagu ovoga sporazuma, podpadaju pod odredbe čl. 11. ovoga sporazuma, bez obzira na nadnevak uvoza robe u dotičnu zemlju.

4. Uvozi i izvozi, koje su švicarske i hrvatske oblasti uz osobite uvjete dopustile prije nadnevka stupanja na snagu ovoga sporazuma, mogu se odvijati pod tim naročitim uvjetima.

Članak 13.

1. Ako potraživanje Hrvatske državne banke na »Globalkonto B« kod Švicarske narodne banke ne bi dostajalo za izvršenje platnih naloga, može Švicarska narodna banka prenieti potrebne iznose s »Globalkonta A« na »Globalkonto B«.

2. Ako naprotiv nakon podmirenja tražbina švicarskih vjerovnika, koje padaju pod odredbe čl. 11. ovoga sporazuma, ostane Hrvatskoj državnoj banci neko potraživanje na »Globalkontu B«, preniet će se ovo na »Globalkonto A«, spomenut u čl. 2. toč. 1. ovoga sporazuma.

C. Zaključne odredbe.

Članak 14.

Tražbine, koje proiztiču iz prodaje robe švicarskoga podrietla iz nekoga skladišta u Hrvatskoj (na pr. komisiona skladišta) podpadaju već prema nadnevku prodaje pod odredbe čl. 2. ili čl. 11. ovoga sporazuma.

Članak 15.

Švicarski obračunski ured i Hrvatska državna banka sporazumjet će se o mjerama za provedbu ovoga sporazuma.

III. Posebne odredbe

Članak 16.

Obje Ugovorne Stranke imenovat će mješovito povjerenstvo, kojemu je dužnost preizpitati provedbu ovoga sporazuma.

Povjerenstvo se sastaje na želju jedne od dviju vlada. Njihovim je zaključcima potrebno odobrenje obiju vlada.

Članak 17.

Prema ugovoru o carinskoj uniji, zaključenom 29. ožujka 1923. između Švicarske Konfederacije i Kneževine Liechtensteina, primjenjuje se ovaj sporazum i na Kneževinu Liechtenstein.

Članak 18.

Ovaj sporazum stupa na snagu, uz pridržaj odobrenja obiju vlada, na dan podpisa, i vriedi do 30. rujna 1942.

Ne bude li sporazum odkazan za 30. rujna 1942. uz održanje jednomjesečnoga roka, produžuje mu se vriednost na daljnja 3 mjeseca.

Izrađeno u Zagrebu, dne 10. rujna 1941.

U ime vlade Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. JOSIP BUTORAC

U ime Švicarskoga saveznog vieća:

Dr. HANS EBRARD

ABKOMMEN

ÜBER DEN WAREN- UND ZAHLUNGSVERKEHR ZWISCHEN DER SCHWEIZERISCHEN EIDGENOSSENSCHAFT UND DEM UNABHÄNGIGEN STAATE KROATIEN

Die Regierung der Schweizerischen Eidgenossenschaft und des Unabhängigen Staates Kroatien haben, unter Aufrechterhaltung der Anwendung des Handelsvertrages vom 28. Februar 1907 auf Kroatien und in Erwartung des späteren Abschlusses eines neuen Handelsabkommens, ferner in Bestreben, den gegenseitigen Güteraustausch zu fördern und den Zahlungsverkehr zwischen den beiden Ländern zu regeln, folgendes Abkommen abgeschlossen:

I. Warenverkehr

Art. 1.

In der Absicht, die Deckung insbesondere des Bedarfs an lebenswichtigen Gütern beider Länder nach Möglichkeit zu erleichtern, wird jede der beiden Regierungen diejenigen Massnahmen treffen, die unter Berücksichtigung der jeweiligen Versorgungslage des eigenen Landes geeignet erscheinen, den gegenseitigen Warenaustausch zu fördern.

II. Zahlungsverkehr

A. Vom Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens an entstehende Verbindlichkeiten.

Art. 2.

Die aus dem gegenseitigen Warenverkehr sich ergebenden Zahlungen werden Folgendermassen durchgeführt:

1. Sämtliche Zahlungen für in die Schweiz eingeführte oder einzuführende Waren kroatischen Ursprungs sowie Zahlungen für die Begleichung von Verbindlichkeiten gemäss Art. 4. dieses Abkommens sind bei Fälligkeiten an die Schweizerische Nationalbank auf »Globalkonto A« der Kroatischen Staatsbank zu leisten; diese zahlt den Gegenwert an den berechtigten kroatischen Zahlungsempfänger.

2. Desgleichen sind sämtliche Zahlungen für nach Kroatien ausgefürte oder auszuführende Waren schweizerischen Ursprungs, sowie Zahlungen für die Begleichung von Verbindlichkeiten gemäss Art. 4 dieses Abkommens bei Fälligkeiten an die Kroatische Staatsbank auf »Globalkonto A« der schweizerischen Nationalbank zu leisten; diese zahlt den Gegenwert an die berechtigten schweizerischen Zahlungsempfänger.

Art. 3.

1. Im Sinne dieses Abkommens gilt:

a) als Ware schweizerischen Ursprungs eine Ware, die in der Schweiz hergestellt worden ist oder dort eine derartige Bearbeitung oder Umwandlung erfahren hat, dass sie nach den schweizerischen Vorschriften als Ware schweizerischen Ursprungs betrachtet werden kann. Der schweizirische Ursprung einer Ware wird durch eine von einer schweizerischen Ursprungszeugnisstelle ausgestellte Bescheinigung nachgewiesen;

b) als Ware kroatischen Ursprungs eine Ware, die in Kroatien hergestellt worden ist oder dort eine derartige Bearbeitung erfahren hat, dass sie als Ware kroatischen Ursprungs betrachtet werden kann.

2. Zahlungen für in die Schweiz eingeführte Ware kroatischen Ursprungs sind auch dann an die schweizerische Nationalbank zu leisten, wenn die Einfuhr durch einen im Drittlande domizilierten Vermittler erfolgt ist.

3. Dieses Abkommen ist nicht anwendbar auf Ware, die eines der beiden Länder nur transitiert; ferner nicht auf Ware, welche die in Ziffer 1 dieses Artikels erwähnten Ursprungskriterien nicht erfüllt.

Art 4.

1. Die Bestimmungen dieses Abkommens finden Anwendungen nicht nur auf den Warenaustausch gemäss Art. 3 dieses Abkommens, sondern auch insbesondere auf Zahlungen für:

a) Nebenkosten im Warenverkehr, wie Kommissionen, Frachten;

b) Dienstleistungen wie Löhne, Honorare usw.;

c) Verbindlichkeiten im Gebiete des geistigen Eigentums, wie Zahlungen für Lizenzen und Patentrechte, usw.;

d) Unkosten und Gewinne herrührend aus im anderen Lande getätigten Handelsgeschäften von in der Schweiz oder in Kroatien domizilierten Handelsfirmen;

e) in der Schweiz oder in Kroatien entstandene Transitfrachten.

2. Die Bestimmungen dieses Abkommens sind ferner anwendbar auf Zahlungen von in der Schweiz domizilierten Firmen an in Kroatien domizilierte Zahlungsempfänger herrührend aus Verbindlichkeiten für Binnenschiffahrtstransporte, wie Binnenschiffahrtsfrachten, Umschlagspesen und damit zusammenhängende Speditionskosten.

3. Zuständig für die Zulassung von Zahlungen gemäss Ziffer 1 und 2 dieses Artikels sind in Kroatien die Kroatische Staatsbank und in der Schweiz die Schweizerische Verrechnungsstelle.

Art. 5.

1. Grundsätzlich gilt als unter die Bestimmungen dieses Abkommens fallender Warenwert der Wert der Ware franko Grenze des Lieferlandes; demgemäss sind die Sendungen grundsätzlich bis Grenze des Lieferlandes zu frankieren.

2. Die zuständigen Organe beider Länder können die Frankierung von Sendung über die Landesgrenze hinaus zulassen. In diesem Falle gilt auch der ausgelegte Frachtbetrag für die ausländische Strecke als unter die Bestimmungen dieses Abkommens fallend.

Art. 6.

Sowohl in Kroatien als auch in der Schweiz gilt für die Einzahlungen gemäss Art. 2 dieses Abkommens der am Einzahlungstage geltende offizielle Kurs der Kroatischen Staatsbank.

Art. 7.

Die schweizerische Nationalbank und die Kroatische Staatsbank verständigen sich täglich über die gemäss Art. 2 dieses Abkommens bei ihnen erfolgten Einzahlungen. Die betreffenden Anzeigen gelten als Aufträge, den Gegenwert der einbezahlten Beträge an die Berechtigten Zahlungsempfänger auszuzahlen.

Art. 8.

Die Kroatische Staatsbank wird die Zahlungsaufträge der Schweizerischen Nationalbank zu Gunsten der Kroatischen Glaübiger bei Empfang ohne Wartefrist ausführen.

Art. 9

Der schweizerische bzw. kroatische Schuldner ist von seiner Schuldverpflichtung erst befreit, wenn sein Gläubiger den vollen Betrag seiner Forderung erhalten hat.

Art. 10

Die Schweizerische Verrechnungsstelle und die Kroatische Staatsbank können in Einzelfällen eine von den Bestimmungen dieses Abkommens abweichenden Zahlungsmodus vereinbaren.

B. Bis zum Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens entstandene Verbindlichkeiten.

Art. 11

Verbindlichkeiten schweizerischer Schuldner gegenüber Gläubigern in Kroatien und kroatischer Schuldner gegenüber Gläubigern in der Schweiz, herrührend aus dem Warenverkehr und aus ihm gleichzusetzenden Leistungen im Sinne von Art 4 dieses Abkommens werden, sofern sie bis zum Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens entstanden sind, gemäss den nachstehenden Bestimmungen beglichen:

1. Der in der Schweiz domizilierte Schuldner beglicht seine Verbindlichkeit in Schweizerfranken an die Schweizerische Nationalbank auf »Globalkonto B« der Kroatischen Staatsbank; diese zahlt den Gegenwert in Kuna bei Eingang der Zahlungsaufträge der Schweizerischen Nationalbank an den berechtigten kroatischen Zahlungsempfänger aus.

Die Schweizeriche Nationalbank wird diejenigen Beträge, welche von schweizerischen Schuldnern nach dem 12. Mai 1941 zu Gunsten kroatischer Gläubiger bei ihr einbezahlt worden sind, mit Inkrafttreten dieses Abkommens auf »Globalkonto B« übertragen.

2. Der in Kroatien domizilierte Schuldner begleicht seine Verbindlichkeit in Kuna an die Kroatische Staatsbank auf »Globalkonto B« der Schweizerischen Nationalbank; diese zahlt den Gegenwert in Schweizerfranken an der berechtigten schweizerischen Zahlungsempfänger aus.

Art. 12

1. Die Zahlung für eine in die Schweiz eingeführte Ware, die aus dem Gebiete des Unabhängigen Staates Kroatien stammt, ist auch dann an die Schweizerische Nationalbank zu leisten, wenn der berechtigte Zahlungsempfänger ausserhalb des Gebietes des ehemaligen Königreiches Jugoslavien domiziliert ist.

2. Verbindlichkeiten schweizerischer, bezw. kroatischer Schuldner, herrührend aus der Lieferung von Waren nichtschweizerischen, bezw. nichtkroatischen Ursprungs, fallen ebenfalls unter die Bestimmungen von Art. 11 dieses Abkommens.

3. Forderungen, entstanden auf Grund von Verträgen, die bis zum Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens abgeschlossen worden sind, fallen unter die Bestimmungen von Art. 11 dieses Abkommens, ohne Rücksicht auf das Datum der Einfuhr der Ware in das betreffende Land.

4. Vor dem Datum des Inkrafttretens dieses Abkommens von den schweizerischen und den kroatischen Behörden zu besonderen Bedingungen zugelassene Ein- und Ausfuhren können zu diesen besonderen Bedingungen abgewickelt werden.

Art. 13

1. Sollte das Guthaben der Kroatischen Staatsbank auf »Globalkonto B« bei der Schweizerischen Nationalbank zur Ausführung von Zahlungsaufträgen nicht ausreichen, so kann die Schweizerische Nationalbank die erforderlichen Beträge von »Globalkonto A« auf »Globalkonto B« übertragen.

2. Verbleibt dagegen nach Abtragung der unter die Bestimmungen des Art. 11 dieses Abkommens fallenden Forderungen schweizerischer Gläubiger auf »Globalkonto B« der Kroatischen Staatsbank ein Guthaben, so wird es auf das in Art. 2 Ziffer 1, dieses Abkommens erwähnte »Globalkonto A« übertragen.

C. Schlussbestimmungen

Art. 14

Forderungen, herrührend aus dem Verkauf von Waren schweizerischen Ursprungs aus einem in Kroatien unterhaltenen Lager (z. B. Konsignationslager) unterliegen, je nach Datum des Verkaufes, den Bestimmungen Art. 2 oder des Art. 11 dieses Abkommens.

Art. 15

Die Schweizerische Verrechnungsstelle und die Kroatische Staatsbank werden sich über Durchführungsmassnahmen zu diesem Abkommen verständigen.

III. Besondere Bestimmungen

Art. 16

Die beiden vertragschliessenden Parteien bezeichnen eine gemischte Kommission, der die Überprüfung der Durchführung des gegenwärtigen Abkommens obliegt.

Die Kommission tritt auf Wunsch einer der beiden Regierungen zusammen. Ihre Beschlüsse bedürfen der Genehmigung beider Regierungen.

Art. 17

Gemäss dem am 29. März 1923 zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und dem Fürstentum Liechtenstein abgeschlossenen Zollunionsvertrag findet das gegenwärtige Abkommen auch auf das Gebiet des Fürstentums Liechtenstein Anwendung.

Art. 18

Das gegenwärtige Abkommen tritt, unter Vorbehalt der Genehmigung durch die beiden Regierungen, am Tage seiner Unterzeichnung in Kraft und bleibt bis 30. September 1942 in Geltung.

Wird das Abkommen nicht unter Einhaltung einer einmonatigen Frist auf den 30. September 1942 gekündigt, so verlängert sich seine Gültigkeit um weitere drei Monate.

Ausgefertigt in Zagreb, am 10. September 1941.

Im Namen des schweizerischen Bundesrates:	Im Namen der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien:
Dr. HANS EBRARD	Dr. JOSIP BUTORAC

ZAPISNIK

O PRISTUPANJU VLADE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE BEČKOM PRIVREMENOM UTANAČENJU OD 12. RUJNA 1940.

Podpisani opunomoćenici vlada Bugarske, Njemačkoga Reicha, Italije, Hrvatske, Rumunjske, Slovačke i Madžarske utanačili su sliedeće:

Jedini članak:

Vlada Nezavisne Države Hrvatske pristupa privremenom bečkom utanačenju od 12. rujna 1940. o dunavskim pitanjima iznad Braile.

Beč, dne 15. rujna 1941.

Za Bugarsku vladu: GEORGES LAZAROFF
Za Njemačku vladu: GEORG MARTIUS
Za Talijansku vladu: GUGLIELMO SILENZI
Za Hrvatsku vladu: VILI BAČIĆ
Za Rumunjsku vladu: V. V. PELLA
Za Slovačku vladu: Ing. JAN ORSZÁGH
Za Madžarsku vladu: von DIETRICH

PROTOKOLL

ÜBER DEN BEITRITT DER REGIERUNG DES UNABHÄNGIGEN STAATES KROATIEN ZUR WIENER VORLÄUFIGEN VEREINBARUNG VOM 12. SEPTEMBER 1940.

Die unterzeichneten Bevollmächtigten der Regierungen Bulgariens, des Deutschen Reichs, Italiens, Kroatiens, Rumäniens, der Slowakei und Ungarns haben folgendes vereinbart:

Einziger Artikel:

Die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien tritt der vorläufigen Wiener Vereinbarung vom 12. September 1940 über Donauangelegenheiten oberhalb Braila bei.

Wien, den 15. September 1941.

Für die Bulgarische Regierung: GEORGES LAZAROFF
Für die Deutsche Regierung: GEORG MARTIUS
Für die Italienische Regierung: GUGLIELMO SILENZI
Für die Kroatische Regierung: VILI BAČIĆ
Für die Rumänische Regierung: V. V. PELLA
Für die Slowakische Regierung: Ing. JÁN ORSZÁGH
Für die Ungarische Regierung: von DIETRICH

PRIVREMENO UTANAČENJE O DUNAVSKIM PITANJIMA

Podpisani opunomoćenici vlada Bugarske, Njemačkoga Reicha, Italije, Jugoslavije, Rumunjske, Slovačke i Madžarske, koji su se sastali u Beču od 5.—12. rujna 1940. u svrhu uređenja pitanja, koja proiztiču iz obustave rada Međunarodnog dunavskog povjerenstva, koje je djelovalo do iznad Braile, a koja je obustava ugovorena između spomenutih vlada, utvrđuju, da se ovo povjerenstvo ima smatrati razriešenim i da se moraju tražiti novi oblici za ustrojstvo suradnje na ovom dielu rieke. Oni se proglašuju savjetodavnim odborom za dunavska pitanja iznad Braile i utanačili su sliedeće:

Članak 1.

Ovo utanačenje ostavlja netaknutima načela, koja su do sada vriedila na Dunavu, naročito načela slobode plovitbe i jednakoga postupanja.

Članak 2.

Naročitim opunomoćenicima savjetodavnoga odbora, i to predstavnicima sliedećih triju izaslanstava, Italije, Rumunjske i Madžarske, naloženo je, da razpuste ured Međunarodnog dunavskoga povjerenstva i da posvršavaju još neriešene poslove.

Oni će izviestiti o ovoj djelatnosti do najkasnije 15. studenoga 1940.

Zaostale prinose uplatit će dosadanji članovi Međunarodnoga dunavskog povjerenstva najkasnije do 31. prosinca 1940. U slučaju da

prihod od ovih prinosa ne bi bio dovoljan za pokriće svih dospjelih obveza Međunarodnoga dunavskog povjerenstva, izvršit će savjetodavni odbor potrebno uređenje.

Članak 3.

Posebnom odboru savjetodavnoga odbora, koji se sastoji od predsjednika izaslanstava Njemačke, Jugoslavije i Rumunjske, naložit će se, da vrši ovlasti, koje su bile prenesene sa Međunarodnoga dunavskog povjerenstva na upravu Željeznih vrata međunarodnim dunavskim aktima od 23. srpnja 1921. i utanačenjem o upravi Željeznih vrata od 28. lipnja 1932., koje je zaključeno na temelju članka XXXII. ovih akata između Međunarodnoga dunavskog povjerenstva i vlada Jugoslavije i Rumunjske.

Posebni odbor određuje sam svoj postupak.

Predstavnici u posebnom odboru mogu stalno boraviti u sjedištu uprave Željeznih vrata i odlučuju o sjedištu odbora.

Članak 4.

Pristojbe na Željeznim vratima ubirat će se privremeno na dosadašnji način. Iznosi, koji su određeni za vjerovnike zajma Željeznih vrata, koje u Berlinu zastupa Družtvo za zaštitu probitaka njemačkih vlastnika zajmova bivše Austro-Ugarske Monarhije, uplaćivat će se u buduće na posebni račun Njemačkoj Državnoj Banci. Posebni odbor Željeznih vrata odredit će, gdje se u buduće ima položiti ostatak iznosa, koji pripadaju vjerovnicima zajma Željeznih vrata.

Članak 5.

U upravi Željeznih vrata zamjenjuje njemački jezik francuzki jezik u svim slučajevima, gdje je do sada bila propisana upotreba ovoga jezika.

Članak 6.

Savjetodavni odbor, koji je predviđen u uvodu ovoga privremenog utanačenja, ima sjedište u Beču. Predsjeda mu opunomoćenik Njemačke.

Odbor odlučuje o svim pitanjima primjene ovoga utanačenja i ima nadalje sliedeće zadaće:

a) staviti na snagu proračun uprave Željeznih vrata, nakon što ga posebni odbor, predviđen u članku 3., bude sastavio;

b) izpitati četvrtgodišnja izvješća posebnoga odbora Željeznih vrata,

c) odlučivati o svim pitanjima, koja ne bi mogao riešiti posebni odbor Željeznih vrata ili kojima bi se morao baviti temeljem zaključka toga odbora;

d) primiti izvješće posebnih opunomoćenika, kojima je prema članku 2. bilo naloženo razpustiti ured Međunarodnoga dunavskog povjerenstva.

Članak 7.

Ovo utanačenje ne utiče ni na koji način unapried na uređenje pitanja dunavske plovitbe za vrieme ili nakon zaključenja mira.

Beč, 12. rujna 1940.

Za Bugarsku vladu: GEORGES LAZAROFF
Za Njemačku vladu: GEORG MARTIUS
Za Talijansku vladu: G. SILENZI
Za Jugoslavensku vladu: Dr. V. NINČIĆ
Za Rumunjsku vladu: V. V. PELLA
Za Slovačku vladu: Ing. JAN ORSZAG
Za Madžarsku vladu: Dr. KVASSAY LASZLO

VORLÄUFIGE VEREINBARUNG ÜBER DONAUANGELEGENHEITEN

Die unterzeichneten Bevollmächtigten der Regierungen Bulgariens, des Deutschen Reiches, Italiens, Jugoslawiens, Rumäniens, der Slowakei und Ungarns, die vom 5.—12. September 1940 in Wien zusammengetreten sind, um die sich aus der zwischen den genannten Regierungen vereinbarten Stillegung der Internationalen Donaukommission, die bis aufwärts Braila tätig war, ergebenden Fragen zu regeln, stellen fest, dass diese Kommission als aufgelöst zu betrachten ist und dass neue Formen der Organisation der Zusammenarbeit auf diesem Teil des Flusses gesucht werden müssen. Sie erklären sich zum Beratenden Ausschuss für Donau-Angelegenheiten oberhalb Braila und haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Diese Vereinbarung lässt die Grundsätze unberührt, so wie sie bisher auf der Donau in Geltung waren, insbesondere die Grundsätze der Freiheit der Schiffahrt und der Gleichbehandlung.

Artikel 2

Besondere Beauftragte des Beratenden Ausschusses, und zwar die Vertreter von folgenden drei Delegationen, von Italien, Rumänien und Ungarn werden beauftragt, das Büro der Internationalen Donaukommission aufzulösen und die noch schwebenden Geschäfte abzuwickeln.

Sie werden über dieser Tätigkeit bis spätestens zum 15. November 1940 berichten.

Die rückständigen Beiträge werden von den bisherigen Mitgliedern der Internationalen Donaukommission bis spätestens zum 31. Dezember 1940 eingezahlt. Falls der Eingang aus diesen Beiträgen nicht ausreichen sollte, um alle fälligen Verpflichtungen der Internationalen Kommission zu decken, wird der Beratende Ausschuss gegebenfalls die notwendige Regelung treffen.

Artikel 3

Ein besonderer Ausschuss der Beratenden Ausschusses, der aus Vertretern der Delagationen Deutschlands, Jugoslawiens und Rumäniens besteht, wird beauftragt, diejenigen Befugnisse wahrzunehmen, die durch die Internationale Donau-Akte vom 23. Juli 1921 und durch die auf Grund des Artikels XXXII dieser Akte zwischen der Internationalen Donaukommission und den Regierungen Jugoslawiens und Rumäniens über die Eiserne-Tor-Verwaltung abgeschlossene Vereinbarung vom 28. Juni 1932. der Internationalen Donaukommission gegenüber der Eisernen Tor-Verwaltung übertragen waren.

Der besondere Ausschuss regelt sein Verfahren selbst.

Die Vertreter im besonderen Ausschuss können ständig am Sitz der Eisernen Tor-Verwaltung Aufenthalt nehmen und beschliessen über den Sitz des Ausschusses.

Artikel 4

Die Abgaben am Eisernen Tor werden vorläufig in der bisherigen Weise erhoben. Die Beiträge, die für die von dem Verein zur Wahrnehmung der Interessen deutscher Eigentümer von Anleihen der ehemaligen Oesterreich-Ungarischen Monarchie in Berlin vertretenen Gläubiger der Eisernen Tor-Anleihe bestimmt sind, werden in Zukunft auf ein besonderes Konto bei der Deutschen Reichsbank eingezahlt. Der besondere Eiserne Tor-Ausschuss wird darüber bestimmen, wo der Rest der den Gläubigern der Eisernen Tor-Anleihe zukommenden Beträge in Zukunft hinterlegt werden soll.

Artikel 5

In der Eisernen Tor-Verwaltung ersetzt die deutsche Sprache die französische Sprache in allen Fällen, in denen bisher der Gebrauch dieser Sprache vorgeschrieben war.

Artikel 6

Der in der Einleitung dieser vorläufigen Vereinbarung vorgesehene Beratende Ausschuss hat seinen Sitz in Wien. Der Bevollmächtigte Deutschlands führt den Vorsitz.

Der Ausschuss befindet über alle Fragen der Anwendung dieser Vereinbarung und hat ferner folgende Aufgaben:

a) Inkraftsetzen des Haushalts der Eisernen Tor-Verwaltung nach seiner Aufstellung durch den in Artikel 3 vorgesehenen besonderen Ausschuss,

b) Prüfüng der vierteljährigen Berichte des besonderen Eisernen Tor-Ausschusses,

c) Entscheidung in allen Fragen, deren Lösung durch den besonderen Eisernen Tor-Ausschuss nicht möglich sein sollte oder mit denen er auf Grund einer Entschliessung dieses Ausschusses befasst werden sollte,

d) Annahme des Berichtes der besonderen Beauftragten, die gemäss Artikel 2 mit der Auflösung des Büros der Internationalen Donaukommission beauftragt worden sind.

Artikel 7

Diese Vereinbarung greift in keiner Weise der Regelung der Donauschiffahrtsfragen bei oder nach Friedensschluss vor.

Wien, den 12. September 1940.

Für die Bulgarische Regierung: GEORGES LAZAROFF
Für die Deutsche Regierung: GEORG MARTIUS
Für die Italienische Regierung: G. SILENZI
Für die Jugoslawische Regierung: D. V. NINČIĆ
Für die Rumänische Regierung: V. V. PELLA
Für die Slowakische Regierung: Ing. JAN ORSZAG
Für die Ungarische Regierung: Dr. KVASSAY LASZLO

UTANAČENJE
IZMEĐU USTAŠKE MLADEŽI I TALIJANSKE LIKTORSKE MLADEŽI

Između generala poručnika Eugenia Coselschi-a, vođe izaslanstva Narodne fašističke stranke pri Ustaškom pokretu, kao predstavnika glavnog zapovjedničtva G. I. L. (Gioventù Italiana Littorio — Talijanska liktorska mladež) i prof. Oršanića, poglavnog pobočnika i upravnog zapovjednika Ustaške mladeži, u prisustvu vođe misije G. I. L., pokrajinskog podzapovjednika prof. Salvatore de Sole-a.

Predpostavljajući podpunu istovjetnost pogleda na duh Ustaške i Fašističke revolucije i na svrhu tih pokreta u okviru novog poredka;

Uvidajući suglasno potrebu uzke suradnje između hrvatskog i talijanskog naroda u novom svjetskom razdoblju, koje je stvoreno pobjedničkim osovinskim oružjem, i na temelju podudarnosti probitaka Hrvatske i Italije;

Uvidajući, da se takova uzajamnost za izgradnju nove Europe može ostvariti najbolje između mladeži obiju zemalja, i da za to treba ovoj suradnji između mladeži dati praktičan, stalan i stvaran sadržaj;

Određuje se i ugovara sliedeće:

1. G. I. L. i Ustaška organizacija upravit će zajednički svoje snage, da ostvare ciljeve novog europskog poredka u djelatnoj uzajamnosti protiv svih zajedničkih neprijatelja, i to posebno protiv boljševizma, demokracija, plotukracije, židovstva i masonerije. Razvit će se stalna izmjena misli između dviju revolucionarnih organizacija za što intenzivniju promičbu među mladeži protiv svih onih sila, koje se bore protiv oslobođenja svieta.

2. Organizacija Ustaške mladeži bit će sretna, da može uzeti duboko izkustvo G. I. L. za primjer svojoj osnivačkoj djelatnosti, koja je upravo započela, a G. I. L. će biti sretna, da stavi sa svoje strane na razpolaganje svoje snage i svoje izkustvo upravnom zapovjedničtvu Ustaške mladeži, kako bi ono poslužilo u osnivanju i razvijanju njenih organizacija.

3. Budući da je G. I. L. organizacija, koja je kroz 20 godina djelovanja dostigla visok stupanj napredka, te će se staviti uviek na

razpolaganje Ustaškoj mladeži, da joj pomogne svojim savjetom u potežkoćama, koje se javljaju pri sređivanju, ona se obvezuje, da će je upoznati sa svim usavršavanjima i reformama, za koje drži, da ih je zgodno uvesti tokom vremena.

Ustaška mladež, uzimajući sa zadovoljstvom na znanje ovo obećanje, obvezuje se sa svoje strane, da će upoznati G. I. L. sa svim sustavima i reformama, koje bude namjeravala uvesti, i to ne samo radi prijateljskog obavješćivanja, nego i za to, da se može koristiti savjetom i izkustvom Fašističke mladeži.

Suradnja između G. I. L. i Ustaške mladeži u duhu nepristranog i bratskog razumievanja provodit će se postupno. Za sada će se u prvoj fazi ravnati prema sliedećim člancima:

4. G. I. L. će bezplatno primiti u svoje zavode i u svoje akademije ukupno stotinu Ustaških dječaka i djevojčica, koji će biti smješteni po spomenutim zavodima i akademijama tako, da prođu redovan tečaj o raznim organizacijskim i dužnostničkim pitanjima, te će se posebno izobraziti u tjelesnom odgoju i dobiti odgovarajuću diplomu.

Što se tiče mužkih zavoda, u njih će moći stupiti dječaci ne izpod jedanaest godina, koji će preko tih zavoda moći biti upućeni na zrakoplovnu i mornarsku izobrazbu. Iste dobi morat će biti i djevojčice, koje će se uputiti u ženski zavod u Orvietu.

Što se tiče mužkih akademija za tjelesni odgoj i mačevanje u Rimu, u njih će se moći upućivati mladići, koji su navršili osamnaestu godinu i svršili neku srednju školu.

U mužku glasbenu akademiju u Rimu moći će se naprotiv upućivati mladići izpod osamnaest godina.

Što se tiče ženske akademije u Orvietu, u nju će biti upućivane djevojke od osamnaest do dvadeset i jedne godine, uz završenu srednju školu.

Oni, koji budu morali pohađati akademije, javit će se 1. listopada ove godine.

5. G. I. L. će bezplatno primiti i drugu skupinu mladeži obojeg spola, koja će moći obuhvatiti i do tri stotine učenika, u svrhu pohađanja jednog organizacijskog teoretsko-praktičnog tečaja, koji bi trajao tri mjeseca, a koji bi ih osposobio za prve dužnosti omladinskih instruktora.

Za te se učenike ne će zahtievati posebna školska sprema, nego će se smatrati dovoljnom stanovita obća izobrazba, koja može biti manja od one, koja se zahtieva za primanje u akademiju, o čemu je govoreno u predhodnom članku.

Vrieme početka i način vođenja ovih tečajeva odredit će se naknadno.

6. G. I. L. stavlja neposredno na razpolaganje upravnom zapovjedničtvu Ustaške mladeži stanovit broj svojih instruktora i instruktorica, sa zadaćom, da upoznaju s teoretske i praktične strane isto zapovjedničtvo s upravnim i organizacijskim sustavima, koje je provela G. I. L., i da pomognu dužnostnicima Ustaške mladeži izkustvom, stečenim u talijanskoj organizaciji, kad oni budu priređivali tečajeve za instruktore u Zagrebu ili drugim središtima Hrvatske.

Što se tiče obskrbe instruktora i instruktorica, sve će troškove za plaće i nagrade snositi G. I. L.

7. U ljetu iduće godine stanovit će broj Ustaške mladeži (od 15 do 18 godina) biti gostom u ljetnim logorima G. I. L., a moći će biti primljeni u naše primorske kolonije i dječaci od 8 do 11 godina.

Sa svoje strane pozvat će Ustaška mladež u svoje ljetne logore nekoliko avantgardista i mladih Talijanki, ne preko stotinu. Ovo brojčano ograničenje postoji izključivo radi izvjestnih potežkoća u smještavanju.

8. U doba žetve, prema želji, koju je izrazio sam Poglavnik, skupine mladića, članova G. I. L., pripadnika seljačkog staleža, doći će u broju, koji će se odrediti, u Hrvatsku, da sudjeluju neko vrieme kod poljskih radova; isto tako će stanoviti broj mladih hrvatskih seljaka otići u Italiju u istu svrhu. Ova izmjena ima prije svega simboličan značaj, a uz to i praktičnu svrhu, da pobrati seljačku mladež obiju, u bitnosti seljačkih zemalja.

9. Osim ove posebne manifestacije, o kojoj se gore govori, slažu se obje organizacije u tome, da će provoditi povremeno djelatnu izmjenu dužnostnika i članova, mužkih i ženskih, pripadnika G. I. L. i Ustaške mladeži, na način, koji će se prema prilikama odrediti.

Za vrieme ovakovih posjeta bit će učenici u svakom pogledu gosti jedne, odnosno druge organizacije.

10. Upravno zapovjedničtvo Ustaške mladeži će povremeno slati zapovjedničtvu G. I. L. dopise i slike o svome radu i svojim mnogostranim manifestacijama, kao i o pojedinostima svoje teoretske i organizacijske doktrine; zapovjedničtvo G. I. L. brinut će se o tome, da se sve ovo objavi u vlastitim izdanjima, u talijanskim dnevnicima i časopisima, kako bi se u Italiji upoznala djelatnost Ustaške mladeži.

Isto vriedi za izdanja i fotografski materijal G. I. L., koji će upravno zapovjedničtvo Ustaške mladeži dati objaviti u izdanjima Ustaškog pokreta i uobće u čitavom novinstvu Nezavisne Države Hrvatske.

11. G. I. L. će svojim savjetima i slanjem materijala nastojati, da upravnom zapovjedničtvu Ustaške mladeži olakša spremanje programa za krugovalne izvedbe, koje će posebno biti priređene za Ustašku

mladež. Kada jedanput započnu takve krugovalne izvedbe, sporazumno će se prirediti niz izmjena talijanskih i hrvatskih krugovalnih prenosa, namienjenih mladeži obiju zemalja.

12. Što se tiče književnosti, G. I. L. stavlja na razpolaganje upravnom zapovjedničtvu Ustaške mladeži knjige, koje su po obćem sudu najprikladnije za mladež različite dobi i spola, da bi se mogle prevesti i stvoriti temelj za hrvatske omladinske knjižnice.

13. G. I. L. će se pobrinuti, da se tiska i šalje bezplatno u Hrvatsku, u sva središta organizacije Ustaške mladeži, hrvatsko izdanje lista »Il Balilla«; broj primjeraka će se odrediti.

14. Upravno zapovjedničtvo Ustaške mladeži sastavit će kod sebe posebno uredničtvo za pripremanje materijala za spomenuto izdanje, koje će odgovarati shvaćanju, značaju i duhovnoj orientaciji Ustaške mladeži. Ovaj će se materijal, članci i crteži predavati upravitelju odsjeka G. I. L., koji će ga preko delegacije Narodne fašističke stranke slati uredničtvu »Balille« u Italiju, u određenom roku za tiskanje i objelodanjivanje.

15. Nezavisno od ovoga ugovora, zapovjedničtvo G. I. L. i zapovjedničtvo hrvatskih omladinskih organizacija vršit će svu moguću djelatnost i pobudu, koja ide za razvijanjem prijateljstva i suradnje između hrvatske i talijanske omladine.

Podpisano u Zagrebu, dne 17. rujna 1941. u sjedištu upravnog zapovjedničtva Ustaške mladeži u dvostrukom izvorniku, na hrvatskom i talijanskom jeziku.

Upravni zapovjednik Ustaške mladeži:	Vođa izaslanstva Fašističke narodne stranke:
I. ORŠANIĆ	E. COSELSCHI
	Upravitelj odsjeka G. I. L.: DE SOLE SALVATORE

CONVENZIONE
FRA LA GIOVENTÙ ITALIANA LITTORIO E LA GIOVENTÙ CROATA

Fra il Luogot. Generale Eugenio Coselschi, Capo della Delegazione del P. N. F. presso il movimento Ustaša, in rappresentanza del Comando Generale della G. I. L. (Gioventù Italiana Littorio), e il Prof. Ivan

Oršanić, Poglavni pobočnik, Comandante delle organizzazioni della Gioventù Croata, presente il Capo della Missione G. I. L., Vice Comandante Federale Prof. Salvatore De Sole.

Premessa la piena identità di vedute sullo spirito delle Rivoluzioni Fascista e Ustaša, e sulla finalità dei rispettivi movimenti, nel quadro dell'Ordine Nuovo;

Riconosciuta concordemente la necessità di una stretta collaborazione tra il popolo italiano e il popolo croato, nel nuovo assetto mondiale, creato delle armi vittoriose dell'Asse, e sulla base della coincidenza degli interessi fra l'Italia e Croazia;

Riconosciuto che tale solidarietà e collaborazione alla costruzione di una nuova Europa, può attuarsi sopratutto fra la gioventù dei due Paesi, e che perciò occorre dare a questa collaborazione fra i giovani un contenuto pratico, continuativo e fattivo;

Si stabilisce e si concorda quanto segue:

1. La G. I. L. e l'organizzazione Ustaša orienteranno in comune le loro forze per raggiungere insieme le finalità del nuovo ordine europeo, in una solidarietà attiva e operante contro tutti i nemici comuni e particolarmente il bolscevismo, le democrazie, la plutocrazia, l'ebraismo e la massoneria. Uno scambio continuativo di idee avrà luogo per le due organizzazioni rivoluzionarie, per la sempre più intensa propaganda nelle gioventù, contro tutte queste forze che insidiano la liberazione del mondo.

2. L'organizzazione della Gioventù Croata sarà lieta di trarre della esperienza approfondita della G. I. L. l'esempio per la sua azione formativa, che è all'inizio, mentre la G. I. L. sarà lieta di porre a sua volta a disposizione del Comando della Gioventù Croata, le sue possibilità e la sua attrezzatura affinchè esso se ne valga nella preparazione e nel potenziamento delle sue organizzazioni.

3. La G. I. L., essendo l'organizzazione che attraverso un ventennio di attività, ha acquistato un alto grado di progresso, mentre si considererà sempre a disposizione della Gioventù Croata per assisterla col suo consiglio, nelle fatiche del suo consolidamento, s'impegna di tenerla al corrente di tutti i perfezionamenti e le riforme che crederà opportuno di introdurre nel corso del tempo.

La Gioventù Croata, prendendo atto con sodisfazione di tale promessa si impegna, a sua volta, di mettere al corrente la G. I. L. dei sistemi e delle riforme che crederà introdurre, e ciò non soltanto a scopo di cordiale informazione, ma anche per potersi avantaggiare del consiglio e della esperienza della organizzazione della Gioventù Fascista.

La collaborazione fra la G. I. L. e la Gioventù Croata, in uno spirito di comprensione disinteressata e fraterna, verrà gradatamente posta in

atto. Intanto verrà provveduto, a prima fase di questa collaborazione nel modo stabilito dai seguenti articoli:

4. La G. I. L. accoglierà gratuitamente nei suoi Collegi e nelle sue Accademie complessivamente cento giovani croati d'ambo i sessi per essere ripartiti nei detti Collegi e Accademie, ove seguiranno un corso regolare nei vari settori organizzativi e funzionali, e verranno specializzati in Educazione Fisica, conseguendo il relativo diploma.

Per quanto riguarda i Collegi maschili, dovranno esservi destinati giovanetti di età non inferiore agli 11 anni, che, a cura di detti collegi, potranno essere avviati anche alla preparazione Aeronautica e Marinara. La stessa età dovranno avere le giovanette ammesse al Collegio Femminile di Orvieto.

Per quanto riguarda le Accademie maschili di Roma, di Educazione Fisica e di Scherma, potranno esservi ammessi i giovani che abbiano compiuto il diciottesimo anno, in possesso di un titolo di studio di scuola media superiore; per l'Accademia maschile di Musica di Roma, potranno essere invece ammessi giovanetti anche di età inferiore ai 18 anni.

Per quanto riguarda l'Accademia femminile di Orvieto saranno ammesse giovanette di età dai 18 ai 21, in possesso di un titolo di studio di scuola media superiore.

Coloro che dovranno frequentare le Accademie si presenteranno il 1 Ottobre p. v.

5. La G. I. L. accoglierà gratuitamente un secondo gruppo di giovani d'ambo i sessi — che potrà raccogliere fino a trecento allievi — per un corso teorico pratico organizzativo della durata massima di tre mesi, che li metta in grado di esercitare le prime funzioni di Istruttori.

Per tali allievi, non si esigeranno speciali titoli di studio, ma si riterrà sufficiente una certa preparazione culturale, anche se inferiore a quella necessaria per l'ammissione all'Accademia, di cui al capo precedente.

La data di inizio e le modalità di questi corsi verranno stabiliti ulteriormente.

6. La G. I. L. mette immediatamente a disposizione del Comando della Gioventù Croata un certo numero di Istruttori e di Istruttrici, col l'incarico di mettere il Comando stesso al corrente, dal punto di vista teorico e pratico, dei sistemi direttivi e organizzativi seguiti dalla G. I. L., e per affiancare, con l'esperienza conseguita dall'organizzazione italiana, l'opera dei Dirigenti della Gioventù Croata, nello svolgimento dei corsi per Istruttori, che saranno organizzati a Zagabria o in altri centri della Croazia.

Per quanto riguarda il trattamento economico di detti Istruttori e Istruttrici, tutti gli stipendi e le indennità relative saranno a carico della G. I. L.

7. Nel periodo estivo del prossimo anno un numero di giovani croati da stabilirsi (di età dai 15 ai 18 anni) sarà ospitato nei campeggi della G. I. L.; e potranno anche essere accolti ragazzi dagli 8 ai 11 anni, nelle nostre colonie.

A sua volta la Gioventù Croata ospiterà nei suoi campeggi un numero non superiore a cento, di Avanguardisti e Giovani Italiane. La limitazione del numero è esclusivamente dovuta alla difficoltà degli alloggiamenti prevedibile in Croazia anche per il prossimo anno.

8. Nel periodo della mietitura, in ossequio anche al desiderio espresso dal Poglavnik, squadre di giovani della G. I. L., in numero da stabilirsi, appartenenti alla classe rurale, si recheranno in Croazia, per participare, per un certo tempo, ai lavori dei campi, e ugualmente un certo numero di giovani contadini croati, verrà in Italia, per fare altrettanto. Tale scambio ha essenzialmente un valore simbolico, ma anche lo scopo pratico di affratellare la gioventù rurale dei due Paesi eminentemente agricoli.

9. Anche al di fuori della particolare manifestazione di cui sopra, si concorda fra le due organizzazioni un attivo e periodico scambio di visite di Dirigenti e di organizzati maschi e femmine della G. I. L. e della Gioventù Croata, con modalità da stabilirsi di volta in volta. Durante tali visite, i partecipanti saranno rispettivamente ospiti, ad ogni effetto, dell'una e dell'altra organizzazione.

10. Il Comando della Gioventù Croata, farà periodicamente pervenire al Comando della G. I. L., scritti e fotografie, riguardanti la sua attività e le sue molteplici manifestazioni, nonchè la particolarità della sua dottrina teorica e organizzativa; il Comando della G. I. L. si interesserà per riprodurre tutto ciò nelle proprie pubblicazioni, nei quotidiani o periodici italiani, onde far conoscere in Italia l'azione della Gioventù Croata.

Lo stesso si dica per le pubblicazioni e per il materiale fotografico della G. I. L. che il Comando della Gioventù Croata si interesserà di far riprodurre nelle pubblicazioni del Partito Ustaša e in genere in tutta la stampa delo Stato Indipendente di Croazia.

11. La G. I. L. coi suoi consigli e con l'invio di materiale si interesserà di facilitare al Comando della Gioventù Croata, la preparazione di programmi per radio-audizioni particolarmente adatte alla Gioventù Croata. Una volta iniziate tali radio-audizioni, saranno presi ulteriori accordi per una serie di scambi fra radio-audizioni italiane e croate, destinate alla gioventù dei due Paesi.

12. Per quanto riguarda la letteratura giovanile, la G. I. L. mette a disposizione del Comando della Gioventù Croata, libri concordemente giudicati più adatti ai giovani delle varie età e sesso, affinchè possano essere tradotti e costituirne una base per le biblioteche giovanili croate.

13. La G. I. L. provvederà a stampare e inviare in Croazia, gratuitamente, in tutti i vari centri di organizzazione della Gioventù Croata una edizione in lingua croata del giornale »Il Balilla« in un numero di copie da stabilirsi.

14. Il Comando della Gioventù Croata creerà presso di se una speciale redazione per preparare il materiale per detta edizione che sarà conforme all'indole, al carattere, e all'orientamento spirituale della Gioventù (Ustascià) Croata. Tale materiale, articoli e disegni, verrà consegnato periodicamente al Capo della sezione G. I. L. che, a mezzo della Delegazione del P. N. F. lo farà pervenire alla Direzione del Balilla in Italia in tempo utile per la Stampa e la riproduzione.

15. Indipendentemente dalle clausole presenti, il Comando della G. I. L. e quello della Organizzazione Giovanile Croata svolgeranno tutte le possibili azioni e iniziative, atte a sviluppare sempre più i rapporti di amicizia e di collaborazione fra la Gioventù Italiana e la Gioventù Croata.

Firmato a Zagabria il 17 settembre 1941-XIX nella Sede del Comando della Gioventù Croata, in duplice originale, in lingua italiana e croata.

Il Capo della
delegazione del P. N. F.:

E. COSELSCHI

Il capo della
Gioventù Croata:

I. ORŠANIĆ

Il capo della sezione G. I. L.:

DE SOLE SALVATORE

SPORAZUM
O ROBNOM I PLAĆEVNOM PROMETU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I CAREVINE BUGARSKE

Vlade Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske u želji da unapriede i olakšaju međusobni trgovački promet sporazumjele su se u sliedećem:

Članak 1.

Robni promet između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske vršit će se putem kompenzacije na temelju predhodnih odobrenja, koja budu izdavale za to mjerodavne oblasti za vanjsku trgovinu jedne i druge zemlje.

Kompenzacioni robni poslovi obavljat će se posredovanjem Hrvatske državne banke u Zagrebu i Bugarske narodne banke u Sofiji.

Hrvatska državna banka pridržava si pravo da može izvršenje rečenih kompenzacionih poslova prepustiti privatnim bankama za rad devizama i valutama, u smislu deviznih propisa, koji su na snazi u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Članak 2.

Hrvatska državna banka u Zagrebu i Bugarska narodna banka u Sofiji otvorit će u svojim knjigama bezkamatne račune, radi vršenja izplata i uplata, u smislu ovoga sporazuma, i ovi zbirni računi nosit će naziv »Računi vrtljara«.

U korist zbirnog »Računa vrtljara« moći će vršiti polaganje svojih ušteda bugarski vrtljari nastanjeni i zaposleni u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj do maksimalne svote od kuna 30,000.000.— godišnje.

Bugarska narodna banka moći će na teret spomenutog računa izdavati naloge za izplate u korist bugarskih diplomatskih predstavnika, bugarskih studenata, kao i putnika i turista u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Hrvatska državna banka moći će na teret istog računa izdavati naloge za izplate u korist diplomatskih predstavnika Nezavisne Države Hrvatske i ostalih osoba u Bugarskoj navedenih u prednjoj stavci ovoga članka.

*

Članak 3.

Saldo, koji se bude pojavio na zbirnom »Računu vrljara« ima se uzajamno namiriti izvozom manje važnih artikala u onu zemlju, u čiju korist taj saldo bude glasio.

Namirenje salda na navedeni način usliedit će tek nakon što bude izravnan saldo na »Financialnom računu« u roku od 6 mjeseci, predviđenom u čl. 8. ovog sporazuma.

Članak 4.

Radi namirenja međusobnih tražbina, koje su nastale prije stupanja na snagu ovog sporazuma, otvorit će se kod Hrvatske državne banke u Zagrebu i Bugarske narodne banke u Sofiji posebni »Financialni račun«.

Hrvatski i bugarski dužnici polagat će na te račune iznose svih dospjelih tražbina u drugoj zemlji, u valuti svoje zemlje, obračunate po službenom tečaju u smislu čl. 9 ovog sporazuma.

Članak 5.

Tražbine, koje će se namirivati uplatom na »Financialne račune« mogu poticati iz:

1. robnih poslova;
2. likvidacije investicija;
3. likvidacije nasljedstva;
4. storna kapare položene za naručenu ali nedobavljenu robu;
5. izplata uloga, ukoliko je prema postojećim propisima jedne i druge zemlje dozvoljeno podizanje uloga iz banaka;
6. unovčenja mjenica, koje su vučene na dužnike u drugoj zemlji;
7. učinjenih usluga (na pr. nagrade advokata, liečnika, posrednika i dr.).

Ova se plaćanja ne smatraju kao taksativno nabrojena. Stoga će se dozvoliti plaćanja i iz drugih naslova, ukoliko se pojave u praksi. Sve sporne slučajeve rješavat će sporazumno Hrvatska državna banka i Bugarska narodna banka.

Članak 6.

Likvidacija posebnih financialnih tražbina, kao što su na primjer tražbine i daljnje poslovanje podružnica hrvatskih novčanih zavoda i ostalih poduzeća, ulozi hrvatskih državljana kod državnih novčanih ustanova bivše Jugoslavije, na području koje pripada Kraljevini Bugarskoj, bit će kasnije predmet naknadnih pregovora.

Članak 7.

Hrvatska državna banka i Bugarska narodna banka dostavljat će jedna drugoj dnevno izvještaje o izvršenim uplatama za zbirni »Račun vrtljara« i »Financialni račun«.

Jedna i druga emisiona banka vršit će izplate protuvriednosti vjerovnicima svoje zemlje odmah nakon prispjeća izvještaja o uplati.

Članak 8.

Spomenuti »Financialni računi« smatraju se privremenima.

Oni će se zaključiti nakon izteka roka od 6 mjeseci i saldo koji se tada bude pojavio, bit će prenesen na zbirni »Račun vrtljara«.

Ukoliko do toga roka pojedine stare tražbine ne bi bile namirene, moći će kasnije biti uplaćene na zbirni »Račun vrtljara«, na temelju predhodnog sporazuma jedne i druge emisione banke.

Članak 9.

Obračunavanje kuna i leva i obratno vršit će se po službenom tečaju Hrvatske državne banke i Bugarske narodne banke, o čemu će se one međusobno sporazumjeti.

Računi i zaduženja, koja ne glase na kune i leve već na neku drugu valutu, preračunat će se u jednu od navedenih valuta po službenom tečaju u Zagrebu, dotično u Sofiji, dana koji predhodi plaćanju.

Sve poslove iz ovog sporazuma vrše obje emisione banke u svojstvu posrednika i ne nose nikakvu odgovornost za eventualne promjene tečajeva.

Članak 10.

Tranzit

Saldo iz obračuna cjelokupnog prometa robnog i osobnog, kao željezničkog, poštanskog, brzoglasnog, brzojavnog, zrakoplovnog, pomorskog, riečnog i t. d. polagat će dotične uprave obih Ugovornih Stranaka krajem svakog mjeseca na posebni »Tranzitni račun« kod Hrvatske državne banke odnosno Bugarske narodne banke.

Od salda sa tog računa preniet će se 50% na zbirni »Račun vrtljara«, a ostatak upotriebit će se za plaćanje izvoza robe, prema međusobnom sporazumu oblasti iz čl. 1. ovog sporazuma.

Članak 11.

Ovaj sporazum zaključuje se na jednu godinu dana time, da se prije izteka ugovorenog roka može odkazati uz predhodni odkaz od jednog mjeseca.

Sporazum stupa na snagu na dan njegovog podpisa.

Sastavljeno u Zagrebu na hrvatskom i bugarskom jeziku, dne 25. rujna 1941.

Za Hrvatsku:
MARIJAN ŠIMIĆ

Za Bugarsku:
NIKOLA PETZEV

СПОГОДБА
ЗА СТОКООБМѢНА И ПЛАЩАНИЯТА МЕЖДУ ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ И НЕЗАВИСИМАТА ХЪРВАТСКА ДЪРЖАВА

Правителствата на Царство България и Независимата Хърватска Държава въ желанието си да насърдчатъ и улеснятъ взаимния си търговски обмѣнъ, се споразумѣха врху следното:

Членъ 1

Стокообмѣнътъ между Царство България и Независимата Хърватска Държава ще се извършва чрезъ частни компенсации, възъ основа на предварителни разрешения, издавани отъ мѣродавнитѣ органи за външната търговия на двѣтѣ Страни.

Плащанията по компенсационния стокообмѣнъ ще се извършватъ чрезъ посрѣдничеството на Българската Народна Банка въ София и Хърватската Държавна Банка въ Загребъ.

Хърватската Държавна Банка си запазва правото да може да възлага извършването на споменатитѣ компенсационни плащания на частни банки, търгуващи съ девизи и валути, съгласно девизнитѣ наредби, които сѫ въ сила въ Независимата Хърватска Държава.

Членъ 2

Българската Народна Банка въ София и Хърватската Държавна Банка въ Загребъ ще откриятъ по книгитѣ си безлихвена смѣтка за извършване преводитѣ и плащанията, съгласно разпоредбитѣ на тая Спогодба. Тази смѣтка ще се именува »Градинарска смѣтка«.

Въ завѣрение на тая смѣтка ще могатъ да внасятъ спестяванията си българскитѣ градинари, настанени и работящи въ Независимата Хърватска Държава, до максималенъ размѣръ отъ 30,000.000.— куни годишно.

Българската Народна Банка ще може въ задължение на споменатата смѣтка да издава нареждания за изплащане въ полза на българскитѣ дипломатически представители, българскитѣ студенти, както и за пжтници и туристи въ Независимата Хърватска Държава.

Хърватската Държавна Банка ще може да извърша по сжщата смѣтка преводи за плащания въ полза на дипломатическитѣ представители на Независимата Хърватска Държава въ България, както и на другитѣ лица, споменати въ предшествуващата алинея на тоя членъ.

Членъ 3

Салдото, което ще се появи по »Градинарската смѣтка« ще се уравнява посрѣдствомъ износа на стоки отъ по-малка важность за оная страна, въ чиято полза се яви салдото.

Уравнението на салдото по горепосочения начинъ ще стане следъ като бжде уравнено салдото на »Финансовата смѣтка«, въ срокъ отъ 6 месеци, съгласно членъ 8 отъ тая Спогодба.

Членъ 4

За уравнение на взаимнитѣ вземания, породени преди влизането въ сила на тая Спогодба, при Българската Народна Банка въ София и Хърватската Държавна Банка въ Загребъ ще се открие особена »Финансова смѣтка«.

Българскитѣ и хърватски длъжници ще внасятъ по тоя смѣтка сумитѣ по своитѣ задължения въ другата Страна въ монетата на своята Държава по официалния курсъ, съгласно членъ 9 отъ тая Спогодба.

Членъ 5

Задълженията, които ще се уреждатъ съ плащания по »Финансовата смѣтка«, могатъ да произлизатъ отъ:

1. стокообмѣнъ;
2. ликвидация на инвестиции;
3. ликвидация на наследства;
4. сторно на капара, дадени за поржчани, но недоставени стоки;
5. изплащане на влогове, доколкото съгласно действуващитѣ наредби на едната и другата Страни ще бжде позволено изплащането на влоговетѣ отъ банкитѣ;
6. осребряване на мѣнителници, теглени срещу длъжници въ другата Страна;
7. извършени услуги (напр. възнаграждения на адвокати, лѣкари, посрѣдници и др.).

Горнитѣ плащания не се считатъ като изчерпателно изброени. Поради това ще се разрешаватъ, плащания и по други поводи, доколкото се покажатъ на практика. Всички спорни случаи ще се разрешаватъ по взаимно споразумение между Българската Народна Банка и Хърватската Държавна Банка.

Членъ 6

Ликвидацията на специални финансови задължения, като напр. вземания на хърватски кредитни институти и други предприятия, влогове на хърватски поданици въ държавни кредитни институти на бивша Югославия, които оставатъ въ територията на Царство България, ще бѫдатъ предметъ по-късно на допълнителни преговори.

Членъ 7

Българската Народна Банка и Хърватската Държавна Банка ежедневно ще си размѣнятъ известия за извършенитѣ плащания по »Градинарската смѣтка« и »Финансовата смѣтка«.

Двета емисионни банки съ получаването на нареждането за изплащане ще извършватъ незабавно плащането въ равностойностъ на своята монета.

Членъ 8

Гореспоменатата »Финансова смѣтка« се смѣта за временна. Тя ще бѫде закрита следъ изтичане на единъ срокъ отъ 6 месеци и салдото, което тогава би се появило, ще бѫде отнесено по »Градинарската смѣтка«.

Стари задължения, не уредени въ тоя срокъ, ще могатъ по-късно да бѫдатъ изплатени по »Градинарската смѣтка«, възъ основа на предварително споразумение между двета емисионни банки.

Членъ 9

Конвертирането на лева въ куни и обратно ще се извършва по официалнитѣ курсове на Българската Народна Банка и Хърватската Държавна Банка по взаимно споразумение.

Смѣтки и задължения, изразени въ друга валута освенъ лева и куни, ще се конвертиратъ въ лева и куни по официалния курсъ въ София, респ. въ Загребъ, на деня, предшествуващъ тоя на плащането.

Всички действия по тая спогодба двета емисионни банки ще вършатъ въ качеството на посрѣдници и не ще носятъ никаква отговорностъ за евентуални промѣни на курсоветѣ.

Членъ 10.

Транзитъ

Изравнителнитѣ салда отъ общия сточенъ и пѫтнически желѣзопѫтенъ трафикъ, както и отъ пощенскитѣ, телеграфни, телефонни, въздушни, морски, рѣчни и други сношения ще се отнасятъ отъ респективнитѣ администраци на двѣтѣ Договорящи Страни въ края на всѣки месецъ по особена »Транзитна смѣтка«, открита при Хърватската Държавна Банка, респ. Българската Народна Банка.

50% отъ салдато на тя смѣтка ще се прехвърля по »Гдрадинарската смѣтка«, а останалата половина ще се употрѣбява за плащане износа на стоки, опредѣлени по взаимно съгласие на органитѣ, споменати въ членъ 1 на тая Спогодба.

Членъ 11.

Настоящата Спогодба се сключи съ срокъ за една година, съ право на денонсиране преди изтичане на срока чрезъ предизвестие отъ единъ месецъ.

Спогодба влиза въ сила отъ деня на подписването й.

Съставена въ Загребъ на български и хърватски езици на 25. септемврий 1941 година.

За България:
Н. ПЕЦЕВЪ

За Хърватско:
М. ШИМИЧЪ

TRGOVAČKI SPORAZUM IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I CAREVINE BUGARSKE

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske i Njegovo Veličanstvo Car Bugarske u želji, da se što bolje razviju trgovački odnosi između obiju država, i radi jačanja, takvim načinom, prijateljskih veza, koje ih spajaju, odlučili su zaključiti trgovački sporazum, te su u tu svrhu imenovali svoje opunomoćenike:

POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE:

Gospodina Marijana Šimića, ministra za obrt, veleobrt i trgovinu,

NJEGOVO VELIČANSTVO CAR BUGARSKE:

Gospodina Nikolu Petzeva, opunomoćenog ministra, ravnatelja konzularnih i privrednih poslova u Ministarstvu vanjskih poslova i nastave, koji su nakon izmjene svojih punomoći, za koje su ustanovili da su izpravne, zaključili sliedeće:

Članak 1.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge Stranke, u pogledu obavljanja trgovine, veleobrta, plovitbe ili bilo kakvog drugog zanimanja, ista prava, povlastice i blagodati svake vrsti koje su ili će biti odobrene državljanima najpovlaštenijeg naroda.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka imat će, pod uvjetom izpunjavanja zakona i propisa druge Stranke, pravo slobodnog ulazka, putovanja, boravka i nastanjivanja na području druge Stranke, kao i slobodnog napuštanja ove u svako doba, a da ne budu podvrgnuti ograničenjima bilo koje vrsti osim onih, kojima će biti podvrgnuti i pripadnici najpovlaštenijeg naroda. Pridržavajući se zakona i propisa, oni će imati podpunu slobodu da obavljaju svaki zanat i zanimanje, čije izvršavanje nije ili ne će biti zakonom pridržano izključivo za domorodce.

Oni će imati pravo sticanja, posjedovanja, iznajmljivanja i otuđivanja svake vrsti pokretnih i nepokretnih dobara, ukoliko domaći zakoni ne naređuju drugačije.

Svaka od Ugovornih Stranaka pridržava si pravo da individualnim mjerama bilo na temelju sudske presude, bilo na temelju zakona i propisa, koji se odnose na prosjačenje, zdravstvenu policiju ili javni moral, kao i obzirom na policijske propise, koji se odnose na unutarnju ili vanjsku sigurnost države, zabrani državljanima druge Ugovorne Stranke nastanjivanje ili boravak na svome području.

Članak 2.

Državljani svake od Ugovornih Stranaka uživat će pravnu pomoć, odnosno pravo pristupa pred sudove kao i pred vlasti druge Ugovorne Stranke. Za zaštitu svojih interesa oni se mogu služiti advokatima i zastupnicima koje bi sami izabrali, pri čemu ne će biti podvrgnuti nikakvim drugim ograničenjima osim onih, koja su predviđena zakonima i propisima na odnosnom području, te će biti smatrani ravnopravnima u svakom pogledu s državljanima bilo koje druge države.

Članak 3.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge u pogledu svoje osobe kao i svojih dobara, prava i interesa, u pogledu dažbina (poreza i kamata), taksa, ukoliko su ove slične porezima, ili svakog drugog sličnog nameta u svima odnosima, isto postupanje i istu zaštitu kod fiskalnih vlasti i sudstva kao i domorodci ili državljani najpovlaštenijeg naroda.

Članak 4.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka ne će biti na području druge Stranke ni u doba rata ni u doba mira podvrgnuti vojničkim podavanjima ili rekvizicijama osim onih i u istoj mjeri te pod istim načelima kao i vlastiti državljani.

Članak 5.

Trgovci, veleobrtnici i ostali proizvađači jedne od Ugovornih Stranaka, kao i njihovi trgovački putnici, imat će pravo uz podnošenje legitimacione karte i podvrgavajući se formalnostima propisanim u drugoj zemlji, da u ovoj posljednjoj obavljaju kupovine za svoju trgovinu ili veleobrt, kao i da ovdje prikupljaju naručbe, sa ili bez uzoraka i modela, od trgovaca ili drugih osoba, koje za trgovinu ili veleobrt upotrebljavaju robu, koja odgovara uzorcima, pod istim uvjetima kao i državljani najpovlaštenijeg naroda.

Veleobrtnici i trgovački putnici uz podnošenje legitimacione karte imaju pravo da nose sa sobom uzorke ili modele, ali ne i robu. Spomenute legitimacione karte izdavat će se analogno obrazcu koji sadrži međunarodna konvencija za pojednostavnjenje carinskih formalnosti, podpisana u Ženevi 3. studenoga 1923. godine.

Ugovorne Stranke međusobno će označiti, koje su vlasti nadležne za izdavanje legitimacionih karata.

Odredbe ovoga članka ne mogu se primieniti na ambulantnu, trgovačku i obrtnu djelatnost, kao ni na kolportažu i prikupljanje narućbi kod osoba, koje ne obavljaju ni trgovinu ni veleobrt, pošto svaka Ugovorna Stranka pridržava za taj slučaj podpunu slobodu svoga zakonodavstva.

Predmeti uvezeni kao uzorak u gore navedenom cilju primat će se kao privremeni uvoz u svakoj od Ugovornih Stranaka slobodno od carine, a prema carinskim propisima donietim u svrhu osiguranja ponovnog izvoza u zakonom predviđenom roku. Ovaj rok ne može biti dulji od 12 mjeseci. Navedena pogodnost ne primjenjuje se na predmete, koji se zbog svoje količine i vriednosti ne mogu smatrati kao uzorak ili koji po svojoj prirodi ne bi mogli biti identificirani prilikom svoga ponovnog izvoza.

Članak 6.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka, koji odlaze u trgovačke svrhe na sajmove i trgove na području druge, bit će uzajamno tretirani kao državljani najpovlaštenijeg naroda, osim protivnih odredaba zakona i propisa o ambulantnoj, trgovačkoj i obrtnoj djelatnosti i ukoliko mogu predočiti legitimacionu kartu izdanu analogno obrazcu, koji sadrži Međunarodna konvencija o pojednostavnjenju carinskih formalnosti, podpisana u Ženevi 3. studenoga 1923.

Članak 7.

Ugovorne Stranke suglasne su, da uzajamno priznavaju postupak najpovlaštenijeg naroda za sve što se tiče prava carine i svih ostalih prava u vezi s carinom, načina ostvarivanja prava kao i za propise formalnosti i dužnosti, kojima bi carinsko postupanje moglo biti podvrgnuto.

Članak 8.

Prema tome roba, privredni ili veleobrtni proizvodi jedne od Ugovornih Stranaka ne smiju ni u kojem slučaju biti podvrgnuti, obzirom na gornje propise, drugim carinama, taksama ili teretima, odnosno višim, a niti propisima niti postupku druge vrsti, odnosno skupljem, nego što će biti podvrgnuti proizvodi iste vrsti bilo koje treće države.

Oni će imati pravo sticanja, posjedovanja, iznajmljivanja i otuđivanja svake vrsti pokretnih i nepokretnih dobara, ukoliko domaći zakoni ne naređuju drugačije.

Svaka od Ugovornih Stranaka pridržava si pravo da individualnim mjerama bilo na temelju sudske presude, bilo na temelju zakona i propisa, koji se odnose na prosjačenje, zdravstvenu policiju ili javni moral, kao i obzirom na policijske propise, koji se odnose na unutarnju ili vanjsku sigurnost države, zabrani državljanima druge Ugovorne Stranke nastanjivanje ili boravak na svome području.

Članak 2.

Državljani svake od Ugovornih Stranaka uživat će pravnu pomoć, odnosno pravo pristupa pred sudove kao i pred vlasti druge Ugovorne Stranke. Za zaštitu svojih interesa oni se mogu služiti advokatima i zastupnicima koje bi sami izabrali, pri čemu ne će biti podvrgnuti nikakvim drugim ograničenjima osim onih, koja su predviđena zakonima i propisima na odnosnom području, te će biti smatrani ravnopravnima u svakom pogledu s državljanima bilo koje druge države.

Članak 3.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge u pogledu svoje osobe kao i svojih dobara, prava i interesa, u pogledu dažbina (poreza i kamata), taksa, ukoliko su ove slične porezima, ili svakog drugog sličnog nameta u svima odnosima, isto postupanje i istu zaštitu kod fiskalnih vlasti i sudstva kao i domorodci ili državljani najpovlaštenijeg naroda.

Članak 4.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka ne će biti na području druge Stranke ni u doba rata ni u doba mira podvrgnuti vojničkim podavanjima ili rekvizicijama osim onih i u istoj mjeri te pod istim načelima kao i vlastiti državljani.

Članak 5.

Trgovci, veleobrtnici i ostali proizvađači jedne od Ugovornih Stranaka, kao i njihovi trgovački putnici, imat će pravo uz podnošenje legitimacione karte i podvrgavajući se formalnostima propisanim u drugoj zemlji, da u ovoj posljednjoj obavljaju kupovine za svoju trgovinu ili veleobrt, kao i da ovdje prikupljaju narudžbe, sa ili bez uzoraka i modela, od trgovaca ili drugih osoba, koje za trgovinu ili veleobrt upotrebljavaju robu, koja odgovara uzorcima, pod istim uvjetima kao i državljani najpovlaštenijeg naroda.

Veleobrtnici i trgovački putnici uz podnošenje legitimacione karte imaju pravo da nose sa sobom uzorke ili modele, ali ne i robu. Spomenute legitimacione karte izdavat će se analogno obrazcu koji sadrži međunarodna konvencija za pojednostavnjenje carinskih formalnosti, podpisana u Ženevi 3. studenoga 1923. godine.

Ugovorne Stranke međusobno će označiti, koje su vlasti nadležne za izdavanje legitimacionih karata.

Odredbe ovoga članka ne mogu se primieniti na ambulantnu, trgovačku i obrtnu djelatnost, kao ni na kolportažu i prikupljanje naručbi kod osoba, koje ne obavljaju ni trgovinu ni veleobrt, pošto svaka Ugovorna Stranka pridržava za taj slučaj podpunu slobodu svoga zakonodavstva.

Predmeti uvezeni kao uzorak u gore navedenom cilju primat će se kao privremeni uvoz u svakoj od Ugovornih Stranaka slobodno od carine, a prema carinskim propisima donietim u svrhu osiguranja ponovnog izvoza u zakonom predviđenom roku. Ovaj rok ne može biti dulji od 12 mjeseci. Navedena pogodnost ne primjenjuje se na predmete, koji se zbog svoje količine i vriednosti ne mogu smatrati kao uzorak ili koji po svojoj prirodi ne bi mogli biti identificirani prilikom svoga ponovnog izvoza.

Članak 6.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka, koji odlaze u trgovačke svrhe na sajmove i trgove na području druge, bit će uzajamno tretirani kao državljani najpovlaštenijeg naroda, osim protivnih odredaba zakona i propisa o ambulantnoj, trgovačkoj i obrtnoj djelatnosti i ukoliko mogu predočiti legitimacionu kartu izdanu analogno obrazcu, koji sadrži Međunarodna konvencija o pojednostavnjenju carinskih formalnosti, podpisana u Ženevi 3. studenoga 1923.

Članak 7.

Ugovorne Stranke suglasne su, da uzajamno priznavaju postupak najpovlaštenijeg naroda za sve što se tiče prava carine i svih ostalih prava u vezi s carinom, načina ostvarivanja prava kao i za propise formalnosti i dužnosti, kojima bi carinsko postupanje moglo biti podvrgnuto.

Članak 8.

Prema tome roba, privredni ili veleobrtni proizvodi jedne od Ugovornih Stranaka ne smiju ni u kojem slučaju biti podvrgnuti, obzirom na gornje propise, drugim carinama, taksama ili teretima, odnosno višim, a niti propisima niti postupku druge vrsti, odnosno skupljem, nego što će biti podvrgnuti proizvodi iste vrsti bilo koje treće države.

Članak 9.

Na isti način roba, prirodni ili veleobrtni proizvodi, koji se izvoze s područja jedne od Ugovornih Stranaka s odredištem na područje druge Ugovorne Stranke ne će biti ni u kojem slučaju podvrgnuti drugim carinama, taksama ili teretima, odnosno višim, niti drugim ili skupljim formalnostima ili propisima, nego što će biti podvrgnuti proizvodi iste vrsti određeni za područje bilo koje druge države.

Članak 10.

Sve prednosti, olakšice, povlastice i koristi, koje su ili će biti priznate po jednoj od Ugovornih Stranaka stalno ili privremeno robi, prirodnim ili veleobrtnim proizvodima ma koje treće države, smjesta će se i bez ikakve naknade primieniti i na proizvode iste vrsti druge Ugovorne Stranke.

Članak 11.

a) Trgovačka, veleobrtna, financialna, osiguravajuća, prometna i druga družtva sa sjedištem na području jedne od Ugovornih Stranaka, a koja su osnovana na temelju zakona te zemlje, priznat će se kao zakonita na području druge Stranke. Ona mogu ovdje pristupati pred sudove bilo da podižu tužbu, bilo da na tužbe odgovaraju i imat će slobodan i nesmetan pristup pred ostalim vlastima druge Ugovorne Stranke;

b) Pravo ovih družtava na obavljanje svoje trgovine ili svog uobičajenog veleobrta na području druge Ugovorne Stranke, odredivat će se prema zakonima i propisima, koji su ili će biti na snazi na ovom području. Pomenuta družtva uživat će u svakom pogledu postupanje priznato družtvima najpovlaštenijeg naroda;

c) Državljani jedne od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge Stranke, u pogledu osnivanja družtava označenih u prvom stavu ovoga članka ista prava i povlastice, koje bi se dale državljanima najpovlaštenijeg naroda.

Članak 12.

a) Svaka od Ugovornih Stranaka, prema svojim zakonima i propisima, osigurat će stvarnu zaštitu prirodnim ili veleobrtnim proizvodima podrietlom iz druge Ugovorne Stranke protiv nelojalne utakmice u trgovačkom prometu, sprečavajući i zabranjujući uvoz, uskladištenje i izvoz kao i proizvodnju, promet, prodaju ili stavljanje u prodaju u unutrašnjosti, svakog proizvoda, koji nosi na sebi ili na svom neposrednom zavoju ili na svome vanjskom pakovanju žigove, imena, nadpise ili ma kakve znakove, koji neposredno ili posredno sadrže neistinite oznake o podrietlu, vrsti, prirodi ili specifičnom svojstvu ovih proizvoda ili robe;

b) Odredbe ovog članka ne odnose se na robu u tranzitu.

Članak 13.

Prirodni i veleobrtni proizvodi jedne od Ugovornih Stranaka, nakon što su tranzitno prešli preko područja jedne ili više drugih država, ne će biti prigodom svog uvoza na područje druge Ugovorne Stranke podvrgnuti višim podavanjima ili taksama nego da su bili izravno uvezeni iz države svog podrietla.

Članak 14.

U slučaju, u kome roba odpravljena iz jedne države u drugu bude vraćena prvobitnom pošiljaocu zbog neprimanja po naručiocu ili zbog kojeg drugog razloga, ne će se naplaćivati izvozna carina prilikom ponovnog izvoza; a povratit će se već naplaćena uvozna carina, odnosno dužna uvozna carina ne će se potraživati. Sve ovo pod uslovom, da je roba bila do ponovnog izvoza pod kontrolom carinarnice i da je ponovni izvoz obavljen putem iste podvozne izprave u roku od 3 mjeseca od dana uvoza i da nikakva promjena na robi nije učinjena.

Članak 15.

Tako dugo, dok se pridržavaju propisi, odnoseći se na privremeni uvoz, oslobođenje od carine priznat će se za:

1. Robu namienjenu za izložbe, utakmice i sajmove;

2. Predmete namienjene za opravku i predmete namienjene za izpitivanje i probe;

3. Alate i oruđe namienjene monterima, bilo da ih ovi sobom nose ili iznose, ili da su poslani prije ili poslije nego što su monteri prešli granicu;

4. Kola za namještaj s njihovim pripadajućim predmetima, natovarena ili prazna, čak i u slučaju kad pri povratku prime u kakvom mjestu nov teret, pod uslovom, da se ne upotrebljavaju za unutrašnji promet za vrieme njihovog privremenog boravka na području druge Ugovorne Stranke;

5. Upotrebljavani vanjski zavoji svake vrste koji se uvoze, da bi bili napunjeni ili izvezeni.

Članak 16.

Prilikom uvoza ili izvoza uzajamno se oslobađaju svake uvozne ili izvozne carine i takse:

a) Stvari i predmeti, koji su služili za osobnu upotrebu kao i namirnice potrebne putnicima za vrieme putovanja i u količini koja odgovara okolnostima, ukoliko nisu predmet trgovine;

b) Uzorci pa i na kartonima, koji se ne mogu drugčije upotrebiti, izuzetkom monopolskih predmeta;

c) Ambalaža svake vrsti već upotrebljavana za izvozne pošiljke, koja se u određenom roku natrag vraća.

Članak 17.

Svaka od Ugovornih Stranaka ima pravo zahtievati da roba, koja se uvozi k njoj, a proiztiče od druge Stranke, bude popraćena uvjerenjem o podrietlu, izdanim od nadležne vlasti. Ova uvjerenja bit će izuzeta od konzularnog legaliziranja.

Članak 18.

Olakšice i pogodnosti dane po Bugarskoj drugim državama u smislu primjene višestranih međunarodnih konvencija bit će priznate također i Hrvatskoj u slučaju, da iste povlastice i pogodnosti budu također priznate i od Hrvatske Bugarskoj.

Članak 19.

1. Brodovi svake od Ugovornih Stranaka, njihovi tovari, komandanti i posade uživat će u lukama i teritorialnim vodama druge Stranke u svakom pogledu isti postupak kao i domaći ili brodovi najpovlaštenijeg naroda.

2. Nacionalni postupak za brodove i njihove tovare ne odnosi se na:

a) Povlastice odobrene domaćem ribarstvu;

b) Posebne mjere poduzete u cilju unapređenja domaće plovitbe putem subvencija;

c) Povlastice odobrene domaćim športskim družtvima;

d) Kabotaža;

e) Vršenje službe pilotaže, remorkaže, signalizacije i spasavanja u lukama;

f) Plovitbu u unutarnjim vodama, koje ne čine sastavni dio jednog riečnog toka, koji je internacionaliziran.

Članak 20.

1. Pod uslovom da uđu na područje jedne Ugovorne Stranke i da ga opet napuste, podvrgavajući se pri tom zakonima i propisima ove posljednje, bilo s tovarom ili bez njega u svojstvu prevoznog sredstva za osobe kao i za robu, bit će oslobođeni svake uvozne ili izvozne takse:

a) Parobrodi i brodovi svake vrste zajedno sa inventarom i običajenom opremom, u koju spadaju njihove priručne apoteke kao i rezervni dielovi te alat, koji se transportira istovremeno na rečenim parobrodima i brodovima, a služe za popravak u slučaju njihovog kvara;

b) Lokomotive sa ili bez tendera kao i vagoni i njihova uobičajena oprema, koja se tamo nalazi;

c) Zrakoplovi sa svim predmetima potrebnim za letenje kao i svi rezervni dielovi i oruđe potrebno za popravak u slučaju njihovog kvara.

2. Isto tako oslobođeno je od svake uvozne i izvozne takse sve gorivo, koje se nalazi na parobrodima i brodovima, na lokomotivama i zrakoplovima jedne od Ugovornih Stranaka u količini, koja odgovara duljini puta na carinskom području druge Stranke, kao i odielo, rublje, namirnice i monopolski predmeti — ovi posljednji samo u količini dozvoljenoj po monopolskim propisima zemlje uvoznice — koje nosi posada za svoju osobnu upotrebu i potrošnju.

3. Predmeti i tvorivo, koji se nalaze na parobrodima, brodovima i zrakoplovima, moraju biti upisani u inventar vozila. U koliko nisu unieti u inventar oni moraju biti upisani u jednu posebnu listu.

4. Inventar i posebna lista moraju se obvezatno pokazati carinarnicama i carinskim organima, ako ih oni zatraže.

Članak 21.

Obje Ugovorne Stranke obvezuju se, da u pogledu saobraćaja, prevoza i provoza kao i poštanskih, brzojavnih i brzoglasnih veza primjenjuju odredbe odnosnih međunarodnih konvencija, dok se ne zaključe između njih posebni sporazumi o tome.

Članak 22.

Izuzete su međutim od obaveza formuliranih u prednjim odredbama:

1. Povlastice, koje su ili će biti naknadno priznate od strane jedne Ugovorne Stranke pograničnim državama u svrhu olakšanja pograničnog prometa.

2. Povlastice, koje proiztiču iz carinske unije, koja bi mogla biti sklopljena u buduće po jednoj od Ugovornih Stranaka.

Članak 23.

Ugovorne Stranke su također zajamčile postupak najpovlaštenijeg naroda u svim stvarima, koje se tiču zabrane ili ograničenja glede uvoza ili izvoza robe.

Članak 24.

Ovaj sporazum, izrađen u dva izvornika na hrvatskom i bugarskom jeziku, bit će ratificiran, a izmjena ratifikacionih instrumenata obavit će se u najskorije vrieme u Sofiji.

On stupa na snagu 15 dana po izmjeni ratifikacija. Međutim Ugovorne Stranke zaključile su, da on stupi privremeno u primjenu počam od 1. listopada 1941. godine.

Sporazum će vriediti godinu dana, počevši od dana privremenog stupanja na snagu. Ako ne bude odkazan tri mjeseca prije izteka njegova trajanja, smatrat će se da mučke ostaje na snazi na neodredeno vrieme. On se može sada u svako doba odkazati sa odkaznim rokom od 3 mjeseca.

Učinjeno u Zagrebu u dva izvornika, dne 25. rujna 1941.

Za Hrvatsku:
MARIJAN ŠIMIĆ

Za Bugarsku:
NIKOLA PETZEV

ТЪРГОВСКА СПОГОДБА МЕЖДУ ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ И НЕЗАВИСИМАТА ХЪРВАТСКА ДЪРЖАВА

Негово Величество Царьтъ на Българитѣ и Господинъ Поглавникътъ на Независимата Хърватска Държава, въодушевени отъ желанието да засилятъ все повече търговскитѣ отношения между двѣтѣ Държави и, по такъвъ начинъ да заякчатъ сѫществуващитѣ помежду имъ приятелски връзки, решиха да слючатъ една търговска спогодба и назначиха за тази цель свойтѣ пълномощници:

Негово Величество Царьтъ на Българитѣ:

Господинъ Никола Пецевъ, Пълномощенъ Министъръ, Консулско-стопански директоръ при Министерството на външнитѣ работи и на изповѣданията;

Господинъ Поглавникътъ на Независимата Хърватска Държава:

Господинъ Мариянъ Шимичъ, Министъръ на занаятитѣ, индустрията и търговията, следъ като размѣниха своитѣ пълномощия намѣриха въ добра и надлежна форма, се съгласиха върху следнитѣ разпореждания:

Членъ 1

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни ще се ползуватъ върху територията на другата Страна, по отношение упражняването на търговия, индустрия и корабоплаване или на всички други професии съ сѫщитѣ права превилегии и облаги отъ всѣкакъвъ видъ, които се даватъ или ще бѫдатъ дадени на поданицитѣ на най-благоприятсвуваната нация.

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни ще иматъ правото, съблюдавайки законитѣ и правилницитѣ на Страната, да влизатъ свободно, да пѫтуватъ, да пребиваватъ и да се установяватъ върху територията на другата Страна, както и да я напущатъ свободно въ всѣко време, безъ да бѫдатъ подложени на ограничения, отъ каквото и да е било естество извънъ ония, на които сѫ подложени поданицитѣ на най-облагоприятствуваната нация. Съобразявайки се съ законитѣ и правилницитѣ на страната тѣ ще иматъ пълна свобода да упражняватъ всѣкакъвъ занаятъ или професия, чието упражняване не е или не ще бѫде, споредъ закона, запазено за мѣстнитѣ поданици.

Тѣ ще иматъ право да придобиватъ, да владѣятъ, да наематъ и даватъ подъ наеми да отчуждават всѣкакъвъ видъ движими и недвижими имущества, освенъ ако законитѣ на страната постановяватъ иначе.

Всѣка отъ Договорящитѣ Страни си запазва правото да забрани чрезъ отдѣлни мѣрки по силата на сѫдебно решение или съгласно законитѣ и правилницитѣ за просията, тѣзи за санитарната полиция, или за правствеността, както и тѣзи за полицията, досежно вѫтрешната или външната сигурностъ на държавата, на поданицитѣ на другата Страна да се установяватъ или да пребиваватъ въ територията.

Членъ 2

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни ще иматъ право да завеждатъ дѣла и право на свободенъ достѫпъ предъ властитѣ на другата Договоряща Страна. Тѣ ще иматъ право да си служатъ, за запазване на своитѣ интереси, съ адвокати или пълномощници, избрани отъ тѣхъ самитѣ, безъ да бѫдатъ подложени на други ограничения, освенъ тия предвидени отъ законитѣ и правилницитѣ, които сѫ въ сила въ съответната територия, и ще бѫдатъ третирани въ всѣко отношение по сѫщия начинъ, както поданицитѣ на която и да ебило друга държава.

Членъ 3

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни върху територията на другата Страна, отностно тѣхната личность, имоти, права и интереси, ще се ползуватъ въ всѣко отношение предъ властитѣ и фискалнитѣ юрисдикций, досежно тѣжеститѣ (данъци и облагания), такситѣ, доколкото тѣ могатъ да бѫдатъ уподобими на данъци и други подобни облагания, съ сѫщото третиране и съ сѫщото покровителство, както и мѣстнитѣ поданици или поданицитѣ на най-облагоприяствуваната наця.

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни ще иматъ правото, съблюдавайки законитѣ и правилницитѣ на Страната, да влизатъ свободно, да пѫтуватъ, да пребиваватъ и да се установяватъ върху територията на другата Страна, както и да я напущатъ свободно въ всѣко време, безъ да бѫдатъ подложени на ограничения, отъ каквото и да е било естество извънъ ония, на които сѫ подложени поданицитѣ на най-облагоприятствуваната нация. Съобразявайки се съ законитѣ и правилницитѣ на страната тѣ ще иматъ пълна свобода да упражняватъ всѣкакъвъ занаятъ или професия, чието упражняване не е или не ще бѫде, спаредъ закона, запазено за мѣстнитѣ поданици.

Тѣ ще иматъ право да придобиватъ, да владѣятъ, да наематъ и даватъ подъ наеми да отчуждават всѣкакъвъ видъ движими и недвижими имущества, освенъ ако законитѣ на страната постановяватъ иначе.

Всѣка отъ Договорящитѣ Страни си запазва правото да забрани чрезъ отдѣлни мѣрки по силата на сѫдебно решение или съгласно законитѣ и правилницитѣ за просията, тѣзи за санитарната полиция, или за правствеността, както и тѣзи за полицията, досежно вѫтрешната или външната сигурность на държавата, на поданицитѣ на другата Страна да се установяватъ или да пребиваватъ въ територията.

Членъ 2

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни ще иматъ право да завеждатъ дѣла и право на свободенъ достѫпъ предъ властитѣ на другата Договоряща Страна. Тѣ ще иматъ право да си служатъ, за запазване на свойтѣ интереси, съ адвокати или пълномощници, избрани отъ тѣхъ самитѣ, безъ да бѫдатъ подложени на други ограничения, освенъ тия предвидени отъ законитѣ и правилницитѣ, които сѫ въ сила въ съответната територия, и ще бѫдатъ третирани въ всѣко отношение по сѫщия начинъ, както поданицитѣ на която и да ебило друга държава.

Членъ 3

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни върху територията на другата Страна, относно тѣхната личность, имоти, права и интереси, ще се ползуватъ въ всѣко отношение предъ властитѣ и фискалнитѣ юрисдикций, досежно тѣжеститѣ (данъци и облагания), таксситѣ, доколкото тѣ могатъ да бѫдатъ уподобими на данъци и други подобни облагания, съ сѫщото третиране и съ сѫщото покровителство, както и мѣстнитѣ поданици или поданицитѣ на най-облагоприяствуваната наця.

Членъ 4

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни върху територията на другата Страна не ще подлежатъ въ мирно и военно време на военни обязаности и реквизици, освенъ такива наложени на мѣстнилѣ поданици и то въ сжщия размѣръ и на сжщитѣ начала.

Членъ 5

Търговцитѣ, индустриалцитѣ и другитѣ производители на една отъ Договорящитѣ Страни, както и тѣхнитѣ търговски пжтници, ще иматъ право, при придставяне на легитимационна карта и при спазване предписанитѣ формалности въ другата Страна, да извършватъ въ последната покупки за своята търговия или индустрия, както и да вззематъ поржчки по мостри, модели или безъ такива отъ търговци или други лица, които за индустрията или търговията си употребѣватъ стоки, отговарящи на мострите, при сжщитѣ условия както поданицитѣ на най-облагоприятсвуната нация.

Индустриалцитѣ и търговскитѣ пжтници, при представяне легитимационна карта, ще иматъ право да носятъ съ себе си мостри или модели, но не и стока. Споменатитѣ легитимационни карти ще се издаватъ съобразно образеца, които се садържа въ международната конвенция за опростяване на митническитѣ формалности, подписана въ Женева на 3 ноемприй 1923. година.

Договорящитѣ Страни ще си съобщаватъ взаимно компетентнитѣ власти по издаване легитимационни карти.

Разпоредбитѣ на този членъ не могатъ да се прилагатъ относно амбулантната търговска или занаятчийска дейность, както и спрѣмо разносната търговия (колопортажа) и вземането поржчки у лица, които не упражняватъ нито търговия, нито индустрия, тъй като всѣка отъ Договорящитѣ Страни запазова въ това отношение пълна свобода на своето законодателство. Предметитѣ внесени като мостри за горепосоченитѣ цели, ще бждатъ допускани за временень виосъ въ всѣка отъ двѣтѣ Страни безъ мито, при спазване на митническитѣ нарѣдби, установени за осугоряване тѣхното преизнасяне въ установеня въ закона срокъ. Този срокъ не може да бжде по дългъ отъ дванадесетъ месеци. Тази превилегия не се прилага относно предмети, които, поради тѣхното количество или стойность, не могатъ да се смѣтатъ за мостри или които по естеството имъ не биха могли да бждатъ идентифицирани при тѣхното преизнасяне.

Членъ 6

Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни, които отиватъ съ търговска цель на панаиритѣ и пазаритѣ на другата Страна, ще

бѫдатъ по възможность третирани като поданицитѣ на най-облагоприятствуваната нация, освенъ ако има за това противни разпореждания въ законитѣ и правилницитѣ относно амбулантната търговска и занаятчийска дейность, ако могатъ да представятъ легитимационни карти споредъ образеца, съдържащъ се въ Международната конвенция, за опростяване на митническитѣ формалности, подписана въ Женева на 3 ноемврий 1923 година.

Членъ 7

Договорящитѣ Страни се съгласяватъ да си признаятъ взаимно третирането на най-облагоприятствуваната нация за всичко, което засяга митата и всички допълнителни такси, начина за събиране митата как то и за всички правила, формалности и тяжести на които биха били подчинени операциитѣ за обезмитяването.

Членъ 8

Следователно стокитѣ, природнитѣ или фабрични произведения, производящи отъ всѣка отъ Договорящитѣ Страни, не ще бѫдатъ въ никой случай подложени, въ горе-поменатото отношение, на мита, такси или тѣжести други или по високи, нито на правила е формалности други или по-неблагоприятни отъ ония, на които сѫ или ще подложени произведенията отъ сѫщото естество, произходящи отъ нѣкоя трета страна.

Членъ 9

Сѫщо, стокитѣ, природнитѣ или фабричнитѣ произведения, изнесени отъ територията на всѣка отъ Договорящитѣ Страни и предназначени за територията на другата Договоряща Страна, но ще бѫдатъ подложени въ нѣкой случай подложени, въ сѫщото отношение, на мита, такси или тежести други или по-високи, нито на правила и формалности, по-неблагоприятни отъ ония на които сѫ подложени сѫщитѣ произведения, предназначени за територията, на която и да е страна.

Членъ 10

Всички преимущества, облаги, превигелии и имунитети, които сѫ или ще бѫдатъ отстѫпени въ това отношение постоянно или временно въ бѫдеще отъ една отъ двете Договорящи Страни на стокитѣ, природнитѣ или фабрични произведения на нѣкоя друга страна, ще бѫдатъ веднага и безъ компенсация приложени спрѣмо произведенията отъ сѫщото естество на другата Договоряща Страна.

Членъ 11

а) Търговскитѣ, индустриалнитѣ, финансовитѣ, застраховатълнитѣ, транспортнитѣ и други дружества, съ седалище въ територията на една отъ Договорящитѣ Страни и които сж учредени съгласно законитѣ на тая Страна ще бждатъ признати за законни въ територията на другата Страна. Тамъ тѣ ще могатъ да се явяватъ предъ сждилищата, било за завеждане на нѣкой искъ, било, за да се защищаватъ, и ще иматъ свободенъ и лесенъ достжпъ предъ властитѣ на другата Договоряща Страна;

б) Допускането на казанитѣ дружества да упражняватъ своята търговия или обичайна индустрия въ територията на другата Договоряща Страна ще бжде уредено съгласно законитѣ и правилницитѣ, които сж или ще бждатъ въ сила въ тая територия. Казанитѣ дружества ще се ползватъ въ всѣко отношение отъ третирането, дадено на дружествата на най-облагоприятствувана нация;

в) Поданицитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни ще се ползуватъ въ територията на другата Страна, що се отнася до основането на дружества, поменати въ първата алинея на тоя членъ, съ сжщитѣ права и облаги, които биха се дали на поданицитѣ на найоблагоприятствуваната нация.

Членъ 12

а) Всѣка отъ Договорящитѣ Страни ще осигори, съгласни свойтѣ закони и правилници, който сж въ сила, действително покровителство на природнитѣ или фабрични произведения, произхождащи отъ другата Договоряща Страна, срещу нелоялната конкуренция въ търговскитѣ сдѣлки, като се възпира или се забранява чрезъ секвестъръ или чрезъ всѣка друга съответна мѣрка, вносътъ, поставянето въ влагалища и износътъ, както и фабрикацията, циркулацията, продажбата и изнасянате на проданъ изъ вжтрешностьта на всѣкакви произведения, носещи върху самитѣ тѣхъ или върху непосрѣдствения имъ външенъ видъ или върху външната имъ опаковка, марки, имена, надписи или каквито и да е било белези, които прѣко или косвенно даватъ невѣрни указания за произхода, вида, естеството или специфичнитѣ качества на тѣзи произведения или стока;

б) Разпорежданията на настоящия членъ не се прилагатъ по отношение на транзитнитѣ стоки.

Членъ 13

Природнитѣ и индустриалнитѣ произведения на една отъ Договорящитѣ Страни, следъ като сж транзитирали презъ територията на

една или повече държави, но ще бѫдатъ подложени, при вноса имъ въ територията на Другата Страна, на мита или такси по-високи, отколкото, ако бѣха внесени направо отъ страната на тѣхното произхождение.

Членъ 14

Акъ изпратенитѣ стоки отъ една отъ Странитѣвъ другата се върнатъ на първоначалния изпращачъ, поради неприемането имъ отъ получателя или поради други причини, при преизнасянето нѣма да се събира износно мито, ще се върне заплатеното вносно мито или нѣма да се изисква митото, което е дължимо, при условие, че стокитѣ ще бѫдатъ оставени до преизнасянето подъ контрола на митницитѣ и че преизнасянето ще се извърши съ сѫщия документъ за превозъ въ срокъ отъ три месеци, начиная отъ датата на внасянето безъ да е било направено нѣкакво измѣнение въ стокитѣ.

Членъ 15

Докогато разпорежданията относно временно допускане бѫдатѣ съблюдавани, освобождението отъ мита ще се признава за:

1. стокитѣ, предназначени за изложби, конкурсси и панаири;

2. предметитѣ, предназначени да бѫдатъ поправени и предметитѣ, предназначени за изпитване и опити;

3. инструментитѣ и уредитѣ, предназначени за монтьори, които сѫ внесени или изнесени отъ самитѣ тѣхъ или имъ сѫ изпратени преди или следъ като сѫ преминали границата;

4. колитѣ за преносъ на покѫщнитата заедно съ тѣхнитѣ допълнителни части, натоварени или праздни, даже и въ случай, че тѣ биха взели отъ кое и да е друго мѣсто другъ нѣкой товаръ при завръщането имъ, при условие, че презъ тѣхното временно престояване въ територията на другата Договоряща Страна не ще бѫдатъ използвани за вътрешния трафикъ;

5. употребенитѣ вече външниопаковки отъ всѣкакъвъ видъ, внесени за да бѫдатъ напълнени и презнесени, следъ като сѫ били напълнени.

Членъ 16

При вноса и износа ще бѫдатъ по възможностъ освобождавани отъ всѣкакви вносни и износни мита и такси:

а) вещитѣ и предметитѣ, които сѫ служили за лично употребление, както и необходимитѣ превозии за пѫтъ на пѫтницитѣ презъ тѣхното пѫтуване и въ количество отговарящe на обстоятелствата, доколкото не ще бѫдатъ употребѣвани за търговия;

б) мострите даже върху картони, които не могатъ да бждатъ употребени за друга цель, съ изключение на монополнитѣ предмети;

в) всѣкакви видове опаковки, вече употрѣбени съ пратки за износъ ако сж върнати обратно въ опредѣленъ срокъ.

Членъ 17

Всѣка отъ Договорящитѣ Страни има правото да изисква, щото внасянитѣ въ нея стоки, произходящи отъ другата Страна, да бждатъ придружени отъ удостовѣрение за произходъ, издадено отъ мѣродавнитѣ власти. Тия удостовѣрения ще се освобождаватъ отъ консулска завѣрка.

Членъ 18

Улесненията и преимуществата, които България дава на други държави по силата на прилаганитѣ отъ нея многостранни международни конвенции, ще бждатъ сжщо отстжпени на Хърватско, при условие, че последното признава сжщитѣ улеснения и преимущества на България.

Членъ 19

1. Корабитѣ на всѣка една отъ Договоряащитѣ Страни, тѣхния товаръ, тѣхнитѣ команданти, екипажи и пасажери ще се ползватъ въ пристанищата и териториалнитѣ води на другата Страна въ всѣко отношение съ сжщото третиране, както националните кораби или тия на най-облагоприятсвуваната нация.

2. Националното третиране на мѣстнитѣ кораби или тѣхния товаръ не се простира върху;

а) облагитѣ, дадени на мѣстното риболовство;

б) специалнитѣ мѣрки, взети за поощрение на мѣстното корабоплаване чрезъ субсидий;

в) облагитѣ дадени на мѣстнитѣ спортни дружества;

г) каботажа;

д) упражняване на службата на пилотажъ, ремаркиране, сигнализация и спасителни работи въ пристанищата;

е) корабоплаването по вжтрешнитѣ водни пжтища, които не съставляватъ частъ отъ една интернационализирана рѣчна мрежа.

Чтенъ 20

1. При условие че влизатъ въ територията на една отъ Договорящитѣ Страни ще я напускатъ, като се съобразяватъ съ законитѣ и правилницитѣ на тази последната, било съ тѣхния корабенъ то-

варъ, било безъ него, като срѣдства за превозъ, както за лицата, тъй и за стокитѣ, ще бѫдатъ освободени отъ всѣкакви вносни и износни такси.

а) параходитѣ и корабитѣ отъ всѣкакъвъ видъ, включително и намиращи се въ тѣхъ инвентаръ и обикновенно снаражение, тѣхнитѣ подвижни аптеки, както и резервнитѣ части и инструменти, които се превозватъ едновременно съ споменатитѣ параходи и кораби, за да служатъ за поправка въ случай на повреда на кораба;

б) локомитивитѣ съ или безъ тендери. както и вагонитѣ, и намиращитѣ се тамъ обикновенни допълнителни части;

в) самолетитѣ съ всички необходими предмети за въздухоплавне, както и всички резервни части и необходими инструменти за поправка въ случай на повреда;

2. Сѫщо се освобождаватъ отъ всѣкакви вносни и износни такси всички горива, намиращи се въ параходитѣ и корабитѣ, локомотивитѣ и самолетитѣ на една отъ Договорящитѣ Страни въ качеството, отговаряще на дължината на разтоянието въ митническата територия на другата, както и дрехитѣ, долното облекло, припаситѣ и монополнитѣ артикули — отъ тѣзи последнитѣ само въ количеството, допустимо отъ съответнитѣ монополни разпореждания на държавата вносителка — които носи екипажа за собственна употрѣба и консумация.

3. Предметитѣ и материалитѣ, намиращи се въ параходитѣ, корабитѣ и самолетитѣ, ще трѣбва да бѫдатъ вписани въ инвентара на превозното срѣдство. Въ случай че не бѫдатъ вписани въ инвентара, те ще трѣбва да бѫдат отбелезани въ единъ специаленъ списъкъ.

4. Инвентарътъ и специалния списъкъ ще бѫдтъ задължително представяни предъ митническитѣ бюра и агенти, ако бѫдатъ поискани.

Членъ 21

Двестѣ Договорящи Страни се задължаватъ относно съобщенията, превоза и трънзита, както и относно пощенскитѣ, телеграфнитѣ и телефонитѣ си отношения, да прилагатъ разпоредбитѣ на международнитѣ конвенции, докато не сключатъ по между се специални спогодби по тия въпроси.

Членъ 22

Изключватъ се обаче отъ ангажиментитѣ, формулирани въ настоящата Спогодба:

1. Облагитѣ отстѫпени по настоящемъ или които могатъ да бѫдатъ отстѫпени занапредъ на граничнитѣ държави за улеснение на граничния трафикъ.

2. Облагитѣ произходящи отъ единъ митнически съюзъ, които би могълъ да бжде сключенъ въ бждеще отъ една отъ Договорящитѣ Страни.

Членъ 23

Договорящитѣ Страни си усигоряватъ третирането на най-облагоприятсвуваната нация, сжщо по отношение забранитѣ или ограниченията при вноса и износа на стокитѣ.

Членъ 24

Настоящета Спогодба, изготвена въ два екзепляра на български и хърватски езици, ще бжда ратифицирана и ратификационнитѣ инструменти ще се размѣнятъ въ най-скоро време въ София. Тя влиза въ сила 15 дни следъ размѣна на ратификацийтѣ. Между това Договорящитѣ Страни сж се съгласили да я прилагатъ, начиная отъ 1 октомврий 1941 година.

Спогодбата ще важи за една година, начияна отъ деня на привременното и стжпване въ сила. Ако не бжде денонсирана три месеци преди изтичане срока на траенето и, смѣта се, че остава въ сила за неопредѣлено време, като и тогава въ всѣко време може да бжде денонсирана съ предизвестие отъ три месеци.

Съставена въ Загребъ въ два ексемпляра на 25 септембрий 1941 година.

За България:
Н. Пецевъ

За Хърватско:
М. Шимичъ

UTANAČENJE
IZMEĐU »USTAŠKOG RADNIKA« I NJEMAČKE FRONTE RADA

Između vođe ureda za radničko namješćivanje u središtnjem uredu Njemačke fronte rada i hrvatske organizacije u Njemačkoj »Ustaški Radnik« sklopljeno je sliedeće:

UTANAČENJE

§ 1.

Hrvatska organizacija »Ustaški Radnik« obuhvaća sve, na području Njemačkog Reicha zaposlene, tvorničke i poljopriradne hrvatske radne sile.

§ 2.

Članovi »Ustaškog Radnika« uplaćuju Njemačkoj fronti rada doprinose, koji su određeni za njemačke članove Njemačke fronte rada.

Razpolaganje doprinosima, koje uplate članovi »Ustaškog Radnika« Njemačkoj fronti rada, uređuje se posebnom pogodbom između obih organizacija.

§ 3.

Njemačka fronta rada preuzima cjelokupnu družtvovnu skrb svih hrvatskih radnih sila obuhvaćenih u »Ustaškom Radniku«. U tome će je podupirati »Ustaški Radnik«. »Ustaški Radnik« provodit će u najužoj suradnji sa DAF-om politički i narodni odgoj i uz sudjelovanje NS-zajednice »Kraft durch Freude« kulturnu skrb hrvatskih radnih sila.

Za hrvatske radne sile bit će izdavane hrvatske novine i uređene hrvatske knjižnice. Hrvatskim povjerenicima za vezu i hrvatskim radnim silama daje se mogućnost suradnje.

Sve ostale zadaće od temeljnoga značenja, koje prelaze zadaće, sadržane u odsjeku 2, bit će uređene između ureda za radničko namješćivanje i opunomoćenika zajedničkim savjetovanjem.

§ 4.

U središtnjem uredu Njemačke fronte rada bit će u svrhu provedenja zadaća, označenih u § 3., osnovano jedno mjesto za vezu. U tu svrhu poslat će »Ustaški Radnik«:

1. jednoga opunomoćenika kao upravitelja mjesta za vezu kod ureda za radničko namješćivanje,

2. jednoga stalnog zastupnika za upravitelja,

3. plaćene uredske radne sile za namješćivanje i skrb u pokrajinama, okruzima i logorima (§ 10.).

Hrvatski suradnici na službenim mjestima nose sliedeće oznake:

u središtnjem uredu Njemačke fronte rada: povjerenik za vezu za Hrvate kod ureda za radničko namješćivanje;

u pokrajinskim upravama: pokrajinski povjerenik za vezu za Hrvate;

u okružnim upravama: okružni povjerenik za vezu za Hrvate.

Opunomoćenik i njegovi plaćeni službeni suradnici bit će namješćivani na priedlog »Ustaškog Radnika« odobrenjem i putem Njemačke fronte rada.

§ 5.

Ured »Ustaškog Radnika« u središtnjem uredu DAF-a nosi sliedeće oznake:

MJESTO ZA VEZU »USTAŠKOG RADNIKA« U NJEMAČKOM ARBEITSFRONTU
SKRB HRVATSKIH RADNIH SILA
OPUNOMOĆENIK U UREDU ZA RADNIČKO NAMJEŠĆIVANJE.

U pokrajinskim i okružnim upravama nosi službena stanica sliedeću oznaku:

MJESTO ZA VEZU »USTAŠKOG RADNIKA« U NJEMAČKOM ARBEITSFRONTU
SKRB HRVATSKIH RADNIH SILA

Oznaka službenih stanica sliedi na hrvatskom i njemačkom jeziku.

§ 6.

Njemačka fronta rada u središtnjem uredu: Ured za radničko namješćivanje, u pokrajinskim upravama: Glavna stanica za radničko namješćivanje, a u okružnim upravama: Glavna stanica za radničko namješćivanje, stavljaju na razpolaganje potrebne službene prostorije, njihov uređaj, pisarski pribor, brzoglasne uređaje, razsvjetu, loženje i čišćenje.

U prostorijama hrvatskih stanica za vezu mogu biti stavljene na vidno mjesto državne oznake Nezavisne Države Hrvatske, te slike vodećih ličnosti ove države.

Opunomoćenik i suradnici mogu kod vršenja svoje dužnosti nositi službenu odoru »Ustaškog Radnika«.

§ 7.

Opunomoćenik i hrvatski suradnici na mjestima za vezu moraju se kod vršenja svojih zadaća držati propisa i smjernica Njemačke fronte rada. Oni podliežu radnom redu Njemačke fronte rada.

Njemačka fronta rada oslobada opunomoćenika »Ustaškog Radnika« njegove dužnosti, ako »Ustaški Radnik« svoju punomoć povuče. DAF oslobođava plaćene službene hrvatske suradnike njihove dužnosti, ako opunomoćenik »Ustaškog Radnika« to predloži ili ako obstoji predpostavka §-a 8., stavka 2., rečenica 3.

§ 8.

Nadzor nad plaćenim službenim hrvatskim suradnicima u službeničkom pogledu (službenička revnost, službenička točnost, ponašanje u službi i izvan službe) podleži pod nadležnu oblast DAF-a. Kod prestupaka, koji zahtievaju primjenu redovnih mjera, obavješćuje oblast Njemačke fronte rada opunomoćenika »Ustaškog Radnika«.

Prije nego što se poduzmu mjere, potrebna je suglasnost izmedu punomoćnika »Ustaškog Radnika« i Ureda za radničko namješćivanje. Mjere radi službenih povreda predložit će opunomoćenik »Ustaškog Radnika« Uredu za radničko namješćivanje. Ako se ne postigne suglasnost izmedu opunomoćenika »Ustaškog Radnika« i Ureda za radničko namješćivanje, odlučit će Njemačka fronta rada samostalno nakon stavljanja u vezu s »Ustaškim Radnikom«.

§ 9.

Hrvatski pokrajinski povjerenici za vezu ovlašteni su kod izvršavanja svojih zadaća iz krugova hrvatskih radničkih sila imenovati povjerenike za vezu u pogonima s obćim i posebnim zadaćama, naročito za jezično sporazumievanje. Namješćivanje ovih ljudi za vezu na njihove dužnosti uslieđuje putem Njemačke fronte rada. Njihovo djelovanje je počastno.

§ 10.

»Ustaški Radnik« i Njemačka fronta rada sporazumni su, da se hrvatske radničke sile imaju skloniti po mogućnosti u zasebnim logorima.

§ 11.

U logorima, u kojima su izključivo sklonute hrvatske radničke sile, imenuje pokrajinski povjerenik za vezu »Ustaškog Radnika« pla-

ćene hrvatske vođe logora, koji na vlastitu odgovornost vode logore i za njih se brinu.

Službeni pismeni i ustmeni saobraćaj logorskih vođa s njemačkim stanicama i pogonskih vođa uslieđuje izključivo putem mjerodavnih oblasti Njemačke fronte rada.

Nadležnost njemačkih oblasti ostaje netaknuta naročito u sliedećim zadaćama: održavanje javnoga reda, osiguranje javnoga zdravlja, izručenje živežnih namirnica i ostalih gospodarskih potrošačkih dobara hrvatskim vođama logora.

Za u odsjeku 3. označene zadaće, koje nisu prenašane na hrvatskoga vođu logora, namještava DAF, nakon sporazuma sa hrvatskim pokrajinskim povjerenikom za vezu, svoga vlastitoga opunomoćenika.

Hrvatski vođa logora i opunomoćenik DAF-a obvezani su surađivati u uskom sporazumu.

O logorima, u kojima nisu sklonute izključivo hrvatske radničke sile, vodit će skrb njemački vođe logora, kojima će se dodati plaćeni hrvatski logorski povjerenik za vezu, kojega imenuje hrvatski pokrajinski povjerenik za vezu.

§ 12.

Njemačka fronta rada može hrvatske plaćene počastne suradnike dati školovati. Njemačka fronta rada određuje naučni plan i redoslied ovoga školovanja u sporazumu s opunomoćenikom »Ustaškog Radnika«.

Snašanje troškova školovanja uredit će se temeljem u § 2. označenog posebnog ugovora.

§ 13.

Plaća i naknada putnih troškova opunomoćenika »Ustaškog Radnika« i njegovih plaćenih suradnika uslieđuje putem »Ustaškog Radnika«, oslanjajući se na osnove plaćanja Njemačke fronte rada.

§ 14.

Ovo utanačenje sastavljeno je na hrvatskom i njemačkom jeziku i stupa na snagu na dan podpisa. Za tumačenje vriedi njemački tekst. Ovo utanačenje vriedi do 31. XII. 1942. i produžuje se svaki puta za daljnju godinu dana, ako se ne odkaže najkasnije do 1. X. za konac kalendarske godine.

Pristanak obiju vlada bit će zatražen.

Berlin, dne 30. rujna 1941.

Družtvovni izaslanik kod
hrvatskog poslanstva u Berlinu:
JAKOV BAŠIĆ

Vođa Ureda Reicha:
MENDE

VEREINBARUNG
ZWISCHEN DER DEUTSCHEN ARBEITSFRONT UND DER »USTASCHA-ARBEITER«

Zwischen dem Leiter des Amtes für Arbeitseinsatz im Zentralbüro der Deutschen Arbeitsfront und dem Bevollmächtigten des Kroatischen Sozialministers wird folgende

VEREINBARUNG

getroffen:

§ 1

Die kroatische Organisation »Ustascha-Arbeiter« umfaßt alle im deutschen Reichsgebiet tätigen gewerblichen und landwirtschaftlichen kroatischen Arbeitskräfte.

§ 2

Die Mitglieder der »Ustascha-Arbeiter« entrichten an die Deutsche Arbeitsfront Beiträge in der gleichen Höhe wie die deutschen Mitglieder der Deutschen Arbeitsfront.

Die Verwendung der von den Mitgliedern der »Ustascha-Arbeiter« an die Deutsche Arbeitsfront entrichteten Beiträge regelt ein besonderes Abkommen zwischen beiden Organisationen.

§ 3

Die Deutsche Arbeitsfront übernimmt die gesamte soziale Betreuung der in der »Ustascha-Arbeiter« erfaßten kroatischen Arbeitskräfte. Sie wird hierbei von der »Ustascha-Arbeiter« unterstützt. Die »Ustascha-Arbeiter« führt in engster Zusammenarbeit mit der Deutschen Arbeitsfront die politische und nationale Erziehung und unter Mitwirkung der NS-Gemeinschaft »Kraft durch Freude« die kulturelle Betreuung der kroatischen Arbeitskräfte durch.

Für die kroatischen Arbeitskräfte wird eine kroatische Zeitung herausgegeben, und es werden kroatische Büchereien errichtet werden. Bei der Ausgestaltung der Zeitung ist den kroatischen Verbindungsmännern und den betreuten kroatischen Arbeitskräften Gelegenheit zur Mitarbeit zu geben.

Alle weiteren Aufgaben von grundsätzlicher Bedeutung, die über die im Absatz 1 bezeichneten Aufgaben hinausgehen, werden zwischen dem Amt für Arbeitseinsatz und dem Beauftragten in gemeinsamer Beratung geregelt.

§ 4

Im Zentralbüro der Deutschen Arbeitsfront wird eine Verbindungsstelle zur Durchführung der im § 3 bezeichneten Aufgaben errichtet. Hierfür entsendet die »Ustascha-Arbeiter«

1) einen Beauftragten als Leiter der Verbindungsstelle beim Amt für Arbeitseinsatz,

2) einen ständigen Vertreter für den Leiter,

3) hauptamtlich angestellte Arbeitskräfte zum Einsatz und für die Betreuung in den Gauen und Kreisen und in den Lagern (§ 10).

Die kroatischen Mitarbeiter in den Dienststellen führen folgende Dienstbezeichnung:

Im Zentralbüro der DAF: Verbindungsmann für Kroaten beim Amt für Arbeitseinsatz,

in den Gauwaltungen: Gauverbindungsmann für Kroaten,

in den Kreiswaltungen: Kreisverbindungsmann für Kroaten.

Der Beauftragte und seine hauptamtlichen Mitarbeiter werden auf Vorschlag der »Ustascha-Arbeiter« mit Zustimmung der Deutschen Arbeitsfront durch diese eingesetzt.

§ 5

Die Dienststelle der »Ustascha-Arbeiter« in Zentralbüro der Deutschen Arbeitsfront führt folgende Bezeichnung:

VERBINDUNGSSTELLE »USTASCHA-ARBEITER« IN DER
DEUTSCHEN ARBEITSFRONT
BETREUUNG KROATISCHER ARBEITSKRÄFTE
DER BEAUFTRAGTE IM AMT FÜR ARBEITSEINSATZ

In den Gauwaltungen und in den Kreiswaltungen führt die Dienststelle folgende Bezeichnung:

VERBINDUNGSSTELLE »USTASCHA-ARBEITER« IN DER
DEUTSCHEN ARBEITSFRONT
BETREUUNG KROATISCHER ARBEITSKRÄFTE

Die Bezeichnung der Dienststelle erfolgt in deutscher und kroatischer Sprache.

§ 6

Die Deutsche Arbeitsfront — im Zentralbüro das Amt für Arbeitseinsatz, in den Gauwaltungen die Hauptabteilung Arbeitseinsatz und in den Kreiswaltungen die Hauptabteilung Arbeitseinsatz — stellen die erforderlichen Diensträume, ihre Einrichtung, das Schreibmaterial, Fernsprecheinrichtungen, Beleuchtung, Beheizung und Reinigung zur Verfügung.

In den Räumen der kroatischen Verbindungsstellen können die Hoheitszeichen des Unabhängigen Staates Kroatien und die Bilder der führenden Persönlichkeiten dieses Staates angebracht werden.

Der Beauftragte und die Mitarbeiter können bei der Ausübung ihres Amtes die Dienstkleidung der »Ustascha-Arbeiter« tragen.

§ 7

Der Beauftragte und die kroatischen Mitarbeiter in den Verbindungsstellen sind bei der Durchführung ihrer Aufgaben verpflichtet, sich an die Vorschriften und Richtlinien der Deutschen Arbeitsfront zu halten. Sie unterstehen disziplinarisch der Deutschen Arbeitsfront.

Die Deutsche Arbeitsfront entbindet den Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter« seines Amtes, falls diese ihren Auftrag zurückzieht. Die Deutsche Arbeitsfront entbindet die hauptamtlichen kroatischen Mitarbeiter ihres Dienstes, wenn der Beauftragte der »Ustascha-Arbeiter« dies beantragt oder wenn die Voraussetzung des § 8 Absatz 2 Satz 3 vorliegt.

§ 8

Die Überwachung der hauptamtlichen kroatischen Mitarbeiter in dienstlicher Hinsicht (Diensteifer, Dienstpünktlichkeit, dienstliches und außerdienstliches Verhalten) obliegt der zuständigen Dienststelle der Deutschen Arbeitsfront. Bei Verstößen, die eine Maßregelung erfordern, benachrichtigt die zuständige Dienststelle der Deutschen Arbeitsfront den Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter«.

Vor einer Maßregelung ist die Übereinstimmung zwischen dem Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter« und dem Amt für Arbeitseinsatz herbeizuführen. Die Maßregelung wegen eines dienstlichen Verstoßes wird dann von dem Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter« bei dem Amt für Arbeitseinsatz beantragt. Wenn eine Übereinstimmung über eine Maßregelung zwischen dem Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter« und dem Amt für Arbeitseinsatz nicht erzielt werden kann, wird die Deutsche Arbeitsfront nach Fühlungnahme mit der »Ustascha-Arbeiter« selbständig entscheiden.

§ 9

Die kroatischen Gauverbindungsmänner sind bei der Durchführung ihrer Aufgaben berechtigt, aus dem Kreise der kroatischen Arbeitskräfte Verbindungsmänner in den Betrieben mit allgemeinen und besonderen Aufgaben, darunter insbesondere für die sprachliche Verständigung, zu benennen. Die Einsetzung dieser Verbindungsmänner in ihr Amt erfolgt durch die Deutsche Arbeitsfront. Ihre Tätigkeit ist ehrenamtlich.

§ 10

Die »Ustascha-Arbeiter« und die Deutsche Arbeitsfront stimmen darin überein, daß die kroatischen Arbeitskräfte nach Möglichkeit in geschlossenen Lagern unterzubringen sind.

§ 11

Für die Lager, in denen ausschließlich kroatische Arbeitskräfte untergebracht sind, benennt der Gauverbindungsmann der »Ustascha-Arbeiter« hauptamtliche kroatische Lagerführer, die in eigener Verantwortlichkeit das Lager führen und betreuen.

Der dienstliche schriftliche und mündliche Verkehr der Lagerführer mit den deutschen Verwaltungen und den Betriebsführern erfolgt ausschließlich über die zuständigen Dienststellen der Deutschen Arbeitsfront.

Die Zuständigkeit der deutschen Dienststellen bleibt unberührt, insbesondere in folgenden Aufgaben: die Aufrechterhaltung der öffentlichen Ordnung, die Sicherung der öffentlichen Gesundheit und die Auslieferung der Lebensmittel und sonstigen wirtschaftlichen Verbrauchsgüter an die kroatischen Lagerführer.

Für die im Absatz 3 bezeichneten, dem kroatischen Lagerführer nicht übertragenen Aufgaben setzt die Deutsche Arbeitsfront nach Fühlungnahme mit dem kroatischen Gauverbindungsmann einen eigenen Beauftragten ein.

Der kroatische Lagerführer und der Beauftragte der Deutschen Arbeitsfront sind verpflichtet, in enger Fühlungnahme zusammenzuarbeiten.

Die Lager, in denen nicht ausschließlich kroatische Arbeitskräfte untergebracht sind, werden von deutschen Lagerführern betreut, denen ein vom kroatischen Gauverbindungsmann benannter kroatischer Lagerverbindungsmann beigegeben wird.

§ 12

Die Deutsche Arbeitsfront kann die kroatischen hauptamtlichen und ehrenamtlichen Mitarbeiter schulen lassen. Die Deutsche Arbeitsfront bestimmt den Lehrplan und den Lehrgang dieser Schulungen in Übereinstimmung mit dem Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter«.

Die Tragung der Kosten der Schulungen wird durch die im § 2 bezeichnete gesonderte Vereinbarung geregelt.

§ 13

Die Besoldung und die Erstattung der Reisekosten des Beauftragten der »Ustascha-Arbeiter« und seiner hauptamtlichen Mitarbeiter erfolgt

durch die »Ustascha-Arbeiter« in Anlehnung an die Besoldungsgrundsätze der Deutschen Arbeitsfront.

§ 14

Diese Vereinbarung ist in deutscher und kroatischer Sprache ausgefertigt und tritt am Tage der Unterfertigung in Kraft.

Für die Ausfertigung gilt die deutsche Ausfertigung. Diese Vereinbarung gilt bis zum 31. XII. 1942 und verlängert sich jeweils um ein Jahr, wenn sie nicht spätestens am 1. Oktober für den Schluß des Kalenderjahres gekündigt wird.

Das Einverständnis der beiden Regierungen wird eingeholt.

Berlin, den 30. September 1941

Reichsamtsleiter:
MENDE

Attaché für Sozial-
und Arbeiterangelegenheiten
bei der Kroatischen Gesandtschaft
in Berlin:
JAKOV BAŠIĆ

TRGOVINSKI UGOVOR IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I SLOVAČKE REPUBLIKE

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske i Predsjednik Slovačke Republike u želji, da se što bolje razviju trgovački odnosi između obiju država, i radi jačanja, takvim načinom, prijateljskih veza, koje ih spajaju, odlučili su, da zaključe trgovinski ugovor, te su u tu svrhu imenovali svoje opunomoćenike:

POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Gospodina Marijana Šimića ministra za obrt, veleobrt i trgovinu,

PREDSJEDNIK SLOVAČKE REPUBLIKE

Gospodina Dr. Stefana Polyaka, opunomoćenog ministra i izvanrednog poslanika,

koji su nakon izmjene svojih punomoći, za koje su ustanovili da su izpravne, zaključili sliedeće:

Članak 1.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge Stranke, u pogledu obavljanja trgovine, industrije, plovidbe ili bilo kakvog drugog zanimanja, ista prava, povlastice i blagodati svake vrsti, koje uživaju ili će uživati državljani najpovlašćenije države.

Oni će imati pravo sticanja, posjedovanja, iznajmljivanja i otuđivanja svake vrsti pokretnih i nepokretnih dobara, u koliko domaći zakoni ne naređuju drugačije.

Pri tom se podrazumieva, da odredbama ovog ugovora nije ni u koliko suženo pravo ni jedne od Ugovornih Stranaka, da u pojedinim slučajevima državljanima druge Stranke uzkrate boravak, bilo na osnovu sudske odluke, bilo iz razloga unutarnje ili vanjske sigurnosti države, bilo zbog siromaštva, bilo zbog mjera zdravstvenog redarstva za održavanje javne ćudorednosti.

Članak 2.

Dioničkim i ostalim trgovačkim družtvima svake vrsti, obuhvaćajući tu i veleobrtna, financialna, prometna, plovidbena i osiguravajuća družtva, koja imaju svoje sjedište na području jedne od Ugovornih Stranaka, a koja po zakonima te Ugovorne Stranke pravno postoje, priznat će se pravo postojanja i na području druge Ugovorne Stranke. Ona će također moći poslovati na području druge Ugovorne Stranke, pridržavajući se njenih zakona i propisa, kao i vršiti sva svoja prava pred sudovima i upravnim vlastima, a naročito će moći pristupati pred sudove i voditi parnice kao tužilačka ili tužena stranka.

Priznanje prava poslovanja gore navedenim družtvima, koja pravno postoje na području jedne od Ugovornih Stranaka, a koja namjeravaju, poslije stupanja na snagu ovog ugovora proširiti svoje poslovanje i na području druge Ugovorne Stranke, a kojima bi u tu svrhu bila potrebna naročita dozvola, određivat će se prema zakonima i propisima, koji su na snazi u dotičnoj državi. S družtvima pak, kojima je bilo već priznato pravo poslovanja, postupat će se kao s družtvima najpovlašćenije države.

Članak 3.

Državljani jedne od Ugovornih Stranaka bit će na području druge Ugovorne Stranke oslobođeni od svake osobne vojne dužnosti u vojsci, mornarici i zrakoplovstvu, kao i u ostalim vojnim ili vojnički organiziranim ustanovama, određenima za održavanje javnog poredka i unutrašnju sigurnost države. Oni će biti oslobođeni od svih tereta, koji se nameću kao odkup od osobne službe. No oni će biti podvrgnuti svima ostalim teretima i dužnostima, osim vojne službe (kao n. pr. primanje vojske u stan, davanje zaprege i t. d.) u mjeri i prema zakonima i propisima, koji se primjenjuju na domorodce.

Članak 4.

Roba, prirodni i veleobrtni proizvodi, podrietlom s područja jedne od Ugovornih Stranaka, pri njihovom uvozu na područje druge Ugovorne Stranke ne će se obterećivati većim uvoznim carinama ili drugim daćama ili porezima, nego što su oni, koji se naplaćuju pri uvozu iz ma koje bilo treće države.

Obje Ugovorne Stranke suglasne su isto tako, da jedna drugoj obezbjede režim najvećega povlašćenja u pogledu na izvozne carine ili druge dažbine ili poreze, koji se naplaćuju pri izvozu.

Obje Ugovorne Stranke suglasne su isto tako, da jedna drugoj osiguraju režim najvećega povlašćenja i u pogledu načina naplate carina, tarifiranja i klasifikacije robe kao i tumačenja carinske tarife, vraćanja carina, reeksporta, pretovara i stavljanja robe u skladišta.

Članak 5.

Roba, prirodni i veleobrtni proizvodi jedne od Ugovornih Stranaka, koji budu prevoženi preko područja trećih država, ne će se pri uvozu na područje druge Ugovorne Stranke, obterećivati pristojbama ili daćama većim, nego što su one, kojima bi bili obterećeni, da su neposredno uvezeni iz zemlje svoga podrietla. Ove odredbe primjenjivat će se, kako na robu, koja se prevozi neposredno, tako i poslije pretovara, prepakivanja ili iztovarivanja u skladišta.

Članak 6.

Unutrašnje takse ili daće, ma kakav im bio naziv, kojim jedna Ugovorna Stranka na svom području obterećuje u korist države, samoupravnih ustanova ili družtava proizvodnju, promet, kupovinu, prodaju ili potrošnju robe druge Ugovorne Stranke, ne mogu biti veće ni teže od taksa ili ostalih daća, kojima se obterećuje roba iste vrsti najpovlašćenije države.

Članak 7.

Trgovci, veleobrtnici i ostali proizvadači jedne od Ugovornih Stranaka, kao i njihovi trgovački putnici, imat će pravo da uz podnošenje izkaznice i podvrgavajući se formalnostima, propisanima u drugoj zemlji, u ovoj posljednjoj obavljaju kupovine za svoju trgovinu ili industriju, kao i da prikupljaju naručbe sa uzorcima ili bez njih, od trgovaca ili drugih osoba, koje za trgovinu ili veleobrt upotrebljavaju robu, koja odgovara uzorcima, sve ovo pod istim uvjetima kao i državljani najpovlašćenije države.

Veleobrtnici i trgovački putnici imaju pravo nositi sa sobom uzorke ili modele, ali ne i robu. Spomenute izkaznice izdavat će se analogno obrazcu, koji sadrži Međunarodna konvencija za pojednostavnjenje carinskih formalnosti, podpisana u Ženevi 3. studenoga 1923.

Ugovorne Stranke međusobno će označiti, koje su vlasti nadležne za izdavanje izkaznica.

Odredbe ovog članka ne mogu se primieniti na ambulantnu, trgovačku ili obrtnu djelatnost, kao ni na kolportažu i prikupljanje naredaba od osoba, koje ne obavljaju ni trgovinu ni veleobrt, pošto svaka Ugovornica zadržava za sebe podpunu slobodu svoga zakonodavstva.

Članak 8.

Pod uvjetom, da se pridržavaju propisi, odnoseći se na privremeni uvoz, oslobođenje od carine priznat će se za:

1. Robu namienjenu za izložbe, utakmice i sajmove;

2. Predmete namienjene za opravku i predmete namienjene za izpitivanje i probe;

3. Alate i oruđe namienjene monterima, bilo da ih ovi sobom nose ili iznose ili da su poslani prije ili poslije, nego što su monteri prešli granicu;

4. Kola za namještaj s njihovim pripadajućim predmetima, natovarena ili prazna, čak i u slučaju, kad pri povratku prime u kakvom mjestu nov teret, pod uslovom, da se ne upotrebljavaju za unutrašnji promet za vrieme njihovog privremenog boravka na području druge Ugovorne Stranke;

5. Upotrebljavani vanjski zavoji svake vrsti, koji se uvoze da bi bili napunjeni i izvezeni.

Članak 9.

Prilikom uvoza ili izvoza uzajamno se oslobađaju svake uvozne ili izvozne carine i takse:

a) Upotrebljavane stvari ili predmeti za osobnu upotrebu, kao i namirnice potrebne putnicima za vrieme putovanja i u količini, koja odgovara okolnostima, u koliko nisu predmet trgovine;

b) Uzorci, pa i na kartonima, koji se ne mogu drugačije upotriebiti, s izuzetkom monopolskih predmeta;

c) Ambalaža svake vrsti već upotrebljavana za izvozne pošiljke, koja se u određenom roku natrag vraća.

Članak 10.

Režim najvećeg povlašćenja, predviđen ovim ugovorom, ne će se primjenjivati:

a) Na naročite povlastice, koje je jedna od Ugovornih Stranaka dala ili koje bude dala susjednim državama, u cilju olakšanja pograničnog prometa, u pravilu najviše 15 km u dubini od granične linije;

b) Na ugovorne obveze, koje je jedna od Ugovornih Stranaka primila ili koje bude primila na osnovu ugovora o carinskoj uniji;

c) Na prava i povlastice, koje proiztiču iz privremenog carinskog režima, koji postoji između Slovačke Republike s jedne strane i Protektorata Češke i Moravske i Sudetskih zemalja s druge strane.

Članak 11.

Obje Ugovorne Stranke primjenjivat će uzajamno postupak najvećeg povlašćenja, kad se tiče zabrana ili ograničenja uvoza i izvoza.

Članak 12.

Pri uvozu robe jedne Ugovorne Stranke u carinsko područje druge, ne će se, po pravilu, zahtievati uvjerenje o podrietlu. Ipak, ako se prilikom uvoza izvjestne robe bude zahtievalo i uvjerenje o podrietlu, u

cilju pravilne primjene carinskih propisa, priznat će se kao pravovaljano samo ono uvjerenje, koje je izdala nadležna carinska vlast ili veleobrtna, odnosno obrtna ili trgovačka komora zemlje izvoznice.

Članak 13.

Obje Ugovorne Stranke priznaju uzajamno jedna drugoj slobodu prevoza putnika i robe preko svojih područja, bilo suhozemnim bilo vodenim putevima.

Članak 14.

Obje Ugovorne Stranke obvezuju se, da će u svom međusobnom saobraćaju u pogledu željezničkih tarifa postupati po načelu najvećeg povlašćenja.

Članak 15.

Brodovi pod hrvatskom zastavom i brodovi pod slovačkom zastavom obavljat će plovidbu na temelju uzajamnosti na slovačkom, odnosno hrvatskom dielu Dunava. Što se tiče prolaza, upotrebe pristaništa, carinskih olakšica, državljana, dobara i zastava, brodovi jedne Ugovorne Stranke u vodama druge Ugovorne Stranke uživat će režim najpovlašćenije države.

Članak 16.

Za uvoz, odnosno provoz stoke, stočnih proizvoda i prerađevina vriedit će propisi sadržani u veterinarskoj konvenciji, podpisanoj između Ugovornih Stranaka na današnji dan.

Članak 17.

Ovaj ugovor izrađen u dva izvornika, na hrvatskom i slovačkom jeziku, bit će ratificiran, a izmjena ratifikacija obavit će se u najskorije vrieme u Bratislavi. On stupa na snagu 15 dana po izmjeni ratifikacija, a do toga vremena vriedit će privremeno postojeći ugovor o trgovini i plovidbi od 3. kolovoza 1940.

Ovaj ugovor ostaje na snazi jednu godinu od dana njegovog stupanja na snagu. Ako ugovor ne bude odkazan na šest mjeseci prije izteka toga roka, smatrat će se da je produžen za godinu dana, s tim, da se u buduće ima na isti način produživati.

U potvrdu ovoga su opunomoćenici obiju Ugovornih Stranaka podpisali ovaj ugovor i na njega stavili svoje pečate.

Učinjeno u Zagrebu u po dva izvornika, dne 16. listopada 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:
MARIJAN ŠIMIĆ

Za Republiku Slovačku:
Dr. ŠTEFAN POLYAK

OBCHODNÁ SMLUVA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVATSKO

Prezident Slovenskej Republiky a Poglavnik Nezávislého Štátu Chorvatsko v želaní, aby sa lepšie rozvinuiy obchodné styky medzi oboma státmi a tak sosilnily priateľske vzťahy, ktoré ich spájaju, rozhodli sa uzavrieť obchodnú smluvu a za tým účelom vymenovali svojich splnomocnencov:

PREZIDENT SLOVENSKEJ REPUBLIKY:

pána Dr. Štefana Polyáka, splnomocného ministra a mimoriadneho vyslanca,

POGLAVNIK
NEZÁVISLÉHO ŠTÁTU CHORVATSKO

pána Marijana Šimića, ministra živností, priemyslu a obchodu,

ktorí sa po výmene svojich splnomocnení, ktoré uznali za správne, dohodli na tomto:

Článok 1

Príslušníci jednej smluvnej strany budú mať na území druhej smluvnej strany ohľadne obchodu, priemyslu a pravby alebo akehokoľvek ineho zamestnania tie isté výhody, oslobodenia a úľavy každého druhu, ktoré majú alebo budú mať príslušníci štátov požívajúcich najväčšie výhody.

Budú mať právo nadobúdať, držať, prenajímať, zcudziť všetky druhy movitého a nemovitého majetku pokiaľ domáce zákony nenariaďujú iné.

Pritom se rozumie, že ustanoveniami tejto smluvy nie je nijak dotknuté právo ktorejkoľvek smluvnej strany v jednotlivých prípadoch skrátiť pobyt príslušníkov druhey smluvnej strany, či už na základe súdneho výroku, alebo z dôvodu vnútornej a zahraničnej bezpečnosti, alebo z dôvodu chudoby, alebo na základe opatrení zdravotnej policie na udržovanie verejnej morálky.

Článok 2

Účatninné a ostatné obchodne spoločnosti každého druhu, zahrnůjúc to toho spločnosti priemyselné, peňažné, dopravné, plavebné a poisťujúce, ktoré majú svoje sídlo na územi jednej smluvnej strany a ktoré podľá zákonov tejto strany sú tamže podľa práva ustanovené, budú

aj na území druhej strany uznané za právne existujúce. Budú oprávnené uplatňovať i na území tejto druhej strany, zachovávajúc jej zákony a nariadenia, pred súdmi a správnymi úradmi všetky svoje práva a obzvlášť vystupovať pred súdmi a viesť tam spory jako strana žalujúca alebo žalovaná.

Pristustenie spločnosti horevyimenovaných, ktoré sú na území jednej smluvnej strany podľa práva ustanovené a ktoré hodlajú po nadobudnotí pôsobnosti tejto smluvy rozšíriť svoju činnosť na územie druhej smluvnej strany a potrebovaly by to zvláštne povolenie, bude sa riadiť podľa zákonov a nariadaní v dotyčnom štáte platných. So spločnosťami už pripustenými bude sa zachádzať ako so spoločnosťami štátu požívajúceho najväčšie výhody.

Článok 3

Príslušníci jednej smluvnej strany budú oslobodení na území druhej smluvnej strany od každej povinnosti osobnej služby vojenskej vo vojsku pozemnom, námornom alebo leteckom, ako aj v ostatných ustanovizniach vojenských alebo vojensky organizovaných a určenýich na udržovanie verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti štátu. Budú oslobodení od všetkých dávok nahradzujúcich túto službu. Budú však podrobení všetkým ostatným plneniam okrem osobnej služby vojenskej (jako n. pr. ubytovanie vojska, poskytnutie záprahu atď.) v rozsahu a podľa zákonov a nariadení, platných pre vlastných príslušníkov.

Článok 4

Tovary, produkty prírodné alebo výrobky pôvodom a územia jednej smluvnej strany, nebudú podrobené pri ich dovoze na územie druhej smluvney väčším dovoznýim clám alebo iným dávkam, poplatkom a daniam ako tým, ktoré sa vyberajú pri dovoze z ktorehokoľvek tretieho štátu.

Obe smluvné strany sg rovnako vzájomne zaisťujú režim najväčších výhod ohladom vyvoznych ciel alebo inýich dávok, poplatkov alebo daní, ktoré vyberajú pri vývoze.

Práve tak obe smluvné strany si vzájomne zaručujú režim najväčších výhod ohlaďom spôsobu vyberania ciel, tarifovania a klafikovania tovaru, výkladu colnej tarify, vrátenia ciel, reexportu, prekladu a uloženia tovarov v skladištiach.

Článok 5

Tovary, produkty prírodné alebo výrobky jednej smluvnej strany, ktoré budu prepravované cez územie tretích štatov, nebudú pri dovoze

na územie druhej smluvnej strany zaťažované väčšími poplatkami alebo dávkami jako tými, ktorými by boly zaťažené, keby sa dovážaly bezprostredne zo štátu svôjho pôvodu. Tieto ustanovenia sa vzťahujú rovnako na tovary, ktoré sa dobravujú bezprostredne ako aj na tovary dopravované po preložení, prebalení alebo po vyskladnení.

Článok 6

Vnútorné poplatky a dávky, bez ohľadu ná ich názov, ktorými jedna smluvná strana zaťažuje na svojom území v prospech štátu, samoprávnych svázkov alebo spločností výrobu, prepravu, kúpu, predaj alebo spotrebu tovar druhej smluvnej strany, nemôžu byť väčšie ani ťažšie ako poplatky alebo ostatné dávky, ktorými zaťažuje rovnaké tovary štátu požívajúceho najväčších výhod.

Článok 7

Obchodníci, priemyselníci a ostatní živnostníci jednej zo smluvných strán ako aj ich obchodní cestujúci po predložení legitimácie a po vyhovení formalitám predpísaným v druhej zemi budú mať právo v tejto zemi, aby prevádzali nákupy pre svoj obchod alebo priemysel ako aj prijímali objednávky na podklade vzorkov alebo bez nich od obchodníkov alebo iných osôb, ktoré používaju pre obchod alebo priemysel tovar zodpovedajúci vzorkom a to všetko za tých istých podmienom ako príslušníci štátu poživajúceho najväčších výhod.

Priemyselníci a obcohdní cestujúci majú právo nosiť so sebou vzorky alebo modely, nie však tovar. Spomenuté legitimácie budú sa vydávať podľa vzoru, ktorý je obsažený v medzinárodnej konvencii o zjednodušení colných formalít, podpísanej v Ženeve dňa 3. nov. 1923.

Smluvné strany si navzájom oznámia, ktoré úrady sú opravnené vydávať legitimácie.

Ustanovenia tohto článku nemožu sa vzťahovať na podomovú, obchodnú a živnostenskú činnosť ako ani na kolportáž a na prijímanie objednavok od osob, ktore néprevádzaju ani obchod, ani priemysel, pri čom každa zo smluvnych stran si ponechava uplnu volnost svojho zakonodarstva.

Článok 8

S výhradou, že budú zachované predpisy vzťahujúcé sa na vzájomný, budu priznané oslobodenie od cla na:

1. tovar dovázany na výstavy, súťaže a veľtrhy;

2. predmety určené k oprave a predmety určené k vyskúšaniu a ku skúške;

3. nástroje a prístroje určené pre montérov bez ohľadu na to, či tieto dovážaju alebo vyvážajú, alebo či sú zaslané pred tým alebo po tom, čo títo prekročili hranicu;

4. nábytkové vozy príslušenstvom neložené alebo prázdne, i keď prevezmú naklad kdekoľvek na zpiatočnej ceste, pod podmienkou, že nebudú použíté počas predchodného pobytu na uzemi druhého smluvného štatu k vnútornej doprave;

5. upotrebené vonkajšie obaly všetkých druhov, ktoré sa dovážajú k plneniu a ktoré po naplnení sa vyvažajú zpäť.

Clanok 9

Od všetkých dovoznych alebo vývozných ciel a poplatkov budú pri dovoze alebo vývoze vzájomne oslobodené:

a) upotrebené veci a predmety, ktoré slúžia k osobnej potrebe ako i veci potrebné pre cestujúcich počas cestovania a ktorych množstvo je primerane ich potrebe, pokiaľ tieto nie sú predmetom obchodu;

b) vzorky, tiež na kartonoch, ktoré nemožno iným spôsobom upotrebiť s výnimkou monopolných výrobkov;

c) upotrebené obaly všetkého druhu z vývozných zásielok, ktoré do jednoho roku budú vrátené zpäť.

Článok 10

Režim najväčších výhod podľa tejto smluvy nevzaťahuje sa:

a) na zvláštne výhody, ktoré jedna zo smluvných strán poskytla alebo poskytne súsedným štátom za účelom uľahčenia pohraničného styku pravidelne najviac 15 km. do hĺbky od hraničnej čiary;

b) na smluvné záväzky, ktoré jedna zo smluvných strán prevzala alebo prevezme na základe smluvy o colnej únii;

c) na práva a výhody, ktoré vyplývajú z dočasného colného režimu, ktorý jestvuje medzi Slovenskou republikou z jedne strany a Protektorátom Čechy a Morava a zemiami sudetskými z druhej strany.

Článok 11

Obe smluvné strany budú vzájomne uplatňovať režim najväčších výhod pri zákazoch alebo abmedzovaniach dovozu a vývozu.

Článok 12

Pri dovoze tovarov jednej smluvnej strany na colné územie druhej smluvnej strany, nebude sa pravidelne požadovať osvedčenie o pôvode. Ak by sa jednako požadovalo pri dovoze určitých tovarov osvedčenie o pôvode cieľom správneho uplatňovania terifných predpisov, uzná

sa za platné len také osvedčenie, ktoré vydal príslušný colný úrad alebo priemyselná alebo živnostenská alebo obchodná komora vývozného štátu.

Článok 13

Smluvné strany si vzájomne príznavajú voľnosť prepravy cestujúcich a tovarov cez svoje územie, či už po suchej zemi alebo po vode.

Článok 14

Smluvné strany sa zaväzujú, že vo vzájomnej doprave budú ohľadom železničnýich tarif pokračovať podľa doložky najväčších výhod.

Článok 15

Lode pod slovenskou vlajkou a lode pod chorvatkou vlajkou budú vykonávať plovbu na podklade vzájomnosti na slovenskej, poťažne na chorvatskej časti Dunaja. Ohľadne priechodu, používania prístavov, colných sliav, štátnych príslušníkov, majetku a vlajok lode jednej smluvnej strany budú vo vodách druhej smluvnej strany požívať režim najväčších výhod.

Článok 16

Pre dovoz, poťažne prievoz dobytka, dobytkárskych produktov a vyrobkov budu platiť predpisy obsažené vo veterinárnej úmluve podpísanej medzi smluvnými stranami dnešného dňa.

Článok 17

Táto smluva, vuhotovená v dvoch pôvodných textoch v slovenskom a chorvatskom jazyku bude ratifikovaná a výmena ratifikačných listín bude prevedená v najkratšej dobe v Bratislave. Vstúpi v platnost 15 dni po výmene ratifikačnýich listín a do tej doby zostene v platnosti doterajšia obchodná a plavebná smluva zo dňa 3. augusta 1940.

Táto smluva bude platiť jeden rok odo dňa vstúpenia v platnosť. Ak smluva nebude vypovedaná 6 mesiacov pred uplynutím jednoho roku, bude sa považovať za predľženú o jeden rok s tým, že v budúcnosti sa má týmto istým spôsobom predlžovať.

Na dôkaz tohoto splnomocnenci oboch smluvných strán podpísali túto smluvu a opatrili ju svojimi pečaťami.

Vyhotovené v Zágrebe v dvoch pôvodinách dňa okt. 1941.

Za Slovenskú Republiku:
Dr. ŠTEFAN POLYÁK

Za Nezávislý Štát Chorvatsko:
Dr. MARIJAN ŠIMIĆ

SPORAZUM
O PLAĆEVNOM PROMETU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I SLOVAČKE REPUBLIKE

Vlada Nezavisne Države Hrvatske i vlada Slovačke Republike, u želji da olakšaju međusobni plaćevni promet između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike, zastupane po svojim opunomoćenim izaslanicima, zaključile su sliedeći sporazum:

Članak 1.

Međusobno obračunavanje tražbina između Hrvatske i Slovačke vršit će se putem kliringa prema sliedećim odredbama:

Članak 2.

1. Izvršenje plaćanja međusobnih tražbina, navedenih u ovom sporazumu, povjerava se u Hrvatskoj Hrvatskoj državnoj banci u Zagrebu, a u Slovačkoj, Slovačkoj hipotekarnoj i komunalnoj banci, Bratislava.

2. Obračunavanje međusobnih tražbina obavljat će se uplatama na zbirne račune i to: na zbirni račun »A« i zbirni račun »B«, koje će u svojim knjigama otvoriti Hrvatska državna banka u Zagrebu na ime Slovačke hipotekarne i komunalne banke, Bratislava, dotično na zbirni račun »A« i zbirni račun »B«, koje će Slovačka hipotekarna i komunalna banka u Bratislavi otvoriti u svojim knjigama na ime Hrvatske državne banke, Zagreb.

3. Zbirni računi vodit će se u slovačkim krunama i ne će se ukamaćivati.

Članak 3.

1. Na teret zbirnih računa »A«, mogu se vršiti sliedeća plaćanja:

a) plaćanje hrvatske robe uvezene u Slovačku i za slovačku robu uvezenu u Hrvatsku, ukoliko obveza za plaćanje robe nije nastala prije 10. travnja 1941. godine;

b) plaćanje troškova nastalih oko prerade (oplemenjivanja) robe hrvatskog podrietla, koja se iz Hrvatske ima izvesti u Slovačku, kao i robe slovačkog podrietla, koja se iz Slovačke ima izvesti u Hrvatsku;

c) plaćanje željezničkog i riečnog podvoza;

d) plaćanja troškova, koji potiču i koji su u vezi s trgovačkom razmjenom izmedu Hrvatske i Slovačke, na pr. troškovi prodaje, prekrcavanja, autorske i patentne pristojbe, reklamni troškovi poslovnog značaja, troškovi održavanja skladišta i poslovnih zastupničtava, kao i takoder provizije i troškovi zastupnika — ukoliko su zastupnici ovih skladišta i poslovnih predstavničtava, kao i trgovački zastupnici, pripadnici jedne od obiju država.

2. Na teret zbirnih računa »B« mogu se vršiti sliedeća plaćanja:

a) plaćanja diplomatskim i konzularnim predstavnicima;

b) plaćanja izvršena u korist hrvatskih gradana, koji žive i rade u Slovačkoj, kao i slovačkih gradana, koji žive i rade u Hrvatskoj, ukoliko takva plaćanja ne prelaze svotu od 2.000.— slovačkih kruna, dotično Kn 3.000.— za jednog koristnika u jednom mjesecu;

c) sva ostala plaćanja financialne prirode, ukoliko takva plaćanja budu predhodno odobrile devizne vlasti obiju država;

d) plaćanja u putničarskom prometu, prema čl. 9. ovog sporazuma.

Članak 4.

1. Uplate na zbirne račune vršit će se u obim zemljama u narodnoj valuti dotične zemlje.

2. Obveze, koje su ugovorene u nekoj drugoj valuti, osim slovačke krune ili kune, bit će pretvorene u Slovačkoj u slovačke krune i u Hrvatskoj u kune na temelju srednjeg tečaja, koji notira u Zagrebu, dotično u Bratislavi na dan, koji predhodi uplati.

Članak 5.

U svrhu preračunavanja slovačkih kruna u kune i kuna u slovačke krune ugovoren je za odvijanje plaćanja putem kliringa razmjer od 100 slovačkih kruna = 172 kune i 100 kuna = 58.14 slovačkih kruna.

Članak 6.

1. Slovački dužnik, koji ima obvezu uglavljenu u slovačkim krunama, oslobada se svoje obveze plaćanjem dužne svote na zbirni račun Hrvatske državne banke.

Slovački dužnik, koji ima obvezu uglavljenu u kunama, bit će svoje obveze osloboden tek tada, kada hrvatski vjerovnik bude primio cielu svotu svoje tražbine u kunama.

Slovački dužnik, čija obveza glasi na neku treću valutu, bit će svoje obveze osloboden tek tada, kada hrvatski vjerovnik primi cielu protuvriednost svoje tražbine, obračunane u kune na temelju službenog srednjeg tečaja dotične devize, koji notira u Zagrebu na dan izplate.

2. Hrvatski dužnik, koji ima obvezu uglavljenu u slovačkim krunama, bit će oslobođen svoje obveze tek tada, kada slovački vjerovnik primi cielu svotu svoje tražbine u slovačkim krunama.

Hrvatski dužnik, čija obveza glasi na neku treću valutu, bit će svoje obveze oslobođen tek tada, kada slovački vjerovnik primi cielu protuvriednost svoje tražbine, obračunane u slovačke krune na temelju službenog srednjeg tečaja dotične devize, koji notira u Bratislavi na dan izplate.

Članak 7.

Slovačka hipotekarna i komunalna banka, Bratislava, s jedne strane, i Hrvatska državna banka, Zagreb, s druge strane, slat će si uzajamno svakoga dana izvješća o uplaćenim iznosima na dotične zbirne račune.

Izvješća o uplati sadržavat će ime dužnika i koristnika kao i njihovu točnu adresu, dan uplate i uplaćen iznos, dalje osnov prema kome se vrši doznaka, kao i sve ostale podatke, koji su potrebni za utvrđivanje izpravnosti uplate o kojoj je rieč.

Izplate vršit će se koristnicima u valuti dotične zemlje prema kronoložkom redu uplata i u granicama pokrića.

Članak 8.

Posebnički prieboji između uvoznika i izvoznika, dotično između vjerovnika i dužnika, koji bi se imali ostvariti u cilju uređenja njihovih uzajamnih odnosa, moći će se sprovesti samo na temelju predhodnog odobrenja Hrvatske državne banke u Zagrebu i Slovačke narodne banke, Bratislava.

Članak 9.

U svrhu što povoljnijeg razvoja putničarskog prometa između obiju država, odobravaju se plaćanja do visine od Kn 8.000, dotično slovačkih kruna 5.000 za jedan mjesec po osobi, do ukupnog godišnjeg iznosa od slovačkih kruna 500.000.

Članak 10.

1. Obračunavanje međusobnih obveza između slovačkih dužnika s jedne strane i dužnika, koji sada stanuju na području Nezavisne Države Hrvatske, a koje su obveze nastale prije 10. travnja 1941. godine na temelju sporazuma između bivše Jugoslavenske narodne banke i Slovačke narodne banke od 1. kolovoza 1940. godine, izvršit će se uplatama na »Likvidacioni račun«.

U tu svrhu otvorit će Hrvatska državna banka poseban »Likvidacioni račun« na ime Hrvatske državne banke.

Oba »Likvidaciona računa« ne nose kamate i vodit će se u slovačkim krunama.

2. Za likvidiranje i obračun uzajamnih doznaka, koje će se izvršiti putem »Likvidacionog računa«, te za oslobađanje dužnika i t. d. mjerodavne su odredbe sporazuma, koji je zaključen između bivše Jugoslavenske narodne banke i Slovačke narodne banke od 1. kolovoza 1940. godine.

3. Saldo na »Likvidacionom računu« likvidirat će se u korist banke vjerovnika na temelju sporazuma obiju emisionih banaka.

Članak 11.

Ovaj sporazum stupa na snagu na dan njegovog podpisa. On vriedi do 30. rujna 1942. godine, te se može odkazati jedan mjesec prije izmaka njegove važnosti; u protivnom se slučaju njegova važnost produžuje automatski uviek na tri mjeseca.

Napisano u Zagrebu u po dva izvornika, na hrvatskom i slovačkom jeziku, dne 16. listopada 1941. godine.

Za Vladu
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. MARIJAN ŠIMIĆ
Dr. JOSIP CABAS

Za Vladu
Slovačke Republike:
POLYAK
Ing. JAN ORSZAGH

PREDSJEDNIK HRVATSKE VLADINE DELEGACIJE

Zagreb, dne 16. listopada 1941.

Gospodine predsjedniče!

Čast mi je potvrditi Vam primitak Vašeg dopisa sliedećeg sadržaja:

»U sporazumu o plaćevnom prometu. koji je danas podpisan između Slovačke Republike i Nezavisne Države Hrvatske utvrđen je tečaj između slovačke krune i hrvatske kune na sliedeći način: 100 kuna = 58.14 kruna i 100 kruna = 172 kune.

U isto vrieme postoji između Ugovornih Stranaka suglasnost u tome, da se u slučaju neke promjene tečaja kune ili slovačke krune sprema trećoj valuti ima prilagoditi također tečaj kune naprama slovačkoj kruni i obratno na zahtjev dotične emisione banke odmah i u istom razmjeru«.

Dajući Vam svoju suglasnost na izloženo, molim Vas, gospodine predsjedniče, da izvolite primiti izraze moga odličnog poštovanja.

Dr. JOSIP CABAS

Gospodin

Ing. Jan Orszagh,
predsjednik slovačke vladine delegacije,
sada Zagreb

DOHODA
O PLATOBNOM STYKU MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVATSKO

Vláda Slovenskej Republiky a vláda Nezávislého Štátu Chorvatsko, v snahe usnadnit vzájomný platobný styk medzi Slovenskou republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko, zastúpené svojimi splnomocnencami uzavrely túto dohodu:

Článok 1

Vzájomná úhrada požiadavok medzi Slovenskom a Chorvatskom bude prevádzaná cez clearing za týchto ustanovení:

Článok 2

1. Prevádzanie úhrad vzájomných požiadavok uvedených v tejto dohode je sverené na Slovensku Slovenskej hypotečnej a komunálnej banke v Bratislava a v Chorvatsku Chorvatskej štátnej banke v Zagrebe.

2. Úhrada vzájomných požiadavok bude prevedená platbou na sberné účty, asíce: na sberný účet »A« a sberný účet »B« Chorvatskej Štátnej banky v Zagreb, ktoré účty otvori vo svojich knihách Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave a na sberný účet »A« a sberný účet »B« Slovenskej narodnej banky v Bratislave, ktoré účty otvori vo svojich knihách Chorvatská štátna banka v Zagrebe.

3. Tieto sberné účty budú vedené v slovenských korunách a budú bezuročné.

Článok 3

1. Cez sberné účty »A« môžu byť prevádzané tieto úhrady:

a) za chorvatské tovary dovezené na Slovensko a za slovenské tovary dovezené do Chorvatska, pokiaľ závazok k plateniu za tovar nevznikol pred 10. aprílom 1941;

b) za výlohy spojené so spracovaním (zušľachtením) tovarov chorvatského pôvodu vyvážaných na Slovensko a tovarov slovenského pôvodu vyvážaných do Chorvatska;

c) za železničné a riečne dopravné;

d) za výlohy vyplývajúce z tovarovej výmeny medzi Slovenskom a Chorvatskom a s ňou spojené, na pr.: výlohy za prekladanie tovaru, uskladňovacie výlohy, autorské a patentné poplatky, výlohy za reklamu obchodného rázu, výlohy spojené s udržovaním skladov s obchodných zastupiteľstiev ako aj odmeny a výlohy zástupcov — pokiaľ zástupcovia týchto skladov a obchodných zastupiteľstiev s obchodní agenti sú príslušníkmi jednoho z oboch štátov.

2. Cez sberné účty »B« môžu byť prevádzané tieto úhrady:

a) za platby diplomatickým a konzulárnym zástupcom;

b) za platby chorvatských príslušníkov zamestnaných a žijúcich na Slovensku a slovenských príslušníkov zamestnaných a žijúcich v Chorvatsku, pokiaľ tieto neprevyšujú sumu slovenských korún 2.000.— respek. chorvatských kún 3.000.— pre príjemcu za mesiac;

c) za všetky ostatné platby finančného rázu, pokiaľ tieto boly vopred schválené devizovými úradmi oboch štátov;

d) platby v rámci cestovného ruchu podľa článku 9. tejto dohody.

Článok 4

1. Platby na sberné účty budú sa prevádzať v oboch štátoch v domácej mene dotyčného štátu.

2. Závazky znejúce na inú menu, ako je slovenská koruna alebo chorvatská kuna, prepočítajú sa na Slovensku na slovenské koruny a v Chorvatsku na chorvatské kuny, na základe úradného stredného kurzu príslušnej meny znamenaného v Bratislave resp. v Zagreb v deň predchádzajúci platbe.

Článok 5

Čo sa týka prepočítania slovenských korún na chorvatské kuny a chorvatských kún na slovenské koruny bolo dohodnuté, že sa bude pri prevádzaní platieb cez clearing aplikovať pomer slovenských korún 100 = chorvatských kún 172.— a chorvatských kún 100 = slovenských korún 58.14.

Článok 6

1. Slovenský dlžník, ktorého záväzok znie na slovenské koruny, zbavuje sa svojho závázka složením dlžnej sumy na clearingový účet Chorvatskej štátnej banky.

Slovenský dlžník, ktorého záväzok znie na chorvatské kuny zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď chorvatský veriteľ obdržal plnú sumu svojej požiadavky v chorvatských kunách.

Slovenský dlžník, ktorého záväzok znie na tretiu menu, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď chorvatký veriteľ obdržal v chorvatkých kunách plnú protihodnotu svojej požiadavky prepočítanú podľa úradného stredného kurzu príslušnej meny značeného v Zagrebe v deň výplaty.

2. Chorvatský dlžník, ktorého záväzok znie na chorvatské kuny, zbavuje sa svojho záväzku složením dlžnej sumy na clearingový účet Slovenskej národnej banky.

Chorvatský dlžník, ktorého záväzok znie na slovenské koruny, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď slovenský veriteľ obdržal plnú sumu svojej požiadavky v slovenských korunách.

Chorvatský veritel, ktorého záväzok znie na tretiu menu, zbavuje sa svojho záväzku až vtedy, keď slovenský veriteľ obdržal v slovenských korunách plnú protihodnotu svojej požiadavky prepočítanú podľa úradného stredného kurzu príslušnej meny značeného v Bratislave v deň výplaty.

Článok 7

1. Slovenská hypotečna a komunálna banka v Bratislave na jednej strane a Chorvatská štátna banka v Zagrebe na druhej strane, budú si denne vzájomne oznamovať sumy složené na príslušné sberné účty.

2. Oznámenia o platbách budú obsahovať meno dlžníka a príjemcu, ako aj ich presný popis, deň vplatby a vplatenú sumu, ďalej dôvod úhrady ako aj všetky údaje potrebné k zaisteniu totožnosti predmetnej úhrady.

3. Výplaty príjemcov budú prevedené v mene dotyčného štátu v chronologickom poradí vplatov a v rámci krytia.

Článok 8

Súkromné kompenzácie medzi dovozcami a vývozcami resp. medzi veriteľmi a dlžníkmi, ktoré majú usporiadať ich vzájomné vzťahy, môžu byť prevedené len po predchádzajúcom súhlase Slovenskej národnej banky v Bratislave a Chorvatskej štátnej banky v Zagreb.

Článok 9

Za účelom priaznivého rozvoja cestovného ruchu medzi oboma štátmi, budú povolené úhrady do výšky Kn 8.000.— resp. Ks 5.000.— pre osobu na mesiac až do celkovej sumy Ks 500.000 ročne.

Článok 10

1. Vyrovnanie vzájomných závázkov medzi slovenskými dlžníkmi na strane jednej a dlžníkmi, ktorých terajšie bydlisko je na území

Nezavislého štátu Chorvatsko na strane druhej a ktoré vznikly pred 10. aprílom 1941. v smysle dohody medzi bývalou Jugoslávskou národnou bankou a Slovenskou národnou bankou zo dňa 1. augusta 1940, prevedie sa platbou na likvidačné účty. K tomuto účelu otvorí Slovenská hypotečná a komunálna banka v Bratislave vo svojich knihách ne meno Chorvatskej štátnej banky likvidačný účet a Chorvatská štátna banka v Zagrebe podobný účet na meno Slovenskej národnej banky v Bratislave.

Obidva likvidačné účty budú vedené v slovenských korunách a budú bezúročné.

2. Pre likvidovanie a prepočítanie vzájomných úhrad prevedených cez likvidačné účty, ďaľej pre oslobodenie dlžníkov atď. sú smerodajné ustanovenia dohody medzi bývalou Jugoslavenskou národnou bankou a Slovenskou národnou bankou z 1. augusta 1940.

3. Zostatok na likvidačnom účte bude likvidovaný o prospech veriteľskej banky po dohode oboch cedulových bánk.

Článok 11

Táto dohoda vstupuje v platnosť v deň podpisu. Platí do 30. septembra 1942 a môže byť vypovedaná mesiac pred uplynutím jej platnosti; v opačnom prípade predľžuje sa jej platnosť automoticky vždy o tri mesiace.

Spísane v Zagrebe v dvojitej pôvodine v slovenskom a chorvatskom jazyku dňa 16 oktobra 1941.

Za Slovenskú Republiku:
Dr. ŠTEFAN POLYÁK
Ing. JAN ORSZÁGH

Za Nezavislý Štát Chorvatsko:
Dr. MARIJAN ŠIMIĆ
Dr. JOSIP CABAS

PREDSEDA SLOVENSKEJ
VLÁDNEJ DELEGÁCIE

Zagreb, dňa 16. októbra 1941.

Pán predseda!

V dnes podpísanej dohode o platobnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko bol stanovený kurz medzi slovenskou korunou a chorvatskou kunou takto: Kuna 100 = 58.14 a korún 100 = kuna 172.—.

Súčasne bola medzi smluvnými stranami docielená shoda, že v prípade zmeny kurzu chorvatskej kuny alebo slovenskej koruny voči tretím menám, bude na prianie príslušnej cedulovej banky ihneď v rovnakom pomere prispôsobený aj surz chorvatskej kuny voči slovenskej korune a opačne.

Prosím Vás, pán predseda, ráčte mi obsah tohto listu podľa dohody láskave potvrdiť.

Prijmite, pán predseda, prejav mojej najhlbšej úcty.

Pánovi

Dr. Josipovi Cabasovi,
predsedovi chorvatskej
vladnej delegácie
v Zagrebe

Ing. JÁN ORSZÁGH

VETERINARSKI SPORAZUM IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I SLOVAČKE REPUBLIKE

Nezavisna Država Hrvatska i Slovačka Republika u želji da urede veterinarske odnose, odlučile su zaključiti veterinarski sporazum

U tu svrhu imenovali su:

POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

gospodina Marijana Šimića, ministra obrta, veleobrta i trgovine

PREZIDENT
SLOVAČKE REPUBLIKE

gospodina Dr. Štefana Polyaka, opunomoćenog ministra i izvanrednog poslanika, koji su se po izmjeni svojih punomoći, koje su našli izpravnima, sporazumili u sliedećem:

Članak 1.

1. Promet životinja (jednokopitara, preživača, svinja, peradi) životinjskih sirovina, proizvoda stočnoga podrietla i uobće svih proizvoda i predmeta, koji mogu biti nosioci uzročnika zaraznih bolesti domaćih životinja, kao i promet svježeg i konzerviranog mesa i mesnatih proizvoda, namienjenih za ljudsku izhranu sa područja jedne Ugovorne Stranke na područje druge ima se vršiti po odredbama ovog sporazuma i može biti ograničen na određene pogranične postaje i tu podvrgnut veterinarskom nadzoru sa strane države, u koju se ovaj uvoz vrši.

2. Životinje, proizvodi i predmeti, nabrojeni u čl. 1. veterinarskog sporazuma, mogu biti uveženi sa područja jedne Ugovorne Stranke na područje druge bez naročite dozvole.

Članak 2.

1. Kod prometa životinja označenih u čl. 1. ovog sporazuma, izuzevši perad, s područja jedne Ugovorne Stranke na područje druge mora se

priložiti svjedočba o podrietlu i zdravlju (marvinska putnica), izdana od nadležne mjestne vlasti. Ova svjedočba mora biti tako izdana, da se iz nje sa sigurnošću može utvrditi identitet uvežene životinje, njeno točno podrietlo i mjesto opredjeljenja.

2. Za ove životinje, uključivo perad, mora se priložiti i svjedočba o podrietlu i zdravlju državnog veterinara, koji će potvrditi, da je životinje neposredno prije njihovog utovara u vagone ili brodove pregledao, da ih je našao zdravima i na svaku zaraznu bolest nesumnjivima, da je mjesto podrietla, kao i ona, kroz koja su životinje na putu do utovarne postaje eventualno prošle, bilo u vrieme njihovog odpremanja slobodno od zaraznih bolesti domaćih životinja, za koje postoji obveza prijave, i koje su na odnosne životinje prenosive, izuzevši tuberkulozu. Osim toga u svjedočbi mora biti navedeno ime utovarne stanice, nadnevak utovara, broj utovarnog zapisnika i mjesto opredjeljenja (obrazac svjedočbe, vidi prilog A i B).

3. Ako su u pitanju životinje, na koje se mogu prenieti sliedeće zarazne bolesti:

a) goveđa kuga i plućna zaraza goveda,

b) zarazna kljenut kod konja (Dourine), svinjska kuga (svinjska zaraza) i ovčije boginje,

c) slinavka i šap,

državni veterinar mora osim toga u svjedočbi potvrditi, da se nisu u občini podrietla ni u susjednim občinama ove zarazne bolesti pojavile, i to:

za bolesti pod a) za posljednjih 6 mjeseci (izuzevši kod svinja, za koje se ovaj rok smanjuje na 40 dana),

za bolesti pod b) za posljednjih 40 dana,

za bolesti pod c) za posljednjih 30 dana.

4. Kod goveda, koja nisu namienjena za klanje, državni veterinar mora osim toga potvrditi u svjedočbi da je: kod junica krava i bikova, neposredno prije njihovog odpremanja, provedena subkutana ili intrakutana tuberkulinizacija bila negativna, te da životinje potječu iz dvorišta, koja su slobodna od zaraznog pobačaja, ili da je pretraga krvi, provedena u državnom laboratoriju, bila negativna na zarazni pobačaj.

5. Bez potvrde uvjeta navedenih u točki 4. odnosno 5. ovog člana dopustit će se uvoz junica, krava i bikova, koji nisu namienjeni za klanje, samo na osnovu posebne dozvole uvozne države.

6. Za konje, koji nisu namienjeni klanju, mora se u svjedočbi potvrditi, da potječu iz občina, u kojima u vrieme odpremanja, a ni za posljednjih 6 mjeseci, nije vladala infekciozna anemija konja.

7. Konji za trke, jahačke utakmice i športske priredbe mogu se uvoziti, ako su, mjesto u ovom sporazumu predvidjenih svjedočbi (mar-

vinska putnica i veterinarska svjedočba), snabdjeveni svjedočbom predsjednika jahačkih družtava, koji će za to, po obostranom sporazumu, biti ovlašteni. Ova svjedočba mora biti snabdjevena žigom i potvrdom družtva, mora sadržavati ime vlastnika, točan opis, mjesto podrietla i mjesto opredjeljenja životinja, kao i potvrdu državnog veterinara, da je životinja zdrava, da u gospodarstvu, iz kojega životinja potječe, za posljednjih 40 dana nije bilo zaraznih bolesti, za koje postoji obveza prijavljivanja.

8. Uvoz kunića, zečeva, zvjeradi, pernate i dlakave divljači, golubova, rakova, divljih ptica i onih, koje se drže u kavezima za razonodu, kao i riba namienjenih za ljudsku hranu, uvjetovan je veterinarskom svjedočbom o podrietlu i zdravlju, pod uvjetom, da budu izpunjeni propisi, koje bude izdala uvozna država i saobćila drugoj Ugovornoj Stranki. Svaka Ugovorna Stranka ima pravo, da za pojedine vrste u ovoj točki nabrojenih životinja prema ukazanoj potrebi izda posebne propise, ili privremene ili stalne zabrane uvoza.

9. Predhodna veterinarska dozvola može biti zatražena kod uvoza pčela, meda, voska i upotrebljenog pčelarskog materijala. Međutim, za uzorke meda, čija težina nije veća od 500 gr, kao i za pošiljke meda do 5 kg težine, namienjene za vlastitu potrošnju primaoca, nije potrebna veterinarska dozvola, niti svjedočba o podrietlu i zdravlju.

10. Za uvoz papagaja i ostalih psitacea potrebna je predhodna veterinarska dozvola zemlje uvoznice i ova ima pravo, da uvoz istih privremeno ili stalno zabrani iz opravdanih razloga.

11. Psi i mačke mogu se uvoziti bez predhodne dozvole samo pod uvjetom, da su snabdjeveni veterinarskom potvrdom o podrietlu i zdravlju, izdanom po nadležnom državnom veterinaru, da je životinja zdrava, kao i da u obćini podrietla, u kojoj je boravila posljednja najmanje tri mjeseca, i u susjednim obćinama nije ustanovljen nijedan slučaj bjesnoće.

12. Za kopitare i goveda izdavat će se pojedinačna, a za ovce, koze i svinje zajednička (kumulativna) svjedočba o podrietlu i zdravlju (marvinska putnica). Zajedničke svjedočbe mogu se izdavati samo za životinje iste vrste, jednoga vlastnika, koje se tovare u jedan vagon i upućuju na jedan naslov.

13. Potvrda državnog veterinara na svjedočbi o podrietlu i zdravlju vriedi 10 dana. Ako ovaj rok prođe za vrieme prievoza kroz područje zemlje podrietla, vriednost ove svjedočbe može se produžiti za isti vremenski rok po pregledu životinja sa strane državnog veterinara. Rezultat pregleda i razlog produženja zabilježit će se na svjedočbi. Ako rok prođe nakon prievoza kroz područje neke treće zemlje, svjedočba će vriediti do dolazka pošiljke na granicu zemlje opredjeljenja.

14. Postojanje bjesnoće kod pasa i mačaka ne će spriečavati izdavanje svjedočbi za ostale domaće životinje. Isto tako i postojanje šuge kod ovaca i koza ne će spriečavati izdavanje svjedočbi za konje i obratno. Sporadični slučajevi šuge kod kopitara ne će sprečavati izdavanje svjedočbi, ako ne vlada šuga u onom dvorištu, iz kojega se životinja izvozi. Kod izdavanja svjedočbi za uštrojene životinje ne dolazi u obzir osip na plodilima.

15. Pojedinačni slučajevi bedrenice, šuštavca, hemoragične septikemije goveda i divljači, osipa na plodilima i vrbanca ne će spriečavati izdavanje svjedočbi za stoku za klanje, ako ove bolesti ne vladaju u dvorištima, iz kojih potječu životinje namienjene za izvoz, ali ovi slučajevi moraju biti označeni na svjedočbi (marvinskoj putnici).

Članak 3.

1. Svježe meso može se izvoziti samo iz javnih ili eksportnih klaonica, u kojima je veterinarsko-redarstvena služba pod stalnim nadzorom državnog veterinara.

2. Zaklane životinje, svježe i smrznuto meso, loj, mast i svi mesnati proizvodi, namienjeni za ljudsku hranu, moraju u svrhu odpremanja biti snabdjeveni svjedočbom o podrietlu i zdravlju državnog veterinara, u kojoj se potvrđuje, da potječu od stoke, koja je u živom i zaklanom stanju po državnom veterinaru pregledana, te nađena zdravom i nesumnjivom, i da je meso za ljudsku hranu bezuvjetno sposobno.

3. Kod mesnatih proizvoda ima se osim toga označiti, da ne sadrže tvari, čija je upotreba u zemlji opredjeljenja zabranjena.

4. Svjedočbe moraju odgovarati obrazcu, koji ovom sporazumu prileži (prilog C).

5. Svježe i smrznuto meso mora biti po veterinaru žigosano pečatom, iz kojega se vidi, da je meso nađeno bezuvjetno sposobnim za ljudsku hranu, a kod svinjskoga mesa još i da je pregledano na trihine s negativnim rezultatom. Svjedočba mora biti providena istim pečatom kao i meso.

6. Kod pošiljaka mesnatih proizvoda odpada veterinarska granična kontrola, u koliko su iste providjene propisnom veterinarskom svjedočbom.

7. U pogledu uvoza svježeg i prerađenog mesa vriede u smislu sporazuma sliedeća pravila:

Svježe i smrznuto meso goveda, teladi, ovaca i koza smije se uvoziti samo u cielim komadima, koje kod goveda može biti razsječeno u polovice i četvrtine.

Kod zaklanih goveda, teladi, ovaca i koza mora se ostaviti u prirodnoj vezi porebrica, potrbušnica, bubrezi, kao i pripadajuće limfne

žliezde. Kod goveda treba priložiti i glavu ili donju vilicu sa žvačním mišićima. Glava može biti odvojena od tiela, ako su oba diela tako obilježena, da se može sa sigurnošću utvrditi pripadnost glave tielu.

Svježe i smrznuto meso kod svinja može se uvoziti samo u cielim komadima i u polovicama. Sa cielim ili prepolovljenim životinjama mora se ostaviti u prirodnoj vezi: glava s jezikom i grkljanom (kod pojedinih polovica pola glave s cielim jezikom i cielim grkljanom), dalje pripadajuća porebrica, potrbušnica, ciela pluća i srdce i bubreg (kod pojedinih polovica pripadajući bubreg) kao i pripadajuće limfne žliezde. Razpolovljeno tielo mora biti tako označeno, da se može pripadnost lako ustanoviti.

Izuzetno od gore navedenih propisa mogu se uvoziti svježa ili smrznuta jetra od goveda, teladi i svinja. Svježa jetra mogu se uvoziti samo u vremenu od studenog do konca travnja, i moraju za vrieme prievoza biti tako smještena, da se ne zaprljaju. Dozvoljeno je uvoziti samo ciela jetra. Smrznuta jetra moraju biti pojedinačno tako omotana, da je moguća kontrola svakih pojedinih jetara.

Od konzerviranog mesa (salamurenog, soljenog i nadimljenog), u koliko je posljednje i salamureno, može se uvoziti samo svinjsko meso, i to tako zvano kvalitetno meso ili u trgovini uobičajeni komadi mesa, dalje soljena ili dimljena slanina i priređena mast (topljena ili gnječena). Salamureno i soljeno svinjsko meso može se uvoziti samo u komadima u težini od najmanje 4 kg, izuzetak čini šunka i slanina, na koje se odredba minimalne težine od 4 kg ne odnosi.

Kao konzervirano meso može se uvoziti, u koliko odgovara propisima u toj stavci navedenih uslova, šunka, potrbušina, svinjski karei i slanina. Životne namirnice, priređene iz sirovog i svinjskog mesa, namienjene za ljudsku potrošnju, u kuhanom ili nekuhanom stanju, moraju biti snabdjevene potvrdom, da roba potječe od svinjskoga mesa, koje je pregledano na trihine. Kobasice, koje se po svojem sastavu i načinu njihove izrade smatraju kao zimska salama, ne spadaju pod ovu odredbu.

Svježe svinjsko salo i svježa slanina mogu se, u smislu navedenih odredaba, uvoziti, a da nisu u prirodnoj vezi s tielom životinje.

Uvoz kosanog svježeg, smrznutog ili priređenog mesa, eventualno i u omotima, je zabranjeno. Ova odredba ne odnosi se na uvoz trajno konzerviranih kobasica, konzervi, koje su izrađene izključivo od mesa mišića, i konzerve jetara. Za uvoz konjskoga mesa potrebna je uvozna dozvola.

Uvoz teladi izpod 4 nedjelje starosti nije dozvoljen.

Za hlađenje pošiljaka mesa i mesnih proizvoda smije se upotriebiti samo umjetni led.

Članak 4.

1. Stočne sirovine i prerađevine, koje se puštaju u promet, moraju biti snabdjevene svjedočbom o podrietlu i zdravlju (prilog C). Ovu svjedočbu izdaje državni veterinar; ona sadrži identitet robe, kao i potvrdu, da je roba domaćeg podrietla i da potječe od životinja, koje su bile slobodne od svake zarazne bolesti. U svjedočbi mora se također potvrditi, da se u istoj nabrojene stočne sirovine i prerađevine mogu izvesti, a da pri tom ne postoji opasnost prenosa kakve zarazne bolesti.

2. Bez spomenute svjedočbe mogu se prevoziti sliedeće stočne sirovine i prerađevine:

suho, soljeno ili kalcinirano tutkalo;

kalcinirana ili tvornički prana vuna;

odpadci vune, vuna sa štavljenih koža — sve u zatvorenim vrećama ili balama;

čekinje, životinjske dlake (konjske dlake, griva i t. d.);

perje, sve podpuno osušeno, izkuhano ili kalcinirano;

rogovi, kopita, papci, kosti i zubi bez masti ili osušeni i oslobođeni mekih dielova, koštano i riblje brašno, sterilizirano parom pod jakim pritiskom;

mlieko, mliečni proizvodi (sir i maslac), jaja;

mesnati proizvodi do 5 kg, koji su namienjeni potrošnji primaoca;

meso i mesnati proizvodi (prerađevine), koje sobom nose putnici u potrebnoj količini za vlastitu potrošnju na putu;

životinjske masti nesposobne za ljudski užitak, koje su izričito namienjene u veleobrtne svrhe i kao takove bile priznate po nadležnoj carinarnici, isto tako i denaturirani čvarci, poštanske pošiljke stočnih sirovina i prerađevina do 5 kg težine;

stočna hrana, kao sieno, slama, pljeva.

Članak 5.

1. Stoka, koja ne odgovara gore navedenim zahtjevima, kao i stoka, za koju pogranični veterinar nađe, da je bolestna ili zaražena, ili da je sumnjiva zbog koje zarazne bolesti, moći će se, u koliko je to moguće, vratiti na graničnu postaju države podrietla. Granični veterinar zabilježit će na svjedočbi i pod svojim podpisom potvrdit će razlog vraćanja.

2. Ako tranzitna država ne dopusti vraćanje, stoka će se u svakom slučaju primiti i bit će o trošku pošiljaoca zaklana, ili na graničnoj postaji ili kojem drugom mjestu, koje nadležna vlast države uvoznice bude odredila. Za izkorišćivanje mesa i životinjskih sirovina ovako zaklane stoke vriedit će odredbe na snazi za domaće životinje, zaklane kao bolestne ili pod sumnjom na zarazne bolesti.

3. Vraćanje, klanje kao i svaka veterinarsko-redarstvena mjera, poduzeta na granici prema stoci namienjenoj uvozu, utvrdit će se zapisnikom graničnog veterinara. Ovaj zapisnik dostavit će se nadležnoj vlasti države uvoznice, i ova će o tome obaviestiti državu podrietla.

4. Ako se bude koja od zaraznih bolesti, predvidjenih ovim sporazumom, utvrdila na stoci poslije ulazka na područje uvozne države, državni veterinar sastavit će o tome zapisnik; tekst ovoga zapisnika saobćit će odmah nadležnoj vlasti države podrietla. U slučajevima, predvidenima ovim članom, delegat druge Ugovorne Stranke, u koliko bi takav činovnik bio imenovan analogno članu osam, bit će izviešten o tome neposredno i bez odlaganja.

5. Isto tako prema sirovinama i proizvodima stočnoga podrietla, a u slučaju da njihovo vraćanje ne bude dopušteno, nadležna veterinarska vlast, primajući ih, učinit će potrebne mjere analogno zahtjevu veterinarskog redarstva.

Članak 6.

Ako se na području jedne od Ugovornih Stranaka utvrdi postojanje govede kuge, druga će Stranka imati pravo, da zabrani ili da ograniči za vrieme trajanja opasnosti od zarazne bolesti uvoz i provoz preživača, svinja, stočnih sirovina, proizvoda i uobće svih proizvoda i predmeta, koji bi mogli poslužiti kao sredstvo za prenašanje zaraznih bolesti.

Članak 7.

1. Ako je stočnim prometom s područja jedne Ugovorne Stranke na područje druge Ugovorne Stranke unešena koja od zaraznih bolesti, koja podleži obaveznom prijavljivanju, ili ako jedna takva zarazna bolest vlada na području jedne od Ugovornih Stranaka u opasnoj mjeri, druga Ugovorna Stranka ima pravo ograničiti ili zabraniti uvoz i provoz životinja, na koje se ta bolest prenosi, koje potječu iz zaraženih ili ugroženih područja, a isto tako i uvoz i provoz mesa, stočnih sirovina i predmeta, koji mogu biti prenosioci kuživa za vrieme trajanja opasnosti od zarazne bolesti.

2. Ove zabrane i ograničenja mogu se odnositi samo na područja podrietla životinja ili na zaražena i njima susjedna područja.

3. Kao područje smatra se upravni kotar (okres).

4. Slična ograničenja i zabrane mogu se proširiti na veća područja prigodom pojave zaraznog zapaljenja pluća i slinavke i šapa, isto tako kod Dourine uvoz i provoz kopitara i u slučaju, ako ta bolest ne vlada u jako opasnoj mjeri.

5. Uvoz se ne može zabraniti radi bedrenice, šuštavca, zaraze divljači i bivola, bjesnoće, sakagije, šuge, osipa na plodilima kod konja

i goveda, vrbanca kod svinja, kolere peradi i kokošje kuge, kao i radi slučajeva tuberkuloze.

6. Rok opasnosti zaraženja kod bolesti nabrojenih pod a), b), c) čl. 2., izuzevši govedu kugu, zarazno zapaljenje pluća kod goveda i Dourine kod konja, bit će ograničen na vrieme, koje je predviđeno u tom članku. Ovaj se rok računa od dana, kad je zaraza u zemlji izvoznici uredovno proglašena prestalom.

7. Zabrane i ograničenja, spomenuta u ovom članku, ne odnose se na pošiljke, koje se prevoze kroz zatvoreno područje u zatvorenim i plombiranim vagonima ili ladama u zatvorenim i posebnim odjeljenjima, ali je zabranjen svaki pretovar i iztovar, kao i zadržavanje u zaraženim područjima.

Članak 8.

1. Ugovorne Stranke daju jedna drugoj pravo, da po predhodnom sporazumu izašalju na područje druge Ugovorne Stranke na određeno vrieme i stalnog veterinarskog delegata u cilju prikupljanja podataka o uređenju stočnih sajmišta, klaonica, tovilišta, zavoda za kontumaciranje, o zdravstvenom stanju domaćih životinja, kao i o vršenju veterinarsko-redarstvenih propisa i o provađanju ovog sporazuma. Obje Ugovorne Stranke uputit će vlasti, da veterinarskim delegatima Ugovornih Stranaka ukažu pomoć pri vršenju njihovog zadatka i da im dadu željene informacije.

2. Obzirom na moderni razvitak veterinarske medicine na polju stajskih, uzgojnih, zaraznih i nezaraznih bolesti, kao i parazitarnih bolesti (biljnog i životinjskog podrietla) domaćih korisnih životinja, nadalje zbog lakše aklimatizacije uveženih razplodnih životinja, potrebno je upoznavanje higijenskih i životnih prilika nabavljenih razplodnih životinja, bilo bi uputno i korisno, da u povjerenstvima za nabavu razplodnjaka bude uviek dodieljen i veterinarski stručnjak za gornja pitanja.

Članak 9.

1. Obje Ugovorne Stranke obvezuju se, da će 1. i 15. svakog mjeseca izdavati službeno izvješće o stanju stočnih zaraznih bolesti. Ova izvješća dostavljaju se odmah po proglašenju središtnjoj veterinarskoj vlasti druge Ugovorne Stranke. U izvješćima moraju se točno spomenuti područja, kotari, obćine i mjesta, u kojima vlada jedna od stočnih zaraznih bolesti, koje podleže obvezi prijavljivanja.

2. Ako se na području jedne od Ugovornih Stranaka pojavi goveda kuga, zarazno zapaljenje pluća kod goveda, zarazna kljenut kod konja (Dourine), ili slinavka i šap u težkom obliku s visokim mortalitetom,

bit će središtnja veterinarska vlast druge Ugovorne Stranke odmah neposrednim putem izviešćena brzojavno o pojavi i obimu zarazne bolesti.

Članak 10.

1. Željeznička kola, brodovi, kao i dielovi brodova, koji su bili upotriebljeni za prievoz kopitara, preživača, svinja i peradi, kao i sav pripadajući pribor, rampe, mostovi i t. d., moraju se po upotrebi očistiti i razkužiti, i to po odredbama, koje su propisane u dotičnoj zemlji.

2. Spomenutu razkužbu, propisno izvršenu prema alineji prvoj na području jedne Ugovorne Stranke, priznat će kao zadovoljavajuću i druga Stranka.

Članak 11.

1. Ako bi kod primjene ovog sporazuma nastale između Ugovornih Stranaka razlike u tumačenju iste, to će se na zahtjev jedne od Ugovornih Stranaka imenovati mješovito povjerenstvo, čije će se mišljenje uzeti u obzir kod stvaranja odluke.

2. Svaka od Ugovornih Stranaka određuje po dva člana u povjerenstvo, koje ima pravo da odabire petog člana, ako se članovi povjerenstva ne suglase.

3. Na prvoj sjednici, na kojoj treba da se bira peti član, određuje se kockom, kojoj će strani isti pripadati. Na sliedećoj sjednici, za koju treba da se odredi peti član, bit će isti imenovan od druge Ugovorne Stranke.

Članak 12.

Ovaj sporazum, izrađen u dva izvornika, na hrvatskom i slovačkom jeziku, bit će ratificiran, a izmjena ratifikacija obavit će se u najskorije vrieme u Bratislavi. On stupa na snagu 15 dana po izmjeni ratifikacija, a do toga vremena vriedit će privremeno postojeći ugovor o trgovini i plovitbi od 3. kolovoza 1940. godine.

Ovaj sporazum ostaje na snazi jednu godinu dana od njegovog stupanja na snagu. Ako sporazum ne bude odkazan na 6 mjeseci prije izteka toga roka, smatrat će se, da je produžen za godinu dana, s tim, da se u buduće ima na isti način produživati. U potvrdu ovoga su opunomoćenici obiju Ugovornih Stranaka podpisali ovaj sporazum i na njega stavili svoje pečate.

Učinjeno u Zagrebu u po dva izvornika, dne 16. listopada 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:
ŠIMIĆ

Za Slovačku Republiku:
POLYÁK

17

ZAVRŠNI ZAPISNIK

1. Odredbe veterinarskog sporazuma primjenjivat će se samo na robu podrietlom iz jedne ili druge Ugovorne Stranke. Primanje stoke, stočnih proizvoda i predmeta, koji mogu poslužiti kao nosioci zaraznih bolesti, koji bi bili podrietlom iz drugih država i prolazili bi preko područja jedne Ugovorne Stranke, da bi stigli na područje druge u cilju uvoza ili provoza, ne spada u okvir ovoga sporazuma.

2. Veterinarsko-redarstvene iztrage i kontrole, propisane veterinarskim sporazumom, može vršiti samo državni ili od države ovlašteni veterinar u javnoj službi. Isto tako mogu samo napried označeni veterinari sastavljati zapisnike, svjedočbe i potvrde.

3. Ulazne postaje sa veterinarskom graničnom službom, koje dolaze u obzir za međusobni promet životinjama i životinjskim sirovinama u smislu članka 1. veterinarskog sporazuma jesu

Na željeznicama:

U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj	U Slovačkoj
1. Osiek	1. Vajnori
2. Virovitica	2. Sered
3. Koprivnica	3. Kostolani nad Hernadom
4. Varaždin	4. Upor
5. Zagreb	5. Ivanka pri Nitre
	6. Kozmalovce
	7. Lovinobana

Na parobrodima:

U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj	U Slovačkoj
1. Vukovar	1. Bratislava

Gore označene ulazne postaje mogu biti kasnije izmienjene ili dopunjene samo putem obostranog sporazuma.

4. Članom 1. veterinarskog sporazuma propisana kontrola ne sprovodi se i ulaz se ne ograničava na zajednički određene ulazne postaje, životinjske sirovine, mesnate proizvode i mesnate preradevine, čiji se uvoz dozvoljava bez svjedočbe o podrietlu i zdravlju (točka 2. član 4. veterinarskog sporazuma).

5. Granična kontrola za poštanske pošiljke, u slučajevima da je uobće potrebna, premješta se u mjesto carinske odpreme i obavlja je nadležni uredovni veterinar.

6. Pod mjestom podrietla razumieva se ono mjesto, u kojem je životinja bila držana posljednjih 40 dana prije odpreme.

7. Podjela nekog područja, čija površina iznosi više od 150 kvadratnih kilometara, kao i većih, izoliranih poljskih dobara (pustara) ili većih gospodarskih jedinica na manja područja dozvoljava se, ako to dopušta njihov položaj, i ako je u dovoljnoj mjeri pruženo jamstvo za izpunjavanje veterinarsko-redarstvenih propisa. O dopuštanju takve podjele kao i o određivanju prirodnih granica ovih područja obadvie Ugovorne Stranke sporazumievat će se od slučaja do slučaja. Kod plućne zaraze goveda ova podjela ne vriedi.

8. Životinje, životinjske sirovine i njihovi proizvodi, kao i meso i mesnati proizvodi spadaju poslije njihovog uvoza pod veterinarske propise, koji vriede u uvoznoj zemlji.

9. Odpremanje treba da se vrši bez prekida.

Zabranjeno je uzput životinje iz vagona uklanjati ili druge dotovarivati, isto tako zabranjeno je životinje pretovarivati. Izuzetak čine iznenadni slučajevi uslied više sile. U ovakovom slučaju mora se pretovar obaviti u prisutnosti državnog veterinara, koji pretovar bilježi u popratnoj svjedočbi.

10. Ako za vrieme prievoza jedna ili više životinja ugine, nadležni državni veterinar poduzet će potrebne mjere i unieti nalaz u svjedočbu.

11. Životinje za klanje, uključivo perad, koje potječu iz područja Ugovorne Stranke, koje su zdrave i za koje se ustanovi da odgovaraju uvjetima ovog sporazuma, mogu se uputiti na područje druge Ugovorne Stranke samo na javne sajmove i u klaonice, koje su željezničkim kolosjecima spojene sa željeznicom i koje su izričito određene za stoku za klanje. Ove životinje spadaju pod propise ovih sajmova i klaonica.

Izkazi ovih klaonica i sajmova bit će ustanovljeni međusobnim sporazumom; oni će se izmieniti između nadležnih vlasti obiju Ugovornih Stranaka i mogu biti kasnije mienjani samo međusobnim sporazumom.

12. Goveda, ovce, koze i svinje, određene za daljnje držanje, moraju biti upućene neposredno na gospodarska imanja, za koja su određene i gdje će se dalje odgajati.

13. Veterinarske mjere i formalnosti, koje svaka od Ugovornih Stranaka smatra potrebnim provesti prema živim životinjama, uključivo peradi, koje su snabdjevene svjedočbom o podrietlu i zdravlju i koje su bile kod prielaza granice nađene zdravima, ograničit će se na vlastitom području na najmanju potrebnu mjeru. Time se ipak ne dodiruju odredbe, koje su na snazi, ili one koje će se izdati u cilju ustanovljenja sakagije, tuberkuloze i drugih zaraznih bolesti na uveženim životinjama

za daljnje držanje. Za životinje, koje su odredene za provoz, i za uvežene životinje za klanje ove zdravstvene mjere, diagnostička izpitivanja, ne će se sprovoditi.

14. Sva poduzeća, koja izvoze meso i mesnate proizvode na područje druge Ugovorne Stranke, moraju odgovarati svima neobhodnim uslovima u pogledu veterinarskih i veterinarsko-redarstvenih propisa.

15. Za pošiljke životinja, svježeg i konzerviranog mesa, mesnatih, proizvoda, stočnih sirovina i proizvoda, kao i za predmete kojima se mogu prenieti zarazne klice i koji potječu sa područja jedne od Ugovornih Stranaka, te se prevoze preko područja druge Ugovorne Stranke, ne će se tražiti dozvola provozne države.

Provoz priplodne stoke za daljnje držanje dozvoljava se, ako su izpunjeni uslovi propisani veterinarskim sporazumom za stoku za klanje.

U ovoj točki spomenuti provoz dozvoljava se, izuzevši ograničenje i zabrane navedene u čl. 6. i 7. veterinarskog sporazuma.

16. Ograničenja i zabrane zbog pojave i unošenja zaraznih bolesti propisat će se samo onda, ako bi to tražila neobhodno veterinarsko-redarstvena zaštita stoke, da bi se spriečio unos zarazne bolesti i time opasnost njenog širenja.

17. Preživači i svinje smiju se načelno prevažati samo u tako uredenim vagonima, da je iz njih izpadanje čvrstih kao i curenje tekućih predmeta (životinjskih izmetina, prljavštine i svakojakih predmeta, koji mogu biti prenosnici zaraznih klica) nemoguće. U ovom slučaju moraju biti svi otvori vagona daskama do dovoljne visine obloženi, i to tako, da hrana, prostirka, izmetine i t. d. ne mogu izpasti ili izcuriti ni onda, kada se vrata otvore. Za stelju se ne smije upotriebiti zemlja ni slama; ipak je dozvoljena piljevina ili čisti treset, a u slučaju da ovoga nema, treba upotriebiti dovoljno debeli sloj finoga pieska.

Takoder kod prievoza peradi mora se paziti na to, da nije oštećen pod vagona, upotrebljenog za odpremu, te da je nemoguće izpadanje i curenje izmetina, odpadaka, hrane, stelje i t. d.

18. Veterinari, kojima je povjeren pregled životinja, moraju strogo postupiti po postojećim propisima svoje zemlje u cilju, da se vagoni ne pretrpavaju živom stokom.

19. Veterinarskim sporazumom propisane svjedočbe moraju biti napisane na državnom jeziku zemlje podrietla. Potvrda svjedočbi od konzulata nije potrebna, ako su ove izpostavljene shodno veterinarskom sporazumu.

20. Ugovorne Stranke složile su se u tome, da se odredbe veterinarskoga sporazuma mogu danom zgodom proširiti novim sporazumom obih Ugovornih Stranaka i na druge, sada poznate ili još nepoznate zarazne bolesti.

21. Veterinarske službe Ugovornih Stranaka osigurat će jednoličnu primjenu ovog sporazuma i ovlaštene su u nuždnim slučajevima neposredno međusobno dopisivati u cilju što većeg olakšanja prometa predviđenog ovim sporazumom. Priepis toga predavat će se i diplomatskim putem.

U Zagrebu, 16. listopada 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:
Dr. MARIJAN ŠIMIĆ

Za Slovačku Republiku:
Dr. ŠTEFAN POLYÁK

Prilog A

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo seljačkoga gospodarstva,
Odjel za živinarstvo

Vagon broj: ....

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU

Podpisani veterinar tvrdi, da je[1] .... naznačene u ovih[2] .... marvinskih putnica pregledao i našao zdravim i bez sumnje; da u obćini podrietla ovih životinja pri njihovom polazku nije postojala nikakova zaraza, koja se prenosi na njihovu vrstu i koja je podložna obveznoj prijavi; da su ova obćina i susjedne obćine bile slobodne

za jednokopitare: za posljednjih 40 dana od zarazne kljenuti i sakagije;

za goveda: za posljednjih 6 mjeseci od goveđe kuge i zaraznog zapaljenja pluća i za posljednjih 40 dana od slinavke i šapa;

za svinje: za posljednjih 40 dana od goveđe kuge, svinjske kuge, svinjske zaraze i slinavke i šapa;

za ovce i koze: za posljednjih 6 mjeseci od goveđe kuge, a za posljednjih 40 dana od ovčijih ospica i od slinavke i šapa.

Na putu od postaje utovara životinje nisu prolazile zaraženim krajevima.

Podpisani tvrdi izpravnost prievoda priloženih marvinskih putnica.

Primjetba[3] ....
....
....

[1] Broj vrsta i spol stoke. [2] Broj marvinske putnice. [3] Možebitna dopuna prema propisima za dotičnu zemlju ili nastale promjene.

Zemlja opredjeljenja: ....

Vt. Br.: ....

.... 19.......... Državni (od države ovlašteni) veterinar:

Utovarna postaja: ....

N. Z. Precrtati sve što se ne odnosi na dotičnu vrstu stoke.

Izdanje Drž. riznice, Zagreb.

Prilog B

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo seljačkog gospodarstva,
Odjel za živinarstvo

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU

Podpisani veterinar tvrdi, da je pernata živina, i to: kokoši .... kom.; pataka .... kom.; gusaka .... kom.; pura .... kom.; koju g. .... iz ....
šalje g-nu .... u ....
u vagonu br. ...., kavezu ...., korpi ....
pregledana i nađena zdravom i bez sumnje. Ova pernata živina je podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske, obćine ....
kotar .... župa .... Za posljednjih 40 dana prije odašiljanja obćina podrietla ove živine bila je slobodna od zaraznih bolesti pernate živine. Nezavisna Država Hrvatska je slobodna od goveđe kuge.

Primjetba:[1] ....

....

....

....

Zemlja i mjesto opredjeljenja: ....

Vt. Br.: ....

.... 19.......... Državni (od države ovlašteni) veterinar:

Utovarna postaja: ....

Izdanje Drž. riznice, Zagreb.

[1] Možebitne dopune po posebnim propisima zemlje opredjeljenja.

Prilog C

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo seljačkog gospodarstva,
Odjel za živinarstvo

Vagon broj: ....

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU

Podpisani veterinar tvrdi, da[1] .... koje g. .... iz .... u vagonu br. .... svega u težini .... kg pod oznakom .... broj .... šalje g-nu .... u .... su podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske, občina ...., kotar ...., župa .... da su od zdravih životinja i da u občini podrietla ne vlada nikakova zarazna bolest domaćih životinja, koja bi se ovom pošiljkom mogla prenieti.

Podpisani osim toga tvrdi:

1. Da meso i proizvodi, namienjeni izhrani, koji se ovdje spominju, potječu od stoke, koja je propisno prije ili poslije klanja pregledana i nadena zdravom, i da su zdravi i sposobni za izhranu.
2. Da ovo meso nosi isti službeni žig kao i sama svjedočba.
3. Da je trihinoskopski pregled dao negativan nalaz.
4. Da pošiljka odgovara svim uslovima za uvoz u zemlju opredjeljenja.
5. Primjetba[2] ....

....

....

....

Zemlja i mjesto opredjeljenja: ....

Vt. Br.: ....

.... 19........

Državni (od države ovlašteni) veterinar:

Utovarna postaja: ....

....

[1] Navesti robu. [2] Možebitne dopune po posebnim propisima uvozne zemlje.
N. Z. Precrtati sve što se na dotičnu robu ne odnosi.

Prilog D

I Z K A Z

zatvorenih sajmišta i klaonica za uvoz stoke za klanje na osnovu točke 11. završnog zapisnika veterinarskog sporazuma.

A. U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj:

Zatvorena sajmišta:

Zagreb

K l a o n i c e:

1. Banja Luka
2. Karlovac
3. Osiek
4. Sarajevo
5. Sesvete
6. Šid
7. Vrbovec
8. Zagreb
9. Zaprešić
10. Zemun

B. U Republici Slovačkoj

Zatvorena sajmišta:

Bratislava

K l a o n i c e:

1. Bratislava
2. Trenčin
3. Žilina

VETERINÁRNA ÚMLUVA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVATSKO

Slovenská Republika a Nezávislý Štát Chorvatsko vedené želaním upraviť veterinárne pomery rozhodly sa uzavrieť veterinárnú úmluvu. Za tým účelom vymenovaly za svojich splnomocnencov:

P R E Z I D E N T
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
pána Dr. Štefana Polyáka, splnomocneného ministra a mimoriadneho vyslanca,

P O G L A V N I K
NEZÁVISLÉHO ŠTÁTU CHORVATSKO
pána Marijana Šimića, ministra živnosti priemyslu a obchodu,

ktorí sa, po výmene svojich splnomocnení, ktoré uznali za správne a formálnym predpisom vyhovujúce, dohodli na týchto ustanoveniach:

Článok 1

1. Doprava zvierat (jednokopytníkov, prežúvavcov, ošípaných a hydinu) zvieracích surovín a výrobkov a vôbec všetkých predmetov, ktorými možno preniesť nákazlinu zvieracich nákaz, ako i doprava mäsa čerstvého alebo konzervovaného a mäsových výrobkov, určených k používaniu s územia jednej smluvnej strany na územie druhej smluvnej strany riadi sa podľa ustanovení tejto úmluvy, možno ju obmedziť na určité vymenované vstupné stanice a tam podrobiť zverolekárskej prehliadke štátom, na územie ktorécho sa má doprava uskutočniť.

2. Dovoz zvierat, výrobkov a predmetov vymenovaných v odstavci 1 na územie jednej smluvnej strany a pochádzajúcich s územia druhej strany koná sa bez zvláštneho povolenia.

Článok 2

1. Pri doprave zvierat, označených v článku 1 tejto úmluvy, s výnimkou hydiny, s územia jednej smluvnej strany na územie druhej, treba predložiť osvedčenie o pôvode a zdravotnom stave (dobitčí pas), výdané príslušným miestnym úradom. Toto osvedčenie treba vyhotoviť tak, aby bolo podľa neho možno presne zistiť totožnosť dopravovaného zvieraťa, jeho presný pôvod a miesto jeho určenia.

2. Pre všetky zvieratá, počítajúc do toho i hydinu, treba priložiť aj osvedčenie štátneho zverolekára o pôvode a zdravotnom stave, ktorý potvrdí, že po prehliadke uskutočnenej bezprostredne pred naložením zvierat do vozov alebo pred ich nalodením uznal zvieratá zdravými, bez podozrenia každej nákazy a že obec pôvodu, ako aj obec, ktorou zvieratá prípadne prešly, aby sa dostaly na miesto naloženia, bola v čase odoslania bez nákaz, ktoré oznámiť a ktoré sú prenosné na príslušný druh zvierat, s výnimkou tuberkulózy. Okrem toho treba v osvedčení uviesť meno nakladacej stanice, dátum naloženia, číslo prehliadkového protokolu a miesto určenia. Vzory osvedčenia viď pod prilohou A. a B.

3. Ak ide o zvieratá, ktoré sa môžu nakaziť:

a) východným morom dobytčím a pľúcnou nákazou hovädzieho dobytka,

b) nákazou žrebčou, morom ošípaných (nákazou ošípaných) a sypanicami ovčími,

c) slintačkou a krívačkou,

štátny zverolekár musí v osvedčení okrem toho potvrdoť, že sa horeuvedené nákazy nevyskytujú ani v notariáte (opčine) pôvodu, ani v súsedných notariátoch (opčina), a to pri nákazách uvedených pod pism. a) v poslednych 6 mesiacoch (okrem ošípaných, pre ktore je

skrátená doba 40 dní, pod písm. b) v posledných 40 dnoch, pod písm. c) v posledných 30 dňoch.

4. U hovädzieho dobytka, ktorý nie je určený na zabitie, potvrdí okrem toho štátny zverolekár v osvedčeni, keď ide o jalovice, kravy a býky, že boly bezprostredne pred odoslaním pri podkožnom alebo vkožnom (subkutánnom alebo intrakutánnom) očkovaní tuberkulínom uznané za tuberkulózou nenakazené, že pochádzajú priamo z podniku chovateľského bez nákazlivého zmetania a že skúška krvná vykonaná v niektorom štátnom laboratóriu bola negatívna na nákazlivé zmetanie.

5. Bez potvrdenia podmienok, stanovených v bode 4 pripúšťajú sa jalovice, kravy a býky, ktoré nie sú určené k zabitiu len na základe osobitného povolenia dovozného štátu.

6. U koní, ktoré nie sú určené na zabitie, treba v osvedčení potvrdiť, že pochádzajú z obcí, kde nebola zistená infekčná anémia koní, ani počas odoslania, ani v posledných 6 mesiachoch.

7. Kone dostihové, kone určené k jazdeckým pretekom a športovým podnikaniam, možno dovážať, keď sú opatrené namiesto osvedčení uvedených v tejto úmluve (dobytčí pas, zverolekárske osvedčenie), osvedčením vydaným predsedom jazdeckých spoločností, ktoré treba na to vzájomnou dohodou zmocniť. Toto osvedčenie treba opatriť pečiatkou a vízom spločnosti, alebo spolku a musí obsahovať meno majiteľa, presný popis zvieraťa, miesto jeho pôvodu a miesto určenia, ako i potvrdenie štátneho zverolekára, že zviera je zdravé a že hospodárstvo, odkial zviera pochádza, je najmenej v poslednych 40 dňoch bez nákaz podliehajúcich oznamovaniu.

8. Dovoz králikov, zajacov, divej zvere, pernatej, srstnatej i štetinatej polovnej zveriny, holubov, rakov, divých vtákov, vtákov chovaných pre zábavu v klietkach a rýb určených k ľudskému používaniu podlieha veterinárnemu osvedčeniu o pôvode a zdravotného stavu s výhradou, že budú splnené predpisy, ktoré budú prípadne vydané o tom a ktoré budú oznámené druhej smluvnej strane.

Každá smluvná strana má právo vydať špeciálne predpisy dočasné alebo trvalé zákazy dovozu pre jednotlivé druhy v tento odstavci vymenovaných zvierat v prípade preukazánej potreby.

9. Predchádzajúce veterinárne povolenie možno žiadať pri dovoze včiel, medu, vosku a upotrebeného včelárskeho náradia. Avšak pre vzorky medu, nepresahujúce hrubú váhu 350 gramov, vzorky včelieho vosku, nepresahujúce hrubú váhu 500 gramov, ako i zásielky medu do 5 kg, slúžiace k súkromnej potrebe príjemcovej, netreba predchádzajúceho veterinárneho povolenia ani osvedčenia o pôvode a zdravotnom stave.

10. K dovozu papagájov a ostatných vtákov patriacich k druhu Psittaceae, potrebné je predchádzajúce veterinárne povolenie zeme dovoznej a táto má právo dovoz týchto v oprávnených prípadoch dočasne alebo trvale zakázať.

11. Psi a mačky možno dovážať bez predchádzajúceho povolenia, len pod podmienkou, že budú krytí zverolékárskym potvrdením o pôvode a o zdravotnom stave, vystaveným príslušným štátnym zverolekárom, že zviera je zdravé, ako aj že v obci pôvodu a v súsedných obciach, kde sa zdržovalo najmenej 3 mesiace, nevyskytol sa prípad besnoty.

12. Pre jednokopytníky a hovädzi dobytok treba vystavieť osvedčenie pre každý kus osobitne, ale pre ovce, kozy a ošípané sú prípustné aj hromadné osvedčenia (dobytčie pasy). Tieto hromadné osvedčenia môžu sa týkať len zvierat toho istého druhu jedného majiteľa, naložených do jedného vagóna a odoslaných na jednu adresu.

13. Potvrdenie štátneho zverolekára na osvedčení pôvodu a zdravotného stavu má platnosť 10 dní. Ak tento čas uplynie za dopravý územím štátu pôvodu, môže štátny zverolekár platnosť osvedčenia po prehliadke predlžiť na ten istý čas. Výsledok prehliadky a dôvod predľženia platnost zaznamená štátny zverolekár na osvedčení. Ak tento čas uplynul za dopravy územím niektorého tretieho štátu, osvedčenie treba považovať za platné až do príjazdu zasielky na hranicu štátu určenia.

14. Vznik besnoty u psov a mačiek nie je prekážkou, vydania osvedčenia o pôvode a o zdravotnom stave pre iné druhy zvierat, takťiež nemôže prekážať vznik praživiny oviec a kôz vydaniu zmieneného osvedčenia pre jednokopytníky a naopak. Sporadická prašivina jednokopytníkov neprekáža vydaniu osvedčenia, keď choroba nie je v tom dvore, odkiaľ sa zviera vyvýža. Pri vystavovaní osvedčení na kastrované zvieratá neprichádza do úvahy pľuzgierovy výsypok na rodidlách.

15. Ojedinelé prípády sneti slezinnej, sneti chrastavej, haemorhagickej septicaemie túra a zveri, pľuzgierového výsypku na rodidlách a červienky ošípaných neprekážajú vydaniu osvedčenia pre jatočné zvieratá, keď sa tieto choroby nevyskytujú v hospodárstvách, z ktorých zvierata majú byť prepravené. Tieto prípady treba však vždy uviesť v dobytčích pasoch.

Článok 3

1. Čerstvé mäso možno dovázať len z verejných alebo z exportných bitúnkov, kde je veterinárnopolicajná služba pod stálym dohľadom štátneho zverolekára.

2. Zabité zvieratá, mäso čerstvé alebo konzervované mrazením loj, masť a všetky mäsove vyrobky, určené k ľudskému požívaniu, treba, aby

mohly byť pripustené k doprave, opatriť osvedčením státneho zverolekára o pôvode a o zdravotnom stave, v ktorom sa potvrdzuje, že pochádzajú zo zvierat, ktoré boly za živa a po porážke podľa prislušných predpisov zverolekárskych prehliadnuté a že boly uznané zdravými a nepodozrelými a že ich mäso je bezpodmienočne spôsobile k požívaniu.

3. U mäsových výrobkov musí osvedčenie okrem toho potvrdzovať, že neobsahujú žiadnych látok, ktorých používanie je zakázané predpismi zeme určenia.

4. Osvedčenia musia odpovedať vzoru pripojenému k tejto úmluve (príloha C).

5. Mäso čerstvé alebo mrazením konzervované ma zverolekár opatriť pečiatkou, ktorou sa zaručuje, že mäso bolo uznané bezpodmienočne spôsobilým k ľudskému požívaniu a že nakoľko ide o bravčové mäso, bolo s negatívnym výsledkom preskúšané na triechíny. Príslušné osvedčenia treba opatriť úradnou pečaťou.

6. Pri zásielkach mäsových prípravkov nebude sa vykonávať pohraničná veterinárna prehliadka, keď budú opatrené predpísaným veterinárnym osvedčením.

7. Ohľadom dovozu mäsa čerstvého alebo prípraveného platia tieto pravidlá:

Čerstvé a mrazené mäso hovädzieho dobytka, teliat, oviec a kôz možno doviezť len ve celých kusoch, ktoré u hovädzieho dobytka možno rozpoltiť alebo rozštvrtiť. U hovädzieho dobytka, teliat, oviec a kôz treba ponechať v prirodzenom spojení pohrudnicu, pobrušnicu a ľadniny, ako i príslušné miazgové uzliny. U hovädzieho dobytka treba pripojiť tiež i hlavu alebo spodné čeľusti so žuvacími svalmi. Hlavu však možno pripojiť i oddelene od tela, ak sú obe časti opatrené takými značkami, že sa môže spolupatričnosť hlavy s telom bezpečne zistiť.

Čerstvé a mrazené mäso ošípaných možno doviezť len v celých kusoch alebo v poloviciach. S celými kusmi zvierat alebo s rozpoľtenými treba ponechať v prírodzenom spojení: hlavu s jazykom a hrtanom (u jednotlivých polovín pol hlavy s celým jazykom a s celým hrtanom), ďalej príslušnú pohrudnicu a pobrušnicu, celé pľúca a srdce, ľadviny (u jednotlivých polovíc príslušnú ľadvinu), ako i príslušné miazgové uzliny. Rozpoltené telá treba opatriť takými značkami, aby sa dala spolupatričnosť ľahko rozpoznať.

Výnimkou z predpisov vyššieuvedených možno dovážať čerstvé a mrazené pečene hovädzieho dobytka, teliat a ošípaných. Čerstvé pečene možno dovázať len od novembra do konca apríla a treba ich pri doprave tak uložiť, aby boly uchránené od znečistenia. Len celé pečene možno do-

dovážať. Mrazené pečene treba jednotlive zabaliť tak, aby bola umožnená prehliadka jednotlivých pečení.

Z pripraveného mäsa ((pacovaného, soleného, ďalej z údeného, pokiaľ toto posledné bolo i pacované) možno dovážať len mäso bravčové a to tak zv. jakostné alebo v obchode obvyklé kusy mäsa, ďalej solenú alebo údenú slaninu a upravenú masť (preškvarenú alebo lisovanú). Bravčové mäso pacované a solené možno dopravovať len v kusoch vo váhe najmenej 4 kg, s výnimkou šuniek a slaniny, na ktoré sa ustanovenie o váhe 4 kg nevzťahuje. Ako prpravované mäso možno dovážať, keď zodpovedajú podmienkam v tomto odstavci uvedeným, šunky, boky (bušnú stenu), karmenádle a slaninu. Potraviny zhotovené zo surového bravčového mäsa, ktoré sú určené k požívaniu v stave nevarenom alebo nepečenom, treba opatriť potvrdením, že zbožie je vyrobené z bravčového mäsa, ktoré bolo s negatívnym výsledkom skúšané na trichiny. Klobásy, ktoré svojim složením a spôsobom výroby treba pokladať za trvalý salám, nespadajú pod tieto ustanovenia.

Čerstvé bravčové sádlo a čerstvú slaninu možno dovážať v smysle uvedených ustanovení bez toho, že by boly v prírodzenom spojení so zvieracím telom.

Dovoz drobne rozsekaného mäsa čerstvého mrazeného alebo pripravovaného, prípadne aj v obaloch, sa zakazuje. Ustanovenie toto sa netýka dovozu trvale konzervovaných klobás, konzerv výlučne zo svalového mäsa pripravených a pečeňových konzerv, ako i mäsových prípravkov. Pre dovoz mäsa konského je potrebné dovozné povolenie.

Dovoz teliat vo veku niže 4 túždnovom sa nedovoľuje.

K chladeniu zásielok mäsa, mäsových prípravkov smie sa používať výlučne len umelý ľad.

Článok 4

1. Zvieracie suroviny a živočišné výrobky, ktoré majú byť pripustené k dovozu, treba opatriť osvedčením o pôvode a zdravotnom stave (príloha C), vydaným štátnym zverolekárom, podľa ktorého možno zistiť ich totožnost a ktoré potvrdzuje, že pochádzajú zo vzierat domáceho pôvodu, prostých nákazlivých chorôb. V osvedčení treba potvrdiť aj to, že suroviny a výrobky zvieracieho pôvodu, ktoré sú v ňom uvedené možno vyviezť bez nebezpečenstva prenosu nákaz.

2. Bez uvedených osvedčení možno prepravovať tieto zvieracie suroviny a výrobky:

suchú solenú alebo vápnenú glejovku, vývapnenú alebo továrensky pranú vlnu, odpadky vlnu, vlnu garbiarsku, všetko v uzavretých vreciach alebo balíkoch,

štetiny, zvierace chlpy (konska srsť, hriva atď.), perie, všetko úplne suché, vyvarené alebo vyvápnené,

rohy, kopytá, parčky, kosti a zuby, odtučnené alebo suché a zbavené mäkkých častí,

kostnú a rybiu múčku, sterelizovanú vodnou parou pod vysokým tlakom,

mlieko, mliečne výrobky (syr, maslo),

vajcia,

mäsové výrobky do 5 kg, pre súkromnú potrebu príjemcov,

pripravované mäso a mäsové, výrobky, dovážané v potrebnom množstve cestujúcimi pre ich vlastnú spotrebu na ceste,

zvierace tuky, nehodiace sa k používaniu, určené výhradne k priemyslovým účelom a uznané za takéto príslušným colným úradom, ako i denatúrované škvarky,

poštovné zásielky zvieracích surovín a zvieracich výrobkov do 5 kg váhy, krmivo, ako seno, slamu, plevy.

Článok 5

1. Zvieratá, ktore nezodpovedajú požiadavkom horeuvedeným, ako aj zvieratá, ktoré pohraničný zverolekár uzná za choré, podozrivé na chorobu alebo na nakazanie ňou, vrátia sa pokiaľ možné, do pohraničnej stanice štátu pôvodu. Pohraničný zverolekár poznamená na osvedčení a potvrdí svojím podpisom dôvod tohoto vrátenia.

2. Keď štát prevozný nesúhlasi s vrátením, príjmu sa zvieratá v každom prípade a možno ich zabiť (zaklať) dať na útraty zasielateľa buďto v pohraničnej stanici, alebo na inom mieste, určenom príslуným úradom dovozneho štátu. Zužitkovanie mäsa a výrobkov a takto zabitých (zaklaných) zvierat riadi sa predpismi platnými pre domáce zvieratá, zabité (zaklané) ako choré alebo podozrivé na nákazu.

3. Pohraničný zverolekár spíše zápisnicu a odôvodní v nej vrátenie, zabitie (zaklanie) a všetky ostatné opatrenia rázu veterinárneho, urobené na hranici u zvierat určených k dovozu. Tento protokol zašle príslušnému úradu dovozného štátu a tento vyrozumie o tom štat pôvodu.

4. Zistenie niektorej nákazy, o ktoré ide v tejto smluve, po vstupe zvierat na územie štátu určenia, zaznamená sa v zápisnici, spísanej štátnym zverolekárom; znenie tejto zápisnice sdelí sa hneď príslušnému úradu štátu pôvodu. V prípadoch označených v tomto článku, vyrozumie sa najkratšou cestou a bez prietahu delegát druhej smluvnej strany, pokiaľ takýto úradník bol vo smysle článku 8 menovaný.

Takpodobne prijmú sa zásielky zvieracích surovín a živočišných výrobkov, k vráteniu ktorých nebolo dosiahnutého súhlasu; príslušný veterinárny úrad urobí, prijímajúc tieto, potrebné opatrenia v smysle požiadavkov veterinárnej policie.

Článok 6

Ak sa na území jednej smluvnej strany zistí východný mor dobytčí, druhá strana má právo počas trvania nebezpečenstva nákazy, zakázať alebo obmedziť dovoz a prievoz prežúvavcov, ošípaných, ako aj živočišných výrobkov a surovín a vôbec všetkých predmetov, ktorými možno nákazlinu preniesť.

Článok 7

1. Ak bola prenesená dopravou dobytka s územia jednej smluvnej strany na územie druhej niektorá povinnému oznámeniu podliehajúca nákaza zvierat, alebo ak nadobudne niektorá z týchto nákaz nebezpečného rázu na území jednej zo smluvných strán, má druhá strana právo obmedziť alebo zakázať dovoz a prievoz náchylných zvierat, ktoré pochádzajú s území zamorených alebo ohrozených, ako i dovoz a prievoz mäsa, zvieracích surovín a predmetov, ktorými možno preniesť nákazlinu, kým trvá nebezpečenstvo nákazy.

2. Tieto zákazy a obmedzenia môžu sa vzťahovať len na územia, z ktorých zvieratá pochádzajú, alebo na územia zamorené nákazou a na územia súsedné.

3. Za územie sa pokladá politický okres (kotar).

4. Podobné obmedzenia a zákazy možno rozšíriť aj na územie rozsáhlejšie pri vzniku pľúcnej nákazy, slintačky a krívačky, ako aj pri vzniku žrebčej nákazy pre dovoz a prievoz jednokopytníkov, i v tom prípade, ak tieto nákazy nepanujú v ohrozujúcej miere.

5. Dovoz nemožno zakázať v prípadoch sneti slezinnej a chrastavej, haemorhagickej septicaemie túra a zveri, besnoty, ozhrívky, prašiviny, pľuzgierového výsypku na rodidlách u koní a hovädzieho dobytpa, červienky ošípaných, cholery a moru hydiny, ako i v prípadoch tuberkulózy.

6. Doba trvania nebezpčenstva nákazy u chorôb vyznačených v lit. a), b) a c), článku 2, okrem východného moru dobytčieho, pľúcnej nákazy hovädzieho dobytka a žrebčiej nákazy obmedzí sa na čas, určený v tom istom článku. Tento čas bude sa počítať odo dňa, kedy nákaza bola vývozným štatom vyhlásená úradne za zaniknutú.

7. Zákazy a obmedzenia uvedené v tomto článku, netýkaju sa zásielok prevážaných uzavrenými krajmi železnicou vo vagónoch uzavrených a zaplombovaných, alebo hoďou v uzavrených, a oddelených prie-

storoch, avšak hociaké nakladanie, vykladanie alebo zdržovanie v územiach zamorených je zakázané.

Článok 8

1. Obe smluvné strany priznávajú si navzájom právo vasielať po predchádzajúcej dohode, dočasne alebo trvale na územie druhej strany veterinárneho delegáta, aby sa informovaly o zariadení trhov, bitúnkov, výkrmní, alebo karantén, o zdravotnom stave domácich zvierat, ako aj o vykonávaní veterinárných predpisov a o vykonávaní tejto úmluvy. Obe smluvné strany vyzvú príslužné úrady, aby poskytly veterinárnym delegátom, druhej strany pomoc k výkonu ich poslania a daly im všetky žiadané informácie.

2. Vzhľadom na moderný rozvoj veterinárnej mediciny na poli chorôb maštalných, chorôb mláďat a to nákazlivých i nenákazlivých (rastlinného a živočišného pôvodu) domácich užítkových zvierat, ako aj cieľom lákšej aklimatizácie dovážaných plemenných zvierat, potrebné je oboznámiť sa s hygienickými a životnými podmienkami nakupovaných plemenných zvierat a preto je žiaducné aj užitočné, aby bol komisiam pre nákup plemenných a užítkových zvierat vždy pridelený aj veterinár-odborník k vyriešeniu horeuvedených otázok.

Článok 9

1. Obe smluvné strany sa saväzujú, že búdú uverejňovať úradné zprávy o stave zvieracích nákaz k 1. a 15. každého mesiaca. Tieto zprávy budú hneď po ich uvereznení zasielať priamo veterinárnej ústrednej službe druhej strany. Zprávy majú presne udávať kraje, okresy, obce a miesta zamorené zviracími nákazami, ktorých oznamovanie je povinné.

2. Keď sa na území jednej smluvnej strany zistí vchodný mor dobitčí, pľúcna nákaza hovädzieho dobytka, žrebčia nákaza alebo slintačka a krívačka, táto v zhubnej forme, s vysokým úhynom, upovedomi sa hneď priamo a telegrafický ústredný veterinárny úrad druhej strany o vzniku a rozsahu nákazy.

Článok 10

1. Železničné vozne, časti lodí, ktorými sa prepravovaly jednokopytníký, prežúvavce, ošípané a hydina, ako i náradia patriace k týmto prepravným prostriedkom, rampy, môstky, príslušenstvá atď. budú sa čistiť a dezinfikovať bezprostredne po použití, a to podľa predpisov platných v dotyčnej zemi.

2. Zmienená dezinfekcia, vykonaná podľa ustanovenia odseku 1 na území jednej smluvnej strany, bude uznaná druhou za dostatočnú.

Článok 11

1. Keď vznikne pri vykonávaní tejto úmluvy medzi oboma smluvnými stranami neshoda výkladu, menuje sa na žiadosť jednej zo smluvných strán miešaná komisia, ktorej mienka bude rozhodujúca.

2. Obe smluvné strany menujú do komisie po dvoch členoc; komisia má právo pribrať si piateho člena, keď nemožno docielit dohody.

3. Na prvej schôdzi, na ktorej bude menovaný piaty člen, vyberie sa tento z príslušníkov smluvnej strany, určenej losom. Na nasledujúcej schôdzi, na ktorej bude menovaný piaty člen, vyberie sa tento z príslušníkov druhej strany.

Článok 12

Táto smluva vyhotovená v dvoch pôvodných textoch v slovenskom a chorvatskom jazyku, bude ratifikovaná a výmena ratifikačných listín bude prevedená v najkratšej dobe v Bratislave. Vstúpi v platnosť 15 dní po výmene ratifikačných listín a do tej doby zostane v platnosti doterajšia veterinárna smluva zo dňa 3. augusta 1940.

Táto smluva bude platiť jeden rok odo dňa vstúpenia v platnosť. Ak smluva nebude vypovedaná 6 mesiacov pred uplynutím jedného roku, bude sa považovat za predĺženú o jeden rok s tým, že v budúcnosti sa má týmto istým spôsobom predĺžovať.

Na dôkaz tohoto splnomocnenci oboch smluvných strán podpísali túto smluvu a opatrili ju svojimi pečaťami.

Vyhotovené v Zagrebe v dvoch pôvodinách v mesiaci októbri 1941.

Za Slovenskú Republiku:	Za Nezávislý Štát Chorvatsko:
Dr. ŠTEFAN POLYÁK	Dr. MARIJAN ŠIMIĆ

ZÁVEREČNY PROTOKOL

1. Ustanovenia veterinárnej úmluvy týkajú sa len tovaru pochádzajúceho z jednej alebo druhej smluvnej strany. Je mimo rámec ustanovení tejto úmluvy dopravy dobytka, zvieracích výrobkov a predmetov, ktorými možno preniesť nákazlinu z iných štátov a ktoré sú dopravované územím jednej smluvnej strany, aby mohly byť dovezené alebo prevezené územím druhej strany.

2. Veterinárno — policajné prehliadky a dozory, predpísané veterinárnou úmluvou, môže vykonývať len štátny alebo štátom poverený

zverolekár verejnej správy. Taktiež zápisnice, osvedčenia a potvrdenia môžu spísať len horeoznačení zverolekári.

3. Vstupné stanice s pohraničnou veterinárnou službou, ktoré prichádzajú do úvahy pre vzájomnú dopravu zvierat a zvieracích surovín v smysle článku 1 veterinárnej úmluvy, su:

Na Slovensku — pre železničnú dopravu:

1. Vajnori
2. Sered
3. Kostolany nad Hernádom
4. Úpor
5. Ivánka pri Nitre
6. Kozmálovce
7. Lovinobana

— pre loďnú dopravu:

1. Bratislava

V Nezávislom Štáte Chorvatsko — pre železničnú dopravu:

1. Osiek
2. Virovitica
3. Koprivnica
4. Varaždin
5. Zagreb

— pre loďnú dopravu:

1. Vukovar

Horeuvedené vstupné stanice možno neskoršie pozmeniť alebo doplniť len cestou vzájomnej dohody.

4. Kontrola predpísaná v prvom článku veterinárnej úmluvy nebude sa vykonávať a vstup sa nebude obmedzovať na spoločne určené vstupné stanice u zvieracich surovin a výrobkov mäsa a mäsových prípravkov, ktoré sa pripúšťajú k dovozu bez požadovania osvedčenia o pôvode a zdravotného stavu (odstavec 2, článku 4 veterinárnej úmluvy).

5. Pri poštových zásielkach snaď potrebná pohraničná prehliadka presunie sa do miesta colného odbavenia a vykoná ju príslušný úradný zverolekár.

6. Miestom pôvodu sa rozumie miesto, kde bolo zviera držané v posledných 40 dňoch pred dopravou.

7. Je prípustné rozdelenie obecných území v rozloche viac než 150 štvorečných kilometrov, ako i väčších izolovaných dvorcov, alebo súvi-

slých hospodárskych celkov v menšie oblast, keď to dovoluje ich poloha a keď sú dostatočné záruky s hľadiska veterinárnej policie. O prípustnost takého rozdelenia, ako aj o určení prírodzených hranic týchto oblasti, dorozumia sa obe strany od prípadu k prípadu. Pri východnom moru dobytčom a pľúcnej nákaze hovädzieho dobytka nemá také rozdelenie platnosti.

8. Zvieratá, zvieracie suroviny a výrobky, ako aj mäso a mäsové prípravky podliehajú pri ich dovoze veterinárnym predpisom dovozného štátu.

9. Doprava má sa diať bez prerušenia. Za dopravy zakazuje sa zvieratá odstrániť, alebo iné zvieratá prikladať, taktiež zakazuje sa zvieratá prekladať, s výnimkou prípadov vyššej moci. V takomto prípade treba preloženie vykonať v prítomnosti štátneho zverolekára, ktorý to zaznači v osvedčení sprevádzajúcom zásielku.

10. Keď za prepravy uhynie jedno alebo viac zvierat, urobí príslušný štátny zverolekár potrebné opatrenia a poznamená nález do osvedčenia.

11. Jatočné zvieratá, počítajúc do toho aj hydinu, dovezené z územia jednej smluvnej strany, uznané za zdravé a odpovedajúce podmienkam, ustanoveným touto úmluvou, možno na územie druhej strany poslať len na verejné tržištia a bitúnky, ktoré sú priamo spojené so železnicou koľajnicami a vyhradené pre jatočny dobatok. Tieto zvieratá podliehajú predpisom platným pre tieto tržištia a bitúnky.

Soznamy týchto bitúnkov a trhov určia sa vzájomnou dohodou a budú vymenené medzi príslušnými úradmi smluvných strán; meniť ich možno len vzájomnou dohodou.

12. K ďalšiemu chovaniu určený hovädzí dobytok, ovce, kozy treba dovážať priamo do hospodárstiev, do ktorých sú určené a kde sa majú ďalej chovať.

13. Veterinárne opatrenia a formaluty, ktoré každá smluvná strana uznáva za vhodné urobiť ohľadne živých zvierat, počítajúc do toho aj hydinu, doprevádzaných zdravotným osvedčením a ktoré boly pri prechode hraníc uznané za zdravé, obmedzia sa na vlastnom území na najmenšiu potrebnú mieru.

Tým však nie sú dotknuté platné alebo v budúcnosti určené predpisy, aby bola zistená sopľavka, tuberkulóza a po prípade iné nákazy dovezených zvierat, určených na ďalšie držanie. U zvierat určených k prevozu, ako aj u dovezených jatočných zvierat tieto zdravotné opatrenia, diagnotické akúšky nebudú sa vykonávať.

14. Všetky závody, ktoré vyvyžajú mäso alebo mäsové prípravky na zemie druhej strany, musia odpovedať s hľadiska veterinárne-zdravotného a veterinárne-policajného všetkým potrebným požiadavkám.

15. Pre zásielky zvierat, mäsa čerstvého alebo konzervovaného mäsových prípravkov, zvieracích surovín a výrobkov, ako aj všetkých predmetov, ktorými možno preniesť nákazlinu zvieracích nákaz, ktoré pochádzajú s územie jednej smluvnej strany a prevážajú sa územím druhej strany, nebude sa požadovať povolenie zeme prievoznej.

Prievoz zvierat chovných a úžitkových sa pripustí, ak sa splnia podmienky, určené vo veterinárnej úmluve pre jatočné zvieratá.

V tomto odstavci zmienený prievoz sa pripustí s výhradou obmezdení a zákazov, uvedených v článku 6 a 7 veterinárnej úmluvy.

16. Obmedzenia alebo zákazy pre vyskytnutie alebo prenos niektorej nákazy vydajú sá len vtedy, keď to bude vyžadovať veterinárno-policajná ochrana chovu, aby sa odvrátil prenos nákazy a tým nebezpečenstvo jej rozšírenia.

17. Prežúvavce a ošípané smú sa zásadne prepravovať len vo vozňoch tak zariadených, aby sa zabránilo vypadánie alebo odtiekanie prevných alebo tekutých látok (výkaly zvierat, nečistota a látky všetkého druhu, ktoré môžu byť nositeľni nákazy). V tom prípade musia sa všetky otvory vo vagónoch zakryť doskami do patričnej výšky a to tak, aby krmivo, stelivo, výkaly atď. nemohly ani pri otváraní dverí vypadávať alebo vytekať z vagóna. Za stelivo nesmie se použiť ani zem, ani slama; dovolujú sa však drevené piliny alebo čistá rašelina a ak tieto látky nie sú po ruke, treba použiť dostatočne silnej vrstvy jemného piesku.

Taktiež pri preprave hydinu treba dbať toho, aby podlaha vagóna, slúžiaceho k tejto doprave, nebola poškodená a aby sa zabránilo vypadávaniu a vytekaniu výkalov, odpadkov, krmiva, steliva atď.

18. Zverolekári poverení prehliadkou zvierat musia prísne pokračovať podľa platných predpisov svojeho štátu, aby sa železničňé vagńy nepreplnovaly živými zvieratmi.

19. Osvedčenia predpísané vo veterinárnej úmluve treba sostavováť v jazyku státu pôvodu. Nebude sa považovať vidovanie konzulom vysvedčení, vystavených podľa veterinárnej úmluvy.

20. Je shoda v tom, že ustanovenia veterinárnej úmluvi možno prípadne rozšiřiť novou dohodou medzi smluvnými stranami aj na iné, teraz známe ešte neznáme nákazy.

21. Veterinárne správy oboch smluvných strán zabezpečia jednotlivé použitie tejto úmluvy. Aby sa pokiaľ možno uľahčil styk touto úmluvou predvídany, môžu si v prípade potreby dopisovať priamo. Odpisy listov doručia sa diplomatickou cestou.

Tento protokol vyhotovený v dvoch pôvodných textoch v slovenskom a chorvatskom jazyku, v dobe podpísania veterinárnej úmluvy uzavrenej

dnešným dňom medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvatsko tvorí spoločný diel úmluvy.

Vyhotovené v Zagrebe v októbri 1941.

Za Slovenskú Republiku:
Dr. ŠTEFAN POLYÁK

Za Nezávisly Štát Chorvatsko:
MARIJAN ŠIMIĆ

Vzor A

SLOVENSKÁ REPUBLIKA
MINISTERSTVO HOSPODÁRSTVA

Číslo železničného vozňa: ....

OSVEDČENIE O PÔVODE A ZDRAVOTNOM STAVE

Dolupodpísaný štátny zverolekár potvrdzuje, že[1] ....
.... zaznačené v pripojených[2] ....
kusoch dobytčích pasoch prehliadol a uznal za zdravé; že v notariáta pôvodu týchto zvierat pri odchode nepanovala žiadna nákaza, ktorá je na ich druch prenosná a ktorá podlieha povinnosti oznamovania; že notariát i súsedné notariáty boly prosté (u jednokopytníkov) v posledných 40 dňoch žrebčej nákazy i sopľavky; (u hovädzieho dobatka) v posledných 6 mesiacoch východného moru dobytčieho i plúcnej nákazy hovädzieho dobytka a v posledných 40 dňoch slintačky a krívačky;

(u ošípaných) v posledných 40 dnoch východnécho moru dobytčieho, moru a nákazy ošípaných i slintačky a krívačky; ;

(u oviec a kôz) v posledných 6 mesiacoch východného moru dobytčieho a v posledných 40 dňoch ovčích supaníc a slintačky a krívačky.

Na ceste do naloženia neprešly zvieratá zamoreným územím.

Podpísaný potvrdzuje správnosť prekladu priložených dobytčích pasov.

Poznámky[3] ....
....

---

[1] Počet, druh a pohlavie zvierat. [2] Čísla dobytčích pasov. [3] Prípadne zmeny alebo doplňky podľa predpisov dovozného štátu. [4] Pečiatka štátneho zverolekára.
Prečiarknúť všeto, čo sa netýka dotiného druhu zvierat.

....

....

Štát a miesto odoslania ....

Číslo veter. protokolu ....

.... 194 ....

Stanica naloženia .... Štátny zverolekár v[5] ....

....

M. R.[4]

Vzor B

SLOVENSKÁ REPUBLIKA
MINISTERSTVO HOSPODÁRSTVA

Číslo železničného vozňa..........................

OSVEDČENIE O PÔVODE A ZDRAVOTNOM STAVE.

Miesto pôvodu hydiny: Obec: .... Notariát: .... Okras: .... Župa: .... Meno a bydlisko majiteľa: .... Meno a bydlisko sprievodcu: .... Druh a počet hydiny: sliepok: ...., husí: ...., kačic: ...., moriek: ...., perličiek: ....

Popis a zvláštne znamenia: ....

Miesto určenia: ....

V ...., dňa .... 19..........

....
podpis predstaveného obce

L. S.

Dolupodpísaný štátny zverolekár potvrdzuje, že horeopísaná hydina bola prehliadnutá a shľadana zdravou a nepodozrivou. Notariat ich pôvodu bol v poslednych 40 dňoch pred ich odoslaním bez nákazlivých chorôb hydiny.

Na ceste do stanice naloženia neprešly zamoreným územím.
Číslo veterinárneho protokolu: ...
Stanica naloženia: ...

V ..., dňa ... 19...

...
Štátny zverolekár v ...

L. S.

Vzor C

SLOVENSKÁ REPUBLIKA
MINISTERSTVO HOSPODÁRSTVA

Číslo železničného vozu ...

OSVEDČENIE O PÔVODE A ZDRAVOTNOM STAVE.

Podpísaný štátny zverolekár potvrdzuje, že[1] ...
...
zasielané pánom ... v ...
v železničnom vagňe číslo ... vo váhe ... kg, pod značkou ... pánu ... v ... su pôvodom zo Slovenska (obec ... okres ... župa, ...); že pochádzaju zo zdravých zvierat a že v notariáte pôvodu nepanuje žiadna dobytčia nákaza, ktorá by sa touto zásielkou mohla preniesť.

Podpísaný okrem toho potvrdzuje:

1. Že pomenované mäso i výrobky, určené pre požívanie ľudske pochádzaju zo zvierat, ktoré boly za živa a po zabiti podľa, predpisov prehliadnuté a uznané za zdravé a že sú to výrobky zdravé a spôsobilé na ľudske požívanie.
2. Že toto mäso opatrené je tou istou pečiatkou, ako samé osvedčenie.
3. Že trichinoskopická prehliadka bola negativna.
4. Že zásielka zodpovedá vžetkým predpisom dovozu v štáte určenia.
5.[2] ...
...

....

....

Štát i miesto odoslania ....

Číslo veterinárneho protokolu ....

Nakladacia stanica ....

.... 194.........

Štátny zverolekár v[3] ....

....

M. R.[4]

---

[1] Pomenovanie tovaru. [2] Prípadné doplnenia podľa predpisov dovozného štátu. [3] Meno okresu.
Prečiarknuť všetko, čo sa na dotyčný tovar nehodí.

Vzor D

S O Z N A M

jatočných trhov a bitúnkov pre dovoz jatočných zvierat na základe bodu 11 záverečného protokolu veterinárnej úmluvy.

A. Nezávislý Štát Chorvatsko:

Jatočné trhy:

Zagreb

B i t ú n k y:

Zagreb
Zaprešić
Sesvete
Osiek
Šid
Zemun
Vrbovec
Sarajevo
Banja Luka
Karlovac

B. Slovenská Republike

Jatočne trhy:

Bratislava

B i t ú n k y:

Bratislava
Trenčin
Žilina

SPORAZUM
O PLAĆEVNOM PROMETU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE FINSKE

Vlada Nezavisne Države Hrvatske i Vlada Republike Finske, u želji da urede način plaćanja između ove dvie države, utanačile su sliedeće:

Članak 1.

Od časa, kada stupi na snagu ovaj sporazum, sva plaćanja, tičuća se robe, koja je u vezi s trgovačkom izmjenom posrednom ili neposrednom, između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske, te koja se smatra prema glavnim carinskim odredbama uvozničke države kao roba podrietla druge Ugovorne Države, podpadaju pod propise ovog sporazuma.

Propisi bit će jednako protegnuti i na uređenje drugih plaćanja, tičućih se trgovačke izmjene između obih zemalja, uključivši troškove transporta i osiguranja, kao uobće za uređenje potraživanja svih vrsta između obih zemalja.

Međutim, prenosi glavnica i analogni prenosi ne će se moći izvršiti u svakom pojedinom slučaju bez pristanka Hrvatske državne banke i Finske banke.

Ovaj sporazum primienit će se također na troškove za tranzitnu robu.

Ustanove, koje će izvršiti ovaj sporazum jesu: u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj Hrvatska državna banka, a u Republici Finskoj Finska banka.

Članak 2.

Protuvriednost svake robe finskog podrietla, uvezene u Nezavisnu Državu Hrvatsku, kao i druga plaćanja, izvršena prema ovom sporazumu, morat će se urediti putem uplate u kunama kod Hrvatske državne banke.

Isto tako vriednost robe hrvatskog podrietla, uvezene u Finsku, te ostala plaćanja, izvršena prema prednjem sporazumu, moraju se urediti plaćanjem u finskim markama kod Finske banke.

Članak 3.

Svote zaprimljene kod Finske banke glasom čl. 2. bit će knjižene na zbirni račun u finskim markama, koji ne nosi kamate, a na ime Hrvatske državne banke. Razpoložive svote sa toga računa bit će upotriebljene za plaćanja u Finskoj, predvidena u čl. 1.

Svote zaprimljene od Hrvatske državne banke glasom čl. 2. bit će stavljene na zbirni račun u kunama, koji ne nosi kamate, na ime Finske banke. Razpoložive svote s tog računa bit će upotrebljavane za plaćanja u Hrvatskoj, predviđena u čl. 1.

Članak 4.

Posebnički prieboji su načelno izključeni. Mjerodavne oblasti dviju zemalja mogu odobriti, na temelju uzajamnog sporazuma, vršenje posebničkih prieboja, koji u svakom slučaju moraju biti uređeni u smislu odredaba ovoga sporazuma, ili pod uvjetima utvrđenim između Finske banke i Hrvatske državne banke.

Članak 5.

Finska banka i Hrvatska državna banka slat će jedna drugoj istog dana izvještaje o plaćanjima, izvršenima na zbirne račune prema čl. 3. Svaka obaviest o uplatama sadržavat će sve potrebne opazke za izvršenje plaćanja odnosnim interesentima.

Ova će se plaćanja izvršiti prema redosliedu uplate i u granicama razpoloživosti računa.

Članak 6.

Što se tiče uplata dužnika obiju zemalja, koje su predviđene u čl. 3. ovog sporazuma, to će se preračunavati u finske marke i kune prema sliedećim propisima: Finska banka i Hrvatska državna banka utanačit će u međusobnom sporazumu tečaj za izmjenu finskih maraka i kuna. Ovaj tečaj bit će primienjen za izmjenu finskih maraka za dugove učinjene u kunama i za izmjenu kuna za dugove u finskim markama.

Članak 7.

Ako Hrvatska državna banka i Finska banka ugovore promjenu tečaja za izmjenu finskih maraka za kune, te ako u tom času jedan od kompezacionih računa bude pokazivao višak, izvršit će se uplate prema starom tečaju na drugi kompenzacioni račun, dok se ne iztroši višak, koji je postojao u času primjene.

Obveze, koje ne glase na finske marke ili kune, već na neku treću valutu, preračunat će se u Finskoj u marke, a u Hrvatskoj u kune, po službenom tečaju od dana, koji predhodi uplati u Finskoj, dotično u Hrvatskoj, ili u pomanjkanju ovog tečaja po zadnjem poznatom tečaju prije uplate.

Članak 8.

U slučaju, da bi zbog nedisponiranja finskih maraka ili kuna nastao veliki višak u korist Finske ili Hrvatske, sporazumjet će se obje vlade o mjerama koje treba poduzeti, da se opet uzpostavi ravnoteža plaćanja.

Članak 9.

Plaćanja unapried za kupovanje robe finskog ili hrvatskog podrietla, koja treba da bude uvezena u Hrvatsku, odnosno Finsku, bit će regulirana prema odredbama ovog sporazuma, uz uvjet, da se ovi predujmovi odnose na izvozne i uvozne dozvole, koje su već izdane po nadležnim vlastima, te da budu predviđeni u ugovoru o kupnji robe te da odgovaraju trgovačkim običajima.

Članak 10.

Svaka od obih vlada poduzet će, ukoliko se nje tiče, potrebne mjere, da se osigura točno funkcioniranje načina uređenja kredita, kako je predviđeno u dispozicijama ovog sporazuma.

Članak 11.

Finska banka i Hrvatska državna banka sporazumjet će se glede tehničkih modaliteta, potrebnih za redovito funkcioniranje ovog sporazuma, te će se zaključiti potrebna utanačenja u tu svrhu.

Članak 12.

Ukoliko bi nakon prestanka ovog sporazuma ostao višak na jednoj ili drugoj strani, dužnici kreditorne države morat će dalje uplaćivati dužne svote prema uslovima ovog sporazuma do podpune izplate kredita, koji odgovara tom višku.

Članak 13.

Prednji sporazum stupa na snagu 1. studenog 1941. Isti će se moći odkazati u svako vrieme uz tromjesečni odkazni rok.

Sastavljeno u dva primjerka, u Zagrebu, dne 20. listopada 1941. godine.

U ime vlade
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. DRAGUTIN TOTH

U ime vlade:
Republike Finske:
ONNI TALAS

ACCORD

ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET L'ÉTAT INDÉPENDANT DE CROATIE SUR LE RÈGLEMENT RÉCIPROQUE DES PAIEMENTS

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de l'État Indépendant de Croatie, désireux de régler le régime des paiements entre les deux Pays, sont convenus de ce qui suit:

Article 1er

A partir de l'entrée en vigueur du présent Accord, tous les paiements relatifs aux marchandises comprises dans les échanges commerciaux, directs ou indirects, entre la Finlande et la Croatie et considérées par les dispositions générales douanières du pays d'importation, comme étant originaires de l'autre pays contractant, sont soumis aux dispositions du présent Accord.

Les dispositions seront également appliquées au règlement de tous les autres paiements afférents aux échanges commerciaux entre les deux Pays, y compris les frets et les assurances, ainsi qu'en général au règlement des créances de tout ordre entre les deux Pays.

Cependant, les transferts de capitaux et les transferts analogues ne peuvent avoir lieu qu'avec le consentement de la Banque de Finlande et la Banque d'Etat Croate dans chaque cas spécial.

Le présent Accord s'applique aux frais de marchandises de transit.

Les Instituts chargés de l'exécution du présent Accord sont: en Finlande la Banque de Finlande et en Croatie la Banque d'Etat Croate.

Article 2

La contrevaleur de toute marchandise d'origine finlandaise importée en Croatie ainsi que les autres paiements effectués conformément au présent Accord devront être réglés par versement en kunas à la Banque d'Etat Croate.

De même, la contrevaleur de toute marchandise d'origine croate importée en Finlande ainsi que les autres paiements effectués conformément au présent Accord devront être réglés par versement en markkas à la Banque de Finlande.

Article 3

Les sommes encaissées par la Banque de Finlande conformément à l'article 2 seront portées au crédit d'un compte, non productif d'intérêts, tenu en markkas au nom de la Banque d'Etat Croate. Les disponibilités de ce compte seront utilisées aux paiements en Finlande prévus à l'article 1er.

Les sommes encaissées par la Banque d'Etat Croate conformément à l'article 2 seront portées au crédit d'un compte, non productif d'intérêts, tenu en kunas au nom de la Banque de Finlande. Les disponibilités de ce compte seront utilisées aux paiements en Croatie, prévus à l'article 1er.

Article 4

Les compensations privées entre importateurs et exportateurs sont en principe exclus.

Les autorités compétentes dans les deux pays, pourront autoriser, d'un commun accord, des opérations de compensation privées lesquelles en tout cas devront être réglées conformément aux termes de cet Accord ou dans les conditions fixées entre la Suomen Pankki et la Banque d'Etat Croate.

Article 5

La Banque de Finlande et la Banque d'Etat Croate s'avertiront réciproquement, au jour le jour, des versements effectués au crédit des comptes visés à l'article 3. Chaque avis d'encaissement portera les mentions nécessaires pour l'exécution des paiements correspondants aux ayants-droits.

Ces paiements seront effectués dans l'ordre chronologique des versements et dans la limite des disponibilités des comptes.

Article 6

En ce qui concerne les versements des débiteurs des deux Pays, prévus à l'article 3 du présent Accord, la conversion en markkas et en kunas se fera d'après les règles suivantes:

a) La Banque de Finlande et la Banque d'Etat Croate fixeront d'un commun accord, le cours de change entre le markka et le kuna. Ce cours sera appliqué pour la conversion en markkas de dettes libellées en kunas et pour la conversion en kunas des dettes libellées en markkas.

b) Les dettes libellées en devises autres que le markka ou la kuna seront converties en markkas en Finlande et en kunas en Croatie, au cours officiel coté le jour du versement respectivement en Finlande et en Croatie ou, à défaut, au dernier cours officiel coté avant cette date.

Article 7

Si la Banque de Finlande et la Banque d'Etat Croate conviennent d'une modification du cours de conversion entre le markka et le kuna et qu'à ce moment l'un des deux comptes de compensation présente un solde, les versements seront effectués, à l'ancien cours sur l'autre compte de compensation, jusqu'à ce que le solde existant au moment de la modification soit épuise.

Article 8

Au cas où, faute de disponibilités en markkas ou en kunas un solde considérable se produirait en faveur de la Finlande ou de la Croatie, les deux Gouvernements s'entendront sur les mesures à adopter pour rétablir l'équilibre des paiements.

Article 9

Les paiements anticipés pour achat de marchandises originaires de la Finlande ou de la Croatie destinées à être importées en Croatie ou respectivement en Finlande, seront réglés selon les dispositions du présent Accord, à condition que ces paiements anticipés se réfèrent à des licences d'importations et d'exportations déjà délivrées par les autorités compétentes et qu'ils soient prévus dans le contrat d'achat de la marchandise et correspondant aux usages commerciaux.

Article 10

Chacun des deux Gouvernements prendra, en ce qui le concerne, les mesures nécessaires pour assurer le fonctionnement régulier du système de règlement des créances, prévues par les dispositions du présent Accord.

Article 11

La Banque de Finlande et la Banque d'Etat Croate s'entendront sur les modalités techniques nécessaires au fonctionnement régulier de cet Accord et conclueront les arrangements nécessaires à cet effet.

Article 12

Si, à l'expiration du présent Accord, un solde subsistait d'un côté ou de l'autre, les débiteurs du pays créancier devront continuer à verser les montants dûs selon les dispositions du présent Accord jusqu'à l'amortissement total des créances correspondant à ce solde.

Article 13

Le présent Accord entrera en vigueur le 1-er novembre 1941.

Il pourra être dénoncé en tout temps, moyennant un préavis de trois mois.

Fait en double exemplaire, à Zagreb, le 20 octobre 1941

Au nom du Gouvernement
de la République de Finlande:
ONNI TALAS

Au nom du Gouvernement
de l'Etat Indépendant de Croatie:
Dr. DRAGUTIN TOTH

KONVENCIJA
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE ITALIJE U SVRHU IZBJEGAVANJA DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA KOD IZRAVNIH POREZA

Članak 1.

1. Ova konvencija odnosi se samo na izravne poreze.

2. Izravnim porezima u smislu ove konvencije smatraju se samo oni porezi, koji se, prema zakonodavstvu svake od dviju Država Ugovornica, odmjeruju izravno na prihod (čisti ili brutto), i na imetak, bilo za račun Država Ugovornica, bilo za račun samoupravnih tiela (pokrajina, obćina i t. d.) ili drugih javnih ustanova, pa i u obliku prireza.

3. Izravnim porezima smatraju se:

I. Prema hrvatskom zakonodavstvu:

a) porez na prihod od zemlje (zemljarina);

b) porez na prihod od zgrada (kućarina);

c) porez na prihod od poduzeća, radnji i samostalnih zanimanja (tečevina);

d) posebni porezni dodatak obveznika tečevine;

e) porez na rente;

f) porez na dobitak poduzeća obvezanih na javno polaganje računa (družtveni porez);

g) dodatni porez (porez na dividende);

h) posebni porezni dodatak obveznika družtvenog poreza;

i) porez na prihod od nesamostalnog rada i zanimanja (službenički porez).

II. Prema talijanskom zakonodavstvu:

a) porez na zemlje (zemljarina);

b) porez na zgrade (kućarina);

c) porez na prihod od pokretnih stvari;

d) porez na poljoprivredni prihod;

e) porez na prihod od vriednostnih papira na donosioca;

f) izvanredni progresivni porez na dividende;

g) redovni porez na imetak;

h) izvanredni porez na ratne dobitke;

i) izvanredni porez na nagrade članova ravnateljstva (upravnog odbora) i ravnatelja trgovačkih družtava;

l) izvanredni namet od 2% na nadnice;

m) dopunski progresivni porez na ukupni dohodak.

Članak 2.

1. Porezi, koji se odmjeruju na nekretnine ili na prihod od istih, odmjerit će se samo u onoj državi, gdje se nalazi nekretnina.

2. Isto pravilo primjenjuje se i na hipotekarne tražbine i njihove prihode.

Članak 3.

1. Porezi na prihod od poduzeća trgovačkih, veleobrtnih, rudarskih i poljoprivrednih i od svake slične djelatnosti, odmjerit će se samo u onoj državi, u kojoj se nalazi sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije), pa i u slučaju, kad bi poduzeće vršilo svoju djelatnost na području druge Države Ugovornice, ne imajući u njoj sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije).

2. Pod sjedištem poslovne djelatnosti (eksploatacije), u smislu ove konvencije, smatra se svaki trajni uredaj poduzeća, pomoću kojega poduzeće vrši svoju djelatnost u podpunosti ili djelomično.

3. Ako poduzeće ima po jedno sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije) u obim Državama Ugovornicama, svaka od njih odmjerit će poreze na prihod, koji poduzeće bude imalo na njenom području.

4. Ipak, ako se sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije) nalazi na području jedne od Država Ugovornica, a na području druge samo sjedište poduzeća, koje u stvari nije stvarno administrativno središte, oporezovanje bit će izvršeno jedino na području i u korist države, gdje se nalazi sjedište produktivne eksploatacije.

Ako se pak sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije) nalazi na području jedne od Država Ugovornica, a na području druge samo sjedište poduzeća, koje je u stvari stvarno upravno središte, jedan dio ukupnog čistog prihoda poduzeća doznačit će se stvarnom upravnom središtu.

U slučaju spora glede visine ove kvote primjenit će se odredba člana 14. ove konvencije.

Članak 4.

Ostali imetak trgovačkih, veleobrtničkih, rudarskih, poljoprivrednih i sličnih poduzeća, koji nije obuhvaćen u članku 2. i 11. ove konvencije, bit će oporezovan porezom na imetak samo u onoj državi, u kojoj se taj imetak nalazi.

Članak 5.

Porezi, kojima su podvrgnuti prihodi od izkorišćivanja poduzeća za pomorsku, riečnu i zračnu plovidbu, podrazumievajući ovdje i one, koji proizlaze iz prodaje karata za pruge, koje ta poduzeća održavaju, odmjerit će se samo u državi, u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća uz uvjet, da brodovi i zrakoplovi imaju narodnost te države.

Članak 6.

Prihod od samostalnog rada, podrazumievajući ovdje prihode iz slobodnih zvanja (liečnici, odvjetnici, arhitekti, inžinjeri i t. d.), kao i prihod od svakog drugog netrgovačkog zanimanja (znanstveno-umjetničkog, književnog, podučnog i odgojnog), oporezuje se u državi, na području koje se obavlja pojedina djelatnost, koja ove prihode donosi.

Smatrat će se, da postoji vršenje slobodnog zvanja na području jedne od Država Ugovornica samo onda, kada odnosna djelatnost na području te države ima stalno sjedište.

Oporezivanje autorskih i patentnih prava bit će predmetom posebnog sporazuma.

Članak 7.

Plaće, nadnice i druge nagrade iste vrste, oporezuju se u državi, na području koje interesenti vrše djelatnost, iz koje proizlaze ti prihodi.

Ipak, plaće i slični prihodi državnih činovnika i namještenika (Država Ugovornica, javnih samoupravnih tiela i drugih javnih ustanova), koji vrše svoju službu u inozemstvu, oporezuju se samo u državi, koja plaća te prihode.

Članak 8.

Doživotne rente, kao i mirovine javne i privatne, oporezuju se samo u državi, koja plaća ove prihode.

Članak 9.

Đaci jedne i druge Države Ugovornice, koji borave u drugoj državi samo radi nauka, nisu podvrgnuti porezima na štipendije i pripomoći, koje primaju za svoje uzdržavanje i nauke.

Član 10.

1. Porezi na tantijeme članova upravnog i nadzornog odbora dioničkih družtava i drugih pravnih osoba, odmjerit će se samo u državi, u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća, koje plaća, odnosno odobrava tantijeme.

2. Tantijeme, koje nisu gore predvidene. oporezivat će se prema članku 7. ove konvencije.

Članak 11.

1. Ne dirajući u odredbe točke 2. članka 2. ove konvencije, porez na prihod od glavnica i vriednostnih papira odmjerit će samo država dužnika, a porez na imetak odmjerit će samo država vjerovnika.

2. Ako poduzeće ima u obim Državama Ugovornicama sjedišta poslovne djelatnosti (eksploatacije) u smislu članka 3. ove konvencije, i ako jedno od ovih sjedišta, u okviru svoje priradne djelatnosti, zaključi zajam ili primi depozit, porez na odnosne kamate odmjerit će država, na čijem se području nalazi sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije), koje je zaključilo zajam ili primilo depozit.

Članak 12.

Kod osobnog oporezivanja, koje obuhvaća cjelokupni prihod porezovnika u svakoj od Država Ugovornica, primjenjivat će se sliedeća pravila:

1. Što se tiče osobnog prihoda, koji proiztiče:

a) od nekretnina;

b) od hipotekarnih tražbina;

c) od trgovine, veleobrta, rudnika, poljoprivrede i svake slične djelatnosti;

d) od rada,

primjenjivat će se ista pravila, predviđena u predhodnim članovima, za stvarni porez na prihode, koji proiztiču iz ovih poreznih temelja.

2. Za svaku drugu vrst prihoda, poimence dividende od dionica, tantijeme, kamate od vriednostnih papira, izdanih po javno-pravnim osobama i družtvima, kao i kamate na uloge kod banaka i drugih kreditnih ustanova, oporezivanje će se vršiti u državi, na čijem području porezovnik ima svoj porezni domicil, pod kojim se podrazumieva njegovo stalno prebivalište.

U slučaju, da se ne može odrediti porezni domicil jednog porezovnika, osobni porezi, koji obuhvaćaju ukupnost njegovih prihoda, određivat će se u državi, čiji je on državljanin. Ako porezovnik ima svoj

domicil u svakoj od dviju Država Ugovornica, porez će mu se odmjeriti u svakoj državi razmjerno boravku na njenom području u godini, na koju se odnosi oporezivanje.

Boravak porezovnika u nekoj trećoj državi smatrat će se kao da je proveden u državi, čiji je državljanin.

Članak 13.

1. Diplomatski, konzularni i ostali izvanredni predstavnici, činovnici, koji su im dodieljeni, osobe u njihovoj službi ili u službi njihovih činovnika, kao i počastni konzuli, nisu podvrgnuti porezima u državi, kod koje su akreditirani, u koliko se radi o prihodima dobivenim vršenjem njihovog zvanja; oporezivanje ovih prihoda ostaje državi, koja ih je poslala.

2. Odredbe točke 1. primjenjivat će se na navedene osobe samo u slučaju, ako su podanici države, koja ih je poslala.

3. Prihodi od uložaka bilo kakove vrsti, koji su određeni za potrebe poslanstava, kao i konzulata u njihovoj službenoj djelatnosti, oprošteni su od poreza do iznosa, koji će se odrediti sporazumno između najviših financialnih oblasti Država Ugovornica.

Članak 14.

Porezovnik, koji dokaže, da mjere poduzete od strane financialnih oblasti Država Ugovornica znače za njega dvostruko oporezivanje, može uputiti žalbu državi, čiji je podanik. Ako se prizna opravdanost žalbe, najviša financialna oblast ove države može se sporazumjeti s najvišom financialnom oblasti druge države, da se na pravedan način izbjegne dvostruko oporezivanje.

Članak 15.

Da se sprieči dvostruko oporezivanje u slučajevima, koje ne predviđa ova konvencija, kao i u slučajevima, kad se pojave težkoće ili sumnje u tumačenju i primjeni ove, najviše financialne oblasti Država Ugovornica sporazumjet će se posebno.

Članak 16.

Države Ugovornice obvezuju se, da će svojim najvišim financialnim oblastima povjeriti brigu, da urede »ex aequo et bono« svako drugo pitanje, koje bi moglo nastati uslied različitih principa oporezivanja, koji su na snazi u Državama Ugovornicama, ili koje bi se uobće moglo postaviti u predmetu izravnih poreza, a koje nije izričito uređeno ovom konvencijom.

Članak 17.

Ova konvencija primjenjivat će se i na poreze, odmjerene ili koji će se odmjeriti za poreznu godinu, koja počinje 1. siječnja 1941., bez obzira na odredbe članka 18. ove konvencije.

Članak 18.

Ova će se konvencija ratificirati, a izmjena ratifikacionih povelja bit će izvršena čim prije u Rimu.

Ova konvencija stupit će na snagu prvog dana onog mjeseca, koji sliedi iza izmjene ratifikacionih povelja, i ostat će na snazi, dok je ne odkaže jedna od Država Ugovornica. Ako je odkaz usliedio do uključivo 30. rujna, konvencija će prestati vriediti 1. siečnja sliedeće godine; ako naprotiv odkaz usliedi poslije 30. rujna, konvencija će prestati vriediti 1. siečnja sliedeće druge godine.

Ova konvencija sastavljena je u dva izvornika na hrvatskom i talijanskom jeziku. Oba izvornika imaju jednaku valjanost.

U Zagrebu, dne 27. listopada 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
Dr. VLADIMIR KOŠAK

Za Italiju:

RAFFAELLO CASERTANO

ZAKLJUČNI PROTOKOL

U času pristupanja podpisivanju konvencije, zaključene danas između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja u predmetu izravnih poreza, sastavljena je sliedeća suglasna izjava, koja čini sastavni dio same konvencije.

1. Nabrajanje izravnih poreza, koji su na snazi u obje Države Ugovornice, sadržano u članu 1. konvencije, nije limitativno.

Sumnje, koje bi se mogle pojaviti u ovom predmetu, bit će razjašnjene sporazumom između najviših financialnih oblasti Država Ugovornica.

Najviše financialne oblasti Država Ugovornica izmienit će sporazumno, na kraju svake godine ako bude potrebno, popis izravnih poreza, koji postoje u svakoj državi.

2. Pod sjedištem poslovne djelatnosti (eksploatacije) imaju se razumjeti, u smislu članka 3. konvencije, osim sjedišta stvarne uprave

poduzeća: filijale (succursali), mjesta proizvodnje, radionice, uredi za kupnju i prodaju, skladišta i druge trgovačke postrojbe, koji imaju karakter stalnog uređaja kao i zastupničtva iste vrsti.

U smislu članka 3. konvencije ima se smatrati, da postoji sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije) onda, kada strano poduzeće radi u drugoj državi:

a) posredstvom činovnika ili namještenika, kojega ono plaća;

b) posredstvom predstavnika, koji je opunomoćen, da izravno obvezuje poduzeće, pa i neovisno od postojanja ugovora u tom predmetu, a napose da podpisuje ugovore u ime poduzeća i onda, ako predstavnik nema punomoći da prima novac za prodanu robu. Ako strano poduzeće ima u drugoj Državi Ugovornici predstavnika, koji se redovno u stvari ponaša kao opunomoćenik stranog poduzeća, smatra se, da poduzeće ima sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije) u smislu članka 3. konvencije.

U slučaju, da strano poduzeće djeluje u drugoj Državi Ugovornici posredstvom jednog predstavnika, čija je punomoć na temelju ugovora o zastupanju, da samo predlaže poslove poduzeća, koje ima pravo da ih primi ili ne, odobri ili ne, i to tako, da se smatra, da su poslovi zaključeni između stranke i poduzeća, a predstavnik imade pravo primiti provedbu, kada se posao povoljno završi, smatra se, da u toj državi nema sjedišta poslovne djelatnosti (eksploatacije).

Zauzimanje predstavnika s namjerom, da samo privede kraju već zaključeni posao, ne mienja gore izloženo stanovište.

Postojanje ugovora o službi može se dokazati glavnim i sporednim znakovima (indicijima).

A) Glavni znakovi (indiciji) su sliedeći:

a) činjenica, da strano poduzeće snosi upravne troškove posrednika, osobito najamnine prostorija;

b) činjenica, da posrednik zastupa samo jedno strano poduzeće.

B) Sporednim znakovima (indicijima) smatrat će se:

a) činjenica, da posrednik u ime poduzeća, koje zastupa, podnosi molbe radi dobivanja uvoznih dozvola;

b) činjenica, da posrednik izravno i redovno posreduje kod ubiranja i prenosa navjere poduzeća, koje zastupa, ili vrši reklame za to poduzeće;

c) činjenica, da posrednik upotrebljava tiskanice sa naslovom poduzeća, koje zastupa, kao i ostale vanjske znakove.

Postojanje ugovora o službi u slučaju sumnje, moći će se utvrditi sticajem jednog glavnog sa više sporednih znakova (indicija).

Samo se po sebi razumije, da će državne financialne oblasti, gdje djeluje predstavnik, imati ovlast nadzirati način rada spomenutog predstavnika i primieniti načela, koja se odnose na glavne i sporedne znakove (indicije). U slučaju, da se utvrdi putem znakova (indicija), da predstavnik radi kao opunomoćenik poduzeća protivno utvrđenim utanačenjima ugovora, smatrat će se, da postoji sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije).

U slučaju, da je neka osoba ili neko određeno družtvo izključivi uvoznik proizvoda nekog poduzeća iz druge Države Ugovornice, ne može se iz same te činjenice zaključiti, da strano poduzeće ima sjedište poslovne djelatnosti (eksploatacije) u drugoj državi.

Države Ugovornice sporazumne su, da se pod sjedištem poslovne djelatnosti (eksploatacije), u smislu članka 3. konvencije, ne smatra podržavanje običnih poslovnih veza pomoću jednog predstavnika, koji je podpuno samostalan.

Isto su tako sporazumne, da se izložba uzoraka ne smatra sjedištem poslovne djelatnosti (eksploatacije), pod uvjetom, da se uzorci ne prodaju.

Najviše financialne oblasti jedne i druge Države Ugovornice pridržavaju si pravo, da izravno odrede na drugi način oporezivanje zrakoplovnih poduzeća, nego je to predviđeno u članku 5. konvencije.

Transfer prihoda k središtnjici, postignutih u Hrvatskoj po sjedištu poslovne djelatnosti (eksploatacije) talijanskog poduzeća, ne podleži dodatnom porezu (porezu na dividende). Isto pravilo vriedi za transfer prihoda k središtnjici, postignutih u Italiji po sjedištu poslovne djelatnosti (eksploatacije) hrvatskog poduzeća, ako u Italiji bude uveden sličan porez.

Države Ugovornice sporazumne su, da režijski troškovi sjedišta stvarne uprave padaju djelomično na teret sjedišta poslovne djelatnosti (eksploatacije) u drugoj Državi Ugovornici.

U pogledu osoba, koje nisu pripadnici ni jedne od dviju Država Ugovornica, najviše financialne oblasti Država Ugovornica razpravit će putem posebnih utanačenja pojedine slučajeve u svrhu, da bi se izbjeglo dvostruko oporezivanje. Osobito će se pri tom uzeti u obzir pripadnici onih država, koje su sa Državama Ugovornicama podpisale konvenciju radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja.

Bez obzira na odredbe članka 17. konvencije, primjena konvencije počam od 1. siečnja 1941. godine do njenog stupanja na snagu, ne daje pravo na povrat poreza, koji je već naplaćen za ovaj vremenski razmak.

Rađeno u dvostrukom izvorniku, na hrvatskom i talijanskom jeziku. Oba izvornika imaju jednaku valjanost.

U Zagrebu, dne 27. listopada 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:	Za Italiju:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ Dr. VLADIMIR KOŠAK	RAFFAELLO CASERTANO

CONVENZIONE
FRA IL REGNO D'ITALIA E LO STATO INDIPENDENTE DI CROAZIA DIRETTA AD EVITARE LE DOPPIE IMPOSIZIONI IN MATERIA DI IMPOSTE DIRETTE

Articolo 1

1. La presente convenzione non riguarda che le disposizioni relative alle imposte dirette.

2. Sono considerate imposte dirette, ai sensi della presente Convenzione, le imposte che, in conformità alla legislazione di ciascuno degli Stati Contraenti, vengono prelevate direttamente sui redditi (redditi netti o lordi) e sul patrimonio, sia per conto degli Stati Contraenti, sia per quelo degli enti pubblici autonomi (provincie, comuni ecc.) o altre istituzioni pubbliche, anche sotto forma di centesimi addizionali.

3. Si considerano come imposte dirette:

I. Secondo la legislazione italiana:

a) l'imposta sul reddito dei terreni;
b) l'imposta sul reddito dei fabbricati;
c) l'imposta sui redditi di ricchezza mobile;
d) l'imposta sui redditi agrari;
e) l'imposta sui frutti dei titoli al portatore;
f) l'imposta straordinaria progressiva sui dividendi;
g) l'imposta ordinaria sul patrimonio;
h) l'imposta straordinaria sugli utili relativi allo stato di guerra;
i) l'imposta straordinaria sui compensi degli amministratori e dirigenti di società commerciali;
l) il contributo straordinario del 2% sui salari;
m) l'imposta complementare progressiva sul reddito complessivo.

II. Secondo la legislazione croata:

a) l'imposta sul reddito dei terreni (zemljarina);

b) l'imposta sul reddito dei fabbricati (kućarina);

c) l'imposta sul reddito delle aziende industriali e commerciali e delle professioni libere (tečevina);

d) l'imposta speciale aggiunta per i contribuenti soggetti alla tečevina (posebni porezni dodatak obveznika tečevine);

e) l'imposta sulle rendite (porez na rente);

f) l'imposta sul profitto delle imprese soggette a pubblica resa di conti (imposta sulle società) (Družtvovni porez);

g) l'imposta addizionale (imposta sui dividendi) (porez na dividende);

h) l'imposta speciale aggiunta per i contribuenti soggetti all'imposta sulle società (posebni porezni dodatak obveznika družtvenog poreza);

i) l'imposta sul reddito del lavoro stipendiato o salariato (službenički porez).

Articolo 2

1. Le imposte prelevate sui beni immobili o sui loro redditi saranno applicate soltanto dallo Stato ove si trova l'immobile.

2. La stessa regola si applica ai crediti ipotecari e ai loro redditi.

Articolo 3

1. Le imposte relative ai redditi derivanti da esercizi commerciali, industriali, minerari, agricoli o da qualsiasi altra analoga attività saranno applicate soltanto dallo Stato sul cui territorio l'impresa ha la propria sede d'esercizio, e ciò anche quando l'impresa estende la sua attività al territorio dell'altro Stato Contraente senza avervi una sede d'esercizio.

2. Si considera come sede d'esercizio ai sensi della presente Convenzione qualsiasi installazione permanente dell'impresa, mediante cui l'impresa stessa esercita, in tutto o in parte, la sua attività.

3. Se l'impresa ha una sede d'esercizio in entrambi gli Stati Contraenti, ciascuno di questi applicherà le imposte sui redditi che l'impresa ricava nel territorio di esso.

4. Tuttavia se la sede d'esercizio si trova nel territorio di uno degli Stati Contraenti e nel territorio dell'altro si trova soltanto la sede dell'impresa, che in realtà non è il centro amministrativo effettivo, l'imposizione avviene unicamente nel territorio dello Stato ove si trova la sede d'esercizio produttivo. Se invece la sede d'esercizio si trova nel territorio di uno dei due Stati Contraenti e nel territorio dell'altro

soltanto la sede dell'impresa, la quale ne è in realtà il centro amministrativo effettivo, una quota del reddito netto complessivo dell'impresa sarà attribuita al detto centro amministrativo. Nel caso di contestazione sulla determinazione dell'ammontare di detta quota, si applicheranno le disposizioni dell'art. 14 della presente Convenzione.

Articolo 4

Salve le disposizioni degli art. 2 e 11 della presente Convenzione, tutti gli altri beni delle imprese commerciali, industriali, minerarie, agricole o di qualsiasi altra analoga attività sono soggette all'imposta sul patrimonio soltanto nello Stato ove si trovano questi beni.

Articolo 5

Le imposte sui redditi derivanti dall'esercizio di imprese di navigazione marittima, fluviale o aerea, ivi compresi anche quelli derivanti dalla vendita di biglietti di passaggio per le linee esercitate dalle anzidette imprese, saranno applicate soltanto dallo Stato, nel cui territorio si trova la sede di direzione effettiva dell'impresa, sempre, però, a condizione che le navi o gli aeromobili posseggano la nazionalità di detto Stato.

Articolo 6

I redditi del lavoro indipendente, ivi compresi anche quelli delle professioni libere (medici, avvocati, architetti, ingegneri ecc.), come pure i redditi di qualsiasi altra occupazione non commerciale (scientifica, artistica, letteraria, d'insegnamento o di educazione ecc.), sono assoggettati all'imposta in quello Stato nel cui territorio viene esercitata l'attività individuale produttiva del reddito.

Si considererà che esiste l'esercizio di una libera professione nel territorio di uno degli Stati Contraenti soltanto quando in questo territorio la rispettiva attività ha una sede fissa.

La imposizione dei diritti d'autore e dei brevetti d'invenzione formerà oggetto di un'intesa speciale.

Articolo 7

Gli stipendi, i salari e le altre rimunerazioni dello stesso genere sono soggette all'imposizione nello Stato nel cui territorio gli interessati esercitano l'attività dalla quale derivano detti redditi.

Tuttavia gli stipendi e i redditi analoghi dei funzionari ed impiegati pubblici (degli Stati Contraenti, degli enti pubblici autonomi e di altre istituzioni pubbliche), che esercitano le funzioni all'estero sono soggetti all'imposizione soltanto nello Stato del debitore dei redditi.

Articolo 8

Le rendite vitalizie, le pensioni pubbliche e private sono soggette all'imposizione soltanto nello Stato del debitore dei redditi.

Articolo 9

Gli studenti di uno dei due Stati Contraenti, che soggiornano nell'altro Stato esclusivamente per compiervi i loro studi, non sono soggetti in questo Stato alle imposte che colpiscano le borse e i sussidi che essi ricavano per il loro mantenimento e per i loro studi.

Articolo 10

1. Le imposte relative alle »tantièmes« dei membri del Consiglio d'amministrazione e dei sindaci delle società per azioni e di altri enti morali sono applicate soltanto nello Stato in cui si trova il centro amministrativo effettivo dell'impresa che paga le »tantièmes«.

2. Le »tantièmes« non contemplate nel precedente N° 1 sono soggette all'imposta secondo l'art. 7 della presente Convenzione.

Articolo 11

1. Ferme restando le disposizioni dell'art. 2, n° 2, della presente Convenzione, le imposte sui redditi dei capitali e valori mobiliari sono applicate esclusivamente dallo Stato del debitore, l'imposta sul patrimonio esclusivamente dallo Stato del creditore.

2. Se l'impresa possiede in entrambi gli Stati Contraenti sedi di esercizio ai sensi dell'art. 3 della presente Convenzione e se una di queste sedi, nel quadro della propria attività, contrae un prestito o riceve un deposito, l'imposta sui relativi interessi è applicata dallo Stato nel cui territorio è situata la sede d'esercizio che ha contratto il prestito o ricevuto il deposito

Articolo 12

Per l'applicazione delle imposte personali che colpiscono il complesso dei redditi posseduti dal contribuente in ciascuno dei due Stati Contraenti valgono le regole seguenti:

1. Per quanto riguarda l'imposizione personale dei redditi derivanti:

a) da beni immobili;

b) da crediti ipotecari;

c) da commerci, da industrie, da miniere, dall'agricoltura e da ogni altra attività analoga;

d) dal lavoro,

sono applicabili le stesse regole stabilite negli articoli precedenti per l'imposizione reale dei redditi derivanti dalle fonti sopra elencate.

2. Per ogni altra specie di reddito e particolarmente per i dividendi di azioni, per le »tantièmes«, per gli interessi dei titoli emessi da enti morali pubblici e da società nonchè per gli interessi di depositi presso banche o presso altri istituti di credito, l'imposizione è fatta dallo Stato nel cui territorio il contribuente ha il proprio domicilio fiscale, inteso questo domicilio come il luogo di soggiorno permanente.

Nel caso in cui non si possa stabilire il domicilio fiscale di un contribuente, le imposte personali che colpiscono il complesso di questi redditi son applicate dallo Stato di cui egli è suddito. Se il contribuente ha il suo domicilio fiscale in entrambi gli Stati Contraenti, dette imposte sono applicate da ciascuno dei due Stati in proporzione alla durata del soggiorno che il contribuente ha avuto nel suo territorio durante l'anno al quale l'mposizione si riferisce.

Il soggiorno del contribuente in un terzo Stato è computato come soggiorno nello Stato di cui egli è suddito.

Articolo 13

1. I rappresentanti diplomatici e consolari od altri rappresentanti straordinari, i funzionari ad esse addetti, le persone al loro servizio od al servizio dei loro funzionari, come pure i consoli onorari, non sono soggetti, nello Stato presso il quale i rappresentanti sono accreditati, alle imposte dirette sui redditi derivanti dell'esercizio delle loro funzioni, l'imposizione di questi redditi essendo riservata allo Stato che li ha accreditati.

2. Le disposizioni del precedente nº 1 sono applicabili alle persone indicate nel numero stesso soltanto se esse sono sudditi dello Stato che le ha accreditate.

3. I redditi dei depositi di qualunque natura destinati ai bisogni della rappresentanza diplomatica e dei consolati sono esenti da imposte fino alla concorrenza di una somma da stabilirsi di comune accordo fra le supreme autorità finanziarie dei due Stati Contraenti.

Articolo 14

Il contribuente il quale dimostri che le misure delle autorità finanziarie dei due Stati Contraenti hanno dato luogo per lui ad una doppia imposizione, può rivolgere un reclamo allo Stato di cui è suddito. Se il buon fondamento del reclamo è riconosciuto, la suprema autorità finanziaria di questo Stato si rivolgerà alla suprema autorità finanziaria dell'altro Stato per trovare un mezzo equo che elimini la doppia imposizione.

Articolo 15

Per evitare le doppie imposizioni in casi non regolati dalla presente Convenzione e quando si presentino difficoltà o dubbi nell'interpretazione e nell'applicazione della Convenzione stessa, le supreme autorità finanziarie dei due Stati Contraenti prenderanno accordi particolari.

Articolo 16

Gli Stati Contraenti s'impegnano ad affidare alle loro supreme autorità finanziarie il compito di regolare ex aequo et bono ogni questione che possa sorgere in dipendenza della diversità dei principi vigenti, presso di loro, per l'accertamento delle imposte dirette, o che comunque possa presentarsi nel campo delle imposte stesse, in quanto non espressamente regolata dalla presente Convenzione.

Articolo 17

La presente Convenzione sarà applicata alle imposte accertate o che potranno essere accertate per l'anno fiscale avente inizio il 1° gennaio 1941, e ciò nonostante le disposizioni del successivo art. 18 della presente Convenzione.

Articolo 18

La presente Convenzione sarà ratificata e lo scambio degli strumenti di ratifica avverrà il più presto possibile a Roma. Essa entrerà in vigore il primo giorno del mese successivo a quello in cui è avvenuto la scambio degli strumenti di ratifica e resterà in vigore fino a quando non sarà stata denunciata da uno degli Stati Contraenti. Se la denunzia ha luogo entro il 30 settembre, la Convenzione cesserà di aver vigore il 1° gennaio dell'anno successivo; se invece ha luogo dopo il 30 settembre, cesserà di aver vigore il 1° gennaio del secondo anno successivo.

La presente Convenzione è redatta in doppio originale, in lingua italiana e in lingua croata. I due testi fanno ugualmente fede.

Zagabria, li 27 ottobre 1941

RAFFAELLO CASERTANO

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
Dr. VLADIMIR KOŠAK

PROTOCOLLO FINALE

Al momento di procedere alla firma della Convenzione conclusa oggi tra il Regno d'Italia e lo Stato Indipendente di Croazia allo scopo di evitare le doppie imposizioni in materia di imposte dirette è stata

fatta la seguente concorde dichiarazione, che fa parte integrante della Convenzione stessa:

1. L'enumerazione delle imposte dirette in vigore nei due Stati Contraenti, contenuta all'art. 1 della Convenzione, non è limitativa.

I dubbi che potranno sorgere a questo riguardo saranno chiariti per mezzo di un accordo tra le supreme autorità finanziarie degli Stati Contraenti.

Le supreme autorità finanziarie degli Stati Contraenti si scambieranno alla fine di ogni anno, se sarà del caso, una lista delle imposte dirette vigenti in ciascun Stato.

2. Si intende per sede di esercizio, ai sensi dell'art. 3 della Convenzione, oltre alla sede di direzione effettiva dell'impresa, le succursali (filijala), i locali di produzione, i laboratori, gli uffici di compra e di vendita, i depositi ed altri impianti commerciali aventi carattere di installazione permanente, come pure le rappresentanze della stessa natura.

Si considera che esiste una sede di esercizio ai sensi dell'art. 3 della Convenzione quando l'impresa straniera opera nell'altro Stato:

a) per mezzo di un impiegato o salariato, pagato da essa;

b) per mezzo di un rappresentante che abbia la facoltà di impegnare direttamente l'impresa, anche indipendentemente dall'esistenza di un contratto a questo fine, e particolarmente di firmare i contratti a nome dell'impresa, anche se il rappresentante non ha la facoltà di incassare il prezzo della merce.

Se l'impresa straniera possiede nell'altro Stato Contraente un rappresentante che abitualmente si comporta in fatto come un mandatario di essa, in questo caso si considera ugualmente che esiste una sede di esercizio dell'impresa stessa ai sensi dell'art. 3 della Convenzione.

Se l'impresa straniera opera nell'altro Stato Contraente per mezzo di un rappresentante il cui potere, in base al contratto di rappresentanza, è solamente quello di proporre gli affari all'impresa, la quale rimane libera di accettarli o no, in maniera che gli affari vengano conclusi tra il cliente e l'impresa, avendo il rappresentante soltanto il diritto di percepire la provvigione quando l'affare è stato portato a buon fine, si considera non esistente una sede di esercizio in detto Stato.

L'intervento del rappresentante al solo scopo di portare a buon fine un affare già concluso non modifica la situazione sopra specificata.

L'esistenza di un contratto d'impiego può essere accertata per mezzo di indizi principali e secondari.

A) Gli indizi principali sono i seguenti:

a) il fatto che le spese di amministrazione dell'intermediario, e particolarmente il fitto dei locali, siano a carico dell'impresa straniera;

b) il fatto che l'intermediario rappresenti una sola impresa straniera.

B) Sono considerati come indizi secondari i seguenti:

a) il fatto che l'intermediario avanzi domande per ottenere permessi di importazione a nome dell'impresa che rappresenta;

b) il fatto che l'intermediario intervenga direttamente ed abitualmente per l'incasso e il trasferimento dei crediti dell'impresa che rappresenta o faccia la pubblicità per l'impresa stessa;

c) il fatto che l'intermediario adoperi carta con l'intestazione dell'impresa che rappresenta, o manifesti altri segni esteriori.

L'esistenza di un contratto d'impiego, in caso di dubbio, potrà essere accertata per mezzo del concorso di un indizio principale e di più indizi secondari.

Resta tuttavia inteso che le autorità finanziarie dello Stato in cui agisce il rappresentante avranno la facoltà di controllare il modo di comportarsi di detto rappresentante e di applicare i principi concernenti gli indizi principali e secondari. Quando viene constatato, per mezzo degli indizi, che il rappresentante, in contrasto con le clausole del contratto, agisce come mandatario dell'impresa, si considera esistente una sede di esercizio.

Dal solo fatto che, una persona o una società determinata è importatrice esclusiva dei prodotti di un'impresa dell'altro Stato Contraente non si può dedurre che l'impresa straniera possiede una sede di esercizio nell'altro Stato Contraente.

Resta bene inteso che, per stabilire l'esistenza di una sede di esercizio ai sensi dell'art. 3 della Convenzione, non può aversi riguardo ai semplici rapporti di affari svolti per mezzo di un rappresentante assolutamente indipendente.

Resta anche inteso che l'esposizione di campioni non costituisce una sede di esercizio che possa dar luogo ad imposizioni, a condizione, però, che i campioni non formino oggetto di vendita.

3. Le supreme autorità finanziarie dei due Stati Contraenti si riservano il diritto di regolare direttamente il regime di imposizione delle imprese di navigazione aerea in maniera diversa da quella prevista all'art. 5 della Convenzione.

4. Il trasferimento alla sede centrale dei profitti ottenuti da una sede di esercizio in Croazia di una impresa italiana non darà luogo

all'applicazione su detti profitti dell'imposta addizionale (dodatni porez), — imposta sui dividenti — (porez na dividende). La stessa norma vale per il trasferimento alla sede centrale dei profitti ottenuti da una sede di esercizio in Italia di una impresa croata, nel caso che in Italia venga istituita una imposta analoga.

5. Le due Alte Parti Contraenti sono d'accordo sul fatto che le spese generali della sede centrale effettiva dell'impresa incombono parzialmente sulla sede di esercizio da essa posseduta nell'altro Stato Contraente.

6. Per le persone che non sono sudditi di alcuno dei due Stati Contraenti, le supreme autorità finanziarie potranno regolare per mezzo di accordi speciali i singoli casi, al fine di evitare la doppia imposizione, con particolare riguardo ai cittadini di Stati che abbiano concluso con i due Stati Contraenti convenzioni contro le doppie imposizioni.

7. Nonostante le disposizioni dell'art. 17 della Convenzione, l'efficacia della Convenzione stessa a partire dal 1 gennaio 1941 fino alla data della sua entrata in vigore non dà diritto ad alcuna restituzione di imposte già percepite per il detto periodo.

Fatto in doppio originale, in lingua italiana ed in lingua croata. I due testi fanno egualmente fede.

Zagabria, li 27 ottobre 1941.

RAFFAELLO CASERTANO

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
Dr. VLADIMIR KOŠAK

UGOVOR
HRVATSKO-TALIJANSKI O UTVRĐENJU GRANICA IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I CRNE GORE

Hrvatska vlada i talijanska vlada, u želji da zajedničkim sporazumom, u duhu prijateljstva i suradnje, koji postoje među njima, utvrde granice Nezavisne Države Hrvatske prema Crnoj Gori, čija uzpostava uslied razpada jugoslavenske države odgovara željama crnogorskog naroda, utanačile su sliedeće:

Članak 1.

Granica Nezavisne Države Hrvatske prema Crnoj Gori, polazeći sa područja Dobričevo (sjeverna granica međe, utvrđene već Rimskim ugovorom od 18. svibnja 1941-XIX), sliedi uglavnom staru granicu od godine 1914. između bivše Austro-Ugarske Carevine i, odnosno, Crne Gore i Srbije, sve do brda Kljunačka glava (vrh 1082), koje je tromeđna točka između Crne Gore, Hrvatske i Srbije.

Članak 2.

Jedno hrvatsko-talijansko povjerenstvo ustanovit će čim prije na licu mjesta granicu, označenu u čl. 1.

Konačno utvrđenje granice izvršit će se u duhu pravičnosti, imajući u vidu zemljopisni položaj, potrebe gospodarskog značaja i prometne veze.

Izpravci, o kojima se govori u prednjoj stavci, sastojat će se u odstranjivanju suvišnih krivulja, izlazećih i ulazećih, bez uštrba nastanjenijih središta, podrazumievajući da će željeznički ogranak Bileće-Trebinje biti uključen u hrvatsko područje.

Članak 3.

Ovaj ugovor stupa na snagu njegovim podpisom.

U vjeru čega su podpisani opunomoćenici, valjano ovlašteni, podpisali ovaj ugovor, sačinjen u dva primjerka na hrvatskom jeziku i na talijanskom jeziku.

U slučaju nesuglasja izmedu dva teksta, tekst na talijanskom jeziku smatrat će se vjerodostojnim.

Sačinjeno u Zagrebu dana 27. listopada 1941.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ	LUCA PIETROMARCHI
Dr. STJ. PERIĆ	RAFFAELLO CASERTANO

TRATTATO

ITALO-CROATO PER LA DETERMINAZIONE DEI CONFINI FRA IL REGNO DI CROAZIA E IL MONTENEGRO

Il Governo Italiano ed il Governo Croato, desiderando determinare di comune accordo, nello spirito delle relazioni di amicizia e di collaborazione esistenti tra loro, i confini del Regno di Croazia verso il Montenegro, la cui ricostituzione in seguito alla dissoluzione dello Stato jugoslavo risponde ai voti del popolo montenegrino, hanno convenuto quanto segue:

Articolo 1

Il confine del Regno di Croazia verso il Montenegro, partendo dalla zona di Dobricevo (limite settentrionale della linea di confine già stabilita nell'Accordo di Roma del 18 maggio 1941-XIX), segue, di massima, l'antico confine del 1914 tra l'ex Impero austro-ungarico e, rispettivamente, il Montenegro e la Serbia fino a raggiungere il monte Kliunacha-Glava (quota 1082) che è il punto triconfinale tra Montenegro, Croazia e Serbia.

Articolo 2

Una Commissione italo-croata procederà al più presto a determiminare sui luoghi il confine indicato all'art. 1.

La definitiva determinazione del confine sarà fatta con spirito di equità, tenendo conto delle situazioni geografiche, delle necessità di ordine economico e delle vie di comunicazione.

Le rettifiche di cui al precedente comma consisteranno nella eliminazione di troppe curve, rientranti e salienti, senza pregiudizio dei centri più abitati, restando inteso che il tronco ferroviario Bileca-Trebinje rimarrà compreso in territorio croato.

Articolo 3

Il presente Trattato entra in vigore con la sua firma.

In fede di che i Plenipotenziari, debitamente autorizzati, hanno firmato il presente Trattato, fatto in duplice esemplare, in lingua italiana ed in lingua croata.

In caso di divergenza fra i due testi fa fede il testo in lingua italiana.

Fatto a Zagabria il 27 ottobre 1941/XIX.

LUCA PIETROMARCHI — Dr. MLADEN LORKOVIĆ
RAFFAELLO CASERTANO — Dr. STJ. PERIĆ

TRGOVAČKI SPORAZUM IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske i Kancelar Njemačkoga Reicha, u želji da osiguraju i prodube gospodarske odnose između obiju zemalja, zaključili su sklopiti trgovački ugovor, pa su u tu svrhu imenovali svoje opunomoćenike i to:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

g. dra Dragutina T o t h a, ministra za obrt, veleobrt i trgovinu;

Kancelar Njemačkoga Reicha:

gg. Siegfrieda K a s c h e - a, izvanrednoga poslanika i opunomoćenoga ministra, i dra Günthera B e r g e m a n n a, ministerialnoga dirigenta u Ministarstvu narodnoga gospodarstva,

koji su nakon izmjene svojih punomoći, a koje su priznate kao dobre i u propisnom obliku, zaključili sliedeće:

Članak 1.

Državljani jedne od Ugovornih Zemalja ovlašteni su na području druge Stranke, u okviru zemaljskih zakona, vršiti trgovinu, obrt i plovitbu ili se baviti bilo kojom drugom djelatnošću, koja im je zanimanje.

Državljani jedne od Ugovornih Zemalja mogu u tu svrhu na područje druge Stranke, ukoliko se tomu ne protive državni zakoni iste, slobodno ulaziti, ovdje putovati, boraviti i nastanjivati se, kao i u svako doba ovu oblast slobodno napustiti, pokretnu ili nepokretnu imovinu stjecati, posjedovati i njome slobodno razpolagati.

Postignut je nadalje sporazum, da svaka od Ugovornica za svoje državljane na temelju ovoga članka može u oblasti druge tražiti prava iz ovoga ugovora samo utoliko, ukoliko ona pripadnicima druge Ugovornice priznaje ista prava.

Članak 2.

Državljani jedne Ugovornice uživat će u oblasti druge Ugovorne Zemlje u pogledu sudske i oblastne zaštite svoje osobe i svoga imetka isti postupak kao i pripadnici najpovlaštenije zemlje.

Prema tome su državljani jedne Ugovornice bez obzira na njihovo stalno prebivalište, kao i pravne osobe i u članku 4. spomenuta družtva, ovlašteni na području druge Ugovornice pred sudovima nastupati kao tužitelji ili tuženi pod svojim imenom ili pod imenom svoje tvrdke.

Članak 3.

Državljani jedne Ugovorne Zemlje uživat će u oblasti druge Ugovornice bilo za sebe, bilo za svoja dobra, prava kao i interese u pogledu poreza, pristojba i daća bilo koje vrsti, kao i svih ostalih podavanja fiskalne prirode, kod financialnih vlasti i financialnih sudova u svakom pogledu jednaki postupak i jednaku zaštitu kao i domorodci.

Članak 4.

Dionička i trgovačka družtva svake vrsti, uključivši veleobrtna, financialna i osiguravajuća, prometna i prievozna poduzeća, koja na području jedne od Ugovornih Stranaka imadu svoje sjedište i po zakonima iste pravno postoje, bit će i na području druge Ugovornice priznata kao pravno postojeća; ona će isto tako biti u pogledu na djelatnu sposobnost i pravo nastupanja pred sudovima cienjena prema zakonima svoje domovine.

Njihovo pripuštanje priradnoj djelatnosti na području druge Ugovorne Stranke upravljat će se po zakonima i propisima, koji tamo povremeno vriede.

U svakom slučaju uživat će, bilo u pogledu uvjeta za njihov rad, kao i vršenja njihove djelatnosti, kao i u svakom drugom pogledu ista prava, prednosti i oslobođenja kao i istovrstna poduzeća najpovlaštenije zemlje.

Pripadnici jedne od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge Ugovorne Stranke ista prava i prednosti, koja uživaju pripadnici najpovlaštenije zemlje u pogledu osnivanja dioničkih družtava ili ostalih trgovačkih družtava, koja se u ovom članku napominju, kao i u pogledu učestvovanja kod takovih družtava.

Članak 5.

Bez uštrba na ostale prednosti, koje proizlaze iz najvećeg povlaštenja, moći će trgovci, veleobrtnici kao i ostali obrtnici jedne od Ugovornih Stranaka, koji se izkažu izkaznicom izdatom od vlasti njihove zemlje, da u zemlji, u kojoj imadu svoje boravište, imadu pravo obavljati trgovinu ili obrt i da tamo plaćaju zakonom propisane poreze i daće, sami ili preko u njihovoj službi stojećih putnika, a pridržavajući se propisanih oblika na području druge Ugovorne Stranke, vršiti nakupe

kod trgovaca ili u otvorenim trgovinama, odnosno kod osoba, koje robu proizvađaju. Oni mogu nadalje kod trgovaca odnosno kod ostalih osoba, u čijim se poduzećima roba ponuđene vrsti upotrebljava, tražiti naručbe, a također su ovlašteni nositi sa sobom oglede i uzorke robe, ali ne i samu robu.

Izkaznice imadu odgovarati obrazcu sadržanom u prilogu c).

Za ove izkaznice ne će se tražiti konzularna ili kakova druga viza, ukoliko jedna od Ugovornih Stranaka s obzirom na osobite ili izvanredne okolnosti, ne bude prisiljena vizu izkaznice tražiti, u kojem slučaju će se viza davati bezplatno.

Odredbe ovoga članka ne će se primjenjivati na pokućarce kao ni na putujući obrt odnosno na sakupljanje naručbi kod osoba, koje se ne bave ni trgovinom ni obrtom. Obje Ugovorne Stranke pridržavaju u tom pogledu punu slobodu vlastitoga zakonodavstva.

Članak 6.

Za slučaj da jedna od Ugovornih Stranaka bude prisiljena uvoz ili izvoz robe zabraniti ili ograničiti, obvezuje se, da će ukoliko je to moguće, uzeti u obzir interese druge Ugovorne Stranke.

Članak 7.

Obje Ugovorne Stranke osiguravaju si međusobno slobodu provoza kroz njihovo područje. Iznimke od toga, s tim da vriede za sve zemlje ili za zemlje kod kojih postoje jednake predpostavke, mogu usliediti u sliedećim slučajevima:

a) iz obzira javne sigurnosti,

b) iz obzira zdravstvenoga redarstva ili zaštite od bolesti i štetočina kod životinja i biljaka,

c) iz obzira na ratne potrebe uslied izvanrednih okolnosti.

Ugovorne Stranke obvezuju se, da ne će naplaćivati nikakve daće za provoz.

Isto se tako obvezuju, da provoz ne će podvrći takvim formalnostima ili drugim mjerama, koje bi taj provoz otežavale, bez povrede prava, da poduzmu potrebne mjere radi osiguranja, da roba, naročito ona, koja je predmetom državnog monopola, kao i prievozna sredstva, doista budu provezeni.

Ove odredbe vriede, kako za robu, koja se neposredno provozi, tako i za robu, koja za vrieme provoza bude pretovarena, prepakirana ili uskladištena.

Članak 8.

Zemaljski i obrtni proizvodi jedne od Ugovornih Država bit će kod uvoza u područje druge Ugovorne Države, a tako isto i kod izvoza na

područje druge Stranke, u pogledu iznosa, plaćanja i osiguranja, carina i daća, kao i u pogledu svih ostalih carinskih formalnosti, rukovani po načelu najvećega povlaštenja.

Članak 9.

U prilogu A označeni hrvatski zemaljski i obrtni proizvodi ne će biti kod uvoza u Njemačku podvrgnuti nikakvim drugim ni većim carinama, nego što su one u ovom prilogu.

U prilogu B označeni njemački zemaljski i obrtni proizvodi pri njihovom uvozu u Hrvatsku ne će biti podvrgnuti nikakvim drugim ili većim carinama, nego što su one u ovom prilogu.

Članak 10.

Njemački zemaljski i obrtni proizvodi, koji budu uvezeni u Hrvatsku preko područja drugih zemalja, kao i hrvatski zemaljski i obrtni proizvodi, koji budu uvezeni u Njemačku preko područja drugih zemalja, a tako isto zemaljski i obrtni proizvodi drugih zemalja, koji budu preko područja jedne od Ugovornih Stranaka uvezeni na područje druge Stranke, ne će podležati prilikom svoga uvoza nikakvim drugim ili većim carinama, odnosno daćama, nego kad bi bili neposredno uvezeni iz zemlje svoga podrietla ili preko neke druge zemlje.

Prednja odredba vriedi isto tako za neposredno provezenu robu, koja za vrieme provoza bude pretovarena, prepakirana ili uskladištena.

Članak 11.

Unutrašnje daće, koje na području jedne od Ugovornih Stranaka, bilo na račun države ili obćine, ili kakve druge korporacije, terete ili budu teretile proizvodnju, preradbu ili potrošnju robe, ne smiju pogađati ni pod kakvom izlikom više ili teže proizvode druge Stranke, nego kao istovrstne proizvode vlastite odnosno najpovlaštenije zemlje.

Članak 12.

Svaka od Ugovornih Stranaka pod uvjetom ponovnoga izvoza ili ponovnoga uvoza i uz obdržavanje potrebnih nadzornih mjera pustit će slobodno od svih uvoznih i izvoznih daća:

a) prazne u trgovini uobičajene zavoje svake vrsti, kao i pokrivače i druga sredstva za pakiranje, kao i kalemove, drvene i papirne cievi, koje se uvoze iz područja jedne od Ugovornih Stranaka na područje druge Ugovornice, a u svrhu izvoza robe, ili koje se iz područja jedne od Ugovornih Stranaka ponovno vraćaju, pošto su dokazano u tu svrhu služile,

b) predmete za popravak,

c) alate, instrumente i mehanička oruđa, koja uvozi poduzeće jedne od Ugovornica u područja druge Ugovorne Stranke, u svrhu da bi tamo njezino osoblje poduzelo montiranje, probanje i slične radnje, bez obzira da li su navedeni predmeti poslani ili ih osoblje samo sobom nosi,

d) mašinske dielove radi vršenja proba,

e) robu (s izuzetkom potrošnih prodmeta), koja se na neizvjestnu prodaju šalje ili nosi na izložbe ili sajmove,

f) prievozna sredstva svake vrsti, uključivši i pripadajuće predmete opreme, kao i tegleću marvu, koja prelazi granicu izključivo radi prievoza putnika ili robe,

g) oglede i uzorke robe, koji se imaju u roku od jedne godine natrag izvezti.

Roba od plemenitih metala, koju trgovački putnici kao uzorke na povratak uvoze, bit će na zahtjev oslobođena od punciranja, ukoliko se položi odgovarajuće osiguranje, koje ne smije prieći iznose carine. Ako ovi uzorci ne budu pravovremeno izvezeni, položeno osiguranje propada, nezavisno od kazna predviđenih zakonom.

Članak 13.

Svaka od Ugovornih Stranaka označit će vlasti, koje su ovlaštene i obvezane, da na zahtjev daju mjerodavna saobćenja o carinskim stavovima i tarifiranju, koje se odnosi na točno opisanu robu.

Članak 14.

Kod uvoza proizvoda jedne od Ugovornih Stranaka na područje druge ne će se u pravilu, a pod uvjetom uzajamnosti, tražiti uvjerenje o podrietlu.

Ako ipak jedna od Ugovornih Stranaka proizvode treće zemlje obtereti s većim daćama nego li proizvode druge Ugovorne Stranke, ili ako proizvodi neke treće zemlje budu podvrgnuti uvoznim zabranama ili ograničenjima, kojima ne podliežu proizvodi druge Ugovorne Stranke, tad će Ugovorna Stranka, ukoliko to za potrebno drži, moći primjenu sniženih daća za proizvode druge Ugovorne Stranke ili za njihovu dozvolu uvoza učiniti ovisnom od podnošenja uvjerenja o podrietlu.

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će se pobrinuti, da trgovina ne bude smetana suvišnim formalnostima kod izpostavljanja uvjerenja o podrietlu.

Uvjerenja o podrietlu mogu biti izdana od carinskih vlasti mjesta pošiljaoca u unutrašnjosti, ili na granici ili od nadležnih veleobrtnih, trgovačkih i narodnogospodarskih komora kao i obrtnih komora; a u

Njemačkoj takoder i od Ureda za vanjsku trgovinu i od Saveza zajednice seljačkoga gospodarstva, a u Hrvatskoj još i od Hrvatske zajednice seljačkoga gospodarstva.

Obje vlade mogu se sporazumjeti, da se pored napried označenih ureda ovlaštenje za izdavanje uvjerenja o podrietlu prenese također i na druge urede ili gospodarske zajednice svake od Ugovornih Stranaka.

Za slučaj da uvjerenje nije izdano od ovlaštene državne vlasti, može vlada zemlje opredjeljenja zahtievati, da isto bude ovjereno od nadležne diplomatske ili konzularne vlasti mjesta pošiljaoca robe. Ovjera je bezplatna. Uvjerenja o podrietlu mogu biti sastavljena, kako u jeziku zemlje opredjeljenja, tako i u jeziku zemlje izvoznice; u ovom posljednjem slučaju mogu carinarnice zemlje opredjeljenja zahtievati prievod.

Ako se proizvodi trećih zemalja uvoze preko područja jedne od Ugovornih Zemalja na područje druge Ugovorne Stranke, to će carinske vlasti ove zemlje priznati i uvjerenja o podrietlu, izdana od ovlaštenih organa područja Ugovornice, ali uz podpuni pridržaj svoga prava da dokaznu snagu ovakovih uvjerenja na jednaki način izpituju kao da su izdana od zemlje podrietla.

Članak 15.

Ako jedna od Ugovornih Stranaka veže postupak za uvoz neke robe na posebne uslove u savezu s njezinim sastavom, stupnjem čistoće, kakvoćom, zdravstvenim stanjem, mjestom proizvodnje ili sličnim uslovima, obje će vlade zajedno izpitati, da li se nadzorne formalnosti na granici, pomoću kojih se ustanovljuje, da li roba udovoljava propisanim uslovima, mogu pojednostavniti putem uvjerenja, koja su izdana u odgovarajućem obliku od za to nadležnih vlasti u zemlji izvoza.

Ukoliko su se obje vlade složile u tome, to će zajednički utvrditi postupak za dokaz postojanja potrebnih uvjeta. One će nadalje označiti vlasti, koje su ovlaštene na izdavanje tih uvjerenja, zatim sadržaj uvjerenja, osnovice, koje treba kod izdavanja uzeti u obzir, te formalnosti putem kojih će biti osigurana istovjetnost robe, a u danom slučaju i postupak za vađenje uzoraka. Postoji suglasnost, da i kod predlaganja uvjerenja na osnovu u ovom članku predviđenih utanačenja, zemlja opredjeljenja imade pravo izpravnost uvjerenja iztraživati i osvjedočiti se o istovjetnosti robe.

Članak 16.

Vlade obiju Ugovornih Stranaka pristupit će što je prije moguće pregovorima o zaključenju sporazuma o malom pograničnom prometu, kao i sporazuma za suzbijanje kriumčarenja.

Članak 17.

Za uvoz hrvatske stoke kao i životinjskih proizvoda u Njemačku, kao i za njihov provoz kroz Njemačku vriede odredbe sadržane u prilogu D ovoga ugovora.

Hrvatska vlada ne će kod uvoza razplodne stoke iz Njemačke lošije s istom postupati, nego li kod uvoza iz ostalih zemalja.

Članak 18.

Vlade obiju Ugovornih Stranaka doniet će što je prije moguće sporazume za sva u obzir dolazeća prometna područja, da se međusobni promet kao i prievoz olakša i podpomogne.

Članak 19.

Kod odpreme putnika i njihove prtljage na željeznicama, obje Ugovorne Stranke ne će kod istih uslova praviti nikakovih razlika između svojih pripadnika i pripadnika druge Ugovornice u pogledu ciena, načina odpreme kao i s tim u savezu postojećih podavanja i poreza.

Prednji uslovi ne protežu se na sniženje prievoznih troškova kod darova u korist javne nastave ili odgoja, zatim kod odpreme osoba za slučaj danih povlastica kod slučajeva javne nužde, kao i kod povlastica, koje će biti dane vojničkim transportima ili javnim činovnicima ili namještenicima, zatim namještenicima željeznica odnosno sličnim skupinama ljudi ili članovima njihovih porodica.

Članak 20.

U Njemačkoj predani robni transporti, koji su namienjeni Hrvatskoj ili kroz Hrvatsku jednoj trećoj državi, ili koji su iz Hrvatske ili preko Hrvatske od jedne treće države namienjeni Njemačkoj, odnosno za Njemačku određeni robni transporti, ne će na hrvatskim željeznicama u pogledu odpreme ili prievoza biti u lošijem postupku od domaće robe ili robnih transporta jedne treće države na istoj prometnoj pruzi. Isto će obratno vriediti i na njemačkim željeznicama za robne transporte, koji bi bili u Hrvatskoj predani ili za Hrvatsku određeni. Ovo osnovno načelo primjenjivat će se obostrano i na robne transporte, koji plove brodovima u morske luke ili riečna pristaništa, da se tamo predaju željeznicama.

Članak 21.

Željezničke uprave obiju Ugovornih Stranaka obvezuju se u razmjeru stvarnih potreba utvrditi izravne tarife za osobni promet, prtljažni promet, brzovoznu robu i teretni promet između područja obiju Ugo-

vornih Stranaka, kao i područja jedne treće države u prolazu kroz područje jedne od Ugovornica. Ova obveza obuhvaća i promet iz luka i do luka obih Ugovornih Stranaka.

Članak 22.

Plovitba Dunavom, Dravom i Savom, bilo u Njemačkom Reichu ili Hrvatskoj, stoji slobodna za brodove sviju država, koje žive s Njemačkom i Hrvatskom u miru. Ne će se razlikovati postupak s njemačkim, hrvatskim i stranim brodovima, što vriedi i za plovitbene pristojbe. Njemačka i hrvatska vlada predpostavljaju, da će na vodenim putovima ostalih sudjelujućih država biti osigurana uzajamnost.

Obostrane vlasti za vodene puteve će međusobno, a u danom slučaju i s nadležnim vlastima ostalih država, koje dolaze u obzir, sva zajednička pitanja razpraviti i donieti nuždne sporazume.

Članak 23.

Narodnost brodova priznat će se obostrano po vlastitim zakonima i propisima svake države, a na temelju na brodu nalazećih se patenata i očitovanja, koji su izdani po za to nadležnim vlastima. U pogledu uzajamnoga priznanja izprava o brodskom prostoru kao i ostalim brodskim papirima doniet će se što prije po obim Ugovornim Strankama posebni sporazumi. Do toga vremena na brodu nalazeće se izprave o brodskom prostoru i ostali brodski papiri bit će priznati, ukoliko su izpravno izdani.

Propisi unutrašnjega zakonodavstva o opremi ili uređenju brodova jedne od Ugovornih Stranaka priznat će se kao punovažni i u lukama druge Stranke kod odpreme izseljenika, putnika i tovara.

Članak 24.

Njemački brodovi i njihov tovar u Hrvatskoj, kao i hrvatski brodovi i njihov tovar u Njemačkoj, uživat će u svakom pogledu isti postupak kao i vlastiti brodovi, odnosno brodovi najpovlaštenijega naroda, bez obzira iz koje luke ti brodovi dolaze i za koju su luku određeni, kao i bez obzira na podrietlo ili odredište tovara. Svaka prednost, svako oslobođenje ili kakova druga povlastica, koja bi sa strane jedne od Ugovornih Stranaka bila priznata brodovima treće države ili njihovom tovaru, priznat će se i drugoj Stranci.

Članak 25.

Poduzeća obiju država, koja se bave odpremom izseljenika, bit će u pogledu odpreme izseljenika iz područja jedne od Ugovornica, kod

odpreme prolaznih putnika, koji kroz područje jedne od Ugovornica putuju, kao i kod odpreme povratnika, koji se na područje jedne od Ugovornica vraćaju, kao i u pogledu dozvole za odpremu izseljenika, te osnivanja agentura za njihovo poslovanje, jednako tretirani kao domaće tvrdke iste vrsti. One će uživati iste prednosti i povlastice kao jednaka poduzeća najpovlaštenije države.

Članak 26.

Ukoliko odredbe ovoga ugovora predviđaju uzajamnu primjenu najvećega povlaštenja, isto se ne će primjenjivati u sliedećim slučajevima:

a) na posebne povlastice ili olakšanja, koja bi jedna od Ugovornih Stranaka sada ili ubuduće dozvolila državama, s kojima graniči, za olakšanje pograničnoga prometa na području, koje u pravilu ne može biti veće nego 15 km s obje strane granica,

b) na sadanje ili buduće obaveze jedne od Ugovornih Stranaka, koje bi proizašle iz carinske unije.

Članak 27.

Vladini odbori imenovani od obiju vlada razpravljat će u stalnom neposrednom dodiru o svim pitanjima, koja su u vezi s tumačenjem ili primjenom ovoga ugovora.

Članak 28.

Ovaj ugovor imade se ratificirati. On stupa na snagu mjesec dana nakon izmjene izprava o ratifikaciji, koja izmjena imade što je prije moguće usliediti u Berlinu. Obje Ugovorne Stranke primjenjivat će privremeno ovaj ugovor i prije izmjene izprava o ratifikaciji i to od 1. prosinca 1941.

Ugovor ostaje od 1. prosinca 1941. na snazi kroz jednu godinu.

Ukoliko ne bi bio 6 mjeseci prije izmaka toga roka odkazan, to će vriediti kao produljen na neizvjestno vrieme. Tada se može svakodobno po održanju roka od 6 mjeseci koncem svakoga mjeseca odkazati.

U dokaz toga podpisali su opunomoćenici ovaj ugovor u po dva izvorna primjerka na hrvatskom i njemačkom jeziku.

U Zagrebu, dne 5. studenoga 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:
Dr. DRAGUTIN TOTH

Za Njemački Reich:
SIEGFRIED KASCHE
GÜNTHER BERGEMANN

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prilikom podpisivanja trgovačkoga ugovora, koji je danas zaključen između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha, opunomoćenici su se sporazumjeli u sliedećim odredbama:

K članku 1.

Propisi, koji su Države Ugovornice obćenito izdale ili će ubuduće izdati o zaposlenju inozemnih radnika i namještenika, ostaju nepromienjeni člankom 1.

Države Ugovornice pridržavaju si pravo, da posebnim ugovorom urede boravak i naseobine svojih državljana na području druge Države Ugovornice i o tome što prije stupe u pregovore.

K članku 3.

Odredbe ovog članka primjenjuju se na pravna lica i na družtva označena u članku 4.

Države Ugovornice obvezuju se zaključiti ugovore o odstranjivanju dvostrukoga oporezovanja i pružanja pravne pomoći kod razrezivanja i utjerivanja poreznih stvari, te što skoriju izmjenu nacrta k ovim ugovorima.

K članku 5.

Trgovački putnici, koji posjeduju izkaznicu, ne plaćaju za vršenje svojega u članku 5. stav. 1. označenog trgovačkog poslovanja na području druge Države Ugovornice, niti ine niti veće poreze ili pristojbe nego tuzemci ili pripadnici zemlje najvećega povlaštenja. Odobrene povlastice sa strane jedne Države Ugovornice u pogledu oporezovanja trgovačkih putnika prema nekoj trećoj zemlji, može druga Država Ugovornica zatražiti samo pod predpostavkom međusobnosti.

K članku 11.

K unutrašnjim pristojbama spada i porez na poslovni promet.

K članku 12.

K stavci 1 a, b, c, d, e, f:

Zatraži li carinska uprava osiguranje carinskog iznosa, ima obvezniku za plaćanje pristojbe dati mogućnost pružiti osiguranje i na drugi način osim pologom gotovog novca. Za osiguranje carine kod robe, koja se šalje na neizvjestnu prodaju, osim na izložbe i sajmove, vriede u stvari osiguranja carine dotični zakonski propisi.

K s t a v c i 1 a:

Povratak eventualno plaćene carine ili oslobođenje izvršenog osiguranja ima usliediti najkasnije jedan mjesec nakon ponovnoga izvoza. Ako je osiguranje dano plaćanjem u gotovu, imaju ga povratiti sve pogranične i unutrašnje carinarnice, koje su u tu svrhu ovlaštene. Isto vriedi i za eventualno uplaćenu carinu. Ugovorne Stranke saobćit će jedna drugoj popis svojih carinarnica, koje su providene gore spomenutim ovlaštenjima. Ako osiguranje nije dano plaćanjem u gotovini, može se oslobođenje tražiti samo od one carinarnice. kod koje je ovo osiguranje bilo dano.

K s t a v c i 1 b:

Sporazum o slobodi unišlih pristojba ne odnosi se na dodatke, koji su dodani predmetima kod popravka u inozemstvu.

K s t a v c i 1 g:

Što se ima smatrati robnim ogledom ili uzorkom, određuje se naročito obzirom na količinu i vriednost po trgovački uobičajenom načinu.

Preduvjet za oslobođenje od carine jest, da se osigura istovjetnost robnih ogleda ili uzoraka.

Kod uzoraka može se zatražiti osiguranje. Oslobođenje osiguranja uslieđuje najkasnije jedan mjesec poslije ponovnoga izvoza. Ako je osiguranje dano plaćanjem u gotovu, imaju ga povratiti sve pogranične i unutrašnje carinarnice, koje su u tu svrhu ovlaštene. Ugovorne Stranke saobćit će jedna drugoj popis carinarnica, koje su providene gore spomenutim ovlaštenjima. Ako osiguranje nije dano plaćanjem u gotovini, može se oslobođenje tražiti samo od one carinarnice, kod koje je osiguranje bilo dano.

Zakoni i izvozne odredbe obih Država Ugovornica mogu od sudjelujućih zatražiti da imaju iskaznicu. Ista mora odgovarati uzorku odtisnutom u prilogu C trgovačkoga ugovora, te mora biti izdana od jednog nadležnog mjesta u zemlji, u kojem obrtnici imadu svoje poslovno sjedište. Izkaznice su oslobođene od konzularnog i inog vizuma, ukoliko jedna od Država Ugovornica ne dokaže, da je naročite ili izvanredne okolnosti sile na traženje vizuma k izkaznici. U tom slučaju podjeljuje se vizum bezplatno.

K s t a v c i 2:

Osiguranje može usliediti i na drugi način osim pologom u gotovu.

Plemenite kovine spomenute u ovoj odredbi ne podliežu izvoznoj zabrani.

K članku 18.

O saobraćaju cestovnim prometnim sredstvima (motornim vozilima, dvokolicama i t. d.) između obih zemalja, uključivo provozni (tranzitni) saobraćaj, ima se što skorije zaključiti sporazum u svrhu, da se taj saobraćaj na svaki mogući način unapriedi i olakša.

K članku 27.

Vladini odbori mogu kod razpravljanja bilo koje naročite oblasti pozvati stručnjake za pojedina pitanja. Naročito si pridržavaju vladini odbori pravo, da u slučaju potrebe postave mješovite odbore, koji se imaju posavjetovati o gospodarskim pitanjima, koja se tiču obih zemalja. Ovim odborima moraju pripadati sa strane svake države imenovani stručnjaci, i to po mogućnosti iz krugova proizvođača i trgovine. Odbori mogu u sporazumu sa državnim odborima obrazovati pododbore. Pri savjetovanjima mješovitih odbora može svaka vlada poslati svoga zastupnika kao posmatrača. Oba predsjednika odbora sporazumievat će se od slučaja do slučaja o vremenu i mjestu razpravljanja.

U Zagrebu, dne 5. studenoga 1941.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:
Dr. DRAGUTIN TOTH

Za Njemački Reich:
SIEGFRIED KASCHE
GÜNTHER BERGEMANN

HANDELSVERTRAG
ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN

Der Deutsche Reichskanzler und der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien, von dem Wunsch geleitet, die wirtschaftlichen Beziehungen zwischen den beiden Ländern zu sichern und zu vertiefen, sind übereingekommen, einen Handelsvertrag abzuschließen und haben zu diesem Zweck als ihre Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler
den außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Siegfried Kasche und
den Ministerialdirigenten im Reichswirtschaftsministerium Herrn Dr. Günther Bergemann,

Der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien
den Minister für Gewerbe, Industrie und Handel Dr. Dragutin Toth,

die nach gegenseitiger Mitteilung ihrer in guter und gehöriger Form befindlichen Vollmachten nachstehendes vereinbart haben:

Artikel 1

Die Angehörigen jedes der vertragschließenden Staaten sollen berechtigt sein, im Gebiet des anderen Staates im Rahmen der Landesgesetze Handel, Gewerbe und Schiffahrt zu betreiben oder einer anderen beruflichen Tätigkeit nachzugehen.

Die Angehörigen des einen vertragschließenden Staates können zu diesem Zwecke das Gebiet des anderen Staates, soweit dessen Landesgesetze nicht entgegenstehen, frei betreten, darin reisen, sich aufhalten und niederlassen sowie dieses Gebiet jederzeit frei verlassen und bewegliches oder unbewegliches Vermögen erwerben, besitzen und darüber verfügen.

Dabei besteht Einverständnis, daß jeder der vertragschließenden Staaten für seine Staatsangehörigen auf Grund dieses Artikels Rechte nur insoweit beanspruchen kann, als er selbst Angehörigen des anderen vertragschließenden Staates gleiche Rechte gewährt.

Artikel 2

Die Angehörigen des einen vertragschließenden Staates genießen im Gebiet des anderen in Beziehung auf den gerichtlichen und behördlichen Schutz ihrer Person und ihrer Güter die gleiche Behandlung wie die Angehörigen des meistbegünstigten Landes.

Demgemäß sind die Angehörigen des einen vertragschließenden Staates ohne Rücksicht auf ihren Wohnsitz sowie die juristischen Personen und die im Artikel 4 bezeichneten Gesellschaften berechtigt, im Gebiet des anderen Staates vor Gericht als Kläger und Beklagte unter ihrem Namen und ihrer Firma aufzutreten.

Artikel 3

Die Angehörigen des einen vertragschließenden Staates genießen im Gebiet des anderen sowohl für ihre Person wie für ihre Güter, Rechte und Interessen in bezug auf Steuern, Gebühren und Abgaben aller Art sowie alle anderen Lasten fiskalischen Charakters bei den Finanzbehörden und Finanzgerichten in jeder Beziehung die gleiche Behandlung und den gleichen Schutz wie die Inländer.

Artikel 4

Aktiengesellschaften und Handelsgesellschaften jeder Art, einschließlich der Industrie-, Finanz- und Versicherungs-, Verkehrs- und Transportgesellschaften, die im Gebiet des einen vertragschließenden Staates ihren Sitz haben und nach seinen Gesetzen zu Recht bestehen, werden auch im Gebiet des anderen Staates als zu Recht bestehend anerkannt; ebenso werden sie in Ansehung der Geschäftsfähigkeit und des Rechts, vor Gericht aufzutreten, nach den Gesetzen ihres Heimatlandes beurteilt.

Ihre Zulassung zu geschäftlicher Tätigkeit im Gebiet des anderen Staates richtet sich nach den dort jeweils geltenden Gesetzen und Vorschriften.

In jedem Falle sollen sie sowohl hinsichtlich der Voraussetzungen ihrer Zulassung, der Ausübung ihrer Tätigkeit, als auch in jeder anderen Beziehung dieselben Rechte, Vorteile und Befreiungen wie gleichartige Unternehmungen des meistbegünstigten Landes genießen.

Die Angehörigen des einen vertragschließenden Staates genießen im Gebiet des anderen diejenigen Rechte und Vorteile, die den Angehörigen des meistbegünstigten Landes hinsichtlich der Gründung von Aktiengesellschaften oder sonstigen Handelsgesellschaften der in diesem Artikel bezeichneten Art oder hinsichtlich der Beteiligung an solchen Gesellschaften gewährt werden.

Artikel 5

Unbeschadet der weiteren Vorteile, die sich aus der Meistbegünstigung ergeben, sollen Kaufleute, Fabrikanten und andere Gewerbetreibende des einen vertragschließenden Staates, die durch eine von den Behörden ihres Landes ausgestellte Ausweiskarte nachweisen, daß sie in dem Lande, in dem sie ihren Wohnsitz haben, zur Ausübung ihres Handels oder ihres Gewerbebetriebes berechtigt sind und daß sie dort die gesetzlichen Steuern und Abgaben entrichten, befugt sein, selbst oder durch in ihren Diensten stehende Reisende unter Beobachtung der vorgeschriebenen Förmlichkeiten im Gebiet des anderen Staates bei Kaufleuten oder in offenen Verkaufsstellen oder bei Personen, welche die Waren erzeugen, Warenankäufe zu machen. Sie können ferner bei Kaufleuten oder bei anderen Personen, in deren Gewerbebetrieb Waren der angebotenen Art Verwendung finden, Bestellungen suchen und sind berechtigt, Warenproben und Muster, jedoch keine Waren, mitzuführen.

Die Ausweiskarten müssen dem in der Anlage C enthaltenen Muster entsprechen.

Ein konsularischer oder anderer Sichtvermerk wird für diese Ausweiskarten nicht gefordert, wenn nicht einer der vertragschließenden

Staaten darlegt, daß besondere oder außergewöhnliche Umstände ihn dazu nötigen, ein Visum der Ausweiskarten zu verlangen; in diesem Falle wird das Visum kostenlos erteilt werden.

Die Bestimmungen dieses Artikels finden keine Anwendung auf den Gewerbebetrieb im Umherziehen, auf den Hausierhandel und auf das Aufsuchen von Bestellungen bei Personen, die weder Handel noch ein Gewerbe betreiben. Die vertragschließenden Staaten behalten sich in dieser Hinsicht die volle Freiheit ihrer Gesetzgebung vor.

Artikel 6

Für den Fall, daß einer der vertragschließenden Staaten genötigt sein sollte, die Ein- oder Ausfuhr von Waren zu verbieten oder zu beschränken, verpflichtet er sich, die Interessen des anderen Staates soweit möglich zu berücksichtigen.

Artikel 7

Die vertragschließenden Teile gewähren sich gegenseitig die Freiheit der Durchfuhr durch ihr Gebiet.

Ausnahmen hiervon können, soweit sie auf alle Länder oder auf die Länder, bei denen die gleichen Voraussetzungen zutreffen, anwendbar sind, in folgenden Fällen stattfinden:

a) aus Rücksicht auf die öffentliche Sicherheit,

b) aus Rücksicht auf die Gesundheitspolizei oder zum Schutze von Tieren oder Pflanzen gegen Krankheiten und Schädlinge,

c) in Beziehung auf Kriegsbedarf unter außerordentlichen Umständen.

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich, keine Durchgangsabgaben zu erheben.

Sie verpflichten sich ferner, die Durchfuhr nicht solchen Förmlichkeiten oder anderen Maßnahmen zu unterwerfen, die die Durchfuhr erschweren, unbeschadet des Rechtes, die erforderlichen Maßnahmen zu treffen, um sicherzustellen, daß die Waren, insbesondere diejenigen, die Gegenstand eines Staatsmonopols sind, ebenso wie die Fahrzeuge tatsächlich durchgeführt werden.

Diese Bestimmungen gelten sowohl für die Waren, die unmittelbar durchgeführt werden, wie für Waren, die während der Durchfuhr umgeladen, umgepackt oder gelagert werden.

Artikel 8

Die Boden- und Gewerbeerzeugnisse des einen vertragschließenden Staates werden bei der Einfuhr in das Gebiet des anderen Staates sowie

bei der Ausfuhr nach dem Gebiet des anderen Staates in Ansehung des Betrages, der Erhebung und Sicherstellung von Zöllen und Abgaben sowie in Ansehung aller Zollförmlichkeiten nach dem Grundsatz der Meistbegünstigung behandelt.

Artikel 9

Die in Anlage A bezeichneten kroatischen Boden- und Gewerbeerzeugnisse werden bei ihrer Einfuhr nach Deutschland keinen anderen oder höheren als den in dieser Anlage festgesetzten Zöllen unterliegen.

Die in Anlage B bezeichneten deutschen Boden- und Gewerbeerzeugnisse werden bei ihrer Einfuhr nach Kroatien keinen anderen oder höheren als den in dieser Anlage festgesetzten Zöllen unterliegen.

Artikel 10

Deutsche Boden- und Gewerbeerzeugnisse, die durch das Gebiet anderer Länder nach Kroatien eingeführt werden, und kroatische Boden- und Gewerbeerzeugnisse, die durch das Gebiet anderer Länder nach Deutschland eingeführt werden, sowie Boden- und Gewerbeerzeugnisse anderer Länder, die durch das Gebiet des einen vertragschließenden Staates nach dem Gebiet des anderen eingeführt werden, unterliegen bei ihrer Einfuhr keinen anderen oder höheren Zöllen oder Abgaben, als wenn sie aus dem Ursprungsland unmittelbar oder durch ein anderes Land eingeführt worden wären.

Diese Bestimmung gilt sowohl für die unmittelbar durchgeführten wie für die Waren, die während der Durchfuhr umgeladen, umgepackt oder gelagert worden sind.

Artikel 11.

Innere Abgaben, die im Gebiet des einen vertragschließenden Staates, sei es für Rechnung des Staates oder einer Gemeinde oder einer anderen Körperschaft, auf der Erzeugung, der Zubereitung oder dem Verbrauch einer Ware ruhen oder ruhen werden, dürfen die Erzeugnisse des anderen Teils unter keinem Vorwand höher oder in lästigerer Weise treffen als die gleichartigen Erzeugnisse des eigenen oder des meistbegünstigten Landes.

Artikel 12

Von jedem der vertragschließenden Staaten werden unter der Bedingung der Wiederausfuhr oder der Wiedereinfuhr und unter Vorbehalt der erforderlichen Aufsichtsmaßnahmen frei von jeder Ein- und Ausgangsabgabe zugelassen:

a) leere handelsübliche Umschließungen aller Art sowie Schutzdecken und andere Verpackungsmittel, auch Webebäume, Holz- und Papprollen, die aus dem Gebiet des einen in das Gebiet des anderen vertragschließenden Staates zum Zweck der Ausfuhr von Waren eingeführt oder, nachdem sie nachweislich dazu gedient haben, aus dem Gebiet des anderen Staates wieder zurückgebracht werden,

b) Gegenstände zur Ausbesserung,

c) Werkzeuge, Instrumente und mechanische Geräte, die ein Unternehmen des einen in das Gebiet des anderen vertragschließenden Staates einführt, um dort durch sein Personal Montierungs-, Versuchs- oder ähnliche Arbeiten vornehmen zu lassen, gleichviel ob die genannten Gegenstände durch Versendung eingeführt oder durch das Personal selbst eingebracht werden,

d) Maschinenteile zum Ausproben,

e) Waren (mit Ausnahme von Verzehrungsgegenständen), die auf ungewissen Verkauf versandt oder auf Ausstellungen oder Messen gebracht werden,

f) Transportmittel aller Art, einschließlich der zugehörigen Ausrüstungsgegenstände, sowie Zugwieh, wenn sie lediglich zur Beförderung von Personen oder Waren die Grenze überschreiten,

g) Warenproben oder Muster, die innerhalb eines Jahres wieder ausgeführt werden.

Edelmetallwaren, die von Handelsreisenden als Muster im Vormerkverfahren eingeführt werden, sind auf Verlangen vom Punzierungszwange zu befreien, wenn entsprechende Sicherstellung geleistet wird, die den Betrag des Zolles nicht übersteigen darf. Werden die Muster nicht rechtzeitig wieder ausgeführt, so verfällt die hinterlegte Sicherheit unbeschadet der durch die Gesetzgebung vorgesehenen Strafen.

Artikel 13

Jeder der vertragschließenden Staaten wird Behörden bezeichnen, die befugt und verpflichtet sind, auf Verlangen verbindliche Auskunft über Zolltarifsätze und die Tarifierung bestimmt bezeichneter Waren zu geben.

Artikel 14

Bei der Einfuhr von Erzeugnissen des einen vertragschließenden Staates in das Gebiet des anderen werden unter der Voraussetzung der Gegenseitigkeit im allgemeinen Ursprungszeugnisse nicht gefordert.

Wenn jedoch einer der vertragschließenden Staaten Erzeugnisse eines dritten Landes mit höheren Abgaben als die Erzeugnisse des anderen Staates belegt oder wenn er die Erzeugnisse eines dritten

Landes Einfuhrverboten oder Beschränkungen unterwirft, denen die Erzeugnisse des anderen Staates nicht unterliegen, so kann er, wenn er es für erforderlich hält, die Anwendung der ermäßigten Abgaben für die Erzeugnisse des anderen Staates oder deren Zulassung zur Einfuhr von der Beibringung von Ursprungszeugnissen abhängig machen.

Die Vertragschließenden Staaten verpflichten sich, dafür zu sorgen, daß der Handel nicht durch überflüssige Förmlichkeiten bei der Ausstellung von Ursprungszeugnissen behindert wird.

Die Ursprungszeugnisse können von der Zollbehörde des Versandortes im Inneren oder an der Grenze oder von der zuständigen Industrie-, Handels-, Landwirtschafts- und Handwerkskammer, in Deutschland auch von den Außenhandelsstellen und den Landesbauernschaften, in Kroatien auch von der Kroatischen Landwirtschaftlichen Vereinigung ausgestellt werden.

Die beiden Regierungen können Vereinbarungen treffen, um noch auf andere als die oben bezeichneten Stellen oder auf wirtschaftliche Vereinigung eines der beiden Staaten die Befugnis zur Ausstellung von Ursprungszeugnissen zu übertragen. Falls die Zeugnisse nicht von einer dazu ermächtigten Staatsbehörde ausgestellt sind, kann die Regierung des Bestimmungslandes verlangen, daß sie von ihrer für den Versandort der Waren zuständigen diplomatischen oder konsularischen Behörde beglaubigt werden. Die Beglaubigung erfolgt kostenlos.

Die Ursprungszeugnisse können sowohl in der Sprache des Bestimmungslandes als auch in der Sprache des Ausfuhrlandes abgefaßt sein; im letzteren Falle können die Zollämter des Bestimmungslandes eine Übersetzung verlangen.

Wenn Erzeugnisse dritter Länder über das Gebiet des einen vertragschließenden Staates in das Gebiet des anderen eingeführt werden, so werden die Zollbehörden dieses Staates auch die im Gebiet des erstgenannten Staates von den befugten Organen ausgestellten Ursprungszeugnisse annehmen, jedoch unter vollem Vorbehalt ihres Rechtes, die Beweiskraft solcher Zeugnisse in gleicher Weise wie die vom Ursprungsland ausgestellten zu prüfen.

Artikel 15.

Wenn einer der vertragschließenden Staaten die Behandlung einer Ware bei der Einfuhr von besonderen Bedingungen in Beziehung auf Zusammensetzung, Reinheitsgrad, Güte, sanitären Zustand, Erzeugungsgebiet oder von anderen ähnlichen Bedingungen abhängig macht, werden beide Regierungen gemeinsam prüfen, ob die Kontrollförmlichkeiten an der Grenze, durch die festgestellt werden soll, ob die Ware

den vorgeschriebenen Bedingungen genügt, durch Zeugnisse vereinfacht werden können, die in gebührender Form von den zuständigen Behörden des Ausfuhrlandes ausgestellt werden.

Sind beide Regierungen hierüber einig, so werden sie gemeinsam das Verfahren für den Nachweis des Vorhandenseins der erforderlichen Bedingungen festlegen. Sie werden ferner die Behörden bezeichnen, die zur Ausstellung der Zeugnisse befugt sind, den Inhalt der Zeugnisse, die bei der Ausstellung zu befolgenden Grundsätze, die Förmlichkeiten, durch welche die Nämlichkeit der Waren gewährleistet wird, und gegebenenfalls auch das Verfahren für die Entnahme von Proben.

Es herrscht Einverständnis darüber, daß auch bei Vorlage von Zeugnissen auf Grund der in diesem Artikel vorgesehenen Vereinbarungen das Bestimmungsland das Recht hat, die Richtigkeit der Zeugnisse nachzuprüfen und sich über die Nämlichkeit der Waren zu vergewissern.

Artikel 16

Die Regierungen der beiden vertragschließenden Staaten werden sobald als möglich Verhandlungen über den Abschluß eines Abkommens über den kleinen Grenzverkehr und eines Abkommens zur Bekämpfung des Schmuggels aufnehmen.

Artikel 17

Für die Einfuhr kroatischer Tiere und tierischer Erzeugnisse nach Deutschland sowie für deren Durchfuhr durch Deutschland gelten die in Anlage D enthaltenen Bestimmungen.

Die Kroatische Regierung wird die Einfuhr von Zuchtvieh aus Deutschland nicht schlechter behandeln als die Einfuhr aus anderen Ländern.

Artikel 18

Die Regierungen der beiden vertragschließenden Teile werden sobald als möglich auf allen in Frage kommenden Verkehrsgebieten Vereinbarungen treffen, um den gegenseitigen Verkehr und den Durchgangsverkehr zu erleichtern und zu fördern.

Artikel 19

Bei der Beförderung der Reisenden und ihres Gepäcks auf den Eisenbahnen der vertragschließenden Teile wird bei gleichen Bedingungen zwischen den Angehörigen des einen und des anderen Teiles kein Unterschied bezüglich der Preise, der Art der Beförderung sowie der damit zusammenhängenden Abgaben und Steuern gemacht.

Die vorstehenden Bestimmungen erstrecken sich nicht auf die Ermäßigungen der Beförderungspreise für milde Zwecke, zugunsten des öffentlichen Unterrichts- oder Erziehungswesens, auf die bei der Beförderung von Personen in Fällen eines öffentlichen Notstandsereignisses gewährten Ermäßigungen sowie auf Erleichterungen, die bei Militärtransporten gewährt werden oder die auf öffentliche Beamte und Angestellte, auf das Eisenbahnpersonal oder andere ähnliche Personengruppen oder ihre Familienangehörigen anwendbar sind.

Artikel 20

In Deutschland aufgelieferte, nach Kroatien oder durch Kroatien nach einem dritten Staate zu befördernde Gütertransporte und von Kroatien oder durch Kroatien von einem dritten Staate nach Deutschland zu befördernde und für Deutschland bestimmte Gütertransporte werden auf den kroatischen Eisenbahnen in Bezug auf die Abfertigung und Beförderung nicht ungünstiger behandelt werden als einheimische oder Gütertransporte eines dritten Staates auf derselben Verkehrsstrecke. Das gleiche wird umgekehrt bei den deutschen Eisenbahnen gelten für Gütertransporte, die in Kroatien aufgeliefert werden oder für Kroatien bestimmt sind. Dieser Grundsatz findet wechselseitig auch Anwendung auf Gütertransporte, die zunächst mit Schiffen in Seehäfen und Flußhäfen laufen und dort auf die Eisenbahnen aufgeliefert werden.

Artikel 21

Die Eisenbahnverwaltungen der vertragschließenden Teile verpflichten sich, nach Maßgabe des tatsächlichen Bedürfnisses direkte Tarife für den Personen-, Gepäck-, Expreßgut- und Güterverkehr zwischen den Gebieten der vertragschließenden Teile und dem Gebiet eines dritten Staates im Durchgang durch das Gebiet des anderen vertragschließenden Teiles aufzustellen. Diese Verpflichtung umfaßt auch den Verkehr von und nach den Häfen der vertragschließenden Teile.

Artikel 22

Die Schiffahrt auf Donau, Drau und Save sowohl im Deutschen Reich wie in Kroatien steht den Schiffen aller mit Deutschland und Kroatien im Frieden lebenden Staaten offen. Es findet kein Unterschied in der Behandlung deutscher, kroatischer und fremder Schiffe statt; das gilt auch für die Frage der Schiffahrtsabgaben. Dabei setzen die Deutsche und die Kroatische Regierung voraus, daß auf den Wasserstraßen der anderen beteiligten Staaten Gegenseitigkeit gewährt wird.

Die beiderseitigen Wasserstraßenbehörden werden untereinander und gegebenenfalls mit den zuständigen Behörden der anderen Anliegerstaaten gemeinsame Fragen erörtern und darüber Vereinbarungen treffen.

Artikel 23

Die Nationalität der Schiffe soll beiderseits nach den jedem Lande eingentümlichen Gesetzen und Verordnungen auf Grund der an Bord befindlichen, durch die zuständigen Behörden ausgestellten Urkunden und Patente anerkannt werden.

Über die wechselseitige Anerkennung der Schiffsmeßbriefe und der sonstigen Schiffspapiere soll tunlichst bald zwischen den vertragschließenden Teilen eine besondere Vereinbarung getroffen werden. Bis dahin werden die an Bord der Schiffe befindlichen Schiffsmeßbriefe und sonstigen Schiffspapiere, soweit sie ordnungsmäßig ausgestellt sind, anerkannt.

Die nationalen Vorschriften über Ausrüstung und Einrichtung von Schiffen des einen vertragschließenden Teiles sollen auch in den Häfen des anderen Teiles als maßgebend bei der Beförderung von Auswanderern, Passagieren und Frachten anerkannt werden.

Artikel 24

Die deutschen Seeschiffe und ihre Ladungen sollen in Kroatien und die kroatischen Seeschiffe und ihre Ladungen sollen in Deutschland in jeder Hinsicht wie die eigenen Schiffe und die Schiffe der meistbegünstigten Nation behandelt werden, gleichviel aus welchem Hafen die Schiffe auslaufen und nach welchem Hafen sie bestimmt sind und ohne Rücksicht auf Ursprung und Bestimmung der Ladung.

Jedes Vorrecht, jede Befreiung oder sonstige Vergünstigung, die von einem der vertragschließenden Teile den Schiffen eines dritten Landes oder ihren Ladungen eingeräumt wird, soll auch dem anderen Teil zustehen.

Artikel 25

Die Unternehmungen jedes Staates, welche die Beförderung von Auswanderern betreiben, sollen hinsichtlich der Beförderung von Auswanderern aus dem Gebiet des anderen Staates, der Beförderung von Durchwanderern, die durch das Gebiet des anderen Staates hindurchreisen und der Beförderung von Rückwanderern, die in das Gebiet des anderen Staates zurückkehren, sowie hinsichtlich der Zulassung zur Auswandererbeförderung und der Errichtung von Agenturen für ihren Geschäftsbetrieb ebenso behandelt werden wie die inländischen Beför-

derungsunternehmungen; sie sollen dieselben Vorrechte und Begünstigungen genießen wie die gleichartigen Unternehmungen des meistbegünstigten Landes.

Artikel 26

Soweit die Bestimmungen dieses Vertrages die gegenseitige Gewährung der Meistbegünstigung betreffen, sind sie nicht anwendbar:

a) auf die von einem der vertragschließenden Staaten angrenzenden Staaten gegenwärtig oder künftig gewährten besonderen Begünstigungen zur Erleichterung des Grenzverkehrs in einer Ausdehnung von in der Regel nicht mehr als 15 km beiderseits der Grenze,

b) auf die von einem der vertragschließenden Staaten gegenwärtig oder künftig auf Grund einer Zollvereinigung eingegangenen Verpflichtungen.

Artikel 27

Die von den beiden Regierungen eingesetzten Regierungsausschüsse werden in ständiger unmittelbarer Fühlungnahme alle Fragen behandeln, die mit der Auslegung und Anwendung dieses Vertrages zusammenhängen.

Artikel 28

Dieser Vertrag soll ratifiziert werden. Er tritt einen Monat nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden, der sobald als möglich in Berlin erfolgen soll, in Kraft. Die vertragschließenden Staaten werden den Vertrag bereits vor dem Austausch der Ratifikationsurkunden, und zwar vom 1. Dezember 1941 ab, vorläufig anwenden.

Der Vertrag bleibt vom 1. Dezember 1941 ab ein Jahr in Kraft. Wird er nicht 6 Monate vor Ablauf dieser Frist gekündigt, so gilt er als auf unbestimmte Zeit verlängert. Er kann dann jederzeit unter Einhaltung einer Frist von 6 Monaten zum Ende eines Monats gekündigt werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag in deutscher und kroatischer Sprache in je zwei Urschriften unterzeichnet.

Agram, den 5. November 1941.

SIEGFRIED KASCHE — DR. DRAGUTIN TOTH
GÜNTHER BERGEMANN

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnung des heute zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien abgeschlossenen Handelsvertrages sind die Bevollmächtigten über folgende Bestimmungen übereingekommen:

Zu Artikel 1

Unberührt durch Artikel 1 bleiben die Vorschriften, die von den vetragschließenden Staaten allgemein über die Beschäftigung ausländischer Arbeiter und Angestellter erlassen sind oder künftig erlassen werden.

Die vertragschließenden Staaten behalten sich vor, den Aufenthalt und die Niederlassung ihrer Staatsangehörigen im Gebiet des anderen vertragschließenden Staates in einem besonderen Vertrag zu regeln und darüber sobald es möglich in Verhandlungen einzutreten.

Zu Artikel 3

Die Bestimmungen dieses Artikels finden auf juristische Personen und die im Artikel 4 bezeichneten Gesellschaften entsprechende Anwendung.

Die vertragschließenden Staaten verpflichten sich, Verträge über die Beseitigung von Doppelbesteuerungen und die Gewährung von Rechtshilfe in Steuerveranlagungs- und Steuerbetreibungssachen abzuschließen und Entwürfe zu diesen Verträgen sobald als möglich auszutauschen.

Zu Artikel 5

Handlungsreisende, die eine Ausweiskarte besitzen, haben für die Ausübung ihrer im Artikel 5 Absatz 1 bezeichneten geschäftlichen Tätigkeit im Gebiet des anderen vertragschließenden Staates weder andere noch höhere Steuern oder Abgaben zu leisten als die Inländer oder die Angehörigen des meistbegünstigten Landes. Die von einem vertragschließenden Staat hinsichtlich der Besteuerung von Handlungsreisenden irgendeinem dritten Lande eingeräumten Begünstigungen können jedoch von dem anderen vertragschließenden Staat nur unter Voraussetzung der Gegenseitigkeit beansprucht werden.

Zu Artikel 11

Zu den inneren Abgaben gehört auch die Umsatzsteuer.

Zu Artikel 12

Zu Absatz 1 a, b, c, d, e, f:

Fordert die Zollverwaltung Sicherstellung des Zollbetrages, so soll sie dem Abgabepflichtigen die Möglichkeit geben, auch in anderer Weise als durch Hinterlegung von Geld Sicherheit zu leisten. Jedoch gelten hinsichtlich der Sicherstellung des Zolles für Waren, die auf ungewissen Verkauf außer dem Messenverkehr versandt werden, die jeweiligen gesetzlichen Vorschriften.

Zu A b s a t z 1 a:

Die Rückzahlung des etwa gezahlten Zolles oder die Freigabe geleisteter Sicherheiten hat spätestens einen Monat nach der Wiederausfuhr zu erfolgen. Wenn die Sicherheit durch Barzahlung geleistet worden ist, ist sie von allen Grenz- und Binnenzollämtern zurückzuzahlen, welche die hierzu nötigen Befugnisse besitzen. Das gleiche gilt für den etwa gezahlten Zoll. Die vertragschließenden Teile werden einander das Verzeichnis ihrer Zollämter bekanntgeben, die mit den genannten Befugnissen ausgestattet werden. Ist die Sicherheit nicht durch Barzahlung geleistet worden, so kann die Freigabe nur von dem Zollamt verlangt werden, bei dem die Sicherheit geleistet worden ist.

Zu A b s a t z 1 b:

Die Vereinbarung über die Freiheit von Eingangsabgaben erstreckt sich nicht auf Zutaten, die den Gegenständen bei der Ausbesserung im Ausland zugefügt worden sind.

Zu A b s a t z 1 g:

Was als Warenprobe oder Muster anzusehen ist, bestimmt sich insbesondere hinsichtlich der Menge und des Wertes nach der Handelsüblichkeit.

Voraussetzung für die Zollbefreiung ist, daß die Nämlichkeit der Warenproben oder Muster gesichert ist.

Bei der Einfuhr kann eine Sicherheit verlangt werden; die Freigabe der Sicherheit erfolgt spätestens einen Monat nach der Wiederausfuhr. Wenn die Sicherheit durch Barzahlung geleistet worden ist, ist sie von allen Grenz- und Binnenzollämtern zurückzuzahlen, welche die hierzu nötigen Befugnisse besitzen. Die vertragschließenden Teile werden einander das Verzeichnis der Zollämter bekanntgeben, die mit den genannten Befugnisen ausgestattet werden. Ist die Sicherheit nicht durch Barzahlung geleistet worden, so kann die Freigabe nur von dem Zollamt verlangt werden, bei dem Sicherheit geleistet worden ist.

Die Gesetze und Ausführungsbestimmungen der beiden Vertragsstaaten können von den Beteiligten den Besitz einer Ausweiskarte verlangen. Diese muß dem in der Anlage C zum Handelsvertrag abgedruckten Muster entsprechen und von einer dafür zuständigen Stelle des Landes ausgestellt sein, in dem die Gewerbetreibenden ihren Geschäftssitz haben. Die Ausweiskarten sind von einem konsularischen oder anderen Visum befreit, wenn nicht einer der vertragschließenden Staaten darlegt, daß besondere oder anßergewöhnliche Umstände ihn dazu nötigen, ein Visum der Ausweiskarte zu verlangen. In diesem Falle wird das Visum kostenlos erteilt.

Zu Absatz 2:

Die Sicherstellung kann auch in anderer Weise als durch Hinterlegung von Geld erfolgen.

Die in dieser Bestimmung genannten Edelmetallwaren werden von Ausfuhrverboten nicht betroffen.

Zu Artikel 18

Über den Verkehr mit Straßenverkehrsmitteln (Kraftfahrzeugen, Fahrrädern usw.) zwischen den beiden Ländern einschließlich des Durchgangsverkehrs soll sobald als möglich ein Abkommen mit dem Ziel geschlossen werden, diesen Verkehr in jeder möglichen Weise zu fördern und zu erleichtern.

Zu Artikel 27

Es steht den Regierungsausschüssen frei, bei Behandlung irgendwelcher Sondergebiete Sachverständige für die einzelnen Fragen heranzuziehen. Insbesondere behalten die Regierungsausschüsse sich vor, im Bedarfsfalle gemischte Ausschüsse einzusetzen, die über beide Länder berührende wirtschaftliche Fragen beraten sollen. Diesen Ausschüssen sollen von jeder Regierung ernannte Sachverständige, und zwar nach Möglichkeit aus Kreisen der Erzeuger und des Handels angehören. Die Ausschüsse können im Einvernehmen mit den Regierungsausschüssen Unterausschüsse bilden. Zu den Beratungen der gemischten Ausschüsse kann jede Regierung Vertreter als Beobachter entsenden. Die beiden Vorsitzenden der Ausschüsse werden sich von Fall zu Fall über Tagungszeit und Tagungsort verständigen.

Agram, den 5. November 1941.

SIEGFRIED KASCHE
GÜNTHER BERGEMANN

DR. DRAGUTIN TOTH

SPORAZUM
O VETERINARSKO-REDARSTVENOM POSTUPKU PRI UVOZU I PRIEVOZU ŽIVOTINJA, ŽIVOTINJSKIH DIELOVA I ŽIVOTINJSKIH PROIZVODA

(Prilog hrvatsko-njemačkom trgovačkom ugovoru od 5. studenoga 1941.)

A

Za uvoz u Njemačku dozvolit će se:

I. Žive životinje

1. Jednokopitari

Jednokopitari kod uvoza podleže kliničkom pregledu graničnog veterinara.

Za jednokopitare, koji se uvoze, imaju se podnieti svjedočbe o podrietlu i zdravlju s tekstom prema priloženom obrazcu a). Ako se u jedna željeznička kola utovari više jednokopitara, pojedine svjedočbe o podrietlu i zdravlju dotičnih jednokopitara imaju se prošiti; na poledini posljednje svjedočbe izdat će se veterinarska potvrda naznačena pod II. obrazca a), a uredovni veterinar ima potvrditi točnost prievoda.

Uvoz konja za klanje je dozvoljen samo neposredno u klaonicu Wien.

Konje za klanje ima pri uvozu pregledati granični veterinar. Pregled krvi ne će biti potreban.

Kod privremenog uvoza trkaćih i turnirskih konja dozvoljavat će se Nezavisnoj Državi Hrvatskoj iste veterinarsko-redarstvene olakšice kao i ostalim europskim državama. Vlada Nezavisne Države Hrvatske saobćit će Njemačkoj vladi ona športska družtva, koja dolaze u obzir za ovjerovljivanje uredovnih veterinarskih potvrda.

2. Živa goveda i svinje upućene za klanje u Drezden, Wien ili mjesta koja će se još odrediti:

a) Životinje pri uvozu ima pregledati granični veterinar.

b) Uvoz se smije obavljati samo preko naročito odobrenih graničnih ulaznih postaja.

c) Za uvoz je potrebna posebna veterinarska dozvola, koja prestaje vriediti, ako nije izkorišćena u roku od 3 mjeseca.

d) Za goveda se imaju podnieti svjedočbe o svojini i zdravlju prema priloženom obrazcu b).

e) Kod uvoza svinja podniet će se svjedočba o svojini i zdravlju prema priloženom obrazcu c).

f) Živa goveda i svinje smiju se odpremati samo u željezničkim kolima, koja su tako uređena, da iz njih ne mogu izpadati ni curiti životinjske izmetine, nečistoća, a niti predmeti, koji mogu služiti kao nosioci zaraznih bolesti.

Kako Nezavisna Država Hrvatska za sada još nema takvih specialnih željezničkih kola, dozvoljava se, da se u određenom roku, i to najdalje od dvije godine po stupanju na snagu ovoga sporazuma, mogu za uvoz i provoz živih papkara upotrebljavati i druga željeznička kola, osim specialnih. No ova kola moraju biti tako uređena, da se spriječi izpadanje ili curenje životinjskih izmetina, nečistoće i predmeta koji mogu biti nosioci zaraznih bolesti.

3. Domaća perad (guske, patke, kokoši, biserke, purani i golubovi) za tovljenje i klanje

Za uvoz žive peradi potrebna je posebna dozvola koja prestaje vriediti, ako nije izkorišćena u roku od 3 mjeseca.

Perad se može uvezti preko svih u tu svrhu dozvoljenih graničnih prielaznih postaja. Prielazna granična postaja se mora označiti u molbi za izdanje dozvole.

Perad pri uvozu ima pregledati granični veterinar; tom pregledu ima se perad privesti s kratko podsječenim repom.

Odprema peradi od granične prelazne postaje do mjesta opredjeljenja ima se izvršiti u plombiranim željezničkim kolima, koja se imaju označiti sa ceduljom »Sperrgeflügel«.

Perad, koja se uvozi u Njemačku, smije se uvezti samo u naročito dozvoljena tovilišta i klaonice za perad, koja će se vladi Nezavisne Države Hrvatske saobćiti prije nego što ovaj ugovor stupi na snagu.

Pošiljke peradi imaju biti snabdjevene veterinarskom svjedočbom prema priloženom obrazcu d).

II. Životinjski dielovi i životinjski proizvodi

1. Zaklane svinje:

a) Za meso kod uvoza vriede odredbe njemačkog zakona o pregledu mesa od 29. listopada 1940.

b) Pregled inozemnog mesa smije se vršiti samo u mjestima, koja budu s Njemačke strane određena.

c) Za uvoz je potrebna posebna veterinarsko-redarstvena dozvola, koja prestaje vriediti, ako nije izkorištena u roku od 3 mjeseca.

d) Meso mora biti podrietlom od životinja zaklanih u javnim klaonicama ili izvozničkim klaoničkim poduzećima Hrvatske, koja stoje pod stalnim veterinarskim nadzorom, s tim, da su životinje prije i poslije klanja veterinarski pregledane i da nisu nađene bolestnima. Vlada Nezavisne Države Hrvatske dostavit će još Njemačkoj vladi izkaz javnih klaonica i klaoničkih izvoznih poduzeća, za koje je izdala naročito odobrenje izvoza mesa u Njemačku.

e) Izvozne pošiljke mesa moraju biti snabdjevene svjedočbom o zdravlju prema priloženom obrazcu e).

f) Podovi željezničkih kola, u kojima se odpremaju zaklane svinje, moraju biti tako čvrsto zbijeni, da se sprieči curenje mesnog soka.

2. Svježa svinjska jetra i svježe svinjske iznutrice

Za uvoz vriede odredbe njemačkog zakona o pregledu mesa od 29. listopada 1940. Prema tome može se uvoz vršiti samo dotle i utoliko, ukoliko to uobće dozvoljavaju njemački propisi o pregledu mesa.

b) Za uvoz je potrebna veterinarsko-redarstvena dozvola, koja prestaje vriediti, ako nije izkorištena u roku od 3 mjeseca.

c) Jetra i svežnjevi svinjske iznutrice (jezik, ždrielo, dušnik, srdce, pluća i jetra u prirodnoj vezi) moraju biti podrietlom od svinja, zaklanih u javnim klaonicama ili klaoničkim izvoznim poduzećima, za koja je vlada Nezavisne Države Hrvatske izdala naročito odobrenje izvoza mesa u Njemačku.

d) Uvozne pošiljke svinjskih jetara i svežnjeva svinjskih iznutrica imaju biti snabdjevene svjedočbama o zdravlju prema priloženom obrazcu e).

e) Svježa svinjska jetra ili svežnjevi svinjskih iznutrica smiju se uvoziti samo neposredno u tvornice mesnate robe, koje od njemačke vlade imaju naročitu dozvolu za dobavljanje svježeg mesa iz inozemstva.

f) Podovi željezničkih kola, u kojima se prevažaju svježa svinjska jetra ili svježi svežnjevi svinjskih iznutrica, moraju biti tako čvrsto zbijeni, da se onemogući curenje mesnog soka.

3. Svinjsko meso,

koje je uslied izvjestnog postupka i u unutrašnjim slojevima izgubilo osebine svježeg mesa, a koje se osobine ni s kakvim postupkom ne

mogu povratiti (prerađeno svinjsko meso). Ovamo spada naročito salamureno (podpuno skroz usoljeno) svinjsko meso, slanina i šunke, ukoliko su bile salamurene, kao i pečeno, kuhano i pareno svinjsko meso i svinjska mast.

Za uvoz u Njemačku vriede odredbe njemačkog zakona o pregledu mesa od 29. listopada 1940.

Kod uvoza napried spomenutog svinjskog mesa ima se podnieti svjedočba o zdravlju izdana od nadležnog uredovnog veterinara s tekstom prema priloženom obrazcu f).

4. Goveđi loj topljen za tehničke svrhe

U smislu odredaba njemačkog zakona o pregledu mesa od 29. listopada 1940.

5. Zaklana domaća i divlja perad

Domaća perad smije se uvoziti samo operušana. Osim toga se mora guša izprazniti, a kod mršave peradi se imaju izvući i crieva. Divlja perad može se uvoziti i u neoperušanom stanju i bez vađenja crieva.

6. Crieva, kože, zatim od mekih dielova očišćene kosti, kopita, papci i rogovi, sve u podpuno na zraku osušenom stanju

Za uvoz kostiju u Njemačku vriede posebni propisi, izdani za uvoz kostiju i koštanog brašna.

Pridržava se pravo, da se traži svjedočba o podrietlu i zdravlju, ako bi se kod uvoza spomenutih životinjskih dielova pokazali veterinarsko-redarstveni nedostatci.

Ako napried spomenuti dielovi ne bi bili sasvim na zraku osušeni, ili ako postoji opravdana sumnja, da potječu od bolestnih životinja, vratit će se natrag.

7. Podpuno skroz usoljena crieva i kože na temelju posebne uvozne dozvole, koja prestaje vriediti, ako se ne izkoristi u roku od 3 mjeseca.

Kod uvoza crieva u Njemačku vriede odredbe njemačkog zakona o pregledu mesa od 29. X. 1940. Za skroz usoljena crieva i kože, koje se uvoze, imaju se podnieti svjedočbe o zdravlju od nadležnog uredovnog veterinara prema priloženom obrazcu g).

8. Vuna, dlaka, čekinje i perje u posve osušenom stanju u vrećama čvrsto zapakovani za uvoz u poduzeća, koja će ih preraditi

Za uvoz je potrebna posebna uvozna dozvola, koja prestaje vriediti, ako se ne izkoristi u roku od tri mjeseca.

Prerađena ili tvornički oprana vuna, isto takva dlaka od preživača kao i takve čekinje od svinja mogu se uvoziti bez dozvole. Ovo isto vriedi za perje, koje je tvornički oprano i bilo izloženo parenju.

Za uvoz neprerađene vune imaju se podnieti svjedočbe o podrietlu i zdravlju prema priloženom obrazcu h).

9. Maslac, sir i mliečni proizvodi

10. Jaja i ribe

Pošiljke živih životinja, životinjskih dielova i životinjskih proizvoda, koje ne odgovaraju napried izloženim propisima, vratit će se sa granične ulazne postaje. O vraćanju se ima izviestiti vlada Nezavisne Države Hrvatske.

Ako se prema prednjem imaju podnieti svjedočbe o podrietlu i zdravlju, one se moraju izdavati na oba jezika, ili pak moraju biti popraćene službeno potvrđenim prievodom. Žive životinje, koje su određene za uvoz u Njemačku, smiju se utovariti samo u takve vagone i brodove, koji su prije toga temeljito očišćeni i razkuženi sredstvima, čije je razkužno djelovanje priznato.

B

Za provoz kroz Njemačku dozvolit će se, i to u željezničkim kolima, koja su od carinske vlasti zatvorena, ili kao komadna roba:

I. Žive životinje

1. Jednokopitari,
2. Papkari,
3. Perad svake vrste.

Za provoz papkara i peradi potrebna je posebna dozvola, koja prestaje vriediti, ako se ne izkoristi u roku od 3 mjeseca.

Osim toga se ima priložiti izjava uvozne zemlje, a u danom slučaju i koje druge provozne zemlje, da će se životinje preuzeti i u zaraženom stanju. Takva izjava ima se podnieti i za jednokopitare, koji se provoze.

Podnašanje ove izjave o preuzimanju nije potrebno, ako su se navedene države obćenito obvezale, da će eventualno zaražene prispjele pošiljke u svakom slučaju preuzeti.

Provoz napried spomenutih životinja dozvolit će se samo tada, ako se iz popratnih izprava vidi, da su životinje po uredovnom veterinaru pregledane prije utovara kao i kod prielaza granice u predhodnu provoznu zemlju, te da su pri tom životinje nađene slobodnima od prielaznih bolesti za koje postoji obveza prijave.

Za prievoz živih papkara vriedi odredba pod A./I. br. 2. pod stavkom f). Kod željezničkih kola, koja se upotrebljavaju za prievoz žive peradi, mora se također učiniti što je potrebno, da kolski podovi ne budu oštećeni, pa da životinjske izmetine, dielovi hrane, stelje i tome slično ne mogu izpadati.

Za provoz živih jednokopitara i žive domaće peradi imaju se podnieti svjedočbe prema obrazcu a) i d), a za provoz živih goveda, ovaca i svinja svjedočbe prema priloženim obrazcima b), i) i c). Ako se u jedna željeznička kola utovari više životinja, pojedine svjedočbe o svojini i zdravlju za dotične životinje imaju se prošiti. Na poleđini posljednje svjedočbe ima se staviti veterinarska potvrda prema obrazcima a), b) i c), navedenim pod II., i po uredovnom veterinaru potvrditi točnost prievoda. Svjedočbe o podrietlu i zdravlju imaju se izdavati na oba jezika ili moraju biti popraćene službeno potvrđenim prievodom.

Kako se gusto smiju u željezničkim kolima tovariti životinje, u tom pogledu ima se upravljati po obćim službenim odredbama za zaštitu životinja. Ove propise saobćit će njemačka vlada vladi Nezavisne Države Hrvatske.

II. Životinjski dielovi i životinjski proizvodi

1. Svježe meso preživača, svježe svinjsko meso i svježe meso jednokopitara.

Podovi željezničkih kola u kojima se odprema svježe meso, moraju biti tako čvrsto zbijeni, da ne može procuriti sok od mesa.

Ako se pri provozu kroz Njemačku provoze i oni organi, koji stoje u prirodnoj vezi s trupom životinja, a čija je prisutnost propisana §-om 12. njemačkog zakona o pregledu mesa od 29. X. 1940., tada se meso, da bi se onemogućio ponovni uvoz istoga u Njemačku, mora u Hrvatskoj obilježiti na poseban način kod pregleda. O načinu obilježavanja sporazumjet će se međusobno obje vlade.

Za meso zaklanih preživača i svinja, koje se provoze, ima se podnieti svjedočba o zdravlju od nadležnog uredovnog veterinara prema priloženim obrazcima e) i k), koje treba izpostaviti i na njemačkom jeziku (uzporediti A., predposljednji stavak).

2. Prerađeno (priugotovljeno) svinjsko meso, prerađeno meso preživača i prerađeno meso jednokopitara, uključivo kobasice i mesne konzerve.

3. Slanina i iztopljena mast.

4. Zaklana domaća i divlja perad, kao i zaklana divljač svake vrsti.

5. Crieva, kože, kao i kosti, kopita, papci i rogovi, oslobođeni od mekanih dielova, sve podpuno osušeno na zraku.

6. Podpuno skroz usoljena crieva i kože.

7. Vuna, dlaka, čekinje i perje u podpuno suhom stanju čvrsto zapakovano u vreće.

8. Organi unutrašnje sekrecije.

9. Maslac, sir i jaja.

C

Zaključne odredbe

Pošiljke živih papkara, zaraženih, sumnjivih da boluju od zarazne bolesti i sumnjivih na okuženje, bit će na njemačkoj granici odbijene od uvoza ili provoza. Kod uvoza i provoza živih papkara iz Hrvatske preko jedne treće zemlje, bit će na njemačkoj granici preuzete i zaražene pošiljke. U ovom slučaju će životinje prema veterinarsko-redarstvenim propisima biti o trošku stranke privedene neodložnom klanju, i to u koliko osoba, koja je ovlaštena da razpolaže, ne zatraži vraćanje pošiljke.

Ako u područjima jedne od Ugovornih Stranaka bude ustanovljena goveđa kuga, plućna zaraza goveda, zarazna kljenut kod konja ili slinavka i šap, i to potonja u zloćudnom obliku i sa povišenim postotkom smrtnosti, središtnja veterinarska vlast druge strane bit će neposredno, brzojavnim putem, obaviještena o pojavi i proširenju zarazne bolesti.

Granične ulazne postaje, koje dolaze u obzir za uvoz i provoz živih papkara, bit će određene međusobnim sporazumom i u buduće mienjat će se samo po međusobnom sporazumu.

Neposredni provoz životinja, životinjskih dielova, proizvoda i sirovina, koji mogu biti nosioci zarazne bolesti, iz područja i na područje jedne, a kroz područje druge Ugovorne Stranke, dozvoljen je bez ikakvog ograničenja u željezničkim kolima pod carinskom plombom, pod uslovom, da su životinje zdrave i da je popratnom svjedočbom o podrietlu dokazano, da potječu iz nezaraženih dvorišta. Kod ovakvog prometa odpada granični veterinarski pregled.

Vlada Nezavisne Države Hrvatske daje pravo njemačkoj vladi, da u cilju obavještenja o veterinarskim uređajima u Hrvatskoj, može po

predhodnoj prijavi izaslati u Hrvatsku delegata i da ga može i stalno ostaviti. Vlada Nezavisne Države Hrvatske će u danom slučaju uputiti svoje vlasti, da njemačkom delegatu, kod izvršavanja njegove zadaće, pruže pomoć i daju obavještenje. Njemačka vlada sa svoje strane nema ništa protiv toga, ako jedan hrvatski veterinarski stručnjak bude izaslan na njemačko tlo radi urednog izvršivanja i nadziranja ugovornih odredaba, koje je Nezavisna Država Hrvatska primila u savezu sa prodajom stoke.

Njemačka vlada će obaviestiti vladu Nezavisne Države Hrvatske o svim nepravilnostima i činima, koji su u protivnosti sa ugovorenim uvoznim i provoznim odredbama, kad te nepravilnosti budu sa strane Njemačke utvrđene. Vlada Nezavisne Države Hrvatske se obvezuje, da će se brinuti za uklanjanje i onemogućivanje takvih neprilika i da će o učinjenom obavješćivati njemačku vladu. Radi uklanjanja potežkoća, koje bi nastale pri provađanju veterinarskog sporazuma, središtnje veterinarske vlasti će u žurnim slučajevima stupiti u neposredni dodir.

Obrazac a)

I. SVJEDOČBA O SVOJINI I ZDRAVLJU STOKE
(Marvinska putnica)

Broj ....

Br. zapisnika .... **općina** .... **kotar** ....

Vlastnik stoke	Ime i prezime	
	Odakle je	
Vrst i opis životinje		
Naročiti znaci na životinji		
Kuda se tjera		
Svjedočba se izdaje na osnovu		

Ovom svjedočbom se tvrdi, da je gore označena stoka zdrava i da je za nju promet prema veterinarsko-redarstvenim propisima slobodan. Ova svjedočba vriedi kao dokaz o svojini godinu dana, a kao dokaz o zdravlju 10 dana.

Datum .... Za općinskog načelnika:

....

(Službeni pečat)

II. VETERINARSKA POTVRDA

Vriedi 10 dana

Ovim uredovni veterinar službeno tvrdi, da u prednjoj svjedočbi o podrietlu opisan (-i)[1] i uvozu[1] (-provozu)[1] namienjen (-i)[1] jednokopitar (-i)[1].

1. potječe[1] (-potječu)[1] iz mjesta, u kojem ne vlada, a niti je u posljednjih 40 dana vladala kakva zarazna bolest, koja se prenosi na jednokopitare i koja je podložna obveznoj prijavi.

2. da je[1] (-su)[1] kod utovara po uredovnom veterinaru pregledan[1] (-pregledani)[1] i nađen[1] (-nađeni)[1] slobodan[1] (-slobodni)[1] od znakova prenosivih bolesti.

Mjesto .... Datum ....

Uredovni veterinar:

....

(Službeni pečat)

---

[1] Neodgovarajuće brisati.

Obrazac b)

I. SVJEDOČBA O SVOJINI I ZDRAVLJU STOKE

(Marvinska putnica)

Broj ....

Broj zapisnika .... **občina** .... **kotar** ....

Vlastnik stoke	Ime i prezime	
	Odakle je	
Vrst i opis životinje		
Naročiti znaci na životinji		
Kuda se tjera		
Svjedočba se izdaje na osnovu		

Ovom svjedočbom se tvrdi, da je gore označena stoka zdrava i da je za nju promet prema veterinarsko-redarstvenim propisima slobodan.

Ova svjedočba vriedi kao dokaz o svojini godinu dana, a kao dokaz o zdravlju 10 dana.

Datum .... Za obćinskog načelnika:

....

(Službeni pečat)

II. VETERINARSKA POTVRDA

Vriedi 10 dana

Ovim uredovni veterinar tvrdi, da u mjestu podrietla ovog[1] (-ovih)[1] kod veterinarskog pregleda nesumnjivim pronađenog[1] (-pronađenih)[1] goveda[1] (govečeta)[1] pri njihovom polazku nije postojala nikakva na goveda prenosiva zarazna bolest, koja je podložna obveznoj prijavi, nadalje da ni u mjestu podrietla ni u susjednim obćinama u roku od godinu dana nije postojala goveđa kuga ni plućna zaraza, te da ni u mjestu podrietla ni u krugu od 15 km oko mjesta boravka nije za posljednjih 40 dana vladala slinavka i šap, kao i to, da je[1] (-su)[1] životinja (-e)[1] neposredno prije izvoza stajala (-e)[1] kroz 40 dana u nezaraženom mjestu.

Mjesto .... Datum ....

Uredovni veterinar:

....

(Službeni pečat)

III. VETERINARSKI NALAZ NEPOSREDNO PRIJE UTOVARA U ŽELJEZNIČKA KOLA

Napried opisanu (e)[1] životinju (e)[1] pregledao sam danas prije utovara u .... i pronašao zdravom (ima)[1].

Životinja (e)[1] se odprema (ju)[1] preko[2] ....

u ....

Mjesto .... Datum ....

Uredovni veterinar:

....

(Službeni pečat)

---

[1] Neodgovarajuće brisati.

[2] Navesti hrvatsku izvoznu graničnu postaju i njemačku postaju opredjeljenja ili njemačku graničnu izlaznu postaju.

Obrazac c)

I. SVJEDOČBA O SVOJINI I ZDRAVLJU STOKE

(Marvinska putnica)

Broj ....

Broj zapisnika .... obćina .... kotar ....

Vlastnik stoke	Ime i prezime	
	Odakle je	
Vrst i opis životinje		
Naročiti znaci na životinji		
Kuda se tjera		
Svjedočba se izdaje na osnovu		

Ovom svjedočbom se tvrdi, da je gore označena stoka zdrava i da je za nju promet prema veterinarsko-redarstvenim propisima slobodan. Ova svjedočba vriedi kao dokaz o svojini godinu dana, a kao dokaz o zdravlju 10 dana.

Datum .... Za obćinskog načelnika:

....

(Službeni pečat)

II. VETERINARSKA POTVRDA ZA UVOZ[1] — PROVOZ[1] SVINJA OPISANIH U PREDNJOJ SVJEDOČBI O PODRIETLU

Vriedi 10 dana

Uredovni veterinar službeno tvrdi, da su za uvoz[1] (-provoz)[1] namienjene, u prednjoj svjedočbi o podrietlu opisane .... (broj) svinje pri utovaru po uredovnom veterinaru pregledane i pronađene slobodne od znakova prenosivih bolesti.

Nadalje podpisani uredovni veterinar službeno tvrdi, da nisu vladale: 1. za posljednjih 6 mjeseci u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj goveđa kuga, 2. za posljednjih 40 dana u mjestu podrietla i u njegovom krugu od

a) 15 km slinavka i šap,

b) 10 km — osim tuberkuloze — nikakva na svinje prenosiva bolest, koja je podložna obvezi prijave, izuzev pojedine slučajeve bedrenice i vrbanca.

Životinje odpremit će se preko .... u .... [2]

Mjesto .... Datum ....

Uredovni veterinar:

....

(Službeni pečat)

---

[1] Nepotrebno brisati.
[2] Navesti hrvatsku graničnu izlaznu postaju i njemačku postaju opredjeljenja ili njemačku graničnu izlaznu postaju.

Obrazac d)

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU PERADI NAMIENJENE ZA UVOZ[1] — PROVOZ[1]

Vriedi 10 dana

Podpisani državni veterinar tvrdi, da je živa perad i to: kokoši[1] .... kom., pataka[1] .... kom., gusaka[1] .... kom., purana[1] .... kom., vlastničtvo g. .... iz .... i naslovljena na g. .... u .... utovarena u vagon broj .... kaveza[1] .... sanduka[1] .... od njega pregledana i pronađena nesumnjivom.

Ova perad je podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske, občina .... kotar .... župa .... Za posljednjih 14 dana prije odašiljanja občina podrietla ove peradi bila je slobodna od zaraznih bolesti peradi.

Primjetba[2] ....

Zemlja i mjesto opredjeljenja ....

Datum ....

(Službeni pečat)

Državni veterinar kotara[3]

....

---

[1] Nepotrebno ima se brisati.
[2] Ima se navesti uvozna dozvola.
[3] Ime kotara.

Obrazac e)

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU

Za uvoz — provoz — zaklanih svinja,[1] svježih svinjskih jetara i svježih svinjskih iznutrica (svinjskog mesa)

Podpisani državni veterinar tvrdi, da je[2] (-su)[2] ....

....

vlasničtvo g-na .... iz .... u vagonu br. .... svega u težini od .... kg., pod oznakom .... naslovljeno na g-na .... u .... podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske i da potiče (u)[1] od zdravih životinja, koje su zaklane u javnoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici u[1] .... u izvoznoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici u[1] .... koje su životinje prije i poslije klanja po veterinaru pregledane i nisu pronađene bolestnima.

Mjesto podrietla ovoga mesa i okrug od 10 km slobodni su od bolesti, koje se lako prenose na svinje i koje podleže obvezi prijave.

Primjedba ....

Zemlja i mjesto odredišta ....

Datum ....

Državni veterinar kotara[3]

....

(Službeni pečat)

---

[1] Nepotrebno brisati.
[2] Naznaka pošiljke.
[3] Ime kotara.

Obrazac f)

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU PRERAĐENOGA SVINJSKOG MESA NAMIENJENOG ZA IZVOZ

Podpisani državni veterinar tvrdi da[1] ....

....

kojeg .... iz .... u vagonu broj .... svega u težini od .... kg pod oznakom .... šalje g-nu .... u .... je podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske (općina .... kotar .... župa ....) da je od zdravih životinja, koje su zaklane u javnoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici[2]

u ...

u izvoznoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici[2] u ...

i koje životinje su prije i poslije klanja po veterinaru pregledane i nisu pronađene bolestnima.

Mjesto podrietla ovoga mesa i njegov krug od 10 km slobodni su od bolesti, koje se lako prenose na svinje i koje podleže obvezi prijave.

Primjetba ...

Zemlja i mjesto opredjeljenja ...

Državni veterinar kotara[3]

...

Datum ...

(Službeni pečat)

[1] Naznaka mesa.
[2] Nepotrebno brisati.
[3] Ime kotara.

Obrazac g)

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU
podpuno skroz usoljenih crieva[1] i koža[1] za izvoz

Podpisani državni veterinar tvrdi, da je pošiljka[2] ...

... koju g. ... iz ... u vagonu br. ... svega u težini od ... kg pod oznakom ... šalje g-nu ... u ... podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske (obćina ... kotar ... župa ...), i da potiče od zdravih životinja, koje su zaklane u javnoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici u[1] ...

u izvoznoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici u[1] ... koje su životinje prije i poslije klanja od veterinara pregledane i nisu pronađene bolestnima.

Primjetba ...

Zemlja i mjesto opredjeljenja ...

Datum ...

Državni veterinar kotara[2]

...

(Službeni pečat)

[1] Nepotrebno brisati.
[2] Naznaka robe.
[3] Ime kotara.

Obrazac h)

VETERINARSKA SVJEDOČBA ZA IZVOZ NEPRERAĐENE VUNE

Vriedi 10 dana

Podpisani uredovni veterinar tvrdi za dolje navedenu i za uvoz u Njemačku namienjenu pošiljku od .... kg nepreradene hrvatske vune, da je podrietlom iz mjesta u kome i u čijem krugu od 25 km nisu posljednjih 40 dana vladale ovčje boginje.

Vlastničtvo g-na ....

iz .... naslovljena na g-na ....

....

Mjesto .... Datum ....

Uredovni veterinar:

....

(Službeni pečat)

Obrazac i)

SVJEDOČBA O SVOJINI I ZDRAVLJU STOKE

(Marvinska putnica)

Broj ....

Br. zapisnika .... **občina** .... **kotar** ....

Vlastnik stoke	Ime i prezime	
	Odakle je	
Vrst i opis životinje		
Naročiti znaci na životinji		
Kuda se tjera		
Svjedočba se izdaje na osnovu		

Ovom svjedočbom se tvrdi, da je gore označena stoka zdrava i da je za nju promet prema veterinarsko-redarstvenim propisima slobodan.

Ova svjedočba vriedi kao dokaz o svojini godinu dana, a kao dokaz o zdravlju 10 dana.

Datum ....

Za občinskog načelnika:

....

(Službeni pečat)

II. VETERINARSKA POTVRDA ZA PROVOZ OVACA[1] — KOZA[1] OPISANIH U PREDNJOJ SVJEDOČBI PODRIETLA

Vriedi 10 dana

Uredovni veterinar ovim službeno tvrdi, da je[1] (-su)[1] ova ovca[1] — ove ovce[1] — ova koza[1] — ove koze[1] pri utovaru po uredovnom veterinaru pregledana (e) i pronađena (e) nesumnjivim, nadalje, da u mjestu podrietla pri njihovoj odpremi nije postojala nikakva zarazna bolest prenosiva na ovce[1] — koze[1], koja je podležna obveznoj prijavi, kao i da ni u mjestu podrietla ni u susjednim občinama u roku od godinu dana nije vladala goveđa kuga, te da ni u mjestu podrietla ni u krugu od 15 km oko mjesta nije za posljednjih 40 dana vladala slinavka i šap ni ovčje boginje.

Životinje će se odpremiti preko[2] ....

....

u ....

Mjesto .... Datum ....

Uredovni veterinar:

....

(Službeni pečat)

---

[1] Neodgovarajuće brisati.
[2] Navesti hrvatsku izlaznu postaju i graničnu izlaznu postaju provozne zemlje.

Obrazac k)

SVJEDOČBA O PODRIETLU I ZDRAVLJU

za provoz zaklanih preživača[1] (meso preživača)

Podpisani državni veterinar tvrdi, da je[2] ....

....

vlastničtvo g-na .... iz ....
u vagonu br. .... svega u težini od .... kg, pod

markom .... naslovljeno na g-na ....
u .... podrietlom iz Nezavisne Države Hrvatske i potječe od zdravih životinja, koje su zaklane u javnoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici u[1] ....
.... u izvoznoj pod stalnim veterinarskim nadzorom stojećoj klaonici u[1] ...., koje su životinje prije i poslije klanja po veterinaru pregledane i nisu pronađene bolestnima.

Mjesto podrietla toga mesa i njegov krug od 10 km. bili su slobodni od bolesti, koje se lako prenose na preživače i koje podleže obvezi prijave.

Primjetba ....

Zemlja i mjesto opredjeljenja ....

Datum ....

Državni veterinar kotara[3]

....

(Službeni pečat)

[1] Neodgovarajuće brisati.
[2] Naznaka pošiljke.
[3] Ime kotara.

VETERINÄRPOLIZEILICHE VEREINBARUNGEN ÜBER DIE EIN- UND DURCHFUHR VON TIEREN, TIERISCHEN TEILEN UND TIERISCHEN ERZEUGNISSEN

A.

Zum Einfuhr nach Deutschland werden zugelassen:

I. Lebende Tiere

I. Einhufer

Die Einhufer unterliegen bei der Einfuhr der grenztierärztlichen klinischen Untersuchung.

Über die zur Einfuhr gelangenden Einhufer sind Ursprungs- und Gesundheitszeugnisse mit dem Wortlaut des anliegenden Musters a) beizubringen. Werden mehrere Einhufer in einen Eisenbahnwagen verladen, so sind die einzelnen Eigentums- und Gesundheitszeugnisse für die betreffenden Einhufer zu heften; auf der Rückseite des letzten Zeugnisses ist die unter II des Musters a) angegebene tierärztliche Bescheinigung auszustellen und die Richtigkeit der Übersetzung amtstierärztlich zu bescheinigen.

Die Einfuhr von Schlachtpferden ist nur unmittelbar in den Schlachthof Wien zugelassen.

Die Schlachtpferde unterliegen bei der Einfuhr der grenztierärztlichen Untersuchung. Von der Vornahme der Blutuntersuchung wird abgesehen.

Bei der vorübergehenden Einfuhr von Renn- und Turnierpferden werden Kroatien die gleichen veterinärpolizeilichen Erleichterungen wie anderen europäischen Staaten gewährt werden. Die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien wird der Deutschen Regierung die für die Beglaubigung der amtstierärztlichen Bescheinigungen in Betracht kommenden kroatischen Sportvereinigungen mitteilen.

2. Lebende Rinder und Schweine zu Schlachtzwecken

nach Dresden, Wien oder noch zu bestimmenden Orten:

a) Die Tiere unterliegen bei der Einfuhr der grenztierärztlichen Untersuchung.

b) Die Einfuhr darf nur über besonders zugelassene Grenzeingangsstellen erfolgen.

c) Die Einfuhr bedarf einer besonderen veterinärpolizeilichen Erlaubnis, die erlischt, soweit von ihr nicht innerhalb von drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

d) Den Rindern sind Eigentums- und Gesundheitszeugnisse nach dem anliegenden Muster b) beizugeben.

e) Bei der Einfuhr der Schweine sind Eigentums- und Gesundheitszeugnisse nach dem anliegenden Muster c) beizubringen.

f) Lebende Rinder und Schweine dürfen nur in Wagen befördert werden, die so eingerichtet sind, daß das Herausfallen und Heraussickern von tierischen Ausscheidungen, Schmutz und Gegenständen, die als Träger der Ansteckung dienen können, unmöglich ist.

Da Kroatien zur Zeit solche Spezialeisenbahnwagen noch nicht besitzt, wird zugelassen, daß für befristete Zeit, und zwar längstens für zwei Jahre nach Inkrafttreten dieser Vereinbarung, auch andere als Spezialwagen für die Ein- und Durchfuhr von lebenden Klauentieren benutzt werden dürfen. Diese Wagen müssen jedoch so eingerichtet werden, daß das Herausfallen und Heraussickern von tierischen Ausscheidungen, Schmutz und Gegenständen, die Träger von Ansteckungsstoffen sein können, verhindert wird.

3. Federvieh (Gänse, Enten, Haushühner, Perlhühner, Truthühner und Tauben) zu Mast- und Schlachtzwecken

Die Einfuhr von lebendem Federvieh bedarf einer besonderen Erlaubnis, die erlischt, soweit von ihr nicht innerhalb von drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

Das Federvieh darf über alle dafür zugelassenen Grenzübergangsstellen eingeführt werden. Die Grenzübergangsstelle ist in dem Antrag auf Erteilung der Erlaubnis zu bezeichnen.

Das Federvieh unterliegt bei der Einfuhr der grenztierärztlichen Untersuchung; es ist hierbei mit kurzgestutzten Schwanzfedern vorzuführen.

Der Abtransport von der Grenzübergangsstelle nach dem Bestimmungsort hat im plombierten Eisenbahnwagen und unter Bezettelung als Sperrgeflügel zu erfolgen.

Das zur Einfuhr nach Deutschland gelangende Geflügel darf nur in die besonders zugelassenen, der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien vor Inkrafttreten des Vertrages mitzuteilenden Geflügelmästereien und -schlächtereien eingeführt werden.

Den Geflügeltransporten sind tierärztliche Bescheinigungen nach anliegendem Muster d) beizufügen.

II. Tierische Teile und tierische Erzeugnisse

I. Geschlachtete Schweine

a) Das Fleisch unterliegt bei der Einfuhr den Vorschriften des Deutschen Fleischbeschaugesetzes vom 29. Oktober 1940.

b) Die Auslandsfleischbeschau darf nur in den deutscherseits zu bestimmenden Orten erfolgen.

c) Die Einfuhr bedarf einer besonderen veterinärpolizeilichen Erlaubnis, die erlischt, soweit von ihr nicht innerhalb von drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

d) Das Fleisch muß von Tieren stammen, die in öffentlichen, unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Schlachthäusern oder Exportschlächtereien Kroatiens geschlachtet, vor und nach der Schlachtung tierärztlich untersucht und nicht krank befunden sind. Die Kroatische Regierung wird der Deutschen Regierung das Verzeichnis dieser von ihr für die Ausfuhr von Fleisch nach Deutschland besonders zugelassenen Schlachthäuser und Exportschlächtereien noch bekanntgeben.

e) Bei Einfuhr des Fleisches sind Gesundheitszeugnisse nach dem anliegendem Muster e) beizubringen.

f) Die Fußböden der Eisenbahnwagen, in denen die Beförderung von geschlachteten Schweinen erfolgt, müssen so gedichtet sein, daß ein Heraussickern von Fleischsaft verhindert wird.

2. Frische Schweinelebern und frische Schweinegeschlinge

a) Für die Einfuhr gelten die Vorschriften des Deutschen Fleischbeschaugesetzes vom 29. Oktober 1940. Die Einfuhr darf mithin nur so weit und so lange erfolgen, als sie nach den deutschen Fleischbeschaubestimmungen allgemein zugelassen ist.

b) Die Einfuhr bedarf einer besonderen veterinärpolizeilichen Erlaubnis, die erlischt, soweit von ihr nicht binnen drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

c) Lebern und Schweinegeschlinge (Zunge, Schlund, Luftröhre, Lungen, Herz und Leber im natürlichen Zusammenhang) müssen von Schweinen stammen, die in den von der Kroatischen Regierung für die Ausfuhr von Fleisch nach Deutschland besonders zugelassenen Schlachthäusern oder Exportschlächtereien geschlachtet sind.

d) Über die zur Einfuhr gelangenden Schweinelebern und Schweinegeschlinge sind Gesundheitszeugnisse nach dem anliegenden Muster e) beizubringen.

e) Die frischen Schweinelebern oder Schweinegeschlinge dürfen nur unmittelbar in die von der Deutschen Regierung für den Bezug frischen Fleisches aus dem Auslande besonders zugelassenen Fleischwarenfabriken eingeführt werden.

f) Die Fußböden der Eisenbahnwagen, in denen die Beförderung der frischen Schweinelebern oder frischen Schweinegeschlinge erfolgt, müssen so gedichtet sein, daß ein Heraussickern von Fleischsaft verhindert wird.

3. Schweinefleisch

das infolge einer ihm zuteil gewordenen Behandlung die Eigenschaft frischen Fleisches auch in den inneren Schichten verloren hat und durch eine entsprechende Behandlung nicht wiedergewinnen kann (zubereitetes Schweinefleisch). Hierher gehören insbesondere gepökeltes (völlig durchgesalzenes) Schweinefleisch, Speck und Schinken, soweit sie einem Pökelverfahren unterworfen sind, sowie gebratenes, gekochtes und gedämpftes Schweinefleisch und Schweineschmalz.

Für die Einfuhr nach Deutschland gelten die Bestimmungen des Reichsfleischbeschaugesetzes vom 29. Oktober 1940.

Über das zur Einfuhr gelangende vorgenannte Schweinefleisch ist ein Gesundheitszeugnis des zuständigen beamteten Tierarztes nach dem Wortlaut des anliegenden Musters f) beizubringen.

4. Rindertalg in ausgeschmolzenem Zustande zu technischen Zwecken

nach Maßgabe der Bestimmungen des Reichsfleischbeschaugesetzes vom 29. Oktober 1940.

5. Geschlachtetes Federvieh und nicht lebendes Federwild

Geschlachtetes Federvieh darf nur in gerupftem Zustande eingeführt werden. Außerdem muß der Kropf entleert, bei magerem Geflügel auch der Darm ausgezogen sein. Nicht lebendes Federwild kann ungerupft und unausgenommen eingeführt werden.

6 Därme, Häute, von Weichteilen befreite Knochen, Hufe, Klauen und Hörner, sämtliche Teile in völlig lufttrockenem Zustande.

Für die Einfuhr von Knochen nach Deutschland gelten die für die Einfuhr von Knochen und Knochenmehl erlassenen besonderen Bestimmungen.

Es bleibt vorbehalten, Ursprungs- und Gesundheitszeugnisse zu fordern, falls sich aus der Einfuhr der genannten tierischen Teile veterinärpolizeiliche Unzuträglichkeiten ergeben.

Sind die vorgenannten Teile nicht völlig lufttrocken oder liegt begründeter Verdacht vor, daß sie von kranken Tieren stammen, so erfolgt Zurückweisung.

7. Völlig durchgesalzene Därme und Häute auf Grund besonderer Einfuhrerlaubnis, die erlischt, soweit von ihr nicht innerhalb von drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

Bei der Einfuhr von Därmen nach Deutschland gelten die Bestimmungen des Reichsfleischbeschaugesetzes vom 29. Oktober 1940.

Über die zur Einfuhr gelangenden durchgesalzenen Därme und Häute sind Gesundheitszeugnisse des zuständigen beamteten Tierarztes nach dem anliegenden Muster g) beizubringen.

8. Wolle, Haare, Borsten und Federn in vollkommen trockenem Zustand, in Säcken fest verpackt, zur Einfuhr in die verarbeitenden Betriebe.

Die Einfuhr bedarf einer besonderen Einfuhrerlaubnis, die erlischt, soweit nicht von ihr innerhalb von drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

Bearbeitete oder einer Fabrikwäsche unterworfen gewesene Wolle, ebensolche Haare von Wiederkäuern und ebensolche Borsten von Schweinen können ohne Erlaubnis eingeführt werden.

Das gleiche gilt auch für fabrikgewaschene, mit Wasserdampf behandelte Federn.

Für die zur Einfuhr gelangende nicht bearbeitete Wolle sind Ursprungs- und Gesundheitszeugnisse nach anliegendem Muster h) beizubringen.

9. Butter, Käse, Milchprodukte
10. Eier und Fische

Sendungen von lebenden Tieren, tierischen Teilen und tierischen Erzeugnissen, die den vorstehenden Bestimmungen nicht entsprechen, werden an der Grenzeintrittsstelle zurückgewiesen. Von der Zurückweisung ist die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien zu benachrichtigen.

Soweit nach vorstehendem Ursprungs- und Gesundheitszeugnisse beizubringen sind, müssen sie in beiden Sprachen ausgestellt oder mit amtlich beglaubigter Übersetzung versehen sein.

Die für die Einfuhr nach Deutschland bestimmten lebenden Tiere dürfen nur in Wagen und Schiffen verladen werden, die vorher gründlich gereinigt und mit als wirksam anerkannten Mitteln desinfiziert worden sind.

B.

Zur Durchfuhr durch Deutschland werden zugelassen, und zwar in zollamtlich verschlossenen Eisenbahnwagen oder Packstücken:

I. Lebende Tiere

1. Einhufer,
2. Klauentiere,
3. Geflügel jeder Art.

Die Durchfuhr von Klauentieren und Geflügel bedarf einer besonderen Erlaubnis, die erlischt, sobald von ihr nicht innerhalb von drei Monaten Gebrauch gemacht worden ist.

Außerdem ist eine Erklärung des Bestimmungs- und gegebenenfalls eines weiteren Durchfuhrlandes beizufügen, daß die Tiere auch in verseuchtem Zustande übernommen werden. Eine solche Erklärung ist auch für die Einhufer, die zur Durchfuhr gelangen, beizubringen. Die Beibringung der Übernahmeerklärung ist nicht erforderlich, wenn die genannten Länder eine allgemein gültige Verpflichtung abgegeben haben, etwa verseucht ankommende Transporte in jedem Falle zu übernehmen.

Die Durchfuhr der vorbezeichneten Tiere wird nur dann zugelassen, sofern aus den Begleitpapieren ersichtlich ist, daß eine amtstierärztliche Untersuchung der Tiere vor der Verladung sowie beim Grenzübertritt in das vorhergehende Durchfuhrland stattgefunden hat und die Tiere dabei frei von übertragbaren anzeigepflichtigen Krankheiten befunden worden sind.

Für die Beförderung lebender Klauentiere gilt die Bestimmung unter A I Nr. 2 Abs. f. Auch bei den für die Durchfuhr von lebendem Federvieh benutzten Wagen muß Vorsorge getroffen werden, daß die Wagenböden unversehrt sind und tierische Ausscheidungen, Teile des Futters, Einstreu und dergleichen nicht herausfallen können.

Für die Durchfuhr von lebenden Einhufern und lebendem Federvieh sind Zeugnisse nach den Mustern a und d beizubringen, für die Durchfuhr von lebenden Rindern, Schafen und Schweinen Zeugnisse nach anliegenden Mustern b, i, c. Werden mehrere Tiere in einem Eisenbahnwagen verladen, so sind die einzelnen Eigentums- und Gesundheitszeugnisse für die betreffenden Tiere zu heften. Auf der Rückseite des letzten Zeugnisses ist die unter II der Muster a, b, i, c angegebene tierärztliche Bescheinigung auszustellen und die Richtigkeit der Übersetzung amtstierärztlich zu bescheinigen. Die Ursprungs- und Gesundheitszeugnisse müssen in beiden Sprachen ausgestellt oder mit amtlich beglaubigter Übersetzung versehen sein.

Die Dichte der Beladung der Eisenbahnviehwagen mit lebenden Tieren hat sich nach den in Deutschland hierfür allgemein geltenden amtlichen Tierschutzbestimmungen zu richten. Diese Vorschriften werden von der Deutschen Regierung der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien mitgeteilt.

II. Tierische Teile und tierische Erzeugnisse

1. Frisches Wiederkäuerfleisch, frisches Schweinefleisch und frisches Einhuferfleisch

Die Fußböden der Eisenbahnwagen, in denen die Beförderung von frischem Fleisch verfolgt, müssen so gedichtet sein, daß ein Heraussickern von Fleischsaft verhindert wird.

Werden bei der Durchfuhr durch Deutschland im natürlichen Zusammenhang mit den Tierkörpern auch diejenigen Organe durchgeführt, deren Vorhandensein durch § 12 des Reichsfleischbeschaugesetzes vom 29. Oktober 1940 bei der Einfuhr vorgeschrieben ist, so muß das Fleisch, um seine Wiedereinfuhr nach Deutschland zu verhindern, durch die kroatische Fleischbeschau besonders gekennzeichnet werden. Die Art der Kennzeichen wird zwischen den beiden Regierungen vereinbart.

Über das zur Durchfuhr gelangende Fleisch von geschlachteten Wiederkäuern und Schweinen ist ein Gesundheitszeugnis des zuständigen beamteten Tierarztes nach anliegenden Mustern k) und e) beizubringen, die auch in deutscher Sprache auszufertigen sind (zu vgl. A vorletzter Absatz).

2. Zubereitetes Schweinefleisch, zubereitetes Wiederkäuerfleisch und zubereitetes Einhuferfleisch, einschießlich Wurstwaren sowie Fleischkonserven.

3. Speck und Fett in ausgeschmolzenem Zustande.

4. Geschlachtetes Ferdervieh und nicht lebendes Federwild sowie nicht lebendes Haarwild.

5. Därme, Häute, von Weichteilen befreite Knochen, Hufe, Klauen und Hörner, sämtliche Teile in lufttrockenem Zustande.

6. Völlig durchgesalzene Därme und Häute.

7. Wolle, Haare, Borsten und Federn in vollkommen trockenem Zustande, in Säcken fest verpackt.

8. Organe der inneren Sekretion.

9. Butter, Käse und Eier.

C. Schlußbestimmungen

Seuchenkranke, seuchenverdächtige und ansteckungsverdächtige Sendungen lebender Klauentiere werden an der deutschen Grenze von der Ein- und Durchfuhr zurückgewiesen. Bei der Ein- oder Durchfuhr von lebenden Klauentieren aus Kroatien durch ein drittes Land werden an der deutschen Grenze auch verseucht ankommende Transporte übernommen. Die Tiere werden in diesem Falle nach Weisung der Veterinärpolizei auf Kosten des Verfügungsberechtigten zur sofortigen Abschlachtung gebracht, sofern der Verfügungsberechtigte nicht die Zurückziehung des Transportes veranlaßt.

Wenn in den Gebieten eines der vertragschließenden Teile die Rinderpest, Lungenseuche der Rinder, Beschälseuche oder die Maul- und Klauenseuche, letztere in einer bösartigen Form mit erhöhter Sterblichkeit, zur Feststellung gelangt, wird die Zentralveterinärbehörde des anderen Teiles von dem Ausbruch und der Verbreitung der Seuche auf telegraphischem Wege unmittelbar verständigt werden.

Die für die Ein- oder Durchfuhr lebender Klauentiere in Betracht kommenden Grenzeingangsstellen werden im gegenseitigen Einvernehmen festgestellt und sollen künftig nur im gegenseitigen Einvernehmen abgeändert werden.

Die unmitelbare Durchfuhr von Tieren, tierischen Teilen, Erzeugnissen und Rohstoffen, die Träger des Ansteckungsstoffes sein können, aus und nach dem Gebiete des einen durch das Gebiet des anderen vertragschließenden Teils ist in zollamtlich verschlossenen Eisenbahnwagen ohne jede Beschränkung unter der Voraussetzung zulässig, daß die Tiere gesund und die Herkunft aus seuchenfreien Beständen durch Ursprungszeugnisse nachgewiesen ist. Eine tierärztliche Grenzuntersuchung findet bei diesem Verkehr nicht statt.

Die Kroatische Regierung räumt der Deutschen Regierung das Recht ein, zur Unterrichtung über die veterinären Einrichtungen Kroatiens einen Delegierten nach vorheriger Anmeldung nach Kroatien zu entsenden und auch dauernd zu belassen. Die Kroatische Regierung wird gegebenenfalls die Behörden anweisen, dem deutschen Delegierten bei Durchführung seiner Aufgaben Unterstützung zu gewähren und Auskunft zu erteilen. Die Deutsche Regierung ihrerseits hat keine Einwendungen dagegen zu erheben, wenn ein kroatischer Veterinärsachverständiger auf deutschem Boden zur ordnungsmäßigen Durchführung und Überwachung der Kroatien bei den Viehlieferungen auferlegten Vertragsbestimmungen delegiert wird.

Die Deutsche Regierung wird von allen Unregelmäßigkeiten und Zuwiderhandlungen gegen die vereinbarten Ein- und Durchfuhrbestimmungen, die deutscherseits festgestellt werden, der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien Mitteilung machen. Die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien verpflichtet sich, für Beseitigung und Verhütung derartiger Mißstände zu sorgen und von dem Veranlaßten der Deutschen Regierung Kenntnis zu geben. Zur Beseitigung von Schwierigkeiten, die sich bei der Durchführung der veterinären Vereinbarungen ergeben sollten, werden die Zentralveterinärbehörden sich in dringenden Fällen unmittelbar ins Benehmen setzen.

Muster a)

I. EIGENTUMS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS FÜR TIERE

(Viehpaß)

Nr. ....

Nr. des Protokolls .... **Gemeinde** .... **Bezirk** ....

Besitzer des Tieres	Name und Vornahme	
	Wohnort	
Gattung und Beschreibung des Tieres		
Besondere Kennzeichen		
Bestimmungsort		
Das Zeugnis wird ausgestellt auf Grund		

Mit diesem Zeugnis wird bestätigt, daß das oben beschriebene Tier gesund und daß der Verkehr mit diesem Tiere laut der veterinärpolizeichen Vorschriften statthaft ist.

Dieses Zeugnis gilt als Eigentumszeugnis 1 Jahr und als Gesundheitszeugnis 10 Tage.

Datum ....

(Dienstsiegel)

Für den Gemeindevorsteher

....

II. TIERÄRZTLICHE BESCHEINIGUNG

Gültigkeitsdauer 10 Tage

Es wird hierdurch amtstierärztlich bescheinigt, daß der — die[1] zur Einfuhr[1] — Durchfuhr[1] bestimmte(n)[1] in dem vorstehenden Ursprungszeugnis beschriebene(n)[1] Einhufer

1. aus einem Orte stammt — stammen[1], in dem auf Einhufer übertragbare anzeigepflichtige Krankheiten nicht herrschen und in den letzten 40 Tagen nicht geherrscht haben;

2. bei der Verladung amtstierärztlich untersucht und frei von Erscheinungen übertragbarer Krankheiten befunden worden ist — sind[1].

Ort .... Datum ....

....

(Beamteter Tierarzt)

(Dienstsiegel)

([1]) Nichtzutreffendes ist zu streichen.

Muster b)

I. EIGENTUMS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS FÜR TIERE
(Viehpaß)

Nr. ....

Nr. des Protokolls .... **Gemeinde** .... **Bezirk** ....

Besitzer des Tieres	Name und Vornahme	
	Wohnort	
Gattung und Beschreibung des Tieres		
Besondere Kennzeichen		
Bestimmungsort		
Das Zeugnis wird ausgestellt auf Grund		

Mit diesem Zeugnis wird bestätigt, daß das oben beschriebene Tier gesund und daß der Verkehr mit diesem Tiere laut der veterinärpolizeilichen Vorschriften statthaft ist.

Dieses Zeugnis gilt as Eigentumszeugnis 1 Jahr und als Gesundheitszeugnis 10 Tage.

Datum ....

Für den Gemeindevorsteher

....

(Dienstsiegel)

II. TIERÄRZTLICHE BESCHEINIGUNG

Gültigkeitsdauer 10 Tage

Es wird hierdurch amtstierärztlich bescheinigt, daß im Herkunftsort dieses — dieser[1] — bei der tierärztlichen Untersuchung unbedenklich befundenen Rindes — Rinder[1] — zur Zeit der Absendung eine anzeigepflichtige, auf Rinder übertragbare Krankheit nicht herrschte und daß auch weder im Herkunftsort noch in den Nachbargemeinden die Rinderpest und die Lungenseuche innerhalb Jahresfrist und weder im Herkunftsort noch in einem Umkreis von 15 km um den Standort die Maul- und Klauenseuche innerhalb der letzten 40 Tage geherrscht haben sowie daß das betreffende Tier unmittelbar vor der Ausfuhr 40 Tage lang an einem seuchenfreien Orte gestanden hat.

Ort .... Datum ....

....
(Beamteter Tierarzt)

(Dienstsiegel)

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.

III. TIERÄRTZLICHER BEFUND UNMITTELBAR VOR DER VERLADUNG IN DIE EISENBAHNVIEHWAGEN

Vorstehend bezeichnetes Tier habe ich heute vor der Verladung in .... untersucht und gesund befunden.

Das Tier wird über .... nach .... geleitet[1].

Ort .... Datum ....

....
(Beamteter Tierarzt)

(Dienstsiegel)

[1] Angabe der kroatischen Grenzaustrittsstelle und der deutschen Bestimmungsstation oder der deutschen Grenzaustrittsstelle.

Muster c)

I. EIGENTUMS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS FÜR TIERE
(Viehpaß)

Nr. ....

Nr. des Protokolls .... **Gemeinde** .... **Bezirk** ....

Besitzer des Tieres	Name und Vorname	
	Wohnort	
Gattung und Beschreibung des Tieres		
Besondere Kennzeichen		
Bestimmungsort		
Das Zeugnis wird ausgestellt auf Grund		

Mit diesem Zeugnis wird bestätigt, daß das oben beschriebene Tier gesund und daß der Verkehr mit diesem Tiere laut der veterinärpolizeilichen Vorschriften statthaft ist.

Dieses Zeugnis gilt als Eigentumszeugnis 1 Jahr und als Gesundheitszeugnis 10 Tage.

Datum ....

(Dienstsiegel)

Für den Gemeindevorsteher

....

II. TIERÄRZTLICHE BESCHEINIGUNG FÜR DIE — EINFUHR[1] — DURCHFUHR[1] VON SCHWEINEN ZU DEM VORSTEHENDEN URSPRUNGSZEUGNIS

Gültigkeitsdauer 10 Tage

Es wird hierdurch amtstierärztlich bescheinigt, daß die zur Einfuhr[1] — Durchfuhr[1] bestimmten, in dem vorstehendem Ursprungszeugnis beschriebenen .... (Zahl) Schweine bei der Verladung amtstierärztlich untersucht und frei von Erscheinungen übertragbarer Krankheiten befunden worden sind.

Es wird weiter amtstierärztlich bescheinigt, daß

1. in den letzten 6 Monaten in Kroatien die Rinderpest,

2. in den letzten 40 Tagen im Herkunftsort und in einem Umkreis von

a) 15 km die Maul- und Klauenseuche,

b) 10 km, abgesehen von Tuberkulose, auf Schweine übertragbare andere anzeigepflichtige Krankheiten, mit Ausnahme von vereinzelten Fällen von Milzbrand und Schweinerotlauf, nicht geherrscht haben.

Die Tiere werden über .... nach .... geleitet[2].

Ort .... Datum ....

....
(Beamteter Tierarzt)

(Dienstsiegel)

---

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.
[2] Angabe der kroatischen Grenzaustrittsstelle und der deutschen Bestimmungsstation oder der deutschen Grenzaustrittsstelle.

Muster d)

URSPRUNGS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS FÜR DIE EINFUHR[1] — DURCHFUHR[1] VON GEFLÜGEL

Gültigkeitsdauer 10 Tage

Unterfertigter Staatsveterinär bescheinigt, daß das lebende Geflügel, und zwar .... Hühner[1], ... Enten[1], ... Gänse[1], ... Truthühner[1], Eigentum des .... aus .... und adressiert an .... in .... verladen in Waggon Nr. .... in .... Käfigen[1], in .... Kisten[1], durch ihn untersucht und unverdächtig befunden worden ist.

Das Geflügel stammt aus Kroatien.

Gemeinde .... Bezirk .... Gau ....

Die Ursprungsgemeinde dieses Geflügels war seit den letzten 14 Tagen vor der Versendung frei von ansteckenden Geflügelkrankheiten.

Bemerkung:[2] ....

....

Land und Ort der Bestimmung: ....

....

(Staatsveterinär des Bezirks)[3]

Datum ....

(Dienstsiegel)

---

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.
[2] Angabe über die Einfuhrgenehmigung.
[3] Name des Bezirks.

Muster e)

URSPRUNGS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS

für die Einfuhr[1] — Durchfuhr[1] — von geschlachteten Schweinen[1], frischen Schweinelebern[1] oder frischen Schweinegeschlingen[1] (Schweinefleisch)[1]

Unterfertigter Staatsveterinär bescheinigt, daß die[2] .... des Herrn .... aus .... im Waggon Nr. .... zusammen im Gewicht .... kg mit Zeichen ...., adressiert an Herrn .... in .... kroatischer Herkunft ist und von gesunden Tieren stammt, die in dem öffentlichen, unter ständiger tierärztlicher Kontrolle stehenden Schlachthaus[1] zu .... in dem unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Exportschlachthaus[1] zu .... geschlachtet, vor und nach der Schlachtung tierärztlich untersucht und nicht krank befunden worden sind.

Der Herkunftsort des Fleisches und dessen Umkreis von 10 km war frei von auf Schweine leicht übertragbaren anzeigepflichtigen Krankheiten.

Bemerkung: ....

Land und Ort der Bestimmung: ....

....

(Staatsveterinär des Bezirks)[3]

Datum ....

(Dienstsiegel)

---

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.
[2] Bezeichnung der Sendung.
[3] Name des Bezirks.

Muster f)

URSPRUNGS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS
für die Ausfuhr von zubereitetem Schweinefleisch

Unterfertigter Staatsveterinär bescheinigt, daß das[1] ....

....

des Herrn .... aus .... im Waggon Nr. .... zusammen im Gewicht .... kg mit Zeichen ...., adressiert an Herrn .... in ...., kroatischer Herkunft ist (Gemeinde .... Bezirk .... Gau ....) und von gesunden Tieren stammt, die in dem öffentlichen, unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Schlachthaus[2] zu

....

....

der unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Exportschlächterei[2] zu ....

....

geschlachtet, vor und nach der Schlachtung tierärztlich untersucht und nicht krank befunden worden sind.

Der Herkunftsort des Fleisches und dessen Umkreis von 10 km war frei von auf Schweine leicht übertragbaren anzeigepflichtigen Krankheiten.

Bemerkung: ....

Land und Ort der Bestimmung: ....

....
(Staatsveterinär des Bezirks)[3]

Datum ....

(Dienstsiegel)

---

[1] Bezeichnung des Fleisches.
[2] Nichtzutreffendes ist zu streichen.
[3] Name des Bezirks.

Muster g)

URSPRUNGS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS
für die Ausfuhr von völlig durchgesalzenen Därmen[1] — Häuten[1]

Unterfertigter Staatsveterinär bescheinigt, daß die Sendung[2] ....

....

....

des Herrn .... aus .... im Waggon

Nr. .... zusammen im Gewicht .... kg mit Zeichen ...., adressiert an Herrn .... in ...., kroatischer Herkunft ist (Gemeinde .... Bezirk .... Gau ....) und von gesunden Tieren stammt, die in dem öffentlichen, unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Schlachthaus zu[1] .... der unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Exportschlächterei[1] zu .... geschlachtet, vor und nach der Schlachtung tierärztlich untersucht und nicht krank befunden worden sind.

Bemerkung: ....

Land und Ort der Bestimmung: ....

....
(Staatsveterinär des Bezirks)[3]

Datum ....

(Dienstsiegel)

---

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.
[2] Bezeichnung der Ware.
[3] Name des Bezirks.

Muster h)

TIERÄRZTLICHE BESCHEINIGUNG

für die Ausfuhr von unbearbeiteter Wolle
Gültigkeitsdauer 10 Tage

Es wird hierdurch für die nachstehend aufgeführte, zur Einfuhr nach Deutschland bestimmte Sendung von .... kg unbearbeiteter kroatischer Wolle amtstierärztlich bescheinigt, daß sie aus Orten stammt, in denen und in deren Umkreis von 25 km Schafpocken innerhalb der letzten 40 Tage nicht geherrscht haben.

Eigentum des .... aus ....

Adressiert an .... in ....

Ort .... Datum ....

....
(Beamteter Tierarzt)

(Dienstsiegel)

Muster i)

I. EIGENTUMS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS FÜR TIERE
(Viehpaß)

Nr. ....

Nr. des Protokolls .... Gemeinde .... Bezirk ....

Besitzer des Tieres	Name und Vorname	
	Wohnort	
Gattung und Beschreibung des Tieres		
Besondere Kennzeichen		
Bestimmungsort		
Das Zeugnis wird ausgestellt auf Grund		

Mit diesem Zeugnis wird bestätigt, daß das oben beschriebene Tier gesund und daß der Verkehr mit diesem Tiere laut der veterinärpolizeilichen Vorschrift statthaft ist.

Dieses Zeugnis gilt als Eigentumszeugnis 1 Jahr und als Gesundheitszeugnis 10 Tage.

Datum ....

(Dienstsiegel)

Für den Gemeindevorsteher

....

II. TIERÄRZTLICHE BESCHEINIGUNG FÜR DIE DURCHFUHR VON SCHAFEN[1] — ZIEGEN[1] — ZU DEM VORSTEHENDEN URSPRUNGSZEUGNIS

Gültigkeitsdauer 10 Tage

Es wird hiedurch amtstierärztlich bescheinigt, daß das — die[1] — Schaf(e)[1] — Ziege(n)[1] bei der Verladung amtstierärztlich untersucht und unbedenklich befunden worden ist — sind[1], ferner daß im Herkunftsort zur Zeit der Absendung eine anzeigepflichtige, auf Schafe[1] — Ziegen[1] übertragbare Krankheit nicht herrschte und daß auch weder im Her-

kunftsort noch in den Nachbargemeinden die Rinderpest innerhalb Jahresfrist und weder im Herkunftsort noch in einem Umkreis von 15 km um den Standort die Maul- und Klauenseuche und die Schafpocken innerhalb der letzten 40 Tage geherrscht haben.

Die Tiere werden über .... nach .... geleitet[2].

(Dienstsiegel)

....

(Beamteter Tierarzt)

---

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.

[2] Angabe der kroatischen Grenzaustrittsstelle und der Grenzaustrittsstelle des Durchfuhrlandes.

Muster k)

URSPRUNGS- UND GESUNDHEITSZEUGNIS

für die Durchfuhr von geschlachteten Wiederkäuern[1] (Wiederkäuerfleisch)[1]

Unterfertigter Staatsveterinär bescheinigt, daß die[2] .... des Herrn .... aus .... im Waggon Nr. .... zusammen im Gewicht .... kg mit Zeichen ...., adressiert an Herrn .... in ...., kroatischer Herkunft ist und von gesunden Tieren stammt, die in dem öffentlichen, unter ständiger tierärztlicher Kontrolle stehenden Schlachthaus[1] zu .... in dem unter ständiger tierärztlicher Aufsicht stehenden Exportschlachthaus[1] zu .... geschlachtet, vor und nach der Schlachtung tierärztlich untersucht und nicht krank befunden worden sind.

Der Herkunftsort des Fleisches und dessen Umkreis von 10 km war frei von auf Wiederkäuer leicht übertragbaren anzeigepflichtigen Krankheiten.

Bemerkung: ....

Land und Ort der Bestimmung: ....

(Dienstsiegel)

....

(Staatsveterinär des Bezirks)[1]

Datum ....

---

[1] Nichtzutreffendes ist zu streichen.

[2] Bezeichnung der Sendung.

[1] Name des Bezirks.

SPORAZUMAK
O PRESELJAVANJU HRVATSKIH DRŽAVNIH PRIPADNIKA ILI SUNARODNJAKA IZ DONJE ŠTAJERSKE NA PODRUČJE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Između glavara građanske uprave u Donjoj Štajerskoj Gauleitera i Reichsstatthaltera dra Siegfrieda Uiberreithera u Grazu, te između Ministarstva vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske, zastupanog po gospodinu dru Oskaru Turini, poslaniku na službi kod ministarstva vanjskih poslova u Zagrebu, zaključeno je današnjim danom sliedeće:

§ 1.

(1) Svi hrvatski državni pripadnici i sve one osobe, koje se u smislu ovoga sporazumka smatraju pripadnicima hrvatskog naroda, a kojima je stalno boravište u Donjoj Štajerskoj — u daljnjem tekstu ovoga sporazumka skraćeno nazivani »povratnici« — imadu pravo preseliti se na područje Nezavisne Države Hrvatske. Ni jedna ih strana međutim ne može na takvo preseljenje prisiliti.

(2) Povratnici imadu svoju odluku o preseljenju najkasnije u roku od tri godine nakon stupanja ovog sporazumka na snagu pismeno najaviti paritetnom povjerenstvu, koje je predviđeno u § 2. ovog sporazumka.

(3) Povratnici će dobiti punu odštetu za one imovinske vrjednote, koje im ostanu u Donjoj Štajerskoj.

§ 2.

(1) Tko se imade smatrati povratnikom, odlučuje paritetno povjerenstvo, koje sačinjavaju po dva njemačka i po dva hrvatska predstavnika. Njemačke predstavnike imenuje glavar građanske uprave u Donjoj Štajerskoj, a poslije pripojenja Donje Štajerske Njemačkom Reichu Reichsstatthalter Steiermarka, dok hrvatske predstavnike imenuje Ministarstvo vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske.

(2) Paritetno povjerenstvo odlučuje prema sliedećim načelima:

a) prema podrietlu,
b) prema jeziku,
c) prema narodnostnom opredjeljenju.

Ustanovi li povjerenstvo, da pojedina osoba ima dva od navedenih uvjeta za hrvatsku narodnu pripadnost, smatra se ta osoba povratnikom.

(3) Ukoliko se povjerenstvo ne sporazumi, odlučuje u drugoj molbi obranički sud u Zagrebu, koji se sastoji od dva člana. Jednog člana imenuje njemačko poslanstvo u Zagrebu, a drugog Ministarstvo vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske.

(4) Ukoliko se ni drugomolbenim putem ne postigne sporazum, odlučuje u trećoj i posljednjoj molbi SA-Obergruppenführer Sigfried Kasche osobno.

§ 3.

(1) Povratnici, koji se vraćaju u Nezavisnu Državu Hrvatsku, ovlašteni su ponieti sa sobom sve svoje pokretnine u okviru ovog sporazumka ili ih otuđiti u slobodnoj prodaji. Protuvriednost si mogu dati doznačiti u okviru njemačko-hrvatskog platežnog sporazuma.

(2) Povratnici su nadalje ovlašteni ostvariti svoje uloge na štednju i ostala svoja potraživanja, kojom im se prilikom priznaje podpuna jednakopravnost s njemačkim državljanima njihova boravišta. Povratnici imadu pravo doznačiti u Nezavisnu Državu Hrvatsku u okviru njemačko-hrvatskog platežnog sporazuma, osim prodajom polučenih iznosa, i uštеđevine, koje odgovaraju njihovu položaju i imovnim prilikama pod gornjim uvjetima.

(3) Povratnici su obvezani, da svoj nepokretni imetak, koji se nalazi u Donjoj Štajerskoj, u roku od tri godine nakon stupanja ovog sporazumka na snagu odtuđe slobodnom prodajom. Prodaja mora biti odobrena od glavara građanske uprave u Donjoj Štajerskoj, odnosno poslije pripojenja Donje Štajerske Njemačkom Reichu, od Reichsstatthaltera Steiermarka. Povratnici si protuvriednost nepokretne imovine doznačuju u okviru njemačko-hrvatskog platežnog sporazuma.

§ 4.

(1) Pokretnom imovinom u smislu § 3. ovog sporazumka smatraju se oni pokretni predmeti, koji služe osobnoj upotrebi. Ovamo se ubraja među ostalim uređaj stana, odielo, rublje, suđe, srebrni pribor za jelo, sagovi, slike, knjige, glasbala, krugovalnici, dvokolice, kupaonički uređaji, nakit, kao i osobne i obiteljske izprave. Ne ubraja se ovamo roba, koja je određena za trgovinu, poslovni uređaji i drugi predmeti, koji nisu namienjeni osobnoj upotrebi.

(2) Izričito se dopušta izvesti odnosno uzeti sobom:

1. liečnicima: cieli instrumentarij, potreban za vršenje liečničke prakse,
2. inženjerima: instrumenti i pomagala, potrebni za vršenje zvanja,
3. primaljama i pripadnicima sličnih zanimanja: potrebni instrumenti,
4. obrtnicima: alat, potreban za vršenje dotičnog zvanja,
5. radnicima: potreban radnički alat,
6. odvjetnicima: uređaj njihovih poslovnica,
7. poljodjelcima: živežne namirnice za 6 tjedana, potrebne njima i njihovim obiteljima.

(3) Izričito se izuzimaju od izvoza odnosno od uzimanja sobom:

1. našastar i skladište liekova iz ljekarna,
2. poslovni i skladištni našastar trgovaca,
3. motorna kola, druga kola i sprega vozara i odpremnika,
4. sudski i privatni spisi, javne i privatne izprave, mjenice, obveznice i zadužnice odvjetničkih pisarnica,
5. našastar obrtnika, u koliko prelazi obrtnički alat (strojevi, podpune radionice s pomagalima i t. d.),
6. fundus instructus poljodjelaca, naročito poljodjelskih strojeva, i blago.

§ 5.

(1) Povratnik imade sastaviti pismeni izkaz svih imovinskih vriednosti, koje kani ponieti sa sobom na područje Nezavisne Države Hrvatske, osobno ga podpisati i dati ga potvrditi od nadležnog načelnika svoga boravišta.

(2) Za izpravnost svojih navoda povratnik je građansko-pravno i kazneno-pravno odgovoran nadležnim njemačkim i hrvatskim oblastima.

§ 6.

(1) Onim povratnicima, koji su već prije stupanja ovog sporazumka na snagu dragovoljno prenieli svoje boravište na područje Nezavisne Države Hrvatske, omogućit će nadležne njemačke oblasti slobodan povratak u njihovo bivše boravište u svrhu provedbe povratka u smislu ovog sporazumka. U tu svrhu izdat će im se dozvola boravka od tri mjeseca.

(2) Isto vriedi i za one povratnike, koji su do sada prisilno preseljeni na područje Nezavisne Države Hrvatske, ili koji su, nakon što je proglašen Kundmachung über staatspolitische Massnahmen im Grenz-

gebiet od 20. listopada 1941. (V. u. A. Bl. Br. 48, str. 354), preseljeni u Njemački Reich, osim onih, protiv kojih predleže osobito važni politički razlozi.

(3) Ukoliko je ovim osobama uslied prisilnog izseljenja ili preseljenja prouzročena kakva materialna šteta, naknadit će je Njemački Reich. Samu štetu i njezinu visinu odredit će u smislu § 2. ovog sporazumka u prvoj molbi paritetno povjerenstvo, u drugoj molbi obranički sud u Zagrebu, a u trećoj i posljednjoj molbi SA-Obergruppenführer Siegfried Kasche. Iznos odštete doznačit će se oštećenomu u roku od tri mjeseca nakon pravomoćnog ustanovljenja visine odštete, u okviru njemačko-hrvatskog platežnog sporazuma.

§ 7.

Onim povratnicima, koji su u bivšoj Jugoslaviji imali pravo na mirovinu, udovičku mirovinu ili stalnu državnu podporu, izplatit će do njihova preseljenja na područje Nezavisne Države Hrvatske nadležne njemačke oblasti podpore u visini posljednjih jugoslavenskih beriva.

§ 8.

Povratnici, koji imadu svoje boravište ili svoju nepokretnu imovinu u graničnoj zoni, koja se spominje u Kundmachung über staatspolitische Massnahmen im Grenzgebiet od 20. listopada 1941. (V. u. A. Bl. br. 48, str. 354), imadu odluku o povratnom preseljenju pismeno najaviti paritetnom povjerenstvu, navedenom u § 2. ovog sporazumka, najkasnije u roku od šest mjeseci nakon stupanja ovog sporazumka na snagu. U tom slučaju uživaju sve pogodnosti ovog sporazumka.

§ 9.

(1) Ovaj sporazumak ne će se primjenjivati na nearijske hrvatske državne pripadnike. Prosuđivanje arijstva vrši se prema propisima njemačkog zakonodavstva o rasnoj pripadnosti (Nürnberžki zakoni).

(2) Ovaj sporazumak se nadalje ne primjenjuje na one hrvatske državne i narodne pripadnike, koji su bjegunci. Bjeguncima se smatraju one osobe, koje su poslije 1. ožujka 1941. tajno — bez odjave ili bez odobrenja oblasti — napustili Donju Štajersku ili područje Reicha. Osobe, koje se još nalaze u ratnom zarobljeničtvu, ne smatraju se bjeguncima.

§ 10.

Ustanove ovog sporazumka provest će paritetno povjerenstvo, spomenuto u § 2. ovog sporazumka.

§ 11.

Ovaj sporazumak stupa na snagu danom podpisa i vriedi tako dugo, dok se sva u njemu obrađena pitanja ne riešе državnim ugovorom između Njemačkog Reicha i Nezavisne Države Hrvatske.

§ 12.

Ovaj sporazum izrađen je u dva istovjetna primjerka, od kojih je jedan određen za glavara građanske uprave u Donjoj Štajerskoj, a drugi za Ministarstvo vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske. Oba primjerka smatraju se svaki za sebe izvornikom.

Graz, dne 12. studenog 1941.

Dr. OSKAR TURINA Dr. SIEGFRIED UIBERREITHER

ÜBEREINKOMMEN
ÜBER DIE RÜCKSIEDLUNG KROATISCHER STAATSANGEHÖRIGER UND VOLKSZUGEHÖRIGER AUS DER UNTERSTEIERMARK IN DAS GEBIET DES UNABHÄNGIGEN STAATES KROATIEN

Zwischen dem Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark, Gauleiter und Reichsstatthalter Dr. Siegfried Uiberreither in Graz, und dem Ministerium des Äussern des Unabhängigen Staates Kroatien, vertreten durch Herrn Dr. Oskar Turina, Gesandter z. D. im Ministerium des Äussern in Zagreb, wurde am heutigen Tage folgendes vereinbart:

§ 1

(1) Allen kroatischen Staatsangehörigen und allen jenen Personen, die im Sinne dieses Übereinkommens als kroatische Volkszugehörige zu betrachten sind und die in der Untersteiermark ihren ständigen Wohnsitz haben, — in der Folge kurz Rücksiedler genannt — steht es frei in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien übersiedeln. Sie können jedoch hiezu von keiner Seite gezwungen werden.

(2) Die Rücksiedler haben ihren Entschluss zur Rücksiedlung spätestens innerhalb von drei Jahren nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens der in § 2 dieses Übereinkommens vorgesehenen paritätischen Kommission schriftlich anzuzeigen.

(3) Den Rücksiedlern wird volle Entschädigung für die in der Untersteiermark verbleibenden Vermögenswerte geleistet.

§ 2

(1) Die Feststellung, wer als Rücksiedler anzusehen ist, trifft eine aus je zwei deutschen und je zwei kroatischen Vertretern bestehende paritätische Kommission. Die deutschen Vertreter werden vom Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark und, nach der Eingliederung der Untersteiermark in das Deutsche Reich, vom Reichsstatthalter in der Steiermark, die kroatischen Vertreter vom Ministerium des Äussern des Unabhängigen Staates Kroatien ernannt.

(2) Die paritätische Kommission entscheidet nach folgenden Gesichtspunkten:

a) nach der Abstammung

b) nach der Sprache

c) nach dem Volkstumsbekenntnis.

Kommt die Kommission zur Ansicht, dass bei jemand zwei der angeführten Kriterien für die kroatische Volkszugehörigkeit sprechen, so gilt der Betreffende als Rücksiedler.

(3) Kommt die Kommission zu keiner Einigung, entscheidet darüber in zweiter Instanz ein Schiedsgericht in Zagreb, das aus zwei Mitgliedern besteht. Das eine Mitglied wird von der Deutschen Gesandtschaft in Zagreb und das zweite Mitglied vom Ministerium des Äussern des Unabhäingigen Staates Kroatien ernannt.

(4) Falls auch in zweiter Instanz keine Einigung erzielt wird, entscheidet in dritter und letzter Instanz SA-Obergruppenführer Siegfried Kasche persönlich.

§ 3

(1) Die in den Unabhängigen Staat Kroatien heimkehrenden Rücksiedler sind befugt, ihr bewegliches Hab und Gut im Rahmen dieses Übereinkommens mit sich zu nehmen oder frei zu verkaufen. Sie können sich den Gegenwert im Rahmen des deutsch-kroatischen Verrechnungsabkommens überweisen lassen.

(2) Ferner sind die Rücksiedler berechtigt, ihre Spareinlagen und sonstige ihnen zustehende Forderungen zu realisieren, wobei ihnen die volle Gleichberechtigung mit den deutschen Staatsangehörigen ihres Aufenthaltsortes gewährleistet ist. Es steht den Rücksiedlern frei, dass sie ausser den durch Verkauf erzielten Geldsummen auch die ihrem Stande und ihren Vermögensverhältnissen entsprechenden Ersparnisse unter obigen Bedingungen im Rahmen des deutsch-kroatischen Verrechnungsabkommens überweisen lassen.

(3) Die Rücksiedler sind verpflichtet, ihr in der Untersteiermark gelegenes unbewegliches Vermögen innerhalb von drei Jahren nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens im freien Handel zu veräussern.

Die Veräusserung bedarf der Zustimmung des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark und, nach der Eingliederung der Untersteiermark in das Deutsche Reich, der Zustimmung des Reichsstatthalters in der Steiermark. Der Gegenwert des unbeweglichen Vermögens wird im Rahmen des deutsch-kroatischen Verrechnungsabkommens überwiesen werden.

§ 4

(1) Als bewegliches Hab und Gut im Sinne des § 3 dieses Übereinkommens sind die zum persönlichen Gebrauch dienenden beweglichen Gegenstände anzusehen. Hierzu gehören Wohnungseinrichtungen, Kleider, Wäsche, Geschirr, Silberbestecke, Teppiche, Bilder, Bücher, Musikinstrumente, Radioapparate, Fahrräder, Badeeinrichtungen, Pretiosen sowie Privat- und Familien-Dokumente. Hierzu gehören nicht zum Handel bestimmte Waren, Geschäftseinrichtungen und andere nicht zum persönlichen Gebrauch bestimmte Gegenstände.

(2) Zur Ausfuhr (Mitnahme) werden ausdrücklich zugelassen:

1. Das gesamte Instrumentarium von Ärzten zur Ausübung der ärztlichen Praxis,
2. Die Instrumente und Behelfe von Ingenieuren,
3. Die Instrumente von Hebammen und Angehörigen ähnlicher Berufe,
4. Das Handwerkszeug von Gewerbetreibenden, das diese zur Ausübung ihres Berufes benötigen,
5. Das Arbeitswerkzeug der Arbeiter,
6. Die Kanzleieinrichtung von Rechtsanwälten,
7. Lebensmittel für 6 Wochen bei Landwirten und deren Familien.

(3) Von der Ausfuhr (Mitnahme) werden ausdrücklich ausgeschlossen:

1. Das Inventar und Medikamentenlager von Apotheken,
2. Das Geschäfts- und Lagerinventar von Handels- und Kaufleuten,
3. Kraftfahrzeuge, Fuhrwerke und Bespannungen von Fuhrleuten und Spediteuren,
4. Gerichts- und Privatakten sowie öffentliche und private Urkunden, Wechsel, Obligationen, Schuldurkunden usw. von Rechtsanwaltskanzleien,
5. Das Inventar von Gewerbtreibenden, insoweit es über das Handwerkszeug hinausgeht (Maschinen, komplette Werkstätten mit Zugehör usw.),
6. Der fundus instructus von Landwirtschaften, insbesondere landwirtschaftliche Maschinen und Vieh.

§ 5

(1) Der Rücksiedler hat ein schriftliches Verzeichnis über alle Vermögenswerte, die er in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien mitzunehmen beabsichtigt, aufzustellen, persönlich zu unterzeichen und durch den zuständigen Amtsbürgermeister seines Wohnsitzes bestätigen zu lassen.

(2) Der Rücksiedler haftet für die Richtigkeit seiner Angaben zivil- und strafrechtlich den zuständigen deutschen und kroatischen Behörden.

§ 6

(1) Jenen Rücksiedlern, die bis zum Inkrafttreten dieses Übereinkommens ihren Wohnsitz bereits freiwillig in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien verlegt haben, wird seitens der zuständigen deutschen Behörden die freie Rückkehr an den früheren ständigen Wohnsitz zur Durchführung der Rücksiedlung im Sinne dieses Übereinkommens ermöglicht. Zu diesem Zwecke wird ihnen eine Aufenthaltsbewilligung von drei Monaten erteilt werden.

(2) Dasselbe gilt auch für jene Rücksiedler, die bisher zwangsweise in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien ausgesiedelt oder nach der Kundmachung über staatspolitische Massnahmen im Grenzgebiet vom 20. Oktober 1941 (V. u. A. Bl. Nr. 48, S. 354) in das Reich umgesiedelt wurden mit Ausnahme derer, gegen deren Rückkehr gewichtige politische Gründe sprechen.

(3) Falls diesen durch die zwangsweise Aussiedlung oder Umsiedlung ein materieller Schaden zugefügt wurde, ist ein entsprechender Schadenersatz durch das Reich zu leisten. Der Schaden selbst und die Höhe des Schadens werden durch die in § 2 dieses Übereinkommens erwähnte paritätische Komission in erster, das Schiedsgericht in Zagreb in zweiter und durch SA-Obergruppenführer Siegfried Kasche in dritter und letzter Instanz festgesetzt. Der Schadenersatzbetrag wird innerhalb von drei Monaten nach rechtskräftiger Feststellung der Schadenshöhe im Rahmen des deutsch-kroatischen Verrechnungsabkommens überwiesen werden.

§ 7

Jenen Rücksiedlern, die im gewesenen Jugoslawien auf ein Ruhegehalt, eine Witwenpension oder eine ständige Staatsunterstützung Anspruch hatten, werden seitens der zuständigen deutschen Behörden bis zu ihrer Rücksiedlung in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien Unterstützungen in der Höhe der zuletzt genossenen jugoslawischen Bezüge ausbezahlt.

§ 8

Die Rücksiedler, die ihren Wohnsitz oder ihr unbewegliches Vermögen in der in der Kundmachung über staatspolitische Massnahmen im Grenzgebiet vom 20. Oktober 1941 (V. u. A. Bl. Nr. 48, S. 354) erwähnten Grenzzone haben, haben ihren Entschluss zur Rücksiedlung spätestens innerhalb von 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens der in § 2 dieses Übereinkommens vorgesehenen paritätischen Kommission schriftlich anzuzeigen. In diesem Falle geniessen sie alle Begünstigungen dieses Übereinkommens.

§ 9

(1) Dieses Übereinkommen findet keine Anwendung auf nichtarische kroatische Staatsangehörige. Die Beurteilung der Ariereigenschaft richtet sich nach den Bestimmungen der deutschen Rassengesetzgebung (Nürnberger Gesetze).

(2) Dieses Übereinkommen findet weiters keine Anwendung auf kroatische Staatsangehörige und kroatische Volkszugehörige, die Flüchtlinge sind. Als Flüchtlinge werden jene Personen betrachtet, die nach dem 1. März 1941 die Untersteiermark oder das Reichsgebiet heimlich — ohne Abmeldung oder ohne Bewilligung der Behörde — verlassen haben. Personen, die sich noch in Kriegsgefangenschaft befinden, werden nicht als Flüchtlinge betrachtet.

§ 10

Die Durchführung dieses Übereinkommens obliegt der in § 2 dieses Übereinkommens erwähnten paritätischen Kommission.

§ 11

Dieses Übereinkommen tritt am Tage der Unterfertigung in Kraft und gilt so lange, bis alle in diesem Übereinkommen behandelten Fragen durch einen Staatsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien geregelt werden.

§ 12

Dieses Übereinkommen wird in zwei gleichlautenden Ausfertigungen errichtet, von denen eine für den Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark und die andere für das Ministerium des Äussern des Unabhängigen Staates Kroatien bestimmt ist. Beide Ausfertigungen gelten unabhängig voneinander als Urschrift.

Graz, den 12. November 1941.

Dr. SIEGFRIED UIBERREITHER Dr. OSKAR TURINA

OPAZKA: Sporazum je proglašen u Narodnim Novinama od 15. XI. 1941. br. 179.

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA O PRAVNOJ ZAŠTITI I O PRAVNOJ POMOĆI U STVARIMA GRAĐANSKOGA I TRGOVAČKOGA PRAVA

OPUNOMOĆENICI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE PODPISALI SU DNE 17. STUDENOGA 1941. U BERLINU ZAJEDNO S OPUNOMOĆENICIMA NJEMAČKOGA REICHA UGOVOR O PRAVNOJ ZAŠTITI I O PRAVNOJ POMOĆI U STVARIMA GRAĐANSKOGA I TRGOVAČKOGA PRAVA KAO I ZAKLJUČNI ZAPISNIK, KOJI NA HRVATSKOM I NJEMAČKOM JEZIKU GLASE:

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOG REICHA O PRAVNOJ ZAŠTITI I O PRAVNOJ POMOĆI U STVARIMA GRAĐANSKOGA I TRGOVAČKOGA PRAVA

Nezavisna Država Hrvatska i Njemački Reich, želeći u građanskim i trgovačkim stvarima urediti pravnu zaštitu pripadnika Nezavisne Države Hrvatske u Njemačkom Reichu i pripadnika Njemačkog Reicha u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, kao i obvezati obostrane sudbene oblasti na pravnu pomoć, sporazumjeli su se u tu svrhu sklopiti ugovor, te su svojim opunomoćenicima imenovali:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

sveučilištnoga profesora i rektora Hrvatskog sveučilišta u m. gospodina Dr. Edu Lovrića,

viećnika Stola sedmorice gospodina Dr. Miroslava Šanteka i

nadstojnika pravnog odsjeka u ministarstvu vanjskih poslova gospodina Dr. Tihomila Drezgu;

Njemački Državni Kancelar:

državnog podtajnika u ministarstvu vanjskih poslova gospodina Dr. Friedricha Gausa i

ministerijalnoga direktora u ministarstvu pravosuđa Reicha gospodina Dr. Ericha Volkmara.

Opunomoćenici su međusobno izmienili svoje punomoći i našli ih u redu, pa su se složili u sliedećim odredbama:

PRVI ODSJEK
Pravna zaštita
Članak 1.

S pripadnicima svake od Ugovornih Stranaka ima se na području druge Stranke u pogledu zakonske i sudbene zaštite njihove osobe i njihove imovine jednako postupati kao i s domorodcima. Oni imaju slobodan i nesmetan pristup k sudovima i mogu ondje nastupati pod istim uvjetima i na isti način kao i domorodci.

Članak 2.

(1) Od pripadnika jedne od Ugovornih Stranaka, koji nastupaju pred sudovima druge Stranke kao tužitelji ili umješači, ne smije se

tražiti nikakvo osiguranje ili polaganje, bilo pod kojim imenom, zbog toga, što su inozemci ili zbog toga, što nemaju prebivališta ili boravišta u tuzemstvu.

(2) Ovo isto vriedi za predujam, koji bi se imao tražiti od tužitelja ili umješača radi pokrića sudbenih troškova.

Članak 3.

(1) Ako na području jedne od Ugovornih Stranaka bude osuđen na platež parbenih troškova tužitelj ili umješač, koji je oslobođen od davanja osiguranja, polaganja ili predujma na temelju članka 2. ili na temelju zakona, koji vriedi u državi, gdje je tužba podignuta, ima nadležna oblast na području druge Ugovorne Stranke bezplatno proglasiti ovu osudu ovršivom. Stranka, kojoj pripadaju troškovi, može staviti priedlog diplomatskim putem ili izravno nadležnoj oblasti.

(2) Jednako se pravilo primjenjuje na sudbene odluke, kojima se kasnije utvrđuju parbeni troškovi.

(3) Pod sudbenim odlukama imaju se razumievati i zaključci o obređenju troškova, koje izdavaju činovnici sudbene pisarnice (sudbeno pisarničko osoblje) u granicama svoga djelokruga.

(4) Odluka o priedlogu za proglašenje ovršivosti i ovrha ne smiju se uzkratiti zato, što ovrhovoditelj nije unapried platio biljega i pristojbi.

Članak 4.

(1) Odluke o troškovima, navedene u članku 3., proglasit će se ovršivima bez saslušanja stranaka, ili bez povrede prava osuđene stranke na kasniji pravni liek prema zakonodavstvu one Ugovorne Stranke, na području koje se vodi ovrha.

(2) Kod odlučivanja o priedlogu za proglašenje ovršivosti ima se samo izpitati, da li je odluka, koja se ima ovršiti, pravomoćna prema zakonima Ugovorne Stranke, na području koje je osuda izrečena. U dokaz ove potrebštine dovoljna je potvrda nadležnoga suda.

(3) Priedlogu se ima priložiti prievod izreke odluke kao i potvrde, navedene u stavci 2. rečenici 2., na službenom jeziku zamoljene Ugovorne Stranke. Prievode ima ovjeroviti diplomatski ili konzularni zastupnik ili zaprisegnuti tumač jedne od Ugovornih Stranaka ili sudac Ugovorne Stranke moliteljice.

(4) Oblast, nadležna za odlučivanje o priedlogu za proglašenje ovršivosti, ima na istodobni priedlog stranke, kojoj pripadaju troškovi, obrediti iznos troškova za potvrdu, prievod i ovjerovljenje, predviđene u stavci 2. i 3. Ukoliko su troškovi nastali na području Ugovorne

Stranke moliteljice, ima nadležni sud potvrditi njihovu visinu. Ovi troškovi imaju se smatrati troškovima postupka.

(5) S priedlogom za proglašenje ovršivosti može se spojiti priedlog za provedbu ovrhe.

DRUGI ODSJEK

Siromaško pravo

Članak 5.

Pripadnicima jedne od Ugovornih Stranaka priznaje se siromaško pravo na području druge Stranke pod istim uvjetima kao i domorodcima.

Članak 6.

(1) Potvrdu o siromašnom stanju izdat će oblasti običnoga boravišta moliteljeva, a ako toga nema, oblasti njegova privremenoga boravišta.

(2) Ako se molitelj ne nalazi na području jedne od Ugovornih Stranaka, onda je dovoljna potvrda diplomatskoga ili konzularnoga zastupnika, koji je za molitelja nadležan.

(3) Oblast, koja ima odlučiti o priedlogu za priznanje siromaškoga prava, zadržava pravo izpitati potvrde u granicama svoga djelokruga.

Članak 7.

Ako je nadležna oblast priznala siromaško pravo pripadniku jedne od Ugovornih Stranaka, onda mu ovo pravo pripada i za sve radnje u postupku, uključivši i radnje ovršnoga postupka, koje se odnose na ovaj pravni priepor, a koje se poduzimaju pred sudovima druge Ugovorne Stranke na temelju ovoga ugovora.

Članak 8.

(1) Ako pripadnik jedne od Ugovornih Stranaka hoće moliti siromaško pravo za tužbu pred sudom druge Stranke, može dati molbu za priznanje siromaškoga prava i za dodjeljenje odvjetnika siromašnih u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj u zapisnik kod kotarskoga suda, u Njemačkom Reichu u zapisnik kod uredovnoga suda (u Češko-Moravskom Protektoratu također kod kotarskoga suda); nadležan je sud njegova običnoga boravišta. Ako molitelj želi, da mu se dodieli odvjetnik siromašnih, mora to izriekom zatražiti. Zapisnik se ima dostaviti zajedno s potvrdom (članak 6.) i s drugim prilozima, koje je stranka predala, nadležnom sudu druge Ugovorne Stranke putem, označenim u članku 9.; ako zapisnik stigne nenadležnom sudu, ima se molba ureda radi ustupiti nadležnoj oblasti i o tom bezodvlačno obaviestiti ona oblast, koja ju je poslala.

(2) Zapisnik se ima sastaviti na službenom jeziku suda, koji ga zaprima. Sud, koji odlučuje o molbi za priznanje siromaškoga prava, ima ureda radi pribaviti prievod zapisnika, a prema potrebi i priloga, u koliko nije priložen ovjerovljeni prievod prema propisima članka 4. stavke 3. Dalji postupak može se temeljiti na prievodu. Troškovi prievoda spadaju u troškove postupka pred ovim sudom.

TREĆI ODSJEK

Molbe za dostavu i zamolnice za pravnu pomoć

Članak 9.

(1) U građanskim i trgovačkim stvarima vrši se dostava spisa i rješavaju se zamolnice za pravnu pomoć u izravnom poslovnom saobraćaju oblasti obiju Ugovornih Stranaka.

(2) Za odašiljanje i primanje molbi za dostavu i zamolnica za pravnu pomoć nadležni su na hrvatskoj strani predsjednici sudbenih stolova, a na njemačkoj strani predsjednici zemaljskih sudova.

(3) Ako zamoljena oblast nije nadležna, ima ureda radi ustupiti zamolnicu nadležnoj oblasti i o tom bezodvlačno obaviestiti oblast moliteljicu.

Članak 10.

(1) Molbe za dostavu i zamolnice za pravnu pomoć imaju se sastaviti na jeziku Ugovorne Stranke moliteljice. Zamolnicama za pravnu pomoć ima se priložiti prievod na službenom jeziku zamoljene Ugovorne Stranke; prievod se ima ovjeroviti prema članku 4. stavci 3.

(2) U molbama za dostavu i u zamolnicama za pravnu pomoć ima se označiti oblast moliteljica kao i ime i položaj stranaka. Molbe za dostavu imaju sadržavati osim toga naslov primatelja i označiti vrst spisa, koji se imaju dostaviti.

Članak 11.

(1) Za dostavu ima se brinuti nadležna oblast zamoljene Ugovorne Stranke. Izuzevši slučajeve, predviđene u stavci 2., ova se oblast može ograničiti na to, da izvrši dostavu predajom spisa primatelju, ukoliko ga je ovaj voljan primiti.

(2) Ako je spis, koji se ima dostaviti, sastavljen na jeziku zamoljene Ugovorne Stranke, ili ako mu je priložen ovjerovljen prievod na ovom jeziku prema članku 4. stavci 3., ima zamoljena oblast, ako je takva želja izražena u molbi, dostaviti spis na način, propisan njezinim unutarnjim zakonodavstvom za obavu istovrstnih dostava. Kad takva želja nije izražena, onda će zamoljena oblast pokušati izvršiti najprije predaju prema propisima stavke 1.

Članak 12.

Dostava se dokazuje ili primateljevom ovjerovljenom potvrdom primitka, snabdjevenom s nadnevkom, ili potvrdom oblasti zamoljene Ugovorne Stranke, iz koje se razabira, da je dostava izvršena, na kakav način i kada.

Članak 13.

(1) Oblast, kojoj je upravljena zamolnica za pravnu pomoć, dužna joj je udovoljiti i kod toga upotriebiti ista prisilna sredstva kao i kod rješavanja zamolnice oblasti zamoljene Ugovorne Stranke ili priedloga, koji je u jednaku svrhu podnio učestnik. I oblici rješavanja ravnaju se prema zakonima zamoljene Stranke.

(2) Ako oblast moliteljica traži, ima biti obaviještena o tome, kada i gdje će se zamoljena radnja obaviti, da joj učestnici uzmognu prisustvovati.

Članak 14.

Udovoljenje molbama za dostavu i zamolnicama za pravnu pomoć može se uzkratiti samo onda, kad zamoljena Ugovorna Stranka, na području koje bi im se imalo udovoljiti, misli, da bi time bila ugrožena njezina vrhovnička prava ili njezina sigurnost.

Članak 15.

(1) Za udovoljenje molbama za dostavu i zamolnicama za pravnu pomoć ne smije se tražiti nikakva pristojba niti naknada bilo kakvih izdataka. Ovo ipak ne vriedi za pristojbe, koje su izplaćene vještacima prema zakonima zamoljene Ugovorne Stranke. Stranka moliteljica ima ove troškove bezodvlačno naknaditi, bez obzira na to, da li će ih ona od učestnika ubrati ili ne.

(2) Zamoljena oblast priobćit će oblasti moliteljici iznos nastalih joj izdataka, pa i onda, kad ih Ugovorna Stranka moliteljica prema stavci 1. nije dužna naknaditi, da ih ova može za svoj vlastiti račun ubrati od osobe, koja ih je dužna naknaditi.

(3) Udovoljenje molbi za dostavu ili zamolnici za pravnu pomoć ne smije se uzkratiti zato, što oblast moliteljica nije položila nikakva predujma za pokriće izdataka, koji se prema odredbama stavke 1. imaju naknaditi.

Članak 16.

Dostave pripadnicima jedne Ugovorne Stranke mogu se bez upotrebe sile izvršiti preko njezinih diplomatskih ili konzularnih zastupnika na području druge Stranke.

ČETVRTI ODSJEK

Priznavanje i ovrha sudbenih odluka, obraničkih osuda, nagodaba i izprava

Članak 17.

(1) Pravomoćne sudbene odluke jedne od Ugovornih Stranaka, koje se tiču imovinsko-pravnih zahtjeva u stvarima građanskoga ili trgovačkoga prava, priznavaju se na području druge Stranke bez obzira na njihov naziv (osude, zaključci, platežne zapoviedi, platežni nalozi, ovršne zapoviedi), ako sudovi Stranke, na području koje se odluka ostvaruje, prema pravu ove Stranke nisu izključivo nadležni. Pod sudbenim odlukama imaju se razumievati i odluke, koje izdavaju činovnici sudbene pisarnice (sudbeno pisarničko osoblje) u granicama svoga djelokruga.

(2) Sa sudbenim odlukama u smislu stavke 1. izjednačuju se odluke posebnih sudova i onih obraničkih sudova, koji su bez obzira na pristatnu pogodbu na temelju posebne državne odredbe nadležni za odluku o građansko-pravnim zahtjevima.

(3) Pravomoćne odluke građanskih sudova jedne Ugovorne Stranke u neimovinsko-pravnim prieporima priznavaju se na području druge Stranke, ako su stranke pripadnici Ugovorne Stranke, na području koje je odluka izrečena.

Članak 18.

(1) Priznanje se ima uzkratiti, ako bi se protivilo dobrim običajima ili javnom poredku.

(2) Priznanje se ima nadalje uzkratiti, ako su kod prosuđivanja djelatne sposobnosti ili zakonskoga zastupanja ili kod prosuđivanja nekoga obiteljsko-pravnoga ili nasljedno-pravnoga odnosa, koji je mjerodavan za zahtjev, ili za njega mjerodavnih utvrđenja smrti koje osobe, na štetu pripadnika zamoljene Ugovorne Stranke u odluci primienjeni drugi zakoni, a ne oni, koji bi se prema pravu ove Ugovorne Stranke imali primieniti. Odluka se ipak ima priznati, ako bi bila osnovana, kad bi se i primienili ovi zakoni.

(3) Ako se tuženik nije upustio u parnicu, priznanje će se uzkratiti, ako poziv ili odluka, kojom se parnica započinje, nije pravodobno dostavljena tuženiku ili njegovu zastupniku, ovlaštenom za primanje, ili je dostavljena samo putem javne dostave, ili u inozemstvu drugim putem, a ne putem uzajamne pravne pomoći, ili putem, predviđenim u članku 16.

(4) Priznanje se ima napokon uzkratiti, ako je za odluku presudnoga suda bila mjerodavna jedino nadležnost s obzirom na imovinu (u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj § 97. građanskoga parbenog postupnika, u Njemačkom Reichu § 23. građanskoga parbenog postupnika Reicha,

§ 99. pravilnika sudske vlasti), ili u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj nadležnost iz § 85. stavke 2. građanskoga parbenog postupnika, ili u Njemačkom Reichu nadležnost iz § 88. stavke 2. pravilnika sudske vlasti, osim da se je u posljednjem slučaju tuženik upustio u parnicu.

Članak 19.

Sud Ugovorne Stranke, na području koje se odluka ostvaruje, nije kod izpitivanja razloga uzkrate vezan na činjenična utvrđenja odluke. U ostalom se ne smije izpitivati zakonitost odluke.

Članak 20.

(1) Odluke sudova jedne Ugovorne Stranke, koje se prema prednjim odredbama imaju priznati na području druge Stranke, proglasit će ovdje nadležna oblast na priedlog jedne stranke ovršivima, ako su one ovršive i na području Ugovorne Stranke, na kojem su izrečene. Prije odluke može se protivnik saslušati.

(2) Priedlogu se ima priložiti prievod na jeziku Ugovorne Stranke, na području koje se odluka ostvaruje, ukoliko priedlog nije sastavljen na ovom jeziku. Prievod se ima ovjeroviti prema članku 4. stavci 3.

(3) Članak 3. stavka 4. ima se shodno primieniti.

Članak 21.

(1) Priedlog ovlaštenika, koji boravi na području Nezavisne Države Hrvatske, odašilje kotarski sud, priedlog ovlaštenika, koji boravi na području Njemačkog Reicha, uredovni sud (u Češko-Moravskom Protektoratu i kotarski sud). Za primanje priedloga nadležan je na hrvatskoj strani predsjednik sudbenoga stola, a na njemačkoj strani predsjednik zemaljskoga suda, na području kojega se ovrha ima provesti.

(2) Učestnik može staviti priedlog i izravno kod oblasti, koja je nadležna za njegovo rješavanje.

Članak 22.

Stranka, koja ostvaruje odluku, ima pridonieti:

1. podpuni odpravak odluke; pravomoćnost odluke ima se dokazati javnim izpravama, u koliko se ne razabira već iz samoga odpravka;
2. izvornik ili ovjerovljeni priepis izprava, iz kojih se razabira, da je poziv ili odluka, kojom se parnica započinje, dostavljena stranci, koja se nije upustila u parnicu, pravodobno i ne putem, zbog kojega bi se prema članku 18. stavci 3. priznanje odluke opravdano moglo uzkratiti;
3. ovjerovljeni priepis napried navedenih izprava prema propisima članka 4. stavke 3.

Članak 23.

Obvezanik može kod suda, koji ima odlučiti o priedlogu za proglašenje ovršivosti, podnieti i prigovore protiv zahtjeva, utvrđenoga u sudbenoj odluci, i protiv dopustivosti ovršne zaporke (dozvole ovrhe), u koliko su ovi dopušteni prema pravu Ugovorne Stranke, na području koje je odluka izrečena.

Članak 24.

S priedlogom za proglašenje ovršivosti može se spojiti priedlog za provedbu ovrhe. Članak 20. stavka 2. ima se shodno primieniti.

Članak 25.

Ako ovrha sudbene odluke zavisi od toga, da proteče rok, ili da nastupi koja druga činjenica, ili ako se traži proglašenje ovršivosti u korist drugoga ovlaštenika, nego li je naznačen u odluci, ili protiv drugoga obvezanika, nego li je tamo naznačen, onda se pitanje, da li proglašenje ovršivosti zavisi od dokaza posebnih predpostavaka, ili da li je odluka ovršiva u korist ili protiv druge osobe, ima riešiti prema pravu one Ugovorne Stranke, koje je sud odluku izrekao. Ukoliko činjenice, koje se imaju dokazati, nisu obće poznate kod suda, koji ima odlučiti o priedlogu za proglašenje ovršivosti, mogu se za to potrebni dokazi voditi samo javnim ili javno ovjerovljenim izpravama, kojima se imaju priložiti prievodi, ovjerovljeni prema propisima članka 4. stavke 3.

Članak 26.

S nagodbama, koje su sklopljene pred sudom jedne od obiju Ugovornih Stranaka i koje su ondje ovršive, postupa se isto tako kao i sa sudbenim odlukama. Isto vriedi za sudbene i javnobilježničke izprave, u kojima se je obvezanik podvrgao ovrsi.

Članak 27.

(1) U pogledu priznavanja i ovrhe obraničkih osuda vriede u odnosu obiju Ugovornih Stranaka odredbe članka 1. do 5. sporazuma o ovrsi inozemnih obraničkih osuda od 26. rujna 1927., koji je izložen na podpis u Ženevi, s time, da se taj sporazum ima primjenjivati na sve obraničke osude, izrečene na području koje od obiju Ugovornih Stranaka, bez obzira na ograničenja, sadržava u njegovu članku 1. stavci 1.

(2) Za dokaz, da obranička osuda predstavlja konačnu odluku u smislu članka 1. stavke 2. slova d) napried navedenoga sporazuma, dovoljna je potvrda pisarnice suda, kod kojega je obranička osuda pohranjena, ili potvrda oblasti, koja je nadležna za dozvolu ovrhe na

temelju obraničke osude na području Ugovorne Stranke, na kojem je osuda izrečena.

(3) Nagodbe, sklopljene pred obraničkim sudom, ovršuju se na isti način kao i obraničke osude.

Članak 28.

Sudovi svake od obiju Ugovornih Stranaka imaju na priedlog stranke uzkratiti rješavanje o imovinsko-pravnim zahtjevima, radi kojih pred sudom druge Stranke već teče postupak, u kojem može biti izrečena odluka, koja bi se imala priznati na temelju ovoga ugovora na području druge Stranke.

Članak 29.

Odredbe ovoga odsjeka ne primjenjuju se na pritvor i privremene naredbe kao ni na odluke, izrečene u kaznenom postupku o gradjanskopravnim zahtjevima.

PETI ODSJEK

Obaviesti o pravu

Članak 30.

(1) Vrhovna pravosudna oblast svake Ugovorne Stranke daje na molbu vrhovne pravosudne oblasti druge Ugovorne Stranke u izravnom saobraćaju na svojem službenom jeziku obaviest o pravu, koje vriedi na njezinu području.

(2) Nadležni su

na hrvatskoj strani ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja,
na njemačkoj strani ministarstvo pravosuđa Reicha.

ŠESTI ODSJEK

Zakjučne odredbe

Članak 31.

(1) Ukoliko se prema propisima ovoga ugovora mogu zaračunavati troškovi, obračunavat će se prema propisima, koji vriede na području zamoljene Ugovorne Stranke za jednake radnje u tuzemnom postupku.

(2) Ako molbi za dostavu, zamolnici za pravnu pomoć, priedlogu za proglašenje ovršivosti ili priedlogu za provedbu ovrhe nisu priloženi potrebni prievodi, pribavlja ih zamoljena oblast ureda radi. Kad oblast podnosi ili dostavlja molbe ili zamolnice, naknađuje ona zamoljenoj oblasti naknadno troškove prievoda.

Članak 32.

(1) Ugovorne Stranke će upotrebljavati za molbe za dostavu dvojezične tiskanice, koje će priobćiti jedna drugoj.

(2) Ugovorne Stranke će jedna drugoj priobćiti razpored svojih sudova.

Članak 33.

Ovaj ugovor ostaje na snazi i u slučaju, da Nezavisna Država Hrvatska pristupi Haažkom ugovoru o građanskom parbenom postupku od 17. srpnja 1905.

Članak 34.

Danom stupanja ovoga ugovora na snagu stavljaju se izvan snage u odnosima između Ugovornih Stranaka prijašnji državni ugovori, sporazumi i izjave vlada o pitanjima, koja su uređena ovim ugovorom.

Članak 35.

(1) Ovaj se ugovor ima ratificirati. Izprave o ratifikaciji imaju se čim prije izmieniti u Zagrebu.

(2) Ugovor stupa na snagu mjesec dana nakon izmaka dana, kojega je usliedila izmjena izprava o ratifikaciji. Ugovor ostaje na snazi šest mjeseci nakon izmaka dana, kojega je odkaz jedne Ugovorne Stranke stigao drugoj.

U vjeru toga su opunomoćenici ovaj ugovor podpisali i providjeli svojim pečatima.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Berlinu dne 17. studenoga 1941.

Dr. EDO LOVRIĆ
Dr. MIROSLAV ŠANTEK
Dr. TIHOMIL DREZGA

FRIEDRICH GAUS
Dr. ERICH VOLKMAR

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Podpisujući ovaj ugovor uponomoćenici izjavljuju u ime svojih vlada da su suglasni u sliedećem:

I.

1. *K članku 3.:* Ugovorne Stranke su složne u tom, da u smislu članka 3. stavke 1. ima mjesta ovrsi radi troškova, spomenutih u članku 3., na području druge Ugovorne Stranke i onda, kad tužitelj nije obvezan na davanje osiguranja, polaganja ili predujma iz drugih razloga, a ne onih, spomenutih u članku 3.

2. *K članku 4., članku 10. i članku 30.:* Službeni je jezik u smislu ugovora na hrvatskoj strani hrvatski, na njemačkoj strani njemački.

U slučaju, da kod pojedinih sudova Nezavisne Države Hrvatske uz hrvatski jezik bude dopušten kao službeni jezik i njemački, ne treba molbama za dostavu i zamolnicama za pravnu pomoć, koje ovi sudovi imaju riešiti, priložiti prievode na hrvatskom jeziku. Hrvatsko ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja saobćit će dogodice ministarstvu pravosuđa Reicha, koji su to sudovi.

3. *K članku 6.:* Potvrde o siromašnom stanju prema članku 6. ne trebaju nikakva ovjerovljenja.

4. *K članku 7.:* U slučaju članka 7. za postignuće siromaškog prava nije potreban nikakav posebni priedlog siromašne stranke.

5. *K članku 9. stavci 2.:* Ministarstvo pravosuđa Reicha saobćit će Hrvatskom ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja, u kojim slučajevima predsjednik uredovnog suda stupa na mjesto predsjednika zemaljskog suda.

Za odašiljanje molbi za dostavu i zamolnica za pravnu pomoć nadležan je na hrvatskoj strani uz predsjednika sudbenih stolova i predsjednik trgovačkog suda.

6. *K članku 17.:* Ugovor se ima primieniti na sve odluke, koje su nakon njegova stupanja na snagu izrečene na području Ugovornih Stranaka.

Kod ovrhe naslova, koji su nastali u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i koji se imaju ovršiti u župama Reicha u Iztočnoj Marki, u župi Sudeta i u Češko-Moravskom Protektoratu prije stupanja na snagu ovoga ugovora, ili onih, koji se imaju ovršiti u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, a nastali su u jednom od napried označenih područja, ima se postupati prema ugovorima, sklopljenim između bivše jugoslavenske države s jedne strane i bivše države Austrije i prijašnje Čehoslovačke Republike s druge strane.

7. *K članku 21. stavci 1.:* Ministarstvo pravosuđa Reicha saobćit će Hrvatskom ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja, u kojim slučajevima predsjednik uredovnog suda stupa na mjesto predsjednika zemaljskog suda.

8. *K članku 34.:* Odredbama ovoga članka ne dira se u odredbe točke 6. stavke 2. ovoga zaključnog zapisnika (k članku 17. ugovora).

II.

1. S pripadnicima jedne Ugovorne Stranke kao i s vjerovnicima u stečajnom postupku, u nagodbenom postupku ili u postupku izravnanja postupa se pred sudovima druge Stranke jednako kao i s domorodcima.

2. Ako se na području jedne Ugovorne Stranke otvori stečajni postupak nad imovinom stečajnog dužnika, koji tamo vodi svoje poduzeće ili koji u pomanjkanju takva ima tamo svoje redovito prebivalište, tada

će se pokretna imovina, koja se nalazi na području druge Stranke, izručiti stečajnoj oblasti na njezin zahtjev prema propisima, koji za to postoje.

3. Ostane li na području jedne Ugovorne Stranke pokretna ostavina pripadnika druge Stranke, tada se prepušta državi domovini i uređenje ostavine (ostavinska razprava) kao i odluka o priepornim nasljednim zahtjevima prema propisima, koji za to postoje. Pokretna ostavina izručit će se nadležnoj oblasti države domovine ostavitelja prema propisima, koji postoje.

III.

Hrvatsko ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja i ministarstvo pravosuđa Reicha ugovorit će izravnim sporazumievanjem sastanke svojih zastupnika, da se osigura jedinstvena provedba ugovora, te da se odstrane težkoće, koje bi se možda pojavile kod njegove provedbe. Ukoliko se pitanjima, koja se imaju razpraviti, dira u djelokrug drugih ministarstava, bit će ova ministarstva pozvana da učestvuju sastancima.

U vjeru toga opunomoćenici su podpisali ovaj zaključni zapisnik, koji vriedi kao bitni satavni dio ugovora od današnjega dana.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Berlinu dne 17. studenoga 1941.

Dr. EDO LOVRIĆ
Dr. MIROSLAV ŠANTEK
Dr. TIHOMIL DREZGA

FRIEDRICH GAUS
Dr. ERICH VOLKMAR

ABKOMMEN

ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ÜBER RECHTSSCHUTZ UND RECHTSHILFE IN ANGELEGENHEITEN DES BÜRGERLICHEN UND DES HANDELS-RECHTS

Das Deutsche Reich und der Unabhängige Staat Kroatien, von dem Wunsche geleitet, in Zivil- und Handelssachen den Rechtsschutz der Angehörigen des Deutschen Reichs im Unabhängigen Staat Kroatien und der Angehörigen des Unabhängigen Staates Kroatien im Deutschen Reich sowie die Verpflichtung der beiderseitigen Gerichtsbehörden zur Rechtshilfe zu regeln, sind übereingekommen, zu diesem Zwecke ein Abkommen zu schließen, und haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

D e r D e u t s c h e R e i c h s k a n z l e r

den Unterstaatssekretär im Auswärtigen Amt Herrn Dr. Friedrich Gaus und

den Ministerialdirektor im Reichsjustizministerium Herrn Dr. Erich Volkmar;

d e r P o g l a v n i k d e s U n a b h ä n g i g e n S t a a t e s K r o a t i e n:

den Universitätsprofessor und ehemaligen Rektor der Kroatischen Universität Herrn Dr. Edo Lovrić,

den Rat der Septemviraltafel Herrn Dr. Miroslav Šantek und

den Leiter der Rechtsabteilung im Ministerium der Auswärtigen Angelegenheiten Herrn Dr. Tihomil Drezga.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

ERSTER ABSCHNITT

R e c h t s s c h u t z

Artikel 1

Die Angehörigen jedes der Vertragschließenden Teile genießen im Gebiet des anderen Teils in Ansehung des gesetzlichen und gerichtlichen Schutzes ihrer Person und ihres Vermögens die gleiche Behandlung wie Inländer. Sie haben freien und ungehinderten Zutritt zu den Gerichten und können dort unter denselben Bedingungen und in derselben Weise wie Inländer auftreten.

Artikel 2

(1) Den Angehörigen des einen Vertragschließenden Teils, die vor den Gerichten des anderen Teils als Kläger oder Intervenienten auftreten, darf wegen ihrer Eigenschaft als Ausländer oder wegen Mangels eines inländischen Wohnsitzes oder Aufenthalts keine Sicherheitsleistung oder Hinterlegung, unter welcher Benennung es auch sei, auferlegt werden.

(2) Das gleiche gilt für die Vorauszahlung, die von den Klägern oder Intervenienten zur Deckung der Gerichtskosten anzufordern wäre.

Artikel 3

(1) Ergeht im Gebiet des einen Vertragschließenden Teils eine Verurteilung in die Prozeßkosten gegen einen Kläger oder Intervenienten, der von der Sicherheitsleistung, Hinterlegung oder Vorauszahlung auf Grund des Artikel 2 oder eines im Staate der Klageerhebung geltenden Gesetzes befreit ist, so ist diese Verurteilung im Gebiet des anderen Vertragschließenden Teils durch die zuständige Behörde kostenfrei für voll-

streckbar zu erklären. Der Antrag kann im diplomatischen Weg oder unmittelbar bei der zuständigen Behörde durch den Kostengläubiger gestellt werden.

(2) Die gleiche Regel findet Anwendung auf gerichtliche Entscheidungen, durch die die Prozeßkosten später festgesetzt werden.

(3) Unter gerichtlichen Entscheidungen sind auch die von den Urkundsbeamten der Geschäftsstelle (Gerichtsschreibern) innerhalb ihrer Zuständigkeit erlassenen Kostenfestsetzungsbeschlüsse zu verstehen.

(4) Die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung und die Vollstreckung dürfen nicht deshalb verweigert werden, weil die betreibende Partei keine Stempel und Gebühren vorweg entrichtet hat.

Artikel 4

(1) Die im Artikel 3 bezeichneten Kostenentscheidungen werden ohne Anhörung der Parteien für vollstreckbar erklärt, jedoch unbeschadet eines späteren Rechtsmittels der verurteilten Partei gemäß der Gesetzgebung des Vertragschließenden Teils, in dessen Gebiet die Vollstreckung betrieben wird.

(2) Bei der Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung ist nur zu prüfen, ob die zu vollstreckende Entscheidung nach den Gesetzen des Vertragschließenden Teils, in dessen Gebiet die Verurteilung ausgesprochen ist, rechtskräftig ist. Zum Nachweis dieses Erfordernisses genügt eine Bescheinigung des zuständigen Gerichts.

(3) Dem Antrag ist eine Übersetzung des entscheidenden Teils der Entscheidung sowie der im Absatz 2 Satz 2 bezeichneten Bescheinigung in die Amtssprache des ersuchten Vertragschließenden Teils beizufügen. Die Übersetzungen sind durch den diplomatischen oder konsularischen Vertreter oder durch einen beeidigten Dolmetscher eines der Vertragschließenden Teile oder durch einen Richter des ersuchenden Vertragschließenden Teils zu beglaubigen.

(4) Die für die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung zuständige Behörde hat auf gleichzeitigen Antrag des Kostengläubigers den Betrag der Kosten für die in den Absätzen 2 und 3 vorgesehene Bescheinigung, Übersetzung und Beglaubigung festzusetzen. Soweit die Kosten im Gebiet des ersuchenden Vertragschließenden Teils entstanden sind, hat das zuständige Gericht deren Höhe zu bestätigen. Diese Kosten sind als Kosten des Prozesses zu betrachten.

(5) Mit dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung kann der Antrag auf Durchführung der Vollstreckung verbunden werden.

ZWEITER ABSCHNITT

Armenrecht

Artikel 5

Die Angehörigen des einen Vertragschließenden Teils werden im Gebiete des anderen Teils zum Armenrecht unter denselben Bedingungen wie Inländer zugelassen.

Artikel 6

(1) Die Bescheinigung des Unvermögens muß von den Behörden des gewöhnlichen Aufenthaltsorts des Antragstellers oder in Ermangelung eines solchen von den Behörden seines derzeitigen Aufenthaltsorts ausgestellt sein.

(2) Hält sich der Antragsteller nicht im Gebiet eines der beiden Vertragschließenden Teile auf, so ist die Bescheinigung des für den Antragsteller zuständigen diplomatischen oder konsularischen Vertreters ausreichend.

(3) Die Behörde, die über den Antrag auf Bewilligung des Armenrechts zu entscheiden hat, behält in den Grenzen ihrer Amtsbefugnis das Recht, die Bescheinigungen nachzuprüfen.

Artikel 7

Ist einem Angehörigen des einen Vertragschließenden Teils von der zuständigen Behörde das Armenrecht bewilligt, so soll ihm dieses Recht auch für alle Prozeßhandlungen einschließlich der zur Vollstreckungsinstanz gehörigen zustehen, die sich auf denselben Rechtsstreit beziehen und vor den Gerichten des anderen Vertragschließenden Teils auf Grund dieses Abkommens vorgenommen werden.

Artikel 8

(1) Will ein Angehöriger des einen Vertragschließenden Teils das Armenrecht für eine Klage vor einem Gericht des anderen Teils nachsuchen, so kann er ein Gesuch um Bewilligung des Armenrechts und um Beiordnung eines Armenanwalts im Deutschen Reich zu Protokoll des Amtsgerichts (im Protektorat Böhmen und Mähren auch des Bezirksgerichts), im Unabhängigen Staat Kroatien zu Protokoll des Bezirksgerichts erklären; zuständig ist das Gericht seines gewöhnlichen Aufenthaltsorts. Wird die Beiordnung eines Rechtsanwalts begehrt, so muß dies ausdrücklich verlangt werden. Das Protokoll ist unter Beifügung der Bescheinigung (Artikel 6) und sonstiger von der Partei überreichter Unterlagen auf dem im Artikel 9 bezeichneten Weg an das zuständige Gericht des anderen Vertragschließenden Teils zu leiten; geht das Pro-

tokoll bei einem unzuständigen Gericht ein, so ist das Gesuch von Amts wegen an die zuständige Behörde abzugeben und die Behörde, die es übersandt hat, hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

(2) Das Protokoll ist in der Amtssprache des Gerichts, von dem es aufgenommen wird, abzufassen. Das Gericht, das über den Antrag auf Bewilligung des Armenrechts entscheidet, hat sich von dem Protokoll, erforderlichenfalls auch von den Anlagen, eine Übersetzung von Amts wegen zu beschaffen, soweit eine nach den Vorschriften des Artikels 4 Absatz 3 beglaubigte Übersetzung nicht beigefügt ist. Dem weiteren Verfahren kann die Übersetzung zugrunde gelegt werden. Die Kosten der Übersetzung gehören zu den Kosten des Verfahrens vor diesem Gericht.

DRITTER ABSCHNITT

Zustellungsanträge und Rechtshilfeersuchen

Artikel 9

(1) In Zivil- und Handelssachen erfolgt die Zustellung von Schriftstücken und die Erledigung von Rechtshilfeersuchen im unmittelbaren Geschäftsverkehr der Behörden der beiden Vertragschließenden Teile.

(2) Für die Übermittlung und Entgegennahme von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen sind auf deutscher Seite die Landgerichtspräsidenten, auf kroatischer Seite die Präsidenten der Gerichtstafeln zuständig.

(3) Im Falle der Unzuständigkeit der ersuchten Behörde ist das Ersuchen von Amts wegen an die zuständige Behörde abzugeben und die ersuchende Behörde unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel 10

(1) Die Zustellungsanträge und Rechtshilfeersuchen sind in der Sprache des ersuchenden Vertragschließenden Teils abzufassen. Den Rechtshilfeersuchen ist eine Übersetzung in die Amtssprache des ersuchten Vertragschließenden Teils beizufügen; die Übersetzung ist gemäß Artikel 4 Absatz 3 zu beglaubigen.

(2) Die Zustellungsanträge und Rechtshilfeersuchen haben die ersuchende Behörde sowie den Namen und die Stellung der Parteien anzugeben. Die Zustellungsanträge haben außerdem die Anschrift des Empfängers zu enthalten und die Art der zuzustellenden Schriftstücke zu bezeichnen.

Artikel 11

(1) Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten Vertragschließenden Teils Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im Absatz 2 vorgesehenen Fällen, darauf beschränken,

die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern dieser zur Annahme bereit ist.

(2) Ist das zuzustellende Schriftstück in der Sprache des ersuchten Vertragschließenden Teils abgefaßt oder ist es von einer gemäß Artikel 4 Absatz 3 beglaubigten Übersetzung in diese Sprache begleitet, so läßt die ersuchte Behörde, falls in dem Antrag ein dahingehender Wunsch ausgesprochen ist, das Schriftstück in der durch ihre innere Gesetzgebung für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zustellen. Ist ein solcher Wunsch nicht ausgesprochen, so wird die ersuchte Behörde zunächst die Übergabe nach den Vorschriften des Absatzes 1 zu bewirken suchen.

Artikel 12

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekenntnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde der ersuchten Vetragschließenden Teils nachgewiesen, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben.

Artikel 13

(1) Die Behörde, an die ein Rechtshilfeersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines Ersuchens der Behörden des ersuchten Vertragschließenden Teils oder eines zum gleichen Zweck gestellten Antrags einer beteiligten Partei. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten Teils.

(2) Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Ort der auf das Rechtshilfeersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen, damit die beteiligten Parteien in der Lage sind, ihr beizuwohnen.

Artikel 14

Die Erledigung von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen kann nur abgelehnt werden, wenn der Vertragschließende Teil, in dessen Gebiet die Erledigung stattfinden soll, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

Artikel 15

(1) Für die Erledigung von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen kann weder eine Gebühr noch die Erstattung irgendwelcher Auslagen verlangt werden. Dies gilt jedoch nicht für die nach den Gesetzen des ersuchten Vertragschließenden Teils an Sachverständige gezahlten Entschädigungen. Diese Kosten sind unverzüglich durch den ersuchenden Teil zu erstatten ohne Rücksicht darauf, ob er sie von den beteiligten Parteien zurückerhält oder nicht.

(2) Die ersuchte Behörde hat den Betrag der ihr erwachsenen Auslagen, auch soweit sie nach Absatz 1 vom ersuchenden Vertragschließenden Teil nicht zu erstatten sind, der ersuchten Behörde mitzuteilen, damit diese sie für ihre eigene Rechnung von der zur Erstattung verpflichteten Person einziehen kann.

(3) Die Erledigung eines Zustellungsantrags oder eines Rechtshilfeersuchens darf nicht deshalb verweigert werden, weil die ersuchende Behörde keinen Vorschuß zur Deckung der Auslagen hinterlegt hat, die nach den Bestimmungen des Absatzes 1 zu erstatten sind.

Artikel 16

Zustellungen an Angehörige des einen Vertragschließenden Teils können durch dessen diplomatische oder konsularische Vertreter in dem Gebiet des anderen Teils ohne Anwendung von Zwang bewirkt werden.

VIERTER ABSCHNITT

Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, von Schiedssprüchen, Vergleichen und Urkunden

Artikel 17

(1) Rechtskräftige gerichtliche Entscheidungen des einen Vertragschließenden Teils, die vermögensrechtliche Ansprüche in Angelegenheiten des bürgerlichen oder des Handels-Rechts betreffen, werden ohne Unterschied ihrer Benennung (Urteile, Beschlüsse, Zahlungsbefehle, Zahlungsaufträge, Vollstreckungsbefehle) im Gebiet des anderen Teils anerkannt, wenn nicht für die Gerichte des Teils, in dessen Gebiet die Entscheidung geltend gemacht wird, nach dem Recht dieses Teils eine ausschließliche Zuständigkeit besteht. Unter gerichtlichen Entscheidungen sind auch die von den Urkundsbeamten der Geschäftsstelle (Gerichtsschreibern) innerhalb ihrer Zuständigkeit getroffenen Entscheidungen zu verstehen.

(2) Den gerichtlichen Entscheidungen im Sinne des Absatzes 1 stehen gleich die Entscheidungen der Sondergerichte und derjenigen Schiedsgerichte, die ohne Rücksicht auf einen Schiedsvertrag vermöge einer besonderen staatlichen Anordnung zur Entscheidung bürgerlichrechtlicher Ansprüche zuständig sind.

(3) Die in nichtvermögensrechtlichen Streitigkeiten ergangenen rechtskräftigen Entscheidungen der bürgerlichen Gerichte des einen Vetragschließenden Teils werden im Gebiet des anderen Teils anerkannt, wenn die Parteien Angehörige des Vetragschließenden Teils sind, in dessen Gebiet die Entscheidung gefällt wurde.

Artikel 18

(1) Die Anerkennung ist zu versagen, wenn sie gegen die guten Sitten oder die öffentliche Ordnung verstossen würde.

(2) Die Anerkennung ist ferner zu versagen, wenn in der Entscheidung hinsichtlich eines Angehörigen des angerufenen Vertragschließenden Teils bei Beurteilung der Handlungsfähigkeit oder der gesetzlichen Vertretung oder bei Beurteilung eines für den Anspruch maßgebenden familien- oder erbrechtlichen Verhältnisses oder der dafür maßgebenden Feststellungen des Todes einer Person zu seinem Nachteil andere als die Gesetze zugrunde gelegt sind, die nach dem Recht dieses Teils anzuwenden wären. Die Entscheidung ist jedoch anzuerkennen, wenn sie auch bei Anwendung dieser Gesetze begründet wäre.

(3) Hat sich der Beklagte auf den Rechtsstreit nicht eingelassen, so ist die Anerkennung zu versagen, wenn die Zustellung der den Rechtsstreit einleitenden Ladung oder Verfügung an den Beklagten oder seinen zur Empfangnahme berechtigten Vertreter nicht rechtzeitig oder lediglich im Wege der öffentlichen Zustellung oder im Auslande auf einem anderen Wege als dem der gegenseitigen Rechtshilfe oder dem im Artikel 16 vorgesehenen bewirkt worden ist.

(4) Die Anerkennung ist schließlich zu versagen, wenn für die Entscheidung des erkennenden Gerichts lediglich der Gerichtsstand des Vermögens (im Deutschen Reich Reichs-Zivilprozeßordnung § 23, Jurisdiktionsnormen § 99, im Unabhängigen Staat Kroatien Zivilprozeßordnung § 97) oder im Deutschen Reich der Gerichtsstand des § 88 Absatz 2 Jurisdiktionsnormen, im Unabhängigen Staat Kroatien der Gerichtsstand des § 85 Absatz 2 Zivilprozeßordnung gegeben war, es sei denn, daß sich im letzen Falle der Beklagte auf den Rechtsstreit eingelassen hatte.

Artikel 19

Das Gericht des Vertragschließenden Teils, in dessen Gebiet die Entscheidung geltend gemacht wird, ist bei der Prüfung der Versagungsgründe an die tatsächlichen Feststellungen der Entscheidung nicht gebunden. Im übrigen ist die Gesetzmäßigkeit der Entscheidung nicht zu prüfen.

Artikel 20

(1) Die Entscheidungen der Gerichte des einen Vertragschließenden Teils, die nach den vorstehenden Bestimmungen im Gebiet des anderen Teils anzuerkennen sind, werden dort auf Antrag einer Partei von der zuständigen Behörde für vollstreckbar erklärt, wenn sie auch in dem Gebiet des Vertragschließenden Teils, in dem sie ergangen sind, vollstreckbar sind. Vor der Entscheidung kann der Gegner gehört werden.

(2) Dem Antrag ist, sofern er nicht in der Sprache des Vertragschliessenden Teils abgefaßt ist, in dessen Gebiet die Entscheidung geltend gemacht wird, eine Übersetzung in diese Sprache beizufügen. Die Übersetzung ist gemäß Artikel 4 Absatz 3 zu beglaubigen.

(3) Artikel 3 Absatz 4 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 21

(1) Für einen im Gebiet des Deutschen Reichs ansässigen Berechtigten wird der Antrag von einem Amtsgericht (im Protektorat Böhmen und Mähren auch von einem Bezirksgericht), für einen im Unabhängigen Staat Kroatien ansässigen Berechtigten von einem Bezirksgericht übermittelt. Für die Entgegennahme des Antrags ist auf deutscher Seite der Landgerichtspräsident, auf kroatischer Seite der Präsident der Gerichtstafel zuständig, in dessen Bezirk die Vollstreckung vorgenommen werden soll.

(2) Der Antrag kann durch die beteiligte Partei auch unmittelbar bei der für seine Erledigung zuständigen Behörde gestellt werden.

Artikel 22

Die Partei, welche die Entscheidung geltend macht, hat beizubringen:

1. eine vollständige Ausfertigung der Entscheidung; die Rechtskraft der Entscheidung ist, soweit sie sich nicht schon aus der Ausfertigung ergibt, durch öffentliche Urkunden nachzuweisen;
2. die Urschrift oder eine beglaubigte Abschrift der Urkunden, aus denen sich ergibt, daß die den Rechtsstreit einleitende Ladung oder Verfügung der Partei, die sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen hatte, rechtzeitig und nicht auf einem Wege zugestellt worden ist, der es nach Artikel 18 Absatz 3 rechtfertigen würde, die Anerkennung der Entscheidung zu versagen;
3. eine nach den Vorschriften des Artikels 4 Absatz 3 beglaubigte Übersetzung der vorerwähnten Urkunden.

Artikel 23

Bei dem Gericht, das über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung zu entscheiden hat, kann der Verpflichtete auch Einwendungen gegen den in der gerichtlichen Entscheidung festgestellten Anspruch und gegen die Zulässigkeit der Vollstreckungsklausel (der Exekutionsbewilligung) geltend machen, soweit sie nach dem Recht des Vertragschließenden Teils zulässig sind, in dessen Gebiet die Entscheidung gefällt wurde.

Artikel 24

Mit dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung kann der Antrag auf Durchführung der Vollstreckung verbunden werden. Artikel 20 Absatz 2 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 25

Hängt die Vollstreckung der gerichtlichen Entscheidung von dem Ablauf einer Frist oder von dem Eintritt einer anderen Tatsache ab oder wird die Vollstreckbarerklärung zugunsten eines anderen als des in der Entscheidung bezeichneten Berechtigten oder gegen einen anderen als den dort bezeichneten Verpflichteten nachgesucht, so bestimmt sich die Frage, inwieweit die Vollstreckbarerklärung von dem Nachweis besonderer Voraussetzungen abhängig ist oder ob die Entscheidung für oder gegen den anderen vollstreckbar ist, nach dem Recht des Vetragschließenden Teils, dessen Gericht die Entscheidung erlassen hat. Die danach erforderlichen Nachweise sind, sofern die nachzuweisenden Tatsachen bei dem über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung entscheidenden Gericht offenkundig sind, durch öffentliche oder öffentlich beglaubigte Urkunden zu führen, denen nach den Vorschriften des Artikels 4 Absatz 3 beglaubigte Übersetzungen beizufügen sind.

Artikel 26

Vergleiche, die vor einem Gericht eines der beiden Vertragschliessenden Teile abgeschlossen und dort vollstreckbar sind, werden ebenso wie gerichtliche Entscheidungen behandelt. Das gleiche gilt für gerichtliche und notarische Urkunden, in denen sich der Verpflichtete der Vollstreckung unterworfen hat.

Artikel 27

(1) Hinsichtlich der Anerkennung und Vollstreckung von Schiedssprüchen gelten im Verhältnis zwischen den beiden Vertragschließenden Teilen die Bestimmungen der Artikel 1 bis 5 des in Genf zur Zeichnung aufgelegten Abkommens zur Vollstreckung ausländischer Schiedssprüche vom 26. September 1927 mit der Maßgabe, daß es ohne Rücksicht auf die im Artikel 1 Absatz 1 daselbst enthaltenen Beschränkungen auf alle im Gebiet eines der beiden Vetragschließenden Teile ergangenen Schiedssprüche Anwendung findet.

(2) Zum Nachweis, daß der Schiedsspruch eine endgültige Entscheidung im Sinne des Artikels 1 Absatz 2 Buchstabe d) des vorbezeichneten Abkommens darstellt, genügt eine Bescheinigung der Geschäftsstelle des Gerichts, bei dem der Schiedsspruch niedergelegt ist, oder eine Bescheinigung der Behörde, die für die Bewilligung der Voll-

streckung aus dem Schiedspruch im Gebiet des Vetragschließenden Teils, in dem er ergangen ist, zuständig ist.

(3) Vor einem Schiedsgericht abgeschlossene Vergleiche werden in derselben Weise wie Schiedssprüche vollstreckt.

Artikel 28

Die Gerichte jedes der beiden Vertragschließenden Teile haben auf Antrag einer Partei die Entscheidung über vermögensrechtliche Ansprüche abzulehnen, wegen derer vor einem Gericht des einen Teils bereits ein Verfahren anhängig ist, in dem eine Entscheidung ergehen kann, die auf Grund dieses Abkommens im Gebiet des anderen Teils anzuerkennen wäre.

Artikel 29

Auf Arreste und einstweilige Verfügungen sowie auf die in einem Strafverfahren ergangenen Entscheidungen über bürgerlichrechtliche Ansprüche finden die Bestimmungen dieses Abschnitts keine Anwendung.

FÜNFTER ABSCHNITT
Rechtsauskünfte

Artikel 30

(1) Die oberste Justizverwaltungsbehörde jedes Vertragschließenden Teils erteilt auf Ersuchen der obersten Justizverwaltungsbehörde des anderen Teils im unmittelbaren Verkehr in ihrer Amtssprache Auskunft über das in ihrem Gebiet geltende Recht.

(2) Zuständig sind
auf deutscher Seite das Reichsjustizministerium,
auf kroatischer Seite Justiz- und Kultusministerium.

SECHSTER ABSCHNITT
Schlußbestimmungen

Artikel 31

(1) Soweit nach den Vorschriften dieses Abkommens Kosten in Rechnung gestellt werden können, werden sie nach den Vorschriften berechnet, die im Gebiet des ersuchten Vertragschließenden Teils für gleiche Handlungen in einem inländischen Verfahren gelten.

(2) Sind einem Zustellungsantrag, einem Rechtshilfeersuchen, einem Antrag auf Vollstreckbarerklärung oder einem Antrag auf Durchführung der Vollstreckung die erforderlichen Übersetzungen nicht beigefügt, so beschafft sie die ersuchte Behörde von Amts wegen. Bei Anträgen oder Ersuchen, die von einer Behörde gestellt oder übermittelt werden, er-

setzt diese der ersuchten Behörde nachträglich die Kosten der Übersetzung.

Artikel 32

(1) Die Vertragschließenden Teile werden für Zustellungsanträge doppelsprachtige Vordrucke verwenden, die sie einander mitteilen werden.

(2) Die Vertragschließenden Teile werden einander Übersichten ihrer Gerichtseinteilung mitteilen.

Artikel 33

Dieses Abkommen soll auch für den Fall in Wirksamkeit bleiben, daß der Unabhängige Staat Kroatien dem Haager Abkommen über den Zivilprozeß vom 17. Juli 1905 beitritt.

Artikel 34

Von dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens an sind zwischen den Vertragschließenden Teilen frühere Staatsverträge, Vereinbarungen und Regierungserklärungen über Fragen, die durch dieses Abkommen geregelt sind, nicht mehr anzuwenden.

Artikel 35

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Agram ausgetauscht werden.

(2) Das Abkommen tritt einen Monat nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft. Es bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem die Kündigung des einen Vertragschließenden Teils dem anderen Teil zugegangen ist.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Berlin am 17. November 1941.

FRIEDRICH GAUS	Dr. EDO LOVRIĆ
Dr. ERICH VOLKMAR	Dr. MIROSLAV ŠANTEK
	Dr. TIHOMIL DREZGA

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei Unterzeichnung dieses Abkommens erklären die Bevollmächtigten im Namen ihrer Regierungen, daß Einverständnis über folgendes besteht:

I.

1 *Zu Artikel 3:* Die Vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß im Sinne des Artikels 3 Absatz 1 die Vollstreckung wegen der im Artikel 3 genannten Kosten auch dann in dem Gebiet des anderen Vertragschließenden Teils stattfindet, wenn der Kläger aus anderen als den im Artikel 3 erwähnten Gründen zu einer Sicherheitsleistung, Hinterlegung oder Vorauszahlung nicht verpflichtet ist.

2. *Zu Artikel 4, Artikel 10 und Artikel 30:* Amtssprache im Sinne dieses Abkommens ist auf deutscher Seite die deutsche, auf kroatischer Seite die kroatische Sprache.

Für den Fall, daß bei einzelnen Gerichten des Unabhängigen Staates Kroatien neben der kroatischen Sprache auch die deutsche Sprache als Amtssprache zugelassen wird, brauchen den Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen, die von diesen Gerichten zu erledigen sind, Übersetzungen in die kroatische Sprache nicht beigefügt zu werden. Das Kroatische Justiz- und Kultusministerium wird gegebenenfalls dem Reichsjustizministerium diese Gerichte mitteilen.

3. *Zu Artikel 6:* Bescheinigungen des Unvermögens gemäß Artikel 6 bedürfen keiner Beglaubigung.

4. *Zu Artikel 7:* Im Falle des Artikels 7 bedarf es zur Erlangung des Armenrechts keines besonderen Antrags der armen Partei.

5. *Zu Artikel 9 Absatz 2:* Das Reichsjustizministerium wird dem Kroatischen Justiz- und Kultusministerium mitteilen, in welchen Fällen an die Stelle des Landgerichtspräsidenten ein Amtsgerichtspräsident tritt.

Für die Übermittlung von Zustellungsanträgen und Rechtshilfeersuchen ist auf kroatischer Seite neben den Präsidenten der Gerichtstafeln auch der Präsident des Handelsgerichts zuständig.

6. *Zu Artikel 17:* Das Abkommen ist auf alle Entscheidungen anzuwenden, die seit seinem Inkrafttreten in den Gebieten der Vetragschließenden Teile ergangen sind.

Bei der Vollstreckung von Titeln, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens in den Reichsgauen der Ostmark, im Reichsgau Sudetenland und im Protektorat Böhmen und Mähren entstanden sind und im Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien vollstreckt werden sollen oder die im Unabhängigen Staat Kroatien entstanden sind und in einem der vorbezeichneten Gebiete vollstreckt werden sollen, ist entsprechend den Abkommen zu verfahren, die zwischen dem ehemaligen Staat Öster-

reich und der früheren Tschechoslowakischen Republik einerseits und dem ehemaligen Jugoslawischen Staat andererseits abgeschlossen waren.

7. *Zu Artikel 21 Absatz 1:* Das Reichsjustizministerium wird dem Kroatischen Justiz- und Kultusministerium mitteilen, in welchen Fällen an die Stelle des Landgerichtspräsidenten ein Amtsgerichtspräsident tritt.

8. *Zu Artikel 34:* Durch die Bestimmungen dieses Artikels werden die Feststellungen des Punktes 6 Absatz 2 dieses Schlußprotokolls (zu Artikel 17 des Abkommens) nicht berührt.

II.

1. Die Angehörigen des einen Vetragschließenden Teils genießen als Gläubiger im Konkurs-, Vergleichs- oder Ausgleichsverfahren vor den Gerichten des anderen Teils dieselbe Behandlung wie Inländer.

2. Wird im Gebiet des einen Vetragschließenden Teils über das Vermögen eines Gemeinschuldners, der dort sein Unternehmen betreibt oder in Ermangelung eines solchen seinen ordentlichen Wohnsitz hat, das Konkursverfahren eröffnet, so wird das im Gebiet des anderen Teils gelegene bewegliche Vermögen der Konkursbehörde auf deren Verlangen nach Maßgabe der hierfür bestehenden Vorschriften ausgefolgt.

3. Wenn im Gebiet des einen Vetragschließenden Teils ein beweglicher Nachlaß nach einem Angehörigen des anderen Teils hinterblieben ist, so wird sowohl die Nachlaßregelung (Nachlaßabhandlung) als die Entscheidung streitiger Erbansprüche nach Maßgabe der hierfür bestehenden Vorschriften den Gerichten des Heimatstaates überlassen. Der bewegliche Nachlaß wird der zuständigen Behörde des Heimatstaates des Erblassers nach Maßgabe der bestehenden Vorschriften ausgefolgt.

III.

Das Reichsjustizministerium und das Kroatische Justiz- und Kultusministerium werden nach Bedarf im unmittelbaren Benehmen Zusammenkünfte ihrer Vertreter vereinbaren, um die einheitliche Durchführung des Abkommens sicherzustellen und die bei seiner Durchführung etwa auftauchenden Schwierigkeiten zu beseitigen. Soweit durch die zu erörternden Fragen der Geschäftsbereich anderer Ministerien berührt wird, werden diese Ministerien eingeladen werden, sich an den Zusammenkünften zu beteiligen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlußprotokoll unterzeichnet, das als wesentlicher Bestandteil des Abkommens vom heutigen Tage gilt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Berlin am 17. November 1941.

FRIEDRICH GAUS
Dr. ERICH VOLKMAR

Dr. EDO LOVRIĆ
Dr. MIROSLAV ŠANTEK
Dr. TIHOMIL DREZGA

SUGLASAN SAM S OVIM PREDLOŽENIM MI UGOVOROM I ZAKLJUČNIM ZAPISNIKOM, POTVRĐUJEM IH I OBEĆAJEM, DA ĆE BITI IZPUNJENI I IZVRŠENI.

Dano u Zagrebu 8. travnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske
Dr. ANTE PAVELIĆ

Dr. MLADEN LORKOVIĆ

OPAZKA: Ovako je glasila hrvatska ratifikaciona povelja. Njemačka povelja, koju je podpisao Vođa Njemačkoga Reicha i supodpisao ministar vanjskih poslova Njemačkoga Reicha, nalazi se u pismohrani ministarstva vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske.

OBJAVA

ministarstva vanjskih poslova od 1. lipnja 1942. broj 3857-42 o hrvatsko-njemačkom ugovoru o pravnoj zaštiti i o pravnoj pomoći u stvarima građanskoga i trgovačkoga prava od 17. studenoga 1941.

Dana 17. studenoga 1941. podpisali su u Berlinu zastupnici Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha ugovor o pravnoj zaštiti i o pravnoj pomoći u stvarima građanskoga i trgovačkoga prava, zajedno sa zaključnim zapisnikom. Ugovor i zaključni zapisnik, niže otisnuti, ovim se proglašuju.

Ugovor i zaključni zapisnik su ratificirani. Izmjena izprava o ratifikaciji, predviđena u članku 35. stavci 1. ugovora, usliedila je u Zagrebu dana 29. svibnja 1942. Prema tome ugovor i zaključni zapisnik stupaju na snagu dana 30. lipnja 1942.

U Zagrebu, 1. lipnja 1942.

Ministar vanjskih poslova:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

OPAZKA: Ugovor i objava proglašeni su u Narodnim novinama od 26. lipnja 1942. Broj 140.

PRISTUP NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE SPORAZUMU PROTIV KOMUNISTIČKE INTERNACIONALE

Prigodom podpisivanja zapisnika o produženju vriednosti sporazuma protiv Komunističke internacionale (Berlin, 25. studenoga 1941.), pristupila je ovom sporazumu i Nezavisna Država Hrvatska. Hrvatski ministar vanjskih poslova pročitao je sliedeću izjavu o pristupu:

IZJAVA

hrvatskog ministra vanjskih poslova Dra. Mladena Lorkovića prigodom pristupa Nezavisne Države Hrvatske sporazumu protiv Komunističke internacionale u Berlinu, dne 25. studenoga 1941.

»Preuzvišenosti!

Time što se vlada Nezavisne Države Hrvatske priključuje Zapisniku protiv Komunističke internacionale, ne izpunjava ona samo obvezu prema najvišim vriednostima ljudske uljudbe, nego također nastavlja staru predaju hrvatskoga naroda, koja se osjeća kao poslanje, da bude predziđe zapadnjačke uljuđenosti.

U pravoj spoznaji smrtne opasnosti, koja prieti svim narodima od komunističkog raztvaranja, hrvatski narod se je još u vrieme, kad je morao živjeti pod tuđinskim gospodstvom, naoružao protiv komunizma narodnom sviešću i unutarnjom povezanošću.

Jedva što je uzkrsao kao nezavisna država, hrvatski narod se je prihvatio borbe protiv boljševizma svim sredstvima, koja mu stoje na razpolaganju, i to kako unutar vlastitih granica, gdje treba odstraniti nezdravo nasljeđe, tako i na velikoj europskoj fronti protiv komunističkog barbarstva i uništavanja.

Ponosna, što može stupati i boriti se na strani velevlasti novoga poredka, Njemačke, Italije i Japana, Ustaška Hrvatska izpunit će svoju dužnost.«

ERKLÄRUNG

des kroatischen Aussenministers Dr. Mladen Lorković, anlässlich des Beitrittes des Unabhängigen Staates Kroatien zum Antikommintern-pakt, in Berlin am 25. November 1941.

»Excellenz!

In dem sich die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien dem Protokoll gegen die kommunistische Internationale anschliesst, wird sie nicht nur einer Verpflichtung gegenüber den höchsten Werten menschlicher Kultur gerecht, sondern setzt auch eine alte als Sendung empfundene Tradition des kroatischen Volkes fort, Vormauer abendländischer Gesittung zu sein.

In der richtigen Erkenntnis der tödlichen Gefahr, die allen Nationen von der kommunistischen Zersetzung droht, hat sich das kroatische Volk noch zu einer Zeit, wo es unter Fremdherrschaft leben musste, durch nationale Gesinnung und innere Geschlossenheit gegen den Kommunismus gewappnet.

Kaum als unabhängiger Staat wiedererstanden, griff die kroatische Nation mit den ihr zu Gebot stehenden Mitteln in den Kampf gegen den Bolschewismus ein und zwar gleichfalls innerhalb der eigenen Grenzen, wo es gilt eine böse Erbschaft zu beseitigen, wie auch an der grossen Front gegen die kommunistische Barbarei und Vernichtung.

Stolz an der Seite der grossen Mächte der Neuen Ordnung, Deutschlands, Italiens und Japans marschieren und kämpfen zu können, wird das Kroatien der Ustascha seine Pflicht erfüllen.«

Nakon pročitane izjave predao je hrvatski ministar vanjskih poslova, uz Poglavnikovu punomoć, ministru vanjskih poslova Njemačkoga Reicha notu, koja glasi:

»Preuzvišenosti!

Pošto je vlada Nezavisne Države Hrvatske pozvana od vlade Njemačkoga Reicha, od Kraljevske talijanske vlade i od Carske japanske vlade, da pristupi ugovoru protiv Komunističke internacionale, izjavljujem ovime pristup Nezavisne Države Hrvatske ovome ugovoru, kakav je produžen zapisnikom, podpisanim u Berlinu 25. studenoga 1941. po gore

spomenutim vladama, te po Kraljevskoj ugarskoj vladi, po Carskoj vladi Madžukuoa i po Španjolskoj vladi.

Berlin, dne 25. studenoga 1941.

Ministar vanjskih poslova
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Njegovoj preuzvišenosti
Gospodinu Joachimu von Ribbentropu,
ministru vanjskih poslova
Njemačkoga Reicha

»Excellenz!

Nachdem die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien von der Regierung des Deutschen Reiches, der Königlich Italienischen Regierung und der Kaiserlich Japanischen Regierung eingeladen worden ist dem Abkommen gegen die kommunistische Internationale beizutreten, erkläre ich hiermit den Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien zu diesem Abkommen, wie es durch das am 25. November 1941 in Berlin unterzeichnete Protokoll zwischen den vorerwähnten Regierungen, sowie ferner der Königlich Ungarischen Regierung, der Kaiserlichen Regierung von Mandschukuo und der Spanischen Regierung verlängert worden ist.«

Berlin, den 25. November 1941.

Der Minister des Äussern
des Unabhängigen Staates Kroatien
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Seiner Excellenz
Herrn Joachim von Ribbentrop
Reichsminister des Auswärtigen

ZAPISNIK
O PRODUŽENJU TRAJANJA VRIEDNOSTI SPORAZUMA PROTIV KOMUNISTIČKE INTERNACIONALE

Vlada Njemačkoga Reicha, Kraljevska talijanska vlada i Carska japanska vlada, kao i Kraljevska madžarska vlada, Carska vlada Mandžukuoa i Španjolska vlada

u spoznaji, da su se utanačenja, koja su one sklopile u cilju obrane od djelovanja Komunističke internacionale pokazala najboljim,

kao i u uvjerenju, da istovjetni probitci njihovih zemalja i dalje zahtievaju njihovu tiesnu suradnju protiv zajedničkoga neprijatelja,

odlučile su, produžiti trajanje vriednosti imenovanih utanačenja, pa su se u tu svrhu sporazumjele u sliedećim odredbama:

Članak 1.

Pakt protiv Komunističke internacionale, koji je nastao iz sporazuma i dodatnog zapisnika od 25. studenoga 1936., kao i iz zapisnika od 6. studenoga 1937., a kome su pristupile Madžarska zapisnikom od 24. veljače 1939., Mandžukuo zapisnikom od 24. veljače 1939. i Španjolska zapisnikom od 27. ožujka 1939., produžuje se na 5 godina, računajući od 25. studenoga 1941.

Članak 2.

Države, koje namjeravaju na poziv vlade Njemačkoga Reicha, Kraljevske talijanske vlade i Carske japanske vlade, kao prvobitnih podpisnika ugovora protiv Komunističke internacionale, pristupiti ovom ugovoru, podniet će pismeno svoje izjave o pristupanju vladi Njemačkoga Reicha, koja će sa svoje strane ostale države ugovornice obaviestiti o primanju tih izjava. Pristup stupa na snagu na dan primanja izjava o pristupanju sa strane vlade Njemačkoga Reicha.

Članak 3.

Ovaj zapisnik sastavljen je na njemačkom, talijanskom i japanskom jeziku, pri čemu svaki tekst vriedi kao izvornik. Zapisnik stupa na snagu na dan njegovog podpisivanja.

Visoke Ugovorne Stranke će se pravovremeno prije izteka roka od pet godina, predviđenog u članu 1., sporazumjeti o daljnjem obliku njihove suradnje.

U potvrdu toga su podpisnici, dobro i izpravno opunomoćeni od dotičnih vlada, podpisali ovaj zapisnik i providjeli ga svojim pečatima.

Izrađeno u šest primjeraka u Berlinu, dne 25. studenoga 1941. — u XX. godini fašističke ere, t. j. 25. dana 11. mjeseca, 16. godine ere Syōwa.

PROTOKOLL
ZUR VERLÄNGERUNG DER GÜLTIGKEITSDAUER DES ABKOMMENS GEGEN DIE KOMMUNISTISCHE INTERNATIONALE

Die Regierung des Deutschen Reiches, die Königlich Italienische Regierung und die Kaiserlich Japanische Regierung, sowie ferner die Königlich Ungarische Regierung, die Kaiserliche Regierung von Mandschukuo und die Spanische Regierung,

in der Erkenntnis, dass sich die von ihnen zur Abwehr der Tätigkeit der Kommunistischen Internationale getroffenen Vereinbarungen auf das beste bewährt haben,

sowie in der Überzeugung, dass die übereinstimmenden Interessen ihrer Länder auch weiterhin ihre enge Zusammenarbeit gegen den gemeinsamen Feind erfordern,

haben sich entschlossen, die Gültigkeitsdauer der genannten Vereinbarungen zu verlängern, und haben sich zu diesem Zwecke über folgende Bestimmungen geeinigt:

Artikel 1

Der Pakt gegen die Kommunistische Internationale, der sich aus dem Abkommen und dem Zusatzprotokoll vom 25. November 1936 sowie dem Protokoll vom 6. November 1937 ergibt, und dem Ungarn durch das Protokoll vom 24. Februar 1939, Mandschukuo durch das Protokoll vom 24. Februar 1939 und Spanien durch das Protokoll vom 27. März 1939 beigetreten sind, wird um fünf Jahre, gerechnet vom 25. November 1941 an, verlängert.

Artikel 2

Die Staaten, die auf Einladung durch die Regierung des Deutschen Reiches, die Königlich Italienische Regierung und die Kaiserlich Japanische Regierung als die ursprünglichen Unterzeichner des Paktes gegen die Kommunistische Internationale diesem Pakte beizutreten beabsichtigen, werden ihre Beitrittserklärung an die Regierung des Deutschen Reiches schriftlich übermitteln, welche ihrerseits die übrigen vertragschliessenden Staaten von der Entgegennahme dieser Erklärungen in Kenntnis setzen wird. Der Beitritt tritt am Tage der Entgegennahme der Beitrittserklärung durch die Regierung des Deutschen Reiches in Kraft.

Artikel 3

Das vorliegende Protokoll ist in deutscher, italienischer und japanischer Sprache abgefasst, wobei jeder Text als Urschrift gilt. Das Protokoll tritt mit dem Tage seiner Unterzeichnung in Kraft.

Die Hohen Vertragschliessenden Teile werden sich rechtzeitig vor Ablauf der in Artikel 1 vorgesehenen Frist von fünf Jahren über die weitere Gestaltung ihrer Zusammenarbeit verständigen.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten, von ihren betreffenden Regierungen gut und richtig bevollmächtigt, dieses Protokoll unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

So geschehen in sechsfacher Ausfertigung zu Berlin, am 25. November 1941. — XX. Jahre der Faschistischen Ära, d. h. am 25. Tage des 11. Monats des 16. Jahres der Ära Syōwa.

SPORAZUM
PROTIV KOMUNISTIČKE INTERNACIONALE

Vlada Njemačkoga Reicha i Carska japanska vlada

U spoznaji, da je cilj Komunističke internacionale, zvane Kominterna, raztvaranje i vršenje nasilja svima razpoloživim sredstvima nad postojećim državama,

U uvjerenju, da podnositi miešanje Komunističke internacionale u unutarnje prilike naroda znači ugrožavati ne samo njihov unutarnji mir i družtvovno blagostanje, nego i ugrožavati svjetski mir uobće,

U želji, da zajednički surađuju u obrani od komunističkog raztvaranja, sporazumjele su se u sliedećem:

Članak I.

Visoke Države Ugovornice slažu se u tome, da se međusobno obavješćuju o djelovanju Komunističke internacionale, da se dogovaraju o potrebnim obranbenim mjerama i da ih provode u uzkoj suradnji.

Članak II.

Visoke Države Ugovornice će zajednički pozvati treće države, čiji je unutarnji mir ugrožen razornim radom Komunističke internacionale, da poduzmu obranbene mjere u duhu ovog sporazuma ili da ovome sporazumu pristupe.

Članak III.

Za ovaj sporazum vriede i njemački i japanski tekst kao izvornici. On stupa na snagu na dan podpisa i vriedi za vrieme od pet godina. Visoke Države Ugovornice će se pravovremeno nakon izteka ovog roka sporazumjeti o daljnjem obliku njihove suradnje.

U vjeru toga su podpisnici, od svojih vlada valjano opunomoćeni, ovaj sporazum podpisali i svojim pečatima providjeli.

Učinjeno u dva primjerka u Berlinu, dne 25. studenoga 1936., t. j. dana 25. studenoga 11-te godine razdoblja Syōwa.

JOACHIM von RIBBENTROP,
Izvanredni i opunomoćeni poklisar Njemačkoga Reicha

Vicomte KINTOMO MUSHAKOJI
Carski i japanski izvanredni i opunoloćeni poklisar

DOPUNITBENI ZAPISNIK SPORAZUMU PROTIV KOMUNISTIČKE INTERNACIONALE

Prilikom današnjega podpisivanja sporazuma protiv Komunističke internacionale, složili su se podpisani opunomoćenici u sliedećem:

a) Mjerodavne oblasti obiju Visokih Država Ugovornica tiesno će surađivati u pogledu izmjene viesti o djelovanju Komunističke internacionale, kao i u pogledu obavještajnih i obranbenih mjera protiv Komunističke internacionale.

b) Mjerodavne oblasti obiju Visokih Država Ugovornica poduzet će u okviru postojećih zakona stroge mjere protiv onih, koji u tuzemstvu ili inozemstvu, izravno ili neizravno, djeluju u službi Komunističke internacionale, ili pomažu njezino razorno djelovanje.

c) Da se olakša pod a) ustanovljena suradnja mjerodavnih oblasti obiju Visokih Država Ugovornica, osnovat će se stalno povjerenstvo. U ovom povjerenstvu će se razpravljati i savjetovati o daljnjim obranbenim mjerama, potrebnim za suzbijanje razornog rada Komunističke internacionale.

Berlin, dne 25. studenoga 1936., t. j. 25. studenoga 11-te godine razdoblja Syōwa.

JOACHIM von RIBBENTROP,
Izvanredni i opunomoćeni poklisar Njemačkoga Reicha

Vicomte KINTOMO MUSHAKOJI
Carski japanski izvanredni i opunomoćeni poklisar

ABKOMMEN
GEGEN DIE KOMMUNISTISCHE INTERNATIONALE

Die Regierung des Deutschen Reiches und die Kaiserlich Japanische Regierung

In der Erkenntnis, dass das Ziel der Kommunistischen Internationale, Komintern gennant, die Zersetzung und Vergewaltigung der bestehenden Staaten mit allen zu Gebote stehenden Mitteln ist,

In der Überzeugung, dass die Duldung einer Einmischung der Kommunistischen Internationale in die inneren Verhältnisse der Nationen nicht nur deren inneren Frieden und soziales Wohlleben gefährdet, sondern auch den Weltfrieden überhaupt bedroht,

Sind in dem Wunsche, gemeinsam zur Abwehr gegen die kommunistische Zersetzung zusammenzuarbeiten, in folgendem übereingekommen:

Artikel I

Die Hohen Vertragschliessenden Staaten kommen überein, sich gegenseitig über die Tätigkeit der Kommunistischen Internationale zu unterrichten, über die notwendigen Abwehrmassnahmen zu beraten und diese in enger Zusammenarbeit durchzuführen.

Artikel II

Die Hohen Vertragschliessenden Staaten werden dritte Staaten, deren innerer Friede durch die Zersetzungsarbeit der Kommunistischen Internationale bedroht wird, gemeinsam einladen, Abwehrmassnahmen im Geiste dieses Abkommens zu ergreifen, oder an diesem Abkommen teilzunehmen.

Artikel III

Für dieses Abkommen gelten sowohl der deutsche wie auch der japanische Text als Urschrift. Es tritt am Tage der Unterzeichnung in Kraft und gilt für die Dauer von fünf Jahren. Die Hohen Vertragschliessenden Staaten werden sich rechtzeitig vor Ablauf dieser Frist über die weitere Gestaltung ihrer Zusammenarbeit verständigen.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten, von ihren Regierungen gut und richtig bevollmächtigt dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

So geschehen in zweifacher Ausfertigung zu Berlin, den 25-ten November 1936, d. h. den 25-ten November des 11-ten Jahres der Syōwa-Periode.

JOACHIM von RIBBENTROP
Ausserordentlicher und Bevollmächtigter Botschafter
des Deutschen Reiches

Vicomte KINTOMO MUSHAKOJI
Kaiserlich Japanischer Ausserordentlicher und Bevollmächtigter
Botschafter

ZUSATZPROTOKOLL
ZUM ABKOMMEN GEGEN DIE KOMMUNISTISCHE INTERNATIONALE

Anlässlich der heutigen Unterzeichnung des Abkommens gegen die Kommunistische Internationale sind die Unterzeichneten Bevollmächtigten in folgendem übereingekommen:

a) Die zuständigen Behörden der beiden Hohen Vertragschliessenden Staaten werden in Bezug auf den Nachrichtenaustausch über die Tätigkeit der Kommunistischen Internationale sowie auf die Aufklärungs- und Abwehrmassnahmen gegen die Kommunistische Internationale in enger Weise zusammenarbeiten.

b) Die zuständigen Behörden der beiden Hohen Vertragschliessenden Staaten werden im Rahmen der bestehenden Gesetze strenge Massnahmen gegen diejenigen ergreifen, die sich im Inland oder Ausland direkt oder indirekt im Dienste der Kommunistischen Internationale betätigen oder deren Zersetzungsarbeit Vorschub leisten.

c) Um die in a) festgelegte Zusammenarbeit der zuständigen Behörden der beiden Hohen Vertragschliessenden Staaten zu erleichtern, wird eine ständige Kommission errichtet werden. In dieser Kommission werden die weiteren zur Bekämpfung der Zersetzungsarbeit der Kommunistischen Internationale notwendigen Abwehrmassnahmen erwogen und beraten.

Berlin, den 25-ten November 1936, d. h. den 25-ten November des 11-ten Jahres der Syōwa-Periode.

JOACHIM von RIBBENTROP
Ausserordentlicher und Bevollmächtigter Botschafter
des Deutschen Reiches

Vicomte KINTOMO MUSHAKOJI
Kaiserlich Japanischer Ausserordentlicher und Bevollmächtigter
Botschafter

OPAZKA: Temeljem njemačko-talijansko-japanskog zapisnika podpisanog u Rimu dne 6. studenoga 1937. pristupila je Italija sporazumu protiv Komunističke internacionale time »da Italija vriedi kao prvobitni podpisnik sporazuma s dopunitbenim zapisnikom, pri čemu je podpisivanje ovog zapisnika istoznačno s podpisivanjem izvornog teksta sporazuma i dopunitbenog zapisnika«.

Godine 1939. pristupili su sporazumu protiv Komunističke internacionale Mandžukuo (zapisnik od 24. veljače 1939. podpisan u Hsinking-u), Madžarska (zapisnik od 24. veljače 1939. podpisan u Budimpešti) i Španija (zapisnik od 27. ožujka 1939. podpisan u Burgos-u).

Istoga dana kao i Nezavisna Država Hrvatska, 25. studenoga 1941. u Berlinu, i na isti način, ustmenom izjavom i predajom note, priključile su se sporazumu protiv Komunističke internacionale još i sliedeće države: Bugarska, Danska, Finska, Nacionalna Kina, Rumunjska i Slovačka.

SPORAZUM
O UREĐENJU PLAĆEVNOG PROMETA IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE

(Hrvatsko-madžarski obračunski sporazum)

Članak 1.

Plaćevni promet između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske odvijat će se u Hrvatskoj posredstvom Hrvatske državne banke, u Madžarskoj posredstvom Madžarske narodne banke. Drugčiji način plaćanja dopustiv je samo ako je predviđen u ovom sporazumu ili ako je između obiju vlada uglavljen.

Članak 2.

Pod odredbe ovoga sporazuma spadaju naročito sliedeća plaćanja hrvatskih dužnika madžarskim vjerovnicima i madžarskih dužnika hrvatskim vjerovnicima:

1. Plaćanja za robu, koja se uvozi iz Hrvatske u Madžarsku i iz Madžarske u Hrvatsku.

2. Plaćanja za priradno opravdane i uobičajene nuzgredne troškove, koji nastaju u izravnoj vezi s hrvatsko-madžarskim robnim prometom i to:

a) prievozni troškovi, kao željeznička vozarina (prema odnosnom utanačenju obiju željezničkih uprava), brodarska vozarina riečne plovitbe, pristojbe za kopneni prievoz, ležarina, odpremnički troškovi, službene pristojbe i providbe u svrhe, koje su u izravnoj vezi s robnim prometom;

b) posebni troškovi plovitbe,. kao pristaništne pristojbe, peljarine i ine pristojbe, troškovi ukrcavanja i izkrcavanja, nadalje troškovi plovitbe šlepom;

c) potrebe plovitbe (popravci, živežne namirnice i t. d.) u tuzemnom riečnom prometu;

d) plaćanja odpremničkog osiguranja u uzajamnom robnom prometu;

e) carine i pristojbe, koje nastaju u uzajamnom robnom prometu;

f) providbe i troškovi zastupnika, zaposlenih u drugoj zemlji;

g) troškovi promičbe;

h) plaće i nadnice namještenika i radnika, zaposlenih u drugoj zemlji;

i) pogonski troškovi podružnica i afiliacija u drugoj zemlji;

j) popusti ciena, povratna plaćanja i odštete;

k) troškovi oko ubiranja i utjerivanja tražbina, odvjetnički i parbeni troškovi, bankovni troškovi i troškovi za jamčenje, biljegovne pristojbe za javne razpise i slično;

l) druga plaćanja, koja Hrvatska državna banka i Madžarska narodna banka imaju sporazumno odobriti.

3. Plaćanja nagrada za oplemenjivanje i popravke.

4. Uzajamna robna potraživanja nastala prije 1. prosinca 1941. mogu se također obračunati u okviru ovoga sporazuma. Ove se obveze imaju preračunati u penge po tečaju, koji se ima primieniti prema članku 7. ovoga sporazuma.

Članak 3.

Pod hrvatskom i madžarskom robom u smislu ovoga sporazuma ima se razumievati roba, koja je u Hrvatskoj ili Madžarskoj proizvedena ili bitno obrađena ili prerađena.

Članak 4.

Robni promet u smislu ovoga sporazuma jest:

a) uvoz madžarske robe u hrvatsko carinsko područje;

b) uvoz hrvatske robe u madžarsko carinsko područje.

Članak 5.

Dužnici, koji prema čl. 2. ovoga sporazuma imaju izvršiti plaćanja u Hrvatsku, moraju iznose koje duguju uplatiti kod dospjelosti u pengima, na zbirni račun penga Hrvatske državne banke kod Madžarske narodne banke.

Obveze, koje glase na kune imaju se obračunavati u penge po tečaju, koji se prema članku 7. ima primieniti kod doznačivanja iz Madžarske u Hrvatsku.

Ako dugovna obveza glasi na neku treću valutu, pretvaranje u penge vršit će se po službenom srednjem tečaju dotične valute u Budimpešti.

Madžarska narodna banka će unišle iznose penga redovno doznačivati Hrvatskoj državnoj banci.

Hrvatska državna banka izplaćivat će hrvatskim vjerovnicima protuvriednost u kunama, po vremenskom redosliedu, a po primitku obaviesti o upisu u dobro.

Članak 6.

Za namirenje iznosa, koje prema čl. 2. ovoga sporazuma duguje u Madžarskoj, doznačit će Hrvatska državna banka na zahtjev dužnika i nakon pologa odnosne protuvriednosti u kunama za to potrebne iznose u pengima, na teret svoga zbirnog računa penga Madžarske narodne banke.

Obveze, koje glase na kune imaju se obračunati u penge po tečaju, koji se prema čl. 7. ima primieniti kod doznačivanja iz Hrvatske u Madžarsku. Glasi li dug na neku treću valutu, pretvaranje u kune vršit će se po službenom srednjem tečaju dotične valute u Zagrebu.

Madžarska narodna banka će iznose penga, doznačene na teret kod nje vođenoga zbirnog računa penga Hrvatske državne banke, izplaćivati vjerovnicima u vremenskom redosliedu izplatnih naloga.

Članak 7.

Obračunavanje između penga i kuna vrši se na osnovu tečaja Kn 1.206.— = Pgö 100.—.

Članak 8.

Unapriedna plaćanja dopustiva su u uzajamnom robnom prometu samo utoliko, ukoliko su trgovački uobičajena.

Članak 9.

Gubitci na tečaju, koji kod plaćanja, putem propisanim u ovome sporazumu, nastanu na taj način, što se tečaji mienjaju od časa uplate do časa izplate, mogu se po odredbama ovoga sporazuma platiti, ako o tome obstoji utanačenje između vjerovnika i dužnika.

Gubitci na kamatima, koji nastaju kod provedbe plaćanja, putem propisanim u ovome sporazumu, ne mogu se naknadno platiti.

Članak 10.

Obostrano nadležne oblasti vršit će djelotvoran nadzor, da uvoznici njihove zemlje izvrše svoja plaćanja prema ovom sporazumu.

Članak 11.

Na uplaćivanje kod Hrvatske državne banke i Madžarske narodne banke ovlašteni su samo takovi dužnici, koji su dobili odobrenje, koje se zahtieva prema hrvatskom ili madžarskom deviznom zakonodavstvu.

Članak 12.

Posebnički su obračunski poslovi dopustivi samo uz odobrenje obih vlada. Poslovi prieboja, koje su nadležne vladine oblasti već odobrile, imaju se odvijati još po odobrenoj osnovi.

Članak 13.

Hrvatska državna banka i Madžarska narodna banka pridržavaju pravo u uzajamnom sporazumu poduzimati mjere, koje nađu potrebnima.

Članak 14.

Ovaj sporazum stupa na snagu istodobno s utanačenjem između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o robnom i plaćevnom prometu; vriedi za sada do 31. prosinca 1942.; u slučaju produljenja utanačenja o robnom i plaćevnom prometu produljit će se na isto vrieme trajanja i može se po sporazumu obih Stranaka upodpuniti i promieniti.

Članak 15.

Stupi li ovaj sporazum van snage, tada će se platne obveze, nastale prije stupanja van snage, a koje spadaju pod ovaj sporazum, vršiti plaćanjima po odredbama ovoga sporazuma sve dotle, dok se ne izravna jednačak, koji možda još obstoji.

O daljnjim će se pojedinostima sporazumjeti vladini odbori.

Budimpešta, dne 29. studenoga 1941.

Dr. MIRKO LAMER NICKL

ABKOMMEN
ZUR REGELUNG DES ZAHLUNGSVERKEHRS ZWISCHEN DEM KÖNIGREICH UNGARN UND DEM UNABHÄNGIGEN STAATE KROATIEN

(Ungarisch-kroatisches Verrechnungsabkommen)

Artikel 1

Der Zahlungsverkehr zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staate Kroatien wird in Ungarn durch Vermittlung der Ungarischen Nationalbank, in Kroatien durch Vermittlung der Kroatischen Staatsbank abgewickelt. Eine andere Zahlungsweise ist nur zulässig, wenn sie in diesem Abkommen vorgesehen ist oder durch die beiden Regierungen vereinbart wird.

Artikel 2

Unter die Bestimmungen dieses Abkommens fallen insbesondere folgende Zahlungen ungarischer Schuldner an kroatische Gläubiger und kroatischer Schuldner an ungarische Gläubiger:

1. Zahlungen für die aus Ungarn nach Kroatien und für die aus Kroatien nach Ungarn eingeführten Waren;

2. Zahlungen für wirtschaftlich gerechtfertigte und übliche Nebenkosten, die in unmittelbarer Verbindung mit dem ungarisch-kroatischen Warenverkehr enstehen, uzw.:

a) Transportkosten, wie Eisenbahnfrachten (gemäss der diesbezüglichen Vereinbarung der beiden Eisenbahnverwaltungen), Binnenschiffahrtsfrachten, Rollgelder, Lagergelder, Speditionskosten, amtliche Gebühren und Provisionen für Zwecke, die in unmittelbarem Zusammenhang mit der Warenbewegung stehen;

b) die besonderen Kosten der Schiffahrt wie Kaigebühren, Lotsengelder und sonstige Abgaben, Kosten der Ladung und Löschung, ferner Schleppkosten der Schiffahrt;

c) Schiffahrtsbedürfnisse (Reparaturen, Proviant usw.) im Binnenschiffahrtsverkehr;

d) Transportversicherungszahlungen im beiderseitigen Warenverkehr;

e) Zölle und im gegenseitigen Warenverkehr enstehende Abgaben;

f) Provisionen und Auslagen der in dem anderen Lande tätigen Vertreter;

g) Werbekosten;

h) Gehälter und Löhne der in dem anderen Lande beschäftigten Angestellten und Arbeiter;

i) Betriebskosten der in dem anderen Lande bestehenden Filialen und Tochtergesellschaften;

j) Preisnachlässe, Rückvergütungen und Schadenszahlungen;

k) Kosten der Einziehung und Betreibung von Forderungen, Anwalts- und Prozesskosten, Bank- und Garantiespesen, Taxgebühren für öffentliche Ausschreibungen und dergleichen;

l) andere, im Einvernehmen zwischen der Kroatischen Staatsbank und der Ungarischen Nationalbank zu genehmigende Zahlungen.

3. Zahlungen für Veredelungs- und Ausbesserungslöhne.

4. Vor dem 1. Dezember 1941 entstandene gegenseitige Warenforderungen können ebenfalls im Rahmen dieses Abkommens verrechnet werden. Diese Verbindlichkeiten sind zu dem Kurse in Pengö umzurechnen, der gemäss Artikel 7 dieses Abkommens anzuwenden ist.

Artikel 3

Unter ungarischen und kroatischen Waren im Sinne dieses Abkommens sind Waren zu verstehen, die in Ungarn oder Kroatien erzeugt oder wesentlich bearbeitet oder verarbeitet worden sind.

Artikel 4

Warenverkehr im Sinne dieses Abkommens ist:

a) die Einfuhr ungarischer Waren in das kroatische Zollgebiet;

b) die Einfuhr kroatischer Waren in das ungarische Zollgebiet.

Artikel 5

Schuldner, die nach Art. 2 dieses Abkommens Zahlungen nach Kroatien zu leisten haben, müssen die geschuldeten Beträge bei Fälligkeit auf das Pengösammelkonto der Kroatischen Staatsbank bei der Ungarischen Nationalbank in Pengö einzahlen.

Auf Kuna lautende Verbindlichkeiten sind zu dem Kurse in Pengö umzurechnen, der bei den Überweisungen von Ungarn nach Kroatien gemäss Art. 7. anzuwenden ist.

Lautet die Schuldverpflichtung auf eine dritte Währung, so efolgt die Umrechnung auf Pengö zum amtlichen Budapester Mittelkurs der betreffenden Währung.

Die Ungarische Nationalbank wird die eingegangenen Pengöbeträge laufend der Kroatischen Staatsbank aufgeben.

Die Kroatische Staatsbank wird den kroatischen Begünstigten den Gegenwert nach Eingang der Gutschriftsanzeigen in zeitlicher Reihenfolge in Kuna auszahlen.

Artikel 6

Zur Begleichung der nach Art. 2. dieses Abkommens nach Ungarn geschuldeten Beträge wird die Kroatische Staatsbank die hiezu notwendigen Pengöbeträge auf Antrag des Schuldners und gegen Erlag des entsprechenden Kuna Gegenwertes zu Lasten ihres bei der Ungarischen Nationalbank geführten Pengösammelkontos überweisen.

Auf Kuna lautende Verbindlichkeiten sind zu dem Kurse in Pengö umzurechnen, der bei den Überweisungen von Kroatien nach Ungarn gemäss Art. 7. anzuwenden ist. Lautet die Schuld auf eine dritte Währung, so erfolgt die Umrechnung in Kuna zum amtlichen Mittelkurs der betreffenden Währung in Zagreb.

Die Ungarische Nationalbank wird die zu Lasten des bei ihr geführten Pengösammelkontos der Kroatischen Staatsbank überwiesenen Pengöbeträge den Begünstigten in zeitlicher Reihenfolge der Zahlungsaufträge auszahlen.

Artikel 7

Die Umrechnung zwischen Pengö und Kuna erfolgt auf Grund des Kurses Pengö 100 = Kuna 1.206.

Artikel 8

Vorauszahlungen sind im gegenseitigen Warenverkehr insoweit zulässig, als sie handelsüblich sind.

Artikel 9

Kursverluste, die bei der Zahlung auf dem in diesem Abkommen vorgeschriebenen Wege dadurch entstehen, dass sich die Kurse vom Zeitpunkt der Auszahlung ändern, können nach den Bestimmungen dieses Abkommens bezahlt werden, wenn eine dahingehende Vereinbarung zwischen den Gläubigern und Schuldnern vorliegt.

Zinsverluste, die bei Durchführung der Zahlungen auf dem in diesem Abkommen vorgeschriebenen Wege entstehen, können nicht nachgezahlt werden.

Artikel 10

Die beiderseits zuständigen Stellen werden in wirksamer Weise überwachen, das die Einführer ihres Landes ihre Zahlungen gemäss diesem Abkommen leisten.

Artikel 11

Zur Einzahlung bei der Ungarischen Nationalbank oder der Kroatischen Staatsbank sind nur solche Schuldner berechtigt, welche die nach der ungarischen oder kroatischen Devisen-Gesetzgebung erforderlichen Genehmigungen erhalten haben.

Artikel 12

Private Verrechnungsgeschäfte sind nur mit Genehmigung der beiden Regierungen zulässig. Von den zuständigen Regierungsstellen bereits genehmigte Kompensationsgeschäfte sollen noch auf der genehmigten Grundlage abgewickelt werden.

Artikel 13

Es bleibt der Ungarischen Nationalbank und der Kroatischen Staatsbank vorbehalten, im gegenseitigen Einvernehmen die ihnen notwendig erscheinenden Massnahmen zu treffen.

Artikel 14

Dieses Abkommen tritt gleichzeitig mit der Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staate Kroatien über

den Waren- und Zahlungsverkehr in Kraft, bleibt zunächst bis 31. Dezember 1942 in Geltung, wird bei allfälliger Verlängerung des Waren- und Zahlungsverkehrs auf dieselbe Dauer verlängert und kann im beiderseitigen Einvernehmen ergänzt oder abgeändert werden.

Artikel 15

Tritt dieses Abkommen ausser Kraft, so werden die vor dem Ausserkrafttreten entstandenen, unter das Abkommen fallenden Zahlungsverpflichtungen noch so lange durch Zahlungen nach den Bestimmungen dieses Abkommens abgewickelt werden, bis der etwa vorhandene Saldo ausgeglichen ist.

Über weitere Einzelheiten werden sich die Regierungsausschüsse verständigen.

Budapest, den 29. November 1941.

NICKL — Dr. MIRKO LAMER

Predsjednik
Madžarskoga vladinog odbora

Budimpešta, dne 29. studenoga 1941.

Gospodine Predsjedniče,

Pozivajući se na članak 14. danas parafiranoga sporazuma o plaćevnom prometu između Kraljevine Madžarske i Nezavisne Države Hrvatske čast mi je potvrditi Vam, da je postignuta suglasnost u tome, da plaćevni sporazum o kojemu je rieč stupi na snagu već 1. prosinca 1941. god.

Ovaj plaćevni sporazum čini bitni sastavni dio sporazuma o robnom i plaćevnom prometu između Kraljevine Madžarske i Nezavisne Države Hrvatske, koji se ima sklopiti u mjesecu prosincu 1941. god.

Izvolite primiti, gospodine Predsjedniče, izraz mojega najodličnijeg poštovanja.

NICKL

Gospodin
Dr. Mirko Lamer,
državni tajnik
Predsjednik Hrvatskoga vladinog odbora
Zagreb

Vorsitzender
des Ungarischen Regierungsausschusses

Budapest, den 29. November 1941.

Herr Vorsitzender,

Bezugnehmend auf Artikel 14 des am heutigen Tage parafierten Abkommens zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien beehre ich mich Ihnen zu bestätigen, dass Einverständnis darüber erzielt wurde, dass das in Rede stehende Zahlungsabkommen bereits am 1. Dezember 1941 in Kraft tritt.

Dieses Zahlungsabkommen bildet einen integrierenden Bestandteil des im Monat Dezember 1941 zu schliessenden Abkommens über den Waren- und Zahlungsverkehr zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien.

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner vorzüglichsten Hochachtung.

NICKL

S. H. Herrn
Dr. Mirko Lamer,
Staatssekretär,
Vorsitzender des Kroatischen Regierungsausschusses,
Zagreb.

SPORAZUM
IZMEĐU VLADA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE U PREDMETU UREĐENJA POGRANIČNOG PROMETA

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske i Njegova Jasnost Državni Upravitelj Kraljevine Madžarske odlučiše, da sklope sporazum u svrhu olakšanja pograničnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske, pa su u tu svrhu imenovali svoje punomoćnike:

POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Dra Milorada Stražnickoga,

NJEGOVA JASNOST
DRŽAVNI UPRAVITELJ KRALJEVINE MADŽARSKE

izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Alfreda pl. Nickla Oppavarskog,

koji se, nakon uzajamne izmjene punomoći, pronađenih u valjanom i izpravnom stanju, složiše u sliedećim člancima: *

---

* OPAZKA: Prije pregovora o stvari, na prvom skupnom sastanku u Budimpešti dne 12. studenoga 1941., dao je hrvatski opunomoćenik izjavu o pridržaju glede Medjumurja i ujedno uručio madžarskom opunomoćeniku pismeni sadržaj te izjave:

»Da diese kroatische Delegation nur die Frage des Grenzverkehrs zwischen dem Unabhängigen Staate Kroatien und dem Königreich Ungarn zu regeln hat, so kann kein Akt dieser kroatischen Delegation den Standpunkt, auf welchem die kroatische Regierung bezüglich des Gebietes von Medjumurje steht und welcher in der Note des kroatischen Ministeriums des Äussern Nr. 61-41 vom 10. Juli 1941 durch die Kgl. ungarische Gesandtschaft in Zagreb der Königlich ungarischen Regierung in Budapest bekannt gegeben wurde, beeinträchtigen.«

(»Kako ovo hrvatsko izaslanstvo ima da uredi samo pitanje pograničnog prometa izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske, ne može nijedan čin ovoga hrvatskog izaslanstva biti na uštrb stanovištu, na kojem stoji hrvatska vlada glede Medjumurja a koje je u noti hrvatskog Ministarstva vanjskih poslova Pov. Br. 61-41. od 10. srpnja 1941. preko Kr. madžarskog poslanstva u Zagrebu dano na znanje Kr. madžarskoj vladi u Budimpešti.«)

(Iz sjedničkog zapisnika od 27. studenoga 1941. podpisanog po obim opunomoćenicima.)

Članak 1.

(1) Pod graničnim pojasom treba razumievati katastralno područje upravnih občina i gradova, nabrojenih u prilogu 1. ovoga sporazuma.

(2) Granični je pojas načelno s obje strane dubok 10 km. Ova se dubina može tamo, gdje to zahtievaju mjestne potrebe, sporazumno proširiti ili suziti, no ni u kojem se slučaju ne može proširiti na preko 15 km. Iznimke od toga nabrojene su u prilogu 1.

Članak 2.

(1) Odvijanju prometa između oba granična pojasa: (ovdje dalje nazvanog pograničnim prometom) služe pogranični prielazi nabrojeni u prilogu 2. ovoga sporazuma.

(2) Granični prielazi, nabrojeni u prilogu 2., su prema svojoj namjeni ili carinski putevi ili sporedni putevi. Sporazumom između središtnjih oblasti obiju Ugovornih Stranaka mogu se obustaviti oni granični prielazi, koji se s vremenom ukažu suvišnima. Isto takovim se sporazumom mogu, u slučaju potrebe, kako otvoriti novi granični prielazi, tako i izmieniti pojedine vrsti prielaza, ustanovljene u ovom članku, odnosno u prilogu 2. ovoga sporazuma.

(3) U II. se poglavlju potanje određuje, kojim putevima i koju robu smiju prenositi ili prevoziti preko granice osobe, providene putnim izpravama navedenima u članku 4. ovoga sporazuma.

I.

Osobni promet

Članak 3.

(1) Odvijanju pograničnoga prometa služe pogranične putne izprave, predviđene u članku 4.

(2) Vlastnici putnih izprava, opisanih u prilozima br. 3., 4. i 5. imaju pravo na višekratni, a vlastnici izprave navedene u prilogu 6. na jednokratni prielaz granice.

(3) Pogranična se putna izprava smije izpostaviti samo osobi, koja dokaže, da izpunjava preduvjete nabrojene u članku 4., ili da stanuje u graničnom pojasu najmanje šest mjeseci, a koja je bezprikorna u pogledu na kazneno pravo i državno redarstvo, te u pogledu fiskalnom.

(4) Liečnici, veterinari i primalje, koji su ovlašteni na vršenje svoga zvanja u graničnom pojasu i tamo nastanjeni, moraju dokazati samo to, da stanuju u odnosnom mjestu mjesec dana, računajući od priobćenja njihovih imena u smislu članka 21. Dok druga Ugovorna Stranka ne uzme na znanje ovo priobćenje, dozvoljen im je prielaz granice privremeno.

Članak 4.

(1) Putne izprave, određene za pogranični promet (pogranične putne izprave) jesu sliedeće:

a) Dvovlastnička prolaznica, opisana u prilogu 3. ovoga sporazuma. Ona se može izdati vlastnicima poljodjelskih i šumskih nekretnina, nadalje vlastnicima tvorničkih i rudničkih pogona, odnosno odgovornim poslovođama pravnih osoba, nekretnine kojih se nalaze u graničnom pojasu druge Ugovorne Stranke, a ne presieca ih granična crta, i koji osobno vrše obrađivanje, upravljanje ili nadzor ovakovih nekretnina ili tvorničkih i rudničkih pogona.

b) Posebna dvovlastnička prolaznica, opisana u prilogu 4. ovoga sporazuma (sa crvenom popriečnom crtom na omotnoj stranici). Ona se može izdati vlastnicima poljodjelskih i šumskih nekretnina, nadalje tvorničkih i rudničkih pogona, odnosno odgovornim poslovođama pravnih osoba, nekretnine kojih presieca granična crta (pogranični posjed).

c) Odredbe o zakupnicima sadržane su u zaključnom zapisniku.

d) Pogranična izkaznica, opisana u prilogu 5. ovoga sporazuma. Ona se može izdati :

1. Članovima obitelji, odnosno stalnim namještenicima (činovnicima, služinčadi, radnicima) osoba, nabrojenih pod točkama a) i b) ovoga članka;

2. liečnicima, veterinarima i izpitanim primaljama, ovlaštenima na vršenje zvanja u graničnom pojasu;

3. ugovornim namještenicima onih poduzeća, koja se obrtimice bave prievozom, a nalaze se u suprotnom graničnom pojasu. Ovdje navedeni vozari i radnici mogu obavljati svoj posao na području druge Ugovorne Stranke samo na temelju propisa, koji uredjuju uposlivanje u odnosnoj državi;

4. onim stanovnicima graničnog pojasa, koji na temelju liečničke svjedočbe žele da budu primljeni radi liečenja u bolnicu, koja se nalazi u graničnom pojasu druge Ugovorne Stranke, za vrieme dok traje bolničko liečenje;

5. stanovnicima graničnog pojasa, koji se po zanimanju bave ribarenjem u graničnom pojasu.

e) Prigodna propustnica, opisana u prilogu 6. ovoga sporazuma, može se izdati, kad je žurba u pojedinim slučajevima, pograničnom stanovniku, koji nije providen ni jednom od putnih izprava, predviđenih u točkama a), b) i d) članka 4.:

1. koji dokaže preko mjestne oblasti, ili na drugi prihvatljivi način, težku bolest ili smrt svojih roditelja, bračnog druga, djece, braće ili sestara;

2. koji dokaže potrebu neodgodive operacije ili žurnog liečenja bolesti opasne po život, kao i njegovom pratiocu;

3. koji želi prekoračiti granicu radi poziva na razpravu ili preslušanje od strane suda, redarstva, upravne oblasti, javnog bilježnika ili druge oblasti.

(2) Djeci izpod 15 godina, koja prelaze granicu u pratnji odraslih pripadnika obitelji, ne treba posebna putna izprava, ako su imena te djece izpisana na pograničnoj putnoj izpravi odnosne odrasle osobe.

(3) Putne izprave, opisane u prilozima 3., 4. i 5. mogu se izdati na godinu dana, a prigodna propustnica opisana u prilogu 6. samo za pojedine slučajeve.

Članak 5.

(1) U pograničnoj putnoj izpravi valja naznačiti odobreno granično prielazno mjesto, nadalje mjesto rada ili zanimanja, koje se nalazi u suprotnom graničnom pojasu, kao i druge podatke. Obćenito se i načelno smije označiti samo jedno prielazno mjesto. Iznimku čine u dokazanim slučajevima oni posjednici, koji trebaju u svrhu obrađivanja svojih imanja dva ili više prielaznih mjesta, nadalje one osobe, koje izlaze na temelju svoje pogranične putne izprave javnim putem, a vraćaju se vlakom ili drugim prievoznim sredstvom s utvrđenim voznim redom ili obratno.

(2) Pogranične putne izprave valja providjeti novijom fotografijom vlastnika, veličine 5 ×5 cm, koja ga prikazuje samog i nepokrivene glave. Vlastnik prigodne propustnice može dokazati svoju istovjetnost i izkaznicom oblasti, koja se nalazi u graničnom pojasu, providenom fotografijom.

(3) Vlastnici poljodjelskih i šumskih nekretnina, nadalje tvorničkih i rudničkih pogona, kao i članovi njihovih obitelji, te njihovi stalni namještenici (činovnici, služinčad, radnici) mogu, ako njihovo imanje presjeca granična crta, prelaziti tu crtu na području svog gospodarstva bilo gdje.

Članak 6.

(1) Pogranične putne izprave, opisane u prilozima 3., 4. i 5., izdaju prvomolbene upravne oblasti ili redarstvene oblasti nadležne po prebivalištu molitelja. Prigodne propustnice, opisane u prilogu 6., mogu u obim državama izdavati također i organi, ovlašteni od nadležnih središtnjih oblasti, ako je prebivalište molitelja udaljeno od sjedišta nadležne oblasti više od 4 km, a na temelju svjedočbe mjestne oblasti prema obrazcu opisanom u prilogu 7., izdane od nadležnog obćinskog poglavarstva.

Oblasti, za sada ovlaštene na izdavanje, nabrojene su u prilogu 8. Možebitne promjene valja priobćiti drugoj Ugovornoj Stranci bez odlaganja.

(2) Dvovlastničke se prolaznice izdavaju svake godine prije 1. veljače, a vriede od 1. ožujka pa do konca veljače sliedeće godine. Poslije 1. ožujka smiju se ovakove izprave izdavati samo u onom slučaju, ako nastane promjena u osobi vlastnika (poslovođe), ili ako se oduzme dvovlastnička prolaznica za vrieme, dok još vriedi (vidi članak 9.). Nova se dvovlastnička prolaznica može izdati u prvom slučaju novom vlastniku (poslovođi), a u potonjem slučaju supruzi ili punoljetnoj djeci vlastnika, možebitno punomoćniku, predpostavljajući, da dotični izpunjava preduvjete, navedene u trećem stavu članka 3.

(3) Dvovlastnička se izprava može izdati samo na temelju gruntovnog izvadka, katastralnog posjedovnog lista, ili oblastne potvrde u smislu priloga 9.

(4) Posebne dvovlastničke prolaznice (za dvovlastnike, čije imanje sieče granična crta) izdavaju se istim načinom i uz ista dokazala.

(5) Pogranične izkaznice izdavaju se svake godine prije 1. veljače, a vriede od 1. ožujka iste, pa do konca veljače sliedeće godine. Takova se putna izprava smije izdati u toku godine samo u onom slučaju, ako vlastnik dokaže gubitak pogranične izkaznice, ili ako molitelj tečajem siečnja još nije imao preduvjete iz trećeg stava članka 3. Valjanost pograničnih izkaznica, izdanih u toku godine, prestaje isto tako koncem veljače sliedeće godine.

(6) Te izprave treba izdavati u jezicima obih država, a mogu se izdavati i na samo ustmeno traženje.

Članak 7.

(1) Dvovlastničke prolaznice i pogranične izkaznice ovlašćuju na prielaz granice tek nakon što su vidirane od nadležnih oblasti druge Ugovorne Stranke. Vidiranje se može uzkratiti, ako manjkaju preduvjeti, koji se traže za izdavanje pograničnih putnih izprava (članak 3.).

(2) Oblasti, koje izdavaju pogranične putne izprave, obvezane su poslati izprave, koje su one izdale, nadležnim oblastima druge Ugovorne Stranke u svrhu vidiranja. Putne izprave, poslane u svrhu vidiranja, treba u roku od 15 dana vratiti oblasti, koja ih je izdala. Putne izprave sprovode se putem organa za nadzor granice, prilažući izkaz izprava, sastavljen u smislu priloga 10.

(3) Prigodne propustnice, predviđene u točci e) članka 4., vriede i bez vidiranja, a mogu se izdavati moliteljima ukoliko izpunjavaju preduvjete propisane u članku 3.

(4) Vidiranja su bezplatna i oslobođena od biljega i pristojba.

Članak 8.

(1) Vlastnik putne izprave, opisane u točkama a), b) i d) članka 4., može se zadržavati u suprotnom graničnom pojasu bez prekida šest dana, a vlastnik prigodne propustnice, opisane u točci e) istoga članka tri dana. Dan ulazka i izlazka ne uračunava se u vrieme boravka.

(2) Vlastnike pograničnih putnih izprava dužna je natrag primiti država, koja je izdala izprave.

(3) Vlastnik pogranične putne izprave ne plaća prigodom prielaza granice nikakovih daća, ali je dužan podvrći se propisima nadzora i pokazati svoju pograničnu putnu izpravu.

(4) Prielaz granice slobodan je svakog dana, bez obzira na doba godine i rada.

(5) Osobe s pograničnim putnim izpravama mogu prelaziti granicu — izuzevši one osobe, koje putuju željeznicom ili prievoznim sredstvima s utvrđenim voznim redom — samo u sliedeće vrieme: u mjesecima siečnju i prosincu od 7—18 sati, u mjesecima veljači i studenom od 6—19 sati, u mjesecima ožujku, rujnu i listopadu od 5—20 sati, u mjesecima travnju i kolovozu od 4—20 sati, u mjesecima svibnju, lipnju i srpnju od 4—21 sat. Organi Ugovornih Stranaka za nadzor granice mogu sporazumno ustanoviti i druge satove za prielaz granice, ako to čine poželjnim ili nuždnim mjestne prilike.

Članak 9.

(1) Pogranična se putna izprava može povući i za vrieme njezine valjanosti, ako nastane promjena u preduvjetima, koji su bili temeljem za njezino izdavanje, kao i ako protiv vlastnika ima prigovora s gledišta kaznenoga prava, državnog redarstva ili u pogledu fiskalnom. O povlačenju valja bezodvlačno obaviestiti oblast, koja je izdala izpravu, uz istovremeno priposlanje putne izprave.

(2) Slično gornjemu može se poništiti i valjanost vizuma, odnosno može se vizum povući. Oduzetu putnu izpravu valja poslati onoj oblasti u drugom pograničnom pojasu, koja ju je izdala.

(3) O putnoj izpravi, oduzetoj radi njenog povlačenja, valja na želju zanimanika izdati potvrdu.

Članak 10.

(1) Osobe, koje bi htjele prieći granicu u slučaju nesreće, elementarne nepogode ili nezgode, u svrhu pružanja pomoći, a kojima se to svojstvo može priznati (na pr. vatrogasci, čuvari rudnika, članovi družtva za spasavanje i sl.), mogu je prieći i bez putne izprave na bilo kojoj točci, i zadržavati se u drugom graničnom pojasu tako dugo, dok su po-

trebne. One su, međutim, dužne pokoravati se na mjestu nesreće odredbama osoba, koje su u smislu tamošnjih propisa nadležne za rukovođenje radom.

(2) U slučaju nužde, uslied poplave ili druge elementarne nezgode, mogu ugroženi stanovnici graničnog pojasa, radi spasavanja svoga života, prieći granicu i bez putne izprave bilo gdje.

II.

Gospodarski promet

Članak 11.

(1) One osobe, koje imaju putne izprave, propisane za pogranični promet, i koje prelaze u pograničnom prometu radi vršenja svoga rada na područje druge Ugovorne Stranke, mogu sa sobom ponieti za svoje osobne potrebe bez carine i drugih javnih daća živežne namirnice, i to za jedan dan svega najviše 3 kg sirovog ili jednostavno priređenog mesa, žitarica u prerađenom ili varenom stanju, običnog kruha ili peciva, kao i najviše 2 litre vina, nadalje za vlastitu upotrebu najviše 10 komada cigara ili 25 komada cigareta ili 50 grama duhana, ili 3 paketa duhana za žvakanje.

Članak 12.

(1) Ne plaća se carina ni druge javne daće, niti se traži polaganje novca ili davanje druge vrsti sigurnosti za upotrebljene vreće i za pojedine, u trgovini uobičajene ambalaže, koje se prenose ili prevoze iz jednog graničnog pojasa u drugi, napunjene robom predviđenom u gospodarstvenom prometu, uređenom ovim sporazumom, odnosno prazne u svrhu napunjenja takovom robom, a koje se prenose ili prevoze natrag istim putem.

Članak 13.

(1) Oslobođena su od plaćanja carina i drugih javnih daća ona, u putnim izpravama, opisanim u prilozima 3., 4. i 5. ovoga sporazuma, navedena prometna sredstva (izuzevši sva motorna vozila i dvokolice), jednopapkari (konji, magarci, mazge) i dvopapkari (volovi, krave i bivoli), koji prelaze granicu izključivo zato, da prevoze osobe ili robu iz jednog graničnog pojasa u drugi, odnosno, koji se uzimaju u drugi granični pojas u svrhu vršenja privremenog rada. Oslobođenje od carine i od drugih javnih daća obuhvaća i ormu i pokrivače, kao i potrebnu zelenu krmu. Prievozna sredstva, teretne životinje, njihove orme i pokrivače, kao i neutrošenu zelenu krmu valja natrag prenieti odnosno prevesti.

(2) Samovozi i motorne dvokolice osoba, navedenih u točkama a), b) i d) članka 4., mogu prieći granicu bez osiguranja carine i drugih jav-

nih daća samo onda, ako su ta prievozna sredstva navedena u njihovim putnim izpravama, te ako njima rukuje bilo koji carinski ured u predbilježbenom postupku.

(3) S običnim dvokolicama, koje su u posjedu stanovnika graničnog pojasa, kad ti prelaze granicu, providjeni s graničnom putnom izpravom, u kojoj je ta dvokolica izkazana, treba također rukovati bez osiguranja carine i drugih javnih daća, ako se te osobe obvežu da će ih dovesti natrag.

Članak 14.

(1) Izrađeni liekovi, koje pribave stanovnici graničnog pojasa u malim količinama prema svojim potrebama na temelju propisa liečnika ili veterinara, ovlaštenog na vršenje zvanja u graničnom pojasu, u ljekarnama u susjednom graničnom pojasu, mogu se prenositi bez dozvole i slobodno od carine i od drugih javnih daća. Nije potrebno pokazivati liečničke ili veterinarske recepte za one jednostavne liekove ili kemičke izradbe, koje služe za liečenje — a na omotu kojih je to točno i jasno označeno — te koje po propisima odnosne države predstavljaju predmete slobodne prodaje.

(2) Ugovorne Stranke preuzimaju obvezu, da će jedna drugoj uzajamno priobćivati popis dozvoljenih liekovnih specialiteta kao i promjene, nastale u tom pogledu.

Članak 15.

(1) Radi gospodarskog izkorišćivanja poljskih i šumskih posjeda, presječenih graničnom crtom, smiju se, — slobodno od carine i od drugih javnih daća, a uz podržavanje carinskih propisa — prenositi s jednog diela posjeda na drugi dio istog posjeda, tom posjedu pripadajuća stoka, gospodarsko oruđe, sjemenje za sjetvu i pomoćni material potreban za obrađivanje, zatim poljodjelski i šumsko-gospodarstveni proizvodi, kao i proizvodi uzgoja životinja, tamo ubijena divljač i uhvaćena riba. Ti proizvodi smiju biti prerađeni samo do onolike mjere, do koje je to neobhodno potrebno, a da se mogu skupiti i prevesti na drugi dio posjeda radi pospremanja. Prievoz s posjeda, presječenog graničnom crtom, smije se vršiti i na naravnim prielaznim mjestima, ako su ona unapried prijavljena organima, koji nadziru granicu (stav 3. članka 5.).

(2) Stanovnici graničnog pojasa mogu, pridržavajući se carinskih propisa, prenieti preko granice bez carine i drugih javnih daća u susjedni granični pojas, radi izvršenja gospodarskih radova na svojem zemljištu, potrebne životinje i gospodarske strojeve (oruđe), potrebno sjemenje za sjetvu, i pomoćni material, kao i na obrađenim poljima stečene poljodjelske i šumske proizvode, pa i u onom slučaju ako im glavno zanimanje

nije poljodjelstvo. Prielaz granice može se obaviti i na sporednim putevima, ustanovljenima od carinske oblasti.

(3) Neovršene (neizmlaćene) i ovršene žitarice mogu se prenositi preko granice slobodno od carine i od drugih javnih daća najkasnije do 31. listopada tekuće žetvene godine. Neizrunjeni kukuruz može se prenositi do 15. prosinca.

(4) Drozd, mast od grožđa i neprevreni mošt mogu se prenositi slobodno od carine i od drugih javnih daća do kraja prosinca one godine, u kojoj su ubrani, a svi ostali zemaljski proizvodi u svako doba godine.

(5) U pogledu proizvoda poljodjelstva odnosno šumskog gospodarstva (vidi prednje stavove), mora vlastnik posjeda dokazati, da je količina, koja se prenosi, tolika, kolika se može očekivati obzirom na površinu polja, šume i vinograda. Priraštaj na stoci prenosit će se slobodno od carine i od drugih javnih daća samo u onoj količini, koja odgovara vrsti životinje, njenoj dobi, njenom stanju i broju.

(6) Uvoz gospodarskih strojeva na paru i na motorni pogon (lokomobili, plugovi, brane, vršalice, sječkarice i slični strojevi) za promet, uređen u ovom članku podpada carinskom prijavljivanju.

Članak 16.

(1) Stoka, koja u jednom graničnom pojasu pripada poljodjelskom pogonu, a goni se u granični pojas druge Ugovorne Stranke radi paše ili se odanle vraća, slobodna je od carine i od drugih javnih daća, ako se istovjetnost te stoke ustanovi carinskom predbilježbom.

(2) Proizvodi od ovdje spomenute stoke, kao mlieko, maslac, sir, vuna, te u međuvremenu pridošli priraštaj tih životinja, mogu se također prenositi, odnosno vraćati slobodno od carine i od drugih javnih daća u onoj količini, koja odgovara vrsti, broju, dobi, stanju i trajanju izpaše tih životinja. Ako to mjestne prilike zahtievaju, slobodno je prelaziti i sporednim putevima, pridržavajući se potrebnih sigurnostnih mjera, a po odobrenju rizničkih (carinskih) oblasti.

(3) Sol, marvinska sol, brašno i kruh, koji služe za potrošnju za vrieme izpaše stoke prevedene radi izpaše u drugi granični pojas, isto su tako slobodni od carine i od drugih javnih daća, a u količini utvrđenoj od carinskih oblasti.

(4) Jednako se može vraćati bez carine i drugih javnih daća stoka, koja je zalutala ili bila ukradena, ako se dokaže pravo vlastničtva.

Članak 17.

(1) Poljodjelski strojevi i drugo oruđe, koji su potrebni za privremenu upotrebu u gospodarstvu u graničnom pojasu druge Ugovorne Stranke, isto su tako slobodni od carine i od drugih javnih daća, ako se drže propisi, koji se odnose na carinsku predbilježbu.

Članak 18.

(1) Jednako su slobodni od carine i od drugih javnih daća žitarice, uljeno sjemenje, konoplja, lan, vuna, drvo, kora četinjača i slični gospodarski urodi, koje granični stanovnici prenose ili prevoze u svrhu mljevenja, šrotanja, mrvljenja, kidanja ili u drugu sličnu svrhu u susjedni granični pojas, i opet ih prenose natrag u prerađenom obliku, a jednako i odpadci od prerađivanja ovih proizvoda od gospodarske vriednosti, no uz preduvjete pojedinačno određene obzirom na postupak kod preradbe.

(2) Onu količinu proizvoda, nastalih preradbom napried navedenih sirovina, a koji se nakon preradbe ponovno unose, odnosno iznose, ustanovljuju sporazumno prema potrebi carinske oblasti obiju Ugovornih Stranaka.

Članak 19.

(1) Stanovnici graničnog pojasa prenose predmete, koji služe za njihovu osobnu upotrebu, radi posebnog popravka ili preinačenja k obrtniku u graničnom pojasu druge Ugovorne Stranke, isto tako slobodno od carine i od drugih javnih daća. Poslije izvršenog popravka ili preinačenja treba ove predmete donieti natrag pod preduvjetima, koji postoje glede predbilježbe, odnosno glede postupka preradbe. Oprost od carina i od drugih javnih daća proteže se, kod obradbe tkanina potrebnih za izradbu odjevnih predmeta, i na sporedni material potreban za tu izradbu.

Članak 20.

(1) Stanovnici jednog graničnog pojasa, koji vrše rad u graničnom pojasu druge Ugovorne Stranke na temelju ugovora kod poljodjelskih, šumskih, obrtnih, veleobrtnih ili rudarskih pogona, mogu prelaziti carinsku granicu i sporednim putevima utvrđenim od nadležnih rizničkih (carinskih) oblasti bez naplate carine i drugih javnih daća, te mogu prenieti preko granice sprave i oruđe, potrebno za vršenje svoga rada, nadalje zaslužbu dobivenu u gotovom novcu ili u naravi (pripadnosti, koje primaju u naravi), sve to uz pridržaj prava, da se to može svakovremeno opozvati. Ovim se olakšicama mogu služiti samo u tom slučaju, ako se iz mjesta, u kojima vrše radove, vrate u prebivališta u pravilu najkasnije

nakon šestog dana neprekidnog boravka, i ako se drže propisa, koji postoje za ovakove slučajeve u pogledu osiguranja carine i drugih javnih daća.

(2) Pripadnosti u naravi mogu se prenositi obćenito samo carinskim putevima, a sporednim putevima samo na temelju predhodne pismene dozvole nadležne carinske oblasti.

(3) Jela, pripravljena za spomenute radnike u njihovom prebivalištu, isto se tako prenose preko granice slobodno od carine i od drugih javnih daća.

Članak 21.

(1) U graničnom pojasu stalno nastanjeni liečnici, veterinari i izpitane primalje, tamo ovlašteni na izvršavanje svoga zvanja, smiju izvršavati svoje zvanje također i u graničnom pojasu druge Ugovorne Stranke, ali se moraju držati propisa, koji su tamo na snazi. U tu svrhu smiju prelaziti granicu, i slobodno od carine i od drugih javnih daća prenositi sa sobom liečničke sprave, material potreban za porod, a isto tako i drugi zdravstveni material, pa i liekove, no u posljednja dva slučaja samo u količini potrebnoj za pružanje prve pomoći. Radi izvršavanja svoga zvanja smiju prelaziti granicu i na dvokolici, na motornoj dvokolici ili osobnim samovozom, a da se ne moraju svakom zgodom prijaviti carinskoj oblasti, u koliko imaju predbilježbene izkaznice. Granicu pak smiju prelaziti i sporednim putevima bez vremenskog ograničenja. Glede tih olakšica utvrdit će carinska ravnateljstva Ugovornih Stranaka sporazumno točne odredbe.

(2) Poniete liekove smiju davati samo u slučaju krajnje nužde, koja ne dozvoljava odlaganje.

(3) Zaštitno ciepljenje dozvoljeno je samo u smislu propisa, koji se na to odnose.

(4) Ugovorne Stranke priobćit će uzajamno organima, koji dolaze u obzir za vršenje zdravstvene službe radi znanja, sve zdravstvene propise, koji su kod njih na snazi. Isto tako će međusobno izmieniti imenike liečnika, veterinara i izpitanih primalja, koji su u graničnom pojasu ovlašteni vršiti svoje zvanje, i međusobno će se obavještavati o promjenama, koje bi nastale u imenicima tih osoba.

Članak 22.

(1) Vatrogasci, čuvari rudnika i osobe, koje vrše spasavanje, smiju prenositi, kada prelaze granicu u slučajevima nabrojenim u članku 10. prosto od carine i od drugih javnih daća predmete, potrebne za vršenje svoje zadaće, pod uvjetom, da te predmete donesu natrag, te da su o tom prienosu obaviestili granične organe Ugovornih stranaka.

Članak 23.

(1) Na promet, uređen ovim sporazumom, ne mogu se obćenito primjenjivati zabrane uvoza ili izvoza, koje potječu iz sadanjeg gospodarstvenog stanja.

(2) Ugovorne Stranke pridržavaju sebi, međutim, pravo, da na odgovarajući način nadziru gore spomenuti promet.

(3) Isto se tako smiju unieti, odnosno iznieti bez posebne dozvole u malim količinama takovi predmeti dnevne upotrebe, uvoz odnosno izvoz kojih je inače vezan na posebnu dozvolu, ako se iz dotične vrsti robe i iz odnosa pograničnog stanovničtva može predmievati, da se očito radi o predmetima osobne upotrebe pograničnih stanovnika, a da se ne radi o trgovanju s njima.

(4) Kod ocjenjivanja količine ovih predmeta potrebno je da granične carinske (rizničke) oblasti postupaju uviđavno.

Članak 24.

(1) Veterinarske propise, koji su u savezu s ovim sporazumom, sadržava prilog 11.

III.

Obćeniti propisi

Članak 25.

(1) Obćeniti propisi, koji postoje u obim državama glede prometa, slobodnog boravka, zaštite novca i prometa plaćevnim sredstvima, nadalje glede proizvodnje stanovite robe, a nisu dirnuti ovim sporazumom primjenjivat će se i u pograničnom prometu.

(2) Obje Ugovorne Stranke obvezale su se, da će izdati shodne propise u duhu ovoga sporazuma, a u svrhu zaštite novca i olakšanja platežnog prometa u graničnim pojasima.

(3) Stanovnici graničnog pojasa jedne države ne smiju se siliti na podavanja u naravi u korist druge države, zato što obrađuju stanovite dielove posjeda, koji se nalaze na području druge države.

Članak 26.

(1) Nadležne oblasti Ugovornih Stranaka smiju sporazumno dozvoljavati posebne osobne ili gospodarstvene olakšice, koje se izkazuju probitačnima ili potrebnima za granične pojase.

Članak 27.

(1) Olakšice, dane u pograničnom prometu, ne smiju ni u kojem slučaju krnjiti pravo Ugovornih Stranaka, da poduzmu potrebne mjere u pogledu ljudske ili stočne zdravstvene službe ili tome slično, tako na pr. u pogledu zaštite bilja.

Članak 28.

(1) Pošto je pitanje konačnoga uređenja granice između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske još otvoreno, vodit će se računa kod pojedinih odredaba ovoga sporazuma o posljedicama, koje bi mogle nastati uslied konačnog ustanovljenja granice, i sporazumno promieniti odnosne odredbe.

Članak 29.

(1) Ovaj sporazum stupa na snagu trideseti dan nakon njegova podpisa. U slučaju da ga odkaže jedna Ugovorna Stranka, sporazum gubi snagu šest mjeseci nakon priobćenja odkaza drugoj Ugovornoj Stranki.

Sastavljeno u Budimpešti, 3. prosinca 1941., u dva jednako vjerodostojna primjerka na hrvatskom i madžarskom jeziku.

U potvrdu toga punomoćnici su ovaj sporazum podpisali i providjeli svojim pečatima.

DR. M. STRAŽNICKY NICKL

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

K članku 1.

(1) U svrhu ustanovljenja onih mjesta i obćina, koje se nalaze u pojasima od 10—15 km, a koje valja smatrati da pripadaju graničnom pojasu, obvezuju se obje Ugovorne Stranke, da će u roku od 14 dana — računajući od dana stupanja na snagu ovoga sporazuma — imenovati povjerenstvo, koje će početi s dotičnim radovima.

K članku 4.

(1) Zakupnici nekretnina uživat će za njih iste pogodnosti, koje su predviđene za dvovlastnike, ukoliko su odnosni zakupni ugovori sklopljeni prije 1. listopada 1941. Zakupnici uživaju te pogodnosti do izteka zakupnog roka, ili do onog vremena, kad zakupni odnos prestane iz bilo kojeg drugog razloga, ali najviše do 1. listopada 1944.

K stavu (1) članka 6.

(1) Obje Ugovorne Stranke uzajamno će priobćiti organe, ovlaštene na izdavanje prigodne propustnice, opisane u prilogu 6.

K članku 13. i 15.

(1) Oprost pogonskog materiala od carine odnosi se samo na one količine, koje se mogu pronaći u spremištima, koja su ugrađena i u neposrednoj vezi s motorom.

K članku 15.

(1) Postoji suglasje glede toga, da se pod izrazom poljodjelski proizvodi nema razumievati duhan u listovima.

(2) Odredbe članka 15. ne primjenjuju se na zemljišta, stečena poslije 1. listopada 1941. (kupnjom, zakupom, poklonom ili zamjenom i t. d.). U slučaju povećanja poljodjelskog posjeda (stav (1) i (2) članka 15.) nakon toga roka za područje, koje se nalazi u graničnom pojasu druge Države Ugovornice, ne primjenjuju se pogodnosti, ustanovljene u ovom članku na novo stečena zemljišta, ni onda, ako su ta zemljišta prije 1. listopada 1941. pripadala posjedovnom dielu takovog poljodjelskog pogona, glede kojega su mjerodavne odredbe članka 15. (stav (1) i (2)).

(3) Pri svemu tome se ograničenja, određena u prednjem stavu ne primjenjuju na takova zemljišta, koja su stečena ili nasljedstvom od rođaka u izravnoj uzlaznoj lozi, ili diobnom nagodbom, pod uvjetom, da se radi o takovim zemljištima, koja su već prije 1. listopada 1941. bila vlastničtvom ili ostavitelja (u slučaju nasljedstva) ili onih, koji su bili vlastnici pojedinih idealnih dielova (u slučaju diobne nagodbe).

K obćenitim odredbama.

(1) Ugovorne Stranke sporazumješe se o tome, da će dotične mjestne vlasti prema potrebi, na poziv nadležnog nadstojnika prvomolbene redarstvene vlasti, održavati pogranične sastanke u tu svrhu, da razprave olakšice, koje će se davati u okviru ovoga sporazuma, kao i o njegovoj provedbi, i da odstrane možebitne opravdane prigovore stanovnika graničnih pojasa.

(2) Oblast, koja saziva sastanak, priobćit će suprotnoj oblasti dnevni red sjednice, da zastupnici interesiranih oblasti i organa mogu biti pozvani (određeni) na razpravu glede pitanja, koja treba riešiti. Ova će pak druga oblast isto tako priobćiti prvoj, po primitku poziva, ona pitanja, koja treba riešiti.

(3) Pogranične sastanke treba u pravilu održavati tromjesečno, i to po mogućnosti izmjenično, jednom na poziv domaće oblasti, a drugi put na poziv oblasti, koja je na suprotnoj strani. Ako bi bilo potrebno zbog uređenja kojega pitanja, koje ne trpi odlaganja, može se održati izvanredan sastanak.

(4) Granični sastanak može i izostati, ako se ni s jedne ni s druge strane ne pojave takova pitanja, koja traže rješenje. O tome se, međutim, mora obaviestiti i suprotna oblast.

(5) Mjesto i točno vrieme sastanka (dan i sat) utvrđuje nadstojnik one oblasti, koja saziva sastanak, i pismeno to priobćuje nadstojniku suprotne oblasti, koja opet pismeno potvrđuje primitak poziva. Ako je na određeni dan nadstojnik oblasti radi neodgodivog posla spriečen, da osobno prisustvuje sastanku, i ako ne može odrediti svoga zamjenika, koji je upućen u predmete, tada to priobćuje oblasti, koja je sastanak sazvala, i to najmanje 15 dana prije samog sastanka, i moli da se utvrdi novi rok.

(6) Sastanke valja po mogućnosti održavati na graničnoj crti ili u prostorijama u blizini granične crte, a samo u pomanjkanju potrebnih prostorija u obćini ili u gradu, koji su podalje od granice.

(7) Osobe, koje sudjeljuju na sastancima, moraju u svakom slučaju biti providene potrebnom pismenom potvrdom (otvorena zapovjed, odredba o izaslanju i t. d.). Takove im izprave služe kod prielaza granice, da se mogu izkazati, i ovlašćuju ih na boravak u susjednom graničnom pojasu.

(8) O predmetima, razpravljenim na sastanku, treba sastaviti zapisnik na hrvatskom i madžarskom jeziku u dva primjerka, a od tih se primjeraka jedan predaje hrvatskom, a drugi madžarskom predsjedniku povjerenstva. Zapisnik podpisuju prisutne službene osobe.

(9) Odmah se mogu izvršiti zaključci, glede kojih je postignut sporazum.

(10) Ne spada u nadležnost graničnih sastanaka zaključivanje takovih odredaba, koje bi izmienile odredbe ovoga sporazuma ili koje nisu spojive s njegovim duhom.

(11) Osim toga su Ugovorne Stranke složne, da će organi, kojima je povjerena pazka na granici, odmah stupiti u neposredan dodir radi brzog uređenja pojedinih pitanja na granici.

Sastavljeno u Budimpešti, 3. prosinca 1941.

Dr. M. STRAŽNICKY NICKL

A.

Imenik mjesta, koja leže u madžarskom graničnom pojasu, dubokom 10 km, koji graniči s Nezavisnom Državom Hrvatskom, te ujedno i imenik mjesta, koja su iznimno obuhvaćena

I. Zala vármegye:

1. Csaktornyai járás: Alsóferencfalva, Bánfihegy, Bányavár, Bekásd, Belica, Bocskaihegy, Bottornya, Csáktornya, Cseresnyés, Drávacsány, Drávamagyaród, Drávanagyfalu, Drávaóhid, Drávaszentiván, Drávaszentmihály, Dravavásarhely, Farkashegy, Felsödomboru, Felsökiralyfalva, Felsömihályfalva, Gáborvölgy, Gyümölcshegy, Határörs, Hétvezér, Jánosfalva, Királylak, Kismihalyfalva, Kristoffalva, Lapany, Martonhalom, Miksavár, Murafüred, Muragárdony, Muraréthát, Murasiklos, Muraszentkereszt, Muraszentmárton, Muraszerdahely, Muraszilvágy, Nyiresfalva, Nyirvölgy, Ráckanizsa, Stridóvár, Százkö, Szelencehegy, Szentilona, Szentorbánhegy, Tótfalu, Tündérlak, Vashegy, Viziszentgyörgy, Zalaujvár, Zrinyifalva, Zsidény.

2. Perlaki járas: Alsódomboru, Alsómihályfalva, Alsópalfa, Csehlaka, Damása, Vékányfalva, Vezsérlaka, Drávadiós, Drávaegyház, Drávafüred, Drávaollár, Drávasiklós, Drávaszentistvan, Drávaszilas, Felsöpálfa, Harastyán, Hodosány, Kisszabadka, Kotor, Ligetvár, Muracsany, Murakirály, Muraszentmária, Muraujfalu, Muravid, Perlak, Törökudvar, Tüskeszentgyörgy.

3. Nagykanizsai járás: Figyehaz, Legrád, Murakeresztur.

II. Somogy vermegye:

1. Csurgoi járas: Alsok, Belezna, Berzence, Csurgó, Csurgónagymarton, Gyékenyes, Nemespátró, Örtilos, Porrog, Porrogszentkirály, Porrogszentpál, Somogybükkösd, Somogyudvarhely, Surd, Szenta, Zákány.

2. Nagyatádi járás: Bélavár, Háromfa, Heresznye, Tarany, Vizvar.

3. Barcsi járás: Babócsa, Bakháza, Barcs, Bolho, Csokonyavisonta, Darany, Drávagardony, Drávaszentes, Drávatamási, Felsöszentmárton, Istvándi, Kastélyosdembó, Komlósd, Lakócsa, Péterhida, Potony, Rinyaujlak, Rinyaujnép, Somogyaracs, Somogytarnóca, Szentborbás, Szulok, Tótujfalu.

4. Szigetvári járás: Drávafok, Drávakeresztur, Drávasztára, Endröc, Gyöngyösmellék, Markóc, Nagyujfalu, Révfalu, Szörény, Teklafalu, Zádor.

III. B a r a n y a v á r m e g y e:

1. Szentlörinci járás: Bogdása, Csányoszró, Drévaiványi, Kemse, Marócsa, Nagycsany, Piskó, Sellye, Sósvertike, Zalata.

2. Sóklósi járás: Adorjás, Alsószentmárton, Baranyahidvég, Beremend, Besence, Cun, Diósviszló, Drávacsehi, Drávacsepely, Drávapalkonya, Drávapiski, Drávaszabolcs, Drávaszerdahely, Egyházasharaszti, Gordisa, Harkány, Hirics, Ipacsfs, Kásád, Kémes, Kisszentmárton, Kistapolca, Kórós, Kovácshida, Luzsok, Márfa, Máriagyüd, Matty, Old, Páprád, Petárda, Rádfalva, Sámod, Siklós, Siklósnagyfalu, Szaporca, Terehegy, Tésenfa, Torjánc, Ujbezdan, Vajszló, Vejti.

3. Villányi járás: Baranyaszentistván.

4. Dardai járás: Bellye, Bolmány, Darda, Jenöfalva, Kácsfalu, Kisdárda, Kopács, Laskafalu, Laskó, Várdaróc.

IV. B á c s-B o d r o g v a r m e g y e:

1. Apatini járás: Gombos, Szond.

2. Hódsági járás: Bácsordas, Bogyán, Militics, Vajszka.

3. Palánkai járás: Bácstóváros, Bácsujlak, Boróc, Dunabökény, Opalánka, Palánka, Palona, Ujpalánka, Wekerlefalva.

4. Ujvidéki járás: Begecs, Dunacséb, Dunagalos, Ófutak, Piros, Ujfutak.

5. Titeli járás: Alsokabol, Dunagárdony, Felsökabol, Káty, Sajkáslak, Sajkásszentivan, Tiszakálmanfalva, Titel, Tündéres.

6. Ujvidék thj. város.

Ovamo se ubrajaju i one obćine, koje su osnovane nakon pripojenja područja, kao nove (mjesta koja su novim imenima označena) i koje pripadaju graničnom pojasu unutar 10 km.

Prilog br. 1.

B.

Imenik mjesta, koja leže u hrvatskom graničnom pojasu, dubokom 10 km, a koji graniči s Kraljevinom Madžarskom

I. V e l i k a Ž u p a Z a g o r j e:

1. Grad Varaždin s ukupnim gradskim područjem: Varaždin, Šandorovac, Novo Selo, Varaždin Breg.

2. Kotar Varaždin:

a) Obćina Petrijanec: Dražbinec, Komar, Majur, Podravski Strmec, Zelendvorski Gaj, Majerje, Majer Ovčara, Petrijanec Trg, Petrijanec, Nova Ves, Zelendvor, Sračinec, Svibovec Podrav.

b) Občina Vidovec: Nedeljanec, Gojanec, Prekna, Vidovec, Krkanec, Papinec, Šijanec, Zamlaća, Čargovec.

c) Občina Biškupec: Beretinec, Biškup, Poljana, Biškupec, Biškup. Crnec, Biškup. Tomaševec, Turčin, Šaulovec, Jalkovec, Kneginec, Dol. i Gor. Kućan, Kućan Marof, Zbelava, Sv. Ilija, Doljan, Križanec, Seketin.

d) Občina Bartolovec: Bartolovec, Bartol. Trnovec, Samovec, Štefanec, Žabnik, Zamlaka.

e) Občina Jalžabet: Greščevina, Jalžabet, Rukljevina, Kelemen, Jalžab. Imbrievec, Leštakovec, Pihovec, Novakovec, Poljana Gor. i Dol.

3. Kotar Ludbreg:

a) Občina Martijanec: Gor. Martijanec, Hrastovljan, Čičkovina, Madaraševac, Križovljan, Poljanec, Martijanec, Sudovčina, Vrbanovac, Slanje.

b) Občina Ludbreg Trg: Ludbreg.

c) Občina Ludbreg Vanjski: Ćukovec, Ludbr. Globočec, Ludbr. Torčec, Hrastovsko, Ludbr. Kućan, Hrženica, Ludbr. Komarnica, Ludbr. Luka, Ludbr. Sesvete, Ludbr. Karlovac, Ludbr. Sigetec, Ludbr. Sv. Đurađ, Selnik, Obrankovec, Priles, Slokovec, Apatija, Struga.

d) Občina Mali Bukovec: Lunjkovec, Martinić, Majur Molve, Mali Bukovec, Dubovica, Podrav. Kapela, Podrav. Selnica, Podrav. Novo Selo, Županec, Križančija, Lizin Dvor, Sv. Petar, Veliki Bukovec, Kutnjak, Antolovec.

e) Občina Rasinja: Gorica, Grbaševac, Vojvodinec, Koledinec, Kuzminec.

II. Velika Župa Bilo-Gora:

1. Kotar Koprivnica:

a) Občina Kopriv. Ivanec: Kopriv. Ivanec, Cenjkovec, Botinovec, Pustakovec.

b) Občine Gjelekovec: Gjelekovec, Imbriovec, Veliki Otok, Mali Otok, Zablatje.

c) Občina Drnje: Drnje, Sigetec, Torčec, Botovo.

d) Občina Peteranec: Nerešin, Peteranec.

e) Občina Hlebine: Hlebine.

f) Občina Gola: Gola, Gotalovo, Novačka, Peteranski Konaci.

g) Občina Ždala: Ždala.

2. Kotar Gjurgjevac:

a) Občina Molve: Molve, Repaš, Medjuvodje, Gornja Šuma, Ledine, Molvanske Grede.

b) Obćina Virje: Virovski Konaci, Krenovica, Karas, Karaška Luka, Kingovo, Medvedička, Ogorelo Polje, Senjanska Luka, Virovske Širine, Virovski Crnec, Virovski Pavlanci, Virovsko Bukovje, Virovsko Trepče.

c) Obćina Gjurgjevac: Gjurgjev. Konaci, Gjurgjev. Pavlanci, Gjurgjev. Trepče, Crkina, Hladne Vode, Kranjica, Lepa Greda, Severovci.

d) Obćina Kalinovac: Kalinovac, Kalinovački Konaci, Batinska, Tolnica.

e) Obćina Ferdinandovac: Ferdinandovac, Ferdinandovački Konaci, Brodić, Blata, Glog, Hrustje, Husinje, Kranjica, Kraljeva Peta, Mikolov Kut, Peršić, Sigetec, Zgruti, Skofinje.

f) Obćina Kloštar Podravski: Budančevica, Dinjevac, Kloštar Podravski, Kloštar Oderjan.

g) Obćina Podravske Sesvete: Podravske Sesvete, Dubovnik, Podravski Draganci, Sarja.

h) Obćina Pitomača: Pitomača, Otrovanec, Kladare, Brestić, Gjuretina, Križnica.

III. Velika Župa Baranja:

1. Kotar Virovitica:

a) Obćina Špišić-Bukovica: Bušetina, Gjolta pusta, Lozan, Novi Marof, Okrugljača, Rogovac pusta, Stari Gradac pusta.

b) Obćina Lukač: Lukač, Terezinopolje, Bazje gornje, Gejzin dvor, Kolac, Brezik, Turanovac, Lukačko Dugoselo, Lukački Budrovac, Dijelka, Ada, Crni Zatonj, Homog Zatonj, Brezovo polje, Katinka, Neteča, Rit, Zrinj.

c) Obćina Gradina: Gradina, Detkovac, Bačevac, Mitrovica, Brezovica, Podravski Sokolovac, Rušani, Zlebina, Lanka, Novi Gradac, Majkovac, Bekavar, Sigetec, Gradinsko Karađorđevo, Novo Obilićevo, Dubrava.

d) Obćina Cabuna: Budakovac, Gaćište, Jelik pusta, Jugovopolje, Naudovac, Malo Gaćište, Orošac.

2. Kotar Slatina:

a) Obćina Gornji Miholjac: Gornji Miholjac, Bakić, Višnjica, Španat, Medinci, Čomborje, Grabić, Račanac, Senkovac, Senkovački Zverinjak, Petrovoselo, Novski, Zidina, Starin, Vranješevac, Saševo.

b) Obćina Sopje: Sopje, Sopljanska Greda, Sopljanska Ada, Gornje Predrijevo, Predrijevački Brebrovac, Kaginci, Ciganska, Kapinci pusta, Vrba pustara, Zanos, Noskovci, Torište (Torić), Vaško, Bakićeva pustara.

c) Obćina Nova Bukovica: Adolfovac, Adolfovo Selo, Barje Doljnje, Suha Mlaka, Nelin Dvor, Gornje Viljevo.

3. Kotar Donji Miholjac:

a) Obćina Čadjavica: Čadjavica, Dravica, Ilma dvor, Martinci pustara.

b) Obćina Moslavina: Crnac, Podravska Moslavina, Dravica pustara, Martinci, Oresnjak pustara, Žabljača pustara.

c) Obćina Viljevo: Viljevo, Gustov stan, Čarda, Čred pustara, Kapelna, Blanje pustara, Karlovac pustara, Krunoslavje pustara, Ladislavci pustara, Stjepanik, Grofov Vidik, Krajčine.

d) Obćina Dolnji Miholjac: Dolnji Miholjac, Poreč, Rakitovica, Gloždje pustara, Bečkovci, Jozinci, Miholjačka greda. Miholjačka skela, Miholjački Karas, Hiholjački majur, Žestilovac.

e) Obćina Šljivoševci: Golinci, Radikovci.

f) Obćina Podravski Podgajci: Podravski Podgajci, Bočkinci, Crnkovci, Sveti Gjuragj.

g) Obćina Marjanci: Čamagajevci, Kunišinci, Herijanci, Savar pustara.

4. Kotar Valpovo:

a) Obćina Belišće: Belišće, Bistrinci.

b) Obćina Valpovo: Valpovo, Valpovačke Toplice, Valpovački Kraljevci.

c) Obćina Valpovo Vanjsko: Bocanjevci, Valpovačka Gorica, Gat, Gatski rit, Ivanovci, Marijančaci, Nard, Nardska Skela, Nehaj, Šibje, Topolje, Sag, Tiborijanci, Mačkovac pustara, Veliškovci, Vinogradci, Zolčin.

d) Obćina Ladimirovci: Ladimirovci, Krtinjača, Bačkoš.

e) Obćina Bizovac: Bizovac, Domanovci, Grabik.

f) Obćina Petrijevci: Petrijevci, Satnica, Josipovac, Ugljenište.

5. Kotar Osijek:

a) Obćina Retfala: Kravice, Retfala, Adolfovac.

b) Obćina Čepin: Čepin, Gušće, Orešje, Livana, Ugljara, Brešće, Ban pustara, Podrumine.

c) Obćina Jovanovac: Jovanovac, Kolodjvar pustara.

d) Obćina Tenja: Tenja, Orlovnjak pustara, Tenjski Antunovac.

e) Obćina Sarvaš: Sarvaš.

f) Obćina Bielo Brdo: Bielo Brdo.

g) Obćina Aljmaš: Aljmaš.

h) Obćina Erdut: Erdut.

i) Obćina Dalj: Dalj.

6. Grad Osijek: Osijek.

IV. Velika Župa Vuka:

1. Grad Vukovar.

2. Kotar Vukovar.
a) Obćina Vera.
b) Obćina Bobota: Bobota, Klisa.
c) Obćina Trpinja: Trpinja.
d) Obćina Borovo: Borovo.
e) Obćina Pačetin: Pačetin.
f) Obćina Bršadin: Bršadin, Lipovača.
g) Obćina Marinci: Marinci.
h) Obćina Bogdanovci: Bogdanovci, Krnježa.
i) Obćina Petrovci: Petrovci.
j) Obćina Negoslavci: Negoslavci, Gornjak.
k) Obćina Sotin: Sotin, Grabovo, Jakobovas, Ovčara.
l) Obćina Mikluševci: Mikluševci.
m) Obćina Čakovci: Čakovci.
n) Obćina Tompojevci: Tompojevci.
o) Obćina Lovas: Lovas, Gladnoš.
p) Obćina Opatovac: Opatovac, Lipovac, Fridrikovac.

3. Kotar Ilok:
a) Obćina: Mohovo: Mohovo.
b) Obćina Šarengrad: Šarengrad.
c) Obćina Sot: Sot, Molovin.
d) Obćina Erdevik: Ljuba.
e) Obćina Ilok: Ilok.
f) Obćina Neštin: Neštin, Vizić, Gjipsa, Cerovača.
g) Obćina Susek: Susek, Sviloš, Planinsko Grabovo, Lug.
h) Obćina Banoštor: Banoštor.
i) Obćina Čerević: Čerević.
j) Obćina Beočin: Beočin, Beočinski Šakotinac.

4. Kotar Šid.
a) Obćina Bapska: Bapska, Novak.
b) Obćina Berkasovo: Berkasovo:

5. Kotar Hrvatska Mitrovica:
a) Obćina Ležimir: Ležimir.

6. Kotar Irig:
a) Obćina Rakovac: Rakovac.
b) Obćina Neradin: Neradin, Grgeteg, Bankovci.
c) Obćina Krušedol: Krušedol, Velika Remeta.
d) Obćina Maradig: Maradig, Gladnoš.

7. Kotar Hrvatski Karlovci:
a) Obćina Ledinci: Ledinci.
b) Obćina Kamenica: Kamenica.
c) Obćina Bukovac: Bukovac.
d) Obćina Čortanovci: Čortanovci.
e) Obćina Beška: Beška.
f) Obćina Indjija: Indjija pustara.
8. Grad Hrvatski Karlovci: Hrvatski Karlovci.
9. Grad Petrovaradin: Petrovaradin.
10. Kotar Stara Pazova:
a) Obćina Krčedin.
b) Obćina Stari Slankamen: Zagred, Stari Slankamen.
c) Obćina Novi Slankamen: Novi Slankamen, Koševac.
d) Obćina Novi Karlovci: Novi Karlovci.

Prilog br. 2.

Popis prielaza

carinskih i sporednih, otvorenih za hrvatsko-madžarski pogranični promet

Redni broj	Pravac puta — IME	Carinski	Sporedni	OPAZKE
1.	Svibovec — Dravamagyarod (skela)		/	
2.	Varaždin — Csáktornya, Pusztafa javni put	/		
3.	Varaždin — Sandorovec — Zrinyifalva			posebni put za hrv. prielaznike
4.	Varaždin — Csáktornyaželj.	/		
5.	Sandorovec — Szazkö javni put		/	
6.	Novoselo — Totfalu javni put		/	
7.	Žabnik — Drávaollar (skela)		/	
8.	Štefanec — Drávaollar (skela)		/	
9.	Šemovac — Dravadios (skela)		/	
10.	Hrženica — Perlak (Otok) (skela)		/	
11.	Struga — Dravaegyhaz (skela)		/	
12.	Veliki Bukovec — Alsomihalyfalva (skela)		/	
13.	Mali Bukovec — Muraszentmária javni put		/	
14.	Veliki Otok (Repaš) — Alsodomboru javni put		/	
15.	Veliki Otok — Legrad javni put		/	
16.	Gjelekovac — Legrad javni put		/	
17.	Gjelekovac — Ortilos (skela)		/	
18.	Botovo — Gyekenyes v. a. želj.	/		

Redni broj	Pravac puta IME	Carinski	Sporedni	OPAZKE
19.	Botovo — Gyekényes v. a. (skela)		/	
20.	Gotalovo — Zákány		/	
21.	Gotalovo — Gyékényes — 7. sz. Máv. örhaz jav. p.		/	
22.	Gotalovo — Gyékényes — 8. sz. Máv. örhaz jav. p.		/	
23.	Gola — Gola v. a.		/	
24.	Koprivnica želj. — Gyékényes — Gola ves—Gola			Posebni put za hrv. prielaznike
25.	Gola — Lackaiföld javni put		/	
26.	Ždala — Somogyudvarhely javni put		/	
27.	Ciganjfiz — Bélavár		/	
28.	Ferdinandovac — Vizvar (Spinc)		/	
29.	Ferdinandovac — Heresznye (Jama) javni put		/	
30.	Ferdinandovac — Heresznye (skela)		/	
31.	Husinje — Bolhó javni put		/	
32.	Podravske Sesvete — Bolhó (Dravantuli f) (sk.)		/	
33.	Brestička Ada — Babocsa (skela)		/	
34.	Križnica — Babocsa javni put		/	
35.	Lukac — Barcs želj.	/		
36.	Terezinopolje — Barcs javni put	/		
37.	Novi Gradac (Kariko p.) — Drávatamázi (skela)		/	
38	Detkovac — Tótujfalu (skela)		/	
39.	Saroka — Felsöszentmarton (Borjanca psz) (sk.)		/	
40.	Noskovci — Drávasztára, Zaláta (skela)		/	
41.	Moslavina — Vejti (skela)		/	
42.	Dolnji Miholjac — Dravaszabolcs (skela)	/		
43.	Podr. Podgajci — Gyürüspuszta (skela)		/	
44.	Gat — Torjanc (skela)		/	
45.	Belišće — Ujbezdán (Repnyák) (skela)		/	
46.	Nard — Bolmány (skela)		/	
47.	Osijek gg. — Kisdárda (skela)		/	
48.	Osijek — Bellye javni put	/		
49.	Osijek — Darda želj.	/		
50.	Osijek d. g. — Jenöfalva (skela)		/	
51.	Erdut — Gombos (skela)	/		
52.	Vukovar — Vajszka (skela)		/	
53.	Sotin — Bacsujlak (skela)		/	
54.	Ilok — Palánka (skela)	/		
55.	Banoštor — Begecs (skela)		/	
56.	Beočin — Ofutek (skela)		/	
57.	Kamenička Ada — Kamenica — Ujvidek (skela)		/	
58.	Petrovaradin — Ujvidék (skela)	/		
59.	Hrv. Karlovci — Alsokabel (skela)		/	
60.	Krčedin — Dunagárdony (skela)		/	
61.	St. i Novi Slankamen — Sajkáslak (Ada) (skela)		/	

1. strana **Prilog br. 3.**

....

Nadpis oblasti

Broj ....

....

DVOVLASTNIČKA PROLAZNICA

za dvovlastnike (zakupnike)

Ime i prezime ....

Zanimanje .... Državljanstvo ....

Prebivalište .... (kućni broj) ....

Vrst posjeda (zakupa) ....

Mjesto posjeda (zakupa) ....

Vlastnik ima pravo na temelju ove prolaznice višeput prelaziti hrvatsko-madžarsku granicu na sliedećem putu (putevima) ....

....

i boraviti na svome posjedu bez prekida 6 (šest) dana.

Imena djece izpod 15 godina: ....

....

Vriedi do .... 194..........

U ....

L. S. ....

Podpis ovlaštenog organa oblasti

2. strana: Lični opis, fotografija.
3. strana: Ovjera.
4. strana: Točan opis graničnog posjeda (zakupa).
5. strana: Opis stoke, potrebne u gospodarstvu.
6. strana: Opis radnog i gospodarskog orudja.
7. strana: Naznaka proizvoda, dobivenih od stoke u gospodarstvu i na paši.
8.—9. strana: Naznaka promjena, nastalih na gospodarskom orudju, i glede broja stoke, kojim se vrši poljoprivredni rad.
10.—12. strana: Službene zabilježbe.
13.—24. strana: Upute.
25. strana: Bilježke nadzornih organa.
26. i 28. strana: Količina iznešenog sjemenja za sjetvu.
27. i 29. strana: Unešeni urod.
30.—77. strana: Dnevna zabilježba o prielazu i povratku.

1 strana **Prilog br. 4.**

Nadpis oblasti

....

Broj ....

....

DVOVLASTNIČKA PROLAZNICA

za dvovlastnike (zakupnike), posjed (zakup) kojih je presječen graničnom crtom*

Ime i prezime ....
Zanimanje .... Državljanstvo ....
Prebivalište .... (kućni broj) ....
Vrst posjeda (zakupa) ....

Vlastnik ima pravo na temelju ove prolaznice višeput prelaziti hrvatsko-madžarsku granicu na sliedećem putu (putevima) .... i na svome posjedu bez prekida boraviti 6 (šest) dana.

Imena djece izpod 15 godina: ....

....

Vriedi do .... 194............

U ....

L. S. ....

Podpis ovlaštenog organa oblasti

2. strana: Lični opis, fotografija.
3. strana: Ovjera.
4. strana: Točan opis graničnog posjeda (zakupa).
5. strana: Opis stoke, potrebne u gospodarstvu.
6. strana: Opis radnog i gospodarskog orudja.
7. strana: Naznaka proizvoda, dobivenih od stoke u gospodarstvu i na paši.
8.—9. strana: Naznaka promjena, nastalih na gospodarskom orudju, i glede broja stoke, kojim se vrši poljoprivredni rad.
10.—12. strana: Službene zabilježbe.
13.—24. strana: Upute.
25. strana: Bilježke nadzornih organa.
26. i 28. strana: Količina iznešenog sjemenja za sjetvu.
27. i 29. strana: Unešeni urod.
30.—77. strana: Dnevna zabilježba o prielazu i povratku.

---

* Na naslovnoj strani iz desnog gornjeg ugla do lievog dolnjeg ugla vodi crveni ravni potez.

1. strana **Prilog br. 5.**

Nadpis oblasti

....

Broj ....

POGRANIČNA IZKAZNICA

Ime i prezime ....

Zanimanje .... Državljanstvo ....

Prebivalište .... (kućni broj) ....

Vrst uposlenja ....

Mjesto uposlenja ....

Vlastnik ima pravo na temelju ove pogranične izkaznice višeput prelaziti hrvatsko-madžarsku granicu na navedenom putu (putevima).......

....

i u mjestu uposlenja bez prekida boraviti 6 (šest) dana.

Imena djece izpod 15 godina: ....

....

Vriedi do .... 194..........

U ....

L. S. ....

Podpis ovlaštenog organa oblasti

2. strana: Lični opis, fotografija.
3. strana: Ovjera.
4. strana: Sprega i orudje, koje je prenešeno.
5. strana: Vozila, upregnute životinje, životinje za pašu ili za spregu, koji su prešli granicu.
6. i 7. strana: Zabilježba o nastalim promjenama u sprezi, u radnom orudju, vozilima glede upregnutih životinja te životinja za spregu i pašu.
8.—10. strana: Službene zabilježbe.
10.—12. strana: Upute.
23. strana: Zabilježba nadzornih organa.
24.—27. strana: Dnevna zabilježba o prielazu i povratku.

---

1. strana

Prilog br. 6.

Nadpis oblasti

Broj ....

Mjesto za fotografiju, koja ima biti prežigosana službenim žigom oblasti, koja izpravu izdaje.

2. strana

PRIGODNA PROPUSTNICA

Ime i prezime ....

Zanimanje: .... Državljanstvo ....

Prebivalište .... (kućni broj)......................................

Svrha prielaza granice ....

Mjesto, u koje kani otići (občina) ....

Vlastnik je ovlašten prieći jednokratno na temelju izdane propustnice hrvatsko-madžarsku granicu kod prielaza..

....

i tamo boraviti prema svrsi prelaženja neprekidno 3 (tri) dana.

Imena djece izpod 15 godina: ....

....

Vriedi kroz tri dana, računajući od dana izdanja.

U ....

L. S. ....

Podpis ovlaštenog organa oblasti

3. strana: prva trećina: lični opis, druga trećina: službene zabilježbe, treća trećina: zabilježba o prielazu i povratku.

4. strana: Upute.

Prilog br. 7.

UREDOVNA POTVRDA

Potvrđujem, da .... (ime i prezime) .... (zanimanje) .... ima prebivalište na području ove obćine od .... i da je neporočan, a jednako da protiv imenovanog ne predleži ništa u pogledu političkog, javnosigurnostnog i dohodarstvenog vladanja.

Lični opis molitelja je sliedeći:

Godina rođenja: .... Nos ....
Stas: .... Kosa ....
Lice: .... Brkovi ....
Oči: .... Posebni znakovi ....

U .... 194........

....

Biljежnik, obćinski načelnik

L. S.

Prilog br. 8.

A.

Imenik

oblasti koje su nadležne izdavati granične izprave za madžarski pogranični pojas

a) Jarasi föszolgabirak:
1. Apatin,
2. Barcs,
3. Csaktornya,
4. Csurgo,
5. Darda,

b) Rendörkapitanysagok:
1. Ujvidék

c) Hatarszeli rendörkirendeltsegek:
1. Csaktornya,
2. Gyekenyes,
3. Jenöfalva.

6. Hodsag,
7. Nagyatad,
8. Nagykanizsa,
9. Palanka,
10. Perlak,
11. Siklos,
12. Szentlörinc,
13. Szigetvar,
14. Titel,
15. Ujvidek,
16. Villany.

Prilog br. 8.

B.

Imenik

oblasti koje su nadležne izdavati granične izprave za hrvatski pogranični pojas

a) Kotarska oblast:
1. Doljnji Miholjac,
2. Đurđevac,
3. Hrv. Karlovci,
4. Hrv. Mitrovica,
5. Ilok,
6. Irig,
7. Koprivnica,
8. Ludbreg,
9. Osiek,
10. Šid,
11. Slatina,
12. Stara Pazova,
13. Valpovo,
14. Varaždin,
15. Virovitica,
16. Vukovar.

b) Župska redarstvena oblast:
(Predstojničtvo gradskog redarstva)
1. Osiek,
2. Varaždin.
3. Vukovar

c) Izpostave župske redarstvene oblasti:
1. Hrvatski Karlovci,
2. Petrovaradin,

Prilog br. 9.

Obćina: ....

Broj: ....

UREDOVNA POTVRDA

Podpisano obćinsko poglavarstvo službeno potvrđuje, da je.................. .... (ime i prezime) .... iz .... vlastnik (uživaoc), radnik, zakupnik nekretnina upisanih u posjedovnom listu pod brojem ...., koje se nalaze u području obćine ....

Nekretnine iznose ukupno .... katastralnih jutara i .... čhv. a prema vrsti obrađivanja diele se na:

....	kat.	jut.	....	čhv.	oranica
....	„	„	....	„	voćnjaka
....	„	„	....	„	šumskog tla
....	„	„	....	„	podkućnice (vrta)
....	„	„	....	„	livade
....	„	„	....	„	trstika
....	„	„	....	„	vinograda
....	„	„	....	„	pašnjaka
....	„	„	....	„	neplodnog tla
....	„	„	....	„	

Posjed presieca ili ne presieca granična crta.

Nekretnine spadaju prema plodnosti u I., II. ili III. red.

Navedeni vlastnik, uživaoc, radnik, zakupnik sam obrađuje, odnosno upravlja i nadgleda gore navedene nekretnine,

Potvrda se izdaje u svrhu izdanja dvovlastničke prolaznice.

U ....

....

Podpis ovlaštenog organa oblasti

Nepotrebno precrtati.

Prilog br. 10.

....

Nadpis oblasti

IZKAZ POGRANIČNIH PUTNIH IZPRAVA

Redni broj	Ime vlastnika	Prebivalište	Mjesto u koje polazi	Broj izdane legitimacije	Prolaznice: Dvovlastnička prolaznica	Prolaznice: Posebna dvovlastnička prolaznica	Prolaznice: Pogranična izkaznica	Opazke

U ....

L. S. ....

Podpis ovlaštenog organa oblasti

Prilog br. 11.

STOČARSKO-ZDRAVSTVENE ODREDBE SPORAZUMA O POGRANIČNOM PROMETU, SKLOPLJENOG IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE

U pogledu životinjskih sirovina i mesa, nadalje žive i zaklane peradi, kao i u pogledu predmeta, koji mogu biti nosioci stočnih zaraza u pograničnom prometu, postoje određeni propisi. Za nadzor nad ovom robom mjerodavna su stočarsko-zdravstvena utanačenja između obiju zemalja. Za zajednički pogranični promet s životinjama vriede sliedeće odredbe:

(1) U smislu carinskih propisa, koji vriede u pograničnom prometu, moraju sve životinje, koje se upotrebljavaju za vuču vozila ili za poljske radove, kao i tovarne i jahaće životinje, biti snabdjevene svjedočbom o poriеklu (marvinskom putnicom), izdanom od mjestne veterinarske oblasti odakle su te životinje.

U svjedočbi o poriеklu (marvinskoj putnici) mora se naznačiti ime vlastnika, prebivalište, opis životinje, mjesto opredieljenja, svrha prelaženja granice i pobliža oznaka onoga mjesta (gospodarstvo, dio imanja, put i t. d.) gdje će se raditi o tim životinjama. Povrh toga mora ova svjedočba sadržavati potvrdu obćinske oblasti, da je ona obćina poriekla, a ako te obćine ne leže neposredno na granici, odnosno do granice, da su te obćine slobodne od bolesti koje treba prijaviti, a koje bi se mogle primiti dotičnih životinja.

Na svjedočbama, koje se tiču životinja iz Nezavisne Države Hrvatske, ova potvrda može glasiti tako, da je mjesto poriekla (selo) i njegov krug od 5 km, kao i međumjesta (sela), koja su do granice, i njihov krug od 5 km, slobodni od bolesti, koje treba prijaviti, a koje bi se mogle primiti dotičnih životinja.

Za više zajedno držanih životinja (ovce, koze i svinje, kao i za kobile sa ždriebadi) može se izdati zajednička svjedočba (marvinska putnica).

U slučaju nužde (požar, poplava, ili koja slična nepogoda, kao i u slučaju pružanja pomoći od dušobrižnika, liečnika ili veterinara) mogu zaprežne ili jahaće životinje prelaziti granicu bez svjedočbe o poriеklu.

(2) Prielaz životinja iz jednog pograničnog pojasa u drugi zbog izpaše ili prehrane (stajska prehrana, zimovanje) može se izvršiti uz sliedeće preduvjete:

Za stoku, koja se goni na izpašu ili na stajsku prehranu (zimovanje), dužni su vlastnici zatražiti od obćine poriekla izkaz u 4 primjerka. Po

jedan primjerak izkaza predaje se kod prelaženja granice nadležnim carinskim oblastima obiju Ugovornih Stranaka, jedan se primjerak predaje onoj obćinskoj upravi, na području koje se nalazi pašnjak na koji se goni stoka, a jedan primjerak mora gonič stoke uviek nositi sa sobom. U izkazu stoke, koja se u pograničnom prometu goni na izpašu ili na stajsku prehranu, mora se označiti ime vlastnika pratioca, prebivalište, vrsta stoke, broj komada, spol, starost i osobiti znaci, svrha prelaženja granice (izpaša, stajska prehrana, zimovanje) i odredište, odnosno pobliža oznaka mjesta (pašnjaka, gospodarstva i t. d.), gdje će životinje biti privremeno smještene. U izkazu mora obćina poriekla, kao i obćina kroz područje koje se stoka goni ili vozi do granice, potvrditi, da na području dotične obćine ne postoje bolesti, koje treba prijaviti, a koje bi se mogle primiti dotičnih životinja.

Na svjedočbama, koje se tiču životinja iz Hrvatske, može ova potvrda glasiti tako, da su mjesto poriekla (selo) i njegov krug od 5 km, kao i medjumjesta (sela), koja su do granice i njihov krug od 5 km slobodna od bolesti, koje treba prijaviti,a koje bi se mogle primiti dotičnih životinja.

U izkazu onih životinja, koje ostaju dulje od sedam dana na izpaši ili na stajskoj prehrani (zimovanju) mora državni veterinar potvrditi, da je pregledao u izkazu opisane životinje neposredno prije odgona na izpašu ili stajsku prehranu, te da je iste pronašao zdravima, kao i to, da ne postoji ni u obćini poriekla ni u obćinama kroz koje će morati proći životinja prigodom odgona ili prievoza, nikakova zarazna bolest, koju treba prijaviti, a koja bi se mogla primiti dotičnih životinja.

Isto tako mora nadležni državni veterinar druge Ugovorne Stranke prigodom povratka životinja s izpaše ili stajske prehrane, kako u izkazu potvrditi zdravlje životinje, tako i to, da ni u obćini, na području koje su životinje boravile na izpaši ili zimovanju, ni u obćinama kroz koje će morati proći, ne postoji nikakova bolest, koja bi se mogla primiti dotičnih životinja, a koju treba prijaviti. Ako se životinje poslane iz Hrvatske gone (prevažaju) ili vraćaju na izpašu, tada veterinarska potvrda može glasiti tako, da je mjesto (selo), odkud se stoka goni ili vraća i njegov krug od 5 km, kao i mjesta 5 km u krugu, kroz koji će morati proći stoka, slobodna od bolesti, koju treba prijaviti, a koja bi se mogla primiti dotične životinje.

(3) Pojava bedrenice, šuštavca, zaraze divljači i bivola, bjesnoće, spolnih osipa, šuge, vrbanca svinja i sušice sporadičnog značenja u obćini poriekla ne prieče izdavanja svjedočbe, predvidjene u članku (1) i (2), pod uvjetom, da životinje ne potječu iz zaraženih dvorišta.

(4) Obćinske zdravstvene svjedočbe vriede kod stoke za poljske radove kao i kod stoke na izpaši ili stajskoj prehrani trideset dana, a kod

stoke za vuču kao i kod tovarnih jahaćih životinja deset dana, predpostavljajući, da se u rečenom roku ne pojavi takva bolest, koja zahtieva stavljanje van snage zdravstvenih svjedočaba. Po izteku roka valjanosti zdravstvene se svjedočbe mogu obnavljati na iste rokove.

(5) Glede stoke, koja je dopremljena u granični pojas pograničnim prometom, primjenjuju se za vrieme njenog zadržavanja u slučaju uginuća ili nuždnog klanja, stočarski zdravstveni propisi one zemlje, na području koje je uginula ili priklana. Kože uginulih životinja, ukoliko se smiju pustiti u promet, kao i meso priklanih životinja, prikladno za hranu, odnosno njihove iznutrice i drugi dielovi tiela, mogu se natrag dopremiti u granični pojas poriekla uz obdržavanje carinskih propisa. Za ovakove kože, kao i za meso, iznutrice i druge dielove tiela, dužna je obćina, na području koje je životinja uginula ili bila priklana, na molbu vlastnika stoke izdati potvrdu, u kojoj se, uz naznaku broja i dana izdanja svjedočbe o poriekłu ili izkaza, ustanovljuje vrst i opis stoke, te potvrdjuje, da sirovine (koža, meso i t. d.) potječu od te životinje. Na ovim svjedočbama mora nadležni oblastni veterinar potvrditi, da iz stočarsko-zdravstvenih gledišta nema zaprieka za prievoz stočnih sirovina opisanih u njima, kao i to, da je meso sposobno za hranu. Ako je u pograničnom prometu sa stokom prenesena zarazna bolest, koju treba prijaviti, primjenjuju se glede životinja oni zakonski propisi, koji vriede u toj zemlji u slučaju dotične bolesti za domaću stoku. U takovim slučajevima treba zapisnički utvrditi činjenično stanje, uz sudjelovanje državnog veterinara, te naznačivši stočarsko-zdravstvene mjere, bezodvlačno dostaviti priepis zapisnika nadležnoj prvomolbenoj upravnoj oblasti drugog graničnog pojasa, odakle je poriekłom oboljela ili uginula životinja.

(6) Ako bi se za vrieme trajanja radova, izpaše ili stajske prehrane s onu stranu granice, bilo u obćini, u kojoj se nalazi izpaša ili mjesto rada, bilo na putu, kojim se mora vraćati stado ili životinja na drugu stranu, pojavila kod jednog diela stada ili životinja kakova zarazna bolest, koja se može primiti dotične vrsti životinja, bit će zabranjen povratak njihov, ukoliko to ne traži viša sila (nestašica krme, nepogoda i t. d.). U ovom će se potonjem slučaju moći životinja povratiti tek pošto su nadležne upravne oblasti sporazumno odredile mjere u svrhu spriečavanja prenosa odnosne zarazne bolesti.

(7) Kod povratka životinja, spomenutih u članku (1) i (2), nije potreban granično-stočarsko-zdravstveni pregled, ali se one moraju vratiti radi ustanovljenja njihove istovjetnosti preko istog graničnog prielaza, preko kojeg su prije prošle. S povraćenim životinjama i njihovim popratnim stočarsko-zdravstvenim izkazima može se vratiti preko granice i njihova prinova (ždriebad, telad, jagnjad, jarad i prasad).

(8) Naročite mjere, koje bi bile potrebne za održavanje gospodarskih pogona u graničnom pojasu, poduzet će sporazumno obostrane nadležne središtnje oblasti.

(9) Pojavi li se na granici ili u njezinoj blizini na području jedne Ugovorne Stranke stočna zarazna bolest, ili unese li se potonja putem pograničnog prometa u granični pojas druge Ugovorne Stranke imat će ta druga Ugovorna Stranka pravo, da radi sprečavanja ili ugušivanja bolesti primieni vlastite zakonske propise o suzbijanju i ugušivanju stočnih zaraza, i da ograniči ili zabrani pogranični promet.

(10) Svjedočbe i potvrde izdane u smislu ovoga sporazuma sastavljaju se na jeziku zemlje poriekla, te moraju biti providjene interlinearnim njemačkim prievodom.

(11) Ne vriedi u pogledu hrvatsko-madžarskog pograničnog prometa članak (9) (priloga B.) trgovačkog ugovora sklopljenog izmedju bivše Kraljevine S. H. S. i Kraljevine Madžarske od 24. srpnja 1926., koji se odnosi na odredbe o zdravstvu stoke.

EGYEZMÉNY

A MAGYAR KIRÁLYSAG ÉS A FÜGGETLEN HORVÁT ALLAM KORMÁNYAI KÖZÖT A HATÁRSZÉLI FORGALOM SZABÁLYOZÁSA TÁRGYÁBAN

Ö Fölméltósága Magyarország Kormányzója és Független Horvát Allam Poglavnikja elhatározták, hogy a Magyar Királyság és a Független Horvát Allam határkerületei kölcsönös forgalmának megkönnyitése céljából egyezményet kötnek és evégböl Meghatalmazottaikká kinevezték:

Ö Fömiltósága Magyarország Kormányzója:

Oppavári Nickl Alfréd rendkivüli követ és meghatalmazott miniszter ur Önagyméltóságát,

A Független Horvát Allam Poglavnikja:

dr. Milorad Straznicky redkivüli követ és meghatalmazott Miniszter ur Önagyméltóságát,

akik jó és kellö allakban talált meghatalmazásaik kölcsönös közlése utän a következö cikkekben állapodtak meg:

1. cikk.

(1) Határkerület alatt a jelen Egyezmény 1. számu függelékében felvett községek és városok kataszteri területét kell érteni.

(2) A hátarkerület mindkét oldalon elvileg 10 km. mély. Ez a kiterjedés ott, ahol a helyi szükségletek ezt megkivánják, kölcsönos egyetértéssel kibövithetö vagy szükithetö, azonban semmiesetre sem terjeszthetö ki 15 km-en tul. A kivételek az 1. számu függelékben vannak felsorolva.

2. cikk.

(1) A két határkerület közötti forgalom (a tovabbiakban határszéli forgalom) lebonyolitására a jelen Egyezmény 2. szamu függelékbén felsorolt határátlépési utvonalak szolgálnak.

(2) A 2. számu függelékben felsorolt határátlépési utvonalak rendeltetésük szerint vámutak vagy megnyitott mellékutak. E határátlépési utvonalak közül azok, amelyek idöközben feleslegesekké válnak, a két Szerzödü Fél központi hatóságai által közös egyetértéseben megszüntethetö. Szugség esetén ugyanigy közös egyetértéssel megnyithatók uj határátlépési utvonalak, vagy megváltoztathatók az egyes utvonalaknak a jelen cikkben, illetve 2. számu függelékben megállapitott jellege.

(3) A II. fejezet részletesen meghatározza, hogy a jelen Egyezmény 4. cikkében rendszerisitett határszéli utiokmányokkal ellátott személyek mily utakon, mily árukat száliithatnak át a határon.

I.

Személyforgalom

3. cikk.

(1) A határszéli forgalomban való közlekedésre a 4. cikkben rendszerisitett határszéli utiokmányok szolgálnak.

(2) A 3. 4. és 5. számu függelékkben leirt utiokmány tulajdonosai többszöri a 6. számu függelékben emlitett utiokmány pedig egyszeri határátlépésre jogosultak.

(3) A határszéli utiokmány csakis olyan személy részér állitható ki, aki a 4. cikkben felsorolt feltételeket, valamint azt, hogy a határkerületben legalább hat hónap óta lakik igazolni tudja, és bünügyi, államrendészeti, nemkülömben jövedéki szempontból kifogéstalan.

(4) A határkerületben gyakorlatra jogosult és ott letelepedett orvosok, állatorvosok és okleveles szülésnok neveiknek a 21. cikk értelemében történt közlésétöl számitva csupán egy havi helyebenlakást tartoznak igazolni. Addig, amig a másik Szerzödü Fél a kozlést tudomásul veszi, részükre a határátlépés ideiglenesen megvan engedve.

4. cikk.

(1) A határszéli forgalomra redszeresitett utiokmányok (határszéli utiokmányok) a következök.

a) Jelen Egyezmény 3. számu függelékében leirt Birtokos utiigazolvány: Kiállitható olyan mezö-és erdögazdagsági ingatlanok, továbbá gyár és hányaüzemek tulajdonosai, illetve jogi személyek felelös ügyvezetöi részére, akiknek a másik Szerzödö Fél határkerületében fekvö ilyen ingatlanát a határvonal nem szeli át, és az illetök ezen ingatlanaik vagy gyár és bänyaüzemük megmüvelését, irányitását, vagy felügyeletét személyesen végzik.

b) Jelen Egyezmény 4. számu függelékében leirt különleges Birtokos utiigazolvány (boritólápon piros átlóval): Kiállitható olyan mezö-és erdögazdasági ingatlanok, továbbá gyár-és bányaüzemek tulajdonosai, illetve jogi személyek felelös ügyvezetöi részére, akiknek ilyen ingatlanát a határvonal kettészeli (mesgyebirtok).

c) A bérlőkre vonatkozó határozmányokat a zárójegyzőkönyv tartalmazza.

d) Jelen Egyezmény 5. számu Függelékben leirt Határszéli utiigazolvány kiállitható:

1. a jelen cikk. a) és b) pontjában felsorolt személyek családtagjai, illetve állando alkalmazottai (tisztviselők, cselédek, munkások) részére,

2. a határkerületekben gyakorlatra jogosult orvosok, állatorvosok és okleveles szülésznők részére és

3. a fuvarosással iparszerüen foglalkozó és az átellenes határkerületben fekvö vállalat szerzödéses alkalmazottai részére. A most emlitet fuvarosok és munkások a másik Szerzödö Fél teruletén munkajogukat csakis az illető országbán érvényes, munkavállálást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően gyakorolhatják,

4. azoknak a határkerületbeli lakósoknak a részére, akik orvosi bizonygtvány alapján a másik Szerzödo Fél határkerületében lévö valamily kórházba óhajtanák magukat felvétatng, a kórházg kezelés tartamára,

5. oly határkerületi lakósok részére, akik a határvidéken halászattall hivatásszerüen foglalkoznak.

e) Jenen Egyezmény 6. számu függelékében leirt Alkalmi utilap: Kiállitható sürgös esetben egyes alkalmakra, a 4. cikk a), b) és d) pontjaiban mégállapitott utiokmányokkal el nem láthato olyan határszéli lakós részére:

1. aki helyi hatóság által, vagy más elfogadható módon is igazoltan szüleinek, házastársának, gyermekének, testvérének sulyos betegsége, vagy halála miatt,

2. olyan egyén vagy annak kisérője részére, aki igazoltan, halasztást nem türö mütet vagy egyéb életveszélyes betegség sürgös kezelésének szuksége miatt,

3. aki birói, rendőri, közigazgatázi vagy közjegyzői tárgyalásra való megidézés, vagy más-nemü hatóság tárgylásra, értekezletre, való megyivás céljából kivánja az országhatárt átlépni.

(2) 15 éven aluli gyermekeknek, akik felnőtt hozzátartozóik kiserétében lépek át a határt, külön utiokmányra nincs szugségük, ha nevük az illető határszéli utiokmányába fel van jegyezve.

(3) A 3. 4 és 5 számu függelékben leirt Határszéli utiokmány egyévi időtartamra, a 6 számu függelékben leirt Alkalmi utilap pedig, csák egyes alkalmakra állithat ki.

5. cikk.

(1) A határszéli utiokmányaba a határ átlépésére engedélyezett utvonalat, továbbá az átellenes határkerületben fekvő munka — vagy foglalkozási helyet, valamint az egyéb igazolásokat fel kell jegyezni. Általában és elvileg csupán egy utvonalat szabad határátlépésre kijelölni. Kivételt képeznek indokolt esetekben a birtokosok, akik birtokaik megmivelése céljából kettő vagy több utat is igényibe vehetnek, továbbá azok, akik határszéli utiokmany alapján közuton lépnek ki, és vonaton vagy menetrend szerint közlekedő szallitóezközön térnek vissza vagy forditva.

(2) A határszéli utiokmányokat a tulajdonos ujabb keletü 5 × 5 cm nagyságu olyan fényképével kell ellátni, amely őt egyedül es fedetlen fővel ábrázolja. Az alkalmi utilap tulajdonosa személyazonosságát a határkerületben fekvő hatóság által kiallitott fényképes igazolvánnyal is igazolhatja.

(3) A mező — és erdőgazdasági ingatlanok, továbbá gyár-és bányaüzemek tulajdonosai, valamint ezek családtagjai és állandó alkalmazzotai (tisztviselők, cselédék, munkások), ha birtokukat a határvonal átszeli, a határvonalat gazdaságuk területén belül bárhol átléphetik.

6. cikk.

(1) A 3., 4. és 5. számu függelékben leirt határszéli utiokmányokat az igényelő lakhelye szerint illetékes elsőfoku közigazgatási vagy rendőrhátóság állitja ki. A 6. számu függelékben leirt Alkalmi utilapok mindkét államban, az illetékes központi hatóságok által feljogositott szervek is kiállithatják, ha a kérelmező lakóhelye az illetékes hatóság székhelyétől 4 km-nél távolabb fekszik, az igénylő lakóhelye szerint illetékes köszégi elöljáróság által a 7. számu függelékben meghatározott

minta szerint kiállitott helyhatósagi bizonyitvány alapján. A kiállitásra ezidoszerint jogosult hatosagok a 8. szamu függelekben vannak felsorolva. Az esetleges valtozasokat a masik Szerzodo Fellel haladektalanul közölni kell.

(2) A birtokos utiigazolvanyokat minden ev februar elsejen elött kell kiallitani és azok marcius 1-tol a lejarati év februar vegeig ervenyesek. Ilyen utiokmanyok marcius 1. utan csak abban az esetben allithatok ki, ha az ingatlan tulajdonosanak (ügyvezetojének) szemelyeben valtozas all be, vagy ha a birtokos utiigazolvanyt ervenyessegenek tartama alatt (lasd a 9. cikket) bevonnak. Az uj birtokos utiigazolvany elöbbi esetben az uj tulajdonosra (ügyvezetore) utobbi esetben a tulajdonos felesegere vagy nagykoru gyermekeire, esetleg egyeb meghatalmazottjara allithato ki, felteve, hogy az illeto a 3. cikk harmadik bekézdesében megkivant felteteleknek megfélel.

(3) Birtokos utiigazolvány csupán telekkönyvi kivonat, kataszteri birtokiv, vagy a 9 számu függelék szerinti Hatósági bizonylat alapján szabad kiállitani.

(4) Különleges birtokos (átlós) utiigazolványok kiálitása a birtokos utiigazolványával azonos módozatok és igazolások mellett torténik.

(5) Határszéli utiigazolványokat minden év február elseje elött kell kiállitani és azok március 1-től a következő év február végéig érvényesek. Ilyen utiokmány évközben csak abban az esetben állitható ki, ha a tulajdonos a Határszéli utiigazolvány elvesztéset igazolja, vagy ha az igénylo január hóban a 3. cikk harmadik bekézdésében foglaltak szerint ilyen utiokmányra igényjogosultsággal még birt. évközben kiállitott Határszéli utiigazolványok érvénje a kovetkező ev február végén ugyancsak lejár.

(6) Ezekét az igazolványokat mindkét állam nyelvén kell kiállitani és azok szóbeli kérelemre is kiállithatók.

7. cikk.

(1) A Birtokos-es Határszéli utiigazolványok csupán a másik Szerződő Fél illetékes hatóságainak láttamozása után jogositanak a határ átlépésére. A láttomozás megtagatható, ha a Határszéli utiokmányok kiállitásának alapjául megkkivánt feltételek (3. cikk) hiányoznak.

(2) A kiállitó hatóságok kötelesek az általuk kiállitot határszéli utiokmányokat láttamozás céljból a másik Szerződő Fel illetékes hatóságaihoz továbbitani. A láttamozás céljából megküldött utiokmánykat 15 napon belül a kiállitó hatósághoz vissza kell küldeni. Az utiokmányok közvetitése a határellenőrző szervek utján történik, a 10. számu függelék szerint kiállitott okmányjegyzék kiséretében.

(3) A 4 cikk e) pontjában rendszeritett Alkalmi utilap láttamozás nélköl is érvényesek és az igényjogosultak részére kiállithatók, amennyiben azok a 3 cikkben előirt követelményeknek egyébként megfelelnek.

(4) A láttomozások dijtalanok, ugysintén bélyegés illetékmentisek.

8. cikk.

(1) A 4. cikk a), b) es d) pontjaiban leirt utiokmány tulajdonosa az átellenes határkerület területén 6 napig, az ugyanezen cikk e) pontjában leirt, Alkalmi utilap tulajdonosa pedig 3 napig jogosult megszakitást nélkül tartózkodni. A ki — és belépés napja a tartózkodás időbe nem számit be.

(2) A hatarszeli utiokmányok tulajdonosait az utiokmányt kiallitó állam tartozik visszafogadni.

(3) A határszéli utiokmányák tulajdonosa a határ átlépése alkalmával semmiféle illetéket nem fizet, köteles azonban magát az ellenörzési szabályoknak alávetni és határeszéli utiokmányát felmutatni.

(4) A határ-átlépés évszakra és idényre való tekintet nélkül minden nap szabad.

(5) A határszéli utiokmánnyal közlekedők a határt — a vasutakon és menetrendszerint közlekedő szálitási eszközökön utazók kivételével — csakis az alábbi időpontban léphetik at: január es december hónapokban 7—18 óráig, február és november hónapokban 6—19 oratig, március, szeptember és október hónapokban 5—20 órátig, április es augusztus hónapokban 4—20 óráig, május, junius és julius hónapokban 4—21 óráig. A szerződő Felek határellenőrző szervei közös megegyezéssel a határatlépésre más orakat is megálallapithatnak, ha azt a helyi viszonyok kivánatossá vagy szügségessé teszik.

9. cikk.

(1) A határzséli utiokmányt érvényességének tartama allat is be lehet vonni, ha a kiálitás alapjául szolgált feltételekben változás áll be és tulazdonosa ellen bünügyi és államrendészeti vagy jövedéki szempontból kifogás merül fel.

A bevonásról a kiállitó hatóságot az utiokmány egyidezyü megküldése melet haladéktalanul értesiteni kell.

(2) Fentiekhez hasonlóan a láttamozás érvényessége is megsemmisithető, illetve viszavonható. A bevont utiokmányt az átellenes kiállitó hatósághoz kell eljuttatni.

(3) A bevonás végett átvett utiokmányról a fél kivánságára elismervényt kiállitani.

10. cikk.

(1) Metők, tuzoltók és bányaőrők, akiknek, abbeli minösége felismerhetö és akik szerenscétlenség, elemi csapás vagy baleset alkalmával segélynyujtas céljából lépik át a határt, utiokmány nélkül is bármely ponton átlephetnek és a átellenes határkerület területén addig tartózkodhatnak, amig rájuk szükség van. Kötelesek azonban magukat a szerencsétlenség szinhelyén az ott érvényeben lévő szabályok szerint intézkedésre hivatott személy rendelkezéseinek alávetni.

(2) Àrviz vagy más elemi csapás által elöidézett kényszeritö szükség esetén a határkerületek veszélyeztetett lakósai életük megmentése céljából a határt utiokmány nélkül is bárhol átléphetik.

II.

Gazdasági forgalom

11. cikk.

(1) Azok a személyek, akik a határszéli forgalomra rendszeresitett utiokmányokkat rendelkeznek és munkájuk elvégzése céljábol a határszéli forgalomban a másik Szerződő Fél területére mennek át, személyes szäkségletükre vám — és más köztartozás alól mentesen élelmiszerket, és pedig 1 napra összesen legfeljebb 3 kg mennyiségben nyers vagy egyserüen elkészitett hust, gabonanemüekből származó őrléminyt vagy főzelékfélét közönséges kenyeret és pékárut, valamint legfeljebb 2 liter bort, továbbá sájat fogyasztásra legfeljebb 10 drb szivart, vagy 25 drb. szivarkát, vagy 50 gr. dohányt, vagy 3 csomag bagót vihetnek magukkal.

12. cikk.

(1) Vám- és más köztartozás alól mentesek pénzbeli letét vagy másnemü biztositék követelése nelkül azok a használt zsakok és egyéb, a kereskedelemben szokásos burkolatok, amelyeket a jelen Egyezménybenszabályozott gazdasági forgalomban tekintetbe jövő árukkal megtöltve, illetve azokkal való megtöltése végett üresen visznek át az egyik határkerületből a másikba és ugyanazon az uton hoznak visza.

13. cikk.

(1) A jelen egyezmény 3., 4. és 5. számu fuggelékében leirt utiokmányba bejegyzett azokat a közlekedési eszközöket (gépjárómüvek, motorkerékpárok, kerékpárok kivételével) egypatájuakat (lovak szamarak, öszvérek) és kétpatájuakat (ökrök, teheme és bivalyok), amelyek a határt kizárólag azért lépik át hogy személyeket vagy árukat az egyik határkerületből a másikbba szállitsanak, vagy onnan elhozzak, illetve

amelyeket ideiglenes munka végzése céljából a másik határkerületbe visznek, — vám — és más köztartozás alóli mentesség illeti meg. A vám és más köztartozás alóli mentesség kiterjed az állatok szerszámára és takaróira, valimint a szukséges takarmányara is. 9 közlekedési eszközöket, igavonó állatokat, azok szerszámait és takaróit, valamint az el nem használt takarmányt vissza kell szállitani.

(2) A 4. cikk a) b) és d) pontjaiban emlitett személyek gépjáromüvei és motorkerékpárjai a vám — és más köztartozások külön biztositása nélkül, csak akkor léphetik àt a határt, ha azok a határszéli utiokmányokba fel vannak jegyezve és azokat valamelyịk vámhivatal az előjegyzési eljárásban vámkezeli.

(3) A határszéli lakósok birtokában lévő kerékpárokat ugyancsak visszaviteli kötelezettséggel a vám — és más köztartozások külön biztositása nélkül kell kezelni, — ha a lakósok a határt az erre jogositó utiokmánnyal lépik át és ebben az utiokmányban a kerékpar is fel van véve.

14. cikk.

(1) Elkészitett gyógyszerek, amelyeket a határkerületbeli lakósok szügségletüknek megfelelő kis mennyiségben a határkerületben gyakorlatra zogosult orvos vagy állatorvos rendelése alapján a szomszédos gyógyszertárakban szereznek be, engedély nélkül vám — és más köztartozás alól mentesen hoznatók be. A gyogyhasználatra szánt egyszerü gyógyszerészeti és vegyi készitményeknél — melyeknek scomagolásán pontos és világos gyógyszerészeti megjelolés áll — és amelyek az illető ország rendelkezései ertelmében szabad árusitás tárgyát képezhetik, orvosi vagy állatorvosi veny relmutatasa nem szükséges.

(2) A Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy az engedélyezett gyógyszerkülonlegességek jegyzékét és az azokban beállott esetleges változásokat, valamint kiegészitéseket egymással kölcsönösen közölni fogják.

15. cikk.

(1) A határ által kettészelt mező — és erdőgazdasági birtokok gazdaságos kihasználasa céljából — a vámügyi rendelkezések betartása mellet vám — és más köztartozás alól atszallithatok az ehhez a birtokhoz tartozo allatok, gazdasagi eszközök (szerszámok) a földek megmüveléséhez szügséges vetőmagvak és segédanyagok, a birtokon nyert mező — és erdőgazdasági termények és allattenyésztési termékek, az ott elejtett vad és ugyanott fogott hal. A termékek csak olyan mértékben lehetnek feldogozva, amennyire ez a betakaritáshoz és a birtok másik részén való tároláshoz mulhatatlanul szükséges. Az átszállitás a

határvonal által kettészelt birtokon a határőrizeti szerveknek előre bejelentett természetes átkelési helyeken (5. cikk 3. bekezdés is történhetik).

(2) A határkerületbeli lakósok a vámügyi rendelkezések betartása mellett vám-és más köztartozás alól mentessen vihetik át a határon a szomaszédos határkerületben lévő saját földjeiken végzendő mezö-és erdőgazdasági munkához az azeknek a munkáknak elvégzéséhez szugséges állataikat és gazdasági eszkozoikat (szerszámaikat), a szugséges vetőmagvakat, valamint segédanyagokat és a megmunkált földeken nyert mező-és erdőgazdasági vagy erdészeti termékeket még abban az esetben is, ha főfoglakozásunk nem a földmuvelés. A határátlépés a vámhatóságilag megállopitott mellékutakon is történhetik.

(3) Cséepelt és csépeletlen gabonanemüek a határon tulról vám-és más köztartozás alól mentésen legkésőbb az aratási év október 31.-éig szállithatók át. Morzsolatlan tengeri átszállitása december hó 15.-ig történhetik.

(4) Borseprő, szőlőlé és ki nem forott must vám-és más köztartozás alól mentesen legkéesőbb a szüretelési év decemberének végeig szálitható át, valámint minden más mezőgázdásagi termeny bermély évszakban átvihető.

(5) A föld, alletve erdőmüvelésból nyert terményeknek a határon való átszállitásánál (lásd előző bekezdéseket) a birtokosnak igazolnia kell, hogy az átszállitott mennyiség a föld, erdő illetve szőllő területi kiterjedése szerint várható terméseredmények megfelel. Az állati szaporulatok a határon vám-és más köztartozás alól mentesen csak oly mennyisékben szállithatók át, amely az állatok fajának, életkorának, állapotának és számának megfelel.

(6) A gőzerőre és motorüzemre berendezett mezőgazdasági gépeknek (lokomobilok, ekék, boronák, cséplő, szecskavágók és hasonlóaknak) az ebben a cikkben rendszeritett forgalomban való behozatala vámelőjegyzési eljárás alá esik.

16. cikk.

(1) Az egyik határkerületben levő mezőgazdasági üzemhez tartozó és másik Szerződő Fél határkerületébe legelőre hajtott vagy onnan visszahajtott jószág vám-és más köztartozás alól mentes, ha az azonossága vám-előjegyezés utjan biztositva van.

(2) A fentemlitet jószágok termékei mint: tej, vaj, sajt, gyapju, valamint az időközben allet szaporulat az állatok fajtájaval, számával életkorával állpotával és a legeltetés időtartamának arányos mennyiségben vám-és más köztartozás alól mentensen hozhatók viszsza. Ha a

helyi viszonyok azt megkivànyák, szükséges óvintézkedések betartása mellet a határ a pénzügyi (vám) hatóságok által megállapitott mellékutakon is átléphető.

(3) Az átellenes határkerületben elterülő legelőre átvitt, a legeltetés időtartama alatt a fogyasztás célját szolgáló só, marhasó, liszt és kenyés a vámhatóságok által a szükséglet mérvéhez képest megállapitandó mennyiségben vám-és más köztartozás alól mentes.

(4) Az eltévedt vagy ellopott jószág a tulajdonjog igazolása esetén a vámhatáron át vám-és más köztartozás alól mentesen vihető vissza.

17. cikk.

(1) Az átellenes határkerületben étmeneti használatra szolgáló mezőgazdasági gépek és eszközök (szerszámok) a vámelőjegyzésre vonatkozóan elóirt vámbiztositó intézkedések betartása mellett vám-és más köztartozás alól mentesek.

18. cikk.

(1) Gabonanemüek, olajos magvak, kender, len, gyapju, fa, cser és egyéb hasonló mezőgazdasági termékek, amelyeket a hatarkerületbeli lakósok őrlés, zuzás, felapritás, törés vagy más hasonló célból az átellenes határkerületbe visznek át és seldolgozott állapotban hoznak vissza, ugysintén ezeknek gazdasági értékkel biro hulládéka a kikészitési eljárásra nézve egyébként megszabott feltételek mellett vám-és más köztartozás alól mentes.

(2) A termékeknek azt a mennyeségét, amelyet a fentemlitett nyersanyagok feldolgoszása után ismét be lehet hozni, illetve ujra ki kell vinni, a szükséghez képest a Szersződő Felek vámhatóságai egyetértően határozzák meg.

19. cikk.

(1) A határkerületek lakósai a személyes használatukra szolgáló tárgyakat kézmüves által történő javitás vagy átalakitás céljából a másik határkerületbe vám-és más köztartozás alól mentesen szállithatják át, de azokat ekként történt megjavitásuk vagy átalakitásuk után az előjegyzési, illetőleg a kikészitési eljárásra érvényben lévő feltételek mellet vissza kell szállitani. Ruhanemüek előállitására felhasznált szöveteknek feldolgozásai forgalomában a vám-és más köztartozás alól való mentesség az előallitálhoz szügséges kellékanyagokra is kiterjed.

20. cikk.

(1) Azok a határkerületi lakósok, akik szolgálati szerződések alapján a másik Szersződő Fél határkerületében mezőgazdasági, erdészeti,

ipari, vagy bányaüzemeknél vágeznek munkát, a vámhatárt a pénzügyi (vám) hatóságok által megállapitott mellékutakon is átlépehetik és vám- és más köztartozast alól mentesen vihetik at a hatoraron a munkájuk végzéséhez nélkülözhetllen eszközeiket és szerszámaikat, továbbá készpénzben és természetben (természetbeni járandóság) kapott keresetüket a tetszésszerinti időben gyakorolható visszavonás jogának fenntartása mellet. Ezekben a kedvezményekben azonban csak akkor részesülnek, ha a munkahelyökre történt megérkezésüket követőleg legkésőbb a hatodik napon rendszeresen visszatérnek lakóhelyükre, és a vám-és más köztartozások biztositása érdekében ilyen esetekre vonatkozó rendelkezéseket betartják.

(2) A természetbeni járandóságok általában vámuton szállithatók át, mellékuton csakis az illetékes vámhivatal előzetes irásbeli engedélye alapján.

(3) Az emlitett munkások részére lakóhelyükön elkészitett ételek ugyancsak vám-és más köztartozás alól mentesen hozhatók át a határon.

21. cikk.

(1) A határkarületben állandóan lakó és ott hivatásuk gyakorlására jogosult orvosok, állatorvosok és okleveles szülésznők a másik Szersződő Fél határkerületében is folytathatják hivatásukat az ott érvényben levő rendelkezések betartásának kötelezettsége mellett. E célból a határt átléphetik és vám-és más köztartozas alól mentesen vihetik magukkal orvosi müszereiket, a szüléshez szükséges anyagot, ugyszintén egyéb egészégügyi anyagokat és gyógyszereket, ezt a két utóbbit azonban csak az első segély nyujtáshoz szügséges mennyiségben. Hivatásunk gyakorlása céljából kerékpáron, motorkerékpáron és személygépkocsin is átléphetik a határt, anélkül, hogy minden alkalommal a vámhivataloknál jelentkeniök kellene, amennyiben előjegyzése jegy birtokában vannak. A határt mellésutakon is minden időbeli korlátozas nelkül léphetik át. A könnyitésekre vonatkozó részletes rendelkezéseket a Szersződő Felek vámigazgatásai közös megegyezéssel fogják megállapitani.

(2) A magukkal vitt gyógyszerkészletből orvosságot csak halasztást nem türő végszükség esetén szabad kiszolgáltatni.

(3) A védőoltas csupán az érvényben lévő vonatkozó rendelkezések keretein belül van megengedve.

(4) A Szerződő Felek a tekintetbe jövő egészségügyi szolgálat közegeinek tájékoztatása céljából kölcsonösen közölni fogják egymással a fent felsorolt égeszsegügyi szolgálatok tekintetében náluk érvényben levő rendelkezéseket. Ugyszintén ki fogják cserélni egymás között

a határkerületben gyakorlatra jogosult orvosok, állatorvosok és okleveles szülésznők névjegyzékét, és kölcsönösen értesiteni fogják egymást ezen névjegyzékek változásairól.

22. cikk.

(1) Tüzoltók, bányaőrök, és mentők, akik a 10. cikkben jelzett esetekben lépik át a határt, vám-és más köztartozás alől mentesen hozhatják át a feladatuk elvégzésére szögséges tárgyakat, feltéve, hogy azokat viszaviszik és azok viszaviteriről a Szerződő Felek határörizeti szerveit értesitik.

23. cikk.

(1) A gazdasági helyzetből eredő behozatali és kiviteli tilalmak a jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel engedélyezett forgalomban általában nem alkalmazhatók.

(2) A Szerződő Felek azonban fenntartják maguknak a jogot arra, hogy a fentemlitett forgalmat megfelelő módon ellenőrizhessék.

(3) Külön engedély nélkül kis mennyiségekben behozhatok és kivihetok oly mindennapi szükségleti targyak, melyeknek behozatala vagy kivitele egyébként engedélyhez van kötve, ha a szobanllevo aru nemébol és a hatarkerületbeli lakos viszonyai alapjan itélve felteheto, hogy ezek a targyak nyilvanyoloan személyes hasznalatra, nem pedig kereskedelem céljaira szanva.

(4) A mennyiségek becslésénél a hatarmenti vamhivatalnoknak méltanyosan kell eljarniok.

24. cikk.

Ezzel az Egyezményel kapcsolatos állategészégügyi rendelkezéseket a 11. számu függelék tartalmazza.

III.

Altalános rendelkezések

25. cikk.

(1) A két államban a forgalomra és tartózkodási szabadságra, a pénz védelmére és a fizetési eszközök forgalmára, nemkülömben bizonyos áruk termelésére vonatkozólag fennállo, a jelen Egyezményel nem érintett általános rendelkezések, a határfolgalomra nézve is érvényesek.

(2) A Szersződő Felek egyetértenek arra nézve, hogy a jelen Egyezmény szellemének megfelelően a határforgalomban a pénz védelmére és a fizetési eszközök forgalmára vonatkozó rendelkezések tekintetében könnyitéseket fognak engedélyezni.

(3) Az egyik állam határkerületbeli lakósai azért, mert a másik állam területén fekvő egyes birtokrészeiken is gazdálkodnak, az utóbbi állam javára természetbeni szolgáltatasokra nem kötelzehetők.

26. cikk.

(1) A Szersződő Felek elletékes hatóságai egyetértően a határkerületekre nézve előnyösnek és szükségesnek mutatkozó kölönleges személyi vagy gazdasági könnyitéseket engedélyezhetnek.

27. cikk.

(1) A határforgalomban engedélyezett könnyitések semmi tekintetben sem érinthetik a Szersződő Felek kormányainak azt a jogát, hogy ember- vagy állat egészségügyi, vagy ehhez hasonló, mint például növényvédelmi és növényegészsegügyi okokbol szükséges intéskedések tegyenek.

28. cikk.

(1) Minthogy a Magyar Királyság és a Független Horvát Állam közöt a végleges rendezéséből származő esetleges változások közös egyetértéssel a jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezéseinél megfelelően figyelembe fognak vétetni.

29. cikk.

(1) A jelen Egyezmény az aláirást követő harmincadik napon lép életbe. A egyik Szersződő Fél által történt felmondás esetén az Egyezmény a felmondásnak a másik Szersződő Féllel válo közlését követo hat hónap mulva veszti hátalyát.

Kelt Budapesten. 1941. évi december hó 3. — án, egyaránt hiteles magyar és horvát nyelvü példányaban.

Minek hiteléül a Meghatalmazottak a jelen Egyezményt aláirták és pecsétjükkel ellátåk.

NICKL Dr. M. STRAŽNICKY

Zárojegyzökönyv

1. cikkhez

(1) A Szersződő Felek kötelezik magukat, hogy ennek az Egyezménynek hatálybalépésétől számitott 14 napon belül a 10—15 km-ig terjedő övezetben fekvö azoknak a községeknek és helységeknek megállapitása céljából melyeket a határkerülethez tartozóknak kell tekinteni, egy bizottságot neveznek ki, amely a megfelelő munkálatokat folyamatba teszi.

4. cikkhez

(1) Az ingatlanok bérlői ugyanazokat a kedvezményeket élvezik, mint a kettős birtokosok, ha a bérleti szerződést 1941. október 1 elott kötötték. A bérlők ezeket a kedvezményeket a bérleti határidő lejártáig, vagy addig az időpontig élvezik, amig a bérletiviszony valamely más ok miatt megszünik, de legfeljebb 1944. október 1.-ig.

6. cikk (1) bekezdéséhez.

(1) A 6. számu függelékben leirt Alkalmi utilap kiállitásával felhatalmazott szerveket a két Szersződő Fél kolcsönösen közölni fogja egymással.

13. és 15. cikkhez.

(1) Az üzemanyag vámmentessége csak azokra a mennyiségekre vonatkozik, amelyek a motorral közvetlen kapcsolatban álló tartályokban találhatók.

15. cikkhez.

(1) Egyetértés áll fenn arra nezve, hogy a mezőgazdasági termények kifejezés alatt dohánylevelek, nem értendők.

(2) A 15. cikk rendelkezései nem nyernek alkalmazást az 1941. évi október ho 1 után (vétel, bérbeadas, ajandékozas vagy csere stb. utan) megszerzett földekre. Abban az esetben, ha valamely mezogazdasagi birtok (15 cikk (1) és (2) bekezdése) ezen időpont után a másik Szersződö Fél határkerületbén fekvő területtel gyarpodott, az ezn cikben megállapitot kedvezmények az ujonnan megszerzet területekre nem nyernek alkalmazást még akkor sem, ha ezek a földek 1941. évi október hó 1-e elött oly mezőgasdasági üzem birtokrészéhez tartoztak, amelyekre vonatkozólag a 15. cikk rendelkezései [(1) és (2) bekezdés) mérvadók.

(3) Mindazonaltál az előző bekezdésben foglalt korlátozások nem nyernek alkalmazást oly földekre, amelyeket az egyeneségi lemenő rokonok örökség vagy osztályos egyesség utján szereztek meg, feltéve, hogy olyan földekről van szó, amelyek már 1941. évi október hó 1-e elöt akkár az elhunytnak (örükség esetében), akkár pedig az osztályt gyakorlónak (osztályos egyesség esetében) tulajdonát képezték.

Az általanos rendelkezésekhez

(1) A Szerszödö Felek megállapodnak abban, hogy a jelen Egyezmény keretében nyujtandó könyitések és az Egyezmény végrehajtásának reszleteire vonatkozó megegyezés, valamint a határkerületek lakósainak esetleges jogos panaszai orvoslása céljából a Szersződő Felek érdekel

helyi hatóságai a területileg illetékes elsőfoku rendőrhatóság vezetőjének meghivására a szügséghez képest határszéli összejövetelek fognak tartani.

(2) Abból a célból, hogy a tárgyalásra kerülő kérdeseknez az érdekelt hatóság és szervek képviselői is meghivhatók (kirendelhetők) legyenek, az összehivó hatóság közli az átellenes hatósággal a tárgyálásra (rendezésre) kerülő kérdések targysorozatát. Utóbbi a meghivás vátele után a maga részéről rendezésre váró kerdéseket ugyncsak közli az osszehivó hatósággal.

(3) Határközi ossejövetelek rendszerint 3 havokint kell tartani, lehetőleg felváltva egyszer a honi, máskor pedig az átellenes hatóság meghivására. Ha valamely halasztást nem türőkérdés rendezése azt szükségessé teszi, soronkivüli határközi osszejövetelt is lehet tartani.

(4) A határközi osszejövetel elmaradhat, ha egyik részről sem jelentenek be rendezésre szoruló kérdést. Erről azonban az átellenes hatóságot értesiteni kell.

(5) Az osszejövetelek helyét és pontos idejét (nap, és óra) osszehivó hatosag vezetője állapitja meg és irásban közli az átallenes hatóság vezetőjével, aki a meghivás vételét elismeri. Ha a kitüzött határnapon valamely halaszhatatlan ügy miatt a hatóság vezetője a megjelenésben akadályozva lenne és megfelelően tájékozott helyettes sem volna kirendelhető, azt az összejővetel előtt legalabb 15 nappal közli az összehivó hatósággal és uj határnap kitüzését kéri.

(6) Az összejövetelek lehetőleg a határvonalon vagy annak közelében fekvő helyiségben kell tartani és csak megfelelő helyiség hiányaban lehet azt a határtól távolabb fekvő köszégbe vagy városba kitüzni.

(7) Az összejövetelen resztvevő szemelyeket minden alkalommal megefelelő irásbeli igazolással (nyil parancs, kiküldetési endelet, rendelvény, stb. (kell ellátni. Ezek a határ átlépés alkalmával igazolásul szolgálnak és az összejövetel ideje alatt az átellenes határkerület területén való tartózkodásra jogositanak.

(8) Az összejövetelen tárgyalt kérdésekről magyar és horvát nyelvü jegyzőkönyvet kell két példányban felvenni és annak egyik példányat a magyar, a másik példanyát a horvát bizottság vezetőjének átadni. A jegyzőkönyvet az összejövetelen megjelentek aláirásukkal látjak el.

(9) Azok a kérdések, amelyek rendezésére kőlcsönös meggyezés jött létre, azonnal végrehajthatók.

(10) A határközi összejövetelek hatarkörébe nem tartozik oly rendszabályok életbeléptetése, amelyek a jelen Egyezmény rendelkezéseit megváltoztatják, vagy azok szellemével össze nem egyeztethetők.

(11) Ezenkivüli a Szersződő Felek megállapodnak abban is, hody az egyes ügyek gyors elintézése céljából a határorizeti szervek vezetöi a határon közvetlen is haladéktalan érintkezést fognak felvenni.

Kelt Budapesten, 1941. évi december hó 3.-an.

NICKL Dr. M. STRAŽNICKY

---

1. számu függelék.

A.

A FÜGGETLEN HORVÁT ÁLLAMMAL HATÁROS 10 KILOMÉTERES MAGYAR HATÁRKERÜLETBE ESÖ, VALAMINT A KIVÉTELESEN FELVETT HELYSÉGEK NÉVJEGYZÉKE

I. Zala varmegye:

1. Csáktornyai járás: Alsóferencfalva, Banféhegy Bányavár Békásd, Belica, Bocskaihegy, Bottornya, Csáktornya, Cseresnyés, Drávacsány Drávamagyaród, Drávaóhid, Drávaszentiván, Drávaszentmihály, Drávvasárhely, Farkashegy, Felsődomboru, Felsőkirályfalva, Felsömihályfalva, Gábor-Farkashegy, Felsödomboru, Felsökirályfalva, Felsömihályfalva, Gaborvölgy, Gyümolcshegy, Határőrs, Hétvezér, Jánosfalva, Királylak, Kismihályfalva, Kristoffalva, Lapány, Mártonhalom, Miksavár, Murafüred, Muragárdony, Muraréthát, Murasiklós, Muraszentkereszt, Muraszentmárton, Muraszerdahely, Muraszilvágy, Nyiresfalva, Nyirvölgy, Ráckanizsa, Stridóvár, Százkő, Szelencehegy, Szentilona, Szentorbánhegy, Tótfalu, Tündérlak, Vashegy, Viziszentgyörgy, Zalaujvár, Zrinyifalva, Zsidény.

2. Perlaki járás: Alsódomboru, Alsómihályfalva, Ilsópálfa, Csehlaka, Damása, Dékányfalva, Deszérlaka, Drávadiós, Drávaegyház, Drávafüred, Drávaollár, Dravasikos, Drávaszentistván, Drávaszilas, Felsőpálfa, Harastyán, Hodosány, Kisszabatka, Kotor, Ligetvár, Muracsány, Murakirály, Muraszentmária, Muraujfalu, Muravid, Perlak, Törökudvar, Tüskeszentgyörgy.

3. Nagykanizsai járás: Figyeház, Légrád, Murakeresztur.

II. Somogy vármegye:

1. Csurgói járás: Alsok, Belezna, Berzence, Csurgó, Csurgónagymarton, Gyékényes Nemespátró, Őrtilos, Porrog, Porrogszentkirály, Porrogszentpál, Somogybükkösd, Somogyudvarhely, Surd, Szenta, Zákány.

2. Nagyatádi járás: Bélavár, Hárofa, Hereszye, Tarany, Vizvár.

3. Barcsi járás: Babócsa, Bakháza, Barcs, Bolho, Csokonyavisonta, Darány, Drávagárdony, Drávszentes, Drávatamási, Felfőszentmárton, Istvándi, Kastélyosdombó, Komlósd, Lakócsa, Péterhida, Potony, Rinyaujlak, Rinyaujnép, Somogyaracs, Somogytarnóca, Szentborbas, Szulok, Tótujfalu.

4. Szigetvári járás: Drávafok, Dravákeresztur, Drávasztára, Endrőc, Gyöngyösmellék, Markóc, Nagyujfalu, Révfalu, Szörény, Teklafalu, Zádor.

III. Baranya vármegye:

1. Szentlőrinci járás: Bogdása, Csányoszró, Drávaiványi, Kemse, Marócsa, Nagycsány, Piskó, Sellye, Sósvertike, Zaláta.

2. Siklósi járás: Adorjás, Alsószentmárton, Baranyahidvég, Beremend, Besence, Cun Diósviszló, Drávacshi, Drávacsepely, Drávapalkonya, Drávápiski, Drávaszabolcs, Drávaszerdahely, Egyházasharaszti, Gordisa, Harkány, Hirics, Ipacsfa, Kásád, Kémes, Kisszentmárton, Kistapolca, Kórós, Kovácshida, Luszok, Márfa, Mariagyüd, Matty, Old, Páprád, Petárda, Rádfalva, Sámod, Siklós, Siklósnagyfalu, Szaporca, Terehegy, Tésenfa, Torjánc, Ujbezdán, Vajszló, Vejti.

3. Villányi járás: Baranyaszentistván.

4. Dárdai járás: Bellye, Bolmány, Dárda, Jenőfalva, Kácsfalu, Kisdárda, Kopács, Laskafalu, Laskó, Várdaróc.

IV. Bács-Bodrog vármegye

1. Apatini járás: Gombos, Szond.

2. Hódsági járás: Bácsordas, Bogyán, Militics, Vajszka.

3. Palánkai járás: Bácstóváros- Bácsujlak, Boróc, Dunabökány, Opalánka, Palánka, Palona, Ujpalánka, Wekerlefalva.

4. Ujvidéki járás: Begecs, Dunacséb, Dunagálos, Ófutak, Piros, Ujfutak.

5. Titeli járás: Alsókabol, Dunagárdony, Felsőkabol, Káty, Sajkáslak, Sakéjszentiván, Tiszakálmanfalva, Titel, Tündéres.

6. Ujvidék thj. város.

Ide tartoznak még azok a köszégek, amelyek a terület visszacsatolása után, mint uj községek létesültek (települések uj helység nevet kaptak) és a 10 km-es határkerületen belül esnek.

B.

A MAGYAR KIRALYSAGGAL HATAROS 10 KM-ÉS HORVÁT HATÁRKERÜLETBE ESO HELYSÉGEK NÉVJEGYZÉKE

I. Velika župa Zagorje

1. Grad Varaždin egész területe: Varaždin, Šandrovec, Novo-Selo, Varaždin Breg.

2. Kotar Varaždin.

a) Obćina Petrijanec: Družbinec Komar, Majur, Podrav. Strmec, Zelendvorski, Gaj, Majerje, Majer, Ovčara, Petrijanec, Trg. Petrojanec, Nova Ves, Zelendvor, Stračibec, Svibovec, Podrav.

b) Obćina Vidovec: Nedaljnenec, Gojanec, Prekna, Vidovec, Krkanec, Papinec, Sijanec Zamlača, Čargovec.

c) Obćina Biškupec: Beretinec, Biškup. Poljana, Biškupec, Biškup. Crnec, Biškup, Tomašovec, Turčin, Šaulovec, Jalkovec, Kneginec, Dol. és Gor., Kučan, Kučan, Marof, Zbelava, Sv. Ilija, Doljan, Križanec, Seketin.

d) Obćina Bartolovec: Bartolovec, Bartol, Trnovec, Šemovec, Štefanec, Žabnik, Zamlaka.

e) Obćina Jalžabet: Grašćevina, Jalžabet, Rukljevina, Kelemen, Jalžab, Imbrojovec, Leštakovec, Pihovec, Novakovec, Poljana Gor. és Dol.

3. kotar Ludbreg:

a) Obćina Martijanec: Gor. Martijanec, Hrastovljan, Čičkovina, Madaraševac, Križovljan, Poljanec Martijanec, Sudovčina, Vrbanovec, Slanje.

b) Obćina Ludbreg Trg.: Ludbreg.

c) Obćina Ludbreg Vanjski: Čukovec, Ludbr. Globočec, Ludbr. Torčec, Hrastovsko, Ludbr. Kučan, Hrzeniča, Ludbr. Komarnica, Ludbr. Luka, Ludbr. Sesvete, Ludbr. Karlovec, Ludbr. Sigetec, Ludbr. Sv. Gjuragj, Selnik, Obrankovec, Priles, Slokovec, Apatija, Struga.

d) Obćina Mali Bukovec: Lunjkovec, Martinić, Majur, Molve, Mali Bukovec, Duhovica, Podr. Kapela, Podrav. Selnica, Podrav. Novo Selo, Županec, Križančija, Lizin Dvor, Sv. Petar, Veliki Bukovec, Kutnjak, Antolovec.

e) Obćina Rasinja: Gorica, Grbaševac, Vojvodinec, Koledinec, Kuzminec.

II. Velika župa Bilo-Gora

1. Kotar Koprivnica:

a) Obćina Kopriv. Ivanec: Kopriv. Ivanec, Cenkovec, Botinovec, Pustakovec.

b) Obćina Gjelekovec: Gjelekovec, Imbrijovec, Veliki Otok, Mali Otok, Zablatje.

c) Obćina Drnje: Drnje, Sigetec, Torčec, Botovo,

d) Obćina Peteranec: Herešin, Peteranec,

e) Obćina Hlebinec: Hlebine,

f) Obćina Gola: Gola, Gotalovo, Novačka, Peteranski Konaci.

g) Obćina Ždala: Ždala.

2. Kotar Gjurgjevac:

Obćina Molve: Molve, Repaš, Medjuvodje, Gornja Šuma, Ledine, Molvanske Grede.

b) Obćina Virje: Virovski Konaci, Drenovica, Karas, Karaška Luka, Kingovo, Medvedička, Ogorelo Polje, Senjanska Luka, Virovske širine, Virovski Crnec, Virovski Pavlanci, Virovsko Bukevje, Virovsko Trepče.

c) Obćina Gjurgjevac: Gjurgjev, Konaci, Gjurgjev, Pavlanci, Gjurgjev, Trepče, Grkina, Hladne Vode, Kranjica, Lepa Greda, Severovci.

d) Obćina Kalinovac: Kalinovac, Kalinovački Konaci, Batinska, Tolnica.

e) Obćina Ferdinandovac: Ferdinandovac, Ferdinandovački Konaci, Brodić, Blata, Glog, Hrustje, Husinje, Kranjica, Kraljeva Peta, Mikekov Kut, Peršić, Sigetec, Zgruti, Škofinje.

f) Obćina Kloštar Podravski: Budančevica, Dinjevac, Kloštar Podravski, Kloštar Oderjan.

g) Obćina Podravske Sesvete: Podravske Sesvete, Dubovnik, Podravski Draganci, Šarje.

h) Obćina Pitomača: Pitomača, Otrovanec, Kladarec, Brestič, Gjuretina, Križnica.

III. Velika župa Baranja

1. Kotar Virovitica:

a) Obćina Špišić-Bukovica: Bušetina, Gjolta pusta, Lozan, Novi Marof, Okrugljača, Rogovec pusta, Stari Gradac pusta.

b) Obćina Lukač: Lukač, Terezinopolje, Bazje gornje, Gejzin Dvor, Kolac, Breznik, Turanovac, Lukačko, Dugoselo, Lukački Budrovac, Dijelka, Ada, Crni Zatonj, Homog. Zatonj, Brezovo polje, Katinka, Neteča, Rit, Zrinj.

c) Obćina Gradina: Gradina, Detkovac, Bačevac, Mitrovica, Brezovica, Podravski Sokolovac, Rusani, Zlebina, Lanka, Novi Gradac, Maj-

kovac, Bekavar, Sigetac, Gradinsko Karadjordjevo, (volt), Novo Obilićevo, (volt), Dubrava.

d) Obćina Cabuna: Budakovac, Gaćište, Jelik pusta, Jugovo-polje, Naudovec, Malo Gaćište, Orešac.

2. Kotar Slatina:

a) Obćina Gornji Miholjac: Gornji Miholjac, Bakić, Višnjica, Španat, Medinci, Čomborje, Grabić, Račanac, Senkovac, Senkovačka, Zvjerinjak, Petrovoselo, Novaki, Zidina, Starin, Vranješevac, Saševo.

b) Obćina Soplje: Soplje, Sopljanska Greda, Sopljanska Ada, Gornje Predrijevo, Predrijevački, Brebrovac, Kapinci, Ciganka, Kapinci pusta, Vrba pustara, Zanos, Noskovci, Torište, (Torić), Vaška, Bakićeva pustara.

c) Obćina Nova Bukovica: Adolfovac, Adolfovo selo, Bazje, Dolnje, Suha Mlaka, Nelin dvor, Gornje Viljevo.

3. Kotar Donji Miholjac:

a) Obćina Čadjavica, Dravica, Ilma dvor, Martinci pustara.

b) Obćina Moslavina: Crnac, Podravska Moslavina, Dravica pustara, Martinci, Orešnjak pustara, Zabljace pustara.

c) Obćina Viljevo: Viljevo, Gustav stan, Čarda, Čret pustara, Kapelna Blanje pustara, Karlovac pustara, Krunoslavlje pustara, Ladislavci pustara, Stjepnik, Grofov Vidik, Krajčine.

d) Obćina Dolnji Miholjac: Dolnji Miholjac, Poreč, Rakitovica, Groždje pustara, Bockovci, Jozinci, Miholjačka greda, Miholjačka skela, Miholjački Karas, Miholjački majur, Zestilovac.

e) Obćina Šljivoševci: Golinci, Radikovci.

f) Obćina Podravski Podgajci: Podravski Podgajci, Bočkinci, Crnkovci, Sveti Gjuragj.

g) Obćina Marjanci: Čamagajevci, Kunišinci, Marijanci, Suvar pustara.

4. Kotar Valpovo:

c) Obćina Valpovo Vanjsko: Bocanjevci, Valpovačka Gorica, Gat, Gatski rit, Ivanovci, Marijančaci, Nard, Nardska Skela, Nehaj, Šiblje, Topolje, Sag, Tiborijanci, Mačkovac pustara, Veliškovci, Vinogradci, Zelčin.

d) Obćina Ladimirevci: Ladimirevci, Krtinjača, Bočkoš.

e) Obćina Bizovac: Bizovac, Domanovci, Grabik.

f) Obćina Petrijevci: Petrijevci, Satnica, Josipovac, Ugljenište.

5. Kotar Osiek:

a) Obćina Retfala: Kravice, Retfala, Adolfovac.

b) Obćina Čepin: Čepin, Gušće, Orašje, Livana, Ugljara, Bresce, Bara pustara, Podrumine.

c) Obćina Jovanovac: Jovanovac, Kolodjvar pustara.

d) Obćina Tenja: Tenja: Orlovnjak pustara, Tenjski Antunovac.

e) Obćina Sarvaš: Sarvaš.

f) Obćina Bijelo Brdo: Bijelo Brdo.

g) Obćina Aljmaš: Aljmaš.

h) Obćina Erdut: Erdut.

i) Obćina Dalj: Dalj.

6. Grad Osiek: Osiek.

IV. Velika župa Vuka

2. Grad Vukovar.

2. Kotar Vukovar.

a) Obćina Vera: Vera.

b) Obćina Bobota: Bobota, Klisa.

c) Obćina Trpinja: Trpinja.

d) Obćina Borovo: Borovo.

e) Obćina Pačetin: Pačetin.

f) Obćina Bršadin: Bršadin, Lipovača.

g) Obćina Marinci: Marinci.

h) Obćina Bogdanovci: Bogdanovci, Krnježa.

i) Obćina Petrovci: Petrovci.

j) Obćina Negoslavci: Negoslavci, Gornjak.

k) Obćina Sotin: Sotin, Grabovo, Jakobovac, Ovčara.

l) Obćina Mikluševci: Mikluševci.

m) Obćina Čakovci: Čakovci.

n) Obćina Tompojevci: Tompojevci.

o) Obćina Lovas: Lovas, Gladnoš.

p) Obćina Opatovac: Opatovac, Lipovac, Fridrikovac.

3. Kotar Ilok:

a) Obćina Mahova: Mahova.

b) Obćina Šarengrad: Šarengrad.

c) Obćina Sot: Sot, Molovin.
d) Obćina Erdevik: Ljuha.
e) Obćina Ilok, Ilok.
f) Obćina Neštin: Neštin, Vizić Gjipsa, Gerovača.
g) Obćina Susek: Susek, Sviloš, Planinsko Grabovo, Lug.
h) Obćina Bonoštor: Bonoštor.
i) Obćina Čerević: Čerević.
j) Obćina Beočin: Beočin, Beočinski, Šakotinac.

4. Kotar Šid:
   a) Obćina Babska: Babska, Nevak.
   b) Obćina Berkesovo: Berekesovo.
5. Kotar Hrvatska Mitrovica:
   a) Obćina Ležimir: Ležimir.
6. Kotar Irig:
   a) Obćina Rakovac: Rakovac.
   b) Obćina Naradin: Naradin, Gregeteg, Bankovci.
   c) Obćina Krešedal: Krušedal, Velika Rameta.
   d) Obćina Maradek: Maradik, Gladnes.
7. Kotar Hrvatski Karlovci:
   a) Obćina Ledinci: Ledinci.
   b) Obćina Kamenica: Kamenica.
   c) Obćina Bukovac: Bukovac.
   d) Obćina Čartanovci: Čartanovci.
   e) Obćina Beška: Beška.
   f) Obćina Indjija: Isojija pustara.
8. Grad Hrvatski Karlovci: Hrvatski Karlovci.
9. Grad Petrovaradin: Petrovaradin.
10. Grad Stara Pazova:
   a) Obćina Krčedin: Krčedin.
   b) Obćina Stari Slankamon: Zagrad, Stari Slankamen.
   c) Obćina Novi Slankanac: Novi Slankamon. Kosevac.
   d) Obćina Novi Karlovci: Novi Karlovci.

UTJEGYZÉK

a magyar-horvát viszonylatban megnyitot vám-és mellékutakrol

Száma	AZ UTVONAL MEGNEVEZESE	Vám ut	Mellék ut	MEGJEGYZÉS
1.	Drávamogyoréd — Svibovec (komp)		/	
2.	Csáktornya, Pusztafa — Varaždin Közut	/		
3.	Šandorovec — Zrinyifalva — Varaždin	/		horvát átmenö forgalom számára.
4.	Csaktornya — Varaždin vasut			
5.	Százkö — Sandorovec közut		/	
6.	Tótfalu — Novoselo közut		/	
7.	Drávaollár — Zabnik (komp)		/	
8.	Drávaollár — Stefanoc (komp)		/	
9.	Drávadiós — Semovec (komp)		/	
10.	Perlak (Ottok) — Hrženica (komp)		/	
11.	Drávaegyház — Struga (komp)		/	
12.	Alsómihályfalva — Veliki Bukovec (komp)		/	
13.	Muraszentmária — Mali Bukovec közut		/	
14.	Alsódomboru — Veliki Otok (Répas) közut		/	
15.	Légrad — Veliki Otok közut		/	
16.	Légrad — Gjelekovac közut		/	
17.	Örtilos — Gjelekovec (komp)		/	
18.	Gyékénye v. a. — Botovo vasut	/	/	
19.	Gyékényes v. a. — Botovo (komp)		/	
20.	Zákány — Gotalovo		/	
21.	Gyékényes 7. sz. MÁV örház — Gotovo közut		/	
22.	Gyékényes 8. sz. MÁV. örház — Gotolovo közut		/	
23.	Góla v. a. Gola			
24.	Gola — Góla v. a., Gyékénes — Koprivnica vasut		/	horvát átmenö forgalom számára.
25.	Lackaiföld — Gola közut		/	
26.	Somogaudvarhely — Zdala közut		/	
27.	Bélavár — Ciganjfiz		/	
28.	Vizvár (Spinc) — Ferdinandovac		/	
29.	Heresznye (Jama) — Ferdinandovac közut		/	
30.	Heresznye — Ferdinandovac (komp)		/	
31.	Bolhó — Husinje közut		/	
32.	Bolho (Dráväntuli föld) — Podravske Sesvete (komp)		/	
33.	Babócsa — Bresticka Ada (komp)		/	
34.	Babócsa — Kriznica közut		/	
35.	Bárcs — Lukac vasut	/		
36.	Barcs — Terezinopolje közut	/		

Száma	AZ UTVONAL MEGNEVEZESE	Vám ut	Mellék ut	MEGJEGYZÉS
37.	Drávátamasi — Novi Gradac (Kariko puszta (komp)		/	
38.	Tótujfalu — Detkovac (komp)		/	
39.	Felsöszentmárton (Borjanca psz) — Saroka (komp)		/	
40.	Drávasztára, Zalanta — Novskovci (komp)		/	
41.	Vojti — Moslavina (komp)		/	
42.	Dravászabolcs — Donji Miholjac (komp)	/		
43.	Gyürüspuszta — Podr. Podgajci (komp)		/	
44.	Torjanc — Cat (komp)		/	
45.	Ujbezdán (Repnyak) — Bolisce (komp)		/	
46.	Bolmány — Nard (komp)		/	
47.	Kisdárda — Osiek g. g. (komp)		/	
48.	Bellye — Osiek közut	/		
49.	Dárda — Osiek vasut	/		
50.	Jenöfalva — Osiek d. g. (komp)		/	
51.	Gombos — Erdut (komp)	/		
52.	Vajszka — Vukovar (komp)		/	
53.	Bácsujlak — Sotin (komp)		/	
54.	Palánka — Ilok (komp)	/		
55.	Begecs — Bonostor (komp)		/	
56.	Ófutak — Beočin (komp)		/	
57.	Ujvidék — Kamenica Ada — Kamenica (komp)		/	
58.	Ujvidék — Petrovaradin (komp)	/		
59.	Alsókabol — Hrv. Karlovci (komp)		/	
60.	Dunagárdony — Krcedin (komp)		/	
61.	Sajkáslak-da) — St. és Novi Slankamon (komp.)		/	

3. számu függelék.

1. oldal.

A kiállito hatóság fejbélyegzoje

....

....

Szám.................... .... hv. örkörlet.

BIRTOKOS UTIIGAZOLVÁNY

határbirtokosok (berlők) részére.

Név ....

Foglalkozás .... Állampolgár ....

Àllandő lakóhely .... (házsám) ....

A birtok (bérlet) neme ....

A birtok (bérlet(halye ....

Nevezet jogosult jelen utiigazolvány alapján a magyar-horvát határvonalat az itt megjelölt uton (utakon) .... többször atlépni és a birtokan (bérletén) egyfojtaban megszakitas nélkül 6 (hat) napig időzni.

15 éven aluli gyermekek neve: ....

....

Ervényes 19............ évi februar 28-ig.

Kelt ....

P. H.

....

a kiállitó aláirása

2. aldal: Személyeiras, fénykép.
3. oldal: Láttamozás.
4. oldal: hatarszéli birtok (bérlet) leirása.
5. oldal: Gazdasági állatok leirása.
6. oldal: Munka — és gazdasági eszközök leirása.
7. oldal: A gazdasáagi és legelő allatoktól nyert termékek leirása.
8.—9. oldal: A gazdasági eszközök és állatok állományában beállot változások előjeoyzése.
10.—12. oldal: Hivalalos feljegyzések.
13.—24. oldal: Tudnivalók.
25. oldal: Ellenőrzési feljegyzések.
26. és 28. oldal: Kiléptetett vetőmagok.
27. és 29. oldal: Beléptetett termények.
30.—77. oldal: A kilépés és belépés naptári előjegyzêse.

4. számu függelék.

1. oldal.

A kiállito hatóság fejbélyegzoje

....

....

Szám.................... .... hv. örkörlet.

BIRTOKOS UTIIGAZOLVÁNY

mesgyebirtokosok (bérlők) részére.*

Név ....

Foglalkozás .... Állampolgár ....

Àllandő lakőhely .... (házsám) ....

A birtok (bérlet) neme ....

A birtok (bérlet(halye ....

Nevezet jogosult jelen utiigazolvány alapján a magyar-horvát határvonalat az itt megjelölt uton (utakon) .... többször atlépni és a birtokan (bérletén) egyfojtaban megszakitas nélkül 6 (hat) napig időzni.

15 éven aluli gyermekek neve: ....

....

Érvényes 19............ évi február 28-ig.

Kelt ....

P. H.

....

a kiállitó aláirása

2. aldal: Személyleiras, fénykép.
3. oldal: Láttamozás.
4. oldal: hatarszéli birtok (bérlet) leirása.
5. oldal: Gazdasági állatok leirása.
6. oldal: Munka — és gazdasági eszközök leirása.
7. oldal: A gazdasági és legelő allatoktól nyert termékek leiräsa.
8.—9. oldal: A gazdasági eszközök és állatok állományában beállot változások előjeoyzése.
10.—12. oldal: Hovalalos feljegyzések.
13.—24. oldal: Tudnivalók.
25. oldal: Ellenőrzési feljegyzések.
26. és 28. oldal: Kiléptetett vetőmagok.
27. és 29 oldal: Beléptetett termények.
30.—77. oldal: A kilépés és belépés naptári előjegyzése.

* Boritolapón a jobb felső sarok és bal alsó sarok között huzott vözös áltővol.

5. számu függelék.

1. oldal.

A kiállito hatóság fejbélyegzoje

....

Szám................................ .... hv. örkörlet.

HATÁRSZÉLI UTIIGAZOLVÁNY

Név ....

Foglalkozás .... Állampolgár ....

Àllandő laköhely .... (házsám) ....

Az alkalmazás neme ....

Az alkalmazás helye: ....

Nevezett jogosult jelen utiigazolvány alapján a magyar-horvát határt az itt megjelölt uton (utakon) .... többször átléepni és munkahelyén egyfolytában megszakitás nélkül 6 (hat) napig időzni.

15 éven aluli gyermekek neve: ....

....

Érvényes 19.............. évi február 28-ig.

Kelt ....

P. H.

....

a kiállitó aláirása

2. oldal: Személyleirás, fénykép.
3. aldal: Láttamozas.
4. aldal: Magaval vitt szerszámok és munkaezsközök.
5. oldal: Magával vitt jármüvek, fogatolt, igás — és legelőállatok.
6. és 7. oldal: A szerszámok, munkaeszközök, jármüvek, fogatolt, — igás es legelőallatok állományában beállott változások előjegyzése.
8.—10. oldal: Hivatalos feljegyzések.
11.—22. oldal: Tudnivalok.
23. oldal: Ellenőrzési feljegyzések.
24.—27. oldal: A kilépés naptári előjegyzése.

1. oldal.

6. számu függelék.

A kiállito hatósag körbélyezgzőjével
ellátott fénykép helye.

A KIÁLLITÓ HATÓSAG FEJBÉLYEGZŐJE.

Szám .... hv. örskörlet.

2. oldal. Alkalmi utilap.

Név ....

Foglalkozás .... Állampolgár ....

Lakhely (lakás) .... (hászém) ....

A határátlépés célja, oka ....

A határátlépés végcélja (köszég) ....

Nevezett jogosult jelen utilap alapján a magyar-horvát határvonalat az alábbi utvonalon ....

....

menet-jövet egyszer atlepni és a határatlépés végcéljan egyfolytában megszakitás nélkul 3 (harom) napig időzni.

15 éven aluli gyrmekek neve ....

....

Ervényes a kiállitas napjától számitott 3 (harom)) napig.

Kelt ....

P. H.

....

a kiállitó aláirása

3. oldal: első harmad: személyleirás. Második hardam: hivalalos feljegyzés. Harmadik harmad: ki-belépés feljegyzése.
4. oldal: Tudnivalok.

---

7. számu függelék.

HELYHATOSÁGI BIZONYITVÁNY.

Igazolom, hogy .... (név) ....
(foglalkozás) .... i lakos községünk területén
.... óta állandó lakhelyel bir és ugy bünügyi

államrendészeti, közbiztosági, mint vámjövendéki szempontból kifogástalan.

Hevezettnek személyleirasa a következ: ....

Születési év: .... Orr ....
Termet: .... Haj ....
Arc .... Bajusz ....
Szem .... Kül. ism. jele ....

Kelt .... 194..... évi .... n.

P. H.

....

jegyző, biró aláirása.

---

8. számu függelék.

A.

JEGYZÉKE

azoknak a hatóságoknak, amelyek a magyar határkerületben határszéli utiokmányok kiállitására jelenleg illetékesek.

a) Járási főszolgabirak:
1. Apatin,
2. Barcs,
3. Csáktornya,
4. Csurgó,
5. Dárda,
6. Hódság,
7. Nagyatád,
8. Nagykanizsa,
9. Palánka,
10. Perlak,
11. Siklós,
12. Szentlőrinc,
13. Szigetvar,
14. Titel,
15. Uzvidék,
16. Villány.

b) Rendőrkapitánysagok:
1. Ujvédek.

c) Határszéli rendőrkirendeltségek:
1. Csáktornya,
2. Gyékényes,
3. Jenőfalva.

8. számu függelék.

B.

JEGYZÉKE

azoknak a hatóságoknak, amelyek a horvát határkerületben határszéli utiokmányok kiállitására jelenleg illetékesek.

a) Kotarska oblast:
1. Dolnji Miholjac,
2. Gjurgjevac,
3. Hrv. Karlovci,
4. Hrv. Mitrovica,
5. Ilok,
6. Irig,
7. Koprivnica,
8. Ludbreg,
9. Osijek,
10. Šid,
11. Slatina,
12. Stara Pazova,
13. Valpovo,
14. Varaždin,
15. Virovitica,
16. Vukovar.

b) Župska redarstvena oblast:
(Predstojničtvo gradskog redarstva)
1. Osijek,
2. Varaždin,
3. Vukovar.

c) Izpostava županske redarstvene oblasti:
1. Hrv. Karlovci,
2. Petrovaradin.

---

9. számu függelék.

.... községi elöljáróság.

.... szám.

HATÓSÁGI BIZONYLAT.

Alulirótt köszégi eloljarosag ezennel hivatalosan igazolja, hogy .... név .... i lakos birtokosa, haszonélvezéje, mivelője, az itteni kat.

Birtokivekben .... sz. a. felvett és .... határaban fekvő ingatlannak.

Ennek az ingatlannak összkiterjedése .... k. h. és a következőkápen oszlik meg mivelési ágak szerint:

szánto .... k. h. kert .... k. h. szőlő .... k. h.
giümölcsos .... k. h. rét .... k. h. legelő .... k. h.
erdő.................... k. h. nádas .... k. h. .... k. h.
.... k. h. .... k. h. terméketlen.................... k. h.

A birtok területét a határvonal átszeli, at nem szeli.

Az ingatlan hozamképességre nézve I., II., III rendü.

Fentnevezett birtokos, haszonélvező mivelő, bérlő itt leirt ingatlanán a gazdálkodást maga végzi, illetve maga irányitja.

Jelen bizonyalat Birtokos Utiigazolvány kiállitása céljából adatott ki.

Kelt ....

....

a kiállitó aláirása.

* Felesleges kitételeket törölni kell.

---

10. számu függelék.

....

a kiállitó hatóság megnevezése.

A HATÁRSZÉLI UTIOKMÁNYOK JEGYZÉKE.

Sor szám	Tulajdonos neve	Lakhelye	Határátlépési végcél	Kiállitási száma	Utiigazolvány: Birtokos	Utiigazolvány: Megyebirtokos	Utiigazolvány: Határszéli	Megjegyzés

Kelt ....

P. H.

....

aláirás.

A Magyar Királyság és a Független Horvátország kötött a határszéli forgalom szabályozása tárgyában között Egyezmény állategészsegügyi határozmánayi

Az állati nyerstermények és hus, továbbá élő és levágott baromfi, valamint ragadós állatbetegségek elhurcolására alkalmas tárgyak határszéli forgalomának állategészsegügyi feltételei, illetőleg ellenőrzése tekintetében a két ország között ezen áruk forgalmára vonatkozólag általában fennálló állategészségügyi megállapodások irányadók. A kölcsönös hatarszéli állatforgalomra a következő határozmányokat kell alkalmazni.

(1) A vámszabályok által megengedett határszéli forgalomban jármüvek vontatására használt vagy mezőgazdasági munka végzése céljából átjáró állatoknak, ugyszintén ilyen málhás vagy hátas állatoknak a származasi község helyi allategészsegügyi hatósága által kiállitott származási bizonyitvannyal (marhalevéllel) kell ellátva lenniök. A származási bizonyitványban (marhalevélben) fel kell tüntetni az állatbirtokos nevét és lakóhelyét, az állat leirását, a rendeltetési helyet, határatlépés céljat és annak a helynek (gazdaságnak, birtoktagnak, utnak stb.) a közelebbi megjelölését, ahol a állatok dolgozni fognak. Ezenfelül igazolni tartozik a bizonyitványon a helyi állategészsegügyi hatóság azt is, hogy a származási község és ha ez nincsen közvetlenül a határmentén, a határig utba eső, község vagy községek is mentések olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegségtől, amely iránt az illető állatfaj fogékony. Horvátországi származásu állatok bizonyitványain ez az igazolás ugy szólhat, hogy a származási helység (selo — Ortschaft) és annak 5 kilóméternyi körzete, valamint a határig utbaeső helységek és azok 5 kilóméternyi körzete mentesek olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegségtől, amely iránt az illető állatfaj fogékony. Több együtt tartott állatra (juhra, kecskére és sertésre valamint anyakancákra és csikóikra) közös bizonyitványt (marhalevelet) lehet kiállitani.

Sürgős kényszer (tüzvész, árviz, vagy más hasonló elemi csapás, valamint lelkészi, orvosi vagy állatorvosi segélynyjtéeseteiben jarmübe fogott vagy hátas állatok származási bizonyitvány nélkül is átléphetik a határt.

(2) Állatoknak egyik határkerületből a másikba legeltetés vagy takarmányozás (istállózás, teletetés) végett való átjarása a következő feltételek mellett történhetik:

A nyájak tulajdonosai a származási község helyi állategészségügyi hatóságánal a legelőre vagy istállózásra (teleltetésre) hajtandó állatokra jegyzéket tartoznak négy példányban kiállittatni. A jegyzék egy-egy

példanyát a két szerződő Fél illetékes vámhatósagainak kell határátlépés alkalmával beszolgáltatni, egy példányt pedig az allatok mindenkori kisérojének magaval kell hordania.

A határszéli forgalomban legelőre vagy istállózásra hajtott állatokra vonatkozó jegyzékben fel kell tüntetni a tulajdonos és a kisérő nevét lakóhelyeét, az állatok faját, darabszámát, ivarát korát és külső ismertető jeleit, határátlépés célját (legeltetés, istállózás, teleltetés) és a rendeltetési helyet, illetőleg annak a helynek (legelőnek, gazdaságnak stb.) a közelebbi megjelölését, ahol az állatokat ideiglenesen tartani fogjak. A származási község helyi állategészsegügyi hatósága, és ha az állatokat a határig más község területén is áthajtják vagy szállitják, ennek a községnek a helyi állategészségügyi hatósága is igazolni tartozik a jegyzéke, hogy az illeto község területén nem áll fenn olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegség, amely iránt az illető állatok fogékonyak. Horvátországi származásu állatok bizonyitványain ez az igazolás ugy szólhat, hogy a származási helység (selo — Ortschaft) és 5 kilóméternyi kőrzete, illetőleg a határig utba eső helyseg és 5 kilóméternyi körzete mentes olyan belelentés kötelezettsége alá tartozó betegségtől, amely iránt az illető állatfaj fogékony.

Olyan állatok jegyzékében, amelyek a legelőn vagy az istallóztatáson (teleltetésen) 2 napnál tovább maradnak, állami állatorvasnak kell igazolnia, hogy a jegyzékben feltüntetett állatokat közvetlenül a legelőre vagy istállózásra való hajtás előtt megvizsgálta és egeszségeseknek találta és hogy sem a községben, amelyből az állatokat elhajtják és más községek területén való áthajtás vagy szállitás esetén, ezekben a községekben sem áll fenn olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó fertőző betegség, amely iránt az illető állatfaj fogekony. A legelőről vagy istállózásból való visszatérés alkalmával ilyen esetekben a másik fél illetékes állami állatorvosának ugyanigy kell igazolnia jegyzéken az állatok egészséges voltát, ugyszintén azt is, hogy a községben, amelynek területén az állatok legelőn vagy istállózáson voltak, valamint a községekben, amelyeknek területén a visszatérő állatokat esetleg át kell hajtani vagy szállitani, nem áll fenn olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegség, amely iránt az illető allatfaj fogekony. Ha az ilyen idénylegeltetésre (teleltetésre) küldött állatokat Horvátországbol hajtják (szállitják) ki vagy vissza, akkor az állatorvosi igazolás ugy szólhat, hogy a helység (selo — Ortschaft), ahonnan az el-vagy visszahajtás történik és annak 5 kilóméternyi körzete, illetőleg a határig utbaeső helységek és azok 5 kilóméternyi körzete mentesek olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegségtől, amely iránt az illető állatfaj fogékony.

(3) Lépfenének, sercegő üszöknek, vadvésznek és bivaly vésznek, veszettségnek, ivarszervi hólyagos kiütésnek, rühösségnek, sertésor-

báncnak és gümőkornak a származási községben előforduló szórvanyos esetei az (1) és (2) pontban megjelölt állatokra vonátkozo bizonyitványok kiállitasát nem akadályozzák, ha az állotok nem szármázna a fertözött udvárókból.

(4) A községek vészmentességére vonatkozó igazolasok mezogazdasagi munkara, valamint legeltetésre, vagy istalozasra hajtott állatoknál 30 napig, jarmüvek vontatására (fuvarozásra) használt, valamint málhás és hátas állatoknál 10 napig érvényesek, feltéve, hogy az illető határidő alatt nem lép fel olyan betegség, amely bizonyitványok érvénytelenitését követeli meg. Az érvényességi határidő leteltével az igazolások érvényessége ugyanolyan időtartamra megujitható.

(5) A határkerületbe határszéli forgalomban áthozott állatok ott időzésük tartama altatt bekovetkező alhullás vagy kenyszervágas esetében annak az országnak az állategésszégügyi szabályai alá esnek, amelynek területén elhullottak vagy kenyszervágásra kerültek. Az elhullott állatok bőre, ha szabad forgalomba, bocsátható, valamint a kényszervágott állatok fogyasztásra alkalmas husa, élletőleg zsigerei és mas testreszei is visszavihetők a vámszabályok betartásával a származási határkerületben. Illyen, bőrre, valamint husra, illetve zsigerekre és más testrészekre annak a községnek az elöljárósága, emenynek területén az elhullas vagy kényszervágás történt, az állatbirtokos kérelmére igazolványt tartozik kiállitani, amelyben a származási bizonyitvány vagy jegyzék számának és keltének pontos feltüntetése mellet közli az állatok faját és ismetető leit és igazolya, hogy a neyers termények (bőr, hus, stb.) azokból az állatokból erednek. Ezeken a bizonytványokon a területileg illetékes hatósági állatorvosnak kell igazolnia, hogy a rajtuk leirt állati nyerstermények elszállitásának nincsen állategésszegügyi akadálya, valamint, ha husról (zsigerekről) van szó, azt is hogy a hus fogysztásra alkalmas. Ha a határszéli forgalomban áthozott állatokkal bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegséget hurcoltak be, akkor az állatok azok alá a határozmányok alá esnek, amelyek abban az országban az illető betegség megállapitása esetén a belföldi állatállományra vonatkozólag vonnak érvényben. Ilyen esetekben a tényállást állami állatorvos közremüködésével készult jegyzőkönyvben kell megállapitani és a megtet állategésszégögyrendőri intézkedéseket is megjelölve, annak másolatát a megbetegedett vagy elhullot állat származási helyen illetékes elsőfoku állategészségügyi hatósag cimére haladéktalanul meg kell a másik határkerületbe küldeni.

(6) Ha a határon tul való munkavégzés, legeletés vagy istállózás ideje alatt a nyájak egy részében vagy a munkásállatok között, vagy abban a községben, amelynek területén a legelő, illetve istálló vagy a munkahely fekszik vagy pedig az uton, amelyen a nyájnak vagy a

munkásállatoknak vissza kell térniök, az illető allatfajra ragados fertőző betegség lép fel, tilos az állatoknak a másik állam területére visszatérniök, hacsak kenyszeritő körülmények (takarmányhiyána, rossz időjarás stb.) kivételt nem tesznek szükségssé. Ez utóbbi esetben az állatok visszatérése csak az illető kerületek illetékes hatóságai által a betegség elhurcolásának megakadalyozása végett egyetértőleg megállapitandó óvóredszabályok betartásával történhetik

(7) Az (1) és (2) pont alatt emlitet állatok a határatlépésnél nem esnek hatászéli állatorvosi vizsgálat alá, de azonosságuk megállapitásanak lehetővetétele végett a határnak ugyanazon a pontján át kell visszatérniök, amelyen át kiléptek. A visszatérő állatokkal és a rájuk vonatkozó állategészségügyi kisérő iratok alapján jöhetnek be a határon át a másik határkerületben azok szaporulataként született állatok (csikók borjuk, bárányok, gödölyék és malacok) is.

(8) A határkrületben fekvő mezőgazdasagi üzemek fenntartására netán szügséges különleges intézkedéseket a két állam illetékes központi hatóságai egyetéetőleg teszik meg.

(9) Ha iz egyik szerződő Fél területén vagy annak közelében fertőző állatbetegség lép fel vagy ha ilyen betegség innen a határszéli forgalom utján a másik határkerületbe behurcoltatott, a másik Félnek jogában áll a betegség távoltartása és elfojtása érdekében a határszéli forgalmat a saját állategésszégügyi törvényeinek rendelkezései szerint korlátozni vagy megtiltani.

(10) A jelen megállapodás értelmében kiállitandó bizonyitványokat és igazolásokat a származási ország neylvén kell szerkeszteni és interlineáris német forditással kell ellátni.

(11) A magyar-horvát határszéli forgalomra nézve a Magyar Királyság és a volt Szerb-Horvát-Szlovén Királyság között 1926. évi julius 24-én között kereskedelmi szerződés állategészsgügyi határozmányainak (B. mellékletének) 9. cikke hatálytalan.

SPORAZUM

IZMEĐU VLADA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE U POGLEDU UREĐENJA PROMETA NA IZVJESTNIM ODSJECIMA RIEKA DUNAVA I DRAVE

I. Promet skelama na riekama Dunavu i Dravi na zajedničkim hrvatsko-madžarskim odsječcima

1. Skele, za koje sada postoje ovlaštenja, a koje se nalaze u pogonu na zajedničkim odsječcima Dunava i Drave, ostaju u pogonu i nadalje, i to pod sliedećim preduvjetima:

a) ako navedene skele odgovaraju neobhodno potrebnim tehničkim zahtjevima u pogledu sigurnosti života i imovine osoba;

b) ako navedene skele vrše promet na takovim dielovima gore spomenutih rieka, kojima se ne dovodi u opasnost plovitba,

c) ako su navedene skele zaista potrebne za privatni i obći promet.

2. U smislu gornjih odredaba mogu se dozvoliti nove skele, odnosno obustaviti one, koje postoje.

3. U slučaju da postoje gornji preduvjeti, potrebna je za održanje skela, koje su već u prometu, za stavljanje u promet novih ili za ukidanje starih skela jednoglasna odluka, kako hrvatskih, tako i madžarskih nadležnih oblasti.

4. Na navedenim skelama dozvoljeno je ubirati prievozne pristojbe. Prievozne pristojbe služe izključivo pokriću troškova za pogon i osoblje; smiju dakle biti određene samo u tom razmjeru.

5. Osoblje skela (skelar, pomoćno osoblje) mora biti snabdjeveno izkaznicom, koja je izdana i vidirana od hrvatskih, odnosno madžarskih oblasti, te kojom se potvrđuje pravo vršenja prievoza.

6. Navedene skele služe za prolaz ili za mali pogranični promet u graničnom pojasu. Ova okolnost mora biti navedena u dozvoli za vršenje prometa skelom.

7. Bezplatan prievoz skelom mogu odobriti, kako hrvatske, tako i madžarske oblasti, i to po mogućnosti na isti način i u istom razmjeru.

8. Ovlašteni skelar odgovoran je za izpravno održavanje skele i za poslovanje kod naplaćivanja prievoznih pristojba,

Ako koja skela ne bi odgovarala gornjim preduvjetima, mogu hrvatske i madžarske oblasti zajednički obustaviti ili ukinuti promet skele, a u opravdanim i žurnim slučajevima mogu to učiniti i jednostranom odlukom. U ovom posljednjem slučaju treba odmah obaviestiti nadležnu oblast druge države.

9. Spisak A) u prilogu sadrži one skele, koje na zajedničkom dielu (hrvatsko-madžarskom) Dunava, a spisak B) one skele, koje na zajedničkom dielu (hrvatsko-madžarskom) Drave imaju i nadalje ostati u pogonu.

10. Pristojbe se imaju odrediti u valuti obih država, uzimajući u obzir mjestne prilike. Ovlaštenik, koji vodi promet skele, obvezan je primati prievozne pristojbe u valuti obih država.

11. Sadašnja podjela dozvola za pogon skela na madžarske, odnosno hrvatske državljane ostaje do daljnjega na snazi. Nove dozvole za pogon skela predat će se pod zakup pripadnicima one države, koja na dotičnom odsjeku ima više dvovlastnika, u sporazumu mjestnih vlasti obih država.

Obje vlade preporučit će obćinama u Petrovaradinu, odnosno u Ujvidéku, da se sporazume o zajedničkom vođenju tamošnje skele u pravednom razmjeru.

II. Kopitnice na riekama Dunavu i Dravi na zajedničkim hrvatsko-madžarskim odsječcima

1. Oblasti obih država omogućuju i dalje upotrebu kopitnica na zajedničkim odsječcima rieka, i to na način, da obzirom na plovnost, obalu i druge okolnosti isti brod prema potrebi može izmjenično upotrebljavati kopitnicu obih obala, a pod sliedećim preduvjetima:

a) osobe, koje nisu navedene u brodskim izpravama, a koje tegle brod kopitnicom, moraju biti snabdjevene izkaznicom sa slikom, a ta izkaznica mora biti izpostavljena od nadležne oblasti prebivališta i vidirana od oblasti druge države;

b) prielaz na kopitnicu druge države treba javiti nadležnoj lučkoj, odnosno granično-redarstvenoj i carinskoj oblasti;

c) osobe, koje vrše teglenje kopitnicom, ne smiju se udaljiti sa obale više, nego što je neobhodno potrebno za upotrebu kopitnice;

d) zabranjeno je, osim prijavljenog tovara teglenog broda, drugu, trgovini namienjenu robu, na području druge države, bilo ukrcati, bilo izkrcati;

e) na brodovima, koji se tegle kopitnicom, zabranjen je prievoz oružja, strjeljiva, praskavih tvari i t. d., i ovakove predmete ne smiju kod sebe imati niti posada broda, niti osobe koje tegle brod.

III. Splavarenje na rieci Dravi

1. Na zajedničkim hrvatsko-madžarskim odsječcima rieke Drave dozvoljeno je, uz pridržavanje međunarodnih plovidbeno-redarstvenih propisa kao i carinskih propisa obalnih država, splavarenje svakoj osobi.

2. Splavovi moraju imati na jednoj visokoj ploči napisano ime i prebivalište vlastnika splava i poduzetnika splavarenja, ili jednoga od njih, i to tako, da se ovo može čitati s obih strana.

3. Posada splava mora imati izkaznicu sa slikom.

4. Vođa splava, koji je prisiljen pristati uz obalu druge države, mora se javiti kod najbliže lučke ili granične oblasti.

IV. Vađenje pieska iz korita rieka na polovici rieka susjedne države

Za vađenje pieska od pripadnika susjedne države u vlastitoj polovici rieke nema zapreka, pod uvjetom, da se postupa po zakonima države i naredbama vlasti. Kod toga se upozorava, da je po madžarkom zakonu o vodenim putevima vlastnik zemljišta na obali i vlastnikom dna korita rieke do polovice riečnog toka, pa je stoga prije vađenja pieska potrebno imati dozvolu vlastnika dna korita rieke.

V. Zimovanje vodenica (brodskih mlinova)

Upotreba riečnog zimovnika i zaklona za vodenice je isto tako slobodna, kao i za brodove obih susjednih država, jedino što osoblje vodenica mora imati osobne izkaznice. Stoga, ako se za zimovanje vodenice predviđa zimovnik ili zaklon susjedne države, mora dotični vlastnik vodenice pravovremeno priskrbiti potrebne izkaznice.

VI. Obilježavanje plovnog puta

Privremeni sporazum od 28. listopada 1941. o paljenju signalnih svjetiljaka ostaje na snazi do konačnog riešenja pitanja obilježavanja plovnog puta. Primjećuje se, da su svjetiljke vlastničtvo države, na čijoj su obali bile postavljene. Podjela plinskih boca, koje su nadjene u Ujvidéku, izvršit će se prilikom konačnog rješenja pitanja obilježavanja plovnog puta. Postavljanje novih signalnih svjetiljaka i veće popravke signalnih svjetiljaka izvršit će svaka obalna država na vlastiti trošak. Obilježavanje plovnog puta u samom koritu rieke ide na zajednički trošak.

Radi ustanovljenja podjele troškova za obilježavanje plovnog puta hrvatske i madžarske oblasti ovlastit će lučke oblasti u Petrovaradinu, odnosno u Ujvidéku na najtješnju suradnju. U slučaju potrebe rješa-

vanja većih pitanja obje vlade odredit će stručno povjerenstvo, koje će prema potrebi, a najmanje jedanput godišnje zasiedati izmjenično u Petrovaradinu i Ujvidéku.

VII. Sreditba rieka

Za konačno rješenje tehničko-gospodarskih pitanja na zajedničkim dielovima Dunava i Drave pripremit će se sporazum obalnih država.

Do zaključenja takovog sporazuma obje obalne države osigurat će izmjenično slobodnu plovidbu brodovima, koji vrše poslove sreditbe rieka na zajedničkim odsječcima rieka Dunava i Drave, za radove gradnja, mjerenja i obilježavanja plovnog puta. Naročito u pogledu rieke Drave poduzet će oblasti obih obalnih država potrebne korake, kako bi granične oblasti u zajedničkom probitku podpomagale promet brodova, koji vrše radove oko sreditbe rieka. Osoblje brodova za sreditbu rieka mora imati odgovarajuće izkaznice.

Ovaj sporazum stupa na snagu trideseti dan nakon podpisa. U slučaju, da ga jedna Ugovorna Stranka odkaže, sporazum gubi snagu šest mjeseci nakon priobćenja odkaza drugoj Ugovornoj Stranki.

U Budimpešti, 3. prosinca 1941.

Dr. M. STRAŽNICKY NICKL

A.

PRILOG

o skelama, koje će se držati u pogonu na rieci Dunavu na zajedničkim hrvatsko-madžarskim odsječcima

1.	Erdut—Gombos	glavni put (carinski put)
2.	Vukovar—Vajszka	za mali pogranični promet
3.	Sotin—Bácsujlak	„ „ „ „
4.	Ilok—Palánka	glavni put (carinski put)
5.	Banoštor—Begecs	za mali pogranični promet
6.	Beočin—Ófutak	„ „ „ „
7.	Kamenica—Kamenička Ada—Ujvidék	„ „ „ „
8.	Petrovaradin—Ujvidék	glavni put (carinski put)
9.	Hrv. Karlovci—Alsókabol	za mali pogranični promet
10.	Krčedin—Dunagárdony	„ „ „ „
11.	Stari i Novi Slankamen—Sajkáslak (Ada)	„ „ „ „

B.

PRILOG

o skelama koje će se držati u pogonu na rieci Dravi na zajedničkim hrvatsko-madžarskim odsječcima

1. Svibovec—Drávamogyoród	za mali pogranični promet
2. Štefanec—Drávaollár	„ „ „ „
3. Štefanec—Drávaollár	„ „ „ „
4. Šemovec—Drávadiós	„ „ „ „
5. Hrženica—Perlak (Ottok)	„ „ „ „
6. Struga—Drávaegyház	„ „ „ „
7. Veliki Bukovec—Alsómihályfalva	„ „ „ „
8. Gjelekovec—Őrtilos	„ „ „ „
9. Botovo—Gyékényes v. a.	„ „ „ „
10. Ferdinandovac—Heresznye	„ „ „ „
11. Podr. Sesvete—Bolho (Drávantuli föld)	„ „ „ „
12. Brestička Ada—Babocsa	„ „ „ „
13. Novi Gradac—(Kariko pusta)—Drávatamási	„ „ „ „
14. Detkovac—Tótujfalu	„ „ „ „
15. Saroka—Felsőszentmárton (Borjanca psz)	„ „ „ „
16. Noskovci—Drávasztara, Zalata	„ „ „ „
17. Moslavina—Vejti	„ „ „ „
18. Dolnji Miholjac—Drávaszabolcs	glavni put (carinski put)
19. Podr. Podgajci—Gyürüspuszta	za mali pogranični promet
20. Gat—Torjanc	„ „ „ „
21. Belišće—Ujbezdán (Repnyak)	„ „ „ „
22. Nard—Bolmány	„ „ „ „
23. Osiek g. g.—Kisdárda	„ „ „ „
24. Osiek d. g.—Jenőfalva	„ „ „ „

MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KIRÁLYSÁG ÉS A FÜGGETLEN HORVÁT ÁLLAM KORMÁNYAI KÖZÖTT A DUNA ÉS A DRÁVA FOLYÓK EGYES SZAKASZAIN LEBONYOLÓDÓ FORGALOM SZABÁLYOZASA TÁRGYÁBAN

I. Kompforgalom a Duna és a Dráva-folyók magyar-horvát közös szakaszan

1. A Duna Drává közös szakaszain jelenleg engedélyezett kompok továbbra is üzemben maradnak az alábbi feltételek mellet:

a) emennyiben a szóbanlevő kompok az élet-és vagyonbiztonság érdekében nélkülözhetetlen müszaki kovetelményeknek megfelelnek,

b) emenyiben a szóbanlevő kompok a fentelitetett folyók oly szelvényeiben közlekednek, ahol a hajózsát nem veszélyeztetik,

c) amennyiben a szóbanlevő kompok magan-, vagy közforgalom érdekében valóban szükségesek.

2. A fenti pontokban foglaltak szellmében uj kompok is engedélyezhetők, illetőleg a meglevők megszüntethetok.

3. A fenti feltételek fennforgása esetén a komp üzembentartásához, ujak engedélyezéséhez, vagy meglevők megszüntetéséhez ugy a magyar, mint a horvát illetékes hatóságok egybehangzó határozata szüséges.

4. A szóbanlevő kompokon dijak szedhetők. A bevételek kizárólag a kompok fenntartásával járó üzemi és személyzeti kiadások feldezetére szolgálnak, tehát azok csak ennek mértékében állapithatóg meg.

5. A kompok személyzetének (révészek, kisegitő alkalmazottak) ugy a magyar, mint a horvát hatóságok által kiállitott vagy láttamozott személyazonossági igazolvánnyal kell ellátva lenniök amely az átkelésre való jogosultságot igazolja.

6. A szóbanlevő kompok átmenő, vagy a kisebb határszéli forgalom céljaira szolgálnak. Ennek a körülménynek az üzembentartasi engedélyező okiratban benn kell foglaltatnia.

7. Dijmentességet lehetőleg egységes eljárás szerint és mértékben ugy a magyar, mint a horvát hatósagok engedélyezhetnek.

8. A kompengedélyes a kompok üzemképes állapotáért és a dijaszedéssel kapcsolatos ténykedéseért felelősséggel tartozik.

Az előzőkben emlitett követelményeknek meg nem felelő kompok üzembentartását a magyar és horvát hatóságok közös vagy indokolt és sürgős esetben külön-külön hozott határozataikkal megszüntethetik, vagy felfüggeszthetik. Utóbbi esetben a másik állam illetékes hatóságát azonnal értesiteni kell.

9. Az A. alatti jegyzék tartalmazza azoknak a réveknek a felsorolását, amelyek a Duna folyam magyar-horvát közös szakaszán, a B. alatti jegyzék pedig azoknak, amelyek a Dráva folyó magyar-horvát közös szakaszán továbbra is üzemben maradnak.

10. A dijakat mindkét állam pénznemében a helyi viszonyok figyelembevételével kell megállapitani. Az uzemben tartó köteles a viteldijat a két állam bármelyikének pénznemében elfogadni.

11. A kompengedélyeknek a magyar és a horvát állampolgárok közötti jelenlegi megoszlása továbbra is érvényben marad. Az uj kompengedélyt a szomszédos állam helyi hatóságának hozzájárulásával az az állam adja ki, amely állam területén a kompjárat környékén több kettős birtokos van.

A két állam kormánya Ujvidék, illetve Petrovaradin vezetőségének ajánlani fogja, hogy az ottani kompjáratok igaszágosmegosztása tekintetében egyezznek meg.

II. Parti vontatás a Duna és Dráva folyó magyar-horvát közös szakaszán

1. A parti vontatást a közös folyamszakaszokon a két állam hatóságai továbbra is lehetővé teszik oly módon, hogy a hajózási, parti stb. viszonyoknak megfelelően ugyanannak a hajónak vontatása szükség szerint felváltva torténhet mind a két parton a következő feltételek mellett:

a) A hajó személyzeti lajstromában nem szereplő és a vontatásban ténylegesen résztvevő személyeket a lakóhelyük szerint illetékes hatóság részéről kiállitott és a másik állam illetékes hatósága által láttamozott fényképes »igazolójeggyel« kell ellátni.

b) A vontatásnak a másik állam partjára való áthelyezését, a megfelelő folyamrendészeti illetőleg határrendészeti és vámszaki szervnek be kell jelenteni.

c) A vontatásban résztvevő személyek a vontatás céljaira feltétlenül szükséges parti területet nem léphetik tul.

d) A partról vontatott hajó bejelentett rakományán kivül más, kereskedelmi forgalom tárgyát képezhető árut a hajóba berakni, illetőleg a hajóból kirakni a másik állam területén tilos.

e) A partról vontatott hajón fegyvert, lőszert, robanóanyagot stb. szállitani és ilyet sem a hajó személyzete, sem pedig a vontatásban résztvevő személyek maguknál nem tarthatnak.

III. Tutajozás a Dráva folyón

1. A tutajozás a Dráva folyónak a magyar-horvát közös szakaszán a nemzetközi hajózási és rendőri szabályzat valamint a parti államokban érvényes vámelőirások megtartásával mindenkinek szabad.

2. Minden tutajt a tulajdonos és a feladó, vagy ezek egyikének nevét lakóhelyét feltüntető táblával kell ellátni, amelyet kellő magasságban elhelyezni, hogy a feirás mindkét oldalon olvasható legyen.

3. A tutaj személyzetét fényképes személyasonossági igazolvánnal kell ellátni.

4. A másik állam területén kikötni kényszerölő tutaj vezetője a legközelebbi fogyamrendeszeti vagy határrendészeti szervnél jelentkezni köteles.

IV. Kavicskitermelés a folyammederből a szomszédos állam folyammederfelében

Az ellen, hogy a szomszédos állam valamely állampolgára a saját folyammederfélben kavicsot termelyen ki, nincs eszrevétel, a vonatkozó

törvények és hatósági szabályok betartása mellett. Igy szükséges arra utalni, hogy a magyar vizjogi törvény szerint parttulajdonos egyuttal medertulajdonos is a folyammeder feleig, ezért kavicskitermelésnél előzőlég a medertulajdonos engedélye kikérendő.

V. A hajómalmok telelése

A téli kikötők és menhelyek használata hajómalmok reszére ép ugy szabad, mint a szomszédos állomok hajói részére, csak a személyzetnek megfelelő igazolvánnyal kell rendelkeznie. Ezért ha valamely hajómalom telelése számára a szomszédos állam téli kikötője vagy menhelye jön tekintetbe, az illető hajómalomtulajdonosnak megfelelő igazolványokról idejében gondoskodnia kell.

VI. Kisvizi hajózóut kitüzése

A jelzőlampák kivilágitásáról szóló, 1941. október 28-án kelt ideiglenes megállapodás a kitüzési szolgálat végleges rendezéséig érvényben marad. Emellett megjegyzendő, hogy a jelzőlámpák annak az államnak a tulajdonát képezik, amelynek partján a lámpák felállittattnak. Az Ujvidéken talált gázpalackok megosztása a kitüző szolgálat végleges rendezése alkamával fog megtörténni. Uj jelzőlámpák felállitásáról és a jelzőlámpák nagyobb javitásairól mindegyik parti állam saját költségén gondoskodik. Kitüzések a folyammederben magában közös költségen történnek.

A mederben a jelzőlámpák világitási és hajózóut kitüzési költségeinek megosztását illetőleg mindkét állam szoros együttmüködésre fogja utasitani az ujvidéki m. kir. folyommérnöki hivatalt illetőleg a petrovaradini kikötőhatóságokat. Abban az esetben, ha fontosabb kérdések megoldása válik szükségessé a két kormány szakértőbizottságot jelöl ki, amely szükség szerint, de évenként legalább egyszer összeül és pedig felváltva Ujvidéken és Petrovaradinban.

VII. Folyamszabályozások

A Duna és Dráva közös szakaszán a müszaki-gazdasági kérdések végleges rendezése céljából a parti államok egyezmenyének előkészitése szükséges.

Egy ilyen egezmény megkötéséig mindkét parti állam a Duna és a Dráva közös szakaszán a szabályozási vizijárómüvek számára, épitkezések, mérések és a hajózóut kitüzése céljából kolcsonösen szabad közlekedést biztosit. Különösen a Dráva folyóra vonatkozólag mindkét parti állam képviselői megteszik a szükséges lépéseket, hogy a határmenti ellen-

örző szervek a szabályozási vizijármüvek közlekedését közös érdekből elősegitsék. A szabályozási vizijáróművek személyzete megfelelő igazolvánnyal látandó el.

A Megállapodás az okirat kicserélését köveťo 30 napon lép hatályba. Az egyik szerződő fel által történt felmondás esetén a Megállapodás a felmondasnak a másik szerződő féllel való közlését követő 6 hónap mulva veszti hatályát.

Kelt Budapesten, 1941 évi december hó 3-án.

NICKL Dr. M. STRAŽNICKY

A.

MELLÉKLET

a Duna folyam magyar-horvát közös szakaszán üzemben tartandó révatkelésekről

1.	Gombos—Erdut	főutvonal (vámut)
2.	Vajszka—Vukovar	kisebb határszéli forgalom számára
3.	Bácsujlak—Setin	„ „ „ „
4.	Palánka—Ilok	főutvonal (vámut)
5.	Begecs—Benester	kisebb határszéli forgalom számára
6.	Ófutak—Beočin	„ „ „ „
7.	Ujvidék—Kamenička Ada—Kamenica	„ „ „ „
8.	Ujvidék—Petrovaradin	főutvonal (vámut)
9.	Alsókabol—Hrv. Karlovci	kisebb határszéli forgalom számára
10.	Dunagárdony—Krčedin	„ „ „ „
11.	Sajkáslak (Ada)—Stari i Novi Slankamen	„ „ „ „

B.

MELLÉKLET

a Dráva folyón magyar-horvát közös szakaszán üzemben tartandó révatkelésekről

1. Drávamogyoród—Svibovec	kisebb határszéli forgalom számára
2. Drávaollár—Žabnik	„ „ „ „
3. Drávaollár—Štefanec	„ „ „ „
4. Drávadiós—Šemovec	„ „ „ „
5. Perlak (Ottok)—Hrženica	„ „ „ „
6. Drávaegyház—Struga	„ „ „ „
7. Alsómihályfalva—Veliki Bukovac	„ „ „ „
8. Őritilos—Gjelekovac	„ „ „ „
9. Gyékényes v. a.—Botovo	„ „ „ „
10. Heresznye—Ferdinandovac	„ „ „ „
11. Bolho (Drávántuli föld)— Podr. Sesvete	„ „ „ „
12. Babocsa—Brestička Ada	„ „ „ „
13. Drávatamási—Novi Gradac (Karika pusta)	„ „ „ „
14. Tótujfalu—Detkovac	„ „ „ „
15. Felsőszentmárton (Berjanca psz)—Šaroka	„ „ „ „
16. Drávasztara, Zalata—Noskovci	„ „ „ „
17. Vejti—Moslavna	„ „ „ „
18. Drávaszabolcs—Donji Miholjac	főutvonal (vámut)
19. Gyürüpuszta—Podr. Podgajci	kisebb határszéli forgalom számára
20. Torjanc—Gat	„ „ „ „
21. Ujbezdán (Repnjak)—Belišće	„ „ „ „
22. Bolmány—Nard	„ „ „ „
23. Kisdárda—Osiek g. g.	„ „ „ „
24. Jenőfalva—Osiek d. g.	„ „ „ „

SPORAZUM

O PRIELAZNOM PUTU PREKO MADŽARSKOG CARINSKOG PODRUČJA OD ZRINYIFALVE DO VARAŽDINSKOG DRAVSKOG MOSTA ZA STANOVNIKE HRVATSKIH MJESTA ŠANDOROVEC I NOVO SELO

Kraljevska madžarska vlada pristaje na to, da stalni stanovnici građanskog reda mjesta Šandorovec i Novo Selo, koja se nalaze na hrvatskom carinskom području, prelaze madžarsko carinsko područje kod Zrinyifalve i od Zrinyifalve do varaždinskog dravskog mosta i upotrebljavaju izravni prielazni put pod sliedećim uvjetima:

(1) Nadležne oblasti Nezavisne Države Hrvatske izpostavit će na hrvatskom i madžarskom jeziku stalnim stanovnicima građanskog reda mjesta Šandorovec i Novo Selo u svrhu prielaza granice i uporabe gore spomenutog prielaznog puta osobne izkaznice snabdjevene slikom, a prikladne za ustanovljenje istovjetnosti.

Te osobne izkaznice vriede izključivo za prielaz granice kod mjesta Šandorovec, kao i kod varaždinskog dravskog mosta, te za uporabu spomenute ceste.

Hrvatski državni i samoupravni službenici, koji idu u službene svrhe u mjesta Šandorovec i Novo Selo, smiju prelaziti carinsku granicu na temelju putnog naloga, izpostavljenog od vlastitih oblasti, i na temelju službene osobne izkaznice snabdjevene slikom.

Osobna izkaznica, kao i dotični putni nalog vriede uviek, samo ako su ovjereni od nadležnih madžarskih oblasti, a vriede kroz vrieme od šest mjeseci od dana izdanja.

Vizum se može uzkratiti, odnosno u međuvremenu proglasiti nevriednim, ako protiv dotične osobe ima prigovora u pogledu kaznenog prava, državnog redarstva ili u pogledu fiskalnom.

Pripadnici hrvatske oružane sile ne mogu spomenutu cestu upotriebiti niti na temelju osobne izkaznice, niti na temelju službenog putnog naloga.

Za djecu izpod dvanaest godina, koja putuju u pratnji odraslih osoba, nije potrebna osobna izkaznica, ako su im imena navedena u osobnoj izkaznici pratioca.

(2) Vrieme prielaza ustanovit će međusobno pogranične oblasti prema propisu članka (8.) točke 5. hrvatsko-madžarskog sporazuma o pograničnom prometu, vodeći računa o mjestnim prilikama.

(3) Hrvatski granični nadzorni organ dužan je sastaviti u dva primjerka popis imena prelaznika i predati ga prilikom prielaza madžarske carinske granice madžarskim organima, koji nadziru putnike.

U popisu valja navesti broj osobne izkaznice, ime i prebivalište putnika.

(4) Osobe, koje ulaze i izlaze preko madžarske carinske granice, dužne su se podvrgnuti carinskom i redarstvenom pregledu i stoje pod nadzorom, dok borave na madžarskom carinskom području.

(5) Provozna roba, kao i prievozna sredstva za prievoz osoba i stvari (uobičajena vozila skupa sa upregnutim životinjama), omoti, strojevi i t. d. slobodni su, uz obvezu provoza, od carinskih ili inih javnih daća, izuzevši niže navedeno. Novac, kao i platežna sredstva, koja nadomještavaju novac, smiju, odnosno moraju se izvoziti u istoj množini i vrsti, u kojoj su množini i vrsti po dotičnom putniku dokazano uneseni. Iznimku čini Pengö te platežna sredstva, koja glase na vriednost u Pengö; oni u prielaznom prometu ne smiju biti u carinsko područje uneseni ni iz njega izneseni.

Ne smije se u svrhu provoza unieti oružje, municija, praskave tvari, kao i roba, koja uobće pada pod zabranu provoza.

(6) Svaka pojedina osoba, koja ulazi, i ima sobom robu ili novac, mora povrh osobne izkaznice donieti sa sobom provoznu robnu potvrdu sačinjenu i podpisanu od hrvatskih carinskih (financialnih) oblasti u dva primjerka, te ih predati madžarskoj carinskoj postaji. U provoznoj robnoj potvrdi mora biti naveden od putnika uneseni novac, kao i platežna sredstva, koja nadomještavaju novac, zatim roba po vrsti, težini i broju komada, kao i način prievoza (kola, motorna kola, dvokolica i t. d.), te konačno životinje za vuču. Madžarska carinska postaja jedan će primjerak provozne robne potvrde, snabdjeven potvrdom o ulazu vratiti putniku, koji je obvezan predočiti ga prigodom izlazka madžarskoj carinskoj postaji radi pregleda.

(7) Putovanje carinskim područjem mora se izvršiti bez zadržavanja i skretanja, najedanput. Putnici ne smiju za vrieme prielaza ništa preuzeti, ne smiju se lišiti predmeta sobom donesenih, a niti uobće izmieniti sućanstvo takovih predmeta. Dalje su zabranjene demonstracije, izvikivanja, glasba, pjevanje, mahanje zastavama, kao i uobće svako ponašanje, koje bi moglo biti uvredljivo ili sablažnjivo, bilo za madžarsku državnost, bilo za posebničke osobe.

(8) Promet sa životinjskim sirovinama, odnosno mesom i mesnatim proizvodima, kao i predmetima podobnim raznositi životinjske zarazne

bolesti, od Šandorovca i Novog Sela preko Zrinyifalve na varaždinski dravski most i Varaždin ili istim putem iz Varaždina u Šandorovec i Novo Selo, nije vezan na popratne izprave u pogledu veterinarsko-zdravstvene službe, niti na veterinarsko-zdravstveni pregled. Za žive životinje u ovom prometu vriede sliedeći veterinarsko-zdravstveni propisi.

(9) Jednopapkari, u koliko potječu iz Šandorovca ili Novog Sela, mogu prelaziti bez veterinarsko-zdravstvenog pregleda na temelju propisne potvrde o podrietlu (marvinske putnice), izdane po mjestnoj veterinarsko-zdravstvenoj oblasti, u kojoj ta oblast potvrđuje, da u obćini podrietla, a ako ta nije neposredno kraj granice, i u obćini, koja leži na putu do granice, ne vlada bolest, koju treba prijaviti, a koja je prenosiva na dotičnu vrst životinja. Sa istim ovim izpravama mogu se povratiti životinje iz Varaždina u mjesta, odakle potječu, i to u roku od šest dana od dana izdanja spomenute oblastne dozvole. U svakom slučaju mogu jednopapkari biti propušteni preko carinske granice, samo ako je kod ulaza obavljena pregledba po kraljevskom madžarskom veterinaru i ako je ova pokazala, da životinje nisu sumnjive s bolesti, te ako su providene potrebnim svjedočanstvima prema propisu članka (2) veterinarskih odredaba (prilog B) trgovačkog ugovora od 24. srpnja 1926., koji vriedi između obje zemlje.

(10) Preživači i svinje mogu prolaziti u oba smjera samo onda, ako su providjeni potrebnim svjedočanstvima prema propisu članka (2) veterinarskih odredaba (prilog B) trgovačkog ugovora od 24. srpnja 1926., koji još vriedi između obje zemlje. Iz Varaždina u Šandorovec i Novo Selo vođene takove životinje moraju biti pregledane kod prielaza granice od kraljevskog madžarskog veterinara i samo onda mogu prieći, kad se pronađe da nisu sumnjive s bolesti. Iz Šandorovca ili Novog Sela na varaždinski sajam dotjerani preživači ili svinje mogu biti prevedeni natrag sa izvornim svjedočanstvima unutar 24 sata u mjesto svoga podrietla, poslije povoljnog veterinarskog pregleda na madžarskoj carinskoj granici, ako je na sajmu službujući oblastni veterinar potvrdio na svjedočanstvu, da u Varaždinu, odnosno u obćinama, koje graniče s Varaždinom, postoje uvjeti, propisani člankom (2) spomenutih veterinarsko-zdravstvenih odredaba.

(11) Perad u količinama do 50 komada može prolaziti u oba smjera bez veterinarskog pregleda sa svjedočanstvima mjestnih veterinarskih oblasti mjesta podrietla, u kojima je potvrđeno, da u mjestu podrietla ne vladaju bolesti peradi, koje se moraju prijaviti. Perad u množinama preko 50 komada može biti propuštena preko carinske granice samo nakon povoljnog pregleda, provedenog prilikom prielaza carinske granice po kraljevskom madžarskom veterinaru, te ako su te množine

providene svjedočanstvima u smislu članka (2) gore spomenutih veterinarskih odredaba. Perad donesena iz Šandorovca ili Novog Sela u Varaždin ne može biti vraćena natrag sa svjedočanstvima izdanim u mjestu podrietla.

(12) Pregledi kraljevskog madžarskog veterinara, koji se imaju preduzeti u smislu ovog utanačenja, bit će ograničeni na stanoviti dan u tjednu kao i na određene sate.

(13) Ako se pojavi na granici ili u blizini granice koja zarazna životinjska bolest, ili ako je koja takva bolest unešena, to je razumljivo, da se može i onaj promet, koji se odvija na temelju ovog utanačenja po madžarskim autonomnim veterinarskim propisima ograničiti ili zabraniti.

Ova utanačenja odnose se na isti način za pješake, konjanike, kola, samovoze i dvokoličare.

(14) Osobe, koje se ogrieše o propise, bit će izključene iz prolaznog prometa. Ako bi se prekršaji stalno ponavljali, može ovo imati kao posljedicu podpunu obustavu prolaznog prometa.

U slučaju izvanrednih prilika može kraljevska madžarska vlada uz istodobnu obaviest hrvatskoj vladi prielazni promet privremeno, pa i posve obustaviti.

(15) Troškove možebitno primienjene pratnje snose odnosni putnici.

(16) U pogledu ostalih pitanja, koja nisu ovdje uređena, primjenjivat će se za vrieme zadržavanja na madžarskom carinskom području madžarski zakoni, odnosno propisi.

(17) Hrvatska vlada će zbog upotrebe ceste davati paušalnu godišnju svotu, koja će se naknadno ustanoviti, za održanje ceste, koja vodi preko madžarskog carinskog područja. Ukoliko bi se cesta, o kojoj je govor, kasnije u jedno neodređeno vrieme izgradila ili pregradila, to će hrvatska vlada snositi udio na troškovima, koji bi na nju odpali.

Ovaj sporazum stupa na snagu trideseti dan poslije podpisa i zadržava svojû kriepost šest mjeseci. Ako ne bude prosvjeda, bit će automatski produljen za daljnjih šest mjeseci.

Sastavljeno u Budimpešti, dne 3. prosinca 1941.

Dr. MILORAD STRAŽNICKY NICKL

MEGÁLLAPODÁS
A ŠANDOROVEC ÉS NOVO SELO HORVÁTORSZÁGI KÖZSÉGEK LAKOSAINAK A MAGYAR VANTERÜLETEN ÁT ZRINYIFALVÁN KERESZTÜL A VARASDI DRÁVAHIDIG TERJEDÖ ÁTMENŐ UT HASZNÁLATA TÁRGYÁBAN

A magyar király kormány hozzájárul ahhoz, hogy a horvát vámterületen lévo Šandorovec és Novo Selo községek állandó polgári lakósai a magyar vámhatárt Zrinyifalvanal átlépjék s Zrinyifalván keresztül a varasdi drávahidig terjedő közvetlen átmenő utat az alábbi feltételek mellett hászálhassák:

(1) Šandorovec és Novo Selo községek állandó polgári lakósai rézsére, a horvát állaam illetékes hatóságai a határatlépés és a fentebb leirt átmenő ut használata céljából arcképpel ellátott és a személyazonosság megállapitására alkalmas magyar és horvát nyelvü igazolványt állitanak ki.

Az igazolvány kizárólag Šandorovec községnél valamint a varasdi draváhidnál való határatlépésre és az emlitett utvonal használatára érvényes.

Šandorovec és Novo Selo községek területére hivatalosan kiszáló horvát állami és önkormányzati tisztviselők a magyar vámhatárt a saját hatóságaik által kiállitott kiküldetési rendelet és a hatósági arcképes személyazonossági igazolvány alapján léphetik át.

A személyazonossági igazolvány továbbá a kiküldetési rendelet mindenkor csak az illetékes magyar hatóságok láttamozásával a kiállitás időpontjától számitott hat hónapi időtartamra érvenyes. A láttomozás megtagadható, iletőleg időközben érvenytelenithető, ha az érdekelt személy bünügyi, allamrendészeti, vagy pedig jövedéki szempontból alá esik. A horvát fegyveres erő tagjai az emlitet utvonalat sem személyazossági igazolvánnyal sem pedig kiküldetési rendelettel nem használhatják. 12 éven aluli gyermekeknek, akik felnőtt hozzátartózóik kiséretében utaznak külon személyazonossági igazolványra szükségük nincs, ha nevük hozzátartozóik személyazonossági igazolványaba be van jegyezve.

(2) A határátlépés időpontjára a magyar-horvát határszéli forgalom szabályozása tárgyában közöt Egyezmény 8. cikk (5) pontjának figyelembevételével a határszervek a helyi viszonyoknak megfelelőn kölcsönösen állapodnak meg.

(3) A belépőkről a horvát határellenőrző szerv két példanyaban névjegyzéket készit, amélyet a magyar vámhatár átlépése alkalmával a magyar utasellenőrző szervnek át kell adni.

A névjegyzékben fel kell tüntetni a személyazonossági igazolvány számát, az utas nevét és állandó lakóhelyét.

(4) A magyar vámhatáron be és kilépők tartoznak magukat a vám és rendészeti vizsgálatnak alávetni s a magyar vámterületen való tartózkodásuk alatt felügyelet alatt állanak.

(5) Az átviteli áru, a személy és éruszálitásra használt eszközök (közuti jaromüvek a befogott állatokkal együtt) burkolatok, gépek stb. az alábbiak kivételével az átszállitás kötelezettsége mellet a vám és más köztartozások alól mentesek. Pénzből és pénzt helyettesitő eszközökből csak anyit és abban a nemben szabad, illetőleg kell kivinni, mint amennyit a pengőeértékre kiállitott fizetési eszköz, amelyet az átviteli forgalomban sem a vámterületre behozni, sem onnan kivinni nem szabad. Tilos átvitel végett behozni: fegyvert, lőszert, robbanőanyagot, valamint általában titalom alatt álló árut.

(6) Minden egyes belépő, aki árut vagy pénzt hoz magával személyazonossági igazolványán kivül tartozik a kiléptető horvát vámhely által záradékolt két példányu »Áruátviteli igazolványt« magával hozni és a magyar vámhelynek átadni. Az áruátviteli igazolványon az utan által behozott penzt és penzthelyettesitő eszközöket, továbbá az árut nemenkint és kint és óly illetve darabszám szerint valamint állatokat fel kell tüntetni. A magyar vámhely az általa beléptetési záradékkal áruátviteli igazolvány egyik példanyat az utasnak visszáadja, aki azt a kiléptetésnel a vizsgálat megejtése végett a magyar vámhelynél felmutatja.

(7) A vámterületén az utat megállas és letérés nélkül egyfolytaban kell megtenni. Az utas áthaladása alatt semit sem vehet magához, a magával hozott tárgyakból semmit sem adhat el és azok állagát nem változtathatja meg. Tilos a tüntetés, kiáltozás, zene, ének, zászlók labogtatása s mindennemü olyan magatartás, mely sérto, vagy botránkoztató lehet akár a magyar államiság, akár pedig magánszemélyek irányában.

(8) Az állati neyersanyagokkal és termékekkel, illetőleg hussal és huskészitményekkel, valamint ragadós állatbetegségek elhurcolására alkalmas tárgyakkal Šandorovec és Novo Selo köszégekből Zrinyifalvan, illetőleg a varasdi Dráva-hidon át Varasdra vagy ugyanezen az uton viszont Varasdról Šandorovecbe és Novo Seloba irányulo forgalom nincsen állategészségügyi kiserőiratokhoz sem állatorvosi vizsgálathoz kötve. Az élő állatok ugyanezen forgalmára a következő állategszégügyi szabályok irányadók.

(9) Egypatás állatok, amenyiben Šandorovec vagy Novo Selo községből származnak, állatorvosi vizsgálat nélkul vihetők át a helyi állategészsegügyi hatóság által kiállittott szabályszerü származási bizonyitvánnya (marhalevél), amelyen a hatóság azt is igazolta, hogy a szár-

mazási községben és ha az nem közvetlenül a hatar mentén van, a hatarig utba eso községben sem all fenn olyan bejelentés kötelezettsége alá tartozó betegség, amely iránt az illető állatfaj fogékony. Ugyanezekkel a bizonyitványokkal az állatok Varasdról származási községeikben az emlitett hatósági igazolás keltétől számitott hat napon belül visszatérhetnek. Minden más esetben csak akkor bocsáthatók az egypatás állatok átvitelre, ha a vámhatáron való belépésnel végzett magyar király állatorvosi vizsgálat alkamával aggálytalanoknak bizonyulnak és el vannak látva a két ország közt hatályban lévő, 1926 évi julius 24-an kötött kereskedelmi szerződés állategészsegügyi határozmányinak (B. melléklet) 2. cikke szerint szükséges bizonyitványokkal.

(10) Kérödző állatok és sertések mindkét irányban csak akkor vihetők át, ha el vannak látva a két ország közt hatályban lévő 1926 évi julius 24-én kötött kereskedelmi szersződés állategészségügyi határozmányainak (B. melléklet) 2 cikke szerint szükséges bizonyitványokkal. A Varasdrol Šandorovecbe vagy Novo Seloba vitt ilyen állatokat a határátlépésnél a magyar király álatorvosnak kell megvizsgálnia és csak akkor léphetnek be, ha aggálytalanoknak bizonyulnak. Šandorovecbol vagy Novo Selóból a varasdi vásárokra felhajtott kérőzdő állatok és sertések husonnégy órán belül eredeti bizonyitványaikkal vihetők viszsa származási községeikbe a magyar vámhatáron kedvező eredmennyel végzett állatorvosi vizsgalat után, ha a váráson szolgálatot teljesitő hatósági állatorvos a bizonyitványon az állategészségügyi határozmanyok emlitett 2 cikkében előirt állategészségügyi feltételeket Varasdra, illetőleg a vele határos községekre igazolta.

(11) 50 darabnál nem nagyobb mennyiségü baromfi állatorvosi vizsgalat nélkül vihető át mindenkét irányban a származási hely helyi allateészégügyi hatósága altal kiállitott olyan bizonyitánnyal, amely igazolya, hogy a származási község bejelentés kötelezettsége alá tartozó baromfi betegségektől mentes. 50 drb-nál nagyobb mennyiségü baromfi csak a vámhatáron való belépésnél végzett kedvező eredményü magyar király állatorvosi vizsgálat után és a fentemlitett állategészségügyi határozmányok fentemlitet 2 cikke szerint szükséges bizonyitvánokkal kerülhet átvitelre. Šandorovecből vagy Novo Seloból Varasdra vitt baromfi nem hozható a származási községekben kiállitott bizonyitvánnyal vissza.

(12) A jelen megállapodas értelmében végszendő magyar király állatorvosi vizsgálatok a hét egy bizonyos napjára és annak bizonyos meghatarozott oraira fognak korlátóztatni.

(13) Ha a határon vagy annak közelében fertőző állatbetegség lép fel vagy ha ilyen betegséget behurcoltak, a jelen megállapodás alapján

lebonyolódó forgalmat is — önként érthetően — a magyar autonom állategészségügyi szabályok szerint lehet korlátozni vagy megtiltani.

Ezek a rendelkezések egyaránt vonatkoznak a gyalogosokra, a lovasokra, a kocsikra, gépkocsikra és kerékpárasokra.

(14) A visszaélést elkövető személyek az átmenő forgalomból kizáratnak. Sorozatos visszaélések az átmenő forgalom teljes beszüntetését vonhatják maguk után.

Rendkivüli viszonyok esetén a magyar király kormány a horvát kormány egyidejü értesités mellett az átmenő forgalmat ideiglenesen felfüggesztheti, vagy véglegesen beszüntetheti.

(15) Az esetleg alkalmazott kiséret költségeit az érdekelt utas tartozik megtériteni.

(16) Az itt nem szabályozott egyéb kérdésekben a magyar felségterületen való tartózkodás ideje alatt a magyar törvények és szabályok nyernek alkalmazást.

(17) A magyar vámterületen átvezető közut karbantertásáért uthasználati dij cimén később megállapitandó évi átalanyösszeget fog a horvát kormány fizetni. Ha az igénybevett közut későbbi meg nem határosott időpontban kiépittetnék, vagy atépittetnék, a horvát kormány az azekből eredő költségek rá eső hányadát viselni fogja.

A Megállapodás az aláirást követő harmincadik napon lép életbe hat hónapig marad érvénybe. Eszrevétel hiányában, további 6 hónappal meghosszabbittatik.

Kelt, Budapesten, 1941 évi december hó 3-án.

NICKL Dr. MILORAD STRAŽNICKY

SPORAZUM

U POGLEDU UPORABE ZA STANOVNIKE MJESTA GOLA, ŽDALA, REPAŠ I GOTALOVO VLAKOVA, KOJI PREVOZE OSOBE, A KOJI SU U PROMETU U OBIM SMJEROVIMA IZMEĐU ŽELJEZNIČKIH POSTAJA GOLA (M. A. V.) I BOTOVO (H. D. Ž.) PREKO ŽELJEZNIČKE POSTAJE GYEKENYES

Kraljevska madžarska vlada pristaje na to, da se stalnim stanovnicima mjesta Gola, Ždala, Repaš i Gotalovo, koja se nalaze na području Hrvatske Države, olakša prielaz granice bez propisane putnice i vizuma, kao i uporaba željezničke postaja Gola (M. Á. V.), koja se nalazi na madžarskom području, nadalje uporaba vlakova, koji su u prometu između željezničkih postaja Gola—Botovo preko Gyekenyesa, a prevoze osobe, pod sliedećim uvjetima:

(1) Nadležne oblasti Hrvatske Države izdavat će stalnim stanovnicima mjesta Gola, Ždala, Repaš i Gotalovo u svrhu prielaza granice, uporabe ceste, koja vodi do željezničke postaje Gola, zadržavanja na spomenutoj željezničkoj postaji, kao i u svrhu putovanja na spomenutoj željezničkoj pruzi, osobne izkaznice na hrvatskom i madžarskom jeziku, providene slikom.

Te osobne izkaznice vriede samo, ako imaju vizum nadležne madžarske oblasti, a vriede — neodvisno od dana, kad su izdane — do konca dotične kalendarske godine. Vizum se može uzkratiti, odnosno u međuvremenu proglasiti bezvriednim, ako protiv dotične osobe ima prigovara u pogledu kaznenog prava, državnog redarstva, ili u pogledu fiskalnom.

Gore spomenute pogodnosti smiju uz iste uvjete uživati i hrvatski javni namještenici, koji iz službenih razloga opetovano moraju putovati u Golu, Ždalu, Repaš kao i Gotalovo.

Za djecu izpod dvanaest godina, koja putuju u pratnji odraslih pripadnika obitelji, nije potrebna posebna osobna izkaznica, ukoliko su njihova imena navedena u izkaznici pratioca.

(2) Kraljevske madžarske državne željeznice brinut će se za to, da na rečenoj željezničkoj pruzi bude stavljen u promet u oba smjera dnevno po jedan vlak, i to tako, da putnicima iz mjesta Gola, Ždala,

Repaš i Gotalovo budu na razpolaganju posebna, zatvorena željeznička kola. Granica se može prieći pola sata prije odlazka vlaka po voznom redu, i to skupno.

Hrvatski organi za nadzor granice imaju izraditi u dva primjerka popis imena osoba, koje tako prelaze granicu, pa su dužni da te popise prigodom prielaza granice predaju madžarskom organu, koji nadzire putnike. U popisu imena valja navesti broj osobne izkaznice, ime putnika i njegovo prebivalište.

(3) Ulaziti ili izlaziti iz posebnih zatvorenih željezničkih kola smije se s osobnom izkaznicom, spomenutom u točci (1), na madžarskom području jedino na željezničkoj postaji Gola (M. A. V.). Prozori i vrata posebnih, zatvorenih željezničkih kola moraju biti za vrieme prolaza kroz madžarsko područje stalno zatvoreni. Za vrieme svog boravka na madžarskom području ne smiju putnici ništa preuzimati, odnosno ne smiju ništa predati tuzemnom prometu. Zabranjene su nadalje demonstracije, izvikivanje, glasba, pjevanje, mahanje zastavama, kao i uobće svako ponašanje, koje bi moglo biti uvredljivo ili sablažnjivo, bilo prema madžarskoj državnosti, bilo prema posebničkim osobama.

(4) Putnici posebnih, zatvorenih kola stoje od časa svog ulazka na madžarsko područje do izlazka pod nadzorom, te mogu u slučaju sumnje biti podvrgnuti carinskom i redarstvenom pregledu. Putnici smiju sa sobom nositi samo predmete, koji spadaju pod pojam putnih predmeta. Sa prtljagom predanom na prievoz ili trgovačkim stvarima postupa se po propisima uputnog postupka. Oružje, municija i praskave tvari, kao i roba, koja obćenito podpada pod zabranu provoza, ili predmeti, koji su po propisima željezničke službe izključeni od preuzimanja u osobna kola, ne smiju se prenositi, a moraju se održavati i propisi veterinarski, te propisi o zaštiti bilja.

(5) Za nadzor oko održavanja uvjeta spomenutih u točkama (2), (3) i (4) vodit će brigu na madžarskom području između željezničke postaje Gola i Gyekenyes izključivo madžarski oblastni organi, te su putnici obvezani ravnati se prema njihovim nalozima.

Oblastni organi Nezavisne Države Hrvatske mogu posebna, zatvorena kola pratiti samo na željezničkoj pruzi između postaje Gyekenyes i Botovo, pri čemu mogu nositi svoju propisanu odoru i svoje vatreno i hladno oružje; njihov broj ne smije prekoračiti dva čovjeka za svaka kola.

Troškove madžarskih oblastnih organa za pratnju kola snosi Nezavisna Država Hrvatska.

(6) Osobe, koje se ogrieše o propise, bit će izključene iz prolaznog prometa.

Ako bi se opetovala stalna ogriešenja o propise, to bi moglo povući podpunu obustavu prolaznog prometa.

U slučaju izvanrednih prilika može kraljevska madžarska vlada uz istodobnu obaviest hrvatskoj vladi obustaviti privremeno ili i podpuno prolazni promet.

(7) U ostalim, ovdje posebno ne uređenim pitanjima primjenjuju se u pogledu osoba, koje putuju u posebnim zatvorenim kolima za vrieme trajanja njihova boravka na madžarskom području madžarski zakoni, odnosno propisi.

(8) Sporazum stupa na snagu trideseti dan iza podpisa.

Vriednost ovog sporazuma prestaje, ako ga kraljevska madžarska vlada odkaže, tri mjeseca nakon priobćenja odkaza hrvatskoj vladi.

Sastavljeno u Budimpešti, dne 3. prosinca 1941.

Dr. M. STRAŽNICKY NICKL

MEGÁLLAPODÁS

A GOLA, ŽDALA, REPAŠ ÉS GOTALOVO KÖZSÉGEK LAKOSAINAK, GOLA MÁV. VASUTI ÁLLOMÁS ÉS BOTOVO HDŽ. VASUTI ÁLLOMÁS KÖZÖTT GJÉKÉNYES ÁLLOMÁSON AT MINDKET IRANYBAN KÖZLEKEDŐ SZEMILYSZÁLLITÓ VONATOK HASZNÁLATA TÁRGYÁBAN

A magyar király kormány hozzájárul ahhoz, hogy a horvát állam területén fekvő Gola, Ždala, Repaš és Gotalovo köszégek állandó polgári lakosainak a szabályszerü utlevél és láttamozás nélküli határátlépését, valamint a magyar területén fekvő Gola MÁV. vasuti állomásnak, továbbá a Gola—Botovo állomások között Gyékényesen át közlekedő személyszállitó vonatok használatát az alábbi feltételek mellet könnyiti meg:

(1) Gola, Ždala, Repaš és Gotalovo községek állandó polgári lakosai részére a horvát állam illetékes hatóságai a határátlépés, a gólai vasuti állomáshoz vezető ut használata, a vasuti állomáson való tartózkodás, valamint az emlitett vasuti vonalszakaszon való utazás céljából arcképpel ellátott magyar és horvát nyelvü személyazonossági igazolványat állitanak ki.

A személyazonossági igazolvány mindenkor csak az illetékez magyar hatóságok láttamozásával — a kiállitás időpontjától függetlenül —

ugyanazon naptári év végéig ervényes. A lattamozás megtagadható, illetőleg időközben érvenytelenithező, ha az erdékelt szemily bünügyi, államrendészeti, vagy jövedéki szempontból kifogás alá esik.

A fentemlitett kedvezményeket ugyanilyen feltételek mellett azok a horvát közalkalmazottak is égenybe vehetik, akik hivatalos ügyből kifolyólag Gola, Ždala, Repaš és Gotalovo községekben gyakran utaznak.

12 éven aluli gyermekeknek, akik felnőtt hozzátartozóik kiséretében utaznak, külön személyzonossági igazolyványra szükségük nincs, feltéve, hogy a kisérő okmányaba nevük be van jegyezve.

(2) A MÁV. gondoskodik arról, hogy az emlitett vonalszakaszon mindkét irányban naponta egy-egy járat helyeztessék forgalomba, oly módon, hogy a golai, ždalai repaši és gotalovoi utasok számára egy külön zárt kocsi álljon rendelkezésre. A hataratlépés a vonat menetrendszerü indulását megalőzőleg egy fél órával, együttesen történhetik.

A belepőkről a horvát határellenőrző ezt kötelés a hataratlépés alkalmaval, a magyar utasellenorzo szerv két példanyban névjegyzéket készit, a szervnek atadni. A névjegyzekén fel kell tüntetni a személyazonossagi igazolvany szamat, az utas nevét és alando lakohelyét.

(3) A külön zárt kocsiban az 1. bekezdésben emlitett személyazonossagi igazolvannyal magyar területén kizarolag csak Gola MÁV. vasuti állomáson szabad fel, — illetve leszállni. A külön kocsi ablakait és ajtait a magyar területen áthaladás álatt allandóan zárva kell tartani. Az utasoknak a magyar területen tartózkodásuk alatt semmit sem szabad magukhoz venni, illetőleg a belföldi forgalom számára semmit sem szabad átadni. Tilos továbbá tüntetés, kiáltozás, zene, ének, zászlók lobogtatása, s mindennemü olyan magatartás, mely sértő vagy bontránkoztató lehet akár a magyar államiság, akár pedig magánszemélyek irányában.

(4) A külön zárt kocsi utasai magyar területre történt belépésüktől kilépésükig felügyelet alatt állanak, s gyanu esetén vám és rendészeti vizsgálatnak vethetők alá. Az utasok scak az utiholmi fogalma alá tartozó árut vihetik magukkal. A feladott podgyászt, vagy kereskedelmi árut az utalási eljárás alakszerüségei mellett kell kezelni. Fegyvert, lőszert, robbanóanyagot, valamint általában átviteli tilalom alatt álló árut, avagy a vasuti üzletszabályzat szerint a szemlykocsikba való bevitelből kizárt tárgyakat, nem lehet szállitani, s az allat-és nüvenyegészégügyi rendelkezéseket be kell tartani.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésekben megálapittot feltételek ellenőrzéséről magyar területen Gola és Gyékényes állomások között kizárólag a magyar hatósági közegek fognak gondolskodni, s azoknak utasitásaihoz az utasok alkalmazkodni kötelesek.

A horvát állam hatósági közegei a külön zárt kocsikat csak Gyékényes és Botovo állomások közötti vasuti vonalszakaszon kisérhetik, mely alkalommal előirásos egyenruhájukat, lő-és oldalfegyverüket viselhetik, a létszámuk kocsinként a két főt nem haladhatja meg.

A magyar hatósági közegek vonatkiséreti költségeit a horvát állam fedezi.

(6) A visstaélést elkövető szemlyek az átmenő forgalomból kizáratnak.

Sorozatos visszaélések a forgalom teljes beszüntetését vonhatják maguk utan.

Rendkivüli viszonyok esetén a magyar király kormány a horvát kormány egyidejü értesitése mellett, az átmenő forgalmat ideglenesen felfüggesztheti, vagy véglegesen beszüntetheti.

(7) Az itt nem szabályozott egyéb kérdésekben a külön zárt kocsiban utazó személyekre a magyar felségterületen való tartózkodás ideje alatt a magyar törvények és szabályok nyernek alkálmazást.

(8) A Megállapodás az aláirást követő harmincadik napon lép életbe.

A Megállapodás a magyar király kormány által történt felmondás esetén a horvát kormányal történt közléstől számitot 3 hónap mulva veszti hatályat.

Kelt Budapesten, 1941 évi december hó 3-án.

NICKL Dr. M. STRAŽNICKY

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I CAREVINE BUGARSKE O KULTURNOJ SURADNJI

OPUNOMOĆENICI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE PODPISALI SU DNE 8. PROSINCA 1941. U SOFIJI ZAJEDNO S OPUNOMOĆENIKOM CAREVINE BUGARSKE UGOVOR O KULTURNOJ SURADNJI, KOJI NA HRVATSKOM I BUGARSKOM JEZIKU GLASI:

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I CAREVINE BUGARSKE O KULTURNOJ SURADNJI

POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE
I NJEGOVO VELIČANSTVO CAR BUGARA

iskreno želeći pojačati prijateljske veze koje obstoje između hrvatskoga i bugarskoga naroda i uvjereni o neobhodnoj potrebi izgrađivanja znanstvenih, književnih i umjetničkih odnosa između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske, a s glavnim ciljem: da se proširi bugarska kultura, znanost, književnost i umjetnost u Hrvatskoj, kao i hrvatska kultura, znanost, književnost i umjetnost u Bugarskoj

odlučiše

da sklope poseban ugovor i odrediše svoje opunomoćenike:

POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Dra Mladena Lorkovića, ministra vanjskih poslova i

Dra Mirka Puka, ministra pravosuđa i zamjenika ministra nastave

NJEGOVO VELIČANSTVO CAR BUGARA

Prof. Dra Bogdana Filova, ministra predsjednika i ministra prosvjete, koji su se poslije izmjene svojih punomoći složili u ovome:

Članak 1.

Hrvatska državna vlada otvorit će na Sveučilištu u Zagrebu uz postojeće katedre tečajeve za izučavanje bugarskog jezika, bugarske književnosti i bugarske poviesti, kao i uz institut za slavensku filologiju na Sveučilištu bugarski odjel, kojemu će biti dodieljen jedan lektor Bugarin za bugarski jezik.

Ukoliko prilike dopuste, može se otvoriti poseban bugarski naučni institut izvan Sveučilišta, koji će voditi profesor, docent ili lektor.

Članak 2.

Bugarska vlada otvorit će na Sveučilištu Sv. Kliment Ohridski u Sofiji uz postojeće katedre tečajeve za izučavanje hrvatskog jezika, hrvatske književnosti i hrvatske poviesti, kao i uz institut slavenske filo-

logije na Sveučilištu hrvatski odjel, kojemu će biti dodieljen jedan lektor Hrvat za hrvatski jezik.

Ukoliko prilike dopuste, može se otvoriti poseban hrvatski naučni institut izvan Sveučilišta, koji će voditi profesor, docent ili lektor.

Članak 3.

Obadvie Ugovorne Stranke imenovat će za lektore samo stručno spremne osobe, i to u suglasnosti sa zakonima i naredbama dvaju sveučilišta i nakon predhodnog odobrenja s druge strane.

Plaću lektora izplaćuje ona država, koja ga je imenovala, a svi drugi troškovi koji nastanu u vezi s odjelom uz institut slavenske filologije idu na teret države, u kojoj se institut nalazi.

Troškove posebnog naučnog instituta snosi ona država koja ga osniva.

Članak 4.

Imenovanje lektora na Zagrebačkom sveučilištu usliedit će od Ministarstva nastave u Zagrebu na priedlog Bugarskog carskog poslanstva u Zagrebu, koje će također priložiti i sve potrebne izprave za imenovanje predložene osobe.

Imenovanje lektora na Sofijskom sveučilištu usliedit će od Ministarstva narodne prosvjete u Sofiji na priedlog Poslanstva Nezavisne Države Hrvatske u Sofiji, koje će također priložiti sve potrebne izprave za imenovanje predložene osobe.

Isti postupak vriedi i za imenovanje voditelja posebnog naučnog instituta.

Članak 5.

Obje Ugovorne Stranke proučit će u duhu starog prijateljstva, koje između njih obstoji, mogućnosti izmjene sveučilištnih profesora i drugih učenjaka svih struka radi uzpostave i pojačanja suradnje između hrvatskog i bugarskog sveučilišta i uobće između hrvatske i bugarske nauke.

Članak 6.

Obje vlade obvezuju se, da će dati po dvie stipendije, koje će se staviti na razpolaganje Ministarstvu nastave u Zagrebu odnosno Ministarstvu prosvjete u Sofiji. Svaka stipendija daje se za jednu školsku godinu (samo u posebnim slučajevima može biti produžena), a daje se osobama, koje žele upoznati život i kulturu druge zemlje.

Izabrani stipendisti moraju dostojno predstavljati sveučilištnu mladež svoje države.

Članak 7.

Obje Stranke nastojat će da pruže, koliko je moguće, olakšice mladeži druge države, koja bude htjela produžiti obrazovanje na višim naučnim zavodima.

Osim toga Ugovorne Stranke sporazumjet će se o odašiljanju određenog broja studenata, koji će sudjelovati na ljetnim prazničnim tečajevima druge države, ukoliko takvi tečajevi budu obstojali.

Članak 8.

Obadvie Ugovorne Stranke pobrinut će se prema mogućnostima i sredstvima, kojima razpolažu, da obogate međusobno bugarske narodne i sveučilištne knjižnice hrvatskim knjigama i hrvatske narodne i sveučilištne knjižnice bugarskim knjigama.

One će omogućiti uzajamnu izmjenu rukopisa i knjiga između svojih narodnih i sveučilištnih knjižnica i arhiva prema svojim zakonima i uredbama.

Obadvie Države Ugovornice dozvolit će državljanima druge zemlje da se koriste knjižnicama i arhivima pod istim uvjetima, koji vriede za podanike vlastite države.

Članak 9.

Obje Stranke su sporazumne, da ne dozvole, obzirom na svoje zakone i druge uredbe, da se u školskim i svim drugim publikacijama tiskaju neistinita izlaganja te izrazi i slike, koji bi bili uvredljivi za drugu državu, ili koji bi prikazivali njene ustanove u lošem svietlu.

Članak 10.

Vlade Država Ugovornica obvezuju se, prema mogućnostima i uvjetima, da podpomažu putovanja iz jedne države u drugu sa znanstvenom i obrazovnom svrhom.

Članak 11.

Obje Ugovorne Stranke pomagat će, svaka u svojoj zemlji, priređivanje znanstvenih, umjetničkih i obćekulturnih izložbi druge zemlje, a prema danim mogućnostima i uvjetima.

Članak 12.

Obje Ugovorne Stranke nastojat će, da prema načelu uzajamnosti obogaćuju muzeje druge države, bilo izmjenom starina, bilo poklanjanjem duplikata.

Članak 13.

Obje Ugovorne Stranke izmjenjivat će od vremena na vrieme popis znanstvenih i književnih djela, koja bi dobro bilo da se i prevedu na drugi jezik. One će se pobrinuti, da budu objavljeni u njihovim povremenim znanstvenim izdanjima prikazi i ocjene značajnih književnih radova objavljenih u drugoj državi. Isto tako nastojat će da olakšaju, prema obstojećim mogućnostima, izmjenu službenih izdanja, kao i izdanja akademije znanosti, znanstvenih i kulturnoprosvjetnih instituta između jedne i druge države.

Članak 14.

Ugovorne Stranke obvezuju se, da će olakšati, ukoliko bude moguće, priređivanja znanstvenih, umjetničkih, kulturnih, športskih, gimnastičkih i drugih posjeta između jedne i druge države.

Članak 15.

Obje Ugovorne Stranke nastojat će, koliko je moguće, da što češće daju preko svojih krugovalnih postaja nacionalnu glasbu, predavanja, objave i drugo iz područja znanosti, umjetnosti, prosvjete i uobće javnog i kulturnog života druge države.

Članak 16.

Obje Ugovorne Stranke sporazumievaju se, s obzirom na mogućnosti, o izmjeni znanstvenih, umjetničkih, odgojnih i kulturnih filmova.

Članak 17.

Obje Ugovorne Stranke nastojat će da podpomažu, prema razpoloživim sredstvima, djelatnost zakonski priznatih družtava i ustanova, koje imaju svrhu stvaranja što užih hrvatsko-bugarskih prijateljskih odnosa i kulturnih veza.

Članak 18.

Vlade obadviju Ugovornih Stranaka nastojat će, da se u dnevnom tisku i povremenim izdanjima što češće objavljuju članci iz znanosti, kulture i javnog života drugog naroda, kao i da omoguće osobni dodir između predstavnika tiska i drugih uglednih znanstvenih i kulturnih radnika u Hrvatskoj i Bugarskoj.

Članak 19.

Za proučavanje odnosa i pitanja, koja su predmet ovoga ugovora, kao i radi olakšanja provedbe njegovih odredaba, a u cilju produbljivanja starih veza između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske ustanovljuje se jedno mješovito hrvatsko-bugarsko povjerenstvo.

Ovo zajedničko povjerenstvo sastoji se od jednakog broja članova obadviju država, čije članove imenuje vlastito ministarstvo nastave odnosno prosvjete, a koje će se sazivati izmjenično najmanje jednom godišnje u Sofiji i Zagrebu. Predsjednik ovog povjerenstva bit će naizmjence predstavnik Hrvatske odnosno Bugarske.

Za potrebe i svrhe svoga djelovanja izradit će povjerenstvo, kao prilog ovom ugovoru, pravilnik, koji treba što prije da prihvate obje Ugovorne Stranke.

Članak 20.

Ovaj se ugovor zaključuje za vrieme od 5 godina. Svaka Ugovorna Stranka može ga odkazati 6 mjeseci prije izteka određenog roka. Ako ni jedna od Ugovornih Stranaka ne želi ugovor odkazati, onda se ovaj ugovor automatski produžuje po izteku svakih 5 godina.

Ugovor će biti ratificiran u najskorije vrieme u Zagrebu. Njegove odredbe stupaju na snagu 30 dana poslije izmjene ratifikacionih izprava.

Za potvrdu gore utvrđenoga, opunomoćenici dviju Ugovornih Država podpisali su ovaj ugovor i snabdjeli ga svojim pečatima. Sastavljeno u Sofiji u dva primjerka, na hrvatskom i bugarskom jeziku. Obadva teksta jednako vriede.

Sofija, 8. prosinca 1941. godine.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ — B. FILOV
Dr. MIRKO PUK

СПОГОДБА
МЕЖДУ ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ И НЕЗАВИСИМАТА ХЪРВАТСКА ДЪРЖАВА ЗА КУЛТУРНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО
ЦАРЬТЪ НА БЪЛГАРИТѢ
И
ПОГЛАВНИКЪТЪ
НА
НЕЗАВИСИМАТА ХЪРВАТСКА ДЪРЖАВА,

обзети отъ искрено желание да засилятъ приятелскитѣ връзки, които сѫществуватъ между българския и хърватския народъ, увѣрени въ необходимостьта за заякчаване на научнитѣ, литературнитѣ и художественитѣ отношения между Царство България и Независимата

Хърватска Държава, а като главна цель — разпространението на хърватската култура — наука, литература, изкуство и др. — въ България и на българската култура — наука, литература, изкуство и др. — въ Хърватско,

РЕШИХА

да сключатъ нарочна спогодба и определиха свои пълномошници:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО
ЦАРЬТЪ НА БЪЛГАРИТѢ

Министъръ Председателя и Министъръ на Народното Просвѣщение Д-ръ Богданъ Филовъ

ПОГЛАВНИКЪТЪ
НА
НЕЗАВИСИМАТА ХЪРВАТСКА ДЪРЖАВА:

Министъра на Външнитѣ Работи Д-ръ Младенъ Лорковичъ

и Министъра на Правосѫдието и управляющъ Министерството на Народното Просвѣщение Д-ръ Мирко Пукъ

които, следъ взаимна размѣна на пълномощията си, се споразумѣха върху следното:

Членъ 1.

Българското правителство ще открие въ Университета »Св. Климентъ Охридски« въ София при съответнитѣ катедри курсове за изучаване на хърватски езикъ, хърватска литература и хърватска история, като въ института по славянска филология при Университета, отдѣлъ за хърватознание, ще се подпомага отъ единъ лекторъ-хърватинъ по хърватски езикъ.

Когато условията биха позволили, би могло да се открие отдѣленъ хърватски наученъ институтъ извънъ Университета, рѫководенъ отъ професоръ, доцентъ или лекторъ.

Членъ 2.

Хърватското правителство сѫщо ще открие въ Универстета въ Загребъ при съответнитѣ катедри курсове за изучаване на български езикъ, българска литература и българска история, като въ института по славянска филология при Университета, отдѣлътъ за българознание ще се подпомага отъ единъ лекторъ-българинъ по български езикъ.

Когато условията биха позволили, би могло да се открие отдѣленъ български наученъ институтъ извънъ Университета, ръководенъ отъ професоръ, доцентъ или лекторъ.

Членъ 3.

За лектори ще бъдатъ назначавани отъ двѣтѣ договарящи страни само добре подготвени лица, и то въ съгласие съ законитѣ и наредбитѣ въ двата Университета и следъ предварително одобрение отъ съответната страна.

Заплатата на лектора ще изплаща оная държава, която го е навначила, а всички други разходи, свързани съ съществуването на отдѣла при института по славянска филология, ще бъдатъ за смѣтка на държавата, въ която се намира.

Издръжката на отдѣлния наученъ институтъ ще се поеме отъ държавата, която го открива.

Членъ 4.

Назначаването на лекторъ въ Софийския университетъ ще стане отъ Министерството на народното просвѣщение въ София, по предложение на легацията на Независимата Хърватска Държава въ София, която изпраща и всички необходими документи по назначаването на препоръчаното за лекторъ лице.

Назначаването на лекторъ въ Загребския университетъ ще стане отъ Министерството на народното просвѣщение въ Загребъ, по предложение на Българската Царска легация въ Загребъ, която изпраща и всички необходими документи по назначението за представеното за лекторъ лице.

По сѫщия начинъ ще става и назначаването на ръководителя на отдѣлния наученъ институтъ.

Членъ 5.

Двѣтѣ договарящи страни ще проучаватъ, въ духа на съществуващото между тѣхъ старо приятелство, възможноститѣ за размѣна на университетски професори и други учени отъ всички специалности, за да се възстанови и заякчи сътрудничеството между българския и хърватския университетъ, изобщо между българската и хърватската наука.

Членъ 6.

Двѣтѣ правителства се задължаватъ да отпускатъ по две стипендии, които да бъдатъ оставени на разположение на Министерството на народното просвѣщение въ Загребъ и въ София. Всѣка

стипендия се отпуща по за една учебна година (продължава се само въ извънредни случаи) и се дава на лица, желаещи да се запознаятъ съ бита и културата на другата страна.

Избранитѣ стипендианти ще трѣбва достойно да представляватъ университетската младежъ на своята страна.

Членъ 7.

Двѣтѣ страни ще правятъ възможнитѣ улеснения на младежи отъ другата страна желаещи да продължатъ образованието си въ висшитѣ имъ учебни заведения.

Освенъ това, договарящитѣ страни ще се споразумяватъ да пращатъ опредѣлено число студенти, които ще участвуватъ въ лѣтнитѣ ваканциони курсове въ другата държава, ако такива курсове сѫществуватъ.

Членъ 8.

Двѣтѣ договарящи страни ще се грижатъ, въ кръга на сѫществуващитѣ възможности и срѣдства, съ които разполагатъ, да обогатяватъ съответно хърватскитѣ народни и университетски библиотеки съ български книги и българскитѣ народни и универстетски библиотеки съ хърватски книги.

Тѣ ще улесняватъ взаимната размѣна на рѫкописи и книги между своитѣ народни и универститетски библиотеки и архиви съгласно съ собственитѣ си закони и наредби.

Двѣтѣ договарящи държави ще позволяватъ на поданицитѣ на другата държава да се ползуватъ отъ библиотекитѣ и архивитѣ имъ при сѫщитѣ условия, които важатъ за поданицитѣ на самата държава.

Членъ 9.

Двѣтѣ страни сѫ съгласни да не позволяватъ, съ огледъ на тѣхнитѣ закони и други съответни наредби, въ учебницитѣ и всички публикации печатането на невѣрни изложения, а сѫщо и на изрази или снимки, които биха били обидни за другата държава, или които биха представили въ лоша свѣтлина нейнитѣ институти.

Членъ 10.

Правителствата на двѣтѣ договарящи държави се садължаватъ да подпомагатъ, въ кръга на сѫществуващитѣ възможности и условя, пѫтуванията съ научни и образователни цели отъ едната страна въ другата.

Членъ 11.

Двет̀е договарящи страни ще подпомагатъ, всѣка въ своята страна, въ кржга на даденитѣ възможности и условия, уреждането на научн, художествени и изобщо културни изложби отъ другата страна.

Членъ 12:

Двет̀е договарящи страни ще полагатъ усилия да обогатяватъ съответно музеитѣ си на взаими начала, било като си размѣнятъ старини, било като си подаряватъ дубликати.

Членъ 13.

Двет̀е договарящи страни ще си размѣнятъ отъ време на време списъкъ на научни трудове, чиито преводъ на другия езикъ би билъ желателенъ. Тѣ ще се погрижатъ да бждатъ обнародвани въ научнитѣ имъ повременни издания, отзиви и рецензии за излѣзли отъ печатъ въ другата страна по-значителни книжовни трудове. Ще се погрижатъ и да се улесни, споредъ сжществуващитѣ възможности, размѣената на официални издания, а сжщо тъй и изданията на Академията на наукитѣ, на научнитѣ и на културнопросвѣтнитѣ институти на съответната страна.

Членъ 14.

Договарящитѣ страни се задължаватъ да улесняватъ, въ кржга на възможното, предприеманитѣ научни, художествени, културни, спортни, гимнастически и други посещения отъ другата страна.

Членъ 15.

Двет̀е договарящи страни ще се стремятъ, въ кржга на възможноститѣ, да даватъ по-често, чрезъ радио-предавателнитѣ си станции, национална музика, сказки, съобщенитя и други изъ областьта на научния, художествения животъ на другата страна.

Членъ 16.

Двет̀е договарящи страни се съгласяватъ да си размѣнятъ, съ огледъ на възможноститъ, научни, художествени, възпитателни и културни филми.

Членъ 17.

Двет̀е договарящи страни ще настояватъ да се подпомага, въ кржга на разполагаемитѣ срѣдства, дейностьта на законно признатитѣ дружества и организации, които иматъ за целъ да заякчаватъ българо-хърватскитѣ приятелски отношени и културни връзки.

Членъ 18.

Правителствата на двет҄ договарящи страни ще настояватъ да се обнародватъ въ вс҄кидневния печатъ и въ повременнит҄ имъ издания по-често статии изъ научния, културния и общественъ животъ на съответния народъ, както и да се устройватъ срещи между представителит҄ на печата и между други видни научни и културни дейци въ България и Хърватско.

Членъ 19.

За да бѫдатъ проучвани въпросит҄ и положенията въ тая спогодба и за да се обезпечи т҄хното сѫществяване, както и да се засили развитието на старит҄ връзки между Царство България и Независимата Хърватска Държава, учредява се една българо-хърватска см҄сена комисия.

Тази обща комисия се състои отъ по еднакъвъ брой членове отъ двет҄ страни, които членове се назначаватъ отъ съответнит҄ Министерства на народното просв҄щение, и ще се свиква на съвмъстно заседание поне веднажъ въ годината по редъ въ Загребъ и въ София. Председателъ на общата комисия ще бѫде последователно представителъ отъ България, съответно отъ Хърватско.

За насокит҄ и целит҄ на своята дейность, комисията за приложение на тая културна спогодба ще си изработи правилникъ, своевременно утвърденъ отъ договарящит҄ страни.

Членъ 20.

Тази спогодба се сключва за време отъ петъ години. Вс҄ка отъ договарящит҄ страни може да я обезсили шесть месеца преди да изтече опред҄ления срокъ. Ако никоя отъ странит҄ не пожелае да обезсили спогодбата, тя се продължава сама по себе си съ изтичането на вс҄ки петъ години.

Спогодбата ще бѫде ратифицирана въ най-скоро време въ Загребъ. Нейнт҄ постановления влизатъ въ сила тридесеть дни следъ разм҄ната на ратификационнит҄ документи.

За потвърждение на гореизложеното, пълномощницит҄ на двет҄ договарящи държави поднисаха тая спогодба и я скрепиха съ своит҄ печати.

Съставена въ София, въ два екземпляра, на български и на хърватски езикъ. И двата текста сѫ еднакво м҄родавни.

София, 8 декемврий 1941 год.

Б. ФИЛОВЪ

ЛОРКОВИЧЪ
Д-ръ МИРКО ПУКЪ

SUGLASAN SAM S PREDLOŽENIM MI UGOVOROM, POTVRĐUJEM GA I OBEĆAJEM DA ĆE BITI IZPUNJEN I IZVRŠEN.

Dano u Zagrebu, dne 15. travnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske

DR. ANTE PAVELIĆ

Dr. MLADEN LORKOVIĆ

OPAZKA: Ovako je glasila hrvatska ratifikaciona povelja. Bugarska povelja, koju je podpisao bugarski Car i supodpisao ministar vanjskih poslova Carevine Bugarske, nalazi se u pismohrani ministarstva vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske.

OBJAVA

ministarstva vanjskih poslova od 30. srpnja 1942. o ratifikaciji hrvatsko-bugarskoga ugovora o kulturnoj suradnji od 8. prosinca 1941.

Dana 8. prosinca 1941. podpisali su u Sofiji zastupnici Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske ugovor o kulturnoj suradnji.

Ugovor je ratificiran. Izmjena ratifikacionih povelja usliedila je u Zagrebu dana 30. srpnja 1942.

Prema članku 20. stavci 2. ugovora stupa ugovor na snagu dana 30. kolovoza 1942.

Ugovor se ovime proglašuje.

U Zagrebu, 30. srpnja 1942.

Broj: Pr. 5624-1942.

Ministar vanjskih poslova:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

OPAZKA: Ugovor je proglašen u Narodnim novinama od 30. srpnja 1942 broj 169.

HRVATSKO-NJEMAČKO UTANAČENJE O DRUŽTVOVNOM OSIGURANJU

Dok se ne sklopi uzajamni ugovor o družtvovnom osiguranju između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha, uređuju se za sada međusobni odnosi na polju družtvovnog osiguranja kako sliedi:

ODSJEK I.

Obće odredbe

Članak 1.

Za vrieme svoga zaposlenja u Njemačkom Reichu podpadaju radne snage iz Nezavisne Države Hrvatske družtvovnom osiguranju u Njemačkom Reichu na isti način kao tuzemci, ali uzimajući u obzir odredbe ovog utanačenja.

Članak 2.

Kod pružanja renta i jednokratnih novčanih davanja nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu hrvatskim državnim pripadnicima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, kao i kod pružanja odgovarajućih davanja uključivo podpora hrvatskih nosioca osiguranja njemačkim državnim pripadnicima i pripadnicima Protektorata Češke i Moravske u Njemačkom Reichu ne primjenjuju se ograničenja, koja postoje za inozemce u slučaju boravka u inozemstvu.

Članak 3.

Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu i u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj pružat će kod provađanja družtvovnog osiguranja uzajamno pravnu i upravnu pomoć, i obćit će međusobno neposredno. Dopisi se sastavljaju na njemačkom ili hrvatskom jeziku. Ukoliko budu dopisi sastavljeni na hrvatskom jeziku, treba im, ako je moguće, priložiti njemački prievod.

Članak 4.

Diplomatske i konzularne oblasti Nezavisne Države Hrvatske ovlaštene su bez posebne punomoći zastupati svoje državne pripadnike pred nosiocima osiguranja i oblastima osiguranja u Njemačkom Reichu.

Članak 5.

Vrhovne su upravne oblasti u smislu ovoga utanačenja na njemačkoj strani njemački ministar rada, koji u poslovima Protektorata Češke i Moravske postupa u sporazumu sa Reichsprotektorom u Češkoj i Moravskoj, na hrvatskoj strani ministar udružbe, koji u poslovima osiguranja bratinskih blagajna postupa u sporazumu s ministrom šumarstva i rudarstva.

ODSJEK II.

Bolestničko osiguranje

Članak 6.

Vrieme osiguranja, koje je provedeno u bolestničkom osiguranju u Njemačkom Reichu i u bolestničkom osiguranju u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, uračunava se uzajamno u cielosti.

Članak 7.

(1) Povrati li se osiguranik iza nastupa osiguranog slučaja na područje Nezavisne Države Hrvatske, zadržat će za svoju osobu prava na davanja, ako je prije preseljenja dobio dopuštenje nadležnog nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu za povratak. Za davanje porodiljske pomoći može se dati dopuštenje već prije nastupa osiguranog slučaja.

(2) Osiguranik pridržaje pravo na davanja i onda, ako osigurani slučaj nastupi za vrieme njegovog dopusta u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

(3) Osiguranik gubi pravo na davanja, ako je prekinuo radni ugovor.

(4) U slučajevima stavke 1. i 2. pružaju davanja podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika. Kod toga vriede za predpostavke i obujam davanja hrvatski pravni propisi. Davanja u gotovom novcu izračunavaju se:

za mužke poljodjelske radnike po nadničnom razredu 6.,

za ženske kao i za mlađe poljodjelske radnike izpod 21 godine po nadničnom razredu 5.,

za ostale radnike

kod dnevne nadnice od RM 4.— i više po nadničnom razredu 8.,

kod dnevne nadnice od RM 3.— do RM 3.99 po nadničnom razredu 7.,

kod dnevne nadnice od RM 2.— do RM 2.99 po nadničnom razredu 6.,

kod dnevne nadnice izpod RM 2.— po nadničnom razredu 5.

Ako je osiguranik za isti osigurani slučaj već primio od nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu davanja, uzet će se ova u obzir kod pružanja odgovarajućih davanja podružnica hrvatske Središtnjice osiguranja radnika.

(5) Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu naknađuju hrvatskim nosiocima osiguranja troškove, koji su nastali pružanjem davanja. Kod toga ne smiju se zaračunati veće stavke, nego što bi ih hrvatski nosilac osiguranja imao primjenjivati za svoje vlastite osiguranike prema pravnim propisima, tarifnim odredbama ili ugovorima, koji za njega vriede. Upravni se troškovi ne naknađuju. Troškovi se na taj način naknađuju, da obvezani nosilac osiguranja povrh stvarno pruženih davanja u gotovom novcu ili nastalih bolničkih troškova plaća kao protuvriednost stvarnih davanja (liečenja, liekovi, pomoćna sredstva za liečenje) iznos od 30 posto hranarine, koju je podružnica hrvatske Središtnjice osiguranja radnika izplatila. Ovim plaćanjima naknađena su i stvarna davanja za one slučajeve, u kojima ne će biti izplaćena hranarina.

Članak 8.

(1) Obiteljski pripadnici osiguranika označenih u članku 1., koji prebivaju u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, dobivaju davanja na teret bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu od podružnica hrvatske Središtnjice osiguranja radnika po propisima i odredbama, koje vriede za ovu u jednakom obujmu, kao što ih podružnica pruža obiteljskim članovima svojih osiguranika. Ne postoji li međutim za obiteljske članove po hrvatskim pravnim propisima nikakovo pravo na davanje, jer osiguranik prema tim propisima nije radi načina svoga zaposlenja osiguran, dobiva njegov na uzdržavanje ovlašteni bračni drug, kao i njegova djeca, koja žive s njime u zajedničkom kućanstvu, do navršene 16. godine života za vrieme od najviše 13 tjedana liečničku njegu i obskrbu liekovima i manjim pomoćnim sredstvima za liečenje, ako spomenute osobe nemaju nikakovo drugo zakonsko pravo na bolestničku njegu.

(2) Za pravo na naknade vriedi članak 7. stavka 5., odlomak 1. i 2. primjereno. Kod toga se troškovi, koji nastaju davanjima obiteljskim članovima, naknađuju paušalnim svotama. Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu plaćaju po prosječnom broju zaposlenih za svaki kalendarski mjesec zaposlenja

za osiguranike obvezane na osiguranje u poljodjelskim poslovima 0.35 Reichsmaraka,

za osiguranike obvezane na osiguranje u ostalim poslovima 0.47 Reichsmaraka.

Članak 9.

(1) Osiguranik, koji se iza nastupa osiguranog slučaja povrati na područje Nezavisne Države Hrvatske, dobiva davanja od nadležne podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika na zamolbu nadležnog

nosioca bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu. Kod toga ima nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu priobćiti do tada pružena davanja i njihovo trajanje.

(2) Osiguranik, koji oboli za vrieme dopusta u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, dobiva od nadležne podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika davanja, ako predloži potvrdu nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu, kojemu pripada, ili ako članstvo osiguranika kod kojega nosioca bolestničkog osiguranja u Njemačkom Reichu bude podružnici drugim načinom učinjeno vjerojatnim ili bude poznato. Nu obvezanome nosiocu osiguranja u Njemačkom Reichu ima se nastup osiguranog slučaja priobćiti, koliko je moguće, čim prije.

(3) Stavka 2., odlomak 1., vriedi primjereno za davanja obiteljskim članovima, koji prebivaju u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Članak 10.

(1) Ukoliko podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika pružaju davanja na teret nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu, imaju se oboljeli prema načelima, koja vriede za podružnice, podvrći dovoljnom bolestničkom nadzoru, te dati naknadno pregledati po liečniku pouzdaniku. Nadalje može obvezani nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu u svako doba zatražiti poduzimanje pouzdaničko-liečničkoga pregleda ili motrenja u kojoj bolnici; uspjeh pregleda ili motrenja treba priobćiti nosiocu osiguranja u Njemačkom Reichu.

(2) Odredbe liečnika ili zubnih liečnika o potrebnim liekovima, ljekovitim i pomoćnim sredstvima ima podružnica prema postojećim za to načelima preizpitati, te im ima, u koliko je to potrebno, prigovoriti.

Članak 11.

Ukoliko su prema gornjim odredbama nadležne podružnice hrvatske Središtnjice osiguranja radnika, stupaju na njihovo mjesto kod rudara mjestne bratinske blagajne. Kod rudara izračunavaju se davanja u gotovom novcu (članak 7., stavka 4.) prema prvoj kategoriji osiguranja bratinskih blagajna.

Članak 12.

(1) Poslovni saobraćaj i obračun između hrvatskih nosioca osiguranja i nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu vrše hrvatska Središtnjica osiguranja radnika u Zagrebu i Spojnica njemačkoga bolestničkog osiguranja u Berlin-Charlottenburgu kod Državnog saveza mjestnih bolestničkih blagajna, ukoliko se prema prediducim odredbama ne vrši poslovni saobraćaj neposredno između nosioca osiguranja; nu i u tim slučajevima mogu se hrvatski nosioci osiguranja poslužiti posredovanjem

Spojnice, ako nije poznat nadležni nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu ili njegova adresa.

(2) Naknada izdataka ima se zatražiti od Spojnice njemačkoga bolestničkog osiguranja u prekluzivnom roku od četiri mjeseca nakon zaključka pružanja davanja, a uz predloženje temeljnica.

(3) Ovo mogu uz pristanak vrhovnih upravnih oblasti pobliže utanačiti Spojnica i hrvatska Središtnjica osiguranja radnika.

ODSJEK III.

Osiguranje za slučaj nezgoda

Članak 13.

Osiguranik, koji je u Njemačkom Reichu pretrpio poslovnu nezgodu (obrtnu bolest), te se dopuštenjem kojega nosioca bolestničkog osiguranja ili osiguranja za slučaj nezgoda u Njemačkom Reichu povrati u Nezavisnu Državu Hrvatsku, dobiva liečničku njegu, obskrbu liekovima i drugim ljekovitim sredstvima, opremu protezama i hranarinu po pravnim propisima hrvatskog osiguranja za slučaj nezgoda. Odredbe o pružanju stvarnih davanja bolestničkog osiguranja ovlaštenima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj (članak 7., stavka 3. do 5., članak 9., stavka 1., članci 10.—12.) vriede primjereno, ali počevši od plaćanja renta naknađivat će troškove stvarnih davanja nadležni nosioci osiguranja za slučaj nezgoda u Njemačkom Reichu putem pojedinačnog obračunavanja.

Članak 14.

Ostala davanja u novcu osiguranja za slučaj nezgoda u Njemačkom Reichu, a naročito rente, pružat će i kod boravka ovlaštenika u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj nadležni nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu po pravnim propisima, koji vriede za njega.

Članak 15.

Ako je ozljeđenik već pretrpio nezgodu u Njemačkom Reichu ili u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, to će se time pruozročeno smanjenje privredne sposobnosti uzeti u obzir kod ustanovljivanja rente za novu nezgodu.

Članak 16.

Nezgode, koje zadese hrvatske radne snage za prievoza između hrvatske granice i mjesta rada u Njemačkom Reichu, naknadit će se kao nezgode na putu od mjesta rada i na mjesto rada.

ODSJEK IV.

RENTNO OSIGURANJE

Pododsjek I.

Invalidsko osiguranje

Članak 17.

(1) Odredbe ovoga pododsjeka vriede za radne snage iz Nezavisne Države Hrvatske, koje su poslije 31. prosinca 1938. primile kakav posao u Njemačkom Reichu, te su pripadale za vrieme toga posla invalidskom osiguranju, ukoliko su prije ili nakon zaposlenja u Njemačkom Reichu platile barem 50 tjedana prinosa hrvatskom osiguranju za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti prema zakonu o osiguranju radnika.

(2) Odredbe ovoga pododsjeka ne vriede za radne snage spomenute u stavci 1., ako prinosi, uplaćeni u hrvatsko osiguranje za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti prema zakonu o osiguranju radnika, budu radi prielaza osiguranika u osiguranje bratinskih blagajna konačno predani nosiocu potonjeg osiguranja.

Članak 18.

Nakon nastupa osiguranog slučaja dobivaju u članku 17., stavci 1. spomenute radne sile i za vrieme osiguranja, provedenog u Njemačkom Reichu, davanja po hrvatskim pravnim propisima od hrvatske Središtnjice osiguranja radnika.

Članak 19.

Za vrieme čekanja i očekivanja prava na davanja iz hrvatskog osiguranja za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti vriedi vrieme osiguranja provedeno u Njemačkom Reichu, kao hrvatsko vrieme osiguranja. Za izračunavanje renta vriedi to vrieme kao provedeno u

sedmom nadničnom razredu po hrvatskom pravu, ako je osiguranik u Njemačkom Reichu bio pretežno osiguran s tjednom zaradom od ne više nego 24.— Reichsmarke,

osmom nadničnom razredu po hrvatskom pravu, ako je osiguranik u Njemačkom Reichu bio pretežno osiguran s tjednom zaradom od više nego 24.— Reichsmarke.

Članak 20.

(1) Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu plaćat će hrvatskoj Središtnjici osiguranja radnika kao naknadu većeg obterećenja, koje je nastalo za nju iz članka 19., ove iznose:

a) kod osiguranih slučajeva, koji su nastupili do 31. prosinca 1942., 25 Reichspfeniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos;

b) kod osiguranih slučajeva, koji nastupe u godini 1943., 23 Reichspfeniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos;

c) kod osiguranih slučajeva, koji nastupe u godini 1944., 20 Reichspfeniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos.

(2) Bude li vrieme čekanja u hrvatskom osiguranju za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti izpunjeno samo onda, ako se uvaži vrieme osiguranja, provedeno u Njemačkom Reichu, to će nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu umjesto svota, predviđenih u stavci 1., platiti od hrvatske rente, izračunate primjenom članka 19., onaj dio, koji odgovara omjeru u Njemačkom Reichu izpunjenog vremena osiguranja prema cielom vremenu osiguranja.

Članak 21.

Obračun o plaćanjima po članku 20. između nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu i hrvatske Središtnjice osiguranja radnika obavljat će se na njemačkoj strani posredovanjem Njemačkog ureda za osiguranje u Berlinu.

Pododsjek II.

Namješteničko osiguranje

Članak 22.

Za namještenike, koji su u Njemačkom Reichu pripadali namješteničkom osiguranju (u Protektoratu Češke i Moravske mirovinskom osiguranju privatnih namještenika u višim službama), a u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj mirovinskom osiguranju privatnih namještenika, primjenjivat će se do daljnjega odredbe ugovora od 15. prosinca 1928., sklopljenog između Njemačkog Reicha i nekadašnje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u stvari družtvovnog osiguranja, po smislu, no sa posebnim odredbama iz članka 23.

Članak 23.

(1)) Kao temeljni iznos u smislu članka 15. stavke 3. ugovora vriede svi dielovi rente, koji su nezavisni od visine prinosa ili od trajanja vremena osiguranja.

(2) Pojedinosti primjene ugovora na mirovinsko osiguranje privatnih namještenika u višim službama u Protektoratu Češke i Moravske, ostaju pridržane posebnom utanačenju vrhovnih upravnih oblasti.

Pododsjek III.

Rudarsko mirovinsko osiguranje

Članak 24.

Za radnike, koji su u Njemačkom Reichu pripadali rudarskom mirovinskom osiguranju radnika ili provizornom osiguranju rudara, a u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj osiguranju bratinskih blagajna, primjenjivat će se do daljnjega ustanove ugovora od 15. prosinca 1928., sklopljenog između Njemačkog Reicha i nekadašnje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u stvari društvovnog osiguranja, po smislu, no sa posebnim odredbama iz članka 25.

Članak 25.

Kao temeljni iznos u smislu članka 18., stavke 3. ugovora vriede svi dielovi rente, koji su nezavisni od visine prinosa ili od trajanja vremena osiguranja.

ODSJEK V.

Zaključne odredbe

Članak 26.

Vrhovne upravne oblasti mogu odredbe ovog utanačenja međusobnim sporazumom nadopuniti i promieniti. One mogu izdati odredbe za provedbu ovog utanačenja.

Članak 27.

(1) Ovo utanačenje ima 1. siečnja 1942. stupiti na snagu. Stupanje na snagu ima se utvrditi izmjenom nota.

(2) Ustanove odsjeka I., III. i IV. pododsjek I. o ustanovljivanju i pružanju davanja vriede i za osigurane slučajeve, koji su nastupili prije stupanja ovog utanačenja na snagu, ali iza 31. prosinca 1938. osim, ako je nosilac osiguranja u Njemačkom Reichu već prije 1. siečnja 1942. izdao odluku povoljniju za ovlaštenika. Ukoliko prema tome odredbe utanačenja nalaze primjenu, vriede ove i za vrieme osiguranja prije 1. siečnja 1942.

(3) Ovo se utanačenje može s prvim siečnja ili s prvim srpnja svake godine odkazati, držeći se roka od tri mjeseca.

Berlin, dne 10. prosinca 1941.

Za ministra udružbe
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. SALIH KULOVIĆ

Za njemačkog ministra
rada:
Dr. HANS ENGEL

DEUTSCH-KROATISCHE VEREINBARUNG ÜBER SOZIALVERSICHERUNG

Bis zum Abschluss eines Gegenseitigkeitsvertrages über Sozialversicherung zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien werden die gegenseitigen Beziehungen auf dem Gebiet der Sozialversicherung wie folgt vorläufig geregelt:

ABSCHNITT I

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 1

Während ihrer Beschäftigung im Deutschen Reich unterliegen die Arbeitskräfte aus dem Unabhängigen Staat Kroatien der Sozialversicherung im Deutschen Reich in gleicher Weise wie Inländer, jedoch unter Berücksichtigung der Bestimmungen dieser Vereinbarung.

Artikel 2

Bei der Gewährung von Renten und einmaligen Geldleistungen der Versicherungsträger im Deutschen Reich an kroatische Staatsangehörige im Unabhängigen Staat Kroatien sowie bei der Gewährung der entsprechenden Leistungen einschliesslich der Unterstützungen der kroatischen Versicherungsträger an deutsche Staatsangehörige und Angehörige des Protektorats Böhmen und Mähren im Deutschen Reich finden die für Ausländer beim Aufenthalt im Ausland bestehenden Einschränkungen keine Anwendung.

Artikel 3

Die Versicherungsträger im Deutschen Reich und im Unabhängigen Staat Kroatien leisten sich bei der Durchführung der Sozialversicherung gegenseitig Rechts- und Verwaltungshilfe und verkehren unmittelbar miteinanderer. Die Schreiben werden in deutscher oder kroatischer Sprache abgefasst. Soweit Schreiben in kroatischer Sprache abgefasst sind, soll möglichst eine deutsche Übersetzung beigefügt werden.

Artikel 4

Die diplomatischen und konsularischen Behörden des Unabhängigen Staates Kroatien sind berechtigt, ohne besondere Vollmacht ihre Staatsangehörigen vor den Versicherungsträgern und Versicherungsbehörden im Deutschen Reich zu vertreten.

Artikel 5

Oberste Verwaltungsbehörden im Sinne dieser Vereinbarung sind auf deutscher Seite der Reichsarbeitsminister, der in Angelegenheiten des Protektorats Böhmen und Mähren im Einvernehmen mit dem Reichsprotektor in Böhmen und Mähren handelt, auf kroatischer Seite der Korporationsminister, der in Angelegenheiten der Bruderladenversicherung im Einvernehmen mit dem Minister für Forst- und Bergwesen handelt.

ABSCHNITT II

Krankenversicherung

Artikel 6

Versicherungszeiten, die in der Krankenversicherung im Deutschen Reich und in der Krankenversicherung des Unabhängigen Staates Kroatien zurückgelegt sind, werden gegenseitig voll angerechnet.

Artikel 7

(1) Kehrt der Versicherte nach Eintritt des Versicherungsfalles in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien zurück, so behält er für seine Person die Ansprüche auf Leistungen, wenn er vor der Übersiedlung die Zustimmung des zuständigen Versicherungsträgers im Deutschen Reich zur Rückkehr erhalten hat. Für die Leistungen der Wochenhilfe kann die Zustimmung schon vor Eintritt des Versicherungsfalles erteilt werden.

(2) Der Versicherte behält den Anspruch auf Leistungen auch dann, wenn der Versicherungsfall während seines Urlaubes in dem Unabhängigen Staat Kroatien eintritt.

(3) Der Versicherte verliert seinen Anspruch auf Leistungen, wenn er seinen Arbeitsvertrag gebrochen hat.

(4) In den Fällen des Abs. 1 und 2 werden die Leistungen durch die Zweigstellen der Kroatischen Arbeitsversicherungszentralle gewährt. Hierbei gelten für Voraussetzungen und Umfang der Leistungen die kroatischen Rechtsvorschriften. Die Barleistungen werden

für männliche landwirtschaftliche Arbeiter nach Lohnklasse 6,
für weibliche sowie jugendliche landwirtschaftliche Arbeiter unter 21 Jahren nach Lohnklasse 5,
für die übrigen Arbeiter bei einem Tageslohn von 4.— RM und mehr nach Lohnklasse 8,
bei einem Tageslohn von 3.— RM bis 3.99 RM nach Lohnklasse 7,
bei einem Tageslohn von 2.— RM bis 2.99 RM nach Lohnklasse 6,
bei einem Tageslohn unter 2.— RM nach Lohnklasse 5

berechnet. Hat der Versicherte bereits für den gleichen Versicherungsfall von Versicherungsträgern im Deutschen Reich Leistungen bezogen, so wird dies bei der Gewährung von entsprechenden Leistungen der Zweigstellen der Kroatischen Arbeiterversicherungszentralle berücksichtigt.

(5) Die Versicherungsträger im Deutschen Reich erstatten den kroatischen Versicherungsträgern die durch die Gewährung der Leistungen entstehenden Kosten. Dabei dürfen keine höheren Sätze in Ansatz gebracht werden, als sie der kroatische Versicherungsträger für seine eigenen Versicherten nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften, Tarifbestimmungen oder Verträgen aufzuwenden hätte; Verwaltungskosten werden nicht erstattet. Die Kosten werden in der Weise erstattet, dass der verpflichtete Versicherungsträger ausser den tatsächlich gewährten Barleistungen oder entstandenen Krankenhauskosten zur Abgeltung der Sachleistungen (ärztliche Behandlung, Arzneien, Heilmittel) einen Betrag von 35 vom Hundert des von der Zweigstelle der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale ausgezahlten Krankengeldes vergütet. Durch diese Vergütungen sind auch die Sachleistungen für die Fälle abgegolten, in denen Krankengeld nicht ausgezahlt wird.

Artikel 8

(1) Familienangehörige der im Artikel 1 bezeichneten Versicherten, die sich in dem Unabhängigen Staat Kroatien aufhalten, beziehen Leistungen auf Kosten der Krankenversicherung im Deutschen Reich von den Zweigstellen der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale nach den für diese geltenden Vorschriften und Bestimmungen im gleichen Umfange wie die Zweigstelle sie den Familienangehörigen ihrer Versicherten gewährt. Besteht jedoch für die Familienangehörigen nach den kroatischen Rechtsvorschriften kein Leistungsanspruch, weil nach diesen Rechtsvorschriften der Versicherte wegen der Art seiner Beschäftigung nicht versichert ist, so erhalten sein unterhaltsberechtigter Ehegatte sowie seine mit diesem in häuslicher Gemeinschaft lebenden Kinder bis zum vollendeten 16. Lebensjahr auf die Dauer von höchstens dreizehn Wochen ärztliche Behandlung und Versorgung mit Arznei und kleineren Heilmitteln, wenn die bezeichneten Personen keinen anderen gesetzlichen Anspruch auf Krankenpflege haben.

(2) Für die Erstattungsansprüche gilt Artikel 7 Abs. 5 Satz 1 und 2 entsprechend. Hierbei werden die Kosten, die durch die Leistungen an Familienangehörige enstehen, durch Pauschalbeträge erstattet. Die Versicherungsträger im Deutschen Reich zahlen nach der Durchschnittszahl der Beschäftigten für jeden Kalendermonat der Beschäftigung

für die in landwirtschaftlichen Betrieben versicherungspflichtig Beschäftigten 0.35 Reichsmark,

für die in sonstigen Betrieben versicherungspflichtig Beschäftigten 0.47 Reichsmark.

Artikel 9

(1) Der nach Eintritt des Versicherungsfalles in das Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien zurückkehrende Versicherte erhält von der zuständigen Zweigstelle der Kroatischen Arbeiterversicherungszentralle die Leistungen auf Ersuchen des zuständigen Trägers der Krankenversicherung im Deutschen Reich. Dabei hat der Versicherungsträger im Deutschen Reich die bisher gewährten Leistungen und ihre Dauer mitzuteilen.

(2) Der während eines Urlaubs im Unabhängigen Staat Kroatien erkrankte Versicherte erhält von der zuständigen Zweigstelle der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale Leistungen, wenn er eine Bescheinigung des Versicherungsträgers im Deutschen Reiche, dem der Versicherte angehört, vorlegt oder wenn die Mitgliedschaft des Versicherten bei einem Träger der Krankenversicherung im Deutschen Reich der Zweigstelle in anderer Weise glaubhaft gemacht wird oder bekannt ist. Dem verpflichteten Versicherungsträger im Deutschen Reich ist jedoch der Eintritt des Versicherungsfalles sobald wie möglich mitzuteilen.

(3) Abs. 2 Satz 1 gilt für Leistungen an Familienangehörige, die sich im Unabhängigen Staat Kroatien aufhalten, entsprechend.

Artikel 10

(1) Soweit die Zweigstellen der Kroatischen Arbeiterversicherungszentralle Leistungen auf Kosten der Versicherungsträger im Deutschen Reich gewähren, sind die Erkrankten nach den für die Zweigstellen geltenden Grundsätzen einer ausreichenden Krankenaufsicht zu unterstellen und vertrauensärtzlich nachuntersuchen zu lassen. Ferner kann der verpflichtete Versicherungsträger im Deutschen Reich jederzeit die Vornahme vertrauensärtzlicher Untersuchungen oder die Beobachtung in einem Krankenhaus verlangen; das Ergebnis der Untersuchung oder der Beobachtung ist dem Versicherungsträger im Deutschen Reich mitzuteilen.

(2) Verordnungen der Ärzte oder Zahnärtze über die erforderlichen Arzneien, Heil- und Hilfsmittel sind von der Zweigstelle nach den für diese geltenden Grundsätzen nachzuprüfen und soweit erforderlich, zu beanstanden.

Artikel 11

Soweit nach den vorstehenden Bestimmungen die Zweigstellen der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale zuständig sind, treten an ihre Stelle bei Bergleuten die Ortsbruderladen. Bei Bergleuten werden die Barleistungen (Artikel 7 Abs 4) nach der ersten Kategorie der Bruderladenversicherung bemessen.

Artikel 12

(1) Der Geschäftsverkehr und die Abrechnung zwischen den kroatischen Versicherungsträgern und den Versicherungsträgern im Deutschen Reich erfolgen zwischen der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale in Agram (Zagreb) und der beim Reichsverband der Ortskrankenkassen in Berlin-Charlottenburg errichteten Verbindungsstelle der deutschen Krankenversicherung, soweit nicht nach den vorhergehenden Bestimmungen der Geschäftsverkehr unmittelbar zwischen den Versicherungsträgern erfolgt; jedoch können sich auch in diesen Fällen die kroatischen Versicherungsträger der Vermittlung der Verbindungsstelle bedienen, wenn der zuständige Versicherungsträger im Deutschen Reich oder seine Anschrift nicht bekannt ist.

(2) Die zu erstattenden Ausgaben sind innerhalb einer Ausschlussfrist von vier Monaten nach Abschluss der Leistungsgewährung unter Beifügung der Belege bei der Verbindungsstelle der deutschen Krankenversicherung anzufordern.

(3) Die Verbindungsstelle und die Kroatische Arbeiterversicherungszentrale können mit Zustimmung der obersten Verwaltungsbehörden das Nähere vereinbaren.

ABSCHNITT III

Unfallversicherung

Artikel 13

Der Versicherte, der im Deutschen Reich einen Betriebsunfall (Berufskrankheit) erlitten hat und mit Zustimmung eines Trägers der Kranken- oder Unfallversicherung im Deutschen Reich nach dem Unabhängigen Staat Kroatien zurückkehrt, erhält ärztliche Behandlung, Versorgung mit Arzneien und anderen Heilmitteln, Ausstattung mit Körperersatzstücken und Krankengeld nach den Rechtsvorschriften der kroatischen Unfallversicherung. Die Bestimmungen über die Gewährung von Sachleistungen der Krankenversicherung an Berechtigte in dem Unabhängigen Staat Kroatien (Artikel 7 Abs. 3 bis 5, Artikel 9 Abs. 1, Artikel 10 bis 12) gelten entsprechend, jedoch werden vom Beginn der Renten-

zahlung ab die Kosten für die Sachleistungen von dem zuständigen Unfallversicherungsträger im Deutschen Reich im Wege der Einzelabrechnung erstattet.

Artikel 14

Die übrigen Geldleistungen der Unfallversicherung im Deutschen Reich, insbesondere Renten, werden auch beim Aufenthalt des Berechtigten im Unabhängigen Staat Kroatien von dem zuständigen Versicherungsträger im Deutschen Reich nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften gewährt.

Artikel 15

Hatte der Verletzte schon einen Unfall im Deutschen Reich oder im Unabhängigen Staat Kroatien erlitten, so wird die dadurch verursachte Minderung der Erwerbsfähigkeit bei der Rentenfeststellung für den neuen Unfall berücksichtigt.

Artikel 16

Unfälle kroatischer Arbeitskräfte während der Beförderung zwischen der kroatischen Grenze und der Arbeitsstätte im Deutschen Reich werden wie Unfälle auf dem Wege von und zur Arbeitsstätte entschädigt.

ABSCHNITT IV

RENTENVERSICHERUNG

Unterabschnitt 1

Invalidenversicherung

Artikel 17

(1) Die Bestimmungen dieses Unterabschnitts gelten für Arbeitskräfte aus dem Unabhängigen Staat Kroatien, die nach 31. Dezember 1938 eine Beschäftigung im Deutschen Reich aufgenommen und während dieser Beschäftigung der Invalidenversicherung angehört haben, sofern sie vor oder nach der Beschäftigung im Deutschen Reich mindestens 50 Wochenbeiträge zur kroatischen Versicherung für den Fall der Invalidität, des Alters und des Todes nach dem Gesetz über die Arbeiterversicherung entrichtet haben.

(2) Die Bestimmungen dieses Unterabschnitts gelten für die im Abs. 1 bezeichneten Arbeitskräfte nicht, wenn die zur kroatischen Versicherung für den Fall der Invalidität, des Alters und des Todes nach dem Gesetz über die Arbeiterversicherung entrichteten Beiträge wegen Übertritts des Versicherten in die Bruderladenversicherung an die Träger dieser Versicherung endgültig abgeführt worden sind.

Artikel 18

Nach Eintritt des Versicherungsfalles erhalten die in Artikel 17 Abs. 1 genannten Arbeitskräfte auch für die im Deutschen Reich zurückgelegten Versicherungszeiten Leistungen nach den kroatischen Rechtsvorschriften von der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale.

Artikel 19

Für Wartezeit und Anwartschaft der kroatischen Versicherung für den Fall der Invalidität, des Alters und des Todes gelten die im Deutschen Reich zurückgelegten Versicherungszeiten als kroatische Versicherungszeiten. Für die Rentenberechnung gelten diese Zeiten zurückgelegt als in

der siebenten Lohnklasse nach kroatischem Recht, wenn der Versicherte im Deutschen Reich überwiegend mit einem wöchentlichen Arbeitsverdienst von nicht mehr als 24 Reichsmark versichert war,

der achten Lohnklasse nach kroatischem Recht, wenn der Versicherte im Deutschen Reich überwiegend mit einem wöchentlichen Arbeitsverdienst von mehr als 24 Reichsmark versichert war.

Artikel 20

(1) Die Versicherungsträger im Deutschen Reich erstatten der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale zur Abgeltung der ihr aus Artikel 19 entstehenden Mehrbelastung folgende Beträge:

a) Bei Versicherungsfällen, die bis zum 31. Dezember 1942 eintreten, 25 Reichspfennig für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag;

b) bei Versicherungsfällen, die im Jahre 1943 eintreten, 23 Reichspfennig für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag;

c) bei Versicherungsfällen, die im Jahre 1944 eintreten, 20 Reichspfennig für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag.

(2) Ist die Wartezeit in der kroatischen Versicherung für den Fall der Invalidität, des Alters und des Todes nur unter Berücksichtigung der im Deutschen Reich zurückgelegten Versicherungszeiten erfüllt, so erstatten die Versicherungsträger im Deutschen Reich an Stelle der im Abs. 1 vorgesehenen Beträge von der unter Berücksichtigung des Artikels 19 berechneten kroatischen Rente den Teil, der dem Verhältnis der im Deutschen Reich zurückgelegten Versicherungszeit zu der gesamten Versicherungszeit entspricht.

Artikel 21

Die Abrechnung über die Erstattungen nach Artikel 20 zwischen den Versicherungsträgern im Deutschen Reich und der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale erfolgt auf deutscher Seite durch Vermittlung des Reichsversicherungsamts in Berlin.

Unterabschnitt II

Angestelltenversicherung

Artikel 22

Für Angestellte, die im Deutschen Reich der Angestelltenversicherung (im Protektorat Böhmen und Mähren der Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten) und im Unabhängigen Staat Kroatien der Pensionsversicherung der Privatangestellten angehört haben, werden bis auf weiteres die Bestimmungen des Vertrages zwischen dem Deutschen Reich und dem ehemaligen Königrech der Serben, Kroaten und Slowenen über Sozialversicherung vom 15. Dezember 1928 mit den sich aus Artikel 25 ergebenden Besonderheiten sinngemäss angewendet.

Artikel 23

(1) Als Grundbetrag im Sinne des Artikels 15 Abs. 3 des Vertrages gelten alle Rententeile, die von der Höhe der Beiträge oder von der Dauer der Versicherungszeit unabhängig sind.

(2) Die Einzelheiten der Anwendung des Vertrages auf die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten im Protektorat Böhmen und Mähren bleiben besonderer Vereinbarung der obersten Verwaltungsbehörden vorbehalten.

Unterabschnitt III

Knappschaftliche Pensionsversicherung

Artikel 24

Für Arbeiter, die im Deutschen Reich der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Arbeiter oder der Provisionsversicherung der Bergarbeiter und im Unabhängigen Staat Kroatien der Bruderladenpensionsversicherung angehört haben, werden bis auf weiteres die Bestimmungen des Vetrages zwischen dem Deutschen Reich und dem ehemaligen Königreich der Serben, Kroaten und Slowenen über Sozialversicherung vom 15. Dezember 1928 mit den sich aus Artikel 25 ergebenden Besonderheiten sinngemäss angewendet.

Artikel 25

Als Grundbetrag im Sinne des Artikels 18 Abs. 3 des Vertrages gelten alle Rententeile, die von der Höhe der Beiträge oder von der Dauer der Versicherungszeit unabhängig sind.

ABSCHNITT V

Schlussbestimmungen

Artikel 26

Die obersten Verwaltungsbehörden können die Bestimmungen dieser Vereinbarung im beiderseitigen Einvernehmen ergänzen und ändern. Sie können Bestimmungen zur Durchführung dieser Vereinbarung treffen.

Artikel 27

(1) Diese Vereinbarung soll am 1. Januar 1942 in Kraft treten. Das Inkrafttreten soll durch Notenwechsel festgestellt werden.

(2) Die Bestimmungen der Abschnitte I, III und IV Unterabschnitt I über die Feststellung und Gewährung von Leistungen gelten auch für Versicherungsfälle, die vor dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung, aber nach dem 31. Dezember 1938 eingetreten sind, es sei denn, dass der Versicherungsträger im Deutschen Reich schon vor dem 1. Januar 1942 einen für den Berechtigten günstigeren Bescheid erteilt hat. Soweit hiernach die Bestimmungen der Vereinbarung Anwendung finden, gelten sie auch für Versicherungszeiten vor dem 1. Januar 1942.

(3) Diese Vereinbarung kann zum 1. Januar oder 1. Juli jedes Jahres unter Einhaltung einer Frist von 3 Monaten gekündigt werden.

Berlin, den 10 Dezember 1941.

Für den Reichsarbeitsminister:
Dr. HANS ENGEL

Für den Korporationsminister des Unabhängigen Staates Kroatien:
Dr. SALIH KULOVIĆ

OPAZKA: U članku 27. predviđena izmjena nota usliedila je ovako: hrvatsko ministarstvo vanjskih poslova uputilo je notu od 22. prosinca 1941. T. Pr. 19-41., a njemačko ministarstvo vanjskih poslova notom od 31. siečnja 1942. R 50982-42. potvrdilo je stupanje na snagu danom 1. siečnja 1942.

Članak 20. utanačenja izmienjen je Berlinskim utanačenjem od 23. travnja 1942. (Vidi ugovore 1942. i Narodne novine od 8. svibnja 1942. broj 102).

ZAPISNIK
O HRVATSKO-NJEMAČKIM PREGOVORIMA O DRUŽTVOVNOM OSIGURANJU

U vremenu od 3. do 10. prosinca 1941. vođeni su u Berlinu pregovori između zastupnika njemačkog ministarstva rada i ministarstva udružbe Nezavisne Države Hrvatske o predhodnom uređenju odnosa između Njemačkog Reicha i Nezavisne Države Hrvatske na polju družtvovnog osiguranja.

Razprave su dovele do podpisa priloženog hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941.

Iz pregovora treba iztaknuti ove točke:

1. Osigurani slučajevi bolestničkog osiguranja iz vremena prije stupanja utanačenja na snagu

Polučen je sporazum, da će se naknada troškova, koji su nastali hrvatskim nosiocima osiguranja prije 1. siečnja 1942. pružanjem davanja hrvatskim radnicima, koji su bili zaposleni u Njemačkom Reichu, urediti neposrednim dogovorima između Spojnice njemačkog bolestničkog osiguranja osnovane kod Državnog saveza mjestnih bolestničkih blagajna i hrvatske Središtnjice osiguranja radnika.

2. Preizpitivanje paušalnih iznosa u bolestničkom osiguranju

Polučen je sporazum, da će se visina ugovorenih paušalnih iznosa u obostranom sporazumu podvrći preizpitivanju, u slučaju ako bi u odnosima, koji su služili podlogom izračunavanju paušalnih iznosa, nastupila bitna promjena.

3. Naknade u invalidskom osiguranju

Polučen je sporazum, da će se visina naknada, koju imaju nakon 31. prosinca 1944. plaćati nosioci invalidskog osiguranja u Njemačkom Reichu (sravni članak 20. stavka 1. utanačenja), pravodobno prije izmaka godine 1944. ugovoriti, ukoliko dotle ne bude između Njemačkog

Reicha i Nezavisne Države Hrvatske sklopljen obći ugovor o uzajamnosti u stvari družtvovnog osiguranja.

4. Njemački i hrvatski tekst ovog zapisnika i utanačenja vriede jednako. Hrvatski tekst bit će doskora poslan predsjedniku njemačkog izaslanstva.

Berlin, dne 10. prosinca 1941.

Za ministra udružbe Nezavisne Države Hrvatske:	Za njemačkog ministra rada:
Dr. SALIH KULOVIĆ	Dr. HANS ENGEL

NIEDERSCHRIFT
ÜBER DIE DEUTSCH-KROATISCHE VERHANDLUNGEN ÜBER SOZIALVERSICHERUNG

In der Zeit vom 3. bis 10. Dezember 1941 fanden in Berlin Verhandlungen zwischen Vertretern des Reichsarbeitsministeriums und des Korporationsministeriums für den Unabhängigen Staat Kroatien über die vorläufige Regelung der Beziehungen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien auf dem Gebiet der Sozialversicherung statt.

Die Verhandlungen führten zur Unterzeichnung der anliegenden deutsch-kroatischen Vereinbarung über Sozialversicherung vom 10. Dezember 1941. Aus den Verhandlungen sind folgende Punkte hervorzuheben:

1. Versicherungsfälle der Krankenversicherung aus der Zeit vor dem Inkrafttreten der Vereinbarung

Es bestand Einverständnis, dass die Erstattung von Aufwendungen, die den kroatischen Versicherungsträgern vor dem 1. Januar 1942 durch die Gewährung von Leistungen an kroatische Arbeiter, die im Deutschen Reich beschäftigt waren, entstanden sind, durch unmittelbare Verhandlungen zwischen der bei dem Reichsverband der Ortskrankenkassen errichteten Verbindungsstelle der deutschen Krankenversicherung und der kroatischen Arbeiterversicherungszentrale geregelt wird.

2. Nachprüfung der Pauschbeträge in der Krankenversicherung

Es bestand Einverständnis, dass die Höhe der vereinbarten Pauschbeträge in beiderseitigem Einvernehmen einer Nachprüfung unterzogen werden wird, falls in den der Berechnung der Pauschbeträge zugrunde liegenden Verhältnissen eine wesentliche Änderung eintritt.

3. Erstattungsbeträge in der Invalidenversicherung

Es bestand Einverständnis, dass die Höhe der nach dem 31. Dezember 1944 von den Trägern der Invalidenversicherung im Deutschen Reich zu zahlenden Erstattungsbeträge (vgl. Artikel 20 Abs. 1 der Vereinbarung) rechtzeitig vor Ablauf des Jahres 1944 vereinbart werden wird, sofern nicht bis dahin ein allgemeiner Gegenseitigkeitsvertrag über Sozialversicherung zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien abgeschlossen worden ist.

4. Der deutsche und der kroatische Wortlaut dieser Niederschrift und der Vereinbarung haben gleiche Geltung. Der kroatische Wortlaut wird dem Vorsitzenden der deutschen Delegation alsbald übersandt werden.

Berlin, den 10. Dezember 1941.

Für den Reichsarbeitsminister:	Für den Korporationsminister des Unabhängigen Staates Kroatien:
Dr. HANS ENGEL	Dr. SALIH KULOVIĆ

KNJIŽNICA

OPAZKA Utanačenje i zapisnik proglašeni su u Narodnim novinama od 27. veljače 1942. broj 48.